

505

505

505

Panj. Ms.

294.1

R 165

505-MS

ਗਮ ਚਿਸ਼੍ਰ ਬਿਸ਼ਿਕਾ ; ਅਪਰਨ
ਪ੍ਰਿਤ ਪਤਰ ॥ ਲੰਭ ੨੧ ਪੰ ੨੦੫੦

੨੦੫੦

ਦਿਨਾ ਬਾਦ ਸਨਿ ਅਨਹੰਤੁ ਸੁਤੇ ਮੱਲ ਕਾ ਪੀਡ ਨਿਪਾ ॥ ੨੧ ॥ ਸੁਮਤੋ ਵਾਚਾ ਦੋਹਰਾ ॥ ਜਾ ਕੇ ਸੁਖ ^{ਸੁਖੇ}
 ਮੁਖ ਬਾਸ ਤੇ ਬਾਸ ਤਹੇ ਤੁਹਿ ਗੀਤਾ ॥ ਸੁਪਨ ਕਹੋ ਯਹ ਕੋ ਨ ਨਿਪ ਸੋ ਭੁਤ ਸੋ ਭਾ ਅਨੰਤਾ ॥ ੨੨ ॥ ਬਿਮ
 ਤੋ ਵਾਚਾ ਸੋਰਠਾ ॥ ਰਾਜ ਰਾਜ ਦਿਗ ਬਾ ਮਭਾਲ ਲਾਲ ਸੋ ਭੀ ਸਦਾ ॥ ਅਤਿ ਪ੍ਰਸਿਧ ਇਹ ਨਾਮ
 ਕਾ ਸਮੀਰ ਕੋ ਤਿਲ ਕਯਾ ॥ ੨੩ ॥ ਸੁਮਤੋ ਵਾਚਾ ਦੋਹਰਾ ॥ ਨਿਜ ਪ੍ਰਤਾਪ ਦਿਨ ਕਰ ਕਰਤ ਲੋਚਨ
 ਕਮਲ ਪ੍ਰਕਾਸ ॥ ਪਾਨਖਾਤ ਮੁਸਕਾਤੀ ਮੁਦ ਕੋ ਯਹ ਕੇਸ ਵਦਾਸਾ ॥ ੨੪ ॥ ਬਿਮਤੋ ਵਾਚਾ ॥
 ਸੋਰਠਾ ॥ ਨਿਪ ਮਾਨੀ ਕੁਸੁ ਦੇਸ ਦੱਛ ਨ ਤਿਯ ਜਿਯ ਭਾਵੇ ॥ ਕਦਿ ਤਟ ਸੁਪਟ ਸੁਦੇਸ ਕਲ ਕਾਂਚੀ ^{ਪੁਗੀਕ}
 ਸੁਭ ਮੰਡਲੀ ॥ ੨੫ ॥ ਸੁਮਤੋ ਵਾਚਾ ਦੋਹਰਾ ॥ ਕੁੰਡਲ ਪਰਜਾਨੀ ਮਾ ਸਿਕਰਤ ਕਹੋ ਕੋ ਨ ਯਹ ਰਾਜ
 ਜਿਭੁ ਸਗਾਜ ਨਗੁਨ ਕਰੋ ਕਰੁ ਨਾ ਲੀ ਬਿਤ ਆਜਾ ॥ ੨੬ ॥ ਬਿਮਤੋ ਵਾਚਾ ਸੋਰਠਾ ॥ ਜਾਨਹੁ ਬੁਧਿ
 ਨਿਧਾਨ ਮਤੁ ਜੋਰਾ ਜਯਾਰਾ ਜਕੋ ॥ ^{ਕਾਨਪੁ ਜੰਤਲਾ ਏਕੇ} ਸਮਰਸ ਮੁਦ ਸਮਾਨ ਜਾਨਤੁ ਸਬ ਅਵਗਾਹ ਕੋ ॥ ੨੭ ॥ ਸੁ
 ਮਤੋ ਵਾਚਾ ਦੋਹਰਾ ॥ ਅੰਗਰਾਗਾਰੀ ਜਤਰ ਚਰ ਭੂਖਨ ਭੂਖਤ ਦੇਹਾ ॥ ਕਹਤ ਬਿਦੂਖ ਕੋ ^{ਨਗਰੀ}
 ਫੂ ਸੁਪਨ ਕੋ ਨ ਨਿਪ ਏਹਾ ॥ ੨੮ ॥ ਬਿਮਤੋ ਵਾਚਾ ਸੋਰਠਾ ॥ ਚੰਦਨ ਚਿੰਤਤ ਅੰਗ ਸਿੰ

੧੦੮:੪: ਜਪਹਜਾਨੀਏ। ਬਹੁਤ ਬਾਹਨੀ ਸਿਗਮੁ ਕਤਾਮਾਲਾ ਬਿਸਾਲ ਭਿਗ। ੨੮। ਸੁਮਤੋਵਾਚਾਵੇ

ਸਗਰੇ ਰਾਜ ਸਮਾਜ ਕੇ ਕਹੇ ਗੋਤ ਗੁਨ ਗਾਮ। ਦੇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸੁਭਾਵ ਸਭ ਕੁਲ ਬਲਾ ਬਿਸ਼ਮ

ਨਾਮ। ੩੦। ਬਿਮਤੋਵਾਚਾ ਕਾ ਬਿੰਤੁ। ਪਾਵ ਕਪਵਨ ਮੁਨਿ ਪੰਨ ਗਪਤੰ ਗਪਿੰਤ੍ਰ ਸਿਤੇ ਜੋਤਵੰ

ਤਰੇ

ਤੋ ਜਗ ਜੋਤੁ ਖਨ ਗਾਏ ਹੈਂ। ਅਸੁਰ ਪ੍ਰਸਿਧ ਸਿੰਧ ਤੀਰਥ ਸਕਲਾ ਸਿੰਧ ਕੇ ਸਵਰਾ ਚਰ ਜੇ

ਬੇਦ ਨਿਬਤਾਏ ਹੈਂ। ਅਜਰਾ ਅਮਰਾ ਅਜ ਅੰਗੀ ਅੰਗੀ ਸਬ ਬਰਨ ਸੁਨਾਵੈ ਮੈ ਸੋ ਕੋ ਨੇਗੁ

ਨਪਾਏ ਹੈਂ। ਸੀਤਾ ਕੇ ਸੁਅੰਬਰ ਕੋ ਰੂਪ ਅਵਲੋਕ ਦੇਵੋ ਕੋ ਰੂਪ ਨਿਕੋ ਰੂਪ ਧਰਿ ਬਿੰਦੂ ਰੂਪ ਆਏ ਹੈਂ

੩੧। ਬਿਮਤੋਵਾਚਾ ਸੋਰਠਾ ਕਹਿਓ ਬਿਮਤਿ ਅਹਟੇਰ ਸਕਲ ਸਭਾ ਹਿਸਨਾਇ ਕੈ। ਚਹੂੰ

ਓਰ ਕਰ ਫੇਰ ਸਭ ਹੀ ਕੋ ਸਮੁਣਾਇ ਕੈ। ੩੨। ਗੀਤ ਕਾ ਛੰਦਾ ਕੋ ਉਛਾ ਜਗਾਜ ਸਮਾਜ ਮੈ ਬੰ

ਲਿਸਿ ਭੁਕੋ ਪਨੁ ਕਰਖ ਹੈ। ਪੁਨਸ੍ਵਨ ਕੇ ਪਰਮਾਨ ਅਨਸੁ ਚਿੰਤ ਮੈ ਅਤਿ ਹਰਖ ਹੈ। ਬਹੁ

ਰਾਜ ਹੋਇ ਕੀਰੰਕ ਕੇ ਸਵਦਾਸ ਸੋ ਸੁਖ ਪਾਯ ਹੈ। ਨਿਪਕੰਨ ਮਕਾ ਅਹਤਾਸ ਕੇ ਉਰ ਪੁੱਖ ਮੰ

ਲਾਨਾ ਯੋ ਹੈ। ੩੩। ਦੋਤਾ ਨੈਕੁ ਸਗਾਸਨ ਆਸ ਨੈਤ ਜੈ ਨ ਕੇ ਸਵਦਾਸਾ ਉਦਮ ਕੈ ਅਟਕੇ ਸਬੈ

ਪਾਵੈਗੀ

ਬਕੇ

੧੦

ਰਾਜਸਮਾਜਪ੍ਰਕਾਸ਼॥੩੪॥ ਸ੍ਰਿਦਗੀਛੰਦਾ ਸਕਤਿਕਰੀਨਹਿ ਭੁਕਤਿਕਰੀਅਬਾਸੇਨਨਯੋ
 ਪਲਸੀਸਨਏਸਬਾਦੇਖੇਰਾਜਕੁਮਾਰਨਿਕੇਬਗਾਚਾਪਚਦੁਯੋਨਹਆਪਚਢੇਖਗਾ॥੩੫॥ ਅ
 ਪਰਿਚਾਸੈਦਾ॥ ਦਿਗਪਾਲਨਿਕੀਭੁਪਪਾਲਨਿਕੀਲੁਕਪਾਲਨਿਕੀਕਿਨਮਾਇਗਈਰੈ॥ ਭਾਂਡ
 ਰੁਏਓਠਆਸਨਤੇਕਹਿਕੇਸਦਸਿਭੁਸਰਾਸਨਕੋਛੈ॥ ਕਾਹੁਚਦੁਯੋਨਕਾਹੁਓਠਯੋਨਕਾਹੁਨਿਵਾ
 ਯੋਨਅੰਗੁਲਦੈ॥ ਕਛੁਦੁਰਥਭੋਨਭੁਯੋਪਰਮਾਰਥਆਏਪੈਬੀਰਚਲੇਬਨਤਾਪੈ॥੩੬॥ ਇਤਿ
 ਸ੍ਰੀਮਤਸਕਲਲੋਕਲੋਚਨਚਕੋਰਚਿਤਾਮਨਿਸ੍ਰੀਗਮਚੰਦ੍ਰਚੰਦ੍ਰਕਾਯਾਂਜੀਤਾਸੁਖੰਬਰਬਰਨ
 ਨੈਨਾਮਤ੍ਰਿਤੀਯੋਪ੍ਰਕਾਸ਼॥੩॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਕਬਚਤੁਰਥਪ੍ਰਕਾਸਮੇਂਬਾਨਾਜੁਰਸਿਬਾਦਾਰਾ
 ਵਨਸੋਅਰੁਧਨੁਖਕਰਿਦਸਮੁਖਮਾਨਬਿਖਾਦਾ॥੧॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਸਬਹੀਕੋਸਮਝੁਯੋਸਬਨਿਬਲਬਿੰ
 ਕੁਮਪਰਮਾਨਾਸਭਾਮੰਧਤੇਹੀਸਮੇਅਯੋਰਾਵਨਬਾਨਾ॥੨॥ ਭੂਲਾਛੰਦਾ ਨਰਨਾਰਿਤਥੈ॥ ਭੁਯੇਭੀ
 ਤਸਥੈ॥ ਆਚਰਜਮਹੈ॥ ਸਬਦੇਖਕਹੈ॥੩॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਹੈਰਾਵਨਦਸਸੀਸਕੋਦੈਤੁਸਬਾਹੁਹਜਾ
 ਗਾਕਿਯੋਸਬਨਿਕੇਚਿੰਤਰਸਅਦਭੁਤਭੁਖਸਿਚਾਗਾ॥੪॥ ਰਾਵਨੋਵਾਚਾ॥ ਬਿਜੋਹਾਛੰਦਾ॥ ਸਿਭੁ

੧੧੮:ਚੀ: ਕੇਦੰਤਵੈ ਰਾਜਪੁਤ੍ਰੀ ਕਿਤੈ ਟੂਕਦੈਤੀ ਨਕੋ ਜਾਉਲਿ ਕਾਹਲੈ ॥ ੫ ॥ ਬਿਮਤੋਵਾਚਾ ਸਸਿਬਨ ਛੰਦ
 ਦਸਸਿਰਅਵੈ ॥ ਪਨਖਚਕਵੈ ॥ ਕਛੁਬਲਕੀਜੈ ॥ ਜਗਜਸੁਲੀਜੈ ॥ ਬਾਨੇਵਾਚਾ ਸ੍ਰਿਦਗੀਛੰਦ
 ਦਸਕੰਠੇਸਠਛਾਤੁਦੈ ਹਠਬਾਰਬਾਰਨਬੋਲੀਏ ॥ ਅਬਅਜਰਾਜਸਮਾਜਮੇਬਲਸਾਜਚਿਤ
 ਨਡੋਲੀਏ ॥ ਗਿਰਰਾਜਤੇਗੁਰਜਾਨੀਏ ਸੁਰਰਾਜਕੋਪਨਹਾਥਲੈ ॥ ਸੁਖਪਾਇਤਾਹਿਚਦਾਇਕੈਘ
 ਰਜਾਹੁਰੇਜਸਮਾਥਲੈ ॥ ੧ ॥ ਕਵਉਵਾਚਾ ਅੰਬਨਛੰਦਾ ਬਾਨੀਕਹੀਬਾਨਾ ਕੀਨੀਨਜੋ ਕਾਨਾਅੰ
 ਚਾਇਆਨੀਨਾਹੇਬੰਦਿਕਾਨੀਨਾ ॥ ੨ ॥ ਬਾਨੇਵਾਚਾ ਜੋਹਛੰਦਾ ਜੋਪੇਜੀਅਜੋਹਤਜੋਸਬਜੋਗ ॥
 ਸਹਾਸਨਤੋਗਾਲਹੋਜਸਕੋਗ ॥ ੩ ॥ ਰਾਵਨੇਵਾਚਾ ਕਵਿਤਾ ਬੰਜਕੋਅਖਰਬਗਰਬਗੀਜੋਸੀ
 ਹੋਪਰਬਤੋਰਿਜੀਤਯੋਹੈਸਪਰਬਸਰਬਠਜੇਲੈਲੈ ਅੰਗਨਾਖੰਡਤਅਖੰਡਾਸਕੀਨੀਹੈਜਲੈ
 ਸਪਾਸਚੈਦਨਸੀਚੈਦਕਾਸਕੀਨੀਚੈਦਬੰਦਨਾ ॥ ਦੰਡਕਮੇਕੀਨੇਕਾਲਦੰਡਹੁੰਕੋਮਾਨਖੰਡਮਾਨੈ
 ਕੀਨੀਕਲਾਹਿਕੇਕਾਲਖੰਡਖੰਡਨਾ ॥ ਕੇਸਵਕੇਦੰਡਬਿਸਦੰਡਮੇਸੇਦੰਡਅਬਮੇਰੇਬਾਹੁਦੰਡਨੀ
 ਕੀਬਰੀਏਬਿਡੰਬਨਾ ॥ ੧੦ ॥ ਬਾਨੇਵਾਚਾ ਤੁਰੰਗਮਛੰਦਾ ਬਹੁਤਬਦਨਜਾਕੇ ॥ ਬਿਬਧਬਚਨਤਰੇ

ਅਤੰਬਰ

१३४:३: ३॥ अथ जूअह कहे देअगे मदन कद न के दं ॥ १॥ ^{मन} बिभे दवाचा सिनुता छंदवा बिभे
 बानरावन के सुनो ॥ सिगराज मंडल में पुनो ॥ जगदीस अबा ठंढा करे ॥ बिप गीत
 बात स बैहरे ॥ १८॥ अन्ना देहा रावन बान महां बली जा न त स ब सी साग जे दो ॥
 पन कर ख है त के कहा बिचारा ॥ १९॥ बा न देवाचा सदैवा ॥ के स द ओ र ते ओ र तु ई ग
 रिजा नी न जा ॥ ई क ह क र ता गी ॥ सु र नि के म ल बे क ह आ ॥ ऐ म ल मे द स कं ठ स द आ
 दि च गी ॥ बा च ग ये ब क बा द बि बा अ ह बु ल नि तु ट मु न द न गी ॥ च प च द आ ॥ ई अ
 की र त के द ह र ज क रे ते गी र ज कु म गी ॥ २०॥ रा द ने दवाचा बीपु छंदवा मे क ह रे क स
 के क ह रे ॥ जूं प न रे ज म हू क र जे गी ॥ रा ज स तु ॥ तिन क क रिले ॥ दो ॥ धि कै रा ज सु त
 प न दे ॥ २१॥ बा न देवाचा सदैवा ॥ बा न क जे त ब रा द न से ॥ अ ब बे ग च द आ ॥ स रा स
 की ॥ बा त ब न आ ॥ ई ब न आ ॥ ई क ह क हौ ॥ छंदवा ॥ आ स न बा स न के ॥ अ से ह के से म ने र ब पु
 की ब गी ॥ २२॥ रा द ने दवाचा बीपु छंदवा ॥ बा न न बा त तु मे क ह आ ॥ १३

१३४:३: अथ जूअह कहे देअगे मदन कद न के दं ॥ १॥ बिभे दवाचा सिनुता छंदवा बिभे

੧੩੪:੪: ਅਹ ਬਾਤ ਬਾਨ ਸੋ ਕਹੀਆਨੀ ਜੋ ਪਲਕ ਮਾਂਹਿ ਲੈ ਹੋ ਚੁਕਾਇ। ਕਛੁ ਤੁਮ ਹੁੰਤੀ ਦੇਖੋ ਓਠਾਇ
 ੨੮॥ ਬਾਨੇ ਦਾਚਾ ਦੇਹਾ ਮੇਰੇ ਗੁਰੇ ਕੇ ਪਨੁਖ ਸੀਤਾ ਮੇਰੀ ਮਾਇ। ਦੁਹੰਤੁ ਤਾ ਅਸ ਮੇਜ ਸੇਬਾ
 ਨਚ ਲੇ ਸੁਖ ਪਾਇ॥ ੨੯॥ ਗਾਵੇ ਨੇਵ ਚਾਮੇ ਰਕਛੰਦਾ ਅਬ ਜੀਅ ਲਿਏ ਬਿਨ ਹੋ ਨਟਰੋ॥ ਕ
 ਹੂੰ ਜਾਉ ਨ ਤੋਲ ਗਨੇ ਮਧੋਗੇ ਜੈ ਲੋ ਨ ਸੁਨੈ ਅਪਨੇ ਜਨ ਕੋ॥ ਅਤਿ ਆਰਤ ਜਬ ਦਹ ਤੇਰ ਨਕੋ
 ਤੁਹਾ ਬ੍ਰਹਮ ਨੇਵ ਚਾਕੁ ਹੁਕ ਹੁਸਰ ਮਾਰਿ ਚਮਾਰਿਆ॥ ਆਰਤ ਜਬ ਦਾਕਾ ਸਪੁਕਾਰਿ
 ਆਗਵਨ ਕੇਵ ਦੁਹਕਾਨ ਪਰੇਜ ਬਾਛੈ ਤਿਸੁ ਅੰਬਰ ਜਾਤ ਭਯੋਤ ਬਾ॥ ੩੦॥ ਦੇਹਾ ਜਬ ਜਾ
 ਨੇ ਸਬ ਕੇ ਭਯੋਤ ਸਤੁ ਗਾਥਾ ਧੀ ਬਿਤੁ ਭੰਗਾ ਪਨ ਪਕਯੋ ਲੈ ਭਵਨ ਮੇਰਾ ਜਾਨ ਨ ਕਾਭੰਗ
 ੩੧॥ ਗਿ ਤਿਸੀ ਮਤ ਸਕਲ ਲੋਕ ਲੋਚਨ ਚਕੋਰ ਚਿਤਾਮਨਿ ਸ੍ਰੀਗੰਮ ਚੰਦ੍ਰ ਚੰਦ੍ਰਕਾ
 ਲੇ ਸ੍ਰੀਗੰਮ ਗਵਨ ਜਿਬਾਦੇ॥ ਨਨੇ ਨਾਮ ਚਤੁਰਥ: ਪ੍ਰਕਾਸ ॥ ੧॥ ਦੇਹਾ॥ ੧॥ ਯਾਪ੍ਰ
 ਹਸੀਰੇ ਯੋਗੁ ਬਾਥਾ ਮਗ॥ ੧॥ ਬਲਾਹਾ ਉੱਪਾਗਨ ਗੋਤੁ ਮਘਗਨਿ ਸਤੁ ਤਿਅਰੋਨੇ ਦੈਆਹ॥
 ਅਬ ਲਾਪਾਤ ਕਬਚਾ॥ ੧॥ ਗੁਰੂ ਗਾਨਿ ਰਧਾਗਾ ਜੈ ਮਾਲਾ ਦੰਦੁ ਤੁਅਮਰ ਬ

ਕਹੋ ਜਿ ਅਤੇ ਹਿ ਜੋ ਭਾਵੈ ^{ਕਰਹੋ ਹਮ ਯੋਹੂ ਕਰੈ ਗੈ} ਹੈ ਹੈ ਰਾਜ ਕਰੀ ਸੁ ਕਰੇਗੇ।
 ੧੩੪:੪: ਤੁਹਾ ^{ਦੇ ਨੇ ਵਾਚਾ ਦੀ ਰੁਕਛੰਦਾ} ਭੋਲ ਜਯੇ ਰੂਮ ਤਭੂਤ ਬਾਸ ਕੀ ਗਨੇ ਸਜਤ ਅਨੇ ਮਕ
 ਰਦ ਬੰਦ ਮਾਲ ਗੀ ਗਾਜ ਲਕੀ ਉਤ ਪਗ ਗਪ ਰਨਾ ਲਿਜੀ ਬਿਸਲ ਬਾਂਹੁ ਕਹਾ ਕੋਹੇ ਕੇ
 ਸੇਦਾ ਸਸੇ ਰੂਪ ਲਪਲਕੀ ਆਪੁ ਸਗਨ ^{ਸਰਬ ਮੰਗਲਾ} ਸਮੇਤ ਸਰਬ ਪਰਬਤ ਉਠ
 ਇਗਰ ਕੀ ਨੀ ਹੈ ਕਮਲ ਕੀ ਜਾਨਤ ਸਕਲ ਲੋਕ ਲੋਕ ਪਾਲ ਦਿਗ ਪਾਲ ਜਾਨਤ ਨਬਾਨ
 ਬਾਤ ਮੇਰੇ ਬਹੁ ਬਲ ਕੀ ੨੪ ਮਧੁ ਭਰ ਛੰਦਾ ਤਜਿ ਕੇ ਸੁਰਾਗਾ ^{ਗੰਗੇ} ਧਰਿਤ ਮਾਹਿ ਦਸ ਕੀ
 ਠਾਨੀ ਧਨ ਛੁਯੋ ਪਾਨੀ ੨੫ ਗਬਿ ਮਤੇ ਵਾਚਾ ਤੁਮ ਬਲਾ ਨਿਪਾਨਾ ਧਨੁ ਅਤਿ ਪੁਰਾਨਾ ਯੋ
 ਸਜਹੁ ਅੰਗਾ ਨਹਿ ਹੋਇ ਭੰਗਾ ੨੬ ਸੈਯਾ ਖੰਡਤ ਮਾਨ ਭਯੋ ਸਬ ਕੋ ਨਿਪ ਮੰਗਲ ਹਾਰ
 ਯੋਜਗਤੀ ਕੋ ਬਾ ^{ਪ੍ਰੀ} ਕੁਲ ਬਾਹੁ ਨਿਗ ਕੁਲ ਬੁਧਿ ਬਕਯੋ ਬਲ ਬਿਕ੍ਰਮ ਲਿਕ ਪਤੀ ਕੋ ਕੋ
 ਰਉ ਪਾਇ ਕਰੇ ਕਹਿ ਕੇ ਸਦ ਕਯੋ ^{ਅਸਕਤ} ਨ ਛਾਡਤ ਭੂਮਰਤੀ ਕੋ ਭੂਗ ਬਿਭੂਤ ਸੁਭਾ ਵਪੁ ਭਾਵਹ
 ਜੋ ਜੋ ਨਚ ਲੈ ਚਿਤ ਜੋਗ ਜਤੀ ਕੋ ੨੭ ਪਾਧ ਝੀ ਛੰਦਾ ਧਨ ਅਤਿ ਪੁਰਾਨ ਲੀਕੇ ਸਜਾਨਾ

ਰਖਨਫੁਲਾਅਪਾਰਾ॥੨॥ਬ੍ਰਹਮਨੇਵਾਚਾਤਰਕਛੰਦਾਜਬਅਨਭੁਈਸਬਕੋਦਚਤਾਈ॥ਕਹਿਕ
 ਹੁਪੇਮੇਟਜੁਕੇਹੁਨਜਾਈ॥ਸਿਖਸਿਗਲਿਖੇਰਿਖਕੀਤੀਅਆਈ॥ਇਕਰਾਜਕੁਮਾਰਮਹਾਂਸੁਖਦਾ
 ਈ॥੩॥ਮੇਹਨਛੰਦਾਸਿਦਰਬਪੁਅਤਿਜਾਮਲਜੋਹੈ॥ਦੇਖਤਜੁਰਨਰਕੋਮਨਮੋਹੈ॥ਅਨਿਲੰ ੪
 ਖੀਸਿਖਕੋਬਰਮੇਜੋ॥ਗਮਕੁਮਾਰਹਦੇਖਅਜੈਜੋ॥੪॥ਬਿਸਦੀਮਿਤ੍ਰੇਵਾਚਾਤਰਕਛੰਦਾਹਿਖ
 ਰਾਜਸੁਨੀਅਹਬਾਤਜਹੀ॥ਸੁਖਪਾਇਚਲੇਮਿਥਲਾਹਤਹੀ॥ਬਨਰਾਮਸਿਲਾਦੇਖੀਜਬ ੫
 ਹੀ॥ਤ੍ਰਿਖਸਿਦਰਗੁਪਭਈਤਬਹੀ॥੫॥ਬਿਸਦੀਮਿਤ੍ਰੇਵਾਚਾਜੋਰਠਾ॥ਗੋਤਮਕੀਅਹਨਾਗਿਉ
 ਵਦੇਖਦਰਗਤਿਭਈ॥ਦੇਖਿਤੁਮੈਂਨਰਕਾਰਿਪਰਮਪਤਤਪਾਵਨਭਈ॥੬॥ਕੁਸਮਬਰਿ
 ਤਛੰਦਾ॥ਤਿਹਅਤਿਰੂਰੇਰਘਪਤਿਦੇਖੈ॥ਜਬਗੁਨਪੂਰੇਤਨਮਨਲੇਖੈ॥ਯਹਬਰਮਾਂਗੋਂ
 ਦੇਖੋਨਕਾਹੀ॥ਤੁਮਮਮਨਤੇਕਹੂੰਨਜਾਹੀ॥੭॥ਕਲਹੀਸਛੰਦਾ॥ਤੁਹਾਂਤਾਂਹਿਬਰਦੈਚ
 ਲੇਸੀਰਪੁਨਾਥਜੂ॥ਅਤਿਜੁਰਸਿਦਰਲਸੈਖੈਰਿਖਜਾਥਜੂ॥ਜਨੁਸਿਖਕੇਜੁਤਦਹਿਸਿਧੋ ੮
 ਹਸੀਰਏ॥ਬਨਜੀਵਦੇਖਤਪੈਸਭੈਮਿਥਲਾਗਏ॥੮॥ਬਿਸਦੀਮਿਤ੍ਰੇਵਾਚਾਦੋਹਾ॥ਕਾਹੂਕੋ

ਅਨਿਲ
 ਖਤੀਪਾਂਤਰ

ਦੋਨਪਾਧਿਧੋ
 ਰਾਮੇਰਮੇਰ

੧੪:੪: ਨਭੁਖੇਕਹੂੰ ਅੰਜੋਸਗੁ ਨਨਹੋਤਾ ਪੁਰਪੈਠਤਸੀਗਾਮਕੇਭਏਮਿਤ੍ਰਵੈਤਾ॥ ਧੀਸੀਗਮੇਵਾਚਾਚੈ
 ਪਈਛੰਦਾਬਹੁਰਾਜਤਸੁਰਜਅਰਨਖਗੇ॥ ਜਨੁਲਖਮਨਕੇਅਨੁਗਭਗੇ॥ ਚਿਤਵਤਾਚਿਤਕੁ ਨਿ
 ਮਦਨਿਤ੍ਰਸੇ॥ ਅਤਿਚੋਰਚਕੋਰਾਚਿਤਾਜੀਲਸੇ॥ ੧੦॥ ਲਛਮੇਨੇਵਾਚਾਖਟਪਦਾਅਰੁਨਗਾ
 ਤਾਮਤਿਪ੍ਰਤਪਦਮਨੀਪ੍ਰਾਨਨਾਬਭਯਾ॥ ਮਾਨਹੁਕੇਸਵਦਾਜਕੋਕਨਦਕੋਕਪੇਮਮਾ॥ ਪਰਿਪ੍ਰ
 ਰਨਸਿਦੂਰਪੂਰਕੈਧੋਮੰਗਲਪਦਾ॥ ਕਿਧੋਸਕੋਕਛੰਡਮਢਯੋਮਾਨਕਮਯੁਖਪਦਾ॥ ਕੈਸੋਨਤਕ
 ਲਿਤਕਪਾਲਪਹਕਿਲਕਰਾਲਕੰਕਾਲਿਕੋ॥ ਲਾਲਿਤਲਾਲਕੈਧੋਲਸਤਾਦਿਗਭਾਮਨਿ
 ਕੇਭਾਲਕੋ॥ ੧੧॥ ਤੇਟਕਛੰਦਾਪਸਰੇਕਰਕੁਮਦਨਿਲਾਜਮਨੇ॥ ਕਿਧੋਪਦਮਨਿਕੇਸੁਖਦੈ
 ਨਭੁਨੇ॥ ਜਨੁਰਿਖਸਬੈਇਹਤ੍ਰਾਸਭਗੇ॥ ਜਨੁਜਾਨਿਚਕੋਰਛੰਦਾਨੁਗੇ॥ ੧੨॥ ਸੀਗਮੇਵਾ
 ਚਾਚੰਚਰੀਕਛੰਦਾਬਯੋਮਮੇਮਨਿਦੇਖੀਏਅਤਿਲਾਲਜੀਸੁਖਸਾਜਹੀ॥ ਸਿਧਮੰਬਤ੍ਰ
 ਵਾਗਿਕੀਜਨੁਜਲਮਾਲਾਬਿਰਾਜਹੀ॥ ਪਦਮਗਾਗਨਿਕੀਮਨੇਦਿਵਪੂਰਪੂਰਤਸੀਭਈ॥ ਅਕਾਸ
 ਸੁਰਬਜਨਿਕੀਖੁਰੀਅਤਿਤੀਛਤਾਤਿਨਕੀਹਈ॥ ੧੩॥ ਬਿੰਸ੍ਰਮਿਤ੍ਰੇਵਾਚਾਸੋਰਠਾ॥ ਚਦਯੋ

ਗਗਨਤਰੁਧਾਇਦਿਨਕਰਬਾਂਦਰਅਰੁਨਮੁਖਾਕੀਨੋਤੁਕਤੁਹਗਾਇਸਕਲਤਾਰਕਾਕੁਸਮ
 ਬਿਨਾ॥੧੪॥ਲਛਮੇਨੇਵਾਚਾਦੇਹਾਜਹੀਬਾਰਨੀਕੀਕਰੀਚੰਚਕਰੁਚਿਦ੍ਵਿਜਗਜਾਤਹੀਕਿ ਸਲੇਖ
 ਯੇਭੁਗਵੰਤੁਬਿਨਸਿਪਤਿਸੋਭਾਸਾਜਾ॥੧੫॥ਤੋਮਰਛੰਦਾਚਹੁਭਾਗਬਾਗਤਤ੍ਰਾਗਾਅਬ
 ਦੇਖਿਯੇਬਰੁਭਾਗਾਫਲਫੂਲਸੋਭਸਿਜੁਕਤਾਅਲਿਖੈਰਮੇਂਜਨਮੁਕਤਾ॥੧੬॥ਸੀਰਾਮੋ ਈਹਾਹੀਬਸ
 ਵਾਚਾਦੇਹਾਤਿਨਨਗਰੀਤਿਨਨਗਰੀਪ੍ਰਤਿਪਦਹੰਸਕਹੀਨਾਜਲਜਹਾਰਸੋਭੈਨਜਹ ਧਰੈਨਮਕਤ
 ਪ੍ਰਗਟਪਯੋਧਰਪੀਨਾ॥੧੭॥ਸਦੈਆਸਾਤਹੁਦੀਪਨਿਕੇਅਵਨੀਪਤਿਹਾਰਹੋਜਿਅਮੇਜ ਰੋਯੋਨਫਲ
 ਬਜਨੇ॥ਬੀਸਬਿਸੇਬਿਤਭੰਗਭਯੋਜੁਕਹੋਅਬਕੇਸਦਕੋਪਨਤਾਨੇਸੋਕਕੀਆਗਿਲ ਫੂਲਾਉਪਰ
 ਗੀਪਰਪੂਰਨਆਇਗਏਪਨਸਮਾਮਿਹਨੇਜਾਨਕੀਕੇਜਨਕਾਦਿਕਕੇਸਬਫੂਲਉਠੇ
 ਤਰੁਪੰਨਪੁਗਨੇ॥੧੮॥ਦੋਪਕਛੰਦਾਆਇਗਏਰਿਖਰਾਜਹਲੀਨੇਮੁਖਾਜਤਾਨੰਦਾਬਿੰ ਪਤ
 ਪ੍ਰਪ੍ਰਬੀਨੇਦੇਖਦੁਐਭਏਪਾਪਨਲੀਨੇਆਸਿਖਸੀਰਖਬਾਸਲੈਦੀਨੇ॥੧੯॥ਬਿਜਦਮਿਤੁ ਸਿਰਸੁੰਘਕੇ
 ਉਦਾਚਾਸੈਆਕੇਸਦਏਮਿਥਲਾਪਪਹੈਜਗਮੇਜਨੀਕੀਗਤਿਬੇਲਬਈਹੈਦਾਨਕ੍ਰਿਪਾ

੧੫੮: ਚੰ: ਨਨਿਕੋ ਸਿਗਰੀ ਬਸੁਧਾ ਨਿਜਹਾ ਬਨਿਜੀ ਤਲਈ ਹੈ। ਅੰਗਾ ਛਿਸਾ ਤੁਕਾ ਠਕ ਸੇਭੁ ਵਤੀ ਨਹੁ ਲੇ
 ਕਮੇ ਸਿੰਧੁ ਭਈ ਹੈ। ਬੇਦ ਤੁਈ ਅਰੁ ਜਾ ਸਿਰੀ ਪਰਿ ਪੁਰਨ ਤਾ ਸਬ ਜੇਗਮਈ ਹੈ। ੨੦॥ ਜਨ ਕਉ ਦਾ
 ਚਾ ਸੋਰਠਾ। ਜਿਨਿ ਹੂਨੇ ਤਨ ਸਦ੍ਰਸ ਮੇਲਤੁ ਪੇਮ ਅਗਨਿ ਮੇ। ਕੀਨ ਉਤਮ ਬਰਨ ਤੇਈ ਬਿੰਸੁ
 ਮਿਤ੍ਰ ਏ। ੨੧॥ ਲਛਮੀ ਨੇਵਾ ਚਾ। ਮੇਹਨ ਛੰਦਾ। ਜਨੁ ਰਾਜ ਬੰਤਾ। ਜਗ ਜੇਤਵੰਤਾ। ਤਿਨ ਕੇ ਉਦੇਤਾ।
 ਕਿਹਿ ਭਾਂਤਿ ਹੋਤਾ। ੨੨॥ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮੇਵਾ ਚਾ। ਸੈਏਆ। ਛੰਤ੍ਰ ਨਿਆਦੈ ਕਹੂ ਛੁਈ ਨ ਛਿਯੋ ਬਿਜਨਾਦਿ
 ਕਬਾਤ ਰੁਗੋ। ਨਾਪਟੈ ਨ ਬਦੈ ਨਿਸਬਾ ਸਰਕੇ ਸਵਲੇ ਕਨਕੇ ਤਮ ਤੇਜ ਰੁਗੋ। ਭਵ ਭੂਖਨ ਭੂਖਤੋ ਸੁਰਜ
 ਤਨਹੀ ਮੰਦ ਮੰਤ ਗਜਾਦਿ ਮਖੀ ਨਲਗੋ। ਜਲਹੂੰ ਬਲਹੂੰ ਪਰਪੁਰਨ ਸ੍ਰੀ ਨਿਮਿਕੇ ਕੁਲ ਅਦਭੁਤ
 ਜੋਤਿ ਜਗੋ। ੨੩॥ ਜਨ ਕੇਵਾ ਚਾ। ਤਾਰ ਕਛੰਦਾ। ਯਹ ਕੀਰਤ ਐਰਨ ਰੇਸ ਨਿਸੇ ਹੈ। ਮੁਨਿ ਦੇਵ
 ਅਦੇਵ ਨਿਕੋ ਮਨਿ ਮੇ ਹੈ। ਹਮ ਕੋ ਬਪੁਰਾ ਸੁਨੀਐ ਮੁਨਿ ਰਾਈ। ਸਬ ਗਾ ਅਛਿਸਾ ਤਕ ਕੀ ਠਕੁਰਾ
 ਈ। ੨੪॥ ਬਿੰਸੁ ਮਿਤ੍ਰੇਵਾ ਚਾ। ਸਵੈਏਆ। ਆਪਨੇ ਆਪਨੇ ਠੋਰ ਨਿਤੋ ਭੁਵ ਪਾਲ ਸਬੈ ਭੁਵ ਪਾਲੈ
 ਸਦਾਈ। ਕੇਵਨ ਮਹਿ ਕੇ ਭੁਖ ਪਾਲ ਕਹਾਵਤ ਹੈ ਭੁਖ ਪਾਲਿ ਨ ਜਾਈ। ਭੁਖਨ ਕੀ ਤੁਮਹੀ ੧੫

ਧਰਿਦੇਹ ਬਿਦੇਹ ਨਿਮੇ ਕਲਕੀਰਤਗਾਈ ਕੇਸਵ ਭੂਖਨ ਕੀ ਭਵ ਭੂਖਨ ਭੂਤ ਲਤੇ ਤਨਿਯਾ
ਉਪਜਾਈ॥ ੨੫॥ ਜਨ ਕੇਵਾਚਾ ਦੋਹਾ॥ ਇਹਿ ਬਿਧਿ ਕੀ ਚਿਤਚਾਤੁਰੀ ਜਿਨ ਸੇ ਕਹਾ ਅਕੰਥਾ॥

ਲੇਕ ੧੪

ਲੋਕ ਨਿਕੀਰਚ ਨਾ ਚਰਚਿ ਦੇ ਕੋ ਜਿਸ ਮਥਾ॥ ੨੬॥ ਬਿਜਯ ਛੰਦਾ ਲੋਕ ਨਿਕੀਰਚ ਨਾ ਕਹੁ
ਚਿਤੁ ਜਿਹੀ ਪਰਪੁਰਨ ਬੁਧਿ ਬਿਚਾਰੀ॥ ਫੇਗਈ ਕੇਸਵ ਦਾਸ ਤਿਹੀ ਸਬ ਭੂਮ ਅਕਾਸ ਪ੍ਰਕਾਸ
ਤਭਾਗੀ॥ ਸੁਪਸਲਾ ਕਸਮਾਨ ਲਸੀ ਦੁਤਿ ਰੇਖਰਈ॥ ਫੇਗਈ ਹਤੁ ਮਾਗੀ॥ ਹੋਤੁ ਭਏ ਤਬ ਸੁਰ
ਸੁਧਾ ਪਰਿਜਾਵ ਕੁ ਸੁਭ ਸੁਧਾ ਰੰਗ ਪਾਗੀ॥ ੨੭॥ ਸ੍ਰੀ ਗੋਵਿੰਦਾਚਾ ਦੋਹਾ॥ ਕੇਸਵ ਬਿੰਦਾ ਮੰਤ੍ਰ ਕੀ
ਰੇਖਰਈ॥ ਫੇਗ ਜਾਨਾ ਸਿਧਾ ਜੋਤੁ ਈਲੋਕ ਮੇ ਕਿਹਨ ਉਪਾਸੀਆਨਿ॥ ੨੮॥ ਜਨ ਕੇਵਾਚਾ ਤੋਰ
ਕਛੰਦਾ॥ ਏਸੁ ਤੋਰੇ ਨ ਕੇਸੋ ਭਹਸਾ ਜੇ॥ ਸ੍ਰੀਦਰਸਨਾ ਮਲਗੋਰ ਬਿਰਾਜੇ॥ ਜਾਨਤੋ ਹੋ ਜਿਅ ਸੇਦ
ਰਸੋਊ॥ ਕੈਕਮਲਾ ਬਿਮਲਾ ਪਤਿ ਕੋਊ॥ ੨੯॥ ਬਿੰਦਾ ਮੰਤ੍ਰ ਦਾਚਾ ਸ੍ਰੀਦਰਸਨਾ ਮਲਗਾ ਮਸੁ
ਜਾਨੇ॥ ਗੋਰ ਸੁਲਛਮ ਨ ਨਾਮ ਬਖਾਨੇ॥ ਆਸਿਖ ਦੇਊ ਇਨੈ ਸਬ ਕੋਊ॥ ਸੂਰਜ ਕੇ ਕੁਲ ਮੰਤ੍ਰ
ਨ ਦੇਊ॥ ੩੦॥ ਦੋਹਾ॥ ਨਿਪਮਨ ਦਸਹ ਬਨਿਪਤ ਕੇ ਪ੍ਰਗਟੇ ਚਾਰ ਕੁਮਾਰਾ॥ ਰਾਮ ਭਰਥ ਲਛਮ

੧੬੮: ਨਲਲਿਤ ਅਰੁ ਸੋਤੁ ਪਾਨ ਉਦਗ ॥ ੩੧ ॥ ਕਬਿਤਾ ਦਾ ਨਿਨਿਕੇ ਸੀਲ ਪਰਦਾ ਨ ਕੇ ਪ੍ਰਹਰੀ ਦੇ
 ਨਦਾ ਨ ਵਾਰਿ ਜੋ ਮੇ ਨਿਦਾ ਦੇ ਖਿਮੇ ਸੁਭਾਇ ਕੈ ਦੀਪ ਦੀਪ ਹੁੰ ਕੇ ਅਵਨੀ ਪਨ ਕੇ ਅਵਨੀ ਪਪ੍ਰ
 ਬੁਸਮ ਕੇ ਸੋ ਦਾਸ ਦਾਸਾ ਦੇ ਜਗਾਇ ਕੈ ^{ਇਹ} ^{ਕਿਯਾ} ਅਨੰਦ ਕੇ ਕੰਦ ਸੁਰ ਪਾਲ ਕਸੇ ਬਾਲ ਕਸੇ ਪਰਦਾਰ
 ਪ੍ਰਿਯਾ ਸਾਧਮ ਨ ਬਚ ਕਾਇ ਕੈ ਦੇਹ ਪਰਮ ਪਾਗੀ ਪੈ ਬਿਦੇਹ ਰਾਜ ਜੂ ਸੇਰਾ ਜਰਾ ਜਤ ਕੁਮਾਰ
 ਅੰਸੇ ਦਸਰ ਬਰਾਇ ਕੈ ॥ ੩੨ ॥ ਸੋਰਠਾ ਜਬ ਤੇ ਬੈਠੇ ਰਾਜ ਰਾਜ ਦਸਰ ਬਰੂ ਮੀਮੇ ਸੁਖ ਸੋਯੋ
 ਸੁਰਾਜ ਤਾ ਦਿਨ ਤੇ ਸੁਰਲੋਕ ਮੇਂ ॥ ੩੩ ॥ ਸੁਗਤਾ ਛੰਦਾ ਰਾਜ ਰਾਜ ਦਸਰ ਬਤ ਨੈ ਜੂ ਰਾਮ ਚੰ
 ਵਰੁ ਵਚੰ ਵ ਬਨੈ ਜੂ ਤੇ ਬਿਦੇਹ ਤੁਮ ਹੁੰ ਅਰੁ ਸੀਤਾ ॥ ਜਮੋ ਚ ਕੋਰਤ ਨਿਯਾ ਸੁਭ ਗੀਤਾ ॥ ੩੪ ॥
 ਬਿੰਸ੍ਰਾ ਮਿਤ੍ਰੇ ਵਾਚਾ ਤੁਰੁ ਕੁਛੰਦਾ ਰਖੁ ਨਾਥ ਸਰਾਸ ਨ ਚਾਹਤ ਦੇਖੋ ਅਤਿ ਦੁਹ ਕਰਿ ਰਾਜ ਸ
 ਮਾਜ ਨ ਲੇਖੋ ਜਨ ਕੇ ਵਾਚਾ ਰਿਖ ਹੈ ਵਹ ਮੰਦਰ ਮਾਂ ਸੁਮੰਗਾਉ ॥ ਗਹਿਲ ਆਵਹਿ ਰੇ ਜਨ ਜੁ
 ਬ ਬੁਲਾਉ ॥ ੩੫ ॥ ਬਿੰਸ੍ਰਾ ਮਿਤ੍ਰੇ ਵਾਚਾ ॥ ਅਬ ਲੋਕ ਕਹਾ ਕਰਵੇਂ ਅਪਾਹਾ ਰਿਖ ਰਾਜ ਕਹੀਖ
 ਹਬਾਰ ਬਾਗਾਇ ਨਰਾਜ ਕੁਮਾਰ ਹ ਦੇਹੁ ਜਾਨਾ ਸਬ ਜਾਨਤ ਹੋਂ ਬਲ ਕੇ ਬਿਧਾਨ ॥ ੩੬ ॥ ਜਨ ਕੇ

ਸਤੁ ਨ ਕੇ ਭਾਰ
 ਨਾ ਪ੍ਰਾਪਿ ਨ
 ਕੁ

ਵਾਚਾ ਦੰਡ ਕਛੰਦਾ ਬੰਸ ਤੇ ਕਰੋ ਹੋ ਕੈ ਲਾਸ ਤੇ ਬਿਸਾਲ ਕਾਲ ਦੰਡ ਤੇ ਕਰਾਲ ਸਬ ਕਾਲ ਕਾ
 ਲਗਾਵਹੀ। ਕੇਸਵ ਤੈ ਲੋਕ ਕੇ ਬਿਲ ਕਹਾਰੇ ਦੇਵ ਸਬ ਛਾਡਿ ਚੰਦ੍ਰ ਚੰਦ੍ਰ ਏਕ ਐਰੋ ਕੇ ਚੰਦਾਵਹੀ।
 ਪੰਨਗ ਪ੍ਰਚੰਡ ਪਤਿ ਪ੍ਰਭ ਜੋ ਪਨ ਚੰਦ੍ਰ ਪੀਨ ਪਰ ਬਤਾਰ ਪਰ ਬਤ ਪ੍ਰਮਾਨ ਮਾਨ ਪਾਵਹੀ। ਬਿਨਾ ਇਕੁ ^{ਗਣੇਸ}
 ਅਨੇਕ ਹੂੰ ਪੇ ਅਵੈ ਨੀ ਪਨ ਕਤਾ ਹਿ ਕੇ ਮਲ ਕਮਲ ਪਾਨਗ ਮਕਿ ਸੇਲਾ ਵਹੀ। ੩੧॥ ਬਿਸਾਮੀ ਤੈ ਵਾ ^{ਸਰਮ}
 ਚਾਵੇ ਹਾ। ਰਾਮ ਹਤਿ ਮਾਗਿ ਚ ਜਿ ਹਿ ਐ ਰਾਕਾ ਸੁਵਾਹ। ਲਛਮਨ ਕੋ ਯਹ ਪਨ ਖਦੈ ਤੁਮ ਪੀਨ
 ਕੋ ਕੋ ਜਾਹ। ੩੨॥ ਜਨ ਕੋ ਵਾਚਾ ਮਰਹਟਾ ਛੰਦਾ ਸਗਰੇ ਨਰਨ ਅਕਾ ਅਸੁਗ ਬਿਨਾ ਅਕਰੰਛ ਸਪ
 ਤਿ ਹਿ ਪਹਾਰ ਗਏ। ਕਾਹੁ ਨ ਉਠਾ ਐ ਬਲ ਨ ਛੁਟਾ ਐ ਟਰ ਐ ਪਐ ਨ ਭੀਤ ਭਏ। ਇਨ ਰਾਜ ਕੁਮਾ
 ਪ੍ਰਣ ^{ਪ੍ਰਣ} ਰਨਿ ਅਤਿ ਸੁਕੁ ਮਾਗਿ ਨਿਲੈ ਆਏ ਹੋ ਪੈ ਜੋ ਕਰੇ। ਬ੍ਰਿਤ ਭੰਗ ਮਾਰੇ ਭਯੋ ਤਿਹਾਰੇ ਰਿਖਤ ਪਤੇ ਜਨ
 ਜਾਨ ਪਰੇ। ੩੩॥ ਬਿਸਾਮੀ ਤੈ ਵਾਚਾ ਤੇ ਮਰਛੰਦਾ ਸੁਨਗ ਮਚੰਦ੍ਰ ਕੁਮਾਰਾ ਪਨ ਮਾਨੀ ਏਇ ਹਬਾ
 ਰਾ ਪੁਨ ਬੇਗਤਾ ਹਿ ਚੰਦਾਉ। ਜਸ ਲੋਕ ਲੋਕ ਪਠਾਉ। ੪੦॥ ਜਨ ਕੋ ਵਾਚਾ ਵੇਹਾ ਰਿਖ ਹਦੇ ਖਹਰਖੇ
 ਹਿ ਮੇਰਾ ਮਦੇ ਖਕੁ ਮਲਾਇ। ਧਨ ਖਦੇ ਖਰਖੇ ਮਹਾਂ ਚੰਤਾ ਚਿਤ ਕੂਲਾਇ। ੪੧॥ ਪਤਿ ਹਰਨਿ ਵਾਚ

੧੭ ਗ: ਚੰ: ਸ੍ਵਗਤਾਛੰਦਾ ਰਾਮਚੰਦ ਕਟਸੰਪਟਬਾਂਧੋ ॥ ਲੀਲਾਸੇ ਹਰ ਕੋ ਪਨ ਸਾਂਧੋ ॥ ਨੈਕੁਤਾਂ ਹਿ ਕਰ
 ਪੱਲਵ ਸੋਢੈ ॥ ਫੂਲ ਮੂਲ ਜਮੋ ਟੂਕ ਕਯੋ ਦੈ ॥ ੪੩ ॥ ਬਿਜਯ ਛੰਦਾ ਉਤਮ ਗਾਥ ਸੁਨਾਥ ਜਬੈ ਪ
 ਨੁ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਨਾਥ ਜੂਹਾਥ ਕੈਲੀ ਨੋ ॥ ਨਿਰਗੁਨ ਤੇ ਗੁਨ ਵੰਤ ਕਯੋ ਸੁਖ ਕੇ ਸਵਸੀਤ ਅਸੀਤ ਨਦੀ
 ਨੋ ॥ ਅੰਯੋ ਜਗੀਜ ਬਹੀ ਕਿਯੋ ਸਿਜੁਤੀ ਛਕਟਾ ਛੁਨ ^{ਬਾਨ} ਗੁਚਨ ਬੀਨੋ ॥ ਰਾਜ ਕੁਮਾਰੀ ਨਿਹਾਰ ਸ
 ਨੇਹ ਸੋ ਸਿਭੁ ਕੋ ਸਚੇ ਸਹਾਸ ਨ ਕੀਨੋ ॥ ੪੪ ॥ ਸਤਾਨੰਦੋ ਵਾਚਾ ਦੰਤੁ ਕਛੰਦਾ ਪ੍ਰਥਮ ਟੰਕਾਰਿ
 ਝੁਕਿ ਝਾਰਿ ਸੇ ਸਾਗਮ ਦਦੰਤੁ ਕੇ ਦੰਤੁ ਰਯੋ ਮੰਤੁ ਨਵ ਖੰਡ ਕੋ ॥ ਚਾਲਿ ਅਚਲਾ ਅਚਲ ਹਾਲ
 ਦਿਗ ਪਾਲ ਬਲ ਪਾਲਿ ਰਿਖ ਰਾਜ ਕੇ ਬਚਨ ਪਰਚੰਤੁ ਕੋ ॥ ਸੋਧ ਦੈ ਈਸ ਕੋ ਬੋਧ ਜਗਾਦੀਸ
 ਕੋ ਕ੍ਰੋਧ ਉਪਜਾਇ ॥ ਭ੍ਰਿਗਨੰਦ ਬਲ ਬੰਤੁ ਕੋ ॥ ਬਾਧ ਬਰਸ੍ਵਰਗ ਕੋ ਸਾਧ ਅਪ ਬਰਗ ਪਨ ਭੰ
 ਗ ਕੋ ਸਬਦ ਗਯੋ ਭੇਦ ਬ੍ਰਹਮੰਤੁ ਕੋ ॥ ੪੫ ॥ ਜਨ ਕੇ ਵਾਚਾ ਦੋਹਾ ॥ ਸਤਾਨੰਦ ਅਨੰਦ ਮਤਿ ਤੁ
 ਮ ਜੁਹੁ ਤੇ ਉਨ ਸਾਥਾ ਬਰਜੇ ਕਾਰਿ ਨ ਜਬ ਪਨੁ ਪਤੋ ਯੋ ਹੋਰ ਪੁਨਥਾ ॥ ੪੬ ॥ ਸਤਾਨੰਦੋ ਵਾਚ
 ਤੇ ਮਗਛੰਦਾ ॥ ਸੁਨ ਰਾਜ ਰਾਜਾ ਬਿਦੇਹਾ ਜਬ ਹੋਗਯੋ ਉਹ ਗੇਹਾ ॥ ਕਛੁ ਮੇਨ ਜਾਨੀ ਬਾਤਾ ਕ

ਸੀਤ ਨੇ ਨੇਤ
 ਕੋਰ ਸੋਸਾ
 ਰਯੋ ਕਕੀਯ

ਵਤੋਨਿ
ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ
ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ
ਸਿਖ ਜੀ ਪ੍ਰੀਤ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ
ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ॥੮॥

॥ ਇਸ੍ਰੀ ਮਤ ਸਕਲ ਲੋਕ ਲੋਚਨ ਚੋਕੇ ਗਚਿੰਤਾ ਮਨਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
ਚੰਦ੍ਰ ਚੰਦ੍ਰਿਕਾ ਆਪਨੁ ਰੰਗ ਬਰਨਨੇ ਨਾਮ ਪੰਚਮ ਪ੍ਰਕਾਸ: ॥ ॥

੨੮੭:੪:

Ms. No. /
505

505

ਦੋਹਰਾ ॥ ਛਠੇ ਪ੍ਰਕਾਸ ਕਬਾਹੁ ਚਰਦ ਸਰਬ ਅਗਮ ਜਨ ॥ ਲਗਨੇ ਤਸਵ ਸੀਰ ਅਭੇ
 ਦਾ ਨਬਿਧਾਨ ਬਖਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਸਤਨੰਦੋ ਵਾਰ ਰਾਜ ਜਨ ਕਪੂਤੀ ॥ ਤੋ ਮਰਛੰਦਾ ਬਿਨਤੀ ਰਿ
 ਖਰਾਜ ਕੀ ਚਿੰਤ ਪਰੇ ॥ ਚਹੁ ਭੈ ਯਨਿ ਕੇ ਅਬ ਬਾਹੁ ਕਰੇ ॥ ਅਬ ਬੋਲਹੁ ਬੇਗ ਬਰਤ ਸ
 ਬੈ ॥ ਬਿਟੀ ਅਸਮੁੰਦੇ ਸੁਖ ਪਾਇ ਅਬੈ ॥ ੨ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਪਠਈ ਤਬ ਹੀ ਲਗਨ ਲਿਖ ਅ
 ਵਧ ਪੁਰੀ ਸੁਭ ਬਾਤ ॥ ਰਾਜ ਦਸ ਰਬ ਸੁਨਤ ਹੀ ਚਰੇ ਚਲੀ ਬਰਤ ॥ ੩ ॥ ਮੋਟ ਕਛੰਦਾ
 ਅਯੋ ਦਸ ਰਬ ਬਿਰਤ ਸਜੈ ॥ ਦਿਗ ਪਾਲਗਾ ਯੰਦ ਨਿ ਦੇਖਿ ਲਜੈ ॥ ਚਾਹੁ ਦਲਦੂ
 ਲੁਹ ਰਾਹ ਬਨੈ ॥ ਮੇਰੈ ਸੁਰ ਅੰਗ ਨਿਕੋ ਨ ਗਨੈ ॥ ੪ ॥ ਤਾਰ ਕਛੰਦਾ ॥ ਬਨਿ ਚਹੁ ਬਿਰਾ
 ਤ ਚਹੁੰਦੇ ਸਾਈ ॥ ਨਿਪ ਚਾਹੁ ਮੁੰ ਅਗ ਵੈ ਨ ਪਾਈ ॥ ਜਨੁ ਸਾਗਰ ਕੇ ਸੰਰਤ ਪ ਲੇਨਕੇ
 ਗਾਧਰੀ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਮਿਲਵੇ ਕਹੁ ਬਾਂਹ ਪਸਾਰੀ ॥ ੫ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਬਾਰੋ ਠੇ ਕੇ ਚਾਰ ਕਾਰਿ ਕਾਰਿ ਪੁਰਬ ਕੁਲ
 ਕੇ ਸਵ ਅਨੁ ਰੂਪ ॥ ਨਿਪ ਦੂਲਹੁ ਪਹਿਰਾਇ ਯੋ ਪਹਰਾਏ ਸਬ ਰੂਪ ॥ ੬ ॥ ਮਰਹੁ ਟਾਛੰਦਾ ॥ ਸਾਹੁ
 ਦਸ ਰਬ ਸੰਘਾਤੀ ਸਕਲ ਬਰਤੀ ਬਨਿ ਬਨਿ ਮੰਤ੍ਰ ਪਮਾਂਤ੍ਰ ਗਏ ॥ ਅਕਾਸ ਬਿਲਾਸੀ ਚੰਦੇ

ਪ੍ਰਭਾਕਾਸੀਜਲਜਗੀਛਜਨੁਨਖਤਨਏ॥ ਅਤਿਸੁੰਦਰਨਗੀਸਬਸੁਖਕਾਗੀਮੰਗਲ
 ਗਾਗੀਦੈਨਲਗੀ॥ ਬਾਜੈਬਹੁਬਾਜੈਜਨੁਪਨਗਾਜੈਜਹਤਹਸਬੁਬਿਧਸੋਭਜਗੀ॥੬
 ਦੋਹ॥ ਰਾਮਚੰਦਸੀਤਾਬਨੇਸੋਭਤਹੈਤਿਹਠੈਠਿ॥ ਸੁਵਰਨਮੇਮਨਮੇਖਚਤੁਸੁਭ
 ਸੁੰਦਰਸਿਰਮੋਰਾ॥੭॥ ਖਟਪਦਛੰਦਾ॥ ਬੈਠੇਮੰਗਧਸੁਤਬਿਬਧਬਿਦਾਧਰਚ
 ਰਨਾਕੇਸਵਦਾਸਪ੍ਰਸਿੰਧਸਿੰਧਸਭਅਸੁਭਨਿਵਰਨਾਭਭਦ੍ਰਜਜਾਬਾਲਅੰਤਰੀ ਰਿਖ
 ਤਮਕਸੋਮਪਮੁਨੀ॥ ਬਿੰਦੂਮਿਤ੍ਰਪ੍ਰਬਿੰਦੁਮਹਾਮਤਬਾਮਦੇਵਪੁਨਾਸਬਜਗਤਪ੍ਰਤਿਸ੍ਰ
 ੮੭ ਤਨਿਸ੍ਰੋਮਾਤਿਤਿਹਿਬਸਿਸ੍ਰਜਤਕਲਸੁ॥ ਸਤਨੰਦੀ॥ ਲਿਉਚਰਤਸਬਉਚਰਸ
 ਬੈਸਰਸੁ॥੮॥ ਜਨਕੁਲਛੰਦਾ॥ ਪਾਵਕਪੁਜੇਸਮਧਸੁਧਗੀ॥ ਆਹੁਤਦੀਨੀਸ
 ਬਸੁਖਕਾਗੀ॥ ਦਈਤਬਕੀਨਾਬਹੁਧਨਦੀਨਾ॥ ਭਾਂਵਰਪਰੀਜਗਜਸਲੀਨੇ॥੯
 ੧੦ ਸ੍ਰਗਤਾਛੰਦਾ॥ ਰਾਜਪੁਤ੍ਰਿਕੋਨਿਸਮੰਛਬਿਛਾਏ॥ ਰਾਜਰਾਜਸਬਰੇਹਹਿਆਏ॥੧੧
 ਰਚੀਰਗਜਬਜਲੁਟਾਏ॥ ਸੁੰਦਰੀਨਿਬਹੁਮੰਗਲਗਾਏ॥੧੨॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਬਾਸਰੇ

੨੦ ਕੈ ਬਏ ਬਏ ਤੈ ਤਾਪ ਬਲਾ ਤਨ ਤਮ ਤੇ ਹਮ ਕੋ ਨ ਭਯੋ ਅਬ ਏਕ ਸਥਾ ਪੂਜੇ ਮਨ ਕੇ ਕਾਜ ਨੂ
 ਦੇਖੇ ਰਾਜ ਮੁਖਾ ॥ ੧੦ ॥ ਜਨ ਕੋ ਵਾਚਾ ਸਵੈ ਯਾ ਸਿੰਧ ਸਮਾਧ ਸਜੈ ਅਜ ਤੂੰ ਨ ਕਹੂੰ ਜਗ ਜੈ
 ਗਿਨ ਦੇਖ ਨ ਪਾਈ ॥ ਰੁਦ ਕੇ ਚਿੰਤ ਸਮੁਦ ਬਸੇ ਨਿਤ ਬ੍ਰਹਮ ਹੂੰ ਪੈ ਬਰ ਨਿਜ ਨ ਜਾਈ ॥ ਰੂਪ ਨ
 ੨੨ ਰੰਗ ਨ ਰੇਖ ਬਿਸੇਖ ਅਨ ਦ ਅਨ ਤੁ ਜ ਬੇਦ ਨਿਗਾਈ ॥ ਕੇਸ ਵਗਾਧ ਕੇ ਨ ਦਰ ਮੈਂ ਵਹੁ ਜੋਤਿ
 ਸੁਮੁਰਤ ਵੰਤਾ ਦਿਖਾਈ ॥ ੧੧ ॥ ਤਾਹ ਕ ਛੰਦਾ ॥ ਜਿਨ ਕੇ ਪੁਰਖਾ ਭੁਵਰੀ ਗਾਹਿ ਲਿਆਏ ॥ ਬਡੇ
 ਨਗਰੀ ਸੰਗ ਸੂਰਗ ਸਦੇ ਹ ਸਿਧਾਏ ॥ ਜਿਨ ਕੇ ਸੁਤ ਪਾਹੁ ਨ ਤੇ ਤ੍ਰਿਪ ਕੀ ਨੀ ॥ ਹਰ ਕੇ ਧਨ
 ਭੰਗ ਭੂਰ ਮੇ ਪੁਰਤੀ ਨੀ ॥ ੧੨ ॥ ਜਿਨ ਅਪ ਅਦੇਵ ਅਨੇਕ ਸੰਧਾ ਰੇ ॥ ਸਬ ਕਾਲ ਪੁਰੰਦਰ ॥ ਦੋਤ
 ਕੇ ਰਖ ਵਾਰੇ ॥ ਜਿਨ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਮਹਿ ਅੰਤ ਨ ਪਾਯੋ ॥ ਹਮ ਕੋ ਬਪੁਰਾ ਜ ਸਬੇ ਦ ਨਿਗਾ
 ਯੋ ॥ ੧੩ ॥ ਬਿਨ ਤੀਕ ਰਿਜੈ ਜਨ ਜਮੋ ਜਿ ਯ ਲੇਖੋ ॥ ਦੁਖ ਦੇਖਿ ਯ ਕਾਲ ਤੋ ਅੰਜਹੁ ਦੇਖੋ ॥ ਜਿਉ ਕਾਲ
 ਯਹ ਜਾਨਿ ਜਿਯੇ ਦਿਠ ਟੀ ਮੁਖ ਭਾਖੀ ॥ ਹਮ ਹੈਂ ਰਗੇ ਦ ਕ ਕੇ ਅਭੁਲਾਖੀ ॥ ੧੪ ॥ ਤਮ ਜੁਚਲ
 ਹਸ ਛੰਦਾ ਤਬ ਰਿਖ ਰੋਜ ਬਿਨੈ ਯਹ ਕੀ ਨੀ ॥ ਸੁਨਿ ਸਬ ਕੇ ਕਹੁ ਨ ਹਸ ਭੀ ਨੀ ॥ ਦਸ ਹਥ ੨੦

ਬੇਜਮਸਤਾਨੰਦਆਗਾਦੀਏ॥ ਦਸਰਬਨਿਪਕੇਧਾਮਆਏਸਕਲਬਿਦੇਹਬਨਿ॥ ਬਿਦੇਹਪਾਖ
 ੧੧॥ ਭੁਜੰਗਪ੍ਰਭਾਤਛੰਦਾ॥ ਕਹੂੰਸੋਭਨੰਦੰਦਤੀਦੀਹਬਾਜੈ॥ ਕਹੂੰਭੀਮਭੰਕਾਰਕਰਨਲ ਕੇਰਾਜਾਅਏ
 ਸਾਜੈ॥ ਕਹੂੰਸੁੰਦਰੀਬੈਨਬੀਨਬਜਾਵੈ॥ ਕਹੂੰਕਿਨਰੀਕਿਨਰੀਲੈਸੁਨਾਵੈ॥ ੧੨॥ ਕਹੂੰ ਤੇਰਾਨਾਮ
 ਨਿਰਤਕਾਗੀਨਚੈਸੋਭਸਾਜੈ॥ ਕਹੂੰਭਾਂਡਬੋਲੈਕਹੂੰਮਲਗਾਜੈ॥ ਕਹੂੰਭਾਟਭਾਟਮੋਕਰੈਮਾਂ
 ਨਪਾਵੈ॥ ਕਹੂੰਲੋਲਿਨੀਬੇਡਨੀਗੀਤਗਾਵੈ॥ ੧੩॥ ਕਹੂੰਬੈਲਭੈਸਾਭਿਰੈਭੀਮਭਰੋ॥ ਭੀਮ
 ਕਹੂੰਏਨਏਨੀਨਿਕੇਹੋਤਕਾਰੋ॥ ਕਹੂੰਬੋਕਬੋਕੈਕਹੂੰਮੇਖਸੁਰੋ॥ ਕਹੂੰਮੰਤਦੰਤੀਲਚੈਲੋ॥ ਮੀਦੇ
 ਪੂਰੋ॥ ੧੪॥ ਦੋਹਾ॥ ਆਗੇਹੋਭੂਪਤਿਲੀਏਭੂਪਤਿਆਵਤੁਦੇਖਿ॥ ਰਾਜਰਾਜਮਿਲ
 ਬੈਠਿਐਬ੍ਰਹਮਬ੍ਰਹਮਰਿਖਲੇਖ॥ ੧੫॥ ਸਤਾਨੰਦੋਦਾਚਾਸੋਭਨਾਛੰਦਾ॥ ਸੁਨਿਭਾਰਵ
 ਜਬਸਿਸ੍ਰਮੁਨਿਜਾਬਾਲਬਿਸ੍ਰਮਿੰਤੁ॥ ਸਬੈਹੋਤੁਮਬ੍ਰਹਮਰਿਖਸੰਸਾਰਸੁਧਚਰਿਤੁ॥
 ਕੀਨੀਜਤੁਮਯਾਬੰਸਕੇਕਾਹਿਏਕਅੰਸੁਨਜਾਇ॥ ਸ੍ਵਾਦਕਾਹਿਦੇਕੋਸਮਰਬਨਹੰਗਜਮੋ
 ਗਰਖਾਇ॥ ੧੬॥ ਸੁਖਦਛੰਦਾ॥ ਜਮੋਅਤਿਪ੍ਰਯਾਸੋਪਾਵੈਮਗਮੇਗੀਗਜਲਾਪ੍ਰਯਾਸਨਏ

ਤੁਮਨੀ
 ਆਦਿ
 ਰਚਨੀ

ਕੀਕੀ

ਮੀਦੇ

ਤਸਹਜਸੁਗੰਧਜੂ ਵਹਹਗੀਹਠਿਹਰਨਛਦੈ ਤਜੁਦੇਖਿਸੁੰਦਰਦੇਹਸੈ ਬਲਬੀਰਜਗੰਧ ਬਰੇਸੁਗੰਧ
 ਬਰਾਹਜੁਤਬਲਈਛੀਨਸਨੇਹਸੈ ਚੈਗਈਬਿਹਬਲਅੰਗਪ੍ਰਿਥੁਸੁੰਜੇਸਕਲਸਿੰਗ ਠਿਹ
 ਰਜੂ ਤਬਕਛੁਕਦਿਨਬਸਤਈਤਾਂਕੇਦਿਏਸਬਰਸਸਾਹਜੂ ॥੩੩॥ ਵਹਹਮੇਪਭੁਪ
 ਲੋਕੰਕੀਨੇਹਰਨਕੋਸਪਨਬਜੂ ਤਿਹਤਾਂਤਿਤਾਂਤਿਨਿਰੋਗਈਭੁਮਪਲਨਛਤ੍ਰੋਸਬਜੂ
 ਵਹਅਸੁਰਸ੍ਰੀਨਗਸਿੰਘਅਭਿਮੋਲਈਸਬਲਛਨਮਕੈ ਲੈਦਈਹਰਿਹਰਿਚੰਦਰ
 ਜਤਿਬਹੁਤਜੀਸੁਖਪਾਇਕੈ ॥੩੪॥ ਹਰਿਚੰਦਬਿਸੁੰਮਿਤ੍ਰਕੋਦਈਤੁਸੁਤਨਮਨਮਾਨਿਕੈ
 ਤਿਹਹਗੀਬਲਬਲਵੰਡਬਰਹੀਬਿਪ੍ਰਤਪਸੀਜਾਨਿਕੈ ਬਲਬਾਂਧਛਲਬਲਲਈ
 ਬਾਵਨਦਈਇੰਦ੍ਰਹਅਮਾਨਿਕੈ ਈਦਤਾਜੇਪਤਿਕਰਮੋਅਰਜਨਸਹਸਕਰਕੋਜਾਨਿਕੈ
 ॥੩੫॥ ਤਬਤਸੁਮਦਛਬਿਛਕਮੋਅਰਜਨਹਮਿਓਰਿਖਜਮਾਦਿਗਨਜੂ ਪ੍ਰਸਹਮਤਬ
 ਤਿਹਸਕਲਜਾਯੋਪਬਲਬਲਕੀਅਗਾਨਿਜੂ ਤਿਹਬੈਰਤਬਤਿਨਸਕਲਛਤ੍ਰੀਨ
 ਮਾਰਿਮਾਰਿਬਨਾਇਕੈ ਇਕੀਸਬੋਰਜੁਦਈਬਿਪ੍ਰਨਿਰਧਰਜਲਅਨੁਦਾਇਕੈ ॥੩੬॥ ਵਹ

ਬਲਸਾਖ

ਸਹਸਾਰਜਨ

੨੨ ਵਰੇ ਪਤਕਰੀ ਪਤਨੀ ਤਜੀ ਬਿੰ ਪ੍ਰੀ ਬੁਕਿ ਕੈ॥ ਅਰੁ ਕਰਤ ਹੈ ਸਬ ਰਵਨਾ ਦਿ ਕਰਹੇ ਤਾ ਕੇ ਢੰ
 ਕਿ ਕੈ॥ ਇਹ ਲਾਜ ਮਹੀ ਯਤ ਤਾ ਤੁਮ ਸੇਭ ਜੋ ਨ ਤੋ ਨ ਬਝੁ॥ ਅਬ ਮੋਹ ਮੁਖ ਨਿਰਖੇ ਨ ਜਿ
 ਤਿ ਮੋਹਾ ਖੀ ਏਹ ਪ੍ਰਾਨ ਬਝੁ॥ ੩੦॥ ਸੋਹਨਾ॥ ਪਾਤਭ ਏ ਸਬ ਭੂਪ ਬਨਿ ਬਨਿ ਮੰਢ ਪਮੈ ਗਏ ਯ
 ਹੰਭੁ ਪਬਹੁ ਪਸਬਹੀ ਬਿਪਸਬ ਸੋਭ ਜੈ॥ ੩੧॥ ਧਮਨ ਕਾ ਛੰਦਾ॥ ਰਹੀ ਬਾਚਿੰਤ ਬਾਸ ਤੰਬੁ
 ਧੰਡਾਲ ਸੀ ਨਿਬੰਧ ਗਜਿ ਕਾ ਭਲੀ॥ ਤੁਹ ਤੁਹਾ ਬਿਛਾਵੇ ਨੇ ਪਨੇ ਬਨੇ ਭਲੀ ਭਲੀ॥ ਬਿਤਨ ਸ੍ਵੇਤ
 ਸਮਾਪੀ ਤਲਾਲ ਨੀਲ ਕਾਰੰਗੇ॥ ਅਨੇ ਦੁਹੰਦਿ ਸਾਨਿ ਕੇ ਸਮਾਨ ਬਿਬਸੇ ਜਗੇ॥ ੩੨॥ ਪਕਸ
 ਪਾਧਰੀ ਛੰਦਾ॥ ਗਜ ਮੋਤਾ ਨਿਕੀ ਅਵਲੀ ਅਪਾਰਾ ^{ਭੁਪ} ^{ਸਮ} ਕਰ ਸਾਨਿ ਪਾਰਿਓਰ ਮਤ ਸੁਢਾਹਾ॥ ਧੁ ਛੁਹੀ
 ਰਤਨ ਚਿਜ ਨੁਭ ਚਰਪਾਹਾ॥ ਜਹੰਤੁ ਅਕਾਸ ਗੰਗਾ ਉਦਾਹਾ॥ ਗਜ ਦੰਤ ਨ ਕੀ ਅਵਲੀ ਸੁ
 ਵੇਸਾ॥ ਤੁਹ ਕਸਮ ਰਾਗੁ ^{ਪਖਰਾਗ} ਜਤ ਸੁਦੇਸਾ॥ ਸੁਭ ਨਿਪਕੁ ਮਾਰਿ ਕਾ ਕਰਤਿ ਗਨਾ॥ ਜਨੁ ਦੇਵ
 ਤੰਬੁ ਜੋ ਕੀ ਨਿਕੇ ਪੁਖ ਪਕਾ ਬਿਵਾਨ॥ ੪੧॥ ਤੋ ਮਰ ਛੰਦਾ॥ ਇਤ ਉਤ ਸੋਭ ਨਿਸੰਦਹ ਤੇ ਲੈ॥ ਅਰਬ ਅ ^{ਬੀਜ}
 ਸੋਗ ਮਾਨੇ ਨੇ ਕਨ ਬੋਲ ਨਿਬੋਲੈ॥ ਸੁਖ ਮੁਖ ਮੰਡਲ ਚਿਤ ਨਿ ਮੈ ਹੈ॥ ਮਨੁ ਅਨੇ ਕਕਲਾ ਨਿ ਪਸੈ ਹੈ॥ ੪੨

ਛੰਦਾ ਮੋਤਨ ਕੀ ਦੁਲਹੀ ਸੁਦੇਸਾ ਜਾਨੈ ਮਨੇ ਮਯਾਲੇ ਖੋਰਾ ਰਹਿਤੁ ਹਾਸ ਚੰਦ ਕਾਨੀ
 ਬਿਸਾਲਾ ਮਨ ਮਨ ਹੁਸੀਤ ਨ ਕੇ ॥ ੪੩ ॥ ਅਮਲ ਕਪੋਲੈ ਅੰਗ ਸੀਵਾ ਹੈ ਚੰਪਕ
 ਲਸੈ ਦੁਤਿ ਜੋਤੁ ਲਿਕੀ ਮੁਖ ॥ ਗਮਦ ॥ ਅਪਨ ਸਾਗ ॥ ੪੪ ॥ ਵੇਹਾ ਗਤਿ ਕੇ ਭਰਮ
 ਸੁਹੀਰਨ ਕੀ ਮੁਖ ॥ ਸਦਾ ਸਿਖ ਸੇਵਿ ਜੀ ਸੇਵਾਈ ਸਿੰਗਾਰਾ ॥ ੪੫ ॥ ਬਿਜਾ
 ਛੰਦਾ ਮੋਤਨ ਕੀ ਦੁਲਹੀ ਸੁਦੇਸਾ ਜਾਨੈ ਮਨੇ ਮਯਾਲੇ ਖੋਰਾ ਰਹਿਤੁ ਹਾਸ ਚੰਦ ਕਾਨੀ
 ਮਲ ਕੈ ਸੁਰੂਲ ॥ ਚੰਪਕਾਨ ਰਕੋ ॥ ਕੇਸਵ ਤੀਨ ਹੁਲੇ ਕਾਨੀ ਕੇ ਅਵਿਲੇ ਕਾ ਬਿਥਾ
 ਉਪਮਾ ਕਾਵੇਟੇ ॥ ਸੋਭਨ ਮੰਤਲ ਸੁਰਜ ਮਾਂਝ ਮਨੇ ਕਮਲਾ ਕਮਲ ਪਤਿ ਸੋ ॥ ੪੬ ॥
 ਵੇਹਾ ਹੀ ਗਾਨ ਲੁਕੀ ਪਾਗ ਸਿਰ ਮੋਭਤ ਸੀਰ ਪੁਨਾਥਾ ॥ ਸਿਵ ਸਿਰਗੀ ਗਾਨ ਲਾ ਕੀਧੋਂ
 ਦਰੰਦ ਕਾ ਸਾਥ ॥ ੪੭ ॥ ਤੁਮਰ ਛੰਦਾ ਕਛੁ ਕ੍ਰਿਕਟਿ ਕਟਲ ਸੁਦੇਸਾ ॥ ਅਤਾ ਅਮਿਲ ਸੁ ਗਾਇਓ
 ਮਿਲ ਸੁਦੇਸਾ ॥ ਬਿਧ ਲਿਖੇ ਸੋਧ ਸੁਤੰਤਾ ॥ ਜਨੁ ਜਾ ਜੈ ਕੇ ਮੰਤਾ ॥ ੪੮ ॥ ਵੇਹਾ ਜਦ ਪਥਿ
 ਕਾਟਿ ਰਪੁਨਾਥ ਕੀ ਕਟਿਲ ਚੰਪਾ ਤੇ ਜੇਤਾ ॥ ਤਦ ਪਸੁਰਾ ਸੁਰਨ ਕੀ ਨਿਰਪਸੁਰਾ

੨੨. ਤਿਹੋਤਾ ੪੯ ॥ ਦੋਹਾ ॥ ਸ੍ਵਨਮਕਰਕੁੰਡਲਲਲਿਤਮੁਖਸੁਖਮਾਏਕੋਤਾ ॥ ਸਸਿਸੁਮੀਪਸੇ
 ਕੁਤਮਨੋਸ੍ਵਨਹੰਮਕਰਨਛੰਤਾ ॥ ੫੦ ॥ ਪਾਧੁਗੀਛੰਦਾ ॥ ਅਤਿਬਦਨਸੇਭਸਰਸੀਸੁਰੰਗਾ ॥
 ਕਮਲਨੈਨਨਾਸਤਰੰਗਾ ॥ ਗਨਜੁਵਤਚਿਤਬਿਭੂਮਬਿਲਾਸਾ ॥ ਤੇਈਕੁਮਰਕੁਮਤਰ
 ਸਰੂਪਅਸਾ ॥ ੫੧ ॥ ਨਿਸਪਾਲਕਛੰਦਾ ॥ ਸੇਭਅਤਿਦੰਤਹਰਸੁਕੁੰਭਿਰਅਨੀਏ ॥
 ਸਤਅਨਰੁਪ ॥ ਨਰੁਪਕਬਖਾਨੀਏ ॥ ਠਹਰਹੇਖਸਬਿਸੇਖਸੋਹੈਰੰਏ ॥ ਸੇਧਜ ਅਥੰਏ
 ਨੁਈਸਸੁਰਜੋਨਨਾਬੈਦਏ ॥ ੫੨ ॥ ਦੋਹਾ ॥ ਗੀਵਾਸੀਗਧਨਾਬਕੀਲਸਤਕੰਬਕੇਬੇ
 ਸੋਧਮਨੋਦ ॥ ਯਕੀਮਨੋਲਿਖੀਤਿਰੇਖਾ ॥ ੫੩ ॥ ਜੁੰਦਗੀਛੰਦਾ ॥ ਸੇਕੁਨਦੀਰਪ
 ਵੇਸਾਤੁਹਕਮ ॥ ਦਸਿ ॥ ਦੇਵਤਲਾਜਤਾ ॥ ਬੈਰਨਕੇਅਗਰਜਬਖਾਨਹਾ ॥ ਹੋਰੀ
 ਤੰਗਯੋਕੀ ਨਿਕੇਪੁਖਪਕਬਿਵਾਨਾ ॥ ੪ ॥ ਤੇਰਮੇਕੁੰਗਲਤਾਬਖਾਨਹਾ ॥ ਸੀਕਰਕੋਸਤਸੀਰੁਮਨ
 ਸੇਰਾਸਾਨੇਕਨੀਬੋਲਨਿਬੋਲੈ ॥ ਸੁਖਮੁਖ ॥ ੫ ॥ ਤਰਾਹਮੇਮਨਾ ॥ ੫੫ ॥ ਦੋਹਾ ॥ ਸੇਭਤਪਨਰੁਚ
 ਦਮਨੋ ॥ ਤਿਰਕੇਅਨੁਗਾ ॥ ੫੬ ॥ ਪਾਧਗੀ

ਛੰਦਾ ਮੋਤਨ ਕੀ ਦੁਲਹੀ ਸੁਦੇਸਾ ॥ ਜਨੁ ਬੋਦਿ ਨ ਕੇ ਅਖਰ ਸੁਬੇਸਾ ॥ ਗਜ ਮੋਤਨ ਕੀ ਮਾਲਾ
 ਬਿਸਲਾ ਮਨ ਮਨ ਹੁ ਸੰਤਨ ਕੇ ਰਸਾਲਾ ॥ ੫੦ ॥ ਬਿਸੇਖ ਕ ਛੰਦਾ ॥ ਸਮਾ ਮਦ ਮੋਖ ਗਲਲ
 ਲ ਸੈ ਦੁਤਿ ਜੋਤ ਲਿ ਕੀ ॥ ਮਨ ਹੁ ਸੇਵਤ ਜੋਤ ਗਿਰਾ ਜਮੁ ਨ ਜਲ ਕੀ ॥ ਪਾਟ ਜਟੀ ਅਤਿ ਸ੍ਰੇਤ
 ਸੁਹੀਰਨ ਕੀ ਅਵਲੀ ॥ ਦੇਵਨ ਦੀ ਕਨ ਮਨ ਹੁ ਸੇਵਤ ਭਾਤ ਭੁਲੀ ॥ ੫੧ ॥ ਦੇਹਾ ਕ ਮੋਖ
 ਗੋਰ ਪਾਨ ਬਛ ਬਿਕੇ ਸਵ ਬੁਧਿ ਤੁਸਾਰੂ ॥ ਜ ਕੀ ਸੋਭਾ ਸੋਭਿ ਮਤ ਸੋਭਾ ਸਬ ਸੰਸਾਰ ॥ ੫੨ ॥
 ਏਡ ਕ ਛੰਦਾ ॥ ਕੋਹੈ ਦ ਮਯੀ ਤੀਏ ਦੁ ਮਤੀ ਗਤਿ ਗਤਿ ਦਿ ਨਹੋ ॥ ਇਨ ਛ ਬੀਲੀ ਛ ਬਿਛਿ ਨੁ
 ਸੰਗਾ ਗੀਏ ॥ ਕੇਸਵ ਲਜਾਤ ਜਲ ਜਾਤ ਜਾਤੁ ਦੇਵੈ ਪਿ ਜਾਤੁ ਪੁਬਾ ਪਹੋ ਬਿਹੁ ਪਸੋ ਨਿਹੀ
 ਏ ॥ ਮਦ ਨ ਨਿਹੁ ਪ ਨਿਹੁ ਪ ਮਤੋ ਨਿਹੁ ਪ ਭਓ ਚੰਦ ਬਹੁ ਪੁ ਅਨੁ ਪ ਕੋ ਬਿਚਾਰੀਏ ॥ ਸੀਤਾ
 ਜੁ ਕੇਹੁ ਪ ਪਰਿ ਦੇਵਤ ਕੋਹੁ ਪ ਕੋਹੈ ਪੁ ਕੋਹੁ ਪ ਕਤੋ ਵਰ ਵਰ ਡਾਰੀਏ ॥ ੬੦ ॥ ਗੀਤ ਕ ਛੰਦਾ
 ਅਤਿ ਸੋਭਿ ਜੇ ਸਾ ਪਿਸੰਦ ਗੀ ਅਨੁ ਦਾ ਮਨੀ ਬਪੁ ਮੰਡ ਕੋ ॥ ਪਨ ਸਮਾ ਮ ਕੋ ਜਨੁ ਸੇਵਹੀ ਜਗ ਮੇ ॥ ੫
 ਰੋਪ ਨ ਛੰਡ ਕੋ ॥ ਇਕ ਅੰਗ ਚਰਚਤ ਚਾਰ ਚੰਦਨ ਚੰਦ ਕਾਤਿ ਜਿ ਚੰਦ ਕੋ ॥ ਜਨੁ ਹੁ ਕੇ ਭੁਜ ਸੇ

ਸੰਬੂਹ ਛੰਡ

ਰਗ ਵਾਨਕੋ
 ਸੇਵਤ ਹੋ ਮਾਨੋ
 ਮੇਘਾ ਕੇ ਭਜਨ
 ਜਾਨ ਕਰਕੇ

ਵਹੀਰਪੁਨਬਆਨੰਦਕੰਦਕੋ॥੬੧॥ਮੁਖਏਕਹੈਨਤਲੋਲਲੋਚੁਨਿਲੋਕਲੋਚਨਕੋਹ
 ਹੈ॥ਜਨੁਜਾਨਕੀਸੰਗਸੇਬਿਯੇਸੁਭਦੇਹਲਾਜਨੀਕੋਧਹੈ॥ਤੁਹਏਕਟੂਲਨਕੋਬਿਭੂਖਨਏ
 ਕਮੋਤਨਿਕੇਕਿਯੋ॥ਜਨੁਦੇਵਤਾਤਨਛੀਰਸਾਗਰਛੀਰਛੀਟਨਿਸੋਛੀਯੋ॥੬੨॥ਸੇ
 ਹਠਾ॥ਪਹਰੇਬਸਨਸੁਰੰਗਪਾਵਕਜੁਤਸੁਹਾਮਨੋ॥ਸਹਜਸੁਗੰਧਤਅੰਗਮਨੋਦੇਵੀ
 ਮਲਕੀ॥੬੩॥ਚਮੁਰਛੰਦਾ॥ਮਤਦੰਤਿਰਾਜਗਾਜਿਬਾਜਿਗਾਜਿਗਾਜਿਕੈ॥ਹੇਮਹੀਰਮੁ
 ਕਤਚੀਰਚਾਰਸਾਜਸਾਜਕੈ॥ਬੇਖਬੇਖਬਾਹੀਅਸੇਖਬਸਤੁਸੋਧੀਯੋ॥੬੪॥ਬਸਤੁਸੋਧੀਯੋ॥ਦਾਇਜੋਬਿ
 ਦੇਹਰਾਜਭਾਂਤਭਾਂਤਕੋਦੀਯੋ॥੬੫॥ਬਸਤੁਸੋਧੀਯੋ॥ਬਿਛਾਵਨੋ॥ਅਸਤੁ
 ਸਸਤੁਅੰਗਰੇਭੋਜਭਾਂਤਕੋਗਨੈ॥ਦਾਸਿਦਾਸਬਾਸੁਬਾਸਰੋਮਪਏਕੇਕਿਯੋ॥ਦਾਇਜੋ
 ਬਿਦੇਹਰਾਜਭਾਂਤਭਾਂਤਕੋਦੀਯੋ॥੬੬॥ਦੇਹਾ॥ਜਨਕਰਾਇਪਹਰਾਇਓਰਾਜਾਦਸਰ
 ਬਸਾਬਾਛੋਰਹੈਰਗਾਜਬਾਜਦੈਅੰਸਮੁਛਾਛਿਤਨਬਾ॥੬੭॥ਨਿਸਪਾਲਕਾਛੰਦਾ॥ਸਾਹਿਬਪੁਰੀ
 ਦਨਦਿਏਗਾਇਦਸਰੋਬਸੁਖਪਾਇਕੈ॥ਸੋਧਰਿਖਕ੍ਰਮਰਿਖਰਾਜਨਿਬੁਲਾਇਕੈ॥

ਮਲਕੀ
ਰਕੀ

ਸੋਧ

ਤੁਧੁ

ਕਮਾਦੇਬਸਤੁ

ਸਾਹਿਬਪੁਰੀ
ਕੇਗਾਜਿਅਕੈ
੨੪

ਤੇਖ ਜਾਚਕ ਸਕਲ ਦਾ ਦੁਰਮਯੁਗ ਸੋ। ਮੇਘ ਜਿਸ ਬਹੁ ਖਗ ਜ ਬਾਜ ਪਮਪੁਰ ਸੋ॥੬॥
 ਇਤ ਸ੍ਰੀ ਮਤ ਸਕਲ ਲੋਕ ਲੋਚਨ ਚਕੋਰ ਚਿਤ ਮਨ ਸ੍ਰੀ ਗਮਚੰਦ੍ਰ ਚੰਦ੍ਰਿਕਾ ਯਾਂ ਸ੍ਰੀ ਤਾ ਬਿਵਰ ਬ
 ਰਨ ਮੇਨ ਮਖਟ ਮਧਕਾਸ॥੬॥ ਦੇਹ ਗਾ ਪ੍ਰਕਾਸੁ ਸਪਤ ਮਕੀਕਿ ਥਾਪ ਰਸ ਰਾਮ ਸੈਬਾਦਾ ਰਪੁ
 ਵਰ ਸੋ ਅਤਿ ਰੋਖ ਤੇ ਭੰਜਨ ਮਨੁ ਬਿਖਾਦਾ॥੧॥ ਦੇਹਾ ਬਿਸ੍ਵਾ ਮਿਤ੍ਰ ਬਿਦਾ ਭਏ ਠਿਰੇ ਜਨ ਕਪਹੁ
 ਚਾਇ। ਮਿਲੇ ਅਗਲੀ ਠਿ ਜਕੋ ਪਰਸਰਾਮ ਅਕੁਲਾਇ॥੨॥ ਚੰਚਰੀ ਕਛੰਦਾ ਮੰਤ੍ਰ ਦੰਤਿ ਅਮ
 ਤ ਦੇਹਾ ਏ ਦੇਖ ਦੇਖਿ ਗੰਗਾ ਜੀ। ਠੇਰ ਠੇਰ ਸੁ ਦੇਸ ਕੇ ਸਵਦੰਧ ਵੀ ਨਹਿ ਬੰਜੀ॥ ਡਰ ਡਰਿ ਹ
 ਥਾ ਰਸੁ ਹਨਿ ਜੀਵ ਲੈ ਲੈ ਭੰਜੀ॥ ਕਾਢਿ ਕੈ ਤਨ ਤਨ ਏ ਕਨੀ ਨਹਿ ਬੇਖ ਨਿਸੰਜ ਜੀ॥੩॥ ਦੇ
 ਹਾ ਪਰਸਰਾਮੇ ਵਾਚਾ ਬਾਮ ਦੇਵ ਰਿਖ ਸੋ ਕੰਯੋ ਪਰਸਰਾਮ ਰਨ ਧੀਰਾ ਮਹਾਂ ਦੇਵ ਕੋਧਨ
 ਖਕਹਿ ਕਿਹਿ ਤੇਰੇ ਮੇ ਬਲ ਬੀਰ॥੪॥ ਬਾਮ ਦੇਵੇ ਵਾਚਾ ਦੇਹਾ ਮਹਾਂ ਦੇਵ ਕੋਧਨ ਖਸੁ ਨਿਪਰ
 ਸਰਾਮ ਰਿਖ ਰਾਜਾ ਤੇਰੇ ਰਾਜ ਰਕਤ ਹੀ ਸਮੁਝੇ ਰਾਵਨ ਰਾਜਾ॥੫॥ ਪਰਸਰਾਮੇ ਵਾਚਾ
 ਅਤਿ ਕੋਮਲ ਨਿਪ ਸੁਤ ਨਿਕੀਰੀ ਵਾਦ ਲੀ ਅਪਾਰਾ ਅਬ ਕੋਠੇ ਰਦ ਸਕੰਠ ਕੇ ਕਾਟ ਹਕੰਠ ਕੁਲਾ॥ ਕਾਟੈ ਗਾ

੬॥ ਪੁਨ: ਸ੍ਵੈਯਾ ਬੰਧਕੈ ਬਾਧ ਜੋ ਬਲ ਬਲੀ ਪਲ ਨ ਪਰ ਲੈ ਸੁਤ ਸੇ ਹਿਤ ਠਣੈ ॥ ਜੋ ਯਹ ਰਾਜ ਸੁਸੁਕਾ
 ਲੀਓ ਗਹਿਕੇ ਸੁਆਯੋ ਜੋ ਛੁੜੇ ਛਿੰਦ ਨਿਰੁਣੈ ॥ ਬਾਹਰ ਕਾਢੇ ਦੀਓ ਬਲ ਦਾਸ ਨਿਹਰ ਪਮੋ
 ਜੁਪਤ ਲਾਹਿ ਗਏ ॥ ਤੋ ਕੋ ਠਰ ਬਡਾ ਈਕਾ ਕਹਤਾ ਦਸ ਕੋ ਠਕੇ ਕੋ ਠਨਿਕਟੈ ॥ ੧॥ ਸੋਰਠਾ ॥
 ਜਦ ਪਰੈ ਅਤਿ ਦੀਨ ਮੋ ਹਿਤ ਬਾਧ ਸੁਮਾਰਨੇ ॥ ਗੁਰ ਅਪਰਾਧ ਗਲੀ ਨ ਕੇਸਵ ਕੀ ਕਹਾਣਾ
 ਡਿਯੋ ॥ ੨॥ ਚੰਦ ਕਲਾ ਛੰਦਾ ॥ ਬੁਰ ਬਾਨ ਸਿਖੀ ਨ ਅਸੇਖ ਸਮੁੰਦਰ ਸੋਖਿ ਸਬੈ ਸੁਖ ਹੀਤ ਰਹੈ ॥
 ਪੁਨਲੀ ਕਹਓ ਟਕਲੀ ਕਤ ਕੈ ਫਿਰ ਪੰਕ ਕਲੀ ਕਹੀ ਭਰਿਓ ॥ ਭੂਮਿ ਕੈ ਰਾਕਸ ਧਾਖ ਸੇਵੁਖ ਰੋਤੈ ॥
 ਦੀਰਘ ਦੇਵ ਨਿਕੋ ਹਰਿਓ ॥ ਸਿਤ ਕੋ ਠਕੇ ਕੋ ਠਨਿਕੋ ਦਸ ਕੋ ਠਕੇ ਕੋ ਠਨਿਕੋ ਕੋ ਠਲ ਕਰਿਓ ॥
 ੩॥ ਪਰਸਰਾਮੇ ਵਾਚਾ ਸੀ ਜੁਤਾ ਛੰਦਾ ॥ ਯਹ ਕੋ ਨ ਕੋ ਦਲ ਦੇਖੀਏ ॥ ਬਾਂਸ ਦੇਵੇ ਵਾਚਾ ਯਹ ਰਾਮ
 ਸੋ ਪ੍ਰਭ ਲੇਖੀਏ ॥ ਪ੍ਰਸਰਾਮੇ ਵਾਚਾ ਕਹਿ ਕੋ ਨ ਰਾਮ ਬਿਚਾਰਿਏ ॥ ਬਾਂਸ ਦੇਵੇ ਵਾਚਾ ਸਰਿਤੁ
 ਕਾਜਿ ਹਮਾਰਿਏ ॥ ੪॥ ਪਰਸਰਾਮੇ ਵਾਚਾ ਮਰਹਟਾ ਛੰਦਾ ॥ ਤਾਕ ਕਾਸੀ ਪਾਹੀ ਤ੍ਰਿਮ ਨ ਬਿਚਾਰਿ
 ਹੀ ਕੋ ਨ ਬਚਾਈ ਤਹਿ ਗਨੈ ॥ ਬਾਂਸ ਦੇਵੇ ਵਾਚਾ ਮਾਰਿ ਰਹੁ ਤੇ ਸੰਗ ਪਬਲ ਸਕਲ ਅੰਗ ਅ ॥ ੨੫

ਹੁਸਬਾਹੁਕਾਹੁਨਗਨੈ ^{ਜਗ} ਕਰਕਿ ਤੁਰਖਵਾਹੀਗਰਸੁਖਕਰੀਗੈਤਮਕੀਤ੍ਰਿਪਸੁਖ
 ਗੀ॥ ਜਿਨਰਪੁਕੁਲਮੰਡੀਰਧਨਖੰਡੀਸੀਪਸੁਖੰਬਰਮਾਂਝਵਹੀ॥ ੧੧॥ ਦੋਹਾ॥
 ਹਰਹੀਤੈਦੈਰਦੈਪਨਖਰਫਵਤਕਸ੍ਰਾ॥ ਦੇਖੋਮਹਾਂਕਾਲਕੀਕੀਸੁਨਗਸਿਸੁ
 ਨਸ੍ਰਾ॥ ੧੨॥ ਸ਼੍ਰੋਯਾ॥ ਬੋਰੋਸਬੈਰਪੁਬੰਸਕੁਠਰਕੀਪਰਮੇਬਾਰਨਬਾਜੰਸਰੋਬੰਗ॥
 ਬਨਕੀਬਾਯੁਭੀਠਾਇਕੇਲਛਮਨਲੋਛਕਰੋਅਰਿਹਾਸਮਹੰਬਾ॥ ਗੰਮਹਬੰਮ
 ਸਮੇਤਪਠਬਨਕੋਪਕੇਭਰੁਮੈਭੁੰਜੇਭਰੰਬਾ॥ ਜੇਧਨਾਬਗਮੇਰਪੁਨਾਬਤੇਆ
 ਜਅਨਾਬਕਹੋਦਸਹੰਬਾ॥ ੧੩॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਰਮਦੇਖਰਪੁਨਾਬਰਬਤੇਭਿਤਰੇਬੇਗ
 ਦੈ॥ ਗਹੇਭਰਬਕੋਹਾਬਆਵਤਰਮਾਬਿਲੋਕਿਜੇ॥ ੧੪॥ ਪਰਸਰਮੇਵਚਾਦੰਰਕ
 ਛੰਦਾ॥ ਅਮਲਸਗਲਪਨਸਮਾਮਬਪੁਕੇਸੇਦਾਸਦੰਦਹੀਤੇਚਰੁਮੁਖਸੁਖਮਾਂਕੋ
 ਗੁਮਰੈ॥ ਕੋਮਲਕਮਲਦਲਦੀਰਪਾਬਿਲੋਚਨਨਿਸੇਦਹਸਮਨਰੂਪਨਾਰੋਨਾ
 ਰੋਨਮਰੈ॥ ਬਲਕਬਿਲੋਕਿਯਤਪੁਰਨਪੁਰਖਗਨਮੇਰੋਮਨਮੋਹਿਯਤਯੈਸੋਇਕਧੰਮ ਤੇ

੨੬ ਹੈ॥ ਬੈਰਾਮਾਨਬਾਮਦੇਵਨੂਕੋਧਨਤੋਕਾਇਨਜਨਤਰੋਬੀਸਬਿਸੇਰਾਮਬੋਖਕਾਮਹੈ॥੧੫॥
 ਤੁਸਾਕੀਸੁੰ ਭਰਬੰਦਾਗੀਤਕਾਛੰਦਾਕੁਸਮੁਦਕਾਸਮਿਧੇਸੁਵੰਤੁਸਕੇਕਮੰਡਲਕੋਲੀਏਕਰ
 ਮੂਲਸੰਬੰਧਤਰਕਸੀਕ੍ਰਿਗਲਤਸੀਸਮੁਝੇਜੀਏਧਨੁਬਨਤਿਛਕਠਰਕੇਸਵਮੇਖਲਾ ਤੁਹਾਕੀ
 ਮਿਗਰਮਸੈਰਪੁਬੀਰਕੋਯਹਦੇਖਿਮੇਰਸਬੀਰਸਾਤੁਕਪਰਮਸੈ॥੧੬॥ ਸੀਰਮੇ
 ਵਾਗੀਰਚਛੰਦਾਪ੍ਰਚੰਡਹੈਯਾਦਰਾਜਦੰਡਮਨਜਨਮੇਅਖੰਡਕ੍ਰਿਤਜਲੇਖਕੁਮ
 ਦੇਯਮਨਮਾਨਿਜੇਅਦੇਵਦੇਵਜੇਯਤੀਤਰਿਖਮਨਲੇਖਿਜੇਅਮੇਨਤੇਜਭਰੰਗਭੁਕ
 ਤਭਰੰਗਵੇਸੁਦੇਖਿਜੇ॥੧੭॥ ਤੇਮਰਛੰਦਾਸਹਭਰਬਲਛਮਨਰਮਾਬਹੁਕਿਮੇਆ
 ਨਪਨਾਕ੍ਰਿਗਨੰਦਾਸਿਖਦੀਨਾਰਨਹੈਰਾਮਜਪਪ੍ਰਬੀਨ॥੧੮॥ ਪਰਸਰਾਂਮੇਵਾਚਾ
 ਸੁਨਰਾਂਮਚੰਦਕਮਾਰਾਮਮਬਰਨਕਰਤਉਦਗਾਸੀਰਮੇਬਚਾਕ੍ਰਿਗਬੀਸਕੇਅਵਤ
 ਸਾਮਨਕ੍ਰਿਤਹੈਕਿਹਅੰਸ॥੧੯॥ ਪਰਸਰਾਂਮੇਬਚਾਮਦਰਛੰਦਾਤੋਰਿਸਰਾਸਨਸੰ
 ਕਰਕੇਤੁਮਸੀਯਸੁਯੰਬਰਮਾਂਝਬਹੀਤਤੇਬਛੇਅਤਿਮਨਮਹਾਂਮਨਮੇਰਿਯੋਨੈਕਨ ੨੬

ਸੀਕਧਰੀ ਸੋ ਅਪਰਾਧ ਪਰਮੇ ਅਬਸੋਹ ਵਕੀ ਸੁਧਰੈ ਤੁਮ ਹੀ ਧੋਕੇ ਹੋ ਬਾਹੁ ਦੈ ਦੇ ਉਕੁਠ ਪਰਸਰਾਮ
 ਰਹ ਕੇ ਸੁਆਪ ਨੇ ਧਾਂ ਮਕੋ ਪੰਥ ਗਹੇ ॥ ੨॥ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮੇ ਵਾਚਾ ਕੁਡਲਿ ਯਾਛੰਦਾ ਟੂਟੇ ਟੂਟ ਨਹ
 ਤਰਦੀ ਜਤ ਬਾਤੁ ਹੀ ਦੇਖਾ ਤੁਝੋ ਅਬ ਹਰ ਕੇ ਪਨਖ ਕੋਹ ਮਪਰ ਕੀ ਜਤ ਰੋਖਾ ਹਮ ਪਰ ਕੀ
 ਜਤ ਰੋਖ ਕਾਲੀ ^{ਪੁਟੀ} ਤੁਜਨ ਨ ਜਾਣੀ ਹੋ ਨਹ ਰਹੈ ਰਹੈ ਮਿਟੈ ਮੈਟੈ ਨ ਮਿਟਾਈ ਹੋ ਨਹ ਰਹੈ ਰਹੈ ਮੈ
 ਹਮ ਦਸ ਬਕੇ ਛੂਟੈ ਹੋਇ ਤਿਨੁ ਖਾਬੋ ਜੁ ਬੋਲਤਿ ਨ ਕਹੈ ਟੂਟੈ ॥ ੩॥ ਪਰਸਰਾਮੇ ਵਾਚਾ ਬੀਜ
 ਯਾਛੰਦਾ ਕੇ ਸਵਰੈ ਹਮ ਰਾਜ ਕੋ ਮਸਹਲਾ ਲਾ ਕੋਰਣ ਖਾਇ ਲਿਖੇ ਹੋ ਤਾਲਗ ਮੇਦ ਮਹੀ ਪਨ
 ਕੇ ਪ੍ਰਤਪੋਗ ਦਿਓ ਨ ਸਿਰਸੇ ਹੀਯੋ ਹੋ ਮੋਰ ਕਹੀ ਕਰ ਕੋ ਪਕਰ ਲਜ ਮੋਚਾਤ ਹੋ ਚਿਰ ਕਾਲ
 ਜਿਯੋ ਹੋ ਤੋਲੋ ਨਹੀ ਸੁਖ ਜੋਲੋ ਹਿਤੈ ਰਖਨ ਬਕੇ ਸੋਨ ਸੁਧਾ ਨੀਪ ਜੋ ਹੋ ॥ ੪॥ ਭਰਤੋ ਬਾਚਾਤ
 ਤੀਛੰਦਾ ਬੋਲਤ ਕੇ ਸੇਭਿ ਗਪਤਿ ਸੁਨਿ ਜੇ ਬੋਕ ਹਿਮਤ ਨ ਮਨ ਬਨਿ ਆਵੈ ਆਹਿ ਬਡੇ ਹੋ ਬਡੇ
 ਪਨਾਖ ਹੁਜਾਤੋ ਸਬ ਹੀ ਜਗ ਜਸ ਪਵੈ ਚੰਦ ਨਹੀ ਮੈ ਅਤਿ ਤਨੁ ਪਰਖੇ ਆਹਿ ਉਠੇ ਯਹ
 ਗੁਨ ਸਬ ਕੀਜੈ ਹੋ ਹਯ ਮਹੇ ਨਿਪਤਿ ਸੰਪਾ ਹੋ ਸੋ ਜਸ ਲੈ ਕਿ ਨ ਜੁਗ ਜੁਗ ਜੀਜੈ ॥ ੫॥ ਪਰ

ਸਰਮੋਵਚਾਨੀਰਚਾ ਭਲੀਕੀਭਰਬਤੈਉ ਟੁਊਆਗਅੰਗਤੈਂ ਚਛਾਉਚੈਪਚਾਂਪਅਪ
 ਬਨਲੈਨਿਖਗਤੈਂ ਪਤਾਉ ਅਪਨੇਦਖਾਉਬਲਤੁਇਛਾਡਕੈ ਵਿਛਾਉਗਜਪੁਤਮੇਯ
 ਮਲੈਛਰਾਇਕੈ ॥ ੨੩ ॥ ਸੇਰਫਲਾਉਜੇਰਪਜਬਾਬਤੀਨੋਭੈਯਨਰੇਸਕੈ ਬਰਮੇਸੀਰਪ
 ਨਬਤੁਮਬਲਕਜਨੇਕਗਾ ॥ ੨੪ ॥ ਸ੍ਰੀਰਮੋਵਚਾਵੇਗਾ ਭਗਵੰਤਨਸੋਜੀਤਿਮੇਕਬਹੁਨ
 ਕੀਜੈਸਕਤਾ ਜਿਤਿਮੇਏਕਹਬਤਤੇਕੀਨੇਕੇਵਲਭੁਕਤਾ ॥ ੨੫ ॥ ਰਮੋਵਚਾ ਗਰਿਗੀਤਕਛੁ
 ਦਾਜਬਹਤੋਹੈਯਹਰਜਇਨਬਿਨਛੋੜਛਿਤਮੰਡਲਕਰਮੇ ॥ ਗੋਰਬੇਧਖਨਮੁਖਜੀਤਤਾ
 ਕਨੈਦਕੋਜਬਜਮੈਹਯੋ ॥ ਸੁਤਮੈਨਜਮੈਰਮਸੋਯਹਕਯੋਪਰਬਤਨੈਦਨੀ ॥ ਵਹਰੇਨੁਕਾਇ
 ਧੰਨਯਹਨੀਮਿਭੰਟੀਜਗਬੰਦਨੀ ॥ ੨੬ ॥ ਪਰਸਰਮੋਬਚਾ ਤੋਮਰਛੰਦਾ ਸੁਨਿਰਮਸੀਲਸਮੁੰ
 ਦਾ ॥ ਤੁਵਬੰਧਜੇਅਤਿਛੰਦਾ ਮਮਬਰਵਾਨਲਕੋਪਾ ॥ ਅਬਕਿਮੋਗਾਤਲੋਪਾ ॥ ੨੭ ॥ ਸਤੁਪਨੈ
 ਵਚਾਦੋਪਕਛੰਦਾ ॥ ਭ੍ਰਿਗਨੈਦਬਲੀਜਗਮਾਂਗੀ ॥ ਰਮਬਿਦਾਕਮਿਯਪਰਜਾਂਗੀ ॥ ਤੋਤੁਮਸੈਪ
 ਨਜੁਪਹਮੰਤੈ ॥ ਛੋੜੀਬੰਸਕੋਬੈਰਲੈਛਰੇ ॥ ੨੮ ॥ ਪਰਸਰਮੋਵਚਾ ਤੋਟਕਛੰਦਾ ਯਹਬਤਸੁ

ਸ੍ਰੀਰਮੋਵਚਾ
 ਜੀਤਤਾ

ਨੀਕ੍ਰਿਗੁਨ ਬਜਬੈ ਕਾ ਯੋਗ ਮਾਨਿਐ ਪਾਰਿਜਾਤੁ ਅਬੈ ॥ ਇਨ ਤੇ ਜਗੁ ਜੀਵਤੁ ਜੈ ਬਚੈ ॥ ਰ
 ਨੈ ਤੁਮ ਸੋਢਿ ਰਵੈ ॥ ੨੮ ॥ ਪਰਸਰਾਮ ਪੁਨ: ਦੋਹਾ ॥ ਨਿਜੈ ਅਪਰਾਧੁ ਜਕੈ ॥ ਤੇ ਗੁਰਮ
 ਪਰਾਧੁ ਛਾਡਿ ॥ ਤਾ ਤੇ ਕਠਨ ਕਠਰ ਅਬਰਾਮ ਸੋਗ ਮਾਂਡਾ ॥ ੨੯ ॥ ਸ੍ਵੈਯਾ ॥ ਭੂਤਲ ਕੇ ਸਬ ਭੂ
 ਪਨ ਕੇ ਮਦ ਭੋਜਨ ਤੇ ਬਹੁ ਭਾਤ ਕੇ ਜੇਣੀ ॥ ਮੇਰੇ ਸੇਤਾਰ ਕਨੈ ਦਨ ਮੇਰੇ ਪਛਾ ਬਹੁ ਪਨ ਸਿਧੈ
 ਨਿਯੇਣੀ ॥ ਪੀਰ ਪੰਡਨ ਨ ਕੇ ਮਦ ਕੇ ਸੁਸੇ ਪਲ ਮੇਰੇ ॥ ਮਨ ਲਿਖੇਣੀ ॥ ਗਮ ਤਿਹ ਭੀ ਰੰਠ ਕੇ ਸੋ
 ਨਤ ਪਨੀ ਕੋ ਚਹੈ ਕਠਰ ਪਿਯੋਣੀ ॥ ੩੦ ॥ ਲਛਮੀ ਦੇਵ ਚਾਤੇ ਟਕ ਛੰਦਾ ॥ ਜਿਨ ਕੇ ਜਾ ਅਨੁਗ੍ਰਹ
 ਬਿੰਧ ਕਰੈ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਕਸਨੀ ਗ੍ਰਹ ਚਿੰਤ ਪਰੈ ॥ ਜਿਨ ਕੇ ਜਗ ਅਛਤ ਸੀਸ ਪਰੈ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਤਨ ਮਾਂਛੈ ਸਮੇਤ ਪਾਉਰੇ
 ਤ ਕੋ ਨ ਕਰੈ ॥ ੩੧ ॥ ਰਾਮੇ ਦੇਵ ਚਾਮੇ ਦੇਵ ਛੰਦਾ ॥ ਕਠਨ ਕਠਰ ਪਰੈ ਅਬ ਹਰਿ ਛੂਲੈ ਕਿਸੇ ਕ
 ਅਸੇ ਕਸਮੁ ॥ ਕੈ ਚਿੰਤ ਸਾਹੀ ਚਛੈ ਕਿ ਚਿਤ ਤਨ ਚੰਦਨ ਚਿ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਵਰ ਪੂਰੈ ॥ ਲੋਕ ਮੇਲੈ ਕ
 ਬਛੇ ਅਪਲੋਕ ਕੈ ਕੇ ਸਦ ਦਸੁ ॥ ਹੋਇ ਸੁਹੇਉ ॥ ਬਿੰਦੁ ਨ ਕੇ ਕਲ ਕੇ ਬ੍ਰਿਗੁਨ ਦਨ ਸੁਗਨ ਸੁਗਨ
 ਕੇ ਕਲ ਕੇ ॥ ੩੨ ॥ ਪਰਸਰਾਮੇ ਦੇਵ ਚਾ ਬਿਸੇਖ ਕਛੰਦਾ ॥ ਰਬ ਧਰੇ ॥ ਰਬ ਮਰਸ ਬੈਤੁ ਮਸੋਭਤ

੨੮ ਜੋ ਮਾਰਨ ਹਰ ਦੇ ਪਿ ਕਰਾਮ ਨੂੰ ਭਰਤੀ ਛੱਡਿ ਅਕੇ ਕੁਲ ਦੈ ਕੋ ਉਥੈ ਨਨ ਦੀ ਨਰ ਕੈ ਕੋਰ ਕਰੇ
 ਉਪਚਾਰ ਨ ਕੈ ਸੇ ਮੀਰ ਬਚੈ ॥ ੩੪ ॥ ਨਛ ਮਨੇ ਵਾ ਛੱਡਿ ਯਹੈ ਗੁਰ ਲੋਕ ਨ ਕੇ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲ ਕਰੈ ॥ ਭੂ
 ਲਹੁ ਤੈ ਤਿਨ ਕੋ ਗੁਨ ਅੰਗੁ ਨ ਜੀਯਾ ਰੈ ॥ ਤਯੋਂ ਮਧੈ ਗੁਰੁ ਦੇਖੁ ਨ ਜੋ ਬਏ ਕਰਤੀ ॥ ਅੰਤੁ ਮਹੀ
 ਅਪਨੀ ਜਨ ਨੀਉ ਪਪਾਯਹਤੀ ॥ ੩੫ ॥ ਪਰਸਰਾ ਮੇਵਾ ^{ਬਕ ਮੇਵ} ਲਛਮਾਨ ਕੇ ਪਰਖਾਨੁ ਕਿਯੋ ਪੁਖਾ
 ਰਬ ਸੇ ਕਾ ਮੇ ਪਰਈ ॥ ਬੇਖ ਬਨਾਇ ਕਿਯੋ ਬਨ ਤਨ ਕੇ ਦੇਖਤ ਕੇ ਸੁਯੋ ਹਰਈ ॥ ਕੁਰ ਕੁਠਾਰੀ
 ਹਰਤਿ ਜਿਯੋ ਫਲ ਤ ਕੋ ^{ਬਕ ਮੇਵ} ਪੈਰੀ ਮੇ ਜਰਈ ॥ ਅਜ ਤੇ ਕੇ ਮਵਤ ਕੋ ਮਹਾ ਧਿਕ ਛੋੜਿ ਕੋ ਜੁਦ
 ਯਾ ਕਰਈ ॥ ੩੬ ॥ ਗਤਿ ਕਾ ਛੰਦਾ ਤਬ ਏਕ ਬਿਸਤ ਬਰਮੇ ਬਿਨ ਛੋੜ ਕੀ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਹਰੀ ॥ ਬਹੁ ਕੰਤ
 ਸੇਨ ਤ ਸੇਭ ਕਿਯੋ ਪਿਤਤ ਹਪਨਾ ਦੇ ਨਿਮਾਸ ਹੀ ॥ ਉਬਰੇ ਜਿਛੋਰਿ ਅਛੁਰੁ ਭੂਤਲ ਸੇਧਿ ਸੇਧਿ ਸੇਧ
 ਹਰੀ ॥ ਅਬ ਬਾਲ ਬਿੰਧ ਨ ਜੂਨ ਛੋੜੇ ^{ਸੀਰ ਕੇ} ਪਰਮ ਨਿਰਦੈ ਪਹੋ ॥ ੩੭ ॥ ਰਪੁ ਨ ਬਜੁ ਬਾਛਾ ਦੇਹਾ ਭ੍ਰਿ
 ਗੁ ਕੁਲ ਕਮਲ ਦਿਨੇ ਸਸੁ ਨਿਜੀ ਤਸ ਕਲ ਸੰਸਾਰਾ ਕੀ ^{ਪਾਲ ਗਾ} ਚਲੈ ਇਨ ਸਿਸੁ ਨ ਸਿਰੁ ਰੂਹ ਤਹੈ ਜਗ
 ਭਾਗ ॥ ੩੮ ॥ ਪਰਸਰਾ ਮੇਵਾ ਚਾ ਸੇਰਣਾ ॥ ਰਾਮ ਸਬੰਧ ਸੰਭਾਰ ਛਾਡਤੋਂ ਸਰਪਾਨ ਹਰਾ ਦੇਹੁ ਹਬ २੮

ਯਾਹਨਤਹਾਥਸਮੇਤਨਬੇਗਦੈ॥੩੮॥ਰਾਮੇਵਚਾ॥ਪਾਧਗੀਛੰਦਾ॥ਸੁਨਿਸਕਲਲੋਕਗੁਰੁ
 ਜਾਮਦਗਾਨਿ॥ਤਵਬਿਸਿਖਬਿਸੇਖਨਕੀਜੁਅਗਾਨਿ॥ਸਬਿਸੇਖਛਾਡਸਹੈਅਖੰਡਾਹਰਧ
 ਨਖਕਿਮੋਜਿਨਖੰਡਖੰਡਾ॥੪੦॥ਪਰਸਰਾਮੇਵਚਾ॥ਸ੍ਵੈਯਾ॥ਬਾਨਹਮਾਰਨਕੇਤਨਤਨਬਿਚਾਰਬਿ
 ਚਾਰਬਿਰੰਚਕਰੇਹੈ॥ਭੋਕਲਬਾਮਨਨਗਨਿਪੁਸਕਜੇਜਹਾਦੀਨਸੁਭਾਵਭਰੇਹੈ॥ਰਾਮਕਾਸ
 ਹੋਤਿਨਕੇਤੁਮਬਾਲਕਦੇਵਅਦੇਵਭਰੇਹੈ॥ਗਾਧਕੇਨੰਦਤਿਹਰੇਗੁਰੁਜਿਨਕੇਰਿਖਬੇਖਕਿ
 ਯੇਉਬਰੇਹੈ॥੪੧॥ਸ੍ਰੀਰਾਮਾਥੋਬਾ॥ਛੋਪੈ॥ਭਗਨਭਜੇਹਰਧਨਖਸਾਲਤੁਮਕੇਬਹੁਸਾ
 ਲੋ॥ਬ੍ਰਿਖਹੋਯਥਿਧਿਸਿਸ੍ਰੀਸਾਸਨਤੇਵਾਲੋ॥ਸਕਲਲੋਕਸੀਪਹਸੇਖਸਿਰਤੇਧਰ
 ਹੋ॥ਸਪਤਸਿੰਧਮਿਲਜਾਹੋਯਸਬਹੀਤਮਭਹੈ॥ਅਤਿਅਮਲਜੇਤਨਗਾਇਨੀਕਾਰਿਕੇਸ੍ਰ
 ਬੁਝਜਾਯਬਹਾ॥ਕ੍ਰਿਗਨਬਸੀਭਵਕੁਠਰਾਮੈਕਰੈਸਰਾਸਨਜੁਕਤਸਹਾ॥੪੨॥ਸ੍ਵਗਤਛੰਦਾ॥ਰਾਮ
 ਰਾਮਜਬਕੋਪਕਰਮੇਜੁਲੋਕਲੋਕਭੁਮਧੁਰਭਰੇਹੈ॥ਮਹਾਂਦੇਵਪੁਨਾਮਪੁਨਿਆਯੋ॥ਰਾਮਦੇ
 ਵਦੋਉਸਮੁਝਾਏ॥੪੩॥ਦੇਹਾਮਹਾਂਦੇਵਕੋਦੇਖਿਕੈਦੁਹੰਰਾਮਾਥਿਸੇਖਾ॥ਕੀਨੇਪਰਮਪੁਨ

੨੮ ਮਉਨਅਸਿਖਦਯੋਆਸੇਖਾ॥੪੪॥ਸ੍ਰੀਮਹਾਂਦੇਵੇਬਾਚ॥ ਚਤੁ: ਪਦੀਛੰਦਾ॥ਕ੍ਰਿਗਨੰਦਸੁਨੀਯੋਮਨ
 ਮੰਗਨਿਯੋਰਪਨੰਦਨਨਿਰਦੇਖੀ॥ਨਿਜੇਕੰਧਿਕਾਨਿਸਬਸੁਖਕਾਰੀਸਬਹੀਬਿਧਿਸੰਤੋਖੀ॥ਏ
 ਕੈਤੁਮਦੋਉਅਵਰਨਕੋਉਏਕੈਨਮਕਹਾਯੋ॥ਅਯੁਬਲਖੁਟਯੋਚਪਭੁਟੁਟੀ॥ਤਨਮਨਸੁਖ
 ਪਯੋ॥੪੫॥ਪਰਸਰਾਮਸਤੁਤਿ॥ਪੰਧਰੀਛੰਦਾ॥ਨੁਮਅਮਲਅਨਾਦਅਨੰਤਦੇਵਾ॥ਨਹਿਬੇਦ
 ਬਖਨਤੁਸਕਲਭੇਵਾ॥ਸਬਕੋਸਮਾਨਨਹਬੈਰਨੇਹਾ॥ਸਬਭਗਤਨਕਰਨਪਰਤਦੇਹਾ॥੪੬॥
 ਅਬਾਮਧਨਪੋਪਹਰਨਬਿੰਪਾ॥ਸਬਕੋਆਗਲੋਕਾਜਛਿੰਪਾ॥ਤਬਨਰਾਯਨਕੋਧਨਖ
 ਜਾਨੀ॥ਕ੍ਰਿਗਨਾਬਦਿਯੋਰਪਨਾਬਪਾਨ॥੪੭॥ਤੋਟਕਛੰਦਾ॥ਨਰਾਯਨਕੋਧਨਬਾਨਲਿਯੋ॥ਅੰ
 ਚਯੋਹਸਿਦੇਵਨਮੋਦਦਿਯੋ॥ਰਪਨਾਬਕਦੋਅਬਕਾਹਨੋ॥ਤੁਜਲੋਕਕੀਪੋਭਯਮਨਪਾਨੋ॥
 ੪੮॥ਦਿਗਦੇਵਦਰੈਬਹੁਬਤਬਹੈ॥ਹਿਰਾਜਫਹੇਭਵਕੰਪਭੁਜੋ॥ਅਕਾਂਸਾਮਨਬਿਮਲ
 ਏ॥ਹਾਸਬਹੀਯਹਸਬਦਭੁਜੋ॥੪੯॥ਪਰਸਰਾਮੇਬਾਚ॥ਸਸਿਬਦਨਾਛੰਦਾ॥ਜਗਗੁਰਜਨੋ
 ਾਤਿਭੁਵਨਮਨੋ॥ਅਮਗਤਮਾਰੋ॥ਸਮੈਬਿਚਾਰੋ॥੫॥ਦੋਹਾ॥ਬਿਖਈਕੀਜੀਪੁਖਪਸਰੰਗਤ ਸ ੨੮

ਹੈਕਾਰ

ਕੋਹਤ ਅਨੰਗਾ ਰਾਮ ਦੇਵਤ ਯੋਗੀ ਕਿਯੋ ਭ੍ਰਿਗੁ ਪਤਿ ਕੀ ਗਤ ਭੰਗਾ ॥ ੫੧ ॥ ਮਹਾਨਾ ਸੁਰਪੁਰ
 ਗਤ ਭਨੀ ਸਾਸਨ ਮਨੀ ਭ੍ਰਿਗੁ ਪਤਿ ਕੋ ਸੁਖ ਭਾਰੋ ॥ ਅਸਿਖ ਰਸ ਭੀ ਨੇ ਸਭ ਬਲ ਦੀ ਨੇ ਅਬਦਸ
 ਕੰਠ ਮਾਰੋ ॥ ਅਤਿ ਅਮਲ ਭਏ ਗਵਿਗਨ ਚੰਦੀ ਛਬਿ ਦੇਵ ਨ ਮੰਗਲ ਗਾਏ ॥ ਸੁਰਕੁਲ
 ਸਬ ਹਰਖ ਯੋ ਪਖ ਪਨ ਬਰਖ ਯੋ ਦੁੰਧਵ ਦੀ ਹਬ ਜਾਏ ॥ ੫੨ ॥ ਦੋਹਾ ॥ ਸੋ ^{ਸੋਵਤੋ} ਦੁੰਧਵ ਦੀ ਹਬ ਜਾਏ ॥
 ਦੀਨੀ ਹੀਲਾਤਾ ॥ ਭ੍ਰਿਗੁ ਕੁਲੁ ਪਤਿ ਕੀ ਗਤਿ ਹਰੀ ਮਨੋ ਮੁਖ ਰਵ ਹਬਾਤਾ ॥ ੫੩ ॥ ਮਧੁ ਭਰ ਛੰਦਾ
 ਦਸ ਰਬ ਜਗਾਯਾ ॥ ਸਭ ਕੁ ਮਭਗਾ ॥ ਚਲੇ ਰਾਮ ਗਾਇ ॥ ਦੁੰਧਵ ਬਜਾਇ ॥ ੫੪ ॥ ਬਿਜਾ ਛੰਦਾ
 ਤਾਰਕਾਤਾਰਿ ਸੁਬਾਹ ਸੰਘਰ ਕੈ ਗੋਤ ਮਨਾਰਿ ਕੇ ਪਾਤਕ ਟਰੇ ॥ ਛਾਪਹੁ ਤੋਹ ਕੋਹ ਸਿਕੇ ਸ੍ਵਦੇਵ
 ਅਦੇਵਾ ਹੁਤੇ ਸਬ ਹਾਰੇ ॥ ਸੀਤ ਹਬਿ ਮਾਰਿ ਅਭੀਤ ਚਲੈ ਗਿਰਿ ਗਰਬ ਚਢੇ ਭ੍ਰਿਗੁ ਨੰਦ ਓਤਰੇ
 ॥ ਸੀਗਰ ਵੰਧੁ ਜਕੋ ਪਨ ਲੈ ਰਘੁ ਨੰਦ ਨ ਐਧ ਪੁਰੀ ਪਗਧਾਰੇ ॥ ੫੬ ॥ ਇਤ ਸ੍ਰੀ ਮਤਸਕਲ
 ਲੋਕ ਲੋਚਨ ਚਕੋਰ ਚਿਤਾ ਮਨ ਸੀਗਰ ਮਚੈ ਦਰੀ ਵਿਕਾਯਾਂ ਪਰਸਰਾ ਮਰਾਮ ਸੰਬਾ ਦੇ ਨਾਮ ਸਪਤ
 ਮੋਖ ਕਾਸਾ ॥ ਦੋਹਾ ॥ ਅਸੁ ਮਪਕਾਸ ਕੀ ਕਥਾ ਹੁਚ ਅਵਧ ਪੁਬੇ ਸਬ ਪਨਾ ਸੀਤ ਬਰਸ ਯੋ ਦਸ

ਨਗਇਲੀ
 ਧਨਪੁਪਾ
 ਰਾਮ

੩੦ ਰਬੀਅੰਗਬੀਧਜਨਜਾਨਾ॥ ਸਮੁਖੀਛੰਦਾ॥ ਸਬਨਗਰੀਬਹੁਮੋਭਰਤੁ॥ ਜਹੰਤੁਹੰਮੰਗਲ
 ਚਾਰਠਲੋ॥ ਬਰਨਤਹੈਂਕ ਵੇਚਾਯਪਨੇ॥ ਤਨਮਨਬੁੰਧਾਵਿਬੈਕਸਨੇ॥ ੧॥ ਮੋਟਨਕੁਛੰਦਾ॥
 ਗਰਸਤੁਤਿ॥ ਭੁੰਧੀਬਹੁਬਰਨਪੜਕਲਸੈ॥ ਮਨੋਪਰਦੀਪਤਸੀਵਰਸੈ॥ ਵੇਦੀਗਨਬਜੈਮੰਥਿ
 ਮਾਨਬਸੈ॥ ਸੋਭੈਤਿਨਕੇਸੁਭਅੰਚਲਸੈ॥ ੨॥ ਵੇਗਾ॥ ਕਲਾਭਿਨਿਲੀਨੇਕੋਟਪਰਖੇਲਤਿਸਿਸਰ
 ਹੁਓਗਾ॥ ਅਗਨਕਮਲਭੁਪਰਮਨੋਚੰਚਰੀਕਾਚਿਤਚੋਰਾ॥ ^{ਹਾਥੀਆਦਿਬੰਧ} ੩॥ ਕਲਹਿਸਛੰਦਾ॥ ਪੁਰਆਠਅ ^{ਚੋਟਚੋਟ}
 ਠਦਰਬਾਹਬਿਰਾਜੈ॥ ਜੁਤਅਠਅਠਸੈਨਾਬਲਸਾਜੈ॥ ਰਹੇਚਰਚਰਾਪਟਕਾਪਰਮਨੇ॥ ਘਰ
 ਜਾਹਅੰਗਜਬਆਵਤਜਨੇ॥ ੪॥ ਵੇਗਾ॥ ਅਠੈਦਿਸਕੇਸੀਲਗਨਭਾਖਾਬੇਖਾਬਿਰਾਗਾ॥ ਬਹ
 ਨਬਸਨਬਿਲੇਕਿਯੇਏਸਵਏਕਹਬਾਗਾ॥ ੫॥ ਕੁਸਮਬਾਛਿੰਡਾਛੰਦਾ॥ ਅਤਿਸੁਭਬੀਬੀਰਜ
 ਪਰਹੈ॥ ਚੰਦਨਲੀਪੀਪੁਖਪਨਧਰੈ॥ ^{ਦੁਸਰਬੰਧ} ਦੁਹੰਦੀਸਤਸੁਰਨਮੇ॥ ਕਲਸਾਬਿਰਾਜਤਮਨਮੇ ^{ਦਿਸ}
 ਨੇ॥ ੬॥ ਤਮਰਸਛੰਦਾ॥ ਘਰਘਰਘਟਨਕੇਰਵਰਾਜੈ॥ ਬਿਚਾਰਿਚੰਦੀਪਜੁਲਾਲਰਬਾਜੈ॥ ^{ਸਬਦ}
 ਪੁਟੋਪਖਾਵਜਾਵਸੁਮੈ॥ ਮਿਲਿਸਹਾਈਸੋਮਨਮੈ॥ ੭॥ ਹੀਰਛੰਦਾ॥ ਸੁੰਦਰਿਸਬ ^{੩੦}
 ਛੇਲ ^{ਬੀਜ} ਨਾਇਕ

ਬੋਧੀ
ਆ

ਸੁੰਦਰਪਤਿ ਮੰਦਰਪਰ ^{ਸੁਮੇ} ਜੋ ਬਨੀ ਮੇਰਾ ਗਿਰਾ ਸੀਗਨ ਪਰ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ਸੀ। ਭੂਖਨ ਮਨੁ ਭੂਖ
ਤਤਨ ਭੂਗਚਿ ਤਨ ਚੋਰੀ। ਦੇਖਤਿ ਜਨ ਰੇਖਤਿ ਤਨ ਬਾਨ ਨਯਨ ਕੋਰੀ॥ ੮॥ ਸੁੰਦਰੀ ਛੰਦਾ
ਸੰਕਰ ਸੈਲ ਚਢੀ ਮਨ ਮੇਰਾ। ਸਿੰਧ ਨ ਕੀਤ ਨਿਜਾ ਜਨੁ ਮੇਰਾ। ਪਦ ਮਨਿ ਉਪਰ ਪਦ ਮਨਿ ਮੇਰੇ
। ਭੂਪਨ ਉਪਰ ਦੀਪਤੁ ਜਾਨੈ॥ ੧੦॥ ਕੀਰਤ ਸੀਜਾ ਸੀਜਤ ਮੇਰਾ। ਸ੍ਰੀਪਤਿ ਮੰਦਰ ਕੀ ਮਨ ਮੇਰਾ।
ਉਪਰ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਰੋਚਨਾ। ਸੂਰਨ ਲਤਾ ਜਨੁ ਲੋਚਤ ਲੋਚਨਾ॥ ੧੧॥ ਬਿਸੇਖ ਕਛੰਦਾ। ਏਕਲਿ
ਯੋਂ ਕਰਦ ਰਪਨ ਚੰਦਨ ਚਿਤ ਕਰੈ॥ ਮੇਰਤ ਹੈ ਮਨ ਮਨੁ ਚੰਦਨ ਚੰਦ ਪਰੈ॥ ਨੈਨ ਬਿਲਾਸ ਨਿਅੰਬ
ਹਲਾਲ ਨ ਜੋਤ ਜਗੀ। ਮਨੁ ਰਾਜਤ ਰਾਗ ਨ ਹੈ ਮਨੁ ਰਾਗ ਰੰਗੀ॥ ੧੨॥ ਨੀਲ ਨ ਚੋਲਹ ਕੇਪ
ਚੰਦ੍ਰਿਕਾ ਚੰਦ੍ਰਗੋਂ। ਮੇਘ ਨ ਕੀਦਤਿ ਮਨੁ ਦਮਨਿ ਦੇਹ ਪਰੈ॥ ਏਕ ਨ ਕੇਤਨ ਸੁਖ ਮਸਾਹੀ ਜਗਤ
ਜਗੀ। ਸੁਰ ਕਰ ਵਲ ਚੀਜਨੁ ਪਦ ਮਨ ਦੇਹ ਪਰੀ॥ ੧੩॥ ਤੋਟ ਕਛੰਦਾ। ਬਰਖੇਂ ਕੁਸਮਾਵਲਿ
ਏਕ ਘਨੀ। ਸੁਭ ਸੇਭਨ ਕਾ ਮਲਤ ਸੀ ਬਨੀ। ਬਰਖੇਂ ਸੁਖ ਫੂਲ ਨਿਲ ਅਕ ਕੀ। ਜਨੁ ਹੈ ਤਰ
ਨੀਗਤਿ ਨ ਅਕ ਕੀ॥ ੧੪॥ ਦੋਹਾ। ਭੀਰ ਭਾਗ ਜਪ ਰਚੇ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਨ ਬਾਬਿ ਚਾਰ। ਤਿਨ ਹਏ

੩੧ ਖਿਬਰਨਨਕਰਤਨਗਰਨਗਰੀਨਗ। ੧੫। ਤੋਟਕਛੰਦਾ। ਤੁਮਪੁਜਲਿਯੋਗਹਤਨਮਨੋਗਿ
 ਰਅੰਜਨਉਪਰਸੋ। ਤੁਨੋ। ਅਨੰਬਾਬਿਜਤਤੋਭਧਰੋ। ਤਨੁਰਤਕਮਸਿਗਰਕਰੋਂ। ੧੬। ਮਹ
 ਟਛੰਦਾ। ਅਨੰਦਪੁਕਸੀਮਬਪੁਰਬਸੀਕਾ। ਤੋਟਕਾਦੋਰੀ। ਮਰਤੀਉਤਰੈਸਰਬਸਬਰੈਂ। ਅਪਨੀਅ
 ਪਨੀਧੋਰੀ। ਪਠ। ਤਿਅਸੇਖਨਕਰਿਅਭਖੇਕਨ। ਅਸਿਖਦੈਸਬਸੇਖ। ਕੁੰਕਮਕਰਪੁਰਨਮ੍ਰਿਗਮਦ
 ਚੂਰਨਕਰਪਤਬਚਖਬੇਖਾ। ੧੭। ਤੋਮਰਛੰਦਾ। ਇਹਬਿਧਿਸੀਰਪਨਬਾ। ਗਹੇਭਰਤਕੇਹਬਾਪੁ
 ਜਤਲੋਕਅਪਗਾ। ਗਏਰਜਦਰਬਗਾ। ੧੮। ਗਏਏਕਹੀਬਗਾ। ਚਰੋਰਜਕਮਗਾ। ਸਹਤਬਧੁਟਸ਼ੋਹ
 । ਕੋਸਲਮਕੇਗੇਹਾ। ੧੯। ਤਿਭੀਗੀਛੰਦਾ। ਬਾਜੇਬਹੁਬਾਜਤਤਰਨਸਾਜਤਸੁਨਸੁਰਲਾਜਤਦੁਖੁਭ
 ਜਤ। ਨਚਤਨਵਨਗੀਸਵਨਸੀਗਹੀਗਤਮਨਿਹਗੀਸੁਖਕਾਹੀ। ਬੀਨਾਨਿਬਜਵੈਂਗੀਤਨੀਗਵੈਂਮੁ
 ਨਿਨਿਰਿਝਵੈਂਮਨਭੀਵੈਂ। ਭੂਖਨਪਟਦੀਜੈਂਸਬਰਸਭੀਜੈਂਦੇਖਤਜੀਜੈਂਹਸਿਲੀਜੈਂ। ੨੦। ਸੋਰਠਾ।
 ਰਪਪਤਿਪੁਰਨਚੰਦਦੇਖਿਦੇਖਿਸਬਸੁਖਬਛੋ। ਦਿਨਦੁਨੋਅਨੰਦਤਾਦਿਨਤੇਤਿਹਪੁਰਚਛੋ।
 ੨੧। ਏਤਸੀਮਤਸਕਲਲੋਕਲੋਚਨਚਕੋਗਚਿੰਤਾਮਨਿਸੀਗਮਚੰਦਰੰਦੈਕਾਯਾਹਪਪਤਿਸਭਤ ੩੨

ਦਸਰਬਨਗਰਪ੍ਰਬੋਸਬਰਨਨੇ ਨਾਮ ਅਸਟਮੇਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥ ੧ ॥ ਦੋਹਾ ॥ ਯਹ ਪ੍ਰਕਾਸਨੇ ਮੋਕਸ਼ਾ
 ਰਾਮਗਵਨਬਨਜਨਾ ਜਨਕਨੰਦ ਨੀਕੋਸੁਖਿ ਤਬਰਨ ਨਰੂਪ ਬਖਸਾ ॥ ੧ ॥ ਦੋਹਾ ॥ ਰਾਮਚੰਦ੍ਰਲ
 ਛਮਨਸਹਤੁਪਰਾਖੇ ਦਸਰੋਥਾ ॥ ਬਿੰਦਾ ਕਰੇ ਨਨਵਰ ਕੇ ਸੀਗਸਤ੍ਰਪਨ ਭਰਬਾ ॥ ੨ ॥ ਤੋਟਕਛੰ
 ਦਾ ॥ ਦਸਰੋਥਾ ਮਹਾਂਮੇਦਰਯੋ ॥ ਤਿਨ ਬੋਲ ਬਸਿਸ੍ਵਸੁਮੰਤਲਏ ॥ ਦਿਨਏ ਕਰੋ ਸੁਭਸੇਭਰਯੋ ॥
 ੩ ॥ ਯਹ ਬਤ ਭਰੋਥਾ ਕੀਮ ਯਸੁਨੀ ॥ ਪਠਉ ਬਨਰਾਮ ਭੁਧਿਗਨੀ
 ਤਿਹ ਮੰਦਰ ਮੇਂ ਪਿਥੇ ਬਿਨੋ ॥ ਬਰਦੇਉਓ ਤੋਹ ਮਕੋਜੁ ਦਯੋ ॥ ਨਿਪ ਬਤ ਕੀ ਗਸਿਹੇ ਰੇਹਿਯੋ ॥ ਬ
 ਰਮੰਗ ਸੁਲੇਚਨਿ ਮੇਂ ਜੁ ਦਿਯੋ ॥ ਕੇਕਟੀ ਬਚਾ ॥ ਨਿਪਤੁ ਸੁਬਿਸੇਖ ਭਰੋਥਲਹੈ ॥ ਬਰਖੇ ਬਨਚੰਦ
 ਸਰਾਮਹੈ ॥ ਪਾਪ ਧਿਟਕਾ ਛੰਦਾ ॥ ਯਹ ਬਤ ਲਗੀ ਉਰਬਜੁ ਤੁਲਾ ॥ ਪਿਛਾਣੇ ਜੋ ਜੀਗਨਦ
 ਕੁਲਾ ॥ ਉਠਚਲੇ ਬਿਪਨ ਕੋ ਸੁਨਤਗੰਮਾ ॥ ਤਜਿਤੁ ਮਤੁ ਤਿਅਬੰਧਯਾਮਾ ॥ ੬ ॥ ਹਰੀਲੀਲਾ ਛੰਦਾ ॥
 ਛੂਟੈ ਸਬੈ ਸਬਨ ਕੇ ਸੁਖੇ ਤੁੰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਬਿੰਦਾ ਬਿਨੋਦਗਨਗੀਤ ਬਿਪਾਨ ਬਾਸਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿ ਸਿੰਧੁ
 ਅੰਤ ਅਨੰਤ ਲੋਗਾ ॥ ਭੂਲੇ ਅਸੇਖ ਸਬਿਸੇਖ ਨਿਰਗਭੇਗਾ ॥ ੭ ॥ ਮੋਕਤਕਾਦਾਮਾ ਗਏ ਤਹੰਗੰਮ

੩੨ ਜਹਾਂ ਨਿਜ ਮਤਾ ਕਹੀਯਾ ਬਤੁ ਸੁਹੋ ਬਨ ਜਤਾ ਕਛੁ ਜਿਨ ਜੀਵ ਪਾਵਹੁ ਮਾਇ। ਸੁਦੇਹੁ ਅਸੀ ਸਮਿ
 ਲੋਟਿ ਰਾਖਾ ॥੮॥ ਕੋਸਲਾ ਵਾਚਾ ਰਹੋ ਚੁਪ ਕੈ ਸਤ ਕੀ ਬਨ ਜਾਹੁ। ਨਦੇਖ ਸਕੈ ਤਿਨ ਕੇ ਚਿਹਦਾ ॥ ਨਹੀ ਦੇਖ ਸਕੈ
 ਲਗੀ ਅਬ ਬਾਤੁ ਮਰਹ ਬਾਤਾ ਕਰੇ ਚਿਲਟੀ ਬਿਧ ਕੈ ਕਹ ਜਾਇ ॥੯॥ ਬਹੁ ਮਹੁ ਪਕਛੰਦਾਂ ਅੰਨ ਸੀਰਾ ਮਨੀ
 ਦੇ ਅਸੀ ਪਦੇ ਮਰ ਪਲੇ ਪਾਨ ਜਤਾ ਰਜ ਬਾਧ ਮੇਲ ਲੈ ਕਹੈ ਚੁਪੇ ਪਦੀ ਹਗਤਾ। ਦਸਹੋਇ ਪੁਤ੍ਰ ਹੋਇ ਸਿ
 ਖਹੋਇ ਕੋਇ ਮਾਯਾ ਸਾਸਨ ਮਨ ਈਸ ਕੋਟਿ ਜਨ ਮਨ ਰਕ ਜਾਇ ॥੧੦॥ ਕੋਸਲਾ ਵਾਚਾ ਰਹੀ ਛੰ
 ਦਾ ਮੇਹਿ ਚਲੈ ਬਨ ਸੀ ਗਲਿ ਜੋ ਪੁਤ੍ਰ ਤਮੇ ਹਮ ਦੇਖਿ ਜੋ ਅਧਿ ਪੁਰੀ ਮੰਗ ਜਪੈ ਰੋ ਕੈ ਅਬਰ
 ਜਭ ਹੋ ਬਕਰੋ ॥੧੧॥ ਰਮੇ ਵਾਚਾ ਤੇ ਮਰਛੰਦਾ ਤੁਮ ਕੈ ਚਲੈ ਬਨ ਮਾਯਾ ਜਿਨ ਸੀ ਸਰਜਤ ਰਾਜਾ ॥ ਰਾਜ
 ਜਿ ਮਜਾਨੀ ਜੇ ਪਤਿ ਦੇਵਾ ਕਰਿ ਸਰਬ ਬਤੁ ਹਸੇਵਾ ॥੧੨॥ ਪਤਿ ਦੇ ਮਜੇ ਅਤਿ ਦੇ ਪਾਮਨ ਮਨੁ ਲੀਜੈ
 ਸੁਖਾ ਸਭ ਜਗਤ ਜਨ ਅਮਿਤਾ ਪਤਿ ਜਾਨਿ ਕੇ ਵਲ ਮਿਤਾ ॥੧੩॥ ਅਮਿਤ ਗਤਿ ਛੰਦਾ ਨਿਤ ਪਤਿ ਪ
 ਬਹਰ ਲਿਖੇ ਸੁਖ ਦੇਖ ਕੇ ਦਲ ਦਲਿ ਮੇ ਤਨ ਮਨ ਸੇਵਹੁ ਪਤਿ ਕੋ ਤਬ ਲਹਿ ਹੋ ਸਭ ਗਤ ਕੋ ॥੧੪॥ ਸ੍ਰਯ
 ਤ ਛੰਦਾ ਜੋਗ ਜੋਗ ਮਥਿਤ ਅਦਜੁ ਕੀਜੈ ਨਾਨ ਪਨ ਦਿਨ ਦਨ ਜੁ ਦੀਜੈ ਧਰਮ ਕਰਮ ਸਬ ਨੀਹ ਛਲ ਸੇਵਾ ॥ ੩੨

ਹੋਏ ਕਠਲ ਕੈ ਪਤਿ ਸੇਵਾ ॥ ੧੫ ॥ ਤਾ ਤਮ ਤਜਨ ਸੇ ਦਰਜ ਨਾ ਦੇਵਰ ਜੇ ਠਸ ਗੋਸੁ ਬਖਸ਼ੈ ਪੁਤ੍ਰ ਪੁਤ੍ਰ
 ਤੰ ਸੀਛਿ ਬਿਛਾਈ ॥ ਹੈ ਬਹੀ ਨ ਭਰਤਾ ਦੁਖ ਦਈ ॥ ੧੬ ॥ ਕੁਡਲਿ ਮਾਛੰਦਾ ॥ ਨਹੀ ਤਜੈ ਨ ਅਧਨੋ ਸਪਨੇ
 ਹੀ ਭਰਤਾ ॥ ਪੰਗੁ ਹੀ ਗਬੈ ਰਾਬਧਿ ਰਾਮ ਅਧ ਅਨਾਥ ਅਪਰਾ ਅਧ ਅਨਾਥ ਅਪਰਾ ਬਿੰਧ ਬੈਠਨ
 ਅਤਿ ਰੋਗੀ ॥ ਬਲ ਕਪੜੁ ਕੁਪੁਸਦਾ ਕੁਬਕਾ ਜੜੇ ਗੀ ॥ ਕਲਹੀ ਕੋਟੀ ਕੁਰਚੋਰ ਜੁਗੀ ਬਿਤਰੀ
 ॥ ਅਧਮ ਅਭਗੋ ਕੁਟਲ ਕੁਪਤ ਪਤ ਤਜੈ ਨ ਨਹੀ ॥ ੧੭ ॥ ਪੰਕਜ ਬਾਟਿ ਕਾਛੰਦਾ ॥ ਨਹੀ ਨ ਤਜੇ
 ਰੇ ਭਰਤਾ ॥ ਤਾ ਸੀਰਾ ਸਹੈ ਰੁਪ ਨੀ ਜੋ ਜਰਾ ॥ ਜੋ ਕੈਹੂੰ ਕਰਤ ਹਜਿ ਜਾਵਤਾ ॥ ਤੋਤਿ ਨ ਕੋਯਹ ਬਤ ਬ
 ਤਾਵਤਾ ॥ ੧੮ ॥ ਨਿਸਪਾਲ ਕਾਛੰਦਾ ॥ ਗਨ ਬਿਨ ਮਨ ਬਿਨਾ ਸਬਿਨ ਜੀਵਹੀ ॥ ਤਪਤਿ ਨ ਹੋਖ ਜ
 ਲ ਸੀਤਲ ਨ ਪੀਵਹੀ ॥ ਤੇਲ ਤਜਿ ਖਲ ਤਜਿ ਖਟ ਤਜਿ ਸੋ ਅਹੀ ॥ ਸੀਤਲ ਜਲ ਨਾਇ ਨਿਤ
 ਉਸਨ ਨਹਿ ਜੋ ਅਹੀ ॥ ੧੯ ॥ ਖਾਇ ਮਧੁ ਹੈ ਨਹੀ ਪਾਪ ਨਹੀ ਧਰੈ ॥ ਕਾਯ ਮਨ ਬਾਹ ਸਬ ਧਰਮ
 ਕਰ ਬੈ ਕਰੈ ॥ ਕ੍ਰਿਛ ਉਪਵਾਸ ਸਬ ਇੰਦ੍ਰਿਅ ਨਿਜੀਤ ਹੀ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਸਿਖਲੀ ਨਿਤ ਨ ਜੋਲੁ ਮਤੀਤ
 ਹੀ ॥ ੨੦ ॥ ਦੋਹਾ ॥ ਪਤਿ ਹਿਤ ਪਿਤ ਪਰਤ ਨ ਤਜੈ ਸਤੀ ਸਿਖਦੈ ਦੇਵਾ ॥ ਲੋਕ ਲੋਕ ਪੁਜਤ ਭਈਤ

੨੩ ਲਸੀਪਤਿਕੇਸੇਵਾ ੨੧॥ ਮਨਸਬਾਚਕਰਮਨਹਮਸੇਛਾਤੁਹੇਨਾ॥ ਰਾਜਕੋਬਿਪਤਪਰੀਤਮਤਿਨ
 ਕੀਸੁਧਲੇਨਾ॥ ੨੨॥ ਪੰਧਟਿਕਾਛੰਦਾ॥ ਊਠਹਮਚੰਦਲਖਮਨਸਮੇਤਾ॥ ਗਏਜਨਕਤਨਿਜਾਨਿਕੇਤ॥ ਪੁਨ
 ਸੁਨਿਪੰਤਕਾਏਕਬਤਾ॥ ਹਮਬਨਿਪਠਏਹੈਨ੍ਰਿਪਤਤਤਾ॥ ੨੩॥ ਤੁਮਜਨਨੀਸੇਵਾਕਰਹੁਕੈ॥ ਕੈਜ
 ਹਮ^{ਹਜ}ਜਹੀਜਨਕਧੰਮਾ॥ ਸੁਨਿਚੰਦਬਦਨਗਜਗਮਨਮੈਨਾ॥ ਮਨਹਚੈਸੁਬੀਜੈਜਲਜਨੈਨ੍ਰਿ॥ ੨੪॥
 ਸੀਤਾਜੁਬਾਚਾ॥ ਨਰਾਚਛੰਦਾ॥ ਨਹੋਹੈਨਜਾਵਜੂਬਿਦੇਧਾਮਕੋਅਬੈ॥ ਕਹੀਜੁਬਤਮੁਤਸੋਸੁਆ
 ਜਮੈਸੁਨੀਸਬੈ॥ ਲਗੇਛੁਪਾਮਤਲੀਬਿਪੰਤਿਮਾਹਿਨਾਹਿ॥ ਪਾਸਤਾਸਨੀਰਬੀਰੁਜੁਧਮੈਸੁ
 ਭਾਹਿ॥ ੨੫॥ ਲਛਮੀਨੇਵਾਚਾ॥ ਸੁਰੀਆਛੰਦਾ॥ ਬਨਮੈਬਿਕਟਿਬਿਬਿਧਦੁਖਸੁਨਿਯੋ॥ ਗਿਗ
 ਹਬਰਬਨਅਗਮਤਿਸੁਨਿਯੋ॥ ਕਹੁਹਰਅਹੰਕਹੁੰਨਿਸਚਰਹਹੀ॥ ਕਹੁਦਵਦਹਨਦੁਸੁੰਦੁਖ
 ਸਹੀ॥ ੨੬॥ ਸੀਤਾਜੁਬਾਚਾ॥ ਚੰਡਕਛੰਦਾ॥ ਕੇਸੇਦਸਨੀਦਭੁਖਪਾਸਉਪਾਸਤਾਸੁੰਦੁਖ
 ਨਿਵੰਸਾਬਿਖਮੁਖਹੁੰਗਯੋਪਰੈ॥ ਬਾਹੁਕੋਬਹਨਦਿਨਦਵਕੋਦਹਨਬਡੀਬਾਛਵਾਅਨਲਜੁਲ
 ਜਲਮੈਰਹਯੋਪਰੈ॥ ਜੀਰਨਜਨਮਜਤੁਜੋਰਜੁਗਧੰਧਰਿਪੁਰਨਪ੍ਰਗਟਪਤਪਕਯੋਕਯੋਪਰੈ॥ ੨੭॥
 ਯਛਲਾਜਨਮ ਊਤਪਤ ਕਾਲਜੁਗ
 ਸੰਜੋਗੀਭਾਪ

ਸਹੀਤ ਪ੍ਰਤਪ ਪਰ ਕੇ ਪਤ ਪਰ ਪਰੀਰ ਕੇ ਬਿਰਹ ਬੀਰ ਮੇ ਪੈ ਨ ਸਹੀ ਪਰੈ ॥ ੨੦ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੋਬਿੰਦ
 ਬਿਸੇਖ ਕਛੰਦਾ ॥ ਧਾਮ ਰਹੇ ਤੁਮ ਲਛਮ ਨ ਰਾਜ ਕੀ ਸੇਵ ਕਰੋ ॥ ਅਤਨ ਕੇ ਸੁਨਤ ਤੁਸੁ ਦੀਰਘ ਦੁਖ
 ਹੋ ॥ ਭਾਯ ਭਰੋ ਬਕਾਯੋਂ ਕਰੈ ਯਹ ਸੀਖ ਸੁਨੇ ਜੋ ਦੁਖ ਦੈ ਤੇ ਲੈ ਭਿਰੋ ਯਹ ਬਤ ਗੁਨੇ ॥ ੨੧ ॥ ਲਛ
 ਮ ਨੇ ਵਾਚਾ ॥ ਦੋਹਾ ॥ ਸਾਸਨ ਮੇਟੀ ਜਾਇ ਕਿ ਜੀਵਨ ਮੇਰੇ ਹਥਾ ॥ ਅੰਸੀ ਕੈ ਸੇ ਬੁਝਿ ਮੇ ਵਕਘ ਰਬ
 ਨ ਨਾਥਾ ॥ ੨੨ ॥ ਦੁਤਿ ਬਿਲਿ ਬਤ ਛੰਦਾ ॥ ਬਿਪਨ ਮਾਰਗ ਰਾਮ ਬਿਰਾਜੀ ॥ ਸੁਖ ਦਸੁ ਦਰਸੈ ਦਰਬ
 ਜੀ ॥ ਬਿਪਲ ਸ੍ਰੀ ਫਲ ਸਿੰਘ ਮਨੋ ਫਲ ਮੈ ॥ ਸਕਲ ਸਾਧਨ ਸਿੰਘ ਹਲੈ ਚਲੀ ॥ ੨੩ ॥ ਦੋਹਾ ॥
 ਰਾਮ ਚਲਤ ਸਬ ਪੁਰ ਚਲ ਮੇ ਜਿਹ ਤਿਹ ਸਹਤ ਭਿਛਾਹੁ ॥ ਮਨੁ ਭਗੀਰਥ ਪਥ ਲਗੇ ਭਗੀਰਥੀ
 ਪਵਾਹੁ ॥ ੨੪ ॥ ਚੰਦ ਕਲ ਛੰਦਾ ॥ ਰਾਮ ਚੰਦ ਪਾਮ ਤੇ ਚਲੇ ਸੁਨੇ ਜੈ ਨਿਪਲਾ ॥ ਬਤ ਕੇ ਕਹੈ ਸੁਨੈ ਸੁਦੈ
 ਏ ਮਹਾਂ ਬਿਰਲਾ ॥ ਬ੍ਰਾਮ ਰਿਧ ਫਿਰੀ ਭੀਓਂ ਮਿਲੇ ਬਿਲੇ ਕਜਾਇ ॥ ਗੋਰੂ ਰਿਜੈ ਚਕੋਰ ਚਦਮੇ ॥ ਘਰ ਤੇ ਝੁਕੇ
 ਮਿਲੈ ਭਿਰਾਇ ॥ ੨੫ ॥ ਨਵਾਰਿ ਕਾਊਰਾ ॥ ਕੁਮਚਲ ਲਤਾ ॥ ਰੂਪ ਹਦੇਖਤ ਮਹੀ ॥ ਈਸ ਕਹੈ ਜੋ ਨ
 ਕਹੈ ॥ ਸੰਭ ਮਚਿਤ ਅਰੁਣੇ ॥ ਰਾਮ ਅੰਸ ਬਬੁਣੇ ॥ ੨੬ ॥ ਚੰਦ ਪਦ ਛੰਦਾ ॥ ਕੋਨ ਹੋ ਕਿ ਤੈ ਚਲੈ ਕਿ

ਘਰ ਤੇ ਝੁਕੇ

੨੪ ਤੁਜਤੁਹਿਕਿਰੀਕੰਮਜੂ^{ਭੋਨਕੀਬਿਟਿ} ਬਹੁਕਹਿਕੋਨਕੀਯਹਬਾਮਜੂ^{ਏਕਗਾਵਰਹੋਕਿਸਾਜਨਮਿ}
 ੩੪ ਧੁਬਖਾਨਿ^{ਏਸਕੇਪਰਦੇਸਕੇਕਿਧੋਪੀਬਕੇਪਹਚਾਨਿਐ} ੩੪ ਜਗਮੇਹਨਾ^{ਦੰਡਕਛੰਦਾ}
 ੪੪ ਕਿਧੋਗੰਜਪੁੰਡੀ^{ਸੁਖਬਰਬਗੀ} ਰਿਧੋਉਪਧਿਬਰੋ^{ਇਹਸੇਭਾਅਭਰਤੁਹੋ} ਕਿਧੋਗਤਿਗਤਿਨਬ
 ਜਸਸਾਬਕੇਸੇਦਸਜਤਤਪੰਬਨਸਿਵਧੈ^{ਭਿਪਗਮੇਪਰੋ} ਰਿਸੁਮਗਤਿ^{ਪ੍ਰਾਪਤੋ} ਕਿਧੋਮੁਨਿਸਾਪਹਤਕਿਧੋਬ੍ਰਮਦੇ
 ਖਗਤਿਕਿਧੋਸਿੰਧਜੁਤਸਿੰਧਪਰਮਾਬਿਰਤੁਹੋ^{ਭਿਰਕਤੋ} ਕਿਧੋਕੋਠਿਠਗਹੋਠਗੀਲੀਨੇਕਿਧੋਤੁਮਹਿ
 ਹਰਿਸਿਵਸ੍ਰੀਹਿਚਾਰਤੁਹਿਰਤੁਹੋ^{ਭਿਰਕਤੋ} ੩੫ ਮਤਮਤੰਗਲੀਲਾਕਰਾ^{ਦੰਡਕਛੰਦਾ} ਮੇਘਮੰਦਕ^{ਰੀਗ}
 ਨੀਰਾਸੇਦਮਨੀਰੁਪਰੁਰੈਲਸੈਦੇਹਧੀਮਨੇ^{ਭੂਰਿਭਗੀਰਥੀਭਰਤੀ} ਸਜਾਅੰਸਕੇਹੰਮ
 ਨੇਭਾਭਾਭੇਭਨੇ^{ਏਦੇ} ਦੇਵਰਾਜਾ^{ਏਦੇ} ਲਿਮੇਦੇਵਰਾਨੀਮਨੇਪੁੰਡੀਜੁਕਤਿਭੂਲੋਕਮੈਂਸੋਹਿਐਪੰਛਵੈਸੀ
 ਪਸੰਧ^{ਬਾਣੇ} ਜਾਸੁਧੀ^{ਏਦੇ} ਰਿਧੋਲੋਛਿਮੇਸ੍ਰਛਪੁਤਛਹਿਮੇਹਿਐ ੩੬ ਅਨੰਗਸੇਖਰਾ^{ਦੰਡਕਛੰਦਾ}
 ਤਵਗਨੀਰਹੀਨਕੇਸਨੀਹਹੋਤਕੇਸੇਦਸਪੁੰਡੀਕਣ੍ਡੀਰਤੰਰਮੰਡਲੀਨਮੰਡਹੀਤਮਾਲਬੱਲ
 ਹੀਸਮੇਤਸੁਖਿਸੁਖਿਕੈਰਹੋਤਿਬਗਟੂਲਟੂਲਕੈਸਮੁਲਸੁਲਖੰਡਹੀਚਿਤੰਰਕੋਰਨੀਚ ੩੪

ਕੇਰਮੇਰਮੇਰਨੀਸਮੇਤਹੀਸਹੀਸਨੀਸੁਕਾਦਿਸਾਰਕਾਸਬੈਪਕੈ। ਜਹੀਜਹੀਬਿਰਮਲੇਤਰਮਜੁਤੀ
 ਤਹੀਅਨੇਕਭਾਂਤਸੇਅਨੇਕਤੇਗਭਾਗਸੇਬਛੈਂ। ੩੭॥ ਸ੍ਰੀਦਗੀਛੰਦਾ। ੫॥ ਮਕੋਰਮਸਮੀਪਮਹ
 ਬਲਸੀਤਹਲਾਗਤਹੈਅਤਿਸੀਤਲਾ। ਜਮੇਪਨਸੀਜੁਤਦਮਨਿਕੇਤਨਹੈਤਹੈਪੁਖਨਕੇਕਰ
 ਭੂਖਨ। ੩੮॥ ਮਰਗਕੇਰਜਤਪਿਤਹੈਅਤਿ। ਕੇਸ੍ਰਸੀਤਹਸੀਤਲਤਾਗਤਾ। ੫॥ ਪਦਪੰਕ
 ਜਭੁਪਰਪਾਯਨਾ। ਦੈਜੁਚਲੈਤਿਤੇਸੁਖਦਯਨਾ। ੩੯॥ ਦੋਹਾ। ਪਤਿਪੁਰਮਭੂਪਤਿਗਮਕੀ
 ਪਤਿਨਗਰਨਕੀਨਾਰਿ। ਸੀਤਾਜੁਕੇਦੇਖਿਮੁਖਬਰਨਤਹੈਸੁਖਕਰਾ। ੪੦॥ ਜਗਮੇਯਨਾਵੈ
 ਡਕਛੰਦਾ। ਵੰਸੋਮ੍ਰਿਗਮੀਕਕਹੈਤੋਸੋਮ੍ਰਿਗਨੈਨੀਕਹੈਵਸੋਸੁਧਾਪਰਤੁਹੀਸੁਧਾਪਰਮਨਜੇ।
 ਵਹਵਿਜਰਜਤੁਹੀਵਿਜਹਾਜੇਰਜੈਵਹਕਲਾਨਿਧਿਤੁਹੀਕਲਾਕਲਿਤਬਖਾਨਿਜੇ। ਰਤਨਾ ਸਮਝ
 ਕਰਕੇਦੋਊਕੇਸ੍ਰਪ੍ਰਕਾਸਕਰਮੰਬਗਬਿਲਾਸਕੁਵਲਾਹਿਤਗਾਨਿਜੇ। ਵਾਕੇਅਤਿਸੀਤਕ
 ਰਤੁਹੀਸੀਤਸੀਤਕਰਚੰਦਮਾਸੀਚੰਦਮੁਖੀਸਬਜਗਜਾਨਿਜੇ। ੪੧॥ ਅਨਮਾਰਾ। ਕਲਿਤ
 ਕਲੰਕਕੇਤਕੇਤਅਰਿਸੇਤਗਤਭੋਗਜੇਗਕੇਅਜੇਗਰੇਗਤਕੇਬਲਸੇ। ਪੁੰਨਜੇਹੀਕੋਪੁਰ
 ਭਲਾ

੩੫ ਨਖਿਖਤਿ ਦਿਨ ਦੂਨੇ ਦੀ ਨਛਿਨਛਿਨਛੀਨਛਿਛੀਨਛਿਛੀਲਹਕੇ ਜਲਸੇ ਚੰਦ ਸੇਜੁ ਬਰਨਤਰ ਮਹੰ
 ਦਕੀ ਦੁਹਾਈ ਸੇਈ ਮਤ ਮੰਦਕ ਵਿਕੇ ਸ੍ਵਕੁਸਲ ਸੇਜੁ ਦਰਸਾ ਸਮੁਭਕੇ ਮਲ ਅਮਲ ਅਤਿਸੀ
 ਤਾਜੂਕੇ ਮੁਖ ਸਖੀ ਕੇ ਵਲ ਕਵਲ ਸੇ ॥੪੨॥ ਅਨੁਜਾ ਏਕ ਕਹੈ ਅਮਲ ਕਮਲ ਮੁਖ ਸੀਤਾ
 ਜੂਕੇ ਏਕ ਕਹੈ ਚੰਦ ਮਾ ਅਨੰਦ ਕੋ ਕੰਦੁਰੀ ॥੪੩॥ ਜੋ ਇਕ ਮਲ ਤੋਰ ਜਨਿ ਮੇਂ ਨ ਸਕੈ ਹੀ ਚੰਦ ਜੋ ਤੋਰ
 ਸਰਨ ਹੋਇ ਦੁਤ ਮੰਦਰੀ ॥ ਬਾਸਰ ਹੀ ਕਮਲ ਰਜਨੀ ਹੀ ਮੇਂ ਮੁਖ ਚੰਦ ਬਾਸਰ ਹੀ ਰਜਨ ਬਿਰਾਜੈ
 ਜਗ ਬੰਦੁਰੀ ਦੇਖੇ ਮੁਖ ਭਾਵਤ ਨ ਦੇਖੇ ਈ ਕਮਲ ਚੰਦੁ ਤੈ ਮੁਖ ਮੁਖੇ ਸਖਿ ਕਮਲੈ ਨ ਚੰਦਰੀ
 ॥੪੪॥ ਦੋਹਾ ਸੀਤਾ ਨ ਚਕੋਰ ਸਾਖਿ ਗਵਿਬੰਸੀ ਰਘੁ ਨਾਥਾ ਰਾਮ ਚੰਦ ਸਿਖ ਕਮਲ ਮੁਖ ਭਲੈ
 ਬਨ ਮੇਂ ਸਾਥਾ ॥੪੫॥ ਮੰਦਰ ਛੰਦਾ ਬਹੁ ਬਾਗਤ ਹਗਤ ਰੰਗ ਨਤੀਰਤ ਮਾਲ ਕੀਛਾ ਹਬਿਲੇ ਕਤ
 ਲੀ ॥੪੬॥ ਟਿਕਾਇ ਕਬੈ ਠਤ ਹੈ ਮੁਖ ਛੰਦਾ ਬਿਛਾਇ ਜਗ ਕੁਸਕਾ ਸਬਲੀ ਮਗ ਕੋ ਸ੍ਵਮ ਸ੍ਵਮਿ
 ਤਦੁਰ ਕਹੈ ਸਿਖੇ ਸੁਚ ਬਾਲ ਅੰਚਲ ਕੋ ॥ ਸ੍ਵਮ ਤੇਈ ਹਰੈ ਤਿਨ ਕੋ ਕਹੈ ਸਵਚੰਦਲ ਚਗੁਰੀ
 ਹੀ ਚਲ ਕੋ ॥੪੭॥ ਸੋਰਠਾ ਸ੍ਵੀਰ ਪੁਬਰ ਕੋਇ ਸ੍ਵ ਅੰਸ ਬਾਲਿਤ ਸੀਤਾ ਨਾਨਾ ਸਾਚੀ ਕਰੀਅ ੩੫
 ਸਿਖਾਰੇ ੩੫

ਦਿਸ੍ਵਣੂ ਠੀਓ ਪਮਾਂ ਮੀ ਨਕੀ ॥ ੪੬ ॥ ਦੋਹਾ ॥ ਮਾਰਗ ਯੋਰ ਪੁਨਾ ਬਹੁ ਦੁਖ ਸੁਖ ਸਬ ਹੀ ਦੇਤਾ ॥ ਚਿ
 ਦੋਹੀ
 ਤੁਛੁਟ ਪਰਬਤ ਗਏ ਸੇ ਦਰਸੀ ਯਸ ਮੇਤਾ ॥ ੪੭ ॥ ਇ ਤਸੀ ਮਤ ਸਕਲ ਲੋਕ ਲੋਚਨ ਚਕੋਰ ਚਿਤਾ
 ਮਨਿ ਸ੍ਰੀ ਗਮ ਚੰਦ ਚੰਦ੍ਰਿਕਾ ਯਾਂ ਬਨ ਬਾਸ ਬਰਨ ਨੇ ਨ ਮਨ ਵਸੇ ਪ੍ਰਕਾਸ ॥ ੪੮ ॥ ਦੋਹਾ ॥ ਯਹ ਪ੍ਰਕਾਸ
 ਦਸ ਮੇਂ ਕਥਾ ਆਵਨ ਭਰਬ ਸੁਨਾਮ ॥ ਰਾਜ ਮਰਨ ਅਰੁ ਤਾਸ ਕੋ ਬਸ ਬੇਨੰਦੀ ਗ੍ਰਾਮ ॥ ੪੯ ॥ ਦੋਹ
 ਕਛੰਦਾ ॥ ਅਨਿਭ ਰੋਥ ਪੁਰੀ ਅਬ ਲੋਕੀ ॥ ਅਸਥਾ ਵਰਜੀ ਗਮ ਜੀਵ ਸਸੇ ਕੀ ॥ ਭਾਟ ਨ ਜੀਬਿ
 ਰਦਾ ਵਲ ਸਾਜੈ ॥ ਕੁੰਜ ਰਗ ਜੈਨੰਦ ਦੁਬਾਜੈ ॥ ੫੦ ॥ ਰਾਜ ਸਭ ਨ ਬਿਲੋਕ ਮੇਓ ਭੀ ॥ ਮੇਨ ਗਹੇ
 ਤੁਬ ਸੇ ਦਰਦੇ ਭੀ ॥ ਮੰਦਰ ਮਤ ਬਿਲੋਕ ਅਕੇਲੀ ॥ ਜਮੋ ਬਿਨ ਬਿਛ ਬਿਰਾਜ ਤਿ ਬੇਲੀ ॥ ੫੧ ॥ ਤੋਟ
 ਕਛੰਦਾ ॥ ਤੁਬ ਦੀਹ ਪਦੇ ਧਿ ਪ੍ਰਨਾਮ ਕੀਯੋ ॥ ਭਿਠ ਕੇ ਭਿਨ ਕੰਠ ਲਗਾਇ ਲਿਯੋ ॥ ਨਪਿ ਜੇ ਜਲ
 ਸਿਭੁ ਮਭੂਲ ਰਹੈ ॥ ਤੁਬ ਮਤ ਸੇ ਬਾਤ ਭਰੋ ਬਕਹੈ ॥ ਮਤ ਕਹਾਂ ਨਿਪਤ ਤੁਹ ਮੋ ॥ ਸੁਹ ਲੋਕ ਹੀ
 ਕੀ ਸੁਤ ਸੇ ਕਲਮੋ ॥ ਸੁਤ ਕੋ ਨ ਸੁਹ ਮ ਕਹਾਂ ਹੈਂ ਅਬੈ ॥ ਬਨ ਸੀਯਾ ਸੁਲਛ ਮਨ ਸਾ ਬਗ ਬੋ ॥
 ਬਨ ਕਾ ਜਕਹਾਂ ਕਹ ਕੇ ਵਲ ਮੇ ਸੁਖ ਤੋ ਕੋ ਕਹਾ ਸੁਖ ਯਾ ਮੇ ਭਮੋ ॥ ਤੁਮ ਕੋ ਪ੍ਰਭੁ ਤਾਧਿ ਕਤੋ ਕੋਹਾ

ਬਹੁਤ ਚਿਰ ਦੇ ਮੇਰੇ
 ਬਡੀ ਮਤ ਕੇਰ
 ਏਹੇ ਖਰੇ ਪੁਨਾ
 ਜੀਏ

ਪਤ ਕੇ ਸੇ ਕੇ
 ਲਿਯੇ

੩੬ ਅਪਰਾਧਕਰਾਸਗਰੇਈਯੋ॥੬॥ਦੋਹਾ॥ਭਰਤਾਸੁਤਬਿੰਦੈਖਨੀਸਭਹੀਰੋਦਖਦਯਾਯਹਕਰ
 ਦੇਖੇਭਰਤਾਬਕੋਸਲਿੰਯਾਕੇਪਾਇ॥੭॥ਤੋਟਕਾਛੰਦਾ॥ਜਬਪਾਯਨਜਾਯਭਰੇਬਪਰੈ॥ਉਨ
 ਭੇਟਉਠਾਇਕੈਅੰਕਪਰੈ॥ਸਿਰਸੁੰਘਬਿਲੋਕਾਬਿਲਾਯਲਈ॥ਸੁਤਤੇਬਿਨੈਬਿਪਗੀਤਭਈ
 ॥੮॥ਭਰਤੇਵਾਚਾ॥ਤਾਰਕਾਛੰਦਾ॥ਸੁਨਿਮਾਤਭਈਯਹਥਾਤੁਅਨੇਸੀ॥ਜੁਕਗੀਬੁਭਰਗਬਿ ਸੁਤਕੁਰਤਾਕੇ
 ਨਾਸਨਜੈਸੀ॥ਯਹਥਾਤਭਈਅਬਜਾਨਤਜਾਕੇ॥ਦਿਜਦੋਖਪਰੈਸਗਰੇਸਿਰਤੁਕੇ॥੯॥ਸਿ ਬਿਨਾਸਕੀ
 ਨਕੇਰਪੁਨਾਬਾਬਿਰੋਧਸਮੈਜੂ॥ਮਠਪੁਰਨਕੇਤਿਨਪਾਪਗਸੇਜੂ॥ਰਸਰਾਮਰਸਜੋਮਨ
 ਨਾਹਨਜਾਕੇ॥ਰਨਮੈਨਿਤਹੋਯਪਰਾਜਾਤੁਕੇ॥੧੦॥ਕੋਸਲਿਯਾਬਾਚਾ॥ਜਿਨਸੋਂਯਕੋਰੇਤੁਮ
 ਪੁਤ੍ਰਸਿਮਾਨੈ॥ਅਤਿਸਾਧਚਰਿਤ੍ਰਤਮੇ॥ਮਜਾਨੈ॥ਸਬਕੋਸਬਕਾਲਸਦਾਸੁਖਦਾਈ॥ਜਿਮ
 ਜਨਤਿਹੋਤੁਮਜਾਨੈਰਪੁਰਾਈ॥੧੧॥ਚੰਚਰੀਕਛੰਦਾ॥ਯਹਯਹਜਹਾਂਤਹਾਂਸਬਦੈਰਹੀ
 ਸਗਰੀਪਰੀ॥ਧਾਂਮਧਾਂਮਨਸੁੰਦਰੀਪ੍ਰਗਟੀਸਬੈਜੁਹਤੀਦਰੀ॥ਲੈਗਯੇਨਿਪਨਬਕੋਸ
 ਬਲੋਕਸੀਸਿਰਜੁਤੀ॥ਰਾਜਪਤਨਸਮੇਤਪੁਤ੍ਰਨਬਿਪੁਲਪਨਦੁਗਟੀ॥੧੨॥ਸੋਮਰਾ ੩੬
ਹਦਨਕੀਆ ਰ ਹਟੀ

ਜੀਛੰਦਾ ਕਰੀ ਅਗਨਿ ਅਰਚਾ ਮ੍ਰਿਟੀ ਪ੍ਰੇਤ ਚਰਚਾ ਸਬੈ ਰਾਜ ਧਾਨੀ ਭਈ ਦੀਨ
 ਬਾਨੀ ॥ ੧੩ ॥ ਕੁਮਾਰ ਲਤਾ ਛੰਦਾ ਸ਼ਿਖਾ ਤਰਬਕੀ ਨੀ ਬਿਜੇ ਗਰਸਭੀ ਨੀ ਸਜਿ ਮਤਿ ਨਵੀਨੀ
 ਮੁਕੰਦ ਪਦਲੀ ਨੀ ॥ ੧੪ ॥ ਤੋਟ ਕਛੰਦਾ ਪਹਰੇ ਬਕਲਾ ਸੁਜਟਾ ਧਰਕੈ ਨਿਜ ਪਾਯਨ ਪੰਥ
 ਲੈਂ ਅਰਿ ਕੈ ॥ ਤਟਹੀ ਗਗਨੇ ਗੁਰੂ ਸੰਗੁ ਲਮੇ ॥ ਚਿਤ੍ਰ ਭੂਟ ਬਿਲੋ ਕਕੈ ਛਾਡੁ ਦਯੋ ॥ ੧੫ ॥ ਮਦਨ
 ਮੋਹਨਾ ਦੰਡ ਕਛੰਦਾ ਸਬ ਸਾਰ ਸਹੀ ਸਭ ਏ ਪਗ ਖੇਰ ਰਸਾਹ ਦਯੋ ਬਹੁ ਬਾਹਨ ਗਾਜੇ ਬਨ
 ਕੇ ਨਰ ਬਨ ਗਹਿ ਨਰ ਬਾਲ ਕਲੈ ਮ੍ਰਿਗ ਜੈ ਮ੍ਰਿਗ ਨਜ ਕਭਾ ਜੈ ॥ ਤੁਜਿ ਸਿਧ ਸਮਾਧ ਨ ਕੇ ਸ੍ਵਦੀਹ
 ਘਰੇ ਰਿਦਹੀ ਨ ਮੈ ਅਸਨ ਸਾਜੈ ॥ ਭੂਤ ਲਭੂ ਪਹੁ ਹਾਲੇ ਅਚਨਕ ਅਨਿਭਰ ਬਕੇ ਦੰਦ
 ਬਾਜੈ ॥ ੧੬ ॥ ਏਹਾ ਹਮ ਚੰਦ ਲਛਮਨ ਸਹਿਤ ਸੋਭ ਤਿਸੀ ਤਸੀ ਗਾ ਕੇ ਸਵਦਾ ਸਸਹਸ
 ਉਠ ਚਢੇ ਪਰਨ ਪਰ ਸ੍ਰਿਗ ॥ ੧੭ ॥ ਲਛਮਨੇ ਵਾਰਾ ਮੋਹਨ ਛੰਦਾ ॥ ਦੇਖੋ ਭਰ ਬਚ ਮੁਸਾਜਿ ਅ
 ਏਹਾ ਜਨ ਅਬਲ ਹਮ ਕੋ ਓਠਿ ਪਾਯੋ ॥ ਹੀਸਤੁ ਪਹੁ ਬਾਹਨ ਗਾਜੈ ॥ ਜਹਤੁ ਹੰਦੀ ਰਘੁ ਦੰਦ
 ਭੁਬਾਜੈ ॥ ੧੮ ॥ ਤਰ ਕਛੰਦਾ ਗਜਗਜਨ ਉਪਰ ਪਾਧਰ ਸੋਹੈ ॥ ਅਤਿ ਸੁੰਦਰ ਸੀਸ ਸਿਰੀ ਮਨ

ਮ੍ਰਿਗ ਜੈ
 ਜੇਹਤੁ ਗਾਜੈ

੨੭ ਮੈਂ ਮਨਪੁੰਘਰਪਟਨਕੇਰਵਬਜੈ॥ ਤਨਤਾਤਮਨੁਬਰਦਗਜੈ॥ ੧੯॥ ਸ੍ਵੈਯੰ॥ ਜੁਪਕੇਅ
 ਜਭਰੋਬਚਢੇਧੁਨਿਦੰਧਵਕੀਦਸੁੰਦਿਸਧਾਈ॥ ਪੁਤਚਲੀਚਤੁਰੰਗਚਮੁੰਬਰਨੀਨਸੁਕੇਸਵ
 ਕੈਸੇਉਜਾਈ॥ ਯੋਸਬਕੇਤਨਤਨਮੈਂਲਕੀਅਰਨੇਦਕੀਅਰਨਈ॥ ਅਤਰਤੇਜਨੁਰੰਜੁ
 ਕੋਰਜਪੁਤਨਕੀਰੰਜੁਉਪਰਆਈ॥ ੨੦॥ ਤੋਟਕਛੰਦਾ॥ ਉਡਕੈਪਰਪੁਰਅਕਾਸਚਲੀ॥ ਬਹੁ
 ਚੰਚਲਬਾਜਖੁਗੀਨਦਲੀ॥ ਭੁਮਹਲਤਿਜਾਨੀਅਕਾਸਹਿਯੋ॥ ਜਨੁਬੰਭਨਠੈਹਠੈਗਕਿਯੋ॥
 ੨੧॥ ਤਰਕਛੰਦਾ॥ ਰਨਰਾਜਕਮਾਰੰਮਭੁਣਹਿਗੇਜੂ॥ ਅਤਿਸਾਮੁਰੇਪਾਅਨਜੁਣਹਗੇ
 ਜੂ॥ ਜਨੁਠੈਰਨਠੈਰਨਭੂਮਿਨਵੀਨੀ॥ ਤਿਨਕੇਚਢਿਵੇਕਹਮਰਗਕੀਨੀ॥ ੨੨॥ ਸੀਤਾਜੁਬਾ
 ਚਾਦੋਹ॥ ਅਪੁਨੇਕਲਕੇਕਲਹਕਮੇਦੇਖਹਗਵਿਭਗਵੰਤਾ॥ ਯਹੈਜਾਨੀਅਤੁਗਕਿਯੋ
 ਮਨੋਮਹੀਅਨੰਤਾ॥ ੨੩॥ ਤੋਟਕਛੰਦਾ॥ ਬਹੁਤਾਮਹੀਹਪਤਾਕਲਸੈ॥ ਜਨੁਪੁਮੈਅਗ
 ਈਵੰ ਨਕੀਜੁਲਬਸੈ॥ ਹਸਨਾਕਿਧੋਕਲਕਹਲਪਨੀ॥ ਕਿਧੋਮੀਚੁਨਚੈਚਹੁਓਰਬਨੀ॥ ੨੪॥
 ਹੀਪੁਰਬੀਬਨਨਬਜੇਮਬਲੀ॥ ਤਿਨਕੋਜਨੁਟਰਨਪੁਰਚਲੀ॥ ਪਰਪੁਰਅਕਾਸਹਧੁਰ ੨੭

ਹਰੀ॥ ਸੁਗਮੇ ਮਿਟ ਸੁਰਪ ਕਾ ਸਮ ਹੀ॥ ੨੫॥ ਦੋਹਾ॥ ਦੇਖਿ ਭਰਤ ਕੀ ਚਲ ਧੁਜਾ ਧੁਰਨ ਮੈਂ ਸੁਖ ਦੇਤਾ
 ਜੁੰਧ ਜੁਰਨ ਕੇ ਮਨ ਹੁ ਪ੍ਰਤਿ ਜੋ ਧੁਨ ਬੋਲੇ ਲੇਤਾ॥ ੨੬॥ ਲਛਮੀ ਵਾਹਾ ਦੰਡ ਕਛੰਦਾ॥ ਮਾਰਤ ਹੋ ਅਨੁ ਬੈਠੇ ਪਕਰਿ
 ਜਸ ਮੇਤਾ ਇਹ ਖੇਤ ^{ਸੁਖ ਨ ਕੇ} ਅਜ ਮੇਟ ਡਰੇ ਕੇ ਸਵ ਬਚਨ ਨਿਜ ਗੁਰ ਕੋ॥ ਸੀਤਾ ਸਾਥ ਸੀਤਾ ਨ ਬੈਠੇ ਦੇਖਿ ਬਾਸਿ ਸੁਨਿ ਕੇ
 ਛੰਤ ਤਗ ਇਹ ਸੁਖ ਸੇਖੋ ਸੋ ਕਸ ਬਹਿ ਕੇ ਉਹ ਕੋ॥ ਕੇ ਸੇ ਦਸ ਸਬਿਲ ਸਬੀ ਸਬਿ ਸ੍ਵੇ ਬਾਸ ਜੋ ਯਕੈ
 ਕਈ ਕੇ ਅੰਗ ਅੰਗ ਸੇ ਕਪੁਤ੍ਰ ਜੁਰ ਕੋ॥ ਰਾਖੁ ਰਾਜ ਜੁ ਕੇ ਸਾਜ ਸਕਲ ਛੁਡਾਇ ਲੇ ਉਂਤੁ ਰਬਾ
 ਅਜ ਰਾਜ ਦੇ ਉਂਤੁ ਪ੍ਰੇਤ ਪੁਰ ਕੋ॥ ੨੭॥ ਦੋਹਾ॥ ਏਕ ਰਾਜ ਮਹਾ ਪ੍ਰਗਟ ਜਹੰਦੈ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸ੍ਵਦਾਸਾ ਤੁ
 ਹ ਬਸਤ ਹੋ ਹੈ ਨ ਦਿਨ ਪੂਰਤ ਵੰਤ ਬਿਨਾਸਾ॥ ੨੮॥ ਕੁਸਮ ਬਿਚਿਤ੍ਰ ਛੰਦਾ॥ ਤਬ ਉਨ ਸੈ ਨਾਉ
 ਹ ਬਲ ਰਾਖੀ॥ ਮੁਨਿ ਗਨ ਲੀਨੇ ਸੰਗ ਅਭ ਲਾਖੀ॥ ਰਾਖੁ ਪਾਤਿ ਕੇ ਚਰਨ ਨ ਸਿਰ ਨ ਯੋ॥
 ਨਹ ਸਕੇ ਲੈ ਕੰਠ ਲਗਾਯੋ॥ ੨੯॥ ਦੋਹਾ ਕਛੰਦਾ॥ ਮਾਤ ਸਬੈ ਮਿਲ ਵੇ ਕਹਾ ਆਈ॥ ਜੋ ਸੁਤ
 ਕੋਂ ਸੁਰਭੀ ਅਲਵਾਈ॥ ਲਛਮਨ ਸੋ ਉਠ ਕੇ ਰਾਖੁ ਆਈ॥ ਧਾਯਨ ਆਨਿ ਪਰੇ ਸੁਖ ਦਾਈ॥
 ੩੦॥ ਮਾਤ ਨ ਕੰਠ ਉਠਾਇ ਲਗਾਏ॥ ਪ੍ਰਨ ਮਨੋ ਮ੍ਰਿਤ ਦੇਹ ਨਿਪਾਯੋ॥ ਅਨਿ ਮਿਲੀ ਤਬ ਸੀਖ

ਪਲਵਿਅ
 ਈਵੈ

ਥਾਸਿਸੁਨੀਕੇ

੩੮

ਸੁਭਗੀ ਦੇਵਰੁ ਸਾਸਨ ਕੇ ਪਗ ਲਾਗੀ ॥ ੨॥ ਤੇ ਮਰਛੰਦਾ ਤਬ ਪੁਛਿ ਜੋਗ ਪਗਾਇ ॥ ਸੁਖ ਜੋਇ
 ਤਤ ਨ ਮਾਇ ॥ ਤਬ ਪੁਛ ਕੋ ਮਖ ਜੋਇ ॥ ਕੁਮਤੇ ਉਠੀ ਸਬ ਰੋਇ ॥ ੩॥ ਦੇਖ ਕਛੰਦਾ ਅੰਸਨ ਸੇ
 ਸਬ ਪਰਬਤ ਧੋਮੇ ॥ ਜੰਗੀ ਮੈ ਕੋ ਜਨ ਜੀਵਨਿ ਰੋਮੇ ॥ ਸਿੰਧ ਬਧੁ ਸਬ ਹੀ ਸੁਨਿ ॥ ਆਈ ॥ ਰਾਜ ਬਧੁ ਸ
 ਗਹੀ ਸਮਝਾਈ ॥ ੪॥ ਸੁਖ ਦਾ ਧਰਿ ਚਿੰਤ ਪੀਰਗ ॥ ਏਹੀ ਗਤੀ ਰਸੁ ਰਖੈ ਸਗੀਰ ਪਿਤਿ ਰ
 ਪਨੀਰ ॥ ੫॥ ਭਰਬੋਵਾਚਾ ॥ ਤਰ ਕਛੰਦਾ ॥ ਪਰ ਕੋਚ ਲਏ ਅਬ ਸ੍ਰੀਰ ਪੁਗਾਈ ॥ ਜਨਿ ਹੋਤੁ ਮ
 ਰਾਜ ਸਦਾ ਸੁਖ ਦਾਈ ॥ ਯਹ ਬਤ ਕੀ ਜਲ ਸੋਗ ਲਭੀਨੇ ॥ ਓਠਿ ਸੇਦਰ ਪਾਯ ਪਰੇਤ ਬ
 ਤੀਨੇ ॥ ੬॥ ਸ੍ਰੀਰ ਮੋਵਾਚਾ ॥ ਤਰ ਕਛੰਦਾ ॥ ਰਾਜ ਦਯੋ ਮ ਕੋ ਬਨਹੁ ਹੋ ॥ ਰਾਜ ਦਯੋ ਤੁ ਮ ਕੋ ਅ
 ਬ ਪੁਰੋ ॥ ਸੋ ਮਹੁ ਤੁ ਮਹੁ ਅਬ ਕੀਜੈ ॥ ਬਾਧ ਕੋ ਬੋਲ ਬੋ ਕੇ ਹੁੰਨ ਛੀਜੈ ॥ ੭॥ ਦੇਹਾ ॥ ਰਾਜ
 ਕੋ ਅੰਗ ਬਾਧ ਕੋ ਬਚਨ ਨ ਮੋਟੇ ਕੋਇ ॥ ਜੋ ਮਾਨਿ ਜੇ ਨ ਭਰਬ ਤੋ ਮਹੋ ਕੋ ਛਲ ਹੋਇ ॥ ੮॥ ਭਰੋ
 ਵਾਚਾ ॥ ਸੁਗਤਾ ਛੰਦਾ ॥ ਅਧ ਪਾਨ ਗਤਿ ਸ੍ਰੀਰ ਤੁ ਹੋਇ ॥ ਸੰਨ ਪਤਨੁ ਤਬ ਤਲ ਜੋਇ ॥ ਦੇਖਿ ਦੇਖਿ
 ਤਿਨ ਕੋ ਸਬ ਭਾਗੈ ॥ ਤਸ ਬਾਤ ਹੁਤ ਪਾਪ ਨ ਲਗੈ ॥ ਈਸਈ ਸਜਗ ਦੀ ਸਬ ਖਨੈ ॥ ਬੇਦ ਬਾਬ ੩੮

ਬ੍ਰਹਮ ਸਿਵ ਬਿਸ਼ਨ

ਦੇਵਗੀਕਧਤੈ

ਲਤੇ ਸਬ ਜਨੈ ਤਾਹਿ ਮੇਟਹਾ ਠਿਕੈ ਹਰਿ ਜੋ ਜੋ ਗੰਗਾ ਤੀਰ ਤਨ ਕੋ ਤਜਿ ਹੋਤੈ ॥ ੩੯ ॥ ਦੋਹਾ ॥
 ਨਗਰੀ ਯਾਤਰਾ ਕਰ ਛਾਡੇ ਸਬੈ ਬਿਕਲ ਪੁਰਖ ॥ ਭਰ ਬਜਾਇ ਭਗੀਰਥੀ ਬੈਠਿਕੈ ਸੰਕਲਪੁ
 ॥ ੪੦ ॥ ਉਪੇਛੁ ਬੰਸ ਛੰਦਾ ॥ ਭਗੀਰਥੀ ਰੂਪ ਅਨੂਪ ਕਾਗੀ ॥ ਚੰਦਨ ਨੀਲੋਚਨ ਕੰਕਣ ਪਾਗੀ ॥ ਗਾਗੀ
 ਨੀਥਿ ਪਾਨੀ ਮੁਖ ਤੋਂ ਟੁੱਟੈ ਸੋਧੀ ॥ ਰਾਮ ਨੂਜੈ ਅਨੂਪ ਬੈਥੈ ਬੈਥੀ ॥ ੪੧ ॥ ਅਨੰਤ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਿਨ ਅੰਤ
 ਪਯੋ ॥ ਅਨੇਕ ਪਾਬੋ ਦ ਨਗੀਤ ॥ ਗੰਗਾ ॥ ਤਿਨੇ ਨਗਰ ਮਨੁ ਜਬੀਧੁ ਮਨੋ ॥ ਸੁਨੇ ਸੁਧੀ ਕੇ ਵਲ ਬ੍ਰਹਮ
 ਜਨੋ ॥ ੪੨ ॥ ਨੀਜੇ ^{ਬੈਥਾ} ਛੰਦਾ ॥ ਭੂਤਲ ਦੇਹ ਪਾਗੀ ॥ ਅਧਰਮ ਸੰਪਾਦਕ ਧਰਮ ਚਰੀ ॥ ਚਲੇ ਦਸ ਗ੍ਰੰਥ
 ਹਮਾਰ ਬੈਕੋ ॥ ਤਪਿ ਬ੍ਰਿਤੀ ਕੇ ਬਲ ਪਾਗੀ ਬੈਕੋ ॥ ੪੩ ॥ ਉਠੈ ਹਰਿ ਹੋਰ ਨ ਕਾਜ ਕੀਜੈ ॥ ਕਹੇ ਕਛੁਰਾ
 ਮਸੇ ਮਨ ਲੀਜੈ ॥ ਅਦੋਖ ਤੇ ਗ੍ਰਿਹ ਸਤ ਮਤ ਸੋ ॥ ਸਕੇ ਨ ਮਾਯਾ ਇਨ ਕੀ ਬਿਮੋ ॥ ੪੪ ॥ ਦੋਹਾ ॥
 ਯਾਤਰਾ ਕੇ ਭਗੀਰਥੀ ਕੇ ਸਵਤੀ ਅਦਿਸਾ ॥ ਭਰ ਬਕਸੈ ਉਠਿ ਰਾਮ ਸੇ ਦੇਹਾ ਦਕਾਇਸਾ ॥
 ੪੫ ॥ ਉਪੇਛੁ ਬੰਸ ਛੰਦਾ ॥ ਚਲੇ ਸਲੀਪਾ ਵਨ ਪਾਦਕ ਲੈਕੈ ॥ ਪ੍ਰਦਛ ਨ ਰਾਮ ਸੀਤਾ ਹਦੈ ਕੈ ॥
 ਗਏ ਤਿਨ ਦੀਪਰ ਬਾਸ ਕੀਨੋ ॥ ਸਹਿ ਬੰਧੁ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਹਿਚਿਤ ਦੀਨੋ ॥ ੪੬ ॥ ਦੋਹਾ ॥ ਕੇਸੁ ਭਰ ਬ

੩੯ ੫ਅਦਿਦੈਦੇਸਨਗਰਕੇਲੋਗਾ ਬਨਸਮਨਪਰਪਰਬਸੇਸੰਕਲਬਿਗਤਮੈਰੋਗਾ ॥੬॥ ਇਤਿਸ੍ਰੀ
 ਮਤਸਕਲਲੋਕਲੋਚਨਚਕੋਰਚਿਤਮਨਸ੍ਰੀਗਮਚੰਦ੍ਰ ਚੰਦ੍ਰਿਕਾਯਾਂਭਰਤਸੰਬਾਦਬਨੋਪਦਕਾਗ੍ਰਾ
 ਨੈਨਮਦਸਮੋਪਕਾਸਾ ॥੧॥ ਵੇਹਾ ਏਕਾਦਸੋਪਕਾਸਮੈਂਪੰਚਬਟੀਕੇਬਾਸਾ ਸੁਪਨਖਕੇਭੁਪਕੋਰਪੁ
 ਵਰਕਹੈਂਨਾਸਾ ॥੧॥ ਓਪ੍ਰਿਤਛੰਦਾ ਚਿਤ੍ਰਕੁਟਤਬਰਾਮਜੂਤਜੋ ਜਾਇਜੇਗਥਲਅਤ੍ਰਕੋਭਜੇ
 ॥ ਰਾਮਲਛਮਨਸਨਾਰਿਦੇਖਿਯੋ ਅਧਨੋਸਛਲਜਨਮਲੇਖਿਯੋ ॥੨॥ ਅਤ੍ਰੇਵਾਚਾਚੰਦ੍ਰਬ੍ਰਿਤ
 ਮਨਛੰਦਾ ਸਨਨਦਾਨਤਪਜਾਪੁਜੁਕਹਿਯੋ ਸੋਧਿਸੋਧਿਮਨਜੇਓਰੁਪਾਹਿਯੋ ਜੋਗਜਗਹਮਜਾ ਜਿਸਵਾਸਤੇ
 ਲਗਗਯੋ ਰਾਮਚੰਦ੍ਰ ਛਲਤਕੋਲਾਹਿਯੋ ॥੩॥ ਬੀਸਸ੍ਰੁਤਿਤਾ ਅਨੇਕਧੰਪੁਜਨਅਤ੍ਰਜੁਕਹਿਯੋ
 ਪਲਾਵੈਰੁਪੁਨਬਜੁਧਿਯੋ ਪਤਿਬ੍ਰਿਤਾਮਹੰਗਿਖਕੀਰਹੀਜਹਾ ਸੁਬ੍ਰਾਹਿਮੀਤਾਸੁਖਦਈ
 ਗਈਤਹਾ ॥੪॥ ਵੇਹਾ ਪਤਿਬਰਤਨਕੀਦੇਵਤਾ ਅਨਸੁਆ ਸੁਭਗਾਬਾਸੀਤਾਜੁਅਬਿਲੋਕਿਯੋ
 ਜਹਾਸੋਖੀਕੇਸਾਬਾ ॥੫॥ ਚਤੁਰਧੀਛੰਦਾ ਸਿਰਸੇਤਾਬਿਰਾਜੈਕੀਰਤਸਾਜੈਜਨਕੇਸ੍ਰੁਤਪਥਲ ਤੁਪਥਲਕਰੇ
 ਕੀਤਨੁਬਲਿਤਪਲਿਤਜਨੁਸਕਲਬਾਸਨਾਰਿਕਸਗਈਥਲਥਲਕੀਕਾਂਪਤਸੁਭਗੀਵ ਨਸਹੈ
 ਤਨਮੋਬਲਿਯਾਂਅਰਪੋਲਾ ੩੯

ਸਬ ਅੰਗ ਸੀਵ ਦੇਖ ਤੁਹਿ ਤੁਲਾ ਹੀ ॥ ਜਨੁ ਅਪਨੇ ਮਨ ਮੇ ਉਪ ਦੇਸਤ ਯਹ ਯਾਜਗ ਮੈ ਕਛੁ
 ਨੇਹੀ ॥ ੬ ॥ ਪ੍ਰੀਤ ^{ਤਦ ਅੰਗ} ਤਾ ਛੇਦਾ ॥ ਰਖਾਇ ਜਾਇ ਪਗ ਸੀ ਯਪ ਹੀ ॥ ਰਿਖ ਨਾ ਰਿਖੁ ਪਾਸਿ ਰਾਮ ਕੀ
 ॥ ਬਹੁ ਅੰਗ ਰਾਗ ਅੰਗ ਅੰਗ ਮੇ ॥ ਅਰੁ ਭਾਂਤਿ ਭਾਂਤਿ ਉਪ ਦੇਸ ਦਿਓ ॥ ੭ ॥ ਸ੍ਰਗ ਨੀ ॥ ਰਾਮ ਅੰਗੇ
 ਚਲੇ ਮੰਧ ਜ ਸੀ ਤਾ ਚਲੀ ॥ ਬਿਧ ਪੀਛੇ ਭਜੇ ਸੇਭ ਸੇਭੀ ਭਲੀ ॥ ਦੇਖਿ ਦੇਹੀ ਸਬੈ ਕੋਟਿ ਪਾਥੈ ਭੋਨੇ ॥ ਕੋਟਿ ਬਿਧ ਕੇਕਰ
 ਜੀਵ ਜੀਵੇ ਸਕੇ ਬੀਰ ਮਾਯਾ ਮਨੇ ॥ ੮ ॥ ਮਾਲਤੀ ਛੇਦਾ ਬਿਪਨ ਬਲਿ ਸ੍ਰਬ ਰਾਧ ਦੇਖਿ ਮੇ ॥ ਨ੍ਰਿਪ ^{ਦੇਹ ਧਰਮ} ਤੁ
 ਤਨਿ ਮਾਭੁ ^{ਬ੍ਰਹਮ} ਭੂਰ ਲੇਖਿ ਮੇ ॥ ਤੁਬਰ ਪੁਨ ਬਿਕਸਾਯ ਕਰਿ ਮੇ ॥ ਨਿਜ ਨਿਰਬਾਣ ਪੰਥ ਪਠ ਦਿਓ ॥
 ਦੇਹ ॥ ਰਾਪੁ ਨ ਜਕਸ ਮਕਧ ਹੈ ਸਕਲ ਲੋਕ ਸਿਰ ਮੇਰਾ ॥ ਗਮੇ ਸ਼ਿਪਾ ਕਰ ਭਕਤ ਬਸਿ ਰਿਖ ਅ
 ਗਸਤ ਕੇ ਠੋਗ ॥ ੧੦ ॥ ਬਸੰਤ ਤਿਲ ਕਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਲਛਮਨ ਅਗਸਤ ਸਨਾਰਿ ਦੇਖਿ ਮੇ ॥ ਸ੍ਰਾਹ
 ਸਮੇਤ ਸੁਭ ਪਾਵ ਕਹੁ ਪਲੇਖਿ ਮੇ ॥ ਅਸ੍ਰੀ ਗਾਇ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਬੀਦਨ ਜਾਨੀ ਨੇ ॥ ਸਾਨੰਦ ਅਸਿਖ
 ਸਪੁਰਾ ਅਸੇਖ ਰਿਖੀ ਸਦੀ ਨੇ ॥ ੧੧ ॥ ਬੈਠਾ ਰਾਮ ਨ ਸਬੈ ^{ਰਾਮ} ਅਭਲ ਪੁਜੇ ॥ ਸੀਤਾ ਸਮੇਤ ਸ੍ਰੀ ਰਾ
 ਮ ਸਬੰਧ ਪੁਜੇ ॥ ਜਕੇ ਨ ਮਿਤ ਹਮ ਜਗ ਜਪੀ ਸੁਪਾਯੀ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਂਡ ਮੰਡਲ ਸਰੂਪ ਜੁ ਬੇਦਗਮੇ ॥
 ੨੦

੪੦ ੧੩॥ ਪਧਿਟਕਾਛੰਦਾ ^{ਅਗਸਤੋਦਧ} ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇਵੇ ਵਜਬ ਬਿਨ ਅਕੀਨਾ ਤਟ ਸਿੰਧ ਛੀਰ ਕੇ ਪਰਮ ਦੀਨਾ ਤੁਮਕ
 ਯੋ ਦੇਵ ਅਵਤਰ ਹੋ ਜਾ ਸੁਤ ਹੋ ਦੇ ਸਰਬ ਕੋ ਹੋਤ ਅਯਾ ॥ ੧੩॥ ਹਮਤ ਬਤੋ ਮਨ ^{ਜੋ} ਅਗਮ ਨ ਜਾਨੀ
 ਚਿਤ ਵਤ ਮਗ ਅਨੰਦ ਮਨੀ ^{ਮਦੇ} ਹਮ ਹਿ ਜੈ ਕਹਿ ਦੇਵ ਕਾ ਜਾ ਮਮ ਟੂਲ ਟੂਲੇ ਤਪ ਬ੍ਰਿਛ ਅਜਾ
 ੧੪॥ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮੋ ਵਾਚਾ ਪਰਸ੍ਵੀ ਅਗਸਤ ਰਿਪਹਾ ਜਨੁ ਬਚਨ ਏਕ ਮੋਹੋ ਸੁਨੈ ਪ੍ਰਸਸਤਿ ਸਬਭੰ
 ਤਤੁ ਤਲ ਸੁ ਦੇ ਸਜੀ ਮਿਥਾਨੈ ਸਨੀਹ ਤਰੁ ਖੰਡ ਮੰਡਿਤ ਸਮਿਧ ਸੋਭਾ ਧਰੈ ^{ਸੁਖ ਦੇ ਸਹਤ} ਜਹਾ ਮਨਿ ਵਸ
 ਕੇਵੇਲ ਪੌਤ ਸਾਲਾ ਕਰੈ ॥ ੧੫॥ ਮੁਨੈ ਸੋ ਬਾਚਾ ਪਦਮਾ ਵਤੀ ਛੰਦਾ ਜੰਦ ਪਜਗ ਕਰਤ ਪਾ
 ਲ ਕੋ ਹਰਤ ਪਰ ਪੂਰਨ ਬੇਦ ਨ ਗਯੋ ਅਬਤ ਦਪ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਮਾ ਬਪੁ ਧਰ ਬਲ ਪੁਛ
 ਨ ਮੋਹ ਅਯੋ ਸੁਨ ਸੁਰ ਨ ਰਨ ਯਕ ਹੰਛ ਸਪਾ ਯਕ ਸਬ ਰਛ ਹਮੁ ਨਿਜ ਸਲੀਜੈ ਸੁਭਹੋ
 ਦਾਵਰੀ ਤਟ ਬਿਸਦ ਪਚ ਬਟ ਪਰਨ ਕੁਟੀ ਪ੍ਰਤੁਤ ਹਕੀਜੈ ॥ ੧੬॥ ਏਹਾ ਕੇ ਸਵ ਕਹੈ ਅਗਸਤ
 ਕੇ ਪਚ ਬਟੀ ਕੇ ਤੀਰਾ ਪਰਨ ਕੁਟੀ ਪਾਵਨ ਕਹੀਰਾ ਮਚੰਦ ਰਨ ਪੀਰਾ ॥ ੧੭॥ ਤਿਭੰਗੀ ਛੰਦਾ ਟ
 ਲ ਟੂਲਾ ਨਿਛੁਰੇ ਤਰ ਵਰੁ ਰੇ ਕੋ ਕੇਲ ਕਲਰ ਵਬੋਲੈ ਅਤਿ ਮੰਤ ਮੁਰੀ ਧਿ ਮਰਸ ਪੂਰੀ ੪੦
ਮੋਹੀਆ

ਬਨਪੁਤਿਨਚਤਰੇਲੈ ਸਾਰੇ ਸੁਕਪਾਤਿ ਤਗੁਨਗਨਮੰਤਰਭਵਨਮੁਖਬਖਾਨੈ ਦੇਖੇਖੁ ॥ ਬੀਜੀਭੋ
 ਨਅਕਸੀਅਸਹਾਯਕਮਨੁਮਦਨਹਤਿਜਾਨੈ ॥ ੧੮ ॥ ਲਛਮੀਦੇਵਚਾਮੁੰਦਾ ॥ ਸਬਜਤੁ
 ਟੀਂਦੁਪੁਕੀਕਪਟੀਨਹੈਜਹਾਏਕਪਟੀ ॥ ਨਿਪਟੀਰਚਮੀਚਪਟੀ ॥ ਪਟੀਜਗਜੀਵ
 ਜਟੀਨਕੀਛੁਟਿਚਟੀ ॥ ਅਪਓਪਕੀਬੇਗੀਕਟੀਬਿਕਟੀ ॥ ਨਿਗਟੀਪ੍ਰਗਟੀ ॥ ਗੁਰਗਮਨਗ
 ਟੀ ॥ ਚਹੁਓਰਨਚਤਮੁਕਤਿਨਟੀ ॥ ਗੁਨਪੁਰਜਟੀਜਟਿਪੰਚਬਟੀ ॥ ੧੯ ॥ ਹਾਕਲਕਾਸੇਭੁ ॥ ਸਿਵਜਟੀ
 ਤਟਿਤੁਕਕੀਗੁਚਿਬਨੀ ॥ ਭੰਤਨਭੰਤਨਸੰਦਰਪਨੀ ॥ ਸੀਵਬਤੀਨਿਪਕੀਜਨੁਲਸੈ ॥ ਸ੍ਰੀ
 ਫਲਭੁਰਭਾਵਜਨੁਬਸੈ ॥ ੨੦ ॥ ਬੈਰਭਜਨਕਸੀਅਤਿਲਗੈ ॥ ਅਰਕਸਮੁਹਜਹੰਜਗਮ
 ਗੈ ॥ ਨੈਨਕੋਬਹੁਪਨਿਗ੍ਰਸੈ ॥ ਸ੍ਰੀਹਰਕੀਜਨੁਮੁਹਤਿਲਸੈ ॥ ੨੧ ॥ ਸ੍ਰੀਰਾਮੇਵਚਾਵੈਪਕਛੁ
 ਦਾ ॥ ਰਾਜਤਹੈਯਹਜਮੈਕਲਕੰਨਾ ॥ ਪਾਬਿਰਜਤਹੈਸੰਗਧੀਨਾ ॥ ਕੇਲਥਲੀਜਨੁਸ੍ਰੀਗਿ ॥ ਬੀਜੀਭੋਪਾਭ
 ਰਜਾਕੀ ॥ ਸੇਭਧੇਸਿੰਤਕੰਠਪ੍ਰਭਕੀ ॥ ੨੨ ॥ ਭਾਏਚਾ ॥ ਅਤਿਨਿਕਟਮੁਬੇਸਗੋਦਵਗੀਪਾ ॥ ਨੇਤ੍ਰੇਗੋਦਵਗੀ
 ਪਸੰਦਪਾਰਨੀ ॥ ਤਰਲਤਰੰਗਤੁੰਗਾਵਲੀਚਰੁਸੰਚਾਰਨੀ ॥ ਅਮਲਕਮਲਸੈਗੰਧਲੀਲੀ ॥ ਰਾਮਾਦਿਤ੍ਰਿ
 ਪਾਂਡਵਕੀਪ੍ਰਭਤਾਸਮਲੇਖੈ ॥ ਅਰਜੁਨਭੀਮਮਹਾਂਮਤਿਦੇਖੈ ॥ ਹੀਸੁਭਗਾਸਮਦੀਸਤਪੁਰੀਸੈਧਰ ॥ ਸੁਹਾਗਨਸੀ
 ਜਮਲਾਰਕਨ ਤੁੰਅਨਕ ॥ ਸੋਤਿਲਕਾਵਲਰੁਗੀ ॥ ਤਿਲਕਾਵਲਰੁਗੀ ॥

੪੧ ਹਰਨੀ ਬਹੁਨੈ ਨਸੁ ਰੇ ਸਕੇ ਅੰਗ ਸੋਭ ਮਨੋ ਪਹਿਨੀ ॥ ੨੩ ॥ ਮੋਟਨ ਭਾਗੀਤ ਮਨੋ ਅਬ ਬੋਕ ਕੀਥਾ
 ਪੀਆਸਾ ਧੁਨ ਕੀ ਗਤ ਪਵਤ ਪਧੀ ॥ ^{ਫਲ} ਕੰਜ ਕੀ ਮਤ ਸੀ ਬਡ ਭਾਗੀ ॥ ^{ਬਰਹਮਾ} ਸ੍ਰੀ ਹਰ ਮੰਦਰ ਸੋ ਅਨੁਗੀ ॥
 ੨੪ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗਤਾ ਨਿਪਟ ਪਤਿ ਬ੍ਰਿਤ ਪਹਨੀ ॥ ਜਗ ਜਨ ਕੇ ਦੁਖ ਹਰਨੀ ॥ ਨਿਗਤ ਸਦਾ ਗੁਤ ਸੁਨੀ
 ਜੈ ॥ ਅਗਤ ਮਹਾਂ ਗਤ ਗੁਨੀ ਜੈ ॥ ੨੫ ॥ ਵੈਰਾ ॥ ਬਿਖ ਮਯਯ ਹੋ ਦਵਰੀ ॥ ^{ਮਲੇ} ਮ੍ਰਿਤ ਕੇ ਫਲ ਦੇਤਾ
 ਕੇ ਸ੍ਵਰਜੀਵ ਨਾਰ ਕੇ ਦੁਖ ਅਸੇਖ ਹਰਿ ਲੇਤਾ ॥ ੨੬ ॥ ਤ੍ਰਿਭੰਗੀ ਛੰਦਾ ॥ ਜਬ ਜਬ ਪਰਬੀ ਨਧੁ
 ਗਟ ਪ੍ਰਬੀਨ ਬਹੁ ਗੁਨ ਲੀਨਾ ਸੁਖ ਸੀਤਾ ॥ ਪ੍ਰਜਨਿ ਜਹਿ ਣਵੈ ਦੁਖ ਨ ਭਜੈ ਵੈ ਬਿਬਿਧਿ ਬ
 ਜਾਵੈ ਗੁਨ ਗੀਤਾ ॥ ਤਜਿ ਮਾਤਿ ਸੰਸਾਰੀ ਬਿਪਨ ਬਿਹਰੀ ਦੁਖ ਸੁਖ ਕਾਗੀ ਪਿਰਿ ਅਵੈ ॥ ਤਬ ਤਬ
 ਜਗ ਭੂਖਨ ਰਿਪ ਦਲ ਦੁਖ ਨ ਸਬ ਕੇ ਭੂਖਨ ਪਹਰੈ ॥ ੨੭ ॥ ਤੋਟ ਕਛੰਦਾ ॥ ਕਵਰੀ ਕਸਮਾ
 ਵਲਿ ਸਿਖਿ ਨਿਦਈ ॥ ਗਜ ਕੰਭ ਨਹਨੁ ਸੋਭ ਭਈ ॥ ਮੁਕਤਾ ਸੁਕਸਾ ਰਕ ਨ ਕਰਹੈ ॥ ^{ਬੋਲੀ} ਕਟ ਕੇ ਹਰ
 ਕਿੰਕਨ ਸੋਭ ਸਚੈ ॥ ੨੮ ॥ ਦੁਲਹੀ ਕਲਿ ਕੇ ਕਲ ਕੰਠ ਬਨੀ ॥ ਮ੍ਰਿਗ ਖੰਜਨ ਅੰਜਨ ਭੰਤ ਭਨੀ ॥ ^{ਫਲੇ} ਨੇਕ ਕੀ ਜਾ
 ਨਿਪ ਹੰਸ ਨੂਪਰ ਸੋਭ ਭਗੀ ॥ ਕਲ ਹੰਸ ਕੰਠ ਨਿਕੰਠ ਸਿਹੀ ॥ ੨੯ ॥ ਮੁਖ ਬਸਨ ਬਾਸਤ ਕੀਨ ॥ ੪੧ ॥

ਮੋਰ ਕੇ
 ਸਾਨ

ਤਬੈ॥ ਤਿਨਗਲਮਲਤਾਤਰਸੇਲਸਬੈ॥ ਜਲਹੂੰਬਲਹੂੰਇਹੀਤਗਮੈ॥ ਬਿਨਜੀਵਜਹਾਂਤ
 ਹਾਂਸੀਗਭਮੈ॥ ੨॥ ਏਹਾ॥ ਸਤਜਸੁਬਸਸਗੀਰਕੀਬਨਉਪਬਨਮੁਵਗਾਈ॥ ਦੂਤੀਜਮੈਅੰ
 ਈਲਿਯੇਕੇਸ੍ਰਸੁਰਪਨਖਾਹ॥ ੩॥ ਮਰਹਟਾਛੰਦਾ॥ ਇਕਾਦਿਨਹੋਪਾਨਾਯਕਸੀਪਸਹਾਯਕ
 ਹਤਿਨਾਯਕਅਨੁਹੀ॥ ਸੁਭਗੇਦਵਰਿਤਟਬਿਸਦਪੰਚਬਟਬੈਠੇਹਤੇਮੁਗੀ॥ ਦੇਖਤਹੀ
 ਮੈਨਮਦਨਮਥਮੈਤਨਸੁਰਪਨਖਾਤਿਹਕਲਾ॥ ਅਤਸੁੰਦਰਬਪੁਪਰਕਛੁਪੀਰਜਕਾਰਿਬੈ
 ਲੀਬਿਚਨਹਿਸਾਲਾ॥ ੩੨॥ ਸੁਰਪਨਖਾਬਾਚਾਬਿਜਯਛੰਦਾ॥ ਕੀਨਹੋਨਰਹੁਪਬਿਲਛਨਜੇ ਰਿੰਨਰਿੰਨ
 ਛਕਿਸ੍ਰਛਸਗੀਰਨਸੇਹੀ॥ ਚਿੰਤਚਕੋਰਕੇਚੰਦਕਿਧੀ॥ ਅੰਗਲਿਚਨਚਾਹਬਿਮਨਨਹੀ॥ ਅੰ
 ਗਧਰੇਕਿਅਨੰਗਹੋਕੇਸ੍ਰਅੰਗੀਅਨੇਕਨਕੋਮਨਮੈਹੀ॥ ਧੀਰਜਟਨਪਰੇਪੁਨੁਬਨਇਮੇਬਨ
 ਤਾਬਨਮੈਤੁਮਕੋਹੀ॥ ੩੩॥ ਸੀਰਮੇਵਾਚਾਮਨੋਰਮਾਛੰਦਾ॥ ਹਮਰੈਦਸਰਬਨਰਪਤਕੇਸੁਤਾ॥ ਰਮ
 ਸੁਲਛਮਨਨਮਨਸੇਜਤਾ॥ ਯਹਸਿਖਦੈਪਠਏਇਹਿਕਨਨਾ॥ ਮਨਿਪਰਹੁਮਾਰਹੁਰਕਸਗ
 ਨਾ॥ ੩੪॥ ਸੁਰਪਨਖਾਬਾਚਾਮਨੋਰਮਾਛੰਦਾ॥ ਸ੍ਰੀਪਰਵਨਕੀਤਗਨੀਗਨਮੋਕਦਾ॥ ਜਿਨਕੀ

ਮੁਨੋਨੇਕੁਬਿਦਾ
 ਨਮੋਰੁਤੁਅਰਥ
 ਦੁਨੁਨੁਕਾਮੇਥ
 ਸਗੋਰਮੇਥ

੪੨ ਠਕੁਰਾਇਤਤੀਨਹੁਲੇਕਹੁ॥ ਸੁਨਜੈਦੁਖਮੇਰਨਪੰਕਜਲੇਰਨ॥ ਅਬਮੋਹਕਰੋਪਤਨੀਮਨਰੋਚਨ॥
 ੩੫॥ ਰਾਮੇਵਾਚਾਤੇਮਹਛੰਦ॥ ਤਬਯੋਕਯੋਜਸਿਰਾਮ॥ ਅਬਮੋਹਜਨਸਬੰਮ॥ ਤਿਜਪਾਲਛ
 ਮਨਦੇਖ॥ ਗੁਨਰੂਪਜੇਬਨਲੇਖ॥ ੩੬॥ ਸੁਰਪਨਖਬਾਚਾਦੋਧਕਛੰਦ॥ ਰਾਮਸੋਦਗਮੇਤ
 ਲੇਖੀ॥ ਰਾਵਨਕੀਭਗਨੀਜਿਲੇਖੀ॥ ਰਾਜਕੁਮਾਰੁਮੇਸੀਗਭੇਰੇ॥ ਹੋਰਿਸਬੈਸੁਖਸੀਪਤਭੇ
 ਰੇ॥ ੩੭॥ ਲਛਮੇਨੇਵਾਚਾਦੋਧਕਛੰਦ॥ ਵੇਖੁਭੋਜਨਜਨਸਦਾ॥ ਦਸੀਭਮੇਰੀਮੈਕੋਨਬ
 ਭਾਇ॥ ਜੋਭਜਿਏਪ੍ਰਭੁਤੋਪ੍ਰਭੁਤਾਈ॥ ਦਸਿਭਏਉਪਾਸਸਦਾਈ॥ ੩੮॥ ਮਲਕਛੰਦ॥ ਹਸ
 ਕੇਬਿਲਾਸਜਾਨੀ॥ ਦੀਹਮਨਖੰਡਮਨਾਭਛਿਬੈਕੋਚੈਤਚਹੁ॥ ਸਾਮਹੋਭਈਸਿ॥ ੩੯॥
 ਰਾਮੇਵਾਚਾਤੇਮਹਛੰਦ॥ ਤਬਰਾਮਚੰਦਪ੍ਰਬੀਨ॥ ਹਸਿਅਨੁਜਸੋਇਗਦੀਨ॥ ਗਨਦੁਸਟਤਾ
 ਸਹਲੀਨ॥ ਸੁਤਨਾਸਕਾਬਿਨਕੀਨ॥ ੪੦॥ ਦੇਹਾ॥ ਸੋਨਛੰਛਿਛੁਟਤਬਦਨਭੀਮਭਈਤਿਰੀ
 ਕਾਲਾਮਨੋਕ੍ਰਿਤਾਕੁਟਲਜੁਤਪਵਕਜਲਕਗਲਾ॥ ੪੧॥ ਇਤਸ੍ਰੀਮਤਸਕਲਲੋਕਲੋ
 ਚਨਚਕੋਗਚਿਤਾਮਨੀਸ੍ਰੀਰਾਮਚੰਦਚੰਦ੍ਰਿਕਾਯਾਂਸੁਪ੍ਰਕਾਸਨਖਾਬਿਭੁਪਬਰਨਨੈਨਮਏਕਾਵ ੪੨
 ਕਾਲਕਾ/ ਅਗਨਕੀਆਲਾਟਾਸੀਜਹਤ

ਸਪ੍ਰਕਾਸ ॥੧॥ ਦੇਹ ॥ ਯਾ ਬਹੁ ਪ੍ਰਕਾਸ ਮੈਂ ਖਰਦੂਖ ਗੜਿ ਸਿਨਾ ਸੀਤ ਹਰ ਨ ਬਿਲਖ
 ਪੁਨ ਸੁਗੀਵ ਅਨੁਗ੍ਰਹ ਸਾ ॥੧॥ ਤੇਟ ਕਛੰਦ ॥ ਗਈ ਸੁਰਪ ਨ ਖਾਖਰਦੂਖ ਨ ਪੈ ॥ ਸਾਜਿ
 ਲਾਈ ਤਿਨੈ ਜਗ ਭੂਖ ਨ ਪੈ ॥ ਸਰਏ ਕ ਅਨੇਕ ਤੇ ਦੁਹ ਕਿਯੋ ॥ ਗਵਿ ਕੇ ਕਰ ਜੋ ਤੁਮ ਪ੍ਰਜਪਿ
 ਯੋ ॥੩॥ ਦੇਹ ॥ ਲਛਮਨ ਸੋਰ ਪੁਨ ਬਜੁ ਕ ਯੋ ਬਚਨ ਬੁਣਾਇ ॥ ਸੀਤ ਜਲੈ ਰਾਖੋ ਗੁਰਮੇ
 ਮਨ ਜੋ ਸੁਚਿਤਾਇ ॥੩॥ ਲਛਮਨ ਸੀਤਾ ਮੰਗੇ ਗਠਾ ਦੁਹ ਬਲ ਬੀਰਾ ॥ ਅਪਨ ਤੋਤ ਨਤਾ
 ਨ ਸਾਜਿ ਜੁਰੇ ਜੁੱਧ ਰਾਖੀ ਗਾ ॥ ਮਨੋ ਰਮਾ ਛੰਦ ॥ ਬ੍ਰਿਖ ਕੇ ਖਰਖੂਖ ਨੁ ਜੀ ਖਰਦੂਖ
 ਨਾ ਤਬ ਦੁਹ ਕਿਯੋ ਗਵਿ ਕੇ ਕੁਲ ਭੂਖ ਨਾ ॥ ਗਦ ਸਤ੍ਰ ਤਿਦੇ ਖਜ ਮੈ ਦੁਹ ਕ ਰੇ ਬਰਾ ॥ ਤਿਸ ਗ ਸੋਰ
 ਤੁਯੋਂ ਰਾਖੀ ਦਨ ਕੇ ਸਰਾ ॥੪॥ ਦੇਹ ॥ ਦਸ ਕੰਧ ਅੰਧ ਪੈ ਤੁਬ ਗਈ ਖਰਦੂਖ ਨ ਹੁਜੁ
 ਯਾ ਸੁਰਪ ਨ ਖਾਲ ਲਛਮਨ ਸਖਾ ਬੇਖ ਸੁਨ ਯੋ ਜਾ ॥੬॥ ਦੰਡ ਕਛੰਦ ॥ ਮਨ ਕੀ ਸਤ ਧੋ ਕੇ
 ਮੈ ਮੋਹ ਨੀਹੁ ਮੈ ਮੈ ਸੀ ਅਜਲੈ ਨ ਦੇਖੀ ਜੁ ਨਿਨੈ ਨ ਨਿਹਾ ਰਿਯੋ ॥ ਦੇਹ ਦਤਿ ਦਮ ਨੀਸੀ
 ਮੈ ਹੋ ਕ ਮਕਾ ਮਨੀਸੀ ਨ ਕਲੇ ਕਉ ਪਰਖੁ ਲੇ ਮਜਾ ਬਿਚਾਰਿਯੋ ॥ ਭਗ ਪਰਕ ਮਲਾ ਸੁਹਾਗ ਪ
 ਅਪਦੁਰ ਗੀਸੁਰੇ

ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਸੁਖਿ
 ਤੇ ਹੋਇ

ਗੁਰਮਤਿ ਅਬੋਗ ਨ ਬੋਲੇ
 ਕਥਾ ਅਪਾਗਾ ਸਹਸਰ ਤੇਰੇ ਸਰਾ ਛੁਸਾਨ
 ਮਾਹਤੁ ਸੁਗੀਤ ਬਾਗ ॥੫॥

ਮੰਦੋ ਦਹੀ

ਹਥਿਮਲਾਹੁੰਬਾਨੀਪਰਬਾਨੀਕੇਸੇਦਸਸੁਖਕਾਰਿਯੋ॥ ਸਤੋਲੋਕਸਤਦੀਪਸਤਹੁੰਸਤਲਕੀਰਿ
 ਘਨਕੀਗੀਤਾਸਬਸੀਤਾਪਰਬਾਨੀਯੋ॥ ੧॥ ਅਨੇਕਮਾਛੰਦਾ॥ ਭਜਸੁਰਪਨਖਗਈਰਵਨ
 ਪੇਤਬਾ॥ ^{ਕਰਮਾ} ਦ੍ਰਿਸਰਾਖਰਦੂਖਨਸਕਹੀਸਬਾ॥ ਤਬਸੁਰਪਨਖਮੁਖਬਤਸਬੈਸਨ॥ ਉਠਿਗਵਨ
 ਗੋਜਹਮਾਰਿਚਹੈਮੁਨਿ॥ ੨॥ ਰਾਵਨੋਵਚਾ॥ ਦੇਧਕਛੰਦਾ॥ ਰਾਵਨਬਤਕਹੀਸਗਹੀਤੋਂ॥ ਸੁਰ
 ਪਨਖਾਸੁਬਿਰੁਪਕਹੀਜਯੋ॥ ਰਾਖਸਰਮਅਨੇਕਸੰਘਹੋ॥ ਦੂਖਨਸਯੋਂਦ੍ਰਿਸਰਾਖਰਮਾਹੋ॥
 ਤੂੰਅਬਹੋਹੁਸਤਾਕਮੇਰੋ॥ ਹੋਸਬਤੇਹੁਨਮਨਹੁਤੇਰੋ॥ ਹੋਹਰਿਸੀਤਹਲਯਾਵਨਪੈਹੋ॥ ਦੇ
 ਬਹੁਸੇਕਨਹੀਮਰਿਜੈਹੋ॥ ੧॥ ਮਾਗੀਚੇਵਾਚਾ॥ ਦੇਧਕਾ॥ ਰਾਮਹਮਨੁਖਕੋਜਿਨਮਨਹੁ॥
 ਰਨਚੋਦਹਲੋਕਬਖਨਹੁ॥ ਜਾਂਉਜਹਾਜਿਮਲੈਸਨਦੇਖੋ॥ ਹੋਹਰਿਕੇਜਲਹੁੰਬਲਲੇਖੋ॥ ੧॥
 ॥ ਰਾਵਨੋਵਚਾ॥ ਪੰਕਜਬਾਟਿਕਾਛੰਦਾ॥ ਤੂੰਅਬਮੇਰਸਖਵਤਹੋਸਠਾ॥ ਮੈਂਸਬਜਗਤਕਿਯੋ
 ਹਠਹੀਹਠਾ॥ ਬੇਗਚਲੋਅਬਦੇਹਨਉਤਰਾ॥ ਦੇਵਸਕਲਜਨਏਕਨਹੀਹਰਾ॥ ੧੨॥ ਦੇਹਾ॥ ਸਿਵਜੀਏਕਦਾ
 ਜਾਨਿਚਲਮਾਗੀਚਮਨਮਰਨਦੁਹੰਬਿਬਿਅਸਾ॥ ਰਾਵਨਕੇਕਰਨਰਕਹੋਹਰਿਕਰਹਰਿਪੁਰ ^{ਸਨੀ}
 ਸੀਪ

ਬਾਸਾ ॥੧੩॥ ਰਾਮੋ ਬਾਚਾ ^{ਲਛਮਕੇ} ਸੁੰਦਰੀ ਛੰਦਾ ਰਾਜ ਸੁਤਾ ^{ਪਹਲਵੀ} ਇਕ ਮੰਤ੍ਰ ਸੁਨੇ ਅਬਾ ^{ਲਛਮਕੇ} ਚਾਹਤ ਹੋ ਭੁਵ ਭਾਗੁ ਹਰ
 ਯੋ ਸਬਾ ਪਾਵ ਕਮੇ ਨਿਜ ਦੇਹ ਰਾਖੁ ^{ਲਛਮਕੇ} ਛਾਪਾ ਸਹੀ ਗੰਗਾ ਅਭਿਲਾਖੁ ॥੧੪॥ ਨਰਾਚ
 ਛੰਦਾ ^{ਲਛਮਕੇ} ਅਯਾ ਯੋ ਕਰੰਗ ਏਕ ਚਰਹੇ ਮਹੀਰ ਕੋ ^{ਲਛਮਕੇ} ਜਨ ਕੀ ਸਮੇਤ ਚਿੰਤ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਬੀਰ ਕੋ ^{ਲਛਮਕੇ} ਰਾਜ
 ਪੁਤ੍ਰ ^{ਲਛਮਕੇ} ਰਾਮ ਸਮੀਪ ਸਾਧੁ ਬੀਧੁ ਗੰਧਿ ਕੋ ^{ਲਛਮਕੇ} ਹਾਥ ਬਨ ਚਪ ਲੈ ਗਏ ^{ਲਛਮਕੇ} ਹਿਰੀ ਸਨਾਖ ਕੋ ॥੧੫॥ ਦੋਹਾ ॥
 ਰੁਪ ਨਾਮ ਕਜ ਬਹੀ ^{ਲਛਮਕੇ} ਯੋ ਸਾਪ ਕਸੇ ਮਾਹੀ ਚਾਹ ^{ਲਛਮਕੇ} ਲਛਮ ਨ ਯਹ ਕਹਾ ਗਿਰੇ ਸ੍ਰੀ ਪਤਿ ਕੇ ਸੂਰ
 ਨੀਚਾ ॥੧੬॥ ਨਿਸਪ ਲਕਾ ਛੰਦਾ ^{ਲਛਮਕੇ} ਰਾਜ ਤਨਾਤ ਬੈਬੇਲ ਸੁਨਿ ਜੈ ਕਯੋ ^{ਲਛਮਕੇ} ਜਾਹੁ ਚਲਿ ਦੈਰਨ
 ਜਯਾ ਮਪੈ ਰਹੀ ^{ਲਛਮਕੇ} ਹੋ ਮਾਧਿ ਗਸੈ ਨਹੈ ਨ ਚਰ ਜਾਨਿਯੋ ^{ਲਛਮਕੇ} ਦੀਨ ਸੁਰਗ ਮਾਕਿ ਹਿੰਗੁ ਤੁਮੁਖ
 ਆਨਿਯੋ ॥੧੭॥ ਲਛਮ ਨੇਵਾਚਾ ^{ਲਛਮਕੇ} ਸੋਚ ਅਤਿ ਪੋਚ ਓਹ ਮੇਰ ਦੁਖ ਦਾਨਿਯੋ ^{ਲਛਮਕੇ} ਮਤੁ ਅਬ ਦਾਤੁ ਯ
 ਹ ਬਤ ਮਨ ਮਾਨਿਯੋ ^{ਲਛਮਕੇ} ਰੈ ਨ ਚਰ ਛੰਦ ਮਬਹੁ ਭਾਂਤ ਅਭਿਲਾਖੁ ^{ਲਛਮਕੇ} ਦੀਨ ਸੁਰਗ ਮਕ ਬਹੀ
 ਨ ਮੁਖ ਭਾਖੁ ॥੧੮॥ ਚੰਚਲ ਛੰਦਾ ^{ਲਛਮਕੇ} ਪਛਰਾਜ ਜੋ ਛਰਾਜ ਪ੍ਰੇਤ ਰਾਜ ਜਾਤੁ ਧਨਾ ^{ਲਛਮਕੇ} ਦੇਵਤਾ
 ਅਦੇਵਤਾ ^{ਲਛਮਕੇ} ਨਿਦੇਵਤਾ ਜਿਤੇ ਜਹਾਨਾ ^{ਲਛਮਕੇ} ਪਰਬਤ ਰਾਮ ਬਖਰ ਬਸ ਬਖਾ ਬਖਾਨਾ ^{ਲਛਮਕੇ} ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ

੪੪ ਕੇਹਿ ਸੁਰਚੰਦ ਦਸ ਦਸ ਮਨ ॥ ੧੬ ॥ ਸੀਤਾ ਜੁ ਬਾਚਾ ਚਮਰ ਛੰਦਾ ਰਾਜ ਪੁੰਡਰਾਕ ਹੋ ਸੁ ਐਰ ਕੋਕ
 ਜੇ ਸੁਨੈ ॥ ਕਾਨ ਮੁੰਦ ਬਾਗ ਬਾਗ ਸੀਸ ਬੀਸ ਪੰਧੁ ਨੈਂ ॥ ਚੰਪਕੋ ਰੇਖ ਪੰਚ ਦੇਵ ਸਾਖੈ ਚਲੈ ॥ ਨਖ
 ਐਤਿ ਭਸਮ ਹੋਇ ਜੀਵ ਜੇ ਬੁਝੇ ਭਲੇ ॥ ੨੦ ॥ ਛਿੰਦ ਤਾ ਕੁ ਛੁੰਦਿ ਰਾਜ ਲੀਕ ਨਾ ਬਾਅਯੋ ॥ ਭਿੰਡੁ ਮੇਸ ਪਛਿਰ
 ਜਾਨ ਜਾਨ ਕੀ ਸੁਭੀ ਖਿਕੋ ਬੁਲਾਯੋ ॥ ਸੋਚ ਲੇਚ ਕੈ ਸੈ ਕੋ ਚਪੇ ਚਭੀ ਮਭੇ ਖਕੋ ॥ ਅਤੁਰਿ ਛੁੰਦੀ ਦੇਖ ਕੇ
 ਸੇਕੁ ॥ ਯਹੀ ਜੋ ਰਾਹੁ ਚੰਦਰੇ ਖਕੋ ॥ ੨੧ ॥ ਕਵਿਤਾ ॥ ਧੁੰਮ ਪੂਰ ਕੇ ਨਿਕੇਤ ਮਨੇ ਧੁੰਮ ਕੇਤ ਕੀ ਸਿਖ ਕੇ ਧੁੰਮ ਮਨ ਕੇਰੀ
 ਜੇਤ ਮਧੰਗੇ ਖਾਸੁ ਧਾਧਾ ਮਰੀ ॥ ਚਿੰਤ ਕੀ ਸੀਤ ਪੁੰਡਰਾਕੀ ਭੂਰੇ ਬਪੁਰੇ ਮਹੁ ਸੈਰ ਛਤਾਇਲ ਦੈ ਦੈਤਾ ਮੁਖ
 ਜੇ ਈਕਾ ਮਨਿ ਕਾ ਮਕੀ ॥ ਪਥੰਡ ਕੀ ਸੋਧਾਂ ਕਿ ਮਠੇ ਸਬ ਸਏ ਕਾਦਸੀ ਲੀਨੀ ਕੈ ਸੁਪ ਚਰਜ ਚੰਡਲ
 ਸਾਖਾ ਸੁਪ ਸਾਮ ਕੀ ॥ ਕੇਸੁ ਅਧਿ ਸੁਸਾ ਬਜੀਵ ਜੇਤ ਜੈ ਸੀਤੈ ਸੀਲੀ ਕਨਾ ਬਾਬ ਪਗੀਛ ਚੰਡਲ
 ੨੨ ॥ ਯਾ ਜਾਨਾ ਮਕੀ ॥ ੨੨ ॥ ਸੀਤਾ ਜੁ ਬਾਚਾ ॥ ਹਰਿ ਲੀਲਾ ਛੰਦਾ ॥ ਹਰਾਮ ਹਰਾ ਪਨਾ ਬਾਜਗੰ
 ਨਾ ਬਲੀ ਕਾ ਪੀਨਾ ਬਸ ਜਾਨਹੁ ਮੇਰੀ ॥ ਰਾਪੁੰਡ ਲਛਮ ਨ ਛੁਡਾਵਹੁ ਬੇਗ ਮੇਰਾ ਮਾਰ ਸੁਗੰਧ
 ਤੇਤ ਬੀਸ ਕੀ ਸਬ ਲਾਜ ਤੇ ॥ ੨੩ ॥ ਪੰਡੀ ਜਟਾ ਯਾ ਜਾ ਬਾਤ ਸੁਨ ਤਧ ਯਾ ਹੋ ਕੇਤੁਰਤ ਸੇਕੀ
 ੪੪

ਬਲਗਵਨ ਦਸੁ ਜਾਇ। ਕੀਨੋ ਪ੍ਰਚਰਿਤ ਰਬ ਛੋੜਿ ਧੁਜਾ ਬਿਗੀਨੋ। ਛੂਟਿ ਜੋ ਬਿਪੰਛ ਜਬ ਤੋ
 ਪੰਛੀ ਨੋ। ੨੪॥ ਸੀ ਜੁਤਾ। ਦਸ ਕੰਠ ਸੀਤੁ ਲੈ ਚਲੀ। ਅਤਿ ਜੁਪ ਹੀ ਪਾਏ ਦਲੀ। ੨੫॥
 ਤਜਾ ਕੀ ਅਧਿਕੋ ਕਿਯੋ। ਹਰਿ ਤੀਨ ਵੈ ਅਬ ਲੋਕਿਯੋ। ੨੫॥ ਪਦ ਪਦ ਮਕੀ ਭੁੰਜ ਪਦ ਪਗੀ। ਜੁ
 ਮਨ ਨੀਲ ਗਟ ਕਸੇ ਜਗੀ। ਜੁ ਤਉ ਤੁਗੀ ਬਿਚਰੈ। ਭਵ ਰਹੀ ਪਗਟਾ ਰਿਕੈ। ੨੬॥ ਦੋ
 ਸੀਤਾ ਕੇ ਪਦ ਪਦ ਮਕੀ ਨੁਪਰਿ ਪਟਿ ਜਿਨ ਜਨਾ। ਮਨੋ ਕਿਯੋ ਸੁੰਗੀ ਵਗੁ ਹਰ ਜਸਿ ਗੀ ਪ੍ਰਸਥਾ
 ਨ। ੨੭॥ ਸੇਵ ਹਸਤ ਤਿਲੋ ਕਿਯੋ ਰਪ ਪਤ ਸੁਨੇ ਸਦਾ। ਸੁਬਤ ਸੋਭ ਸੁਗੀਧ ਤਾਜ ਪਦ
 ਮਾ ਬਿਨ ਪਦਮ। ੨੮॥ ਦੋਹਾ। ਜੇਦ ਪਸੀਰ ਪਨ ਬਜੁ ਸਮ ਬਿਸਰ ਬਸਰ ਬੋਗ। ਨਰ ਕੀ ਜੀ
 ਲੀਲ ਕਹਤ ਜਿਹ ਮੋਹਤ ਸਬ ਅੰਗ। ੨੯॥ ਸ੍ਰੀ ਰਮੇ ਬਾਗ ਬਿਜ ਅਛੰਦਾ ਦੇਖੋ ਨਹੀਂ ਸੁਤ ਜਿ
 ਸੀਤ ਹਗੀ ਤਗਾਠ ਨ ਕੋ ਨ ਕਹੈ ਅਬ ਹੀ। ਅਤਿ ਮੋਹਿਤ ਕੈ ਬਨ ਮਾਗਈ ਸੁਰ ਮਾਗ ਅਵਾਨ ਪਿਛੇ
 ਮੇਂ ਅੰਗ ਮਾਯੋ ਜਗੀ। ਕਟ ਬਤ ਕਛੂਤ ਮਸੈ ਕਹਾਈ ਕਿਧੋਂ ਤਿਹ ਸੁਰ ਮਾਗ ਹੀ। ਅ
 ਬੋਹਿ ਪਰਨ ਕਟੀ ਯਹ ਅੰਗ ਕਿਧੋਂ ਵਹ ਲਛਮ ਨਹੀਂ ਇਨ ਹੀ। ੩੦॥ ਬੰਧੁ। ਧੀਰ ਜਸੇ ਅ

੪੫ ਘਨੋਮਨਰੋਕੀ ਗੀਧਜਟਪਰੇਅਬਲੋਕੀ ਛੋਤਪੁਜਰਬਦੇਖਿਕੈਬੁਣੀ ਗੀਧਕੀਰਨ
 ਕੋਨਤੋਜੁਣੀ ੩੧॥ ਜਟਾਉਵਚਾ ਗਾਘਰਾਵਨਲੈਗੀਸੀਤਹਾ ਹਰਘਨਾਬਰਟੈਸੁਭ
 ਗੀਤਹੀ ਮੇਬਿਨਛੋਤਪੁਜਰਬਕੀਨੋ ਦੈਗੀਰੋਬਲਪਛਬੀਜੀਨੋ ੩੨॥ ਰੋਜਗਮੇਸ
 ਬਤੇਬਡਭਾਗੀ ਦੇਹਦਸਾਤੁ ਅਕਰਜਲਾਗੀ ਜੇਬਹੁਤਤੁਨਿਬੇਦਨਗਾਯੋ ਰੂਪਸੁਮੇ
 ਅਬਿਲੋਕਨਿਪਾਯੋ ੩੩॥ ਸ੍ਰੀਗਮੇਬਚਾ ਸਾਧਜਟਾਉਸਦਾਬਡਭਾਗੀ ਤੋਮਨਮੇਬਪੁ
 ਸੋਅਨੁਗਾਗੀ ਛੂਟੋਸਗੀਰਸੁਨੀਅਹਬਾਨੀ ਰਾਮਹਮੇਤਬਜੋਤਸਮਨੀ ੩੪॥ ਮੋਟਕੁ
 ਛੰਦਾ ਦਿਸਦਛਨਕੇਕਾਰੇਦਹੁਚਲੇ ਸਰਤਾਗਿਰਦੇਖਤਬਿਛਤਲੇ ਬਨਅੰਧਕਬੰਧ
 ਬਿਲੋਕਤਹੀ ਦੁਓਸੇਦਰਅੰਕਲਿਮੇਤਬਹੀ ੩੫॥ ਜਹਖੇਬੇਹਕੇਸਬਬੁਧਿਗੁਨੀ ਦੁ
 ਹੁਬਨਨਲੈਦੁਬਾਹੁਗੀ ਵਹਛਾਡਿਕੈਦੇਹਚਲੇਜਬਹੀ ਯਹਬਜੋਮਮੇਬੈਨਕਹੇਤ
 ਬਹੀ ੩੬॥ ਪੀਛੇਮਘਵਾਮੁਹਸਾਪਦਣੀ ਗੀਧਬਤੇਹਛਸਦੇਹਭਣੀ ਛਿਰਕੈਮਘ
 ਵਸਹਜੁਧਭੀ ਉਨਕੋਧਕੈਸੀਸਮੇਬੰਜੁਯੋ ੩੭॥ ਦੋਹਾ ਗਾਯੋਸੀਸਗਡਪੇਟਮੇ ੪੫

ਬਛਾਇਦਈਭੁਜ

ਪਰਮੋਪਰਨਪਰਆਇ ਤਬਕਰੁਨਾਹੀਮਿਭੰਟੀਦੀਨੀਬਾਹੁਪਛਾਇ ॥੩੮॥ ਵੇਹਾ ਬਾਹੁਦਈ
ਦੈਕੋਸਕੀਆਵੈਤਿਹਗਹਿਖਾਵਾ ਰਾਮਰੂਪਸੀਤਾਹਰਨਉਪਰਹੁਗਹਨਉਪਾਵਾ ॥੩੯॥ ਸੁ
ਰਸਹਿਤੇਆਗੇਗਮੇਮਿਲਹੈਨਿਪਸੁਕੀਵਾ ਦੈਹੈਸੀਤਾਕੀਖਬਰਬਾਛੈਸੁਖਅਤਿਜੀਵਾ
੪੦॥ ਮੋਟਕਛੰਦਾਸਰਤਾਇਕਕੇਸਵਸੋਭਮਈਆਬਿਲੋਕਤਹੀਚਕਵਚਕਈਆਉਰਮੇਸਿ
ਯਪ੍ਰੀਤਿਸਮਾਯਹੀਆਤਿਨਸੋਰਪੁਨਅਕਬਤਕਹੀ ॥੪੧॥ ਅਬਲੋਕਤਹੈਜਬਹੀਜ
ਬਹੀਆਦੁਖਹੈਤਤੁਮੈਂਤਬਹੀਤਬਹੀਆਯਹਬੈਰਨਚਿੰਤਕਛੁਧਰਿਯੋਸਿਅਦੇਹੁਬਤਾਇਕਿ
ਰਿਦੇਵਿਕੇ
ਭਿਖਾਰੀਪਾਕਰਿਯੋ ॥੪੨॥ ਕ੍ਰਿਤਚਿੰਤਚਕੋਰਕਛੁਕਧਰਿਯੋਸਿਅਦੇਹੁਬਤਾਅਸਹਾਅਕਰੋਸਸਿਕੇ
ਤਾਂਕੁਕਛੁਅਵਲੋਕਨਦੁਹਕਿਯੋਜਿਨਕੇਮੁਖਕੀਛਬਿਦੇਖਿਜਿਯੋ ॥੪੩॥ ਲਛਮੀਨੋਬਾਹਾਚੈਦ੍ਰੁਕ
ਤਪਰੇ
ਕੁਟੁਮਬਾਹੀ ਲਾਛੰਦਾਕਹਿਕੇਸਵਜਾਚਕੈਕੈਅਹਿਚੰਪਕਸੋਗਅਸੋਗਲਿਯੋਹਰਿਕੈਸੁਨਸਾਧਤੁਮੇਹਮ
ਪੁਛਨਆਖੇਰਹੇਮਨਮੋਨਕਹਾਧਰਕੈਲਖਿਕੇਤਕਿਕੇਤਕਿਜਲਗੁਲਾਬਤਤੀਛਨਾਚਿ ਜੰਬੂ
ਤਤੁਜੋਰਹਿਕੈਸਿਅਕੋਕਛੁਸੋਧਕਹੋਕਰੁਨਕਰੁਨਮਸੋਕਰੁਨਕਰੁਕੈ ॥੪੪॥ ਸ੍ਰੀਗਮੋਬਾਹਾ

ਭੁਗਗਵਾਨਸੋ

ਨਾਚਰਛੰਦਾ ^{ਰੰਦ} ਹਿਮੰਸ ਸੁਗਮੈ ਲਗੈ ਸੁਬਤ ਬਜ੍ਜ ਸੇਬ ਹੈ ^{ਰੰਦ} ਨਿਸਾਲ ਗੈ ਕਿਸਾਨ ਜਮੈ ਬਿਲੇਪ ਅੰਗ ^{ਲਪ}
 ਕੈਦ ਹੈ ^{ਰੰਦ} ਬਿਸੇਖ ਕਾਲ ਰਾਤ ਸੀ ਕਾਲ ਰਾਤ ਮਾਨਿ ^{ਰੰਦ} ਬਿਸੇਖ ਸੀ ^{ਰੰਦ} ਕੇ ਨ ਕਾਲ ਲੋਕ ਰਾਤ ਜਾਨੇ ^{ਰੰਦ}
 ੪੫ ॥ ਪਧਿਟ ਕਾਛੰਦਾ ^{ਰੰਦ} ਇਹਿ ਭਤ ਬਿਲੇਕੇ ਸਕਲ ਠੋਹ ^{ਰੰਦ} ਗਮੇ ਸੁਗੰਧੈ ਦੁਊ ਦੇਵ ਮੈ ਰਾ ^{ਰੰਦ} ਲਿਖੇ ਪਾਏ
 ਦਕਤਿ ਪਦ ਪਖਾ ^{ਰੰਦ} ਪੁਨ ਅਰਧ ਪਾਇ ਕੀ ਨੇ ਸੁਧਾਰਿ ॥ ੪੬ ॥ ਹਰ ਦੇ ਤਮੰਤ ਜਿਨ ਕੇ ਬਿਜਾ
 ਲਾ ਸੁਭ ਕਾਂਸੀ ਮਿੱਖ ਨ ਮਹਨ ਕਾਲ ਤੇ ਅਏ ਮੇਰੇ ਧਾਮ ^{ਰੰਦ} ਅਜਾ ਸਬ ਸਫਲ ਕਰਨ ਤਪਜ
 ਪਸਮਾਜਾ ॥ ੪੭ ॥ ਫਲ ਭੋਜਨ ਕੇ ਤਿਹ ਧਰੇ ਅਨਾ ^{ਰੰਦ} ਭੁਖੇ ਜਗ ਪੁਰਖ ਅਤਿ ਪੀਤ ਮਨਾ ਤਿ
 ਨ ਰਾਮ ਚੰਦ ਲਛਮਨ ਸਰੂਪਾ ^{ਰੰਦ} ਤਬ ਧਰੇ ਚਿਤ ਜਗ ਜੇ ਤਿ ਰੂਪਾ ॥ ੪੮ ॥ ਦੋਹਾ ॥ ਸਵਗੀ ਪਾਵ
 ਕਪ ਬਤ ਬਹੁ ਗਧਿ ਗਈ ਗਰਿ ਲੋਕਾ ਬਨ ਨ ਬਿਲੇਕਤ ਹਰਿ ਗਏ ਪੰਪਾ ਤੀਰ ਅਸੇ ਕਾ ॥ ੪੯ ॥
 ॥ ਤੋਟ ਕਾ ॥ ਅਤਿ ਸੁੰਦਰ ਸੀਤਲ ਸੋਭ ਲਸੈ ^{ਰੰਦ} ਨ੍ਰਹਰੂਪ ਅਨੇਕ ਨ ਸੋਭ ਬਸੈ ^{ਰੰਦ} ਬਹੁ ਪ੍ਰਕਾਸ ਪ੍ਰ
 ਛਿ ਬਿਰਾਜਤ ਹੈ ^{ਰੰਦ} ਹਰ ਪਾਨ ਬਿਲੇਕਤ ਲਾਜਤ ਹੈ ॥ ੫੦ ॥ ਸਗਹੀ ਰਿਤ ਸੋਹਤ ਸੁੰਭੁ ਜਗੀ ॥
 ਲਹੈ ਗੀਖ ਮੁਖੈ ਨ ਪ੍ਰਬੇਸਤ ਹੀ ^{ਰੰਦ} ਨਵ ਨੀਗ ਨੀਲ ਤਹੰ ਸਰਸੈ ^{ਰੰਦ} ਸਿਖ ਕੇ ਸੁਭ ਲੋਚਨ ਸੇ ॥ ੪੬

ਕਮਲ ਕੋ ਸੇਆਗੇ ਜੇ ਕੀ ਕੀ ਜੋ
ਭਿਖਮ

ਦਰਸੈ॥ ੫੧॥ ਸ੍ਰੈਯਾ॥ ਸ੍ਰੀ ਦਰਸੇ ਤਸ ਰੋਜੁ ਮੇਂ ਕਰਹੰਦ ਕਹਾਟ ਕ ਕੀ ਦੁਤ ਕੋ ਹੈ॥ ਤਪਹ ਭੋਰ
ਭਲੇ ਮਨ ਰੋਜ ਨ ਲੋਕ ਬਿਲੋਚਨਿ ਭਾਚੇ ਹੈ॥ ਦੇਖਦਈ ਜਲ ਦੇਵ ਨ ਦੀਯ ਪਦੇਵ ਅਦੇਵ
ਨ ਕੋ ਮਨ ਮੇਂ ਹੈ॥ ਕੇਸਵ ਕੇਸਵ ਰਾਮ ਨੇ ਕਮਲ ਸੁਨ ਕੇ ਸਿਰ ਭਿਖਮ ਸ੍ਰੈਯਾ॥ ੫੨॥ ਲਛਮੀ
ਬਾਹਾ ਸ੍ਰੈਯਾ॥ ਸਿਮਲਿ ਚਕ੍ਰ ਨ ਚੰਦ ਨ ਬਾਤ ਬਾਤਿ ਮੇਂ ਹਤ ਨ ਆਪ ਨ ਹੀ ਮਤ ਕੋ ਮਿ
ਗਮਿਤ ਬਿਲੋਕ ਤਚਿੰਤ ਜਗੈ ਲਿਖੇ ਚੰਦ੍ਰ ਨਿਸਾ ਚਰ ਪੰਧ ਤਿਕੋ॥ ਪਤਿ ਕੁਲ ਸੁਕਾਦਿਕ
ਤੇ ਹਿਸ ਬੈਯੋ ਜਾਨੇ ਨ ਹੀ ਇਨ ਕੀ ਗਤ ਕੋ॥ ਦੁਖ ਦੇਤ ਤਰਗਤੁ ਮੈਂ ਨ ਬਨੈ ਕਮਲਾ ਕਰ
ਦੈ ਕਮਲ ਪਤਿ ਕੋ॥ ੫੩॥ ਦੇਹਾ ਰਿਖ ਮੁਕ ਪਰ ਬਤੁ ਗਏ ਕੇਸ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਨਾਥਾ ਦੇਖੇ ਕਾ
ਨ ਰਪੰਚ ਬਿਭਮ ਨੇ ਦਛ ਨ ਹਾਥਾ॥ ੫੪॥ ਕੁਸਮ ਬਚਿੰਤ ਛੰਦਾ॥ ਤਬ ਕਪਿ ਰਾਜ ਰਾਮ
ਤਿਦੇਖੇ॥ ਮਨ ਨ ਰਾਜਾ ਨ ਕਾਹੇ ਲੇਖੇ॥ ਦ੍ਰਿਜ ਬਪੁ ਧਰਿਤ ਬਹੁ ਮਤ ਮਾਏ॥ ਬਹੁ ਬਿ
ਧਿ ਆਸਿਖ ਦੈ ਮਨ ਭਾਏ॥ ੫੫॥ ਹਨੁ ਮਤੇ ਬਾਹਾ ਕੁਸਮ ਬਚਿੰਤ ਛੰਦਾ॥ ਸਬ ਬਿਧਿ ਭੂਰੇ
ਬਨ ਮੇਂ ਕੋ ਹੈ॥ ਤਨ ਮਨ ਸੁਰੇ ਮਨ ਮਾਮੇ ਹੈ॥ ਸਿਰ ਸਿਜਟ ਬਕੁਲ ਬਪੁ ਧਰੀ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ

ਭਵਾ

ਕਮਲ ਕੋਸ

ਗਾਥਿਕਾ

ਭਿਖਮ

੪੭ ਮਲੋਬਿਪਨਬਿਹਰੀ॥ ੫੬॥ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸਿਰੀਸਾਖਿ ਸੁਖੀਨੇ॥ ਤੁਲਨਾ ਏਕੈ ਜਗਤ ਨ ਕੀਨੇ॥ ਅਬਤੁਮ
 ਕੋਕਲਗਵਨਾਏ॥ ਕਿੰਹੁਕਲਹੋਕੋਨੇਪਨਜਏ॥ ੫੭॥ ਸ੍ਰੀਗਮੋਬਚਾ॥ ਚੰਚਰੀਕਛੰਦਾ॥ ਪੁੰਡ
 ਸ੍ਰੀਦਸਰੰਬਕੇਬਨਰਾਜਸਾਸਨਅਯਯੋ॥ ਸਿਖਸੁੰਦਰੀਗੀਹੁਤੀਬਿਛੁਰੀਸੁਖੋਧਨਮਯੋ॥
 ਰਾਮਲਛਮਨਨਾਮਸੰਗਤਸੁਰਬੀਸਬਖਾਨਿ॥ ਰਵੇਬਨਕੋਨਹੋਕਿਹਕਾਜਕੋਪਹੁੰਨੇ॥ ੫੮॥
 ਪੁੰਡਮਤੋਬਚਾ॥ ਦੇਹਾਯਗੀਰਪਰਸੁਗੀਵਨ੍ਰਿਪਤਾਸੰਗਮੰਡੀਚਰਾ॥ ਬਨਗਲਈਛਿਨ੍ਰ
 ਇਸ੍ਰੀਪਦੀਨੋਬਾਲਨਿਕਾ॥ ੫੯॥ ਦੇਧਕਛੰਦਾ॥ ਵੰਕਹਿਜੋਅਪਨੋਕਰਜਨਹੁ॥ ਮਾਹੁਬਾਲ
 ਬਿਨੋਇਹਮਨਹੁ॥ ਰਾਜਦੇਹੁਜੋਵੰਕੀਤਿਪਾਕਹੁ॥ ਤੋਹਮਦੇਹੁਬਤਪਾਸਿਯਾਕਹੁ॥ ੬੦॥ ਲਛਮ
 ਨੋਬਚਾ॥ ਅਰਤਕੀਪ੍ਰਭਾਅਰਤਟਰਹੁ॥ ਦੀਨਾਮਨਬਨਕੋਪਤਿਪਹੁ॥ ਸਭਾਵਰਜੰਗਮ
 ਜੀਵਜਿਕੋਈ॥ ਸਨਮੁਖਹੋਤਕ੍ਰਿਤਰਬਹੋਈ॥ ੬੧॥ ਬਨਰਹੈਹਨਮੰਤਸਿਧਯੋ॥ ਸੁਰਜਕੋ
 ਸੁਤਪਾਨਪਯੋ॥ ਰਾਮਕਾਯੋਓਠਬਨਗਰਈ॥ ਰਾਜਸਿਰੀਸਾਖਿਸੋਧੀਆਈ॥ ੬੨॥ ਦੇਹਾ॥
 ਉਠਰਾਜਸੁੰਗੀਵਤਬਤਨਮਨਅਤਸੁਖਪਈ॥ ਸੀਤਪਤਕੋਪਟਸਹਿਤਨੁਪਰਦੀਨੋਆਈ॥ ੪੭

੬੩॥ ਤੋਟ ਕਛੰਦਾ॥ ਰਖੁ ਨਾ ਬਜੈ ਪਟ ਨੁਪਰ ਦੇਖੋ॥ ਕਹਿ ਕੇ ਸੁਖੁ ਨ ਸਮਾਨੁ ਲੇਖੋ॥ ਅਵਲੋਕ
 ਤਲਛਮਨ ਕੇ ਕਰਦੀਨੇ॥ ਉਨ ਆਦਰਸੇ ਸਿਰ ਮਾਨ ਕੈ ਲੀਨੇ॥ ੬੪॥ ਉਤਰੀ ਅਵਲੋਕ ਸ੍ਰੀਰਾ ^{ਉਤਰ ਬਸਤ}
 ਮਮਨ ਸਿਖ ਸੋ॥ ਦੰਡ ਕਛੰਦਾ॥ ਸਿਪੰਜਰੁ ਕੀ ਖੰਜਰੀ ਨੈਨ ਨ ਕੋ ਕੀਧੋ॥ ਮੀਨ ਮਨ ਸੁਕੋ ਕੇ ਸੇ ਦਾਸ
 ਜਲ ਹੈ॥ ਕਿ ਜਹ ਹੈ॥ ਅੰਗ ਕੋ ਕੀ ਅੰਗ ਗਾਗਰੁ॥ ਆਕੀ ਗਲ ਸੁਈ॥ ਕਿਧੋ ਕਟੀ ਜੇ ਬਕਰੋ ਉਰ ਕੋ ^{ਰਿਦ}
 ਕਿਹਰ ਹੈ॥ ਬੰਧਨ ਹਮਰੋ॥ ਕਾਮ ਕੇ ਲਾਬਿ ਦਾ॥ ਤਾਰ ਬੇਕੁ ਤਾ ਜਨੇ॥ ਕਿਹ ਮਰੁ ਤੁਰ ਮਰੁ ਬਿਚਰ ਹੈ॥ ਅਨ ^{ਜਲ}
 ਕੀ ਜਮਨ ਕਾ ਕੀ ਕੀ ਜਮੁਖ ਮੁੰਦ ਵੈ ਕੇ ਸੀਤ ਜੂ ਕੋ॥ ਉਤਰੀ ਯੇ ਸੇ ਬਸੁਖ ਸਹ ਹੈ॥ ੬੫॥ ਸ੍ਰਗ ਤਾਛੰਦਾ॥ ^{ਗੀਤ = ਅਸੁਖ ਤਰੇ ਭਲਾ ਮੁਖੇ}
 ਬਾਨ ਹੋਵੇ ਤਬ ਯੋ॥ ਬੋਲ ਯੋ॥ ਭੀਤ ਭੇਦ ਸਬ ਕੇ॥ ਜਿਧੋ ਲਯੋ॥ ਅਗਿ ਬਰ ਪਰਤ ਛਕਰੀ ਜੂ॥ ਰਾਮ ^{ਫਰੀ}
 ਚੇੜੁ ਹਰੁ ਹਧ ਗੀ ਜੂ॥ ੬੬॥ ਸੁਰ ਪਤ੍ਰ ਜਬ ਜੀਵਨ ਜਾਨੋ॥ ਬਲੁ ਜੇ ਰਬੁ ਭੁਤ ਬਖਸ਼ੋ॥ ਨਾਨਿ ^{ਰਾਨਾ}
 ਛੀਨ ਜਿਹ ਭੁਤ ਲਈ ਜੂ॥ ਸੇ ਅਸੇਖ ਬਿਨ ਤੀ ਬਿਨਈ ਜੂ॥ ੬੭॥ ਲਗੀ ਬ੍ਰਿਸ ਨਿਪਤ ਮਰੇ ਤਤਾ॥ ^{ਸੁਗੀਦ}
 ਹਮਲ ਹਰੇ ਵੇ ਜੇ ਠੇਕੁ ਤਾ॥ ਕੋ ਉਕਾਦਿ ਨ ਅਤਿ ਹਿਤ ਮੇਰਾ॥ ਉਰਾ ਛਮ ਜੁਧ ਬੈਰ ਭਾਉ॥ ਦੰਦ ਭਹੀ ^{ਰਾਜ}
 ਯੇ ਬਲ ਬਰ ਬੀਰ॥ ਤਾਂ ਸੁਤ ਬੈਰ ਕਾ ਜਲ ਹੋਧੀਰ॥ ੬੮॥ ਰਾਜ ਮੇਰੇ ਇਕ ਬਿਵਰ ਹਮ ਮਊ॥ ਦੁਹਰ ^{ਤਸ}

੪੮ ਖਨਿਜਭੀਤਹਭਾਉ ਮਯੋਜਨਮੇਸਿਲਦੈਦੁਰਬੈਠੇਰਜਨਕਗੀਸੀਮੁਤਾ ॥੬੯॥ ਛੁਟਮੇਸਮਰਦ
 ੭ਅਯੋ ॥੭ਮਰਦੇਖਮਨਕੋਰਿਸਧੀ ॥੭੦॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਭਗੀਮੇਦਸੁਦੈਸਾਬਯੋਨਕਹੁਜਪਾ ॥੭
 ਬਾਅਯੋਇਹੋਹਰਿਖਜੋਸੁਪਉਪਾਅ ॥੭੧॥ ਸੁਗੀਵੈਬਾਹਾਤਰਕਛੰਦਾ ॥ ਏਕਬੋਰਸਰਏਕੋ
 ਨੈਜੋ ॥ ਤਾਲਸਤਬਲਵੰਤਗੋਤੋ ॥ ਰਮਚੰਦਤਬਬਨਚਲਾਯੋ ॥ ਤਾਲਭੇਦਠਿਰਕੈਕਰਆਯੋ ॥੭੨॥
 ਬਿਜਾ ॥ ਬਾਅਨਕੋਪਦਲੋਕਨਮਪਜਯੋਬਾਅਨਕੋਬਪਮਾਂਝਸਿਧੀ ॥ ਕੇਸੁਸੁਰਸੁਤਜਲਸਿ
 ਧਨੁਪੁਰਤਸੁਹਰਕੋਪਦਪਾਯੋ ॥ ਕਾਮਕੋਬਨਤੁਚਸਤਛੇਦਕੈਕਾਮਪੈਆਵਤਯੋਜਗਗਯੋ ॥
 ਰਾਮਕੋਸਯਕਸਤੁਤੁਤਾਲਭੇਦਤਯੋਰਮਹਕੋਕਰਆਯੋ ॥੭੩॥ ਸੁਗੀਵੈਬਾਹਾਤਰਕਾਯ
 ੭ਅਦਭਤਕਰਮਨਅੰਗਪੈਰੀ ॥ ਸੁਰਸਿੰਧਪ੍ਰਸਿਧਨਾ ॥ ਤੁਮਕੋਈ ॥ ਨਿਕਸੀਮਨਤੇਸਗਰੀ
 ਦੁਰਤਈ ॥ ਤੁਮਸੇਪਭਪਾਯੋਸੁਖਦਾਈ ॥੭੪॥ ਲਛਮੀਬਾਹਾਸੋਰਠਾ ॥ ਜਿਨਕੇਨਾਮਬਿ
 ਲਾਸਅਪਿਸੁਲੋਕਭੇਦਤਪਤਤਾ ॥ ਤਿਨਕੋਕੇਸਵਦਸਸਪਤਤਲਭੇਦਨਕਹਾ ॥੭੫॥ ਸ੍ਰੀ
 ਰਾਮੋਬਾਹਾ ॥ ਤਰਕਾ ॥ ਅਤਿਸੰਗਤਬਾਨਗੀਲਪਤਈ ॥ ਅਪਰਾਧਬਿਨਾਬਧਕੋਨਬਡਈ ॥ ੪੮

ਸਿਪੁਰਨ
 ਲੋਕੋ

CC-0 Panjab University Chandigarh. An eGangotri-Vaidika Bharata Initiative

੪੯ ਤਰਸਮੇਤਾ ਸੁਗੀਵਗਮੇ ਅਪਨੇ ਨਿਕੇਤਾ ੬॥ ਦੇਹਾ ਵਿਖੇ ਨਿਪਤਿ ਸੁਗੀਵ ਹਤਿ ਬਲ ਬਲੀਗਨ ਪੀ
 ਗਾਗਏ ਪਬਰਖਨ ਅਵਕੋਲ ਛਮਨ ਸੀਰਪੁ ਬੀਰ ॥ ੭॥ ਭਿੰਗੀ ਛੰਦਾ ਦੇਖੇ ਸੁਗੀਰ ਬਰਸ
 ਕ੍ਰੋਧ ਧਰ ਫੂਲਨ ਬਰਬਰ ਫਲਨੀ ਫੂਲੈ ਸੀਰ ਸੁਤ ਹਿੰਦੁ ਨ ਕੇਸਰਿ ਕੇਗਨ ਮਨੋ ਧਰਨ ਸੁਗੀਰ ॥ ੮॥ ਸੁਗੀਰ
 ਵਧੈ ਸੀਰ ਸਿਵਾ ਬਿਰਾਜੈ ਗਜਾਖਗਾ ਜੈ ਪ੍ਰਭੂ ਤੇ ਬਲੇ ਚਿਤੁ ਹਰੈ ਸਿਰ ਸੁਗੀਰ ਚੰਦ ਪਰ ॥ ੯॥ ਮੇਰੇ
 ਪਰਮਦਿਗੀ ਬਰਮਾਨੇ ਹਰੇ ਅਹਿਰਜਧਰੈ ॥ ੧੦॥ ਤੇ ਮਹਾ ਸਿਸਮੇਲ ਸੈ ਸੰਗਧਾਇ ਬਨਮਲ ॥ ੧੧॥ ਸੁਆਮਕ
 ਬਨਮਲ ਜੈ ਸੁਗੀਰ ॥ ਅਹਰਜਧਰੈ ਹਕਾਲ ਬਹੁ ਸੀਸ ਸੋ ਮਨਿ ਮਲਾ ॥ ੧੨॥ ਸੁਗਤਾ ਚੰਦ ਮੰਦ ॥ ੧੩॥ ਪਰਕ੍ਰਿਤ
 ਬਨਮਲ ਦੁਤਿ ਬਸਰੇਖੇ ਭੂਮਹੀਨ ਭੂਪਾਲ ਬਿਸੇਖੇ ॥ ਮਿੰਦ ਦੇਖ ਧਰ ਸੋ ਹਤ ਹੈ ਯੋਗ ॥ ਰਜਸਾਜ ਬੀ
 ਜਲਕੇਸੀ ਨ ਸੀਤਾ ਹੀ ਜੈ ॥ ੧੪॥ ਦੇਹਾ ਪਤਿ ਨੀਪਤਿ ਬਿਨਦੀਨ ਅਤਿ ਪ੍ਰਭ ਪਤਨੀ ਬਿਨ ਮੰਦਾ ਚੰਦ
 ਬਿਨ ਜੈ ਜਮਨੀ ਜੈ ਬਿਨ ਜਮਨੀ ਚੰਦਾ ॥ ੧੫॥ ਸੁਗਤਾ ਦੇਖਿ ਰੰਮ ਬਰਖਾਰਿਤ ਅਈ
 ॥ ਰੋਮ ਰੋਮ ਬਹੁ ਪਾਦ ਖਦਾਈ ॥ ਅਸਪਸਤ ਮਕੀਛ ਬਿਛਾਈ ॥ ਰਾਤਿ ਦਿਵਸ ਬਛੁਜਨ ਲਾ
 ਈ ॥ ੧੬॥ ਮੰਦ ਮੰਦ ਪੁਨਿ ਸੋ ਪਨਗਾ ਜੈ ॥ ਤੁਰਤੁਰ ਜਨੁ ਅਵਣ ਬਾਜੈ ॥ ਠੋਰ ਠੋਰ ਚਪਲ ਰਮ ॥ ੧੭॥

ਨਗੇਰੇ ਰੰਗੀ ਬੀਨ

ਮਾਨੇਇੰਦ੍ਰਪਾਨਖਨਹੀਬਰਖਾਰੂਪੀਇਸ੍ਰੀਕੇਆਵਨਸੇਕੰਟਨਵਾਭੇਬੀਪੌਰੇ

੫) ਕੋਯੋਇੰਦ੍ਰਲੋਕਤ੍ਰਿਜਨਚਤਿਹੈਜੋ॥੧੩॥ਤੋਟਕਾਸੇਹੈਪਾਨਸਮਾਮਲਘੋਰਘਨੈਮੈ ^{ਦੇਵਤਿਆਨੇ}
 ਸੰਖਪੀਕੇ ^{ਸਮੰਦ੍ਰਤੇਅ} ਹੈਤਿ ^{ਬਿੰਬਗਪਾਂਤਮਨੈ} ਸੰਖਵਲਿਪੀਬਹੁਧਾਜਲਸੋਮਨੈਤਿਨਕੋਓਗਲੇਬਲਸੋ॥੧੪॥
 ਬਿੰਬਗਲਤੇ ^{ਸੋਭਾਅਤਿਸੰਕਸਰਸਨਮੈ} ਜਨਦੁਤਦੀਸਤਹੈਪਾਨਮੈ ^{ਰਤਨਵਲਸੀਦਿਵਦੁਗ} ਸੁਰਗ
 ਤੋਜੋਰਕਰੇ ^{ਨੈਬਰਖਗਮਬਾਏਮੇਦੇਵਮਨੈ} ੧੫॥ਤਾਰਕਾ ^{ਪਾਨਘੋਰਘਨਦਸਹੈਦਿਸਧਾਏਅ}
 ਬਾਦਰਜੋ ^{ਪਵਾਜਨਸੁਰਜਕੋਰਹਿਓਆਏਅਪਰਾਧਬਿਨਭੁਵਕੇਤਨਿਤਏ} ਤਿਨਪੀਰਪੀਰਤੀ
 ਕੈਠਠਧਾਏ॥੧੬॥ਅਤਿਗਜਤਬਾਜਤਦੰਧਵਮਨੈ ^{ਨਿਰਘਤਸਬੈਪਬਿਪਤਬਖਲੋਧਾ}
 ਬਿਜਲੀਕੀ ^{ਹੈਯਹਗੰਗਮਦਪਾਨਨਹੀ} ਸਰਜਾਲਬਹੈਜਲਧਗਬੀਬਾਹੀ॥੧੭॥ਭੁਟਚੜਕਦਾਦੁਲਮ
 ਧਾਰਨਹੀ ^{ਰਨਬੋਲੈਚਪਲਾਚਮਕੈਨਠਿਰੈਖਗਪੋਲੈ} ਦੁਤਵੰਤਨਕੋਬਿਪਤਾਅਤਿਕੀਸੀਧਰੀ ^{ਜੈਸਾਨਸੁਆ}
 ਜੀਜਬਹੀ ^{ਕਹੰਚੰਦਬਹੁਧਰਦੀਨੀ} ੧੮॥ਤਰਨੀਯਹਅਤ੍ਰਿਖੀਸ੍ਰਰਕੀਸੀ ^{ਓਰਮੈਯਹਚੰਦਪੁਤਸੀ} ਸੋਰਕਚਿਰਮੈ
 ਦੀਸੀ ^{ਬਰਖਨਸੁਨੋਕਿਲਕੈਕਿਲਕਾਲੀ} ਸਬਜਨਤਹੈਮਹਮਾਮਹਮੁਲੀ॥੧੯॥ਚੰਦ ^{ਧਾਰਨਹੀ}
 ਕਲਾਭੋਹੈ ^{ਸੁਰਚਪਚਰੁਪੁਮਦਤਪਮੋਧਰਭੂਖਨਜਵਾਵਜੋਤਤਰਤਰਲਾਈ} ਦੁਰਕਗੇਸੁ ^{ਸੋਭਾਇਸਕੋਪਕੋਜਨਤੋ}

੫੦ ਖਮੁਖਸੁਖਮਾਸਸੀਕੀਨੈਨਅਮਲਕਮਲਦਲਦਲਤਨਿਕਾਈਹੈ॥ਕੇਸੇਦਸਪ੍ਰਬਲਕਰੈ
 ਨਕਾਗਮਨਹਰਮੁਕਤਸੁਹਿਸੁਕਸਬਦਸੁਖਦਾਈਹੈ॥ਅੰਬਰਬਲਿਤਮਤਿਮੈਹੈਨੀਲਕੰਠ ਮੋਹਸਿੰਦੁ
 ਜੂਕੈਕਾਲਕਾਕਿਬਰਖਾਹਰਖਾਜਿਅਈਹੈ॥੨੦॥ਤਹਕਾ॥ਅਰਸਾਰਨਸੀਸਲਏਪਰਨਾ
 ਗੀ॥ਸਤਮਾਹਗਮੇਟਨਕੋਅਧਿਕਾਗੀ॥ਮਤਿਲੋਭਮਹਾਂਮਦਮੰਹਛਈਹੈ॥ਦ੍ਵਿਜਰਾਜਸੁਮੰਤਰ
 ਪ੍ਰਦੇਖਮਈਹੈ॥੨੧॥ਦੋਹਾ॥ਬਰਨਤਕੇਸਵਸੁਕਲਕਵਿਬਿਖਮਗੜ੍ਹਤਮਦ੍ਰਿਸ਼੍ਟਕਪੁਰ
 ਖਸੇਵਾਜਮੈਭਈਸੰਬਤਮਿਥ੍ਰਿਸਿਸ੍ਟਾ॥੨੨॥ਚੰਦ੍ਰਕਲਾ॥ਕਲਹਸੁਕਲਾਨਿਪਖੰਜਨਕੰ
 ਜਕਛੁਦਿਨਕੇਸਵਦੇਖਿਜੇ॥ਗਤਿਅਨਨਲੋਚਨਪਾਖੰਨਕੇਅਨੁਰੂਪਕਸੇਮਨਮਨਲੇ
 ਯੋ॥ਇਹਕਾਲਿਕਰਲਾਤਿਸੋਧਿਸਬੈਹਠਿਕੈਬਰਖਾਮਿਸਦੁਗਕਿਯੋ॥ਅਮ੍ਰਿਤਪੋਬਿਨਪ੍ਰਲਪ
 ਯਹਹਰੈਕਹਿਕੋਨਹਿਤੂਅਵਲੰਬਹਿਯੋ॥੨੩॥ਦੋਹਾ॥ਬੀਤੇਬਰਖਾਕੈਲਖੋਆਈਸ
 ਹਦਸੁਜਤਾਗਏਅੰਧਿਅਗੀਹੋਤਜਿਮਚਹੁਚੰਦਨੀਰਤਾ॥੨੪॥ਮੋਟਕਾ॥ਦੰਤਾਵਲਿ
 ਕੰਦਸਮਾਨਬਨਾਚੰਦਾਨਨਕੰਤਲਚੋਰਮਨੋਭੋਹੋਧਨੁਖੰਜਨਨੈਨਗਨੋਰਾਜੀਵਨਿਜਮੈਂ ੫੦

ਕੇਸ

ਕਦੀਅਮੰਤੀ

ਪਦਾਨਤਨੋ ॥ ੨੫ ॥ ^{ਹਰ}ਹਰਵਲਿਨੀਰਜੀ^{ਪੁਰ}ਮੇ^{ਰੈ}ਲੀਨਪ^{ਯੋ}ਧਰਅੰਬਰਮੇ^{ਪਟੀ}ਰਜੁ ^{ਚੰਦ}
 ਚਨਈ ਨਾਇਹਿਅੰਗਧਰੈ^{ਗੁਰ}ਗਤਿਹੀਸੀਕੇਸਵਚਿੰਤਹਰੈ ॥ ੨੬ ॥ ਸ੍ਰੀਨਰਦਰੀਦਰਸੈਮਾਤਿਸੀ^ਲ
 ਪੇਤਮਤਾਅਪਕੀਰਤਿਕੀ^{ਮਨੋ}ਪਤਿਦੇਵਨਿਕੀਰਤਕੋ^{ਮੁਰ}ਮੁਰਗਕੀਸਮਝੇਮਾਤਿਕੋ^{ਸਤ}
 ੨੭ ॥ ਸ੍ਰੀਰਮੇਵਚਾ^{ਦੇ}ਹਾ^ਲਲਛਮਨਦਸੀਬਿਖਸੀਆਈਸਰਦਸੁਜਤਾ^{ਮਨੋ}ਜਗਾਵਨ
 ਕੋਹਮੈਬੀਤੇਬਰਖਾਗਤਾ ॥ ੨੮ ॥ ਕੰਡਲਿਆਤੰਤੈਨਿਪਸੁੰਗੀਵਪੈਜੇਸੇਤੁਰਤਾ^{ਕਾ}
 ਯੋਬਚਨਪ੍ਰਕਾਸਕੈਕੁਸਲਨਚਹੋਗਾਤਾ^{ਕੁਸਲ}ਨਚਹੋਗਾਤਾ^{ਜਤ}ਤੁਹੋਬਾਲਹਦੇਖੋ^{ਸੀ}ਕਹੁ
 ਨਸੀਤਸੋਧਕਾਮਬਾਸਿਰਾਮਨਲੇਖੋ^{ਰਾਮ}ਨਲੇਖੋਚਿੰਤਲਯੋਸੁਖਸੰਪਤਜਤੋ^{ਮਿ}ਤਕੇ
 ਗਹਿਬਾਂਹਰਨਕੀਜਤਹੋਤਤੇ ॥ ੨੯ ॥ ਲਛਮਨੇਵਚਾ^{ਦੇ}ਹਾ^{ਕਿ}ਕਿ: ਕਿਧਾਹਿਗੇਬਚਨਕ ^{ਲਛਮਨ}
^{ਲਛਮਨ}ਹੋਕੀ^{ਕੋ}ਧਾਤਗਤਬਸਮੁਣਯਯੋਕੀਨੋਬਹੁਤਪ੍ਰਮੇਧਾ ॥ ੩੦ ॥ ਮੇਟਕਾਬੋਲਲਿਜੇਹੁ
^{ਜੀਕੋ}ਵੰਤਤਬੈਜੁ^ਲਲਾਵੁਬਨਚਬੋਲਅਬੈਜੁ^ਬਬਲਗੇਨਕਹੁ^{ਬਿ}ਰਮਾਹੀ^ਏਕਨਕੋਊਹੋਧਰ
 ਮਹੀ ॥ ੩੧ ॥ ਸੁਗੀਵਸੰਗਤੀਦੁਤਿਮੁਖਗਤੀਕੇਸ੍ਰਸਾਧਸੁਗਨਮੋ^ਅਕਾਸਬਿਲਾਸੀਸੁਗਪ੍ਰ

41 ਕਾਸੀਤਬੀਬਨਰਾਮਾਇਗਏ। ਦਿਸਦਿਸਅਵਗਾਹੁਨਸੀਤਹਿਰਾਹੁਨਜੁਬਪਜੁਬਸਬੈਪਠਯੋ॥
 ਨਲਨੀਲਹਿੰਛਪਤਿਅੰਗਦਕੇਸੰਗਦਛਨਦਿਸਕੋਬਿਦਭਏ॥ ੩੨॥ ਦੇਹਾ। ਬੁਧਿਬਿਕ੍ਰਮਬ੍ਰਮ ^{ਦਿਮ}
 ਵਸਵਜੁਤਸਾਧੁਸਮੁਸ਼ਿਰਪੁਨਥਾ। ਬਲਅਨੰਤਹਨੁਵੰਤਕੇਮੁੰਦਗੀਦੀਨੀਪਥਾ॥ ੩੩॥ ਹੀਰਾ।
 ਚੰਡਚਰਨਛੰਡਧਰਨਮੰਡਗਗਨਧਵਹੀ। ਨਮਪਰਮਥਾਮਧਰਮਰਾਮਕਰਮਗਵਹੀ॥ ੩੪॥
 ਅੰਗਦੇਵਚਾ। ਅਨਕੁਲਛੰਦਾ। ਸੀਅਨਪਈਅਵਧਿਬਿਨਸੀ। ਹੋਹਿਸਭੈਸਾਗਰਤਟਬਾਸੀ॥
 ਜੋਪਰਜੈਸਕੁਚਅਨੰਤਾ। ਮੇਹਨਛਰੈਜਨਕਨਹਿਤਾ॥ ੩੫॥ ਹਨੁਮਨੋਵਚਾ। ਅੰਗਦਰਿਛੰਦਪੁ
 ਪਤਿਕੀਨੀ। ਸੋਧਨਸੀਤਜਲਬਲਲੀਨੀ। ^{ਸੁਗੰਦ} ਅਲਸਛੰਡੇਕ੍ਰਿਤਡਰਅਨ੍ਯੋ। ਹੋਹਿਕ੍ਰਿਤਪਨੀ
 ਜਿਨਿਸਿਖਮਨ੍ਯੋ॥ ੩੬॥ ਅੰਗਦੇਵਚਾ। ਕਾਥਿਤਾ। ਜੀਰਨਜਟਉਗੀਧਏਕਧੀਨ। ਜੋਹਿਰੋਕੰ
 ਰਾਵਨਬਿਰਬਕੀਨੋਸਹੀਜਿਪ੍ਰਨਹਨਾ। ਹੁਤੇਹਨਵੰਤਬਲਵੰਤਤਿਹਪਾਂਚਜਨਦੀਨੇਹੁਤੇਭੂਖਨ
 ਕਛੁਕਨਹਰੁਪਜਾਨੀ। ਅਗਤਿਪ੍ਰਕਾਗਤਿਹੀਰਾਮਰਾਮਬਰਬਲੀਨੀਨਛੁਡਾਇਤੁਮਸੀਤਾਅ
 ਤਿਭੀਅਮਨਾ। ਗਾਯਾਦ੍ਰਿਜਰਾਜਤਿ। ਕਾਜਨਪਕਾਹਲਾਗੇਭੋਗਵੈਨਰਕਪੋਰਚੋਰਕੋਅਭਾਦਨ॥ 41

11 ਸਿਰਪਰਨਬੀਰਚਰਨਸਿੰਧੁਤੁਸੁਰਾਵਹੀ।
 ਟਛਨਦੇ ਟਛਨਦਿਸਸਭਦੁਨਦੇਪਾਵਹੀ।

ਮਨਤੋ

ਸਗੀਗੀਤਗਾਵੈ॥ ਕਹੂੰਜੰਛੁਨੀਪੰਛੁਨੀਲੈਪਠਾਵੈ॥ ਨਗੀਕੰਨਕਾਪੰਨਗੀਕੋਨਚਾਵੈ॥
ਮਦਰਪਾਪਿਮੇਂਦੇਕਹਲਾਗੁਰੈਂਦੇਕਮਲਾ॥ ਬਨੀਏਕਬਲਾਨਚੈਚਿਤ੍ਰਮਾਲਾ॥ ਕਹੂੰਕੋਕਿਲਾ
ਕੋਕਰੀਕਰਕਾਕੋ॥ ਪੜਾਵੈਂਪਠੈਂਲੈਸੁਕੀਸਰਕਾਕੋ॥ ਪਾਠਿਰੇਦੇਪਿਕੇਰਾਜਮਾਲਾਸਭਾ
ਕੋ॥ ਰਹੇਗੀਝੈਕੋਬਾਟਕਾਕੀਪਭਾਕੋ॥ ਠਿਰੇਠਰਚੋਰੋਚਿਤੇਸੁਧਗੀਤਾ॥ ਬਿਲੇਕੀਭਲੀ
ਟਲੀ ਸਿੰਧੁਪਾਮੁਲਸੀਤਾ॥ ਪੰਚਾਧਰੈਏਕਬੈਨੀਮਿਲੀਮੇਲਸਾਠੀ॥ ਮ੍ਰਿਨਾਲੀਮਨੋਪੰਕਸੇਕਾ ਕੁਦੀਤਰਾ
ਧਕਰੀ॥ ਸਦਾਰਮਰਾਮੇਰਟੈਦੀਨਬਨੀ॥ ਚਹੂੰਠਰੋਰਾਖਸੀਦੁਖਦਾਨੀ॥ ਪੜਾਗ੍ਰਸੀਬੁਧਿਸੀ
ਚਿਤਚਿਤਨਮਨੋ॥ ਕੇਜਮੇਂਜੀਹਟੈਤਾਵਲੀਮੰਬਖਲੋ॥ ਕੀਧੋਰੋਰਕੇਰਾਨਗੀਲੀਨੀ॥ ਕ ਗਾਉਕੀਇ
ਲਾਰੇਵਕੀਚਰਪੀਪੁਖਭੀਨੀ॥ ਪਾਠਿਕੀਧੋਜੀਵਕੀਜਤਮਪਾਲੀਨੀ॥ ਅਵਿਦਿਨਾ ਸਤੀਆਨੇ
ਕੇਮੰਧਿਵਿਦਿਪਾਪੁਬੀਨੀ॥ ਅਨੇਸੇਬਰਸ਼ੀਨਮੇਕਾਮਬਾਮਾ॥ ਹਨੁਮੰਤਅਸੋਦਿਖੇਰਾਮਰਾਮਾ ਇਸ਼ੀ
ਪਾਪਾ॥ ਤੁਹਾਦੈਵਦੈਖੀਦਸਗੀਵਆਯੋ॥ ਜੁਨੇਦੇਵਸੀਤਾਮਹਾਂਦੇਖਪਾਯੋ॥ ਸਬੈਅੰਗਲੈ
ਅੰਗਹੀਮੇਦਰਾਯੋ॥ ਅਧੋਰ੍ਹਿਸੁਕੈਅੰਸਧਰਾਨੁਯੋ॥ ਪਾਠਿਸੁਨੇਦੇਵੀਤਨੈਕਛੁਰ੍ਹਿਸੁਦੀ
ਤਰੇ

੫੩ ਜੈ ॥ ਇਤੁ ਸੰਚਤੋ ਰਾਮ ਕਾ ਜੈ ਨ ਕੀਜੈ ॥ ਬਸੈ ਦੰਡ ਕਾਰੰਨ ॥ ਦੇਖੈ ਨ ਕੋਉ ॥ ਜੁ ਦੇਖੈ ਮਹਾਂ ਬਾਵਰੀ

੫੪ ਕਿਉਂ ॥ ਇਸੇ ਉਪ ॥ ਛਿਤੁ ਪਾਨੀ ਕੁਦਾਤ ਕਰੈ ਨ ॥ ਯੁਚੈ ॥ ਹਿਤੁ ਨ ਗਨ ਮੁੰਡੀ ਨ ॥ ਕੋਸ ਦਾ ॥ ਆ

ਬੋਸੁ ਨ ਮੇ ॥ ਅਨਾਥਾ ਨੁ ਸਾਹੀ ॥ ਬਸੈ ਚਿਤਰੰਗੀ ਜਟੀ ਮੁੰਡ ਧਾਰੀ ॥ ਪਪਾਤੁ ਮੇ ॥ ਦੇਹਿ ਦੇਖੈ ਹਿਤੁ ਤ

ਹਿ ਮਨੈ ॥ ਉਦਾਸੀ ਨ ਤੇ ਸੋਸ ਬੈ ਤਹ ਜਾਨੈ ॥ ਮਹਾਂ ਨਿਰਗੁਨੀ ਨਾਮ ਤੁ ਕੋ ਨ ਲੀਜੈ ॥ ਸਦਾ ਦਾਸ ਮੇ

ਕੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੈ ਨ ਕੀਜੈ ॥ ੫੮ ॥ ਅਦੇਵੀ ਨ ਦੇਵੀ ਨਿਰੀ ਹੋਹੁ ਗਨੀ ॥ ਕਰੈ ਸੇਵ ਬਾਨੀ ॥ ਮਧ ਪੀ

ਮਿਠਾਨੀ ॥ ਇਯੋ ਕਿੰਨਹੀ ਕਿੰਨਹੀ ਗੀਤ ਗਾਵੈ ॥ ਸੁ ਕੇਸੀ ਨ ਚੈ ਉਰ ਬਸੀ ਮਾਨ ਪਾਵੈ ॥ ੬੦ ॥ ਸੀ

ਤਾਜੁ ਬਾਰਾ ॥ ਸਾਲ ਨੀ ਛੰਦਾ ॥ ਤਿਨ ਬੀਚੈ ਬੋਲੀ ਸੀ ॥ ਯਹੀ ਭੀ ਰਬਾਨੀ ॥ ਦਸ ਮੁਖ ਹੋ ਸਠ ਕੋਤੁ

ਕੋ ਨ ਕੀਰਾ ਜਧਾਨੀ ॥ ਦਸ ਰਬਾ ਸੁਤੈ ॥ ਪੀਰੁ ਦੁਬਾਹ ਮਨ ਭਾਸੈ ॥ ਨਿਸਚਰ ਬਪਹਾਤੁ ਕੋ ਨ ਸੈ

ਮੁਲ ਨ ਸੈ ॥ ੬੧ ॥ ਅਤਿ ਤਨੁ ਪਨੁ ਰੇਖਾ ਨੈ ॥ ਕਨਖੀ ਨ ਜੰਕੀ ॥ ਖਲ ਖਗ ਸਹਧਾ ਕਮੇ ਸਹੈ

ਨੈ ਸੇਰੀ ॥ ਤਿਛਤ ਕੀ ॥ ਬਿਰਥਾ ਪਨ ਨ ਪੁਰੇ ॥ ਭਾਛਿ ਕੈ ਬਾਜ ਜੀਵੈ ॥ ਸਿਵ ਸਿਰਸਾ ਸਿਸ੍ਰੀ ਕੋ ਦਸ ਕੈ ਸੀ ਸੁ

ਛੀਵੈ ॥ ੬੨ ॥ ਉਠ ਉਠ ਸਠ ਜਾ ਤੇ ਤਾਗ ॥ ਤੇਲੈ ਅਭਗੋ ॥ ਅਖਰ ਨ ਬਿਸਿ ॥ ਸਹਧਾ ਜੋ ਲੋਲਾ ॥ ੫੩

ਪਾਕੇ ਬਾਜ ॥ ਨਹੀ ਜੀਵੈ ॥ ਰਿਮਾਤੁ ਛੁਪੈ ॥ ਪਦਾਰਥ ॥ ਵਿਰਵਾਲ

ਅਤਿ

ਸ ਗੇ॥ ਬਿਕਲ ਕਲ ਦੇਖੋ ਆਸੁ ਹੀ ਨ ਸ ਤੋਰੇ॥ ਨਿਪਟ ਮ੍ਰਿਤ ਕ ਤੋ ਕੋਰੇ॥ ਅਤੇ ਨ ਮੋਰੇ॥ ੬੩॥ ਦੇਹ॥
 ਅਵਧਿ ਦਈ ਦੈ ਮਾਸ ਕੀ ਕਿਯੋ ਰਾਖ ਸਨ ਬੋਲਾ॥ ਜਮੋ ਸਮੁਝੈ ਸਾਮੁ ਣੀਯੋ ਜੁ ਕਤ ਛੁਰੀ ਸੋਛਲਾ॥
 ੬੪॥ ਰਾਮ ਰਛੰਦ॥ ਦੇਖਿ ਦੇਖਿ ਕੈ ਆਸੋ ਕਰਾ ਜਪੁ ਤ ਕੇ ਕਰ ਜੋ॥ ਦੇਹ ਮੇਰਾ ਮਗੁ ਤੁ ਜੁ ਅਗਿ ਵੰਤ ਕੈ
 ਰਾਮੋ॥ ਠੈਰ ਪਾਇ ਪੈ ਨ ਪੁਤਰਾ ਮੁੰਦ ਕਾ ਦਈ॥ ਆਸ ਪਾਸ ਦੇਖਿ ਵੈਓ ਠਾਇ ਹ ਬੈਲਈ॥ ੬੫॥
 ਤੇ ਮਰਾ॥ ਜਬ ਲਗੀ ਸਿਮਰੀ ਹ ਬਾ॥ ਯਹ ਅਗਿ ਕੈ ਸੀ ਨ ਥਾ॥ ਯਹ ਕਰ ਜੋ ਤ ਬਲਾ ਪਿਤਾ ਹੀ॥ ਮ ਸੀਤਾ ਨੇ
 ਨਿਜ ਟ ਤ ਮੁੰਦ ਗੀ ਆਹਿ॥ ੬੬॥ ਜਬ ਬਾਠ ਦੇਖੀ ਨ ਠੀ॥ ਮਨ ਪਰ ਜੋ ਸੰਕੁ ਮਭਾਉ॥ ਆਵਾਲ
 ਤੇ ਰੁਪ ਨਾ ਬਾਠ ਯਹ ਪਰੀ ਅਪਨੇ ਹ ਬਾ॥ ੬੭॥ ਬਿਛੁਰੀ ਸੁ ਕੋ ਨ ਉਪਾਉ॥ ਕਿਹੀ ਅਨੀਯੋ ਇਹੀ ਠਾ
 ਉ॥ ਸੁਪਲਾਹੀ ਕੋ ਨ ਉਪਾਉ॥ ਅਬ ਕਹੀ ਬੂਝ ਨ ਜਾਉ॥ ਚਹੁ ਦਿਸ ਚਿਤੇ ਸਹ ਤੁ ਸਾ॥ ਅਵਲੋਕਿ
 ਯੇ ਅਕਾਸਾ ਤੁਹ ਸਾਖ ਬੈਠੈ ਨੀਠਾ॥ ਤਬ ਪਰ ਜੋ ਬਾਨ ਰਹੀਠਾ॥ ੬੮॥ ਸੀਤਾ ਜੁ ਬਾਹਾ ਤਬ ਕਹੀ
 ਕੋਤੁ ਮਾਹਾ ਸੁਰ ਅਸੁਰ ਮੋਤ ਨ ਚਾਹਿ॥ ਕੈ ਜਛ ਪਾਛਿ ਬਿਰੁਪਾ॥ ਦਸ ਕੰਠ ਬਾਨ ਰਹੁ ਪਾ॥ ੬੯॥
 ਕਹੀ ਅਪਨੇ ਤੁੰ ਭੇਦਾ॥ ਅਤਿ ਚਿੰਤ ਉਪ ਜਤ ਖੇਦਾ॥ ਕਹੀ ਬੇਗ ਬਾਨ ਰਾਮਾ॥ ਨਤੁ ਤੋਹਿ ਦੈ ਸਾ

੧॥ ਤੁਰਸਾਪਕੇਕਪਰਾਇ॥ ਮਨਮੈਮਹਾਂਮਕੁਲਾਇ॥ ਤੁਰ
ਪਕਸਾਖਾਸੂਮਾ॥ ਤਬਉਤਰਮਾਇਯੋਗੁਮਾ॥

੪੪ ਪਾ॥ ੧॥ ੧॥ ਹਨੁਮਨੈਵਾਚਾ॥ ਪਾਧਰੀ॥ ਕਰਿਜੇਰਕਹਿਯੋਰੋਬਾਪੁਤਾ॥ ਜਿਜਨਨਿਜਨਰਘੁਨਾਬਦੁ
ਤਾਰਘੁਨਬਕੋਨਦਸਰੋਬਨੰਦਾ॥ ਦਸਰੋਬਕੋਨਅਜਤਨਜਰੰਦਾ॥ ੨॥ ਕੀਰਿਕਰਨਪਠਯੋਇ
ਹਰਿਕੇਤਾ॥ ਜਿਜਲੈਨਦੈਨਸੀਦੇਸਹੇਤਾ॥ ਗੁਨਰੂਪਸੀਲਸੋਭਾਸੁਭਾਵਾ॥ ਕਛੁਰਘੁਪਤਿਕੋਲ
ਛਨਬਤਾਵਾ॥ ੩॥ ਬਾਨਰੋਵਾਚਾ॥ ਅਤਿਜਦਪਿਸੁਮਿਤ੍ਰਨੰਦਕਾਤੀ॥ ਅਤਿਸੇਵਕਾਅਤਿ
ਹੈਸੁਰਸਕਾਤੀ॥ ਅਰੁਜਦਪਿਅਨੁਜਤੀਨੇਸਮਾਨਾ॥ ਪੈਤਦਪਿਭੁਰਤਭਾਵਤਨਿਦਨਾ॥ ੪॥

ਨਹੀਪੁਜਾਸਕ
ਦੇਰੁਪਤੁਭ

ਜੋਜੋਨਰਾਮਨਭਿਰਸੀਬਸੰਤਾ॥ ਤਿਯੋਰਘੁਪਤਿਭਿਰਕਿਛੁਦਤਲਸੰਤਾ॥ ਜਗਜਿਤਨੇਹੈਸਬਭੂਮਿਭੂ
ਤੀਤਾਅਵੈਨਹੀ॥ ਪ੍ਰੀਤਕਹਿਯੋਨਰਬਾਨਰਹਕਮੋਸਹੀ॥ ਬਤਸਬਬਰਨਿਪਰਤੀਤਹਰਿਤਮੋ
ਦਈ॥ ਅਸੁਅਨੂਵਾਇਭਿਰਲੈਯੋਮੁੰਦਗੀਲਈ॥ ੫॥ ਦੋਹਾ॥ ਅਸੁਬਰਖਨਿਯਰੋਰਭਖ
ਸੀਤਾਸੁਖਦਸੁਭਾਵਾ॥ ਨਿਰਖਾਨਿਰਖਿਧਿਅਮੁੰਦਕਹਿਬਰਨਤ੍ਰਿਹੈਬਹੁਭਾਵਾ॥ ੬॥ ਸੀਤਾ
ਬਾਚਾਪਧਿਟਕਾ॥ ਯਹਸੁਰਨਿਰਖਤਮਦੁਖਹਾਰਿ॥ ਸਸਿਕਲਾਕਿਯੋਭਿਰਾਤਿਕਾਭਾਕਲਿ ੪੪

ਮਾਨੋਸੇਨੇਸੰਨਤਮਾਨੋਸਿਵੇ

ਕੀਰਤਿਸੀਮਾਸਹਿਤਨਾਮਾਕੈਰਾਜਸਿੰਘੀਯਹਤਜੇਰਾਮਾ॥੧॥ਕਿਧੋਨਾਰਾਯਨਉਰਸਮਲਸੀਤਾ॥
 ਸੁਭਅੰਕਨਉਪਰਸੀਥਸੀਤਾ॥ਬਗਬਿਦਾਸੀਅਨੰਦਦਨਾਯੁਤਅਸੁਪਦਮਸਿਸਿਵਾਮਨਾ॥੨॥

ਪਰਬੀ

ਬ੍ਰਹਮ ਜਨਮਾਮਾਂਛਰਸਹਤਦੇਖਾਕੈਪੰਡੀਨਿਸਚੇਦਨਲੇਖਾ॥ਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰਤਿਹਰਨਿਸੀਨਿਹਾਰਾਸੀਰਾ॥
 ਅਤੇਅਕਸ਼ ਮੈਜੈਉਚਾਰਕਾਰਾ॥੩॥ਪ੍ਰਿਅਪਠਈਅਨੋਸਾਖਿਸੁਜਨਾਜਗਤੁਖਨਕੇਭੁਖਨਾਨਿਪਨਾ॥ਨੂੰਜਾਈ
 ਹਮਕੋਸੀਖਦੈਨਾਯਹਕਿਧੋਹਮਰਾਮਰਮਲੋਨਾ॥੪॥ਸੁਖਦਾਸਿਖਦਾਅਰਥਦਰਸਦਾਜਸ
 ਦਤਾਰਾਮਚੰਦਕੀਮੁੰਦਕਾਕਿਧੋਪਰਮਗੁਨਨਾਰਿ॥੫॥ਬਹੁਬਰਨਸਹਜੇਪ੍ਰਿਅਤਮਗੁਨ
 ਤਰਪ੍ਰਮਾਨਾਜਗਮਾਰਗਦਰਸਾਵਨੀਸੁਰਜਕਿਰਨਸਮਾਨਾ॥੬॥ਪੰਧਿਟਕਾਕਹਕੁਸ
 ਲਮੁੰਦਕਾਰਾਮਗਤਾਸੁਨਲਛਮਨਸਹਤਸਮਾਨਤਤਾਯਹਉਤੰਰਦੇਤਨਬੁਧਿਵੰਤਾਕਿ
 ਹਿਕਾਰਨਕਹਿਹਨੁਮਾਨਸੀਤਾ॥੭॥ਹਨੁਮਾਨੋਵਾਚਾਦੋਹਾਤੁਮਪੂਛਤਕਹਿਮੁਖਿਕੇਮੇਨੋਤ
 ਇਹਿਨਾਮਾਕੰਕਨਕੀਪਦਵੀਭਈਯਾਕੋਤੁਮਬਿਨੁਰਾਮਾ॥੮॥ਦੰਡਕਾਦੀਰਪਦਹੀਨਬ
 ਸੰਕੇਸੇਦਾਸਕੇਸਰੀਜਮੋਕੇਸਰੀਕੇਦੇਖੇਬਨਕਰੀਜਮੋਕੰਪਤਹੈਬਾਸਰਕੀਸੀਪਤਉਲੂਕਜਮੋ

ਹਥੀ

੫੫ ਨਚਿਤਵਤਰੀਦਾਚਿਤੇਚਕਵਾਜੀਚੈਗੋਨੋਚਪਤੀਐਕੇਕਾਸੁਨਿਬਮਾਲਜੀਬਿਲਾਤਜਤਪ
 ਨਸਮਾਮਪਨਨਕੇਘੋਰੇਜੀਸਵਸੇਜੀਤਪਤੀਐਭੋਰਜੀਭੁਮਤਬਨਜੇਗੀਜੀਜਗਤਰੋਨ
 ਚਾੜਿਕਜੀਗਮਨਮਤੇਰੋਈਜਪਤੀਐ੫੫॥ ਹਨੁਮਨੋਵਚਾਉਦਰੀਛੰਦਾਠਾਜਪੁੰਡੀਏਕਥਾ
 ਤਸੁਨੋਪਨਾਠਾਮਚੰਦਮਨਮਾਂਝਕਯੀਗੁਨਿਠਾਤਦੀਹਜਮਠਤਜਨੀਜਨੁਜਾਤਨਜਨਤੀਤੀ
 ਰਾਮਦੁ ਤਨਮਨ॥੫੬॥ ਦੋਹਾਦੁਖਦੇਖੇਸੁਖਹੋਇਗੋਸੁਖਮਨਦੁਖਬਿਧੀਨਾਜੈਸੇਤਪਤੀਤਪਤੀਕ
 ਚਨੇਐਸੇ ਕਹੇ
 ਹੋਇਪਰਮਪਦਲੀਨ॥੫੭॥ ਬਰਖਾਥੈਭਵਦੇਖਿਭੈਦੇਖੀਸਰਦਸਕਾਮਾਜੈਸੇਰਨਮੇਕਾਲ
 ਤਟਭੋਟਿਭੋਟਿਬਰਬਾਮ॥੫੮॥ ਦੁਖਮਦੇਖਿਕੈਦੇਖਹੋਤੁਵਮੁਖਮਨਦਰੀਦਾਤਪਨਤਪ
 ਤਪਦੁਖੀਸਨਿਸਜੈਸੇਸੀਤਲਚੰਦਾ॥੫੯॥ ਅਪਨੀਦਸਾਕਹਾਕਹੋਦੀਪਦਸਾਸੀਦੇਹਿਜਰ
 ਤਜਤਬਾਸਗਨਿਸਾਕੇਸਵਸਹਤਸਨੇਹਾ॥੬੦॥ ਸੁਗਤਿਸੁਕੇਸਿਸੁਨੈਨੈਸੁਨਿਸੁਖਸੁਦਤਸੁਖੇ
 ਨਾਦਸਾਵੈਗੋਬੇਗਹੀਤੁਮਕਹਸਗਸਿਜਜੇਨ॥੬੧॥ ਹਰਿਗੀਤਾਕਛੁਜਨਨਿਦੇਹਪ੍ਰਤੀਤਜੈਸੇ
 ਮਚੰਦਾਮਾਵਣੀਸੁਭਸੀਸਕੀਮਨਿਦਈਯਹਕਹਸੁਜਸਤੁਅਜਗਗਾਵਣੀਸਬਕਾਲਹੈ

ਰਾਮਜੀਕੋ
 ਪ੍ਰਤੀਤਆਵੈ
 ੫੫

ਹਨੁ ਅਮਰ ਅਤਿ ਪੁਨਸ ਮਰਜੈ ਪਦ ਪਾਯੋ ॥ ਸੁਤ ਆ ਜਤੇ ਰਪ ਨ ਬਕੇ ਤੁਮ ਪਰ ਮਭ ਕਤ ਕਾ
ਇਹੋ ॥ ੯੫ ॥ ਕਰ ਜੇਹ ਪਗ ਪਰ ਤੇਰ ਉਪ ਬਨ ਕੋਹ ਕਿ ਕਰ ਮਾਝਿਐ ॥ ਪੁਨ ਜੰਬੂ ਮਾਲੀ ਮਿਤ੍ਰ ਸੁਤ ਸਮੇ ॥ ੯੬ ॥

ਪੰਚ ਮੰਤ੍ਰ ਸੰਪਾਦਿਐ ॥ ਰਣ ਮਾਰਿ ਅਛ ਕੁਮਾਰ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਇੰਦ੍ਰ ਜਿਤ ਸੇਜੈ ਧਰੈ ॥ ਅਤਿ ਬ੍ਰਹਮ
ਸਤ੍ਰ ਪਮਨ ਮਨ ਸੁਬੋਧ ਮਨ ਸੁਧਿ ਕੈ ॥ ੯੭ ॥ ਤਬ ਪੇਠਿ ਮੇਤਹ ਜੰਬੂ ਬਾਲੀ ਦੁਤ੍ਰਾਇ ਪ੍ਰਕਾਸਿਐ ॥
ਅਤਿ ਜੇਹ ਸੇਹ ਨਵੰਤ ਦੇਖਿ ਅਨੰਤ ਬਨ ਨਿਮਾਝਿਐ ॥ ਉਠਿ ਪਾਮੋ ਮਨ ਕੋਧ ਕਾਰਿ ॥ ਅਤਿ ਸੋਧ ਕਾਰਿ
ਜੰਬੂ ਜਾਝਿਐ ॥ ਯਹ ਆਇਓ ਏਹਿ ਹੋਰ ਤਬ ਹੀ ਸੰਕਨ ਹਿਉਗ ਮਾਝਿਐ ॥ ੯੮ ॥ ਮਨ ਮਾਝਿਓ ਨੂੰ ਤੋਢੁ
ਭਗਰਿਤ ਬਸ ਕਲਸੈ ਨ ਸੰਪਾਦਿਐ ॥ ਮਨੁ ਪੇਠਿ ਕੈ ਅਬੁਲ ਧਸੇ ਪੁਰ ਮੰਤ੍ਰੇ ਦੀ ਨੀਡ ਰਿਕ੍ਰੇ ॥ ੯੯ ॥
ਤੇਰ ਵਨ ਕੀ ਸਭਾ ਤਨ ਦੇਖਿ ਕੈ ਪਹਿਚਾਝਿਐ ॥ ਤਹ ਪੰਚ ਸੁਤ ਮੰਤ੍ਰ ਕੋ ਉਠਿ ਸੀਸ ਅਨੰਤ ਮਾਝਿਐ ॥
॥ ਤਨ ਤਨ ਕੀ ਸਾਜਿ ਬਾਨ ਪੰਨਾ ਤਿਹਿ ਕਾਲ ਲੈ ਲੈ ਗੇਤਹ ॥ ਰਣ ਦੂਤ ਪੁਤ ਸਮੇ ਤਸੇ ਦਰ ਜੰਬੂ ਮਲ
ਪਰ ਜੇਹ ਹਾਂ ॥ ੧੦੦ ॥ ਬਰਖੇ ਤੇ ਬਨ ਸਮਨ ਘਨ ਭੇਦ ਭੋਹ ਨਵੰਤ ਕੋ ॥ ਬਧਾਇਐ ਕਾਰਿ ਨਦਹ ਰਿਕ੍ਰੇ ॥
ਕਹੀ ਮਦ ਮੰਤ੍ਰ ਕੋ ॥ ਪਟਾਲੁ ਤੈ ਸਹਾਰੇ ਨੈਠਿਗਲ ਰਾਵਨ ਕੋ ਭੁਯੋ ॥ ਤਿਹ ਕਾਲ ਅਛ ਕੁਮਾਰ ਬੋ

ਪਟਿਕ ਰਿਕ੍ਰੇ ਤਾਲ ਬ੍ਰਿਛ ॥ ਪੁਨ ਜੰਬੂ ਮਾਲੀ ਸੰਤੋਭਿ ਕੋ ਲਈ ਬਾਂਹਿ ॥ ਨੁਹਾ ਲਭਿ ਕੋ ॥

੯੩

ਅਤਿ ਜੇਹ ਸੇਹ ਨਵੰਤ ਦੇਖਿ
ਅਨੰਤ ਬਨ ਨਿਮਾਝਿਐ

ਮਾਰਿਐ
ਸੇਹ

੫੬ ਲਪਸਸਤਕੋਅਇਸਦਯੋ ੬੬ ਨਰਾਚਾਜੁਰੇਪ੍ਰਸਸਤਹਸਤਲੈਹਥਿਮਹਦਿਬਮਾਪਨੋ॥
 ਕੁਮਰਅੰਛਤਿਛਬਨਛਤ੍ਰਿਯੋਘਨੇਘਨੇ॥ ਕੁਮਾਰਪੀਸਕ੍ਰੁਪਜੁਧਮਛਡਹਿਯੋਸੀਘਰਾਮੁਸ੍ਰੁ
 ਮਾਹਿਯੋਪ੍ਰਸਸਤਸੀਸਮੇਂਤਬੈਬਿਰਹਾ ੬੭ ਦੇਹਾਮਾਰੇਅੰਛਸੁਨੇਜਿਹੀਰਵਨਅਤਿਪਛੁਤਾ
 ਯਾ॥ ਇੰਦ੍ਰਜੀਤਸੇਤਬਕਹੀਬਨਰਜਿਤਨਜਾ ੬੮ ਸਜਿਕੈਇੰਦ੍ਰਜੀਤਗਏਜਬਹੀ॥
 ਮੇਘਨ ਦੇ ਨੁਵੰਤਸੇਜੁਧਭਯੋਤਬਹੀ॥ ਬਲਵੰਤਗੋਤੁਬਹੋਰਿਹੀਯੋ॥ ਅਨਮੰਗੁਨਏਕਉਪਵਕਿਯੋ ੬੯
 ਤੇਮਰਾਤਬਇੰਦ੍ਰਜੀਤਬਿਲੋਕਾ॥ ਬਿਧਿਛਸਦੀਨੀਮੇਕਾ॥ ਕਪਿਬ੍ਰਹਮਤੇਜਹਜਾਨਿ॥ ਵਹਸੀ
 ਸਲੀਨੀਮਨਾ॥ ੭੦॥ ਇਤਿਸ੍ਰੀਮਤਿਸਕਲਲੋਕਲੋਚਨਚਕੋਰਚਿਤਮਨਸੀਗਮਰੰਦਚੰਦ੍ਰਿ
 ਕਾਯੰਹਤੁਸ੍ਰੰਧਨੋਨਮਸਿੰਦਸੋਪਕਾਸ ੭੧॥ ਦੇਹਾ॥ ਯਾਚੋਦੋਪਕਾਸਮੇਂਦ੍ਰੁੰਲੀਕਾਦਹਾ॥
 ਸਾਗਰਤੀਰਮਿਲਨਪਨਕਾਰਿਹੈਰੁਪਕਲਨਾ॥ ੭੨॥ ਰਵਨੇਵਚਕਮਲਛੰਦਾ॥ ਰਕਪਿਕੋ
 ਨਤੂੰਅੰਛਕੋਘਤਕਦੂਤਬਲੀਰਘਨੰਦਨਜੁਕੋ॥ ਕੋਰਘਨੰਦਨਰੇਤਸਰਖਰਦੂਖਨਦੂ
 ਮਰਨਬ ਲਾ ਖੰਨਭੂਖਨਭੂਕੋ॥ ਸਾਗਰਕੈਸੇਤਕੋਲੈਸੇਗੋਪਦਕਾਜਕਹਾਂਸਿਮਚੋਰਹਦੇਖੋ॥ ਕੈਸੇਬੰਧਯੋਜੁ ੫੬

ਤੇਰੇ ਸਾਧੁ ਸੁੰਦਰਿ ਤੇ ਗੰਢੁ ਏਕਿ ਸੋ ਅਤਿ ਪਤਕ ਲੇਖੈ ॥ ੩ ॥ ਰਾਵਨੇ ਵਾਰਾ ਚਾਮਰ ਛੰਦਾ ਕੋਰ ਕੋਰ ਕੋਰ ਕੂਨੀ
 ਮੰਦਰੀਸੇ ਠੇਰ ਠੇਰ ਮਾਹਿਮੇ ਕਾਟ ਕਾਟ ਛੁਟ ਮੰਜੁ ਬਾਟ ਬਾਟ ਡਾਹਿਮੇ ॥ ਖਾਲਖੇ ਰੁਖੇ ਚਹਾਡੁੰ ਜਤੀ ਜਪਹੁ ॥
 ਪਾਪ ਲੋ ਪੈਰਿ ਟੰਗੁ ਭੰਡੁ ਮੰਡਲੈ ਉਡਹੁ ਜਾਹੁ ॥ ੪ ॥ ਬਿਭੀਖਨੇ ਵਾਰਾ ਚਾਮਰਾ ਦੂਤ ਮਾਹਿਮੇ ਨਰਾਜ
 ਰਾਜ ਛਾਡੀ ਜਈ ॥ ਮੰਤ੍ਰਿ ਮਿਤ੍ਰ ਪੁਛ ਕੈ ਸੁਐ ਚੰਦ ਕੀ ਜਈ ॥ ਏਕ ਰੰਕ ਮਾਰਿ ਕਮੋ ਬਡੇ ਕਲੀਕ
 ਲੀ ਜਈ ॥ ਬੁੰਦ ਸੁਖ ਕੈ ਕਹਾਮਹਾ ਸੁਮੁੰਦ ਛੀ ਜਈ ॥ ੫ ॥ ਰਾਵਨੇ ਵਾਰਾ ਚਾਮਰਾ ਤੇਲ ਤੂਲ ਬੇ
 ਰ ਬੇਰ ਜੇ ਰੇ ਰ ਬਾਸ ਸੀ ॥ ਲੈ ਆਪਾ ਵਹੁੰ ਉਨ ਦੁਨ ਸੁਤ ਸੇ ਕਸੀ ॥ ਪੁੰਛ ਪੈਨ ਪੁਤ ਕੀ ਸਵਾਰ ॥
 ਬਾਰੰਦੀ ਜਈ ॥ ਅੰਗ ਕੋ ਘਟਾਇ ਕੈ ਛੁਡਾਇ ਜਤੁ ਭੇਤੁ ॥ ੬ ॥ ਚੰਚਰੀ ਕਾ ਧਾਂਮ ਧਾਂਮ ਨਿਆ
 ਗ ਕੀ ਬਹੁ ਜੁਲਾਮ ਲਾਬਿ ਰਾਜੀ ॥ ਪੈਨ ਕੇ ਝਕ ਝੇਰ ਤੇ ਝੰਝੁਰ ਝੇਰ ਖਨ ਛਾਜੀ ॥ ਬਾਜ ਬਾ
 ਹਨ ਸਾਰ ਕਾ ਸੁਕਾ ਮੇਰ ਜੇਹ ਨਿਭਾ ਜੀ ॥ ਛੁੰਦ ਜਮੋ ਬਿਪਦਾ ਆਵਤ ਛੋਡ ਜਤੁ ਨੀਲਾ ਜੀ ॥
 ੬ ॥ ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤਾ ॥ ਜਟੀ ਅਗ ਨਿਜੁਲਾ ਅਟਾ ਸ੍ਵੇਤ ਰੈਣੀ ॥ ਸਰਤ ਕਾਲ ਕੇ ਮੇਘ ਸੀਧਾ ਸ
 ਮੰਜੀ ॥ ਲਗੀ ਜੁਲਾਮਾ ਵਲੀ ਨੀਲ ਰਾਜੈ ॥ ਮਨੋ ਸੁਹਨ ਕੀ ਕਿੰਕ ਨੀ ਨਗ ਸਾਜੈ ॥ ੭ ॥ ਲਸੈ ਪੀ
 ਨੀਲੇ ਮੰਦਰਾ ਨੂਲਾ ਗੀ

੭ ਅੰਤਿ ਰੇਸ ਬਲਾਨ ਮਰਾ ਧਰਮ ਅੰਤਿ ਬਹੁ ਬਲਾ ਭਜਨ ਮਲੈ ਨਿਜਾ ਦਿ ਜਾ ਕੈ
 ਸੁਮੰਗ ਦਸੀ ਦਿ ਰਈ ॥ ਜਾਨੈ ਕੈ ਹਸਿਰਾ ਮਰਾ ਭਯੋ ਬਯਾ ਸੀ ਅੰਤਿ ਪੁਰਾਣਾ ਮਨ
 ਸਬ ਹੀ ॥ ਦੋ ਲੋਅ ਹੋ ਮਨਿ ਪਥਰਾ ਧਰਮ ਅੰਤਿ ਮਨ ਫੁਲਾ ਭੈ ਨ ਕੋ ਬਰਾ ਭੁਲਾ ਏ

ਤਛੋੜੀ ਮਛੀ ਜੁਲ ਜਾਨੈ ॥ ਦੁਕੈ ਛਨੀਲਿ ਕਬੋ ਛੋ ਜਾਨੈ ॥ ਜਰੈ ਜੂਹ ਨਹੀ ਚਈ ਚਿਤ ਸਹੀ ॥ ਮਨੇ
 ਤਕਾ ਮੋਸਤੀ ਸੰਤ ਯਾਹੀ ॥ ੮ ॥ ਕਹੂੰ ਰੈ ਨ ਚ ਚੀਗੇ ਜੇਤੁ ਗਾਏ ॥ ਮਨੇ ਟੀਸ ਰੇਖ ਬਾਨਿ ਮੇਂ ਕਾਂ ਮਡਏ ॥
 ਕਹੂੰ ਕਾ ਮਨੀ ਜੁਲ ਮਾਲਾ ਨਿਭੇ ॥ ਤੇਲਾ ਲਸ ਸਹੀ ਅਲੀ ਕਰੁ ਤੇਰੇ ॥ ੯ ॥ ਕਹੂੰ ਭੈ ਨ ਰਤੇ ਰਚੇ ਧੂ ਮਛਾ
 ਹੀ ॥ ਸਸੀ ਸੁਗ ਮਨੋ ਲਸੈ ਮੇਧ ਮਾਹੀ ॥ ਜਰੈ ਬਸਤ ਸਲਾ ਮਲੀ ਗੰਧ ਮਲਾ ਲਸੈ ਮੇਧ ਮਨੋ ਲਗੀ
 ਵਾ ਵਜ੍ਹਾਲਾ ॥ ੧੦ ॥ ਚਲੀ ਭਗ ਚੈ ਹੁਇ ਸਹਾ ਜਧਾਨੀ ॥ ਮਲੀ ਦਵ ਮਲਾ ਟਿਰੈ ਦੁਖ ਮਦਾਨੀ ॥ ਮਨੇ
 ਟੀਸ ਬਾਂਗ ਵਲੀ ਲਾਲ ਲੋਲੈ ॥ ਸਬੈ ਦੈ ਤਾ ਯਨ ਕੇ ਸੀ ਗਰੋਲੈ ॥ ੧੧ ॥ ਬਿਜਾ ਲੀ ਕਲਗਾਇ ਦਈ
 ਹਨੁ ਵੰਤ ਬਿਵਾਨ ਬਚੇ ਅਤਿ ਚੰਗੇ ਖੀਰੈ ॥ ਕੰਚਨ ਕੋ ਪਪਲ ਜੋ ਪਗ ਪੁਰ ਪਾਏ ਸੀ ਮੇਧ ਸਰਜੈ ਤੇ ਸੁਖੀ ॥
 ਪਾਂਚਾ ਟਿਰੈ ਚਟੈ ਬਹੁ ਧਾਮ ਨੀਰਾ ਨੀਰੈ ਪਲ ਪਲੀ ਦੁਖੀ ॥ ਗੰਗਾ ਜਹਾ ਮੁਖੀ ਗਨ ਕੇ ਸੋ ਗੰਗਾ ਮਿ
 ਲੀ ਮਨੋ ਅਪਰ ਮੁਖੀ ॥ ੧੨ ॥ ਦੋਹਾ ॥ ਹਨੁ ਵੰਤ ਲਗਾਈ ਲੀ ਕਸਬ ਬਚੈ ਭਵੀਖਨ ਧਾਮਾ ॥ ਜੋ
 ਅਰੋਨੇ ਦਾ ਬੋਹ ਮੇਧੰ ਕਜ ਪੁਰ ਬਜਾਮਾ ॥ ੧੩ ॥ ਸੰਤੁਤਾ ॥ ਹਨੁ ਵੰਤ ਲੀ ਕਲਗਾਇ ਕੈ ॥ ਪੁਨ ਪੁੰਛਾ ਸਿੰਧ ਨਾਲ ਕੇ
 ਬੁਝਾਇ ਕੈ ॥ ਸੁਭ ਦੇਖ ਸੀਤ ਹਪੰਧਰੇ ॥ ਮਨ ਪਾਇਆ ਨੇ ਦਜੀ ਭਰੇ ॥ ੧੪ ॥ ਰਾਪੁ ਨਾ ਬੁਧੈ ਜਬ ਹੀਗ ॥ ੧੫
 ਨਹਿ ਧਰੀ ਮੇ ਮਨ ਭੁਲਾ ॥

ਮਹਿਕੋਲੈ ਕਾਰਿਕੇ

ਸੰਦੇਸੁ ਹਸੀਤ ਕਾਰਿਕੇ ॥ ਪਰ ਹੁਤ ਸੁਤ ਜਾਇ ਨਾਮੁ ॥
 ਇਕਾ ਪਖਿਨ ਤਕ ਕਾਰਿਕੇ ॥ ਤਬ ਜਾਇ ਕੈ ਆਸੁ ਨਾਮੁ ॥
 ਦੋਲੈ ਸੰਦੇਸੁ ਪਾਇ ਮਨ ਬਹਿਰਿ ਚਲੈ ਹਨੁ ਵੰਤ ॥

ਮਹਿਕੋਲੈ ਕਾਰਿਕੇ ॥ ਪਰ ਹੁਤ ਸੁਤ ਜਾਇ ਨਾਮੁ ॥
 ਇਕਾ ਪਖਿਨ ਤਕ ਕਾਰਿਕੇ ॥ ਤਬ ਜਾਇ ਕੈ ਆਸੁ ਨਾਮੁ ॥
 ਦੋਲੈ ਸੰਦੇਸੁ ਪਾਇ ਮਨ ਬਹਿਰਿ ਚਲੈ ਹਨੁ ਵੰਤ ॥

ਏ॥ ਉਠਿ ਅੰਕਲ ਵਨ ਕੋ ਭਏ॥ ਅਬ ਮੇਕਾ ਕਰ ਨੀ ਕਰੀ॥ ਸਿਰ ਪੁਰ ਕੀ ਧਰੀ ਪਹੀ॥ ੧੫॥ ਦੋ
 ਚਿਤ ਅਨਸੀ ਮਨਿ ਦਈ ਰੁਪੁ ਪਤਿ ਕਰਹੁ ਵੰਤਾ॥ ਸੀਤਾ ਜੁ ਕੋ ਮਨ ਰੰਗੇ ਜਨੁ ਅਨੁਗਾ ਅਨੰਤਾ॥ ੧੬॥
 ਦੇਧਕਾ ਸੀਰੁ ਪੁਨਾ ਬੀਜੀ ਮਨਿ ਦੇਖੀ॥ ਜੀ ਮਹਤ ਗੁਣ ਸਾਸਮ ਪੇਖੀ॥ ਫੂਲ ਉਠੇ ਮਨੁ ਜੋਨੀ
 ਧਮਾਈ॥ ਮਨੁ ਅੰਧਿ ਸੁਤੀ ਨਿਸੁ ਰਈ॥ ੧੭॥ ਤਾ ਮਰਸਾ ਮਨਿ ਹੋਇ ਨਹੀ ਮਨ ਹੋਇ ਪੁਨ ਕੋ ਏ
 ਗੇ ਪ੍ਰਗਟੇ ਤਨ ਪ੍ਰੇਮ ਦਿਆ ਕੋ॥ ਸਬ ਭਾਗ ਜੇ ਜਹੁ ਤੇ ਤਮ ਛਾਏ॥ ਅਬ ਮੇਂ ਅਪਨੇ ਮਨ ਕੋ ਮਤ ਪ੍ਰ

ਜੋਰ ਸਾਭ ਜੋ॥ ੧੮॥ ਦਰਸੈ ਹਮ ਕੋ ਬਹੁ ਦਰਸਾਏ॥ ਉਹ ਲਗਤ ਅਪਵਨਾ ਘਲ ਗਾਏ॥ ਕਛੁ ਉਤਰ ਦੇਤ
 ਦਿਖਾਇ॥ ਨਹੀ ਚੁਪ ਸਾਈ॥ ਜਿ ਜਨ ਤਿਹੋ ਹਮ ਕੋਂ ਅਪਰਾਧੀ॥ ੧੯॥ ਹਨੁ ਮਤੇ ਵਾਹਾ ਕਛੁ ਸੀ ਅਦਸ ਕਹਮੇ
 ਹੋਇਆ ਦੇਖੇ॥

ਹਨਾ ਵੈ॥ ਨਰ ਕੋ ਜਸ ਬਾਤੁ ਜਨੇ ਦੁਖ ਪਾਵੈ॥ ਸਹ ਸੇ ਪ੍ਰਤਿ ਬਾਸਹ ਬਾਸਹ ਲਗੇ॥ ਤਨੁ ਪਾਵਨ ਜੀਮ
 ਅੰਗ ਕੇਸਾ ਨੁਪ ਨਿਪ ਗੇ॥ ੨੦॥ ਪ੍ਰਤਿ ਅੰਗ ਨਿਕੇ ਸੰਗੀ ਦਿਨ ਨਾਮੈ॥ ਨਿਸਿ ਸੋ ਮਿਲਿ ਬਾਛਤ ਦੀ ਹਉ ਸਮੈ॥

ਬਾਦਿ ਨਈ ਨਿਸਨੈ ਕਹੀ ਨੀ ਦਨਾ ਵਤ ਜਾਨੈ॥ ਗਵਿ ਕੀ ਛਬਿ ਜੁ ਅੰਧਿ ਰੂਤਿ ਬਖਾਨੈ॥ ੨੧॥ ਦੰਡ ਕਾ
 ਤੇ ਦੇਹ ਨਾ ਨਿਸਨੈ ਕਹੀ ਭੋਰ ਨਾ ਜੋਂ ਰੁਵਤ ਹਰ ਤਬ ਨ ਬੀਬ ਕਨਾ ਸਨੀ ਜੀ ਮਿਦਲ ਮਿਨ ਲਕ ਬਹਤ ਹੈ॥ ਹਰ ਨੀ

ਤਿਸੁ ਦੀ ਰਾਭੇ ਆਨੂ ਤੇ ਜੀ ਹੈ ਅਰਥ ਏਹੁ
 ਜੋ ਕਾਢਿ ਦੇਨੀ

ਬਾਤੁ ਕੋਰਾ
 ਜੋਰੀ ਦਿਨ ਬਹੀ
 ਸਾਕੀ
 ਹਤ ਉਭੇ ਸੁ
 ਸਾਸਾ ਬਬਧ
 ਦੇਖੇ

ਜਿਉਗਨੀਸੇਰਕੋਨਹੀਦੇਖਦੀਤੈਸੇਥਹਿਕੇਕੇਸਰਕੋਨਹੀਦੇਖਦੀ

੫੮ ਜੀਉਗਤ ਨਕੇਸਹੀਕੇਕਾਨਹੀਕੇਕਾਸੁਨਿਬਜਲੀਜੀਐਬਿਲਨਹੀਕਹਿਤਹੀਪੀਉਪੀਉਹ

ਟਤਗਤ ਚਿਤਚਾਤਕੀਜੀਐਚਿਤੈਚਕਈਜੀਐਚੁਪਦੈਗਤਹੀਸੁਨਹੀਪਤਿਗਮਬਿ

ਅਸੀਸਹ ਰਹਤੁਮਹੇਅਸੀਸੁਰਤਨਸੀਤਤੁਕੀਪੁਰਤਗਤਹੀ॥੨੩॥ਸੀਤਾਜੁਸੀਦੇਸਅਤਿਗਮਾਨ॥ ਜਨਨਾਰਿਦੇਕਾ

ਤਨਹੀਜੈ ਦੇਹਾਸੀਨਹਸਿਘਪੁਲਾਦਕੀਬੇਦਜਗਾਵਤਗਾਬਾਗਮੇਮਸਦਿਨਅਸੁਹੀਉਠੈਦੈਨਾਬਾ॥ ਸੀਪੁਹੀ

ਸੀਮਰਤ ੨੩॥ਅਗਮਕਨਕਕਰੀਗਕੇਕੀਬਾਤਸੁਖਪਾਇਕੋਪਨਲਬੁਣਜਾਇਜਿਨਿਸੇਕਸਮੁੰਦਬੁ

ਧੀਐ॥੨੪॥ਸੀਗਮੇਵਾਚਾਦੰਡਕਾ॥ ਸਚੈਕਨਮਹਾਰਿਲੀਨੇਸਬਦੁਖਮਹਾਰਿਅੰਗਨਮਪ

ਹਗਰਿਨਹਗਰਿਠਾਏਹੀਬਾਨਹੀਹਤੁਮਮੇਰੇਬਾਨਹਸਸਮਬਲੀਮੁਖਸੁਰਬਲੀਮੁਖਜੀਜ ਮੇਰੇਬਾਣਕਾ

ਗਾਏਹੀ॥ਸਥਾਮ੍ਹਿਗਨਹੀਭੁਧਿਬੇਲਨਕੇਸਥਾਮ੍ਹਿਗਨਿਧੇਬੇਦਸਥਾਮ੍ਹਿਗਕੇਸਵਕੇਤਮੇਰੇ ਤੇਜਹੀ

॥ਸਾਧੁਹਤੁਵੰਤਬਲਵੰਤਜਸਵੰਤਤੁਮਗਏਏਕਾਜਕੇਅਨੇਕਕਰਿਆਏਹੀ॥੨੫॥ਹਨੁਮ

ਮੰਨਮੁੰਦਕਾਤੇਵਾਚਾਤੇਮਰਾ॥ ਗਮੇਮੁੰਦਕਾਲੇਪਗਾਮਨਮੇਹਲਮਾਈਬਰਾਕਹਾਕਮੇਮੰਬਲਰੰਕਾ॥

ਪਾਨੈਗਈਨਿਜਮ੍ਹਿਤਕਜਾਹੀਲੰਕਾ॥੨੬॥ਅਤਿਹਤੁਬਲਕਮਛਾਲੇਗਮੇਬਾਧੀਬਿਪੰਛਾ॥ਜਵਾਬੀ ੫੮

ਅਭਮਾਇਓਰਾ ਅਪਹੀਮਿਤਕਸੀ ਲੰਗਮੇਮੇਪਨਾਦਮੰਨੁਬੀਨੇ

ਤੇਜੋਪੰਛੀ

ਛਤੇਰੇਈਨ ਮੈਂਕਹਾ ਬਿੰਨ ਮਕੀਨਾ ॥੨॥ ਤਿਥਾ ਬਿਜਾ ਦਸਾ ਮੀਪਾ ॥ ਉਤਰਲੇ ਸੀਰਪੁ ॥
 ਗਇ ॥ ਹਰਿਜੁ ਬਜੁ ਬਪੁ ਸੀਗਾ ॥ ਬਿਨ ਪੱਛ ਕੇ ਤਪਤੰਗਾ ॥ ਸਮਝੈ ਨ ਬੁਝ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥ ਅਕਾਸ ਬੁ
 ਲਿਤ ਬਿਲਾਸਾ ॥ ਪੁਨਰਿ ਛਲੋ ਛਲ ਸੀਗਾ ॥ ਜਨੁ ਜਲ ਧਰੀ ਗਤ ਰੰਗਾ ॥੨੬॥ ਸੁਗੀਵ ਬਾਚਾ ॥
 ਵੰਡਕਾ ॥ ਕੇਸੇ ਦਾਸ ਰਾਜਚੰਦ੍ਰ ਸੁਨੇ ਰਾਜਾ ਮਚੰਦ੍ਰ ਰਾਵਰੀ ਜਬਾਇ ਸੈਨਾ ॥ ਉਚਕਿ ਚਲਤਿ ਹੈ ॥ ਪੁ
 ਗਤਿ ਹੈ ॥ ਭੂਰੁ ਧੁਰ ਰੋਦ ਸ੍ਰੀ ॥ ਅਸਪਾਸ ਦਿਸ ਦਿਸ ਬਰਖਾ ॥ ਜੈ ਬਲ ਹਿ ਬਲਤਿ ਹੈ ॥ ਪੰਨਗ
 ਪਤੰਗ ਤਰੰਗ ॥ ਰਿਗਿ ਰਿਗ ਜੰਗ ਜੰਗ ਜਰਾ ਜੀ ॥ ਮ੍ਰਿਗ ਮ੍ਰਿਗ ਰਾਜ ਨਿਦਲਤਿ ਹੈ ॥ ਜਹਤੁ ਹਉਪ
 ਰਪਤਲ ਪੰਜਾ ॥ ਇਜਾਤ ਪੁਰਈ ਨ ਕੀਸੀ ਪਾਤਿ ਪੁਰਮੀ ॥ ਲਤਿ ਹੈ ॥੨੭॥ ਲਛਮੀ ਨੇਵ ਚਾਦ
 ਡਕਾ ॥ ਭਾਰ ਕੇ ਉਤਰ ਬੇ ਕੇ ਅਵਤਰੇ ਰਾਮ ਚੰਦ੍ਰ ਕਿਧੋ ਕੇਸੇ ਦਾਸ ਭੂਰ ਭਾਰ ਬਪੁ ਬਲਦਲਾ ॥ ਟੂਟ ਜੁਪਦਾਸ ਤੇ
 ਤਹੈਂ ਤਰਵਹ ਗਿਰੇ ਗਲਗਿਰ ਵਰਸੁ ॥ ਕੇਸ ਬਸਰ ਵਰਸ ਰਿਤਾ ਸਕਲ ਜਲਾ ॥ ਉਚਕਿ ਚਲ ਦਲੁ ਬਹੁਤ ॥
 ਤਹਰਿ ਦ੍ਰਿਚ ਕਨਿਦ ਚਕਤ ਮੰਚ ਮੇਸੇ ਮਚਕਤ ਭੂਤਲ ਕੇ ਬਲ ਬਲਾ ॥ ਲਚਕਲ ਚਕਤ ਤੇ
 ਖਕੇ ਅਸੇ ਪਛਨ ਭਾਗਾਈ ਭੋਗ ਵੇਤੀ ਅਤਲ ਬਿਤਲ ਤਲਾ ॥੨੮॥ ਗੀਤ ਕਾ ॥ ਰਪੁ ਨ ਬਜੁ
 ਸਤ ਬੁਝ
 ਨਾਗ ਪੁਰੀ ਤੇਗਾ ਨ ਕੇਵੇ ਦਿਸੀ ਆਨਾ ਗੋਕੀਆ

੫੮ ਨੁਵੰਤਉਪਰਸੋਭਿਯੋਤਿਹਕਲਜੂਊਦਿਯਾਦ੍ਰਸੋਭਨਸਿੰਗਮਨੁਸੁਗੁੰਭਬਿਸਾਲਜੂਸੁਭਅ
 ਗਅੰਗਦਸੰਗਲਛਮਨਲਛਿਯੋਬਉਭੰਤੁਜਾਸਨੁਮੇਰਮੰਦਰਅੰਗਅਦਭੁਤਚੰਦ੍ਰਚਾਜਤਰਤੁਜੁ
 ੩੩੭ਦੋਹਾਬਲਸਾਗਰਲਛਮਨਸਹਿਤਕਪਿਸਾਗਰਨਧੀਗਜਸਸਾਗਰਪਨਬਜੂਮੇ
 ਸੰਪਤਾਲੇਸਾਗਰਤੀਗ੩੩੭ਸੈਨਕੋਵਾਚਾਬਿਜਾਭੂਤਬਿਭੂਤਪ੍ਰਿਯੁਖੀਕੀਬਿਖਈਸਸਗੀਰ
 ਕਿਪਾਪਬਿਪੈਰੈਕੇਕਿਪੈਕੇਸਵਕੰਸਾਪਕੋਪਰਦੇਵਅਦੈਵਨਕੋਮਨਮੈਰੈਸੀਤਹਿਜੋਕਿਬਸੈ
 ਹਰਿਸੀਤਤਸੋਭਅਨੰਤਕਹੈਕਵੈਕੋਰੈਚੰਦਨਚਿੰਤਤਰੰਗਤਰੰਗਤਨਗਰਕੋਉਕਿਸਾਗਰਸੋ
 ਰੈ੩੪੭ਗੀਤਕਾਜਲਜਾਲਕਾਲਕਰਲਮਾਲਤਿਮੰਗਲਾਦਿਕਸੋਬਸੈਉਹਲੋਹਛੇ ਮੰਗਲਾਦਿ
 ਹਬਿਮੋਹਕੋਹਸਕਾਮਜੁਖਲਕੇਲਸੈਬਹੁਸੀਪਦਜੁਤਜਾਨਿਅਤਿਪਾਤਕੀਸਮਲੇਖਿ ਨਾਮਦੁਤ
 ਯੋਕੋਉਮੰਗਤੋਅਹੁਪਹੁਨੈਨਹਿਨੀਗਪੀਵਤਦੇਖਿਮੈ੩੫੭ਇਤਿਸ੍ਰੀਮਤਸਕਲਲੋਕੋ
 ਚਨਚਕੋਰਚਿਤਮਨੀਸ੍ਰੀਗਮਚੰਦ੍ਰਚੰਦ੍ਰਿਕਾਪਾਂਸਮੁੰਦ੍ਰਚਸਨੋਨਮਚਤਰਦਸੋਪ੍ਰਕਾਸ: ੧੪॥
 ਦੋਹਾਯਾਪੰਦ੍ਰੋਪ੍ਰਕਾਸਮੋਰਾਵਨਕਰੇਬਿਰਭਾਮਿਲੋਭਵੀਖਨਸਿੰਧਰਜੈਰੈਰੁਪਵਰਧ ੫੮

ਜੇਕੋਇਵੇਰ ਤੋਹਰਾ ਜੇਸੁਰਤਿ ਨਤਰਾ ਕੀਸਲਾ ਕਰਦੇਹ ਉਤਮ ਮਧਮ ਅਧਮ

੨॥ ੧॥ ਹਾਵਨੇਵਾਚਾ ਗੀਤਕਾ ਸੁਰਪਲ ਭੂਤਲ ਪਲਹੈ ਸਬ ਮੂਲ ਮੰਤ੍ਰ ਨ ਜਾਨੀਐ ਬਹੁ ਬੇਦ
ਮੰਤ੍ਰ ਪੁਰਾਣ ਉਤਮ ਮਧਮ ਧੰਮਾਨੀਐ ਕਰਿ ਜੈ ਜਿ ਕਰ ਜਾਅਹਿ ਉਤਮ ਮਧਮ ਧਮਜਾ
ਨੀਐ ਉਰਮੰਧਿ ਆਨਿ ਅਨੁਤਮ ਤੇਗੁ ਮੇਤੇ ਕਾਜ ਬਖਾਨੀਐ ੩॥ ਸ੍ਵਗਤਾ ਅਜਮੇਰ ਕਰਨੇਸੁ
ਕਹੈਐ ਆਪ ਮੰਤ੍ਰ ਜਿਨਿ ਰੋਸ ਗਹੈਐ ਰਾਜ ਧਰਮ ਕਾਹਿ ਛੇ ਬਿਛਾਏ ਰਾਮ ਰੰਦ ਨਹਿ ਜੈਲਗ
ਆਏ ੩॥ ਪ੍ਰਸਸਤੋਵਾਚਾ ਬਾਸਦੇਵ ਤੁਮ ਕੇ ਬਰਦੀਨੇ ਲੋਕ ਲੋਕ ਸਬਈ ਬਿਸਕੀਨੇ ਇਵ
ਜੀਤ ਸੁਤ ਕੇ ਜਗਮੇਐ ਰਾਮ ਦੇਵ ਨਰ ਬੰਨਹੋ ਕੇਐ ੪॥ ਮਹੇਦਰੋਵਾਚਾ ਮੰਤ੍ਰ ਜਪਾ ਸੁਭ ਨਮਕੀ
ਜੇਹੁ ਤੇਰੇ ਕਾਲਦੰਡ ਤੁਮ ਸੋ ਕਰ ਜੇਹੇ ਕੁੰਭ ਕਰਨ ਲਪਸੇ ਦਰਜ ਕੇ ਅੰਗ ਕੇ ਨਮਨ ਆਵ ਠਾਹੀ
ਤਤਾਂ ਕੇ ੫॥ ਕੁੰਭ ਕਰਨੇਵਾਚਾ ਚਤੁਪਦੀ ॥ ਆਪੁ ਨ ਸਬ ਜਾਨਤ ਕਮੇ ਨਮਨ ਤਕੀ ਜੈ ਜੈ
ਕਛੁ ਭਾਵੈ ਸੀਤਾ ਤੁਮ ਅਨੀ ਮੀਚੁ ਨ ਜਾਨੀ ਅਬ ਕੇ ਮੰਤ੍ਰ ਬਤਾਵੈ ਜਿਹ ਬਰਜਗ ਜੀਤੋਸ
ਰਬ ਅਤੀਤ ਤੇਰੇ ਕਹਾ ਬਸਾਈ ॥ ਅਤਿ ਭੂਲਗਮੇ ਰੁਬ ਸੋਚ ਕਰਤ ਅਬ ਜਬ ਸਿਹਊ ਪਰ
ਆਈ ॥ ੬॥ ਮਹੇਦਰੀਵਾਚਾ ਸ੍ਵੈਪਨਾ ਰਾਮ ਕੀ ਬੰਮਜੁ ਅਨੀ ਚੁਗਾਇ ਸੁਲੀਕ ਮੇਂ ਮੀਚ ਕੀ ਬੇਲ

੬੦ ਬਈਜੂ ਕਯੋਂਗਨਜੀਤਹੁਗੇਤਿਨਸੋਂਜਿਨਕੀਪਨਰੇਪਨਲਪੀਗਈਜੂ ਬੀਸਾਬਿਸੇਬਲਵੰਤਹੁਤੇ
 ਜੁਹਤੀਦਿਗਕੇਸਦਭੁਪਰਈਜੂ ਤੇਰਿਸਰਾਸਨਸੀਕਰਕੇਪਿਸੀਅਸੁਖੀਬਰਕਯੋਂਲਈਜੂ
 ਪਾਈਅਦ ੧੧ ਅਪਰੰਚਸ੍ਵੈਯਾ ਬਲਬਲੀਨਬਭੋਪਰਿਧੋਰਿਸੁਕਮੋਬਰਹੋਤਮਅਪਨੀਖੋਰਾਕੇਸ੍ਵ
 ਰਮਾਤੇਨਾਬਭੋ ਛੀਰਸਮੁੰਦਮਭੋਕਰਕੈਸੇਨਬਾਂਧਰਸਾਗਰਬੋਰਾ ਸ੍ਰੀਚਪਨਬਭੋਨੇਅਸਮਰਬਨਦੇਖਿ
 ਬਿਨਰਬੁਧਿਯੋਪੋਰਾ ਤੇਰੇਸਰਾਸਨਸੀਕਰਕੇਜਿਹਸੇਬਕਾਤੁਵਲੀਕਨਤੇਰਾ ੧੨ ਇ
 ਦ੍ਰਜੀਤੇਵਚਾਦੇਹਾ ਮੇਕੋਅਪਸੁਦੇਹਜੇਤ੍ਰਿਭੁਜਨਪਾਲਪ੍ਰਬੀਨ ਰਾਮਸਾਹਿਤਸਬਜਗਕਰੋ
 ਨਰੇਬਨਰਕਾਰਿਹੀਨਾ ੧੩ ਬਿਭੀਖਨੇਵਚਾਮੇਟਨਕਾ ਕੈਨੇਅਤ੍ਰਿਕਾਪੁਜਦੇਪਸਕੈ ਕੋਕੁੰਭਨੇ ਦੇਸੁਰੋ
 ਕੁੰਭਬ੍ਰਿਖਜੁਬਕੈ ਕੋਰੇਇਦ੍ਰਜੀਤਜੁਭੀਰਸਹੈ ਕੋਕੁੰਭਕਰਨਰਬਾਗਹੈ ੧੪ ਦੇਖੋਰਪੁ
 ਨਾਬਨਪੀਗਹੈ ਜੈਸੇਤੁਰਪਲਵਬਤਵਹੈ ਜੈਲੇਹਰਿਸਿੰਧੂ ਤਰੇਉਤਹੈ ਤੁਲੇਸਿਮਲੈ
 ਕਿੰਨਪਾਪਹੈ ੧੫ ਜੈਲੇਨਲਨੀਲਨਸੇਤਕਹੈ ਜੈਲੇਹਰੁਵੰਤਨਦ੍ਰਿਸਟਪਹੈ ਜੈਲੇਨਹਿਅੰ
 ਗਦਲੀਕਛਹੀ ਤੁਲੇਪ੍ਰਭਮਨੁਬਤਕਹੀ ੧੬ ਜੈਲੇਨਹਿਲਛਮਨਬਨਪਹੈ ਜੈਲੇਸੁਗੀ ੬੦

ਵਨਕੋਪਕਰੈ ਜੋਲੈ ਨਹਿ ਰਾਪਵਸੀ ਸਹਰੈ ਤੋਲੈ ਖੁਭ ਮਨੁ ਪਾਪਹਾਰੈ ॥੧੩॥ ਰਾਵਨੇ ਵਚਾ
 ਕਲਹੰਸਾ ਅਰਿਕਾ ਜਲ ਜਤ ਕੇਉ ਠਧਾਯੋ ਧਿਭ ਤੋਹ ਮੇਰੇ ਧੰਦ ਨ ਮਯੋ ਤਜਿਹਾ ਮਨੁ ਤਜਕੇ ਦੋਹ
 ਯਹ ਬੇਲ ਉਚਕਰੈ ਸਿਰ ਮਹਿ ਲਤ ਪਗਲਾ ਤੁਮਾਰੋ ॥੧੪॥ ਤਬ ਹਾਇ ਹਾਇ ਉਠੇ ਹਸੀ ਭਰ ਰਾਮ ਕੇ ਨਾਮ
 ਯੋ ਏਸੇ ਗਾਅ ਗੁਸਮ ਮੰਤਰੀ ਚਾਯੋ ਤਜਿ ਅੰਧ ਬੰਧ ਦਸ ਸੀਸ ਉਡਨੁ ਯੋ ਉਰ ਰਾਮ ਚੰਦ
 ਜਗਤੀ ਪਤਿ ਠਾਨਿ ॥੧੫॥ ਦੋਹਾ ਮੰਤ੍ਰਿਨ ਸਾਹਿਤ ਬਿਭੀਖ ਨੈ ਸੇਭ ਬਢੀ ਅਕਾਸਾ ਜਨੁ ਅਲਿ
 ਆਵਤ ਭਾਵ ਤੇਰਾ ਪਾਤਿ ਪਦ ਮਨ ਪਾਸਾ ॥੧੬॥ ਤਮ ਰਸਾ ਨਿਕਟ ਭਵੀਖ ਨ ਆਵਤ ਜਨੇਕ
 ਖਪਤਿ ਸੇਤ ਬਹਿ ਗਵਰਨੇ ਰਾਪੁ ਤਿਸੈ ਤਿਨ ਜਾ ਮਨੁ ਯੋ ਦਸ ਮੁਖ ਸੇਰ ਸੇਵਾ ਹਿਆ
 ਯੋ ॥੧੭॥ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮੇ ਵਚਾ ਬਲ ਬੁਧਿ ਵੇਤ ਸਬ ਤੁਮ ਨੀਕੇ ਮਤਿ ਸੁਨਿਲੀ ਜੋ ਮੰਤ੍ਰਿਨੀ ਹੀ ਕੋ ਤ
 ਬਜੁ ਬਿਰਾਹ ਪਰੈ ਸੇਕੀ ਜੋ ਸਹਸਾਸੁ ਨ ਆਵਨ ਦੀਜੈ ॥੧੮॥ ਅੰਗ ਦੇਵ ਚਾਰਾ ਵਨ ਕੇ ਯਹ
 ਸਾਚੇ ਸੇਵਰਾ ਅਪ ਬਲੀ ਬਲ ਵੇਤ ਲਿਯੋ ਅਹੁ ਰਾਖ ਸਬੀ ਸਹ ਮੇਰੇ ਤਨੇ ਸਬਾ ਕਾ ਜਕਾ
 ਤਿਨ ਸੋਹ ਮਸੋ ਅਬਾ ॥੧੯॥ ਜਾਮਵੇਤੋ ਵਚਾ ਬੰਧੁ ਬਿਰਾਹ ਮੇਰੇ ਨ ਸੋ ਅਤਿ ਕਮੀ ਮਿਲੈ ਹੇ ਮਸੋ
 ਇਸ ਕੇ ਭਾਈ ਰਾਵਨ ਸਾਥ ਅਸਾਰਾ ਦਿਹੈ ਪਰੈ ਏਹੁ ਕਥਾ ਮਿਤ੍ਰ ਹੋਇਗਾ

ਸੁਭਾ
 ਮਨ

੬੧ ਤਿਨ੍ਹੋਂ ਮਤਿ ਸੀ ਅਹੀ ਜਬ ਹੀ ਉਹ ਨਿਰਸਨਾ ਰਾਵਨ ਕੇ ਨਤ ਜੋ ਤਬ ਹੀ ਇਨ ੨੦ ਨਲੇ ਵਾਹਾ ਦੂ
 ਤਪੈ ਏਨ ਕੇ ਮਾਤਿ ਲੀਜੈ ਅੰਸੇ ਹ ਕੈ ਸੇ ਬਿਦਾ ਰਦੀ ਜੈ ਰਾਖਿ ਮੇ ਜੈ ਅਤਿ ਜਨਿ ਮੇ ਉਤਮਾ ਨਹਿ ਤੋ
 ਮਾਠਿ ਮੇ ਛਾਤਿ ਸਬੈ ਸੁਮਾ ੨੧ ਨੀਲੇ ਵਾਹਾ ਸਾਚੁ ਜੇ ਯਹੁ ਸੋ ਸਗਨ ਗਤਿ ਰਾਖਿ ਮੇ ਗਜਿ ਵਲੇ
 ਚਨ ਮੇ ਮਤਿ ਭੀਤ ਨਹਾਖਿ ਮੇ ਤੋ ਅਤਿ ਪਤਕਾ ਹੋਇ ਤੋ ਮਾਤਿ ਪਤਕੁਲ ਪਤਕਾ ੨੨ ਹਨੁ ਵਤੋ ਵਾਹਾ
 ਹਰਿ ਲੀਲਾ ਜਨੇ ਨਤ ਵੀਖਨ ਹਿਰਾਖ ਸਾਮਰਾਜਾ ਪ੍ਰਯਾਦ ਨਹ ਦਬਿਸਾਰ ਦਬੁਧਿ ਸਾਜਾ ਸੁ
 ਗੀਵ ਨੀਲ ਨਲੇ ਅੰਗ ਦਸ ਮਵੰਤਾ ਰਾਜਾ ਪਿਰਾਜ ਬਲ ਰਾਜ ਸਮਾਨ ਸੀਤਾ ੨੩ ਦੇਤਾ ਕਹਨ ਬਲ ਰਾਜਾ
 ਨਪ ਯੋ ਬਤ ਸਬ ਹਨੁ ਮਨ ਬਲ ਰਾਜਾ ਕਾ ਮੇ ਭਵੀਖਨ ਬੀਚੀ ਸਬ ਹਨੁ ਨਹਿ ਧਨ ਮਾ ੨੪ ਬਿ
 ਭੀਖ ਨੇ ਵਾਹਾ ਬਿਜਾ ਦੀ ਨਹਿ ਆਲ ਕਾ ਵਤ ਕੇ ਸਵਰੋ ਅਉ ਦੀ ਨਦ ਸਾਗਾ ਹਿਗਾਏ ਰਾਵ
 ਨ ਕੇ ਅਪ ਯੋ ਪਮੇ ਰੰਪ ਵਬੁਤ ਹੋ ਬਰਹੀ ਗਰ ਕਾਏ ਜੋ ਗੰਗ ਕੀ ਪ੍ਰਯਾਦ ਕੀ ਕੀਤਿ ਤਪੈ
 ਹੀ ਭਵੀਖਨ ਕੇ ਜਸ ਬਾਏ ਅਹਤ ਬੀਧ ਪੁਕਾਰ ਸੁਨੇ ਕਿਨ ਆਹਤ ਹੋ ਪੁਕਾਰ ਤੁਠਾਏ ੨੫
 ਆਪ ਹੀ ਕਾ ਕੇ ਸਵਾ ਮਾਸ ਦਾਸ ਯੋ ਦੁਖ ਪੈ ਦਸਨ ਦੇਖ ਸਕੈ ਨਦੁਖ ਹੋ ਤਾ ਕੋ ਭੁਖਿ ਤਿਹੁ ਤੁਤੁ ੬੧

ਤੁਮਜੇਹਿ ਜੀ ਜੀ ਭੰਤੁ ਸੰਤੁ ਮੇਰੇ ਗੀ ਬੇਰ ਬਿਚਾਰ ਕਹਾਂ ਬਖਸ਼ਿ ਨਹਿ ਕਹਾਂ ਕੇ ਦੇਖ ਬਿਚਾਰੇ ॥ ੨੬ ॥
 ਰਤੋ ਮਹਿ ਮੇਰੇ ਸਮੁੰਦ ਮੇਰੇ ਖਤ ਕਹੇ ਨਰਾਖ ਨਹਾਰੇ ॥ ੨੭ ॥ ਹਰਿ ਲੀਲਾ ਸ੍ਰੀ ਗੰਗਾ ਮੰਦਰ ਅਤਿ ਅ
 ਗਤਿ ਵੀਜਾਨਿ ਲੀਲੇ ਬਲਾਪ ਸਰਨ ਗਤਿ ਸੁਖ ਦਾਨਿ ਲੀਕੇ ਸਾਭਿ ਚਿਰ ਜੀਪਾ ਲੀਕਯਾ
 ਮਾਰਾ ਕਹਾਉ ਜਬ ਲਗਤ ਗਰਮ ਨਾਮਾ ॥ ੨੮ ॥ ਦੰਡ ਕਾ ਭਏ ਦਿਨ ਤੀਨ ਨੀਗਨਿ ਪਕੇ ਨਿਕਟਾ
 ਜਾਅ ਯੋਨ ਅਲ ਨਹ ਮੇਰੇ ਬਲ ਤਜਾਨਿ ਕੈ ਸੰਗ ਰਤੇ ਉਪਜੈ ਸੇਵਕ ਹਮ ਕੀ ਜਿਤ ਸੇ ਤੇ ਮਹਾ
 ਜਛੁ ਨ ਨਹਿ ਲੇਤ ਮਾਨਿ ਕੈ ॥ ੨੯ ॥ ਹਰਿ ਮੇਰੇ ਪਰਮੇਸਰ ਜਨ ਕੀ ਕੈ ਇਨ੍ਹਿ ਤੇ ਪਰ ਕੇ ਸੇ ਗਈ ਲੀ
 ਜੇ ਕਹਾ ਕਾਨ ਕੈ ਮੇਰੇ ਜਨਾ ਕੇ ਹੋ ਗਰਬਾਨਿ ਸਾਚੀ ਕੋਲ ਛਮ ਨ ਜੂਝੇ ਤੇ ਪਨ੍ਹ ਦੇਹੁ ਅਨੀ
 ਕੈ ॥ ੩੦ ॥ ਦੰਡ ਕਾ ਦੀਨੀਆ ਨੀ ਹਾਬ ਕੈ ਪਨ੍ਹ ਜਬ ਲਛਮ ਨ ਜੂਲੇ ਤਰਖਾਨਾ ਬਕੇ ਸਕਲ ਬਸੁ
 ਧਾਲੀ ॥ ੩੧ ॥ ਹਰ ਗੋਪ ਵਨ ਸਾਸਿ ਸੁਰਜ ਕੇ ਕੋਰਿ ^{ਧੁੰ} ਲਾਗੇ ਸਿੰਘ ਲਾਗੇ ਸੁਖ ਨ ਸੁਖ ਤਜੈ ਸੇਹੇ
 ਕਲੀ ॥ ੩੨ ॥ ਚਾਹੁ ਚਾਹੁ ਅਤਿ ਜੋਰਿ ਬਾਢੀ ਕੇ ਸੇਹੇ ਇਸ ਬਕਾਹੁ ਛੇਡੇ ਆਸ ਕੇ ਪਰਮੇਸਰ
 ਲੀ ॥ ੩੩ ॥ ਦੁਮਲਾਗੇ ਜਗਨ ਬਿੰਗਮ ਮਰਨ ਲਾਗੇ ਸੁਰਲਾਗੇ ਰਗਨ ਨਹਿ ਕੀ ਕਹਾ ਚਲੀ ॥ ੩੪ ॥

ਸੇਤੁ ਮੁਲਾ ਸਿਵ ਸੇਤੁ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਸਾਗਰ ਜਗਤ ਜਗਤ ਕੇ ਕਰਿ ਮਾ ਕੇ ਸਵ ਦਾਸ ॥੩੫॥
 ਤਾਰਕਾ ਸੁਕਸਾਨ ਰਾਵਨ ਦੂਤ ਪਛੋ ਕਾ ਪਿਰਾਜ ਸੁਜਾਇ ਸੀ ਦੇ ਸੁਨਾਇ ਆਪ ਨੇ ਪਰ ਜੇਯ
 ਹੁੰ ਸਬਤਾਈ ਜਮੁੰਯ ਜੇਹਿ ਲਈ ਜੁਨ ਜਾਈ ॥੩੬॥ ਸੁਗੀਵ ਦਾ ਸੁੰਦਰੀ ਛੰਦਾ ਅਬਜੈ
 ਕਹਾਨ ਕਹੂੰ ਬਲ ਦੇਖੋ ਜਲ ਹੁੰ ਬਲ ਹੁੰ ਪੁਨਾ ਕਲੇਖੋ ਤੁਮ ਬਾਲਿ ਸਮਾਨ ਸੋ ਦਰਮੇ ਹੋ ॥
 ਤਿਹੰ ਕੁਲ ਸੇਤਨ ਕੁਲ ਨ ਤੇਰੇ ॥੩੭॥ ਸਬਰਾਂ ਮਚ ਮੂਤਿ ਗਸਿਧਾ ਹਿ ਆਈ ॥ ਛਬਿ ਹਿੰ ਛਨ ਕੀ ਪ
 ਰ ਅੰਬਰ ਛਾਈ ਬਹੁ ਪਾਸੁ ਕਹਾਵਨ ਕੇ ਬਤਾਈ ॥ ਠਹਿਲੀ ਕਮਲੇ ਬਰਖਾ ਰਿਤੁ ਆਈ ॥੩੮॥
 ਕੇਸ ਦੰਤ ਕਾ ਕੁੰਤਲ ਲਲਤ ਨੀਲ ਬ੍ਰਿਕਟੀ ਪਨਖੰ ਨੈਨ ਕੁੰਦ ਕਟਾਛ ਬਾਨ ਸਬਲ ਸਦਾਈ ॥
 ਸੁੰਦਰੀ ਸੁਗੀਵ ਸਹਤ ਤਾਰਾ ਅੰਗ ਦਾਇਤੁ ਪਨ ਮੁਖ ਦੇਸ ਕੇ ਸੁਗੀ ਜਗਤਿ ਭਾਈ ॥ ਬਿੰਗੁਨ ਤਨ ਚਿੰਨ੍ਹ ਕੇਸੇ
 ਸੁੰਦਰੀ ਕੁਲ ਸਬਲ ਛਿਲ ਛਿਰਿ ਛਬਿ ਹਿੰ ਛ ਗਜ ਮੁਖ ਮੁਖ ਕੇ ਸੇ ਦਾਸ ਗਈ ॥ ਰਾਮ ਚੰਦ ਮੁਖਿ ਚੰ ਰਿਛ ਮਾਖੀ
 ਧੋਰ ਜਸੀ ਭਵੀਖਨ ਕੀ ਗਵਨ ਕੇ ਮੀਚ ਦਰੁ ਕੁਚ ਚਲਿ ਆਈ ॥੩੯॥ ਹੀਰ ਛੰਦਾ ਰਾਵਨ
 ਭੁਜ ਮਾਲਤ ਨ ਮੰਦਰ ਪਰ ਸੇ ਹਿਯੋ ਮਨੋ ਦਸ ਸਿੰਗ ਸੇ ਕਲਿੰਦ ਗਿਰ ਬਿਮੋਹਿਯੋ ॥ ਰਾਘਵ ਸਰ
 ਰਾਮ ਪ੍ਰਭਾਤ

ਸੁਰਜਸਤ ਕਿਰਨੇ

੬੩ ਲਾਪਵਗਤਛੋਰਮੁਕਤੀਯੋ। ਸਿਸਬਲਅੰਸਸਤਮਨੁਉਰਿਕੈਗਯੋ॥੪੩॥ ਲੰਜਤ
ਲਛਮਨ ਕੇਵਲਮੀ ਖਲਤੰਜਸੁਬਲਭੁਜਭੋਨਮੇਂਗਯੋ॥ ਲਛਨਪੁਤਤਛਨਗਿਰਿਦਛਿਨਪਰਸੇਭਿਯੋ॥ ਲੰਕਾਨੀ
ਰਖਿਅੰਕਹਰਖਿਮਰਮਸਕਲਜੀਲਯੋ॥ ਜਹੁਸੁਮਤਿਰਵਨਪੇਅੰਗਦਸੋਯੋਕਯੋ॥੪੪॥
ਬ੍ਰਹਮਪੁਕਛੰਦਾ॥ ਰਮਚੰਦ੍ਰਚਕਿਤਸ੍ਵਰਨਲੀਕਦੇਖਿਦੇਖਿ॥ ਰਿਛਬੰਨਰਾਲਿਘੋਰਥਰਚਰਿ
ਤ੍ਰਿਬਿਸੇਖ॥ ਮੰਜਰੀਜਗਪਲੁਵਪਭੋਰਭੀਰਸੀ॥ ਬਿਸਾਲਾਕੇਸੇਦਾਸਅਸਪਾਸਸੋਭਜੈਮਨੋ
ਮਰਲਾ॥੪੫॥ ਤਮ੍ਰਕੋਟਲੋਕੋਟਸ੍ਵਰਨਕੋਟਅਸਪਾਸ॥ ਦੇਵਕੋਪਗੀਖਿਗੀਕਿਪਰਬਤੀ ਇਦ੍ਰਕੇਬਿਲ
ਕੇਬਿਲਾਸ॥ ਬੀਰਬੀਚਹੋਂਕਪੀਸਬੀਰਬੀਚਰਿਛੰਜਲਾ॥ ਲੰਕਾਨੀਕਾਗਹੈਕਿਪੀਤਨੀ ਸਕੀਜਾਗਾ
ਲਕੰਠਮਾਲਾ॥੪੬॥ ਓਤਿਸ੍ਰੀਮਤਿਸਕਲਲੋਕਲੋਚਨਰੰਕੋਰਚਿਤਮਨਸ੍ਰੀਰਮਚੰਦ੍ਰਚੰਦ੍ਰਿਕਾ
ਯਾਂਲੰਕਦਰਸਨੋਨਮਧੰਚਦਸੋਪਕਾਸਾ॥੧॥੫॥ ਦੇਹਾ॥ ਯਾਖੇਰਸੇਪ੍ਰਕਾਸਮੇਂਕੇਸਵਦਾਸਪ੍ਰਕਾਸਾ॥
ਰਾਵਨਅੰਗਦਸੋਂਬਿਬਿਧਿਸੋਭਨਬਰਨਬਿਲਾਸਾ॥੧॥੫॥ ਅੰਗਦਕੁਦਗਏਤਹੰਅਸਨ
ਗਤਿਲੀਕੇਸਾ॥ ਮਨੋਮਧੁਪਕਰਹੋਟਪਰਸੋਭਤਸਾਮਲਭੇਸਾ॥੨॥੫॥ ਤਿਹੋਵਾਚਾ॥ ਨਰਾਚੰਦ੍ਰਾ ੬੩
ਕਮਲਕੋਸ

ਖ੍ਰਿਸਤ ਪਦੇ ਬਿਰੀਚ ਮੇਰੇ ਦਰੀ ਵਸੇ ਰਹੇ ਕੁਬੇਰ ਬੇਰ ਕੇ ਕੀ ਨ ਜੋ ਛੁਡੀ ਹਮ ਰਹੇ ਦਿਨੇ ਸਜ
 ਇਹ ਬੈਠ ਨਹ ਦਾਇ ਸੀ ਗੀ ਨ ਬੇਲ ਰੇ ਦਮੇ ਦੁਧਿ ਇਹ ਕੀ ਸਭ ਨਹੀ ॥੩॥ ਤੇ ਮਗ ਅੰਗ
 ਦਮੇ ਸੁਨਿ ਬਾਨੀ ॥ ਚਿੰਤ ਮਹਾ ਰਿਸ ਮਾਨੀ ॥ ਛੇਲ ਕੈ ਲੋਕ ਮੇਰੇ ॥ ਜਾਮ ਸਭ ਮਹ ਬੈਸੇ ॥ ੪ ॥ ਪਸ
 ਸਤੋ ਵਾਚਾ ॥ ਚੰਦ ਕੀ ਛੰਦਾ ॥ ਕੋ ਨਹੋ ਪਠੇ ਸੁ ਕੋ ਨੇ ਜਾਂਤੁ ਮੇਰਾ ਕਾਮ ॥ ਅੰਗ ਦੇ ਵਾਚਾ ॥ ਜਤ ਬ
 ਰਾਮ ॥ ਕੁਝ ਪਦੇ ਨਹ ਲੀਕ ਨ ਘਰ ਦੂਤ ਅੰਗ ਦ ਨ ਮਹੀ ॥ ਪਸ ਸਤੋ ਵਾਚਾ ॥ ਕੋ ਨਹੋ ਵਹ ਬੰਧ ਕੈ ॥ ਅੰਗ ਦੇ ਹੁੰ ਛੁਸ ਬੈ ਕੋਲੀ ॥
 ਦੁਹੀ ॥ ਅੰਗ ਦੇ ਵਾਚਾ ॥ ਲੀਕ ਜਾ ਰੀ ॥ ਘਰ ਅੰਛ ਗੇ ਸੁ ਬਾਤ ਬਿਬ ਕਾਜੀ ॥ ੫ ॥ ਅੰਗ ਦੇ ਵਾਚਾ ॥
 ਤੁਮ ਜਾ ਕੇ ਕੋ ਨ ਭਾਂਤਿ ਹੋ ॥ ਤਾਂ ਤੁਮ ਰਾਜ ਪੇਖ ਕਾਜੀ ॥ ਲੀਕ ਲਾਇ ਗੇ ॥ ਜੁ ਬਾਨ ਰ ਕੋ ਨ ਨ ਮ ਬ ਪਾਜੀ ॥ ਅੰ
 ਪ੍ਰੇਰੇ ਦੇ ਮਾਏ ॥ ੬ ॥ ਅੰਗ ਦੇ ਵਾਚਾ ॥ ਕੋ ਨਹੋ ਬੰਧ ਕੈ ॥ ਅੰਗ ਦੇ ਵਾਚਾ ॥ ਲੀਕ ਲਾਜ ਦੁਖ ਹੋ ॥ ਅਤਿ ਜਾਨੀ
 ਯੇ ਨ ਕਹਾਂ ਮੈ ॥ ੬ ॥ ਰਾਵੋ ਵਾਚਾ ॥ ਕੋ ਨਹੋ ਸੁਤ ॥ ਅੰਗ ਦੇ ਵਾਚਾ ॥ ਬਾਲ ਕੇ ਰਾਵੋ ਵਾਚਾ ॥ ਵ
 ਹ ਕੋ ਨ ਬਾਲ ਨ ਜਾਨੀ ॥ ਅੰਗ ਦੇ ਵਾਚਾ ॥ ਕਾਂਖ ਚਾਪ ਤੁਮੇ ॥ ਜੁ ਸਾਗਰ ਸਤੁ ਨੁਤ ਬਖਸ਼ੇ ॥ ਰਾਵ
 ਨੇ ਵਾਚਾ ॥ ਰੋਕ ਹਾਂ ਵਹ ਬੀਰ ਅੰਗ ਦਾ ॥ ਅੰਗ ਦੇ ਵਾਚਾ ॥ ਦੇਵ ਲੋਕ ਬਤ ਯੋ ॥ ਰਾਵੋ ਵਾਚਾ ॥ ਕੋ ਨਹੋ

੬੪ ਅੰਗਦੇਵਾਚਾ ਰਾਖਾ ਨਾ ਬਾਨ ਬਿਮਲ ਬੈਠ ਸਿਧਾਇਯੋ ॥ ਰਾਵਨੇਵਾਚਾ ਲੋਕ ਨਾ ਕੋਕੋ ਅੰਗਦੇਵ
 ਚਾ ਭਵੀਖਨ ਦੇਵ ਦੂਖ ਨ ਕੋਦੈ ॥ ਰਾਵਨੇਵਾਚਾ ਮੇਰੀ ਵਿਤਰੋਇ ਕੀਯੋ ॥ ਅੰਗਦੇਵਾਚਾ ਜਗਤੋ
 ਜੀਵਤ ਕੋ ਕੋਹੈ ॥ ਰਾਵਨੇਵਾਚਾ ਮੇਰੇ ਜਗਮਾਗਿ ਹੈ ॥ ਅੰਗਦੇਵਾਚਾ ਦੁਰਬੁਧਿ ਤੇਰੀ ਜਾਣੀਯੋ ॥ ਰਾ
 ਵਨੇਵਾਚਾ ਕੋਨ ਬਾਤ ਕਹਾਯਾ ਠੀਕੀ ਬੇਗ ਬਾਤ ਈਯੋ ॥ ਅੰਗਦੇਵਾਚਾ ਬਿਜਾ ਸੀਰਪੁ
 ਨਾ ਬਕੋ ਬਾਨ ਹੋ ਸਵ ਅਯੋ ॥ ਏਕ ਨ ਕਾਹੂ ਜੋ ਜੂ ॥ ਸਗਰ ਕੋ ਮਦਝਾ ਹਰਿ ਕਾ ਰਿਕੂਟ ਕੋ ਦੇਹ ਬਿ
 ਹਰ ਛੋੜਾ ॥ ਸੀਖਾ ਨਿਹਾ ਸੀਪਾ ਰਕੋ ਰੋਛ ਸਸੈ ਕਾ ਅਸੈ ਕਾ ਬਨੇਹੁ ਦਯੋ ਜੂ ॥ ਅੰਛ ਕੁਮਾਰੁ ਦਿਤਾ
 ਰਿਕੈਲੋ ਕਜਗਾਇ ਕੈ ਸੋ ਕਪਜਤੁ ਭੁਯੋ ॥ ਅੰਗਦੇਵਾਚਾ ਭੀਗੋ ਦਕਾ ਰਾਂ ਮਰਾ ਜਨ ਕੇ ਰਾਂ ਜਾ
 ਏਇਹਾਂ ਮਤੇਰੇ ਮਹਾਂ ਭਾਗ ਜਗੇ ਅਬੈ ॥ ਦੇਵਿ ਮੇਰੇ ਦਰਿ ਕੁੰਭ ਕਾਗਾ ਦੇਵਿ ਮੇਰੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਜਿਤੇਪੁ
 ਛਾਏ ਪੋਸ ਬੈ ॥ ਰਾਖਿ ਮੇਰੇ ਤਕੋ ਭਾਂਤ ਕੋ ਬੀਸ ਕੋ ਸੋ ॥ ਦੇਲੋ ਕਮੇਲੋ ਕਪਰ ਲੋਕ ਕੋ ॥ ਅਨ ਕੇ ਪਾਂਧਰੇ
 ਦੇਸ ਲੋਕੋ ਸੁਲੈ ॥ ਸੁਹੀ ਈਸੀ ਤਾਹੀ ਲੈਕ ਕੋ ॥ ਰਾਵਨੇਵਾਚਾ ਲੋਕ ਲੋਕੋ ਸੋ ਸੋਚਿ
 ਬ੍ਰਹਮਾ ਰਚੇ ਆਪਣੀ ਆਪਣੀ ਸੀਵ ਸੋ ਰਹੈ ॥ ਰਾਗਿ ਬਾਧੈ ਧਰਮ ਨੁਹ ਛੋਕੈ ਬਾਤ ਮਾਗੀ ॥ ੬੪

ਪੈਰੇ ਦਬਾਇਓ ਤਾਹਿ ਕੂਭੀ ਗੀ ਦੇਵ ਦੇ ਸਮੇ ਬਿਸੁਖੁ ਮਾਹਿ ਦੇ ਦੋਹੁ ਸੁਖੀ ਹੋ ਤਾਹਿ
 ਚੁੰਛਾ ਤਿਕੈ ਪਾਏ ਕਾ ਕੇ ਪੈਰੇ ਅਜ ਸੀ ਸਬ ਤੇ ਪਾਇ ਮੇਰੇ ਪੈਰੇ ॥੧१॥ ਰਾਵਨੇ ਵਾਚਾ ਮੰਦਰਾ ਰੰਮ
 ਕੇ ਕਾਮ ਕਾ ਰੇ ਪਤੀ ਤਤ ਕੈ ਨ ਕਹੰ ਰਿਪਤੀ ਤਾਮ ਹੰ ਬਾਲ ਬਲੀ ਛਲ ਸੇ ਬ੍ਰਿਗਨੰਦ ਨਗਰ
 ਬਸੁ ਹੋਇ ਜਦੀ ਨਗਰਾ ਦੀ ਨ ਸੁਕੀ ਛਿਤ ਛਿਤ ਰਹਤੁ ਜੋ ਬਿਨ ਪਾਨ ਨਹੈ ਹਰਾ ਜਾ ਕਿਓ ॥੧੨॥ ਅੰਗ ਦੇਵਾ ਬਿਜਾ ਸਿੰਘ
 ਅਕੈ ਨਵਹੈ ਬਿਸੇ ਨਿਲੇ ਪੈਤ ਹੀ ਤੁਮੇ ਬਾਂਧਿ ਲਿਓ ॥੧੩॥ ਅੰਗ ਦੇਵਾ ਬਿਜਾ ਸਿੰਘ
 ਤਕੇ ਉਨ ਕੈ ਬੰਦਗਤੁ ਮਪੈ ਪਾਨ ਰੇਖ ਗਈ ਨਤ ਹੀ ਤੁਮ ਬਾਂਧ ਬਾਂਧ ਤਸੇ ਨ ਬਨੁ ਓਨ ਬਾਧ ਬਾਂਧ
 ਧਕੇ ਬਾਟ ਕੀ ਸੀਰ ਪਾਨ ਬਪਤ ਪਰੀ ਬਤ ਤੁਮੇ ਦਸ ਕੀ ਪਾਨ ਸੁਣਿ ਪਰੀ ਤੇਲਾ ਨਿਤੁਲਾ ਨਿ
 ਪੁੰਛ ਜਗੀ ਨਜ ਗੀ ਜਗਲੀ ਕਜ ਰਾਉ ਜਗੀ ॥੧੪॥ ਅੰਗ ਦੇਵਾ ਬਿਜਾ ਛਾਤੁ ਦੋਹਰਾ
 ਹੀ ਬੰਦਗਤੁ ਪੁੰਛ ਕੇ ਬਾਗ ਨਿਲੀ ਕਜ ਗੀ ਭੀਰੇ ਮੇਂ ਅਛ ਮਕੇ ਬਪੁ ਬਾਲ ਕਬਾ ਦਰਾਇ
 ਪ੍ਰਸਸਤ ਕਰੀ ਤਾਲ ਬਿਧੇ ਅਗ ਸਿੰਘ ਬੰਦਗਤੁ ਟਕਾ ਬੰਦੁ ਮਕੈ ਨ ਕਰੀ ਬਾਨਰ ਕੋ ਨਰ
 ਕੋ ਬਿਨ ਕਰਨ ਮੇ ਸੁਹਾਨਾ ਕਜੀ ਤੇ ਅਗੀ ॥੧੫॥ ਅੰਗ ਦੇਵਾ ਬਿਜਾ ਛੰਦਾ ਚੇਟ ਕਸੇ ਪਾਨ
 ਬਿਅਰਥ ਹੀ ਆਪਣੀ ਦਰਾਈ ਕਰੀ

ਜੀ ਹੋਈ
 ਸੀ ਜੇ ਨੀ

ਜੁਧ ਜਾਇਕ
 ਪ੍ਰਸਸਤ ਕਰ
 ਕਰ

ਚੋਟਕਰਕੇ
ਸਿਵਨੀਕਾਧ
ਨਖਰੀਤਕੇ
ਤੇਇਕੋਗਮੇ

ਭੰਗਕੀਪੁਰਾਵਰੇਕੋਅਤਿਜੀਰਨੀ॥ ਬੰਨਸਮੇਤਹਜੀਪਚਕੈਤੁਮਜਸਹਪੈਨਤਜੇਲੁ॥ ਥ
ਰਵੇਵਚਾਬੰਨਸੇਕੋਨਬਲੀਬਲਿਕੇਸੁਤਵੈਬਲਬਵਨਬੰਧਲਮੇ॥ ਬੇਈਸੁਤੇਜਿਨਕੇਸਿ ਅੰਗਦੇਵਾ
ਰੁਚੇਰਿਨਲਚਨਚਾਇਕੈਛਾਡਦੋ॥ ੧੫॥ ਰਵੇਵਚਾਬਿਜਾ॥ ਨੀਲਸੁਖੇਨਹੁੰਨੁਭਿਨਕੇ
ਲੁਅੰਰਸਬੈਕੀਪੁਜਤਿਹਰੇ॥ ਅਠਹੂਅਠਦਿਸਾਬਲਿਦੈਅਪੋਪਦਲੈਪਿਤਜਲਗਮਾ ਨਿਸਵਾਸਤੇ
ਗੇ॥ ਤੇਸੇਸਪੁਤਹਜਾਇਕੈਬਾਲਅਪੁਤਨਕੀਪਦਵੀਜਿਯਾਗੇ॥ ਅੰਗਦਸੀਗਲੈਮੇਰਸਬੈਰ
ਲਅਜਹੀਕੀਨਹਨੈਬਪਬਾਗੇ॥ ੧੬॥ ਦੇਹਾਜੇਸੁਤਅਪਨੇਬਾਥਕੈਬੈਰਲੇਅਪਕਾਸਾਤਾ
ਸੋਜੀਵਤਹੀਮਕੇਲੋਗਰਹੈਤਜਿਤਾਸਾ॥ ੧੭॥ ਅੰਗਦੇਵਚਾਦੇਹਾਇਨਕੇਬਿਲੋਗਮਾ
ਵ ਨਿਯੋਕਯਕੇਸੁਪਲਾਅਧਾਪਾਵਕਪਾਨੀਪਵਨਪੁਤਜਮੇਅਸਧਤੁਸਾਧਾ॥ ੧੮॥ ਰਵੇਵਚਾ ਤੁਰੀਭਲੋਜੇ
ਚਾਵੁਤਾਬਿਲੋਬਤਾ॥ ਉਗਸਿਅੰਗਦਲਜਕਛੁਗੇ॥ ਜਨਕਪਾਤਕਬਤਬਿਬਕੇ॥ ਸਹ ਬੁਭੀਕਰੇ
ਤਲਛਮਨਗਮਹਿਸੀਹੇ॥ ਸਕਲਬਨਹਰਾਜਤੁਮੇਕੇ॥ ੧੯॥ ਅੰਗਦੇਵਚਾਨਿਸਪਾਲਕਾ ੬੫
ਸੋਤੁਸਮਮਿਤਹਮਚਿਤਪਹਿਚਨਹੀ॥ ਦੁਤਬਿਧਿਪੁਤਕਬੁੰਨਭਿਰਅਨਹੀ॥ ਅਧਾਮੁਖਦੇਖਮ ਅਧਵੀਦਲ
੨੦॥ ਰਵੇਵਚਾ
ਦੁਤਾਦੀਤਗਤੇਉਲਟੀਗੀਤਮੈਤੇਸਾਥਕਹਤਹੋ ਕੇਕਰੇ

ਬਿਲਖੁ ਪੁਖਤੁ ਪੁੰਨਾ ਭਾਖਿ ਭੁਜ ਸੀਸ ਤਬ ਮੋਰ ਕਰ ਪੁੰਨਾ ॥ ੨ ॥ ਰਾਵ ਨੇ ਵਾਚੀ ਵਕਲਾ ਮੇਰੀ
 ਬਗੀ ਭੁਲ ਸੇਕਾਂ ਰਿਕੀਰੇ ॥ ਤੇ ਮੇਰਾ ਮੇਰਾ ਦੁਸਰੈ ਸਾਥੀ ॥ ਦੁਸਰੈ ਸਾਥੀ ਤੇ ਤੇਰਾ ਮੇਰਾ ਜੀਵਨੁ ॥
 'ਸਿਖੈ' ਭੁਲਾ ਮੇਰਾ ॥ ੩ ॥ ਅੰਗ ਦੇ ਵਾਚਾ ਉਪੇ ਵੇਖੈ ਛੰਦਾ ॥ ਨਰਾਜ ਬੈਸੀ ਰਾਮ ਪਰੇ ॥ ਅਸੇਖ ਮਾ
 ਥੇਕੀ ਭੁਲਾ ਮੇਰਾ ॥ ਸਿਖਾਂ ਸਿਵਾਂ ਸੁਨ ਗਏ ਤਿਹਾ ॥ ਛੇਕੈ ਚੁੰਛ ਗਿਰੈ ਬਿਹਾ ॥ ੪ ॥ ਰਾਵ ਨੇ ਵਾਚਾ ॥ ਨਰਕ ਵਿਖੇ
 ਭੁਜ ਗਏ ਪੁੰਨਾ ਤੇ ਮੇਰਾ ਮੀਰ ਦਾਸੀ ਸਦਾ ਪਾਏ ॥ ਪੁਤੀ ਰਹੇ ਕੇ ਸਿਖ ਸੁਰਜੇ ॥ ਛਪਾ ਨ ਬਲੀ ਖਿਚੇ ਨ ਦਾ
 ਨੇਰੇ ਛੰਦ ਜਾਂ ਕੋ ਕਾਬਾ ਪਰੇ ਸੁਰਜੀਵ ਤੇ ॥ ੫ ॥ ਸਭਾ ਮੇਰਾ ਮਾਲੀ ਸਿਖੀ ਪਾਕ ਕੀ ॥ ਕਰੇ ਲਿਆ
 ਕੇਤਵਲੀ ਮਾਟੀ ਭਧਾ ॥ ਪਛੇ ਬੇਦ ਬ੍ਰਹਮ ਸਦਾ ॥ ਗੁਜਰੇ ਕਾਬਾ ਪਰੇ ਸੁਰਜੀਵ ਤੇ ॥
 ੬ ॥ ਅੰਗ ਦੇ ਵਾਚਾ ॥ ਬਿਜਾ ਪੇਟ ਚੜ੍ਹੇ ਪਲ ਨ ਪਲ ਕਾ ਚੜ੍ਹੇ ਪਲ ਕਿਉਂ ਚੜ੍ਹੇ ਮੇਰਾ ਮਦੇ ॥
 ਚੁੰਕਿ ਚੜ੍ਹੇ ਚਿਤ੍ਰ ਸਾਹੀ ਚੜ੍ਹੇ ਗਜ ਬਾਜ ਚੜ੍ਹੇ ਗੁਰਗ ਬਾਜ ਚੜ੍ਹੇ ॥ ਬਜੇ ਮਥਿ ਮਨ ਚੜ੍ਹੇ ॥ ਅਕਾਸ ਬਿ
 ਰਹੇ ਜੀਵੇ ਸਦਾ ਸੇਕ ਬੀਨ ਪਛੇ ॥ ਚੇਤਨਾ ਜੀਰ ਜੀਰ ਚਿਤ੍ਰ ਸੁਚਾਤ ਮੁਛ ਚਿਤ੍ਰ ॥ ਬਾਨਗੀ ਚੜ੍ਹੇ
 ਚੜ੍ਹੇ ॥ ੭ ॥ ਰਾਵ ਨੇ ਵਾਚਾ ॥ ਭੁਜ ਗਏ ਪੁੰਨਾ ॥ ਨਿਕਾਰੇ ਸੁਰੇ ਮਾਲੀ ॥ ਰਾਜ ਕੇ ਦਿਖੇ

੬੭ ਛਿਕੈਕੁਕਾਤਸਤਕੋਲਿਯੇਬਾਨਗਲੀਕਹੋਬਤਤਸੋਸੁਕੈਸੇਜੁਰੈਰਾਮਸੀਗਾਮਮੋਸੋ॥੨੬॥
 ਅੰਗਦੇਵਚਾਸੈਖਾਹਬੀਨਸਾਬੀਨਪੋਰੇਨਚੇਰੇਨਗਉਨਠਾਉਕੋਨਉਬਿਲੈਯੋ॥ਤਤਨਮਾ
 ਇਸਤੀ ਤਨਪੁਤਕਲਤਨਬਿੰਤਨਅੰਗਨਸੀਗਤਰੈਯੋ॥ਕੇਸਵਕਾਂਮਕੋਰਾਮਬਿਸਾਹਤਅੰਗਨਕਾਮਨਕਾ ਕੰਮਆਵਟੁ
 ਮਨਪੈਯੋ॥ਚੇਤਰੇਚੇਤਅਜੋਚਿਤਅੰਤਰਅੰਤਕਓਕਅਕੇਲੀਜੈਯੋ॥੨੭॥ਚਾਵਨੇਵਾਚਾਕੁਨੀ ਵਾਲਾਗਮ
 ਗਪੁਖਤਾ॥ਡਰੈਗਾਅਬਿੰਪ੍ਰਾਨਬੈਜੁਭਜੈ॥ਪਰਦੁਬਛਡੇਪਰਿਸ਼੍ਰੀਹਲਜੈ॥ਪਰੋਏਜਾ
 ਪੇਨੋਏਰਤੀਕੋ॥ਸੁਕੈਸੇਲਰੋਬੇਖਕੀਨੇਜਤੀਕੋ॥੨੮॥ਚਾਵਨੇਵਾਚਾਦੇਹਾਗੋਦਕਿਮੇਮੇਖੇ
 ਲੁਹੀਹਗਹਿਰਕੇਸਵਦਾਸਾਸਿਸਚਛਾਏਅਪਨੇਕਮਲਸਮਾਨਸਹਸਾ॥੨੯॥ਅੰਗਦੇਵਾ
 ਚਾਦੰਤਕਾ॥ਜੈਸੇਤੁਮਕਾਤਉਠਾਯੋਏਕਹਿਰਵਰਾਮਸੇਕੋਟਕਪਨਕੇਬਾਲਕਉਠਵਹੀ॥ਕਾ
 ਟੇਜੁਕਾਤਸੀਸਕਾਤਪਨੇਰੋਪਾਪਤੰਗੁਰਕੇਖੇਲੇਕਾਭਟਪਦਪਾਵਹੀ॥ਜੀਤਿਮੇਸੁਰੇਤੈ
 ਸਰਨਸਪਰਿਖਾਨਹੁਕਾਸਿਮੇਭੁਜਨਹੀਜਨਤਸਾਮਭਵਹੀ॥ਗਹੋਰਾਮਪਾਅਸੁਖਪਾਕਹੈਤ
 ਘੀਤਪਸੀਤਜੁਕੇਦੇਹਦੇਵਦੰਧਵੀਬਜਾਵਹੀ॥੩੦॥ਚਾਵਨੇਵਾਚਾਚੰਦ੍ਰਬਿਤਮਨਿਛੰਦਾਤਪੀਜ ੬੭
 ਨਹੀਤਾਦੇਵਤੇਨਾ ਤੇਰੀ
 ਰੇਬਜਾਵਦੇਹੈਰੇਉਪਰ

ਗੁਰਸਾਕਿ ਦੇਵਾਂਗਨਾ ਦੇਵਾਂਗਮੈ ਸਰ

ਪੀਥਿ ਪ੍ਰਨਤਿ ਪ੍ਰਸੰਗਿ ਅੰਦੇਵ ਦੇਵੀ ਸਬ ਦੇਵੀ ਕੋਰੇ ਸੀਯਨ ਦੇਵੀ ਯਹ ਨੇ ਮਜੀਧਰੇ ਅਮਾਨੁ ਪੀਭੁ
ਮਾਅਬ ਨਹੀ ਕੋਰੇ ॥੩॥ ਅੰਗ ਦੇਵਚਾ ਬਿਜਾ ਪਹੁਨ ਤੇ ਪਤੀ ਕਰ ਪਵਨ ਦੁਟਕ ਰੰਧਨ ਦੇਹ ਕੋਰੇ ॥
ਛੋਰੀ ਬੀਹੀ ਨ ਕੋਰੇ ^{ਪੁਸ਼ਟ} ਨਮੋ ਛਿਤਗਰਬ ਯੇਤਿ ਨ ਕੇ ਬਲ ਕੋਰੇ ਪਰਬਤ ਪੁਜ ਪਰੇ ਨ ਕੇ ਪਾਤਸਮਾਨ
ਤਰੇ ਅਜੁੰਧਰ ਕੋਰੇ ^{ਰਾਮਕ} ॥੪॥ ਇਨ ਰਾਖਨ ਪ੍ਰੀਤ ਜੇਹਾ ਨ ਕੋ ਨਾਇ ਹਨ ਰਬ ਨ ਕੋਰੇ ॥੫॥ ਗਵੇ ਨੇਵਚਾ
ਚੰਚਰੀਕਾ ਦੇਹ ਅੰਗ ਦਰਾਜ ਤੋ ਕਹੁ ਮਰਬ ਨ ਰਹ ਜੋਰੇ ਬਾਂਧ ਦੇਹੀ ਤਵੀਖ ਨੈ ਅਰੁ ਠੇਰ ਮੇਤਸਮਾ
ਜੋਰੇ ਪੁਛ ਜਾਣੀ ਅੰਛ ਰਿਪਕੀ ਪਾਪ ਲਗੇ ਹੁੰਦੇ ^{ਸੁਗੰਧ} ਸੀਯ ਕੇਤ ਬ ਦੇਹੀ ਰਾਮ ਹਿਜਾਇ ਪਾਸਮੁ
ਦੁਕੇ ॥੬॥ ਅੰਗ ਦੇਵਚਾ ਲੀਕਲ ਅਗੇ ਬਲੀਹ ਨੂੰ ਤਸੀਤ ਗੁਯ ਯੋ ਸਿਧ ਬਾਧ ਤਸੇ ਪਵੈ ਨਲ ਦੋਸ ਮਸ਼ੁਕੇ
ਛੀਰ ਛੀਟ ਬਹਾ ਅਯੋ ਤਾਹਿ ਤੇ ਹਿਸਮੇਤ ਅੰਧ ਭਿਖਾਰੀ ਉਲਟੀ ਕੋਰੇ ਅਜਰਾ ਜਕਹ ਬਿਭੀਖ
ਨ ਬੈਠਹੀ ਤਿਨ ਤੈਡਰੇ ॥੭॥ ਦੇਹਾ ਯਹ ਕਹੇ ਅੰਗ ਦਤ ਬੈਠ ਕੋਰੇ ਪ੍ਰੀਤ ਪਾਯਾ ਉਠ ਪਰਨ ਪਰ
ਜਾਪੀ ਸੈ ਨ ਸਹਤ ਰੁਪ ਰਾਜਾ ॥੮॥ ਦੰਡਕਾ ਹਵਾ ਗਿਰਹ ਲੋਹੇ ਮੇਰ ਗਿਰਹ ਲੋਹੇ ਅਰੁ ਹੁੰਦਾ ਗਿ
ਹਾਲੇ ਅਚਲਾ ਅਚਲਾ ਲਈ ਸਪਤ ਪਤਾਲਾ ਲੋਹੇ ਜਾਲ ਪਾਲ ਭਾਲ ਜਾਲੇ ਬਲ ਬਲ ਜਾਲੇ
ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਅਚਲ ਸੋਸੀ ਲੋਕ ਲੋਕ ^{ਸੇਸ ਨਗਵਾ} ਟੁਕੁ ਅਰਬ ਦੇ

੬੮ ਜਲਉਚਕੋਉਡਲਈ। ਕੋਸੇਦਾਸਲੀਕੋਸਕਲਦਲਬਲਾਲੇਦਸਸੀਸਹਾਲੇਜਿਹਈਸਪ੍ਰਤਿਪ
 ਲਈ। ਭੁਵਲੋਕਹਲੀਪ੍ਰਵਲੋਕਹਲੀਬਲਬਲਬੰਡਕੋਕੋਪਗਪੇਨਾਲਈ। ੩੬॥ ਦੋਹਾ॥ ਤਬਰਦ
 ਨਸਿਰਕੋਮੁਕਟਲੈਕਹਿਉਡਮੇਸੁਜਨਾਮਨੇਚਲਨੇਮਲੇ ਰੋਗਬੁਨਰੋਪਸਬਨ। ੩੭॥ ਇਤਸ੍ਰੀਮਤਿ
 ਸਕਲਲੋਕਲੋਚਨਚਕੋਗਹਿਤਮਸਿਸ੍ਰੀਗੰਮਚੰਦ੍ਰਚੰਦ੍ਰਿਕਾਅੰਦੁਤੰਗਦਬਰਨੇਨਮਖੇਤਸੇਪ੍ਰ
 ਸਾ॥ ੧੬॥ ਦੋਹਾ॥ ਯਾਸੰਤਰੋਪ੍ਰਕਾਸਮੇਲੰਕਨਿਰੋਪਨਜਨਾਨਗਪੰਸਮੋਗਮਕੋਬੀਪਨਕਮੇਬਖ
 ਨ॥ ੧॥ ਰਸੁਨਮੰਤ੍ਰਪ੍ਰਸਸੰਬਧਜੂਬਪਬਰਨਲੇਖਾ^{ਪੰਗਪਦੇਗ}ਲਛਮਨਮੇਹੰਤੁਗਮਨਅਨੋਪਰਬਤਦੇ
 ਖਿ॥ ੩॥ ਦੋਹਾ॥ ਅੰਗਦਲੈਵੰਕੋਮੁਕਟਪਰੋਗਮਕੋਪਾਇ॥ ਰਾਮਭਵੀਖਨਕੋਸਿਰਸਿਭੁਖਤਕੋ
 ਸੁਭਾ^{ਮਿਰਸੇਭਾਯੋ}। ੩॥ ਪੰਧਾਟਿਕਾ॥ ਦਿਸਦੰਛਨਅੰਗਦਪੁਰਬਨੀਲਾਪੁਨਹੰਤੁਮੰਤਪਸਰਮਸੁਸੀਲਾ
 ਦਿਸਉਤੰਗਲਛਮਨਸਹਿਤਰਮਾ^{ਮੋਰਚੇਬਟਤੋ}ਸੁੰਗੀਵਿਮੰਧਕੀਨੇਬਿਗੰਮ॥ ੪॥ ਸੰਗਤੁਬਪਜੂਬਨਿਬਲ^{ਸੇਨਪ}
 ਬਿਲਾਸਾਪੁਗਠਿਰਤਭਵੀਖਨਅਸਪਸਾਨਿਸਬਾਸੁਗਸਬਕੇਲੇਤਸੇਧਾਇਹਭਾਂਤਿਭੁਖੇਲ^{ਬਿਲਕਰਕੇ}
 ਕਾਨਿਰੋਧਾ॥ ੫॥ ਸੁਬਰਾਵਨਸੁਨਿਲੀਕਾਨਿਰੋਧਾ॥ ਤਬਉਪਜੇਤਨਮਨਪਰਮਜੋਧਾ॥ ਰਾਖੇਪ੍ਰਸਸਤ ੬੮

ਗੁਨੇਨਦਵੈਬਹੁਧੰਕਦਵੈਂ ਤਤੇਜੁਧੀਸਾਧਿਨਮੈਨਭਾਵੈ ॥੨੧॥ ਕਾਜੀਸੁਰਾਚਰਮਸੁਰੀਕੀਜੁਸ ਬ੍ਰਹਮਾ
ਦਾਤਮਾਰੇਹਿਤਸੀਗੁਰੀਜੁਸਿਪਾਲਭੂਮਿਬਿਧਿਚਰਜਨੈਂ ਸੁਨੈਮਹਾਂਰਾਜਸਬੈਬਖੀਐ ॥੨੨॥ ਭੁਜੰਗ
ਪ੍ਰਮਾਤਾ ॥ ਇਹੈਲੋਕਏਫੈਸਦਾਸਾਧਜਨੈਂ ਬਲੀਬੇਨਜਮੈਂ ਅਪਹੀਈਸਮਾਨੈਂ ਕਰੈਸਾਧਨਾਏਕ
ਪਹਲੋਕਹੀਕੋ ॥ ਹਰੀਚੰਦਜੈਸੇਗਏਦੈਮਹੀਕੋ ॥੨੩॥ ਦੁਹੈਲੋਕਕੋਏਕਸਾਧੈਂਸਿਅਨੈਂ ਬਿਦੇਹੀਨਜ
ਯੋਬੰਦਬਾਨੀਬਖਸੈਂ ਨਨੈਂਲੋਕਏਫੈਹੀਏਕਅਸੋ ॥ ਤਿਸੀਕੋਹਸੈਂਜੁਮੈਂਭਲੇਫੈਅਨੈਂਸੋ ॥੨੪॥ ਏਨੇਨਰ
ਹਾਚਹੁੰਭਾਂਤਿਕੋਮੈਕਹੇਤੁਮਸੋਰਾਜਚਰਿਤ੍ਰਾ ਰਚੈਸਕੀਜੈਚਿਤਮੈਂ ਚਿਤਹੁੰਮਿਤ੍ਰਅਮਿਤ੍ਰਾ ॥੨੫॥ ਚਾਗਮਾਬਾ
ਰਤੰਤਮੰਤੀਕੋਹੋਚਭੁੰਤਕੇਮੰਤ੍ਰਾ ਮੋਹਸਨਯੋਸੁਫੈਜੈਸੇਧਸੇਧਅਬਤੰਤ੍ਰਾ ॥੨੬॥ ਛਪਾਏਕਰਾਜਕੇ
ਕਾਜਆਪਨੋਕਾਜਬਿਗਭਤਾ ਜੈਸੇਲੋਚਨਹਾਨਿਸੰਗੀਕਵਿਬਲਹਿਨਿਵਭਤਾ ਏਕਰਾਜਕੋਕਾਜ
ਤਤੈਨਿਜਕਾਰਜਕਜੈ ॥ ਜੈਸੇਸੁਦਥਨਿਕਾਰਸਬੈਮੰਤ੍ਰੀਸੁਖਸਾਜੈ ॥ ਇਕਪੁਰਸਮੇਤਅਪਨੋਭਲੇ
ਕਹਤਦਾਸਗਬਿਦੁਤਜਯੋ ॥ ਯਹਆਪਨਉਪਤਕੇਬੁਰੇਕਹਤਦਾਵਹੋਪੁਤਜਯੋ ॥੨੭॥ ਏਹਾਮ
ਤ੍ਰਜੁਰਾਪਕਾਰਕੇਮੰਤ੍ਰੀਕੇਜੁਪ੍ਰਮਾਨਾ ਬਿਖਸੇਂਦਰਮਬੀਜਸੇਗੁਰਸੇਨੀਬਸਮਨਾ ॥੨੮॥ ਚੰਦ੍ਰਬਿਤ

ਨੇਰ
ਜਾਬਾਨਸੁਰ
ਗਮਾਬਾ

ਗੁਰ

੭੦ ਮਨਿ ਰਾਜਨੀਤਿ ਮਤ ਤਤ੍ਵ ਸਮੁਝਿਯੋ ਦੇਸ ਕਾਲ ਗੁਨ ਜੋਧ ਅਰੁ ਭਿਯੋ ਮੰਤ੍ਰਿ ਮੰਤ੍ਰ ਅਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਹਿਯੋ॥
 ਅਵਗਥਿ ਚਰਤ੍ਵੰਤ੍ਰ ਸਬਲ ਹਿਯੋ॥ ੨॥ ਰਾਵਨੇ ਵਾਰਾ ਚਰਤ੍ਵੰਤ੍ਰਿ ਪਤ੍ਰ ਮਕਹਿਯੋ॥ ਚਠ ਮੰਤ੍ਰਿ ਮਤ੍ਰੇ
 ਮਨ ਗਹਿਯੋ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰੇ ਕਨਕ ਬਾਰਿਯੋ॥ ਇੰਦ੍ਰ ਲੋਕ ਬਰਬਾਸ ਹਰਿਯੋ॥ ੩॥ ਪ੍ਰਮਿਤ ਛਰਾ॥ ਉਠਿ ਪ੍ਰ
 ਸਸਤ੍ਰ ਸਜਿ ਸੈਨ ਚਲੇ॥ ਬਹੁ ਭਾਂਤਿ ਜਾਇ ਕਾਪਿ ਪੁੰਜ ਦਲੇ॥ ਤਬ ਦੋਰ ਨੀਲ ਉਰ ਮੁਸਹਰੇ॥ ਅਸੋ ਹੀ ਨਹਿਰੇ
 ਕੁਦ ਮੁੰਡ ਸੇਨੇ॥ ੩॥ ਬੀਸ ਸੁਤਿਤ॥ ਮਹਾ ਬਲੀ ਸ੍ਰੁਤ ਹੀ ਪਸਤ ਕੋ॥ ਚਲੇ ਤਹਾਂ ਵਨ ਮੀਥਿ ਹਸਤ ਕੋ॥
 ਅਨੇਕ ਭੇਰ ਬਹੁ ਦੰਧ ਵਦੀ ਹਬਾਯੋ॥ ਗਾਯਨੇ ਪੰਥ ਜਹਾਂ ਤਹਾਂ ਗਾਯੋ॥ ੩੩॥ ਸਨੀਰ ਜੀ ਪੁਤ੍ਰ ਸੰਕਾਸ ਸੇਭ
 ਜੀ॥ ਬਿਲੋਕ ਜੰਕੋ ਸੁਗੰਧ ਛੋਭੀ॥ ਪ੍ਰਚੰਡ ਨੈਰਿ ਤੁਸਮੇਤਿ ਦੇਖਿਯੋ॥ ਸਾਧੇ ਤਮ੍ਹੇ ਮਹਾ ਕਾਲ ਲੇਖਿਯੋ॥
 ੩੪॥ ਬਿਭੀਖਨੇ ਵਾਰਾ ਬਸੰਤ ਤਿਲਕਾ॥ ਕੇਦੰਤ ਮੰਤ੍ਰ ਤਮ੍ਹੇ ਰਬ ਵੰਤ੍ਰੇ॥ ਸਿੰਘ ਸ੍ਰਜਾ ਸਮਰ ਪੰਡਤ ਬਿੰ
 ਦ ਮੋਹੇ॥ ਮਹਾ ਬਲੀ ਪ੍ਰਬਲ ਕਾਲ ਕਰ ਲਨੇ ਤੋ॥ ਸੋਮੇ ਪਨ ਦੇ ਸੁਗਨ ਅਕੁਝੇ ਪਯੋਤਾ॥ ੩੫॥ ਜੋਬਾਧ
 ਬੇਖਰ ਬਬਾਧ ਪ੍ਰਿਥੇ ਤੁਧਾ ਹੀ॥ ਸਰਕਤ ਲੋਚਨ ਕੁਬੇਰਾ ਬਿਪਤ ਕਹੀ॥ ਲੀਨੇ ਤ੍ਰਿਸੁਲ ਸੁਰਸੁਲ ਸਮਾ ਕਹਿ
 ਮਨੋ॥ ਸ੍ਰੀ ਰਾਧ ਵੇਦ ਤਕੋ ਅਤਿ ਕਾਯ ਜਾਨੈ॥ ੩੬॥ ਜੋਕਾਂਗਨੀ ਅਰਬ ਸਿੰਗ ਮਹਾਲ ਮਾਲੀ॥ ਜੰਕੀ ਉਦਰ ੭੦

ਮਾਨੋਹਾਰੀ
 ਤੇਜਿ ਪਤ੍ਰੇ
 ਇਹ ਪਤ੍ਰੀ

ਪੰਗਤ
 ਸਿੰਗ ਮਹਾਲੀ ਦੇ ਪਾਠ ਬਟਮੁਖ ਸਮਿੰਗ

ਸੁਆਮਕਾਤਕਕੀਬਰਛੀਸਹਾਗੀ

ਉਹਖਨਮੁਖਸਕਤਿਸਲੀਸੁਰਧਾਂਧੰਅਹਰਿਕੀਰਤਕੇਨਜਨੀਸੋਈਮਹੋਦਭੀਕੇਦਰਬੰਧੁਮਾ

ਬਟ
ਜਿਸਕੀਸੀ
ਸਸਤੋਨਹੀ
ਦੁਟਤੀ

ਨੀ॥੩॥ਜਾਂਕੇਰਬੰਗਪਰਸਰਪਧੁਜਾਬਿਰਜੇ॥ਸ੍ਰੀਸੁਰਸੀਮੰਡਲਬਿਮੰਡਲਜੋਤਸਾਜੈ॥ਆਖੰਡ

ਲੀਯੋਜੋਸਸਤਤਨਤਲਧੀ॥ਦੇਵੰਕੈਸੁਸੁਲੇਕਬਿਹਾਰਕਾਹੀ॥੨॥ਜੋਹੀਸਕੇਤੁਭਜਦੰਡਦੁਖੰਡ

ਪ੍ਰਗਟੇਧਾਨੀ

ਧਾਹੀ॥ਸੰਗਅਸਿਧਬਹੁਧੰਅਵਗਾਹਕਾਹੀ॥ਲੀਨੀਛਿਰਾਇਜਿਹਿਦੇਵਅਦੇਵਬਾਮਾਸੋਈਖਰਾ

ਤਖਜਬਲੀਮਕਾਛਨਾਮਾ॥੩॥ਭੁਜੰਗਪ੍ਰਮਤਾ॥ਲਗੇਸਮੰਦਨੇਬਾਜਰਾਜੀਬਿਰਜੈ॥ਜਿਨੇਬੇਗ

ਕੋਪੰਨਕੋਬੇਗਲਾਜੈ॥ਤਲੇਸੁਹਨਕੀਕਿਕੀਜੋਤਸਾਜੈ॥ਮਿਲੈਦਮਨੀਸੋਮਨੇਮੇਘਗਾਜੈ॥੪॥ਪਤਾ

ਕਾਬਨਜੋਸੁਖਸਹਦੁਲਸੋਭੈ॥ਸੁਰੇਂਦ੍ਰਾਦਿਰੁਦ੍ਰਾਦਿਕੇਚਿਤਛੋਭੈ॥ਲਸੈਛੰਡਮਾਲਾਸੋਸੋਮਭਕੰ॥

ਮਨੁਖਜਨੇਦਸੰਗੀਵਤਕੋ॥੪॥ਪੁਰੰਦ੍ਰਾਛੰਡੇਸਬੈਆਪਅਏ॥ਮਨੇਦ੍ਰਾਦਸਾਦਿਤਅਕੋਰਾਧਾਏ॥

ਪਰਬ॥ਗੰਗੀਗੰਮਲੈਲੈਹਰਿਗੰਮਮਾਰੇ॥ਮਨੇਖਧੁਨੀਪੰਡੀਤੀਬਿਦਾਰੇ॥੪॥ਬਿਜਮਾ॥ਦੇਖਿਭਵੀਖ

ਨਕੋਕਰਾਵਨਸਕਤਗੀਕਰੇਖਰਣੀਯੋ॥ਛੋਰਤਹੀਹਨੁਮੰਤਸੁਬੀਚਹੀਪੁੰਡਲਪੇਟਕੈਡਰ

ਦਈਯੋ॥ਦੁਸਰਬ੍ਰਹਮਕੀਸਕਤਅਮੋਘਚਲਾਵਤਹੀਹਯਾਹਯਾਭਈਯੋ॥ਰਖੇਭੁਲੇਸਹਨਾਗਤਲਛ

ਭਵੀਖਨੁ

੭੧ ਮੁਲਕੈ ਫੂਲ ਸੀਓ ਫਿਲਈਐ ॥੪੩॥ ਆਵਨਿ ਜੇਹੀ ਲਛਮੀ ਲੈਲੇ ਨ ਲਗੇ ਜਹੀ ਮੁਸਫਤੀਨੁ
 ਮਨ ਮਰੇ ਤਹੀ ਆਸੁ ਜੀ ਪੁਨ ਕੇ ਨ ਸੋਏ ਗਯੋ ॥੪੪॥ ਦੁਰਦੁਤੀ ਨ ਮੇਰੇ ਤਤ ਕੇ ਕਯੋ ॥੪੫॥ ਮਰਹਟਾ ਆਏਉ
 ਕਪੂਨ ਲੈ ਪਨ ਬਨ ਨ ਕੀਪਦ ਲਦਿ ਯੇ ਭਗਈ ॥੪੬॥ ਰਹੁ ਨ ਮੇਰੇ ਤਪ ਰਾਮ ਚੰਦ ਤਬ ਰਵਨ ਰੋ ਕੇ ਜਾਈ ॥੪੭॥
 ਰਿਏ ਕਬਲ ਤਬ ਯੁਤ ਛੰਤ ਸਬ ਕਾਟੇ ਮੁਕਟ ਬਨਈ ॥੪੮॥ ਲਗੇ ਦੂਜੇ ਸਰ ਛੂਟਿ ਗਯੇ ਬਹੁ ਲੋਕ ਗਯੇ ਅਕੁ
 ਲਈ ॥੪੯॥ ਦੇਧਕਾ ਜਦ ਪਿਰੈ ਅਤਿ ਸਿਰਗ ਨ ਤਈ ॥੫੦॥ ਆਖ ਦੇਹ ਧਰੇ ਰਾਪਗਈ ॥੫੧॥ ਲਛਮੀ ਨ ਰੇ
 ਮਜਹੀ ਅਬਿਲੇ ਕੇ ਨੈ ਨ ਨਿਤ ਰੇ ਜਲ ਰੇ ਕੇ ॥੫੨॥ ਬਰਕਲਛਮੀ ਮੇਰੇ ਬਿਲੇ ਕੇ ਮੇਰੇ ਪੁਨ
 ਚਲੇ ਤਜਿ ਰੇ ਕੇ ॥੫੩॥ ਮੇਰੇ ਗੁਨ ਕੇ ਤਿਕ ਤੇਰੇ ॥੫੪॥ ਸੇਰ ਗੰਭੀਰ ਸਹਾ ਅਕ ਮੇਰੇ ॥੫੫॥ ਲੇਖਨ ਬਹੁ ਤੁਹੀਧ
 ਨ ਮੇਰੇ ॥੫੬॥ ਤੁਬਲ ਬਿਲੇ ਮਬਾਰ ਰੇਰੇ ॥੫੭॥ ਤੇ ਬਿਲੇ ਪਲ ਪੁਨ ਨ ਰਖੇ ॥੫੮॥ ਸੀਅਤ ਜੇ ਮੁਖ ਭੂਠ ਨ ਭਖੇ ॥੫੯॥
 ਮੇਰੇ ਹੀ ਇਤ ਨੀਜੀ ਅਸੀ ਕਾ ॥੬੦॥ ਦੇ ਨ ਪਾਇ ਭਵੀਖ ਨ ਲੀਕਾ ਬੋਲ ਉਠੇ ਪੁਕਾਰੇ ਪੁਨ ਪਾਰੇ ॥੬੧॥ ਨਹ ਤੇਰੇ
 ਜੇ ਮੇਰੇ ਮੁਖ ਕਾਰੇ ॥੬੨॥ ਭਵੀਖ ਨੇ ਵਾਰਾ ਸੁੰਦਰੀ ॥੬੩॥ ਰਿਸਿ ਉਰ ਪੁਨ ਬਕਾਰੇ ਮਬਾਰੇ ਵਤ ਜੇ ਪਰ ਬੇਦ
 ਨੇ ਸਬ ਆਖਦ ਲੈ ਨਿਸਮੀ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ॥੬੪॥ ਕੇਸਵ ਸੇ ਸਬ ਸਥਾ ਜਿ ਆਵੈ ॥੬੫॥ ਸੇਦ ਰਸੁ ਰੇ ਕੇ ਦੇਖਤ ॥੬੬॥
 ਲਛਮੀ ਮੁਖ ਜਕੇ ਦੇਖੇ

ਤੀਰਥਾਗਵਨਕੋਪਰਬੈਸਿਗਰੇਸੁਖਾਬਤਸੁਨੇਹਨਵਤਕਰਮੋਪਨਕੂਦਗੰਜਹਐਖਧਿਕੋ
 ਬਨਾ॥੫॥ਸ੍ਰੀਰਮੇਵਚਾਖਟਪਦਾਕਰਿਅਵਿੰਤਮਾਦਿਸੁਨਸੁਜਮਕਰੋਅਸੁਬਸੁਰੁੰਦਨ
 ਸ੍ਰੀਪ੍ਰਤਾਪੇ ਬੋਰਸਮੁੰਦਕਰੋਗੰਧਬਸਰਬਪਸੁਬਲਿਤਅਬੋਰਕਬੋਰਬਲਿਹਿਗਹਿਦੇਉਇੰਦੁਅਬਾਥਿ ਕੁਬੋਰਇੰਦੁਕੋ
 ਦਾਧਰਨਅਵਿੰਦਕਰੋਬਿਨਸਿੰਧਸਿੰਧਸਬਾਐਕਰੋਦਾਸਾਦਿਤਕੀਅਦਿਤਮੁਲਮਲਿਲ ਰਾਜਾਧਲਕੋਸੇਪੋ
 ਮਿਲਜਪਜਲਾਸੁਨਸੁਰਜਸੁਰਜਉਭਤਹਿਕਰੋਅਸੁਰਸੀਪਰਬਲਾ॥੫੨॥ਭੁਜੇਗਪ੍ਰਮਾਤਾ
 ਜਨੈਬਿਪਨਕਾਗੀਬਲੀਬੀਰਬਮੈਚਲਾਸੀਪ੍ਰਗਾਮੀਗਯੋਏਕਜਮੈਚਲਮੈਲੈਸਬੈਪਭ
 ਤੁੰਕੋਪਨਮੈਨਜਨੈਬਿਸਲਮੈਖਧੀਕੈਨਤਮੈ॥੫੩॥ਲਸੈਮੈਖਧੀਚਰਤੋਬਮੈਚਰੀਕਰੋਏ
 ਵਯੋਏਵਏਵਯਿਕਾਰੀਪੁਰੀਭੋਮਕੀਸੀਲਿਮੈਸੀਸਰਜੈਮਹਾਂਮੰਗਲਾਰਥੀਹਨੁਮਨਗਾਜੈ॥੫
 ੪॥ਲਗੈਸਕਤਰੋਮਨੁਜੈਰਮਸਾਥੀਜਵੈਦੈਗਮੈਜਮੈਗਿਰੋਮਹਾਬੀਤਿਨੈਜਪਾਇਬੋਕੋਮਨੁਪ੍ਰੇ
 ਮਪਲੀਚਲਮੈਜੁਲਮਲੀਹਲੈਕੀਰਤਮਲੀ॥੫੫॥ਕਿਧੋਪਤਹੀਕਾਲਜੀਮੈਬਿਚਰਮੋਚ
 ਲਮੈਮੰਸਲੈਮੰਸਮਲੀਸੀਪਰਮਾਕਿਧੋਜਤਨੁਲਮੁਖੀਜੋਰਲੀਨੇਮਹਾਂਮ੍ਰਿਤਮਜਮੈਮੈਟੋਰ
 ਅਗਨ

ਅਨੁਸਾਰ ੩੩੩

ਸੁਸੇਕ ਮਸੀਹ ਪੁਤ੍ਰ ਪਾਮਰ ਗੁਰਦੁਆਰੇ

ਸੰਪਰਕੈ ਬਿਮਲ ਅਸਪਸ਼ਟ ਕੇ ਜਤੰਤਰੰ ਭਗਾਇਓ ਅਮਨ ਮਨ ਸੇਵਿ ਵਨ ਕੰਭ ਕਨ ਅਇਓ॥
 ੫॥ ਰਵੇ ਨੇਵਾ ਸਮੁੰਦ ਸੇਤ ਬੰਧ ਕੇ ਮੰਨੁ ਖਜੇ ਏਇਆਇਓ॥ ਲਿਖੇ ਕਰਲ ਬਨੰਗ ਲਿਲ ਕ ਅੰਕਲ
 ਯਯੋ॥ ਮਿਲੇ ਭੀਖ ਨੈਨ ਮੇਰੇ ਤੇਰੇ ਕਹੂੰ ਰੈ॥ ਪ੍ਰਸਸਤ ਆਇਓ ਅਨੇਕ ਮੰਤ੍ਰ ਮਿਤ੍ਰ ਸੰਪਰਕੈ॥ ੬
 ਕਰੋ ਸੁਕਾਜ ਅਸੁਆਜ ਚਿਤ ਮੇਰਾ ਆਵਹੀ॥ ਅਸੁਖ ਜੋ ਪਾਜੀ ਵੀ ਵਸੁਕੁ ਸੁਖ ਪਾਵਹੀ॥ ਸ
 ਮੇਤਰ ਮਰੰਦ ਬੀਧ ਬਾਨ ਰਾਜ ਭਾਛਿਓ॥ ੭॥ ਕੰਭ ਕਰ ਨੇਵਾ ^{ਕੁਸੁਮ} ਰਾਮ ਨੇਰਾ॥ ਸੁਮਿਲ ਕੁਲ ਭੂਖ ਦੇਵ ਬੀ
 ਦੁਖ ਨਾ ਬਹੁਆ॥ ਜੁਬਿਰ ਜਨ ਕੇਤੁ ਮਭੂਖ ਨਾ ਅਬਭੂਪ ਤਿਚਰ ਪਦਾਰਥ ਸਧਤਾ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਕਬਹੀ ਜੇੜੇ ਰਾਜਾ
 ਨਹਿ ਬਕੁ ਸੁਬਾਧਤਾ॥ ੮॥ ਪੰਕਜ ਬਟਕਾ॥ ਧਰਮ ਕਰਤ ਅਰੁ ਅਰਥ ਬਛਾਵਤਾ॥ ਸੀਤ ਤਹਿ ਤਰੀ ^{ਧਰਮ ਮਰਧ}
 ਕਾਮਲ ਗਾਵਤਾ॥ ਸੀਤ ਤਉ ਪਜਤ ਹੀ ਨਿਸਬਾਸ ਰਾਸਾਧਤ ਨ ਮਨ ਮੁਕਤਿ ਮਹਾਂਬਰਾ॥ ੯॥ ਦੇਹਾ ਰਾ ^{ਨਾਮ ਸੋਧ} ਸਾਧ ਦੇਹੀ
 ਜਾ ਅਰੁ ਜੁਬਰਾਜ ਜਗ ਪ੍ਰੇਰਤ ਮੰਤ੍ਰੀ ਮਿਤਾ॥ ਮੈਰੁ ਕ੍ਰਿਪਨ ਨ ਸੇਵਿਓ ਕੁਟਲਾ ਕ੍ਰਿਤ ਪਨ ਅਮਿਤਾ॥ ੧੦॥
 ਕਬਿਤਾ ਕਾਂਮੀ ਬਾਂਮੀ ਮੁਛ ਕੇ ਛੀਕੋ ਪੀਕੁਲ ਦੇਖੀ ਖਲ ਕਤਰੇ ਕ੍ਰਿਤ ਪਨੀ ਮਿਤ੍ਰ ਦੇਹੀ ਦ੍ਰਿਜ ਦੇਹੀ॥
 ਕੁਪੁਰਖ ਕ੍ਰਿਪੁਰਖ ਕਾਹਲੋ ਕਲਹੀ ਕੁਰ ਕੁਟਲ ਕੁਲੀ ਕੀ ਕੁਲ ਹੀ ਨ ਕੈ ਸੇਟੇ ਹੀ॥ ਪਪੀਲੋ ਭੀ ਝੂਠਾ
 ਚਗਲ ਨਿਪੰਸਕ

੭੩
ਬਧਾ

ਅੰਧਬਾਵਰੋਗੁੰਗਬੋਨਾਅਬਿਏਰੀਹੀਛਲੀਨਿਗਮੇਹਿਮੇਸੁਮਸਰਬਭਛੀਦੇਵਬਾਦੀਜੰਦਮ ਜੁਕਬਾਦੀ
ਪਜਸੀਅੰਸੋਭੁੰਮਿਭੁਪਤਿਨਸੇਹਿਮੇ॥੧॥ਨਿਸਪਾਲਕਾਬਾਨਰਨਜਨੇਸੁਰਜਨੇਸੁਭਗਾਬਹੈਅ
ਨੁਖਨਜਨਰਪਨਾਬਜਗਨਾਬਹੈ॥ਜਨਕਿਹਿਦੇਹਕਰਨੇਹਕਲਦੇਹਸੇਅਜਨਗਜਪਨਸ ਜਾਤਾਹੁ
ਜਹੰਸਿਮੇਹਸੇ॥੧੨॥ਰਾਵਨੇਵਾਚਾਹੋਹਾਕੁੰਭਕਰਨਕਰਜੇਪਕੈਸੇਇਹੋਪਰਜਾਇ॥ਕੈਬੇਗ ਕਹੁ
ਕੁਵੀਖਨਜਮੇਮਿਲੇਗਹੋਸੇਕੁਪਾਇ॥੧੩॥ਮੰਦੇਰਗੀਵਚਾਹੋਹਾਇਵਜੀਤਅਤਿਕਾਮਸੁ
ਨਰੰਤਕਸੁਖਦਾਯਾਭੈਨਸੇਪਤੁਕੁੰਭਤੁਮਕਮੋਨਕਹੋਸਮੁਝਾਇ॥੧੪॥ਚੰਚਲਾਕੁੰਭਕਰਨ
ਕੇਸਮਾਨਜਾਨਿਜੇਨਬੀਰਅਨਾਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਚੰਦ੍ਰਚੰਦ੍ਰਇੰਦ੍ਰਕੋਹਖੇਗਮਾਨਾਰਜਕਾਜਕੈਕ
ਕਾਲਕੀਕੁਰਾਹੈਜੁਮਾਨਿਸੁਪ੍ਰੇਮਪਾਲਾਕੈਚਲੀਨਕੋਚਲੈਨਕਾਲਕੀਕੁਚਲਚਲਾ॥੧੫॥ਬਿਸਨੁਭਾਜਭਾ
ਜਜਾਤਛਾਡਿਦੇਵਤਾਅਸੇਖਾਜਮਦਗਨਦੇਖਿਦ੍ਰਿਸ਼ਿਕੇਨਕਿਮੋਨਾਰਿਬੇਖਾਈਸਰਮਤੇਬ
ਚੋਬਚੇਨਬਨਰੇਸਬਾਲਿਕੈਚਲੀਨਕੋਚਲੈਨਕਾਲਕੀਕੁਚਲਚਲਾਇ॥੧੬॥ਬਿਜਾਗਮ ਮੰਦੇਰਗੀਵਚ
ਹੋਰਨਦੀਨਿਸਿਧਾਜਿਨਕੇਦਖਸੇਤਪਲੀਲਲਿਖੇਹੈ॥ਰਾਮਹਮਾਣਨਦੀਨਿਸੋਹੇਰਰਾਮ ੭੩
ਰਾਮਜੀਨੈਹੀਸੀਤਾਚਰਾਇਤੀਹੈ॥ ਜਿਸਕੇਕਸੁਤੇਹੈਪੰਨਕਾਨਸਦਕੀਯੇ ਲਛਮ

ਗਾਏ ਕੋਰੁ ਤੇ ਆਵੁ ਦੀਆ ਜੋਤੈ

ਆਵਨ ਜਾਨ ਦਿਯੋ ਹੈ ॥ ਦੇਹ ਧਰਮ ਤੇ ਮਹੀਲਾ ਮਾਜਲੈ ਰਾਮ ਰਕੇ ਪਿਯਾਜਿ ਮਾਝਿ ॥ ਦੂਰ ਕਰੀ
ਦ੍ਰਿਸਤਾ ਦ੍ਰਿਸ ਦੇਵ ਹਰੇ ਹੁਰੇ ਅਤਿ ਤੁਝ ਕੋ ਮੇਰੇ ॥ ੧੭ ॥ ਦੇਹਾ ਸੀਧਿ ਕੋ ਬਿਗਰੁ ਕਰੇ ਸੀਤ ਤੁਝ
ਦੇਹਾ ਸੀਧਿ ॥ ਦੇਹਾ ਗਨੁ ਨ ਜਿਮ ਦੇਹੀ ਨਿਮੰਪਤ ਬਰਤ ਕੇ ਦੇਹਾ ॥ ੧੮ ॥ ਰਾਵਨੇ ਵਾਚਾ ਸ੍ਵੈਯਾ ॥ ਜੋ ਸਤ ਛਾਡਿ ਮਿਲੇ
ਦਿਖੇ ਮਾਯਾ ॥ ਮੁਗਲੇ ਚਨੀ ਕਯੋ ਛਮ ਹੈ ਅਪਰਾਧ ਨ ਏ ॥ ਨਾਰਿ ਹਰੀ ਸੁਤ ਬਾਂਧ ਤਿਹ ਰੇ ਮੰਕਾਲ ਜੋ ਦਰਸਾ ਗਏ ॥

ਸਤਾ ਕੁਇੰ ॥ ਬਾਂਵਨ ਮਾਂਗਤ ਪੇਡ ਧਰਾ ਦਖਨਾ ਬਲਿ ਚੰਦੁ ਲੇ ਕਦ ਯੋ ॥ ਰੰਚ ਕਬੈਰੁ ਤੇ ਹਰਿ ਬੰਚ ਕਬੈਰੁ ਪਿਤ
ਕੇਵੇ ਕੁਇੰ ॥ ਲਤ ਉਪਾਯੋ ॥ ੧੯ ॥ ਦੇਹਾ ॥ ਬਿਗਰੁ ਕਰੇ ਨ ਸੇ ਹਰਿ ਅਰਿ ਸੇ ਸੁਤ ਪਾਇ ॥ ਰਾਵਨ ਸੇ ਪੁਤ ਕੋ ਨ ਤੇ ਮੇ
ਰਾਜੀ ਸੇ ਬਲ ॥ ਦੇਹੀ ਫਰਾਇ ॥ ੨੦ ॥ ਰਾਮ ਰਾ ॥ ਕੁੰਭ ਕਰਨ ਰਾਵਨ ਪ੍ਰਦੇਛ ਨਾ ਸੁਦੈ ਚਲੈ ॥ ੧੭ ॥ ੧੮ ॥ ਹਰੀ ਅ
ਕਸਮ ਅਸੁ ਹੀ ਹਲੈ ॥ ਮਧ ਛੁਦਾ ਪੀਟਿ ਕਾ ਕਰੀਟ ਸ੍ਰਿ ਗਸੇ ਭਨੇ ॥ ਲੋਛਿ ਪਛਿ ਸੇ ਕਲਿ ਦਇਵ ਕੇਚ
ਉਸ ਕੇ ਨਾਮ ॥ ਲੋਮਨੇ ॥ ੨੧ ॥ ਨਾਚਾ ॥ ਉਡੇ ਦਿਸ ਦਿਸ ਕਪਿਸ ਕੋ ਰਿਕੇ ਸ੍ਵਾਸੀ ॥ ਚਪੇ ਚਪੇ ਚਪੇ ਟਬਾ ਹੁਜੀਯ
ਜਾਨ ਸੇਤ ਹੀ ॥ ਲਿਖੇ ਹੈ ॥ ਐ ਰਮੰਚ ਮੇਂ ਚਬੀ ਬਾਹੁ ਬਾਤ ਹੀ ॥ ਭਖੇ ਤਿਅੰ ਤੁਰਿ ਛਲੇ ਛਲੇ ਛਿਜਤ

ਹੀ ॥ ੨੨ ॥ ਕੁੰਭ ਕਰੇ ਨੇ ਵਾਚਾ ॥ ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਾਤਾ ॥ ਨਹੀਂ ਤਾ ਕਾ ਹੋ ਸੁਵਾਹੈ ਨ ਮਨਾ ॥ ਨਹੀਂ ਸੁਭੇ ਦੇ ਡਸਾ ਚੇਖ
ਤੁਜਾ ਕੀ ਪੈਰੁ ਸੇ

+ ਦਿਵਜੀਤ ਨਿਕੰਭ ਲਾਏ ਹੋ ਮਕੋਰਿ ਸਜੀ ਰਹੀ॥

ਰਾਮ ਸੋ ਬਿਨਤੀ ਕਰੀ॥ ਸਿੰਧੂ ਮਨੁ ਹੋਇ ਜੈ ਲੀਈ ਸਤੋਲੈ ਮਾਝੇ॥ ਸਿੰਧੂ ਤਪੁ ਸਿੰਧੂ ਹੋਵਹੁ ਸਰਬ
ਬਾਂਸੁ ਮਾਝੇ॥ ੩॥ ਦੋਹਰਾ ਸੋਈ ਵਹਿ ਜਤੇ ਕਿਰਨ ਬਾਨ ਰਹਿੰਛੁ ਕਿੰਕਰੇ॥ ਬਾਂਸੁ ਬਹੁ ਪਛਾਤੀਖ
ਨੀਵ ਜੀਤੀ ਹੋਇ॥ ੩੪॥ ਚੰਚਰੀ॥ ਰਾਮ ਚੰਦ ਬਿਦ ਕਹੇਤ ਬਬੇਗ ਲਛਮ ਬੀਰ ਕੇ॥ ਸਮੇ ਬਿਭੀਖਨ
ਜਾਮਵੰਤੁ ਸੀਗ ਅੰਗਦ ਪੀਰ ਕੇ॥ ਨੀਲ ਲੈਲ ਕੇ ਸਰੀਰੁ ਮੰਤਰ ਅੰਤ ਕਜੇ ਚਲੇ॥ ਬੇਗ ਜਾਨੀ
ਕੰਭ ਲਾਂਬ ਲਜੰਗ ਮਕੇ ਸਗਰੇ ਦਲੇ॥ ੩੫॥ ਜਾਮਵੰਤੁ ਮਾਹਵੈ ਸਰਤੀ ਨ ਅੰਗਦ ਛੇਦੇ॥ ਚਰਮ
ਗਬਿਭੀਖਨੈ ਹਨੁ ਮੰਤਰ ਚਮਕੇ ਦੇ॥ ਏਕੇ ਏਕ ਅਨੇਕ ਬਾਨ ਰਜਾ ਲਛਮ ਸੋ ਅਰਜੇ॥ ਅੰਧ
ਦੇ ੩ ਅੰਧ ਕਜੇ ਯਜੋ ਭੁਵ ਸੋ ਭਿਰਮੇ ਭਵਹੀ ਹਰਮੇ॥ ੩੬॥ ਰਾਮ ਇੰਦੁ ਜੀਤ ਅਜੀਤ ਲਛਮ ਅਸੁਰ
ਸਤ੍ਰ ਨ ਸੀ ਹਰੈ॥ ਸਰਏ ਕਾਵੈ ਕਾਨੇ ਕਮਰ ਤਬੁ ਦਬੁ ਦਰਜੇ ਧਰੈ॥ ਤਬ ਕੋ ਪਿਰਾ ਪਵੈ ਸੁਰ ਕੋ ਸਿ ਰਾਮ ਨੀਕੇ ਦੂਰੇ॥
ਰਬਾਨ ਤੋ ਛਿਨ ਏਧਰੇ॥ ਦਸ ਕੰਧ ਸੰਧ ਯਾਹ ਕਹਤ ਹੋ ਸਿਰਜਾਇ ਅੰਗੁ ਲਮੇ ਪਰਮੇ॥ ੩੭॥ ਮਾਝਿ ਕੋ ਮਾਝਿ
ਲਛਮ ਇੰਦੁ ਜੀਤ ਹਸਤੁ ਸੰਖ ਬਜਾਇਯੋ॥ ਕਹ ਸਾਧੁ ਸਾਧੁ ਸਮੇਤ ਇੰਦੁ ਹਟੇ ਵਤਾ ਸਬਾਇ
ਯੋ॥ ਕਛੁ ਮਾਝੇ ਬਰਬੀਰ ਸਤ੍ਰ ਰਤ ਕਤ ਸੀਰੁ ਪਾਨ ਬਰੀ॥ ਪਹਰਾ ਮਾਲ ਬਿਸਾਲ ਅਰਜ ਕੈਰੇ॥
ਸਤ੍ਰ ਬੀ

ਛਕਰਿ ਮਨਿ ਪਰੇ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਰੁਦ੍ਰਾ ਦਿਵੈ ਦੇਵਤੈ ਲੋਕ ਕੇ ਰਾਜ ਕੋ ॥ ਆਨੁ ਅਭਿਪ੍ਰੇਕਾ ਦਿਵ੍ਯ ਰਾਜੇ ॥ ਆ
 ਜਮਿ ਰਾਮ ਦੇ ਲੋਕ ਕੁਲ ਦੁਖ ਨਹ ਜੰਗਮ ਕੋ ॥ ਜਾਇ ਸਰਬੰਗ ॥ ਅਭਿਪ੍ਰੇਕਾ ਰਾਜੇ ॥ ੫ ॥ ਮੁੱਢੇ ਵਚਾ ਗਾਨ ਪੜ
 ਅਨੁਕੁਲਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਵਤ ਜੋ ^{ਭਵਿਖਨ} ਜਿ ਮਧੀ ਹਧਰੇ ॥ ਸਬ ਸਤੁ ਬਧੋ ਸੁ ਬਿਚਾਰ ਕਰੇ ॥ ਕੁਲ ਮੇਂ ਅਬਜੀ
 ਵਤ ਜੋ ਰਹੈ ॥ ਸਕ ਸੇਵਕ ਸਮੁਦ੍ਯ ਸੇਵਕ ਹੋ ॥ ੬ ॥ ਮੇਂ ਦੇਵ ਗੀਵਾ ਅਨੁਕੁਲਾ ਸੇਵਕ
 ਸ੍ਰੀ ਸੁਤ ਹਿਤ ਕਾਹੀ ॥ ਕੋਗ ਹੋ ਲੋਕ ਹਾਧਿਕਾਰੀ ॥ ਸੀਤ ਹਿ ਦੇ ਕੋ ਰਿਪੁ ਸੀਘਰੇ ॥ ਮੇਂ ਤਹੀ ਬਿੰ ^{ਤਮਾਹੇ ਬਲ}
 ਕ੍ਰਮ ਅਤਿ ਭਾਰੇ ॥ ੭ ॥ ਰਵਨੇ ਵਚਾ ਤਾਰਕਾ ॥ ਤੁਮ ਅਬਸੀਤ ਹਿ ਦੇ ਹਨ ਦੇਹੁ ॥ ਬਿਨ ਸੁਤ ਬੀਧੁ ^{ਕੋ ਸੀਤਾ ਹੋ}
 ਰੇ ਨਹਿ ਦੇਹੁ ॥ ਯਹ ਤਨ ਜੋ ਤਜਿ ਲਾਜ ਹਿ ਰਹੈ ॥ ਬਨ ਬਸਿ ਜਾਇ ਸਬੈ ਦੁਖ ਸਹੈ ॥ ੮ ॥ ਮਕਰ
 ਛੇ ਵਚਾ ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਮਾਤਾ ॥ ਕਹਾ ਭੁਭ ਕਰੇ ਕਹਾਇ ॥ ਜੀਤੋ ਕਰੇ ਸੇਵਿ ਬੈਵੇ ਕਪਟ ਜੁਧ ਹੀਤੇ ॥ ^{ਦੇਵ ਸੈਂਦੇ}
 ਸੁਜੋ ਲੋਜਿ ਚਿੰਤਿ ਸਦਾ ਦਾਸ ਤੋ ॥ ਸਿਮੇ ਸੇਕ ਕੈ ਦੇ ਸੁਨੇ ਮੰਤ੍ਰ ਮੇਰੇ ॥ ੯ ॥ ਮਹਾਰਾਜ ਲੋਕ ਸਦਾ ^{ਕਪਟ ਸੇ}
 ਰਾਜ ਕੀਜੈ ॥ ਕਰੇ ਜੁਧ ਮੇਰੀ ਬਿਦਾ ਬੇਗ ਦੀਜੈ ॥ ਹਤੋ ਰਾਮ ਸੇ ਬੀਧੁ ਸੁੰਗੀ ਵਮਰੇ ॥ ਅਜੁਧਾ
 ਹਲੈ ਰਾਜ ਪਾਨੀ ਸੁਧਾਰੇ ॥ ੧੦ ॥ ਬਿਭੀਖਨਾ ਬਸੈ ਤਤਿ ਲਕਾ ॥ ਕੇਵੇ ਰੁਪ ਪਾਸ ਬਾਧ ਸੀਤਾ

੭੬ ਲੀਜੈ। ਕੁਗੇਸੈ ਮਰਜੋ ਕਪਨਿ ਸ੍ਰੀ ਸ੍ਰੀ। ਬੇਟਾ ਬਲਿ ਸ੍ਰੀ ਪਰਕੋ ਮਕਰਾਖ ਅਯੋ। ਸਿੰਘ ਰਕਰਜ
 ਨੁਕਲ ਕਰਲਾਯੋ॥ ੧੧॥ ਸੁਗੀਵ ਬਲੀ ਅੰਗਦ ਨਵਤੋਰੇ ਕੋ। ਰੋਕੋ ਰਮੇ ਨੀਰ ਜਹੀ ਬਿਲੋ
 ਕੋ। ਮਾਯੋ ਭਵੀਖ ਨਗਦ ਉਰਜੇ ਰਛੋਲੀ। ਕਾਲੀ ਸਮਨੁ ਜਲਛ ਮਨ ਕੰਠ ਮੇਲੀ॥ ੧੨॥ ਗਾਏ
 ਗੋਪ ਬਲ ਅੰਗਨ ਅੰਗ ਭਰੋ। ਕਾਟੇ ਕਟੈ ਨ ਬਹੁਤ ਨ ਕਾਟਿ ਹਰੋ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਯੋ ਬਰ ਅਸਤੁ ਸ
 ਸਤਲਗੈ। ਲੈ ਜਿਚਲ ਮੇਸ ਮਹਿ ਸਿੰਘ ਰਿਜੇ ਰਜੇ॥ ੧੩॥ ਗਾਢ ਪਕਾਹਿ ਵਭੁਤ ਲਲੀਲ ਲੀਨੋ
 ॥ ਗ੍ਰਸਤਾ ਸਤ ਰਾਹੁ ਤਮਨੁ ਹੰਦ ਕੀਨੋ॥ ਹਰਿ ਸਵਦਿ ਸਭ ਲੋਕ ਜਹੀ ਪਕਾਰੋ। ਬਾਛੇ ਅਸੇ
 ਖ ਅੰਗ ਰਖ ਕੇ ਬਿਦਾਰੋ। ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਚੰਦ ਪਗਲ ਗਤ ਚਿੰਤੁ ਹਰਖੋ। ਦੇਵਾਇ ਦੇਵ ਸਿੰਘ ਨ ਪਖ
 ਪਬਰਖੋ॥ ੧੪॥ ਦੋਹਾ॥ ਭੂਭੁਤ ਜਿ ਮਕਰਾਖ ਕਹਿ ਰਾਵਨ ਅਤਿ ਦੁਖ ਪਾਇ। ਸਤੁ ਰਸੀਰ ਪਨ ਬਪ
 ਦਿਖੋ ਬਸੀਠ ਪਤਾ॥ ੧੫॥ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ। ਸੁੰਦਰੀ। ਦੁਤਰਿ ਦੇਖਤ ਹੀਰਾ ਪਨ ਯਕਾ। ਤਕਹੁ ਬੋਲਉ
 ਸੁਖ ਦਯਕਾ॥ ੧੬॥ ਦੁਤਾ। ਬਿਜਾ। ਪੁਜਉ ਨੇਰ ਬਹੀ ਸਿਵ ਕੋਤ ਬਹੀ ਬਿਧ ਸੁਭਾ ਬ੍ਰਿਹਸਪਤਿ ਅ
 ਏ। ਕੈ ਬਿਨਤੀ ਮਿਸਕੋ ਸੋਪ ਕੇਤਿ ਨ ਦੇਵ ਅਏ ਵਸ ਬੈ ਬਿਗਸਾਏ। ਹੋ ਮਕੀ ਗੀਤ ਨਈ ਸਿਖਈ ਕਛੁ ਮ ੭੬
 + ਗਵਨ ਕੇ ਕੁਸਲੀ ਸੁਤ ਸੋਦਗ। ਕਾਕਾ ਕੋਨ ਕਰੇ ਅਪੁਨੇ ਪਗ। ਨਵੀਨ ਤਸਿਖਾਈ
 ਅਰਥੇ ਹੋਰੇ ਦੇ ਬੀਸਤੁ ਮਏ ਕੋਰੇ ਕੇਰੇ ਜਾਵੇ ਕੁਸਪ ਕੀ ਕੁਲ ਕੋ ਸਗੁਤ ਮਦੈ ਹਨ ਕੋ

[illegible]

੭੭ ਧਰੀਬਤਨਕੀਪਤਿਉਤਰਅਪਨੀਕਹਿਯੋਤਕੈਕੋ॥ ਦੀਨੀਹੈਲੀਕਬਿਭੀਪਿਨਕੋਹਮਦੇਤਕਹਤਮਕੋ
 ਅਬਦੈਕੋ॥ ੨੨॥ ਅੰਦੇਹੀਮਾਲਨੀ॥ ਤਬਸਬਕਹਿਹਰੇਹਮਕੋਵਤਅਯੋ॥ ਅਬਸਮਝਪਰੀ
 ਜੂਪੁਰਭੈਪਾਜੁਭਯੋ॥ ਦਸਮੁਖਸੁਖਜੀਜੈਰਾਮਸੋਹਲਰੇਯੋ॥ ਹਰਿਹਰੁਹੀਅਹਰੇਦੇਵਦੁਰਗਾ ਮੈਲਰਤੀਹੋ॥
 ਲਗੀਜੋ॥ ੨੩॥ ਰਾਵਨਾਛਲਕਰਪਾਠਿਯੋਪਛੁਤੈਜੈਕਠਾਰੋ॥ ਰਪਪਤਿਬਪੁਰਕੋਧੋਉਤੈ॥ ਸੇਵੇਵੀਲਗੀ॥
 ਧਾਰੋ॥ ਹਰਿਸੁਰਪਤਿਭਰਤਾਬਿਸਨਮਾਯਾਬਿਲਾਸੀ॥ ਸੁਨਹਿਸੁਮੁਖਤੋਕੋਲਾਡਤੋਲੋਛਦਾਸੀ॥ ੨੪॥ ਆਦ
 ਧਾਝਕੀਰਾਮਗ॥ ਪੈਦਭੁਫਕੈਸਮੁਛਹੁਫਗੇਮੇਂਗਯੋ॥ ਸੁਕੁਤਮੰਤ੍ਰਸੋਧਿਸੋਧਿਹੋਮਕੋਜੀਭਯੋ॥ ਬਾਲਪੁਤ
 ਰੋਜੋਕੈ ਬਾਪਪੁਤਜਾਮਵੰਤਧਾਇਯੋ॥ ਲੀਕਮੇਨਿਸੰਕਅੰਕਲੀਕਨਬਪਾਇਯੋ॥ ੨੫॥ ਅੰਤਦੀਤਿਪਤਿਬ
 ਜਿਹਾਜਿਛੋਰਕੈਦਈ॥ ਭਤਭਤਪਛਰਾਜਿਭਾਭਾਗਕੈਗਈ॥ ਅਸਨੈਬਿਛਵਨੈਬਿਤਨਤਨ
 ਤਾਰਿਯੋ॥ ਜਤਤਤਤਹਰੀਛੋਰਚੁਰਭਾਤਿਯੋ॥ ੨੬॥ ਭੁਜੰਗਪ੍ਰਯਾਤਾ॥ ਭਗੀਦੇਖਿਕੈਸੀਕਲੀਕੈਸ
 ਬਾਲਾ॥ ਦੁਰਗੀਦੇਰਿਮੰਦੇਹੀਚਿੰਤਸਾਲਾ॥ ਤਹੰਦੇਹਗੋਬਲਕੋਪੁਤਫੁਲਮੋ॥ ਸਬੈਚਿੰਤਕੀਪੁ
 ਤਕਾਦੇਖਿਭੁਲਮੋ॥ ੨੭॥ ਗਾਹੇਦੇਰਿਜਕੋਤਜੋਤਾਕਿਥਕੋ॥ ਰਾਜੇਜਾਦਿਸਕੋਭਜੈਬਮਤਕੋ॥ ਭਲੀ ੭੭

ਧੰਨਾਨਾਦੇ
ਦੇਵਕਾਨਾ

ਕੈਨਿਹੀ ਸਬੈ ਚਿੰਤਾ ਸਾਹੀ ॥ ਲਹੈ ਸੁੰਦਰੀ ਕਮੋਂਦ ਗੀ ਕੋ ਬਿਹਾਗੀ ॥ ਤਜੀਵੈ ਸੁਕੈ ਚਿੰਤਾ ਕੀ ਸਿੰਧੂ
ਧੰਨਾ ॥ ਸੀਏ ਕਤਾ ਕੋਤੀ ਦੇਵ ਕੰਨਾ ॥ ੨੮ ॥ ਤਹੀ ਹਸਤੀ ਦੇਵ ਕੰਨਾ ॥ ਦਿਖਾਈ ॥ ਤਹੀ ਸਿੰਧੂ ਤਿਸਾ ਸੇਕਰੇ
ਕਕੈਲੀ ਕਰਾਨੀ ਬਤਾਈ ॥ ਸੁਅਨੀ ਗਹੇ ਕੇਸਲੀ ਕੇਸਰਾਨੀ ॥ ਤਮਸੀ ਮਨੋ ਸੁਹਸੇ ਭਾਨੀ ਸਾਨੀ ॥ ੨੯ ॥ ਦੇਵ ਕੰਨਾ ਦੇਖੀ
॥ ਗਹੇ ਬਾਹ ਅੰਚੇ ਚਤੁਰਤ ਕੋ ॥ ਮਨੋ ਹੀ ਸਲੀ ਨੇਮਿ ਸਲੀਲ ਤਕੋ ॥ ਛੁਟੀ ਕੰਠ ਮਲਾਉ ਰੇਹਾ ॥ ਕੁਇ ਕੋਂਸ
ਰੂਟੇ ॥ ਖਿਸੇ ਟੂਲ ਟੂਲ ਲੈ ਕੇ ਸਫੂਟੇ ॥ ੩੦ ॥ ਟੀ ਕੰਠ ਕੀ ਕਿੰਨੀ ਚਗ ਛੁਟੀ ॥ ਪੁਰੀ ਕੋ ਮਲਿਕਾ ਤੁਰ
ਕੀ ਸਿੰਧੂ ਦਲੁ ਟੀ ॥ ਬਿਨ ਕੰਠ ਕੀ ਸੁੰਢ ਬੋਛੈ ॥ ਚਯੋ ॥ ਕਿਧੋ ਸਾਹਿਬੁ ਸ੍ਰੀ ਫਲੈ ਸੋਤ ਸਾਧੈ ॥
੩੧ ॥ ਕਿਧੋ ਸੁਹਸ ਕੇ ਕੰਠ ਲਾਵੈ ॥ ਅਭੁਗੇ ॥ ਬਸੀ ਕਰਨ ਕੇ ਚੁਹਨ ਸੀ ਪੁਰਨ ਪੁਰੇ ॥ ਮਨੋ ਇਸੁ ਦੇਵੈ
ਸਦਾ ਇਸੁ ਹੀ ਕੋ ॥ ਕਿਧੋ ਗੁਛੈ ਪੈ ਕੰਮ ਸੀ ਜੀਵ ਨੀ ਕੋ ॥ ੩੨ ॥ ਮਨੋ ਚਿਤ ਚੋਗਨ ਕੇ ਮੁਲ ਸੋਹੇ ॥ ਅੰ
ਤੇ ਮਕੋਲ ਗੋਲਾਨ ਮੈ ॥ ਸੁਨੀਲ ਕਰਾਨੀ ਨਿਕੀ ਦੀਨ ਬਾਨੀ ॥ ਤਹੀ ਛੋਤ ਦੀ ਨੀ ਮਹਾਂ ਮਨ ਮਾਨੀ ॥ ੩੩ ॥ ਮਨ ਕੋ ਬਿਨਾ
੩੩ ॥ ਉਠ ਜੇ ਲੈ ਗਾਦ ਕੇ ਜਦ ਲੀ ਕਬਾ ਸੀ ॥ ਗਮੇ ਭਾਜ ਕੇ ਸਬ ਸਾਖਾ ਬਿਲਾਸੀ ॥ ੩੪ ॥ ਮਨੋ ਦਹੀ ॥ ਗਕਰੇ
ਦੇਹਾ ਸੀਤ ਹੀ ਦੀ ਨੇ ਦੁਖ ਬਿਖਾਸਾ ਚੋ ਦੇਖੋ ॥ ਅਜਾ ॥ ਕਰੈ ਜੁ ਤੈ ਸੀਤ ਜੋ ਲਹੈ ਕਹਾ ਕਕਾ ਗਾਜਾ ॥

੭੮ ੩੫॥ ਗਵਨਾ ਵੰਡਕਾ ਕੋ ਬਪੁਰਾ ਜੁ ਮਿਲੀ ਹੈ ਬਿਭੀ ਖਨ ਵੇ ਕੁਲ ਦੁਖ ਨ ਜੀਵੈ ਗੋ ਕੋ ਲੋ ਕੰ ਭਕ ਗੋ ਮਰ
 ਯੋ ਮਘ ਵਾਰਿ ਪੁਤੋ ਰੇ ਕਹਨ ਤੋ ਜਮ ਸੈ ਲੋ ਸ੍ਰੀ ਗੁਪਤ ਬਕੇ ਗਤ ਨ ਸੀ ਦਰ ਜਨੇ ਨ ਤੁੰ ਕਸਲ ਤੀ
 ਤੋ ਲੋ ਸਾਲ ਸਬੈ ਦਿਗ ਪਾਲ ਨ ਕੇ ਕਰ ਰਾ ਵਨ ਕੇ ਕਰ ਵਾਰੈ ਜੋ ਲੋ ੩੬॥ ਚਮਗਾ ਗਵਣੇ ਚਲੇ ਚ
 ਲੇ ਤਿਧੰ ਮਧੰ ਮਤੇ ਸਬੈ ਸਾਜ ਸਾਜਿ ਸਾਜ ਸੁਰਗਾ ਜਗਾ ਜਕੈ ਤਬੈ ਦੀ ਹਦੈ ਧਰੀ ਅਪਰਭੰਤਭੰ
 ਤਬਾਜੀ ਜੁਧਭੁ ਮਧਭੁ ਮਤੇ ਤਿਗਾਜੀ ੩੭॥ ਚੰਚਰੀ ਕਾ ਇੰਦ੍ਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਪਤ ਬਕੇ ਰ
 ਬਹੀ ਨ ਭੂਤ ਲਦੇ ਪੈ ਕੈ ਬੇਗ ਸ੍ਵਰੁ ਬਸੈ ਕਾ ਯੋਰ ਬਜਾ ਲੈ ਸੁ ਬਿਸੇਖ ਕੈ ਤੁਨ ਅਛੈ ਬਨ ਸ੍ਵਰੁ ਅਖਤ ਕ
 ਅਭੇਦ ਲੈ ਤਨ ਤਨ ਕੈ ਅਗੈ ਯੋਗ ਨ ਭੁਮੈ ਕਰ ਅਪ੍ਰਮੇ ਮਧਮ ਨ ਕੈ ੩੮॥ ਕੋਟ ਭੰਤ ਨ ਪੈ ਨ ਤੇ ਸੋ ਰੋ ਸੋ ਰੋ
 ਮਨ ਤੇ ਮਹਾਲ ਪਤਾਲ ਸੈ ਬੈਠ ਕੈ ਧ੍ਰੁਵ ਅਗ੍ਰ ਸ੍ਰੀ ਗਨਵੰਤ ਅੰਤ ਕ ਜੋ ਹਸੈ ਰਾਮ ਚੰਦ੍ਰ ਪਦੰ
 ਨਾ ਕਰਿ ਦੋਛੈ ਜਬ ਹੀ ਚਢੇ ਪੁਖ ਪਬਰਖ ਬਜਾਇ ਦੈ ਧਵਣੇ ਵਤ ਬਹੁ ਧੰ ਬਢੇ ੩੯॥ ਰਾਮ ਕੇ
 ਰਬ ਮਧ ਦੈ ਧੰ ਤਕੋ ਪਰਾ ਵਨ ਕੈ ਚਢੇ ਬੀ ਸਬਾ ਹਨ ਕੀ ਸਰਾ ਵਲ ਬਜੈ ਮਭੂਤ ਲਸੈ ਮਢੇ
 ਸੈਲ ਹੈ ਸਿਕਤਾ ਗਏ ਸਬਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ਕੈ ਬਲ ਸੰਪਦੈ ਅਛੈ ਬਨ ਰਛੇ ਵਤੋ ਛਨ ਲੋਛ ਧੰ ਛਦੇ ਜਪ ਮੀਕਿਤੋ
 ਅਛੈ ਜੋ ਜੋ ੭੮

ਨਕਰੈ॥੪੦॥ਸੁੰਦਰੀ॥ਬਾਨਸਾਥਿਧੋਸਬਬਾਨਰਾ॥ਜਾਇਪਰਮਲਿਖਾਚਲਕੀਪਰਾ॥ਸੁਰ
 ਜਮੰਡਲਮੈ॥ਇਕਰੋਅਤਾ॥ਏਕਅਕਾਸਨਦੀਮੁਖਦੋਅਤਾ॥੪੧॥ਏਕਗਏਜਮਲੋਕਸੁਹੰਦੁਖਾ॥
 ਏਕਕਹੈਭਵਭੂਤਨਿਸੋਸੁਖਾ॥ਏਕਤਿਸਾਗਰਮੈ॥ਸੁਪਰੇਮਰਿ॥ਏਕਗਏਬਰਵਨਲਮੈ॥ਜਰਿ॥
 ੪੨॥ਮੋਟਨਕਾ॥ਸ਼ੀਲਛਮਨਕੋਪਕਰਮੋਜਬਹੀ॥ਮੇਲਜੋਸਰਪਾਵਕਕੋਤਬਹੀ॥ਜਾਯੋਸਰਪੰ
 ੪੩॥ਜਰਛਰਕਮੋ॥ਨੈਰਿਤਮਨਕੋਅਤਿਚਿਤਰਮੋ॥੪੪॥ਦੋਹੇਹਨਵਤਬਲੀਬਲਸੋ॥ਲੈਅੰਗ
 ਦਸੰਗਸਬੈਦਲਸੋ॥ਮਨੋਗਿਰਜਾਤਜੈਡਰਿਕੋ॥ਪਰੇਚਹੁੰਚਪਰਿਦਰਿਕੋ॥੪੫॥ਹੀਰਛੰਦ
 ਅੰਗਦੋ॥ਅੰਗਦਰਨਅੰਗਨੁਸਬਾਗਨਮੁਰਣਾਇਕੋ॥ਚਿੰਛਪਤਹਿਅਛਹਿਪਹਿਲਛਗਤਰਿਣਾਇਕੋ॥
 ਬਾਨਰਗਨਬਾਨਨਿਸਬਕੇਸਵਜਬਹੀਮੁਖੋ॥ਰਾਵਨਦੁਖਦਾਵਨਜੋਗਪਾਵਨਸਮੁਹੰਜੁਰਮੋ॥੪੬॥ਬ੍ਰ
 ਹਮਰੁਪਕਾ॥ਇੰਦ੍ਰਜੀਤਜੀਤਅਨੋਗੋਕਿਓਸਬਾਨਤਾ॥ਛੋਰਦੀਨੇਬੀਰਬਾਨਕਾਨਕੇਪਮਨਅਨਾਸਮੋ
 ਪ੍ਰਤਪਕਾਟਚਪਚਰਮਕੁਰਮਬਰਮਛੇਦਾ॥ਜਤਭੋਰਿਸਤਲੈਅਸੇਖਰੰਠਮਾਲਭੇਦਾ॥੪੭॥ਦੰਡਕਾ
 ਸੁਰਜਮੁਸਲਨੀਲਾਦਿਸੈਪਰਪਲੀ॥ਨਜਾਮਵੰਤਅਸਹਨੁਤੋਮਰਪ੍ਰਹਰੈ॥ਫਰਸਾਸੁਖੇਨਰੈ॥
 ਸਗੀਵਕੋਲਾ ਪਰਬਤ ਬਜ਼ ਤਲਵਾਰ ਬਰਛਾ ਬਲਮ ਕੁਨਾੜਾ

ਗਜਕੋ ਪੁਸ਼ਟੀ   ਮੁਹਾਰ   ਤਾਰ ਬਾਨਰ ਕੋ ਕਟਾਰ

੭੮ ਤੁਕੇ ਸਗੀ ਗਵਈ ਸੁਲਾ ਬਿਭੀ ਖਨ ਗਦ ਗਜੀ ਭੰਡ ਮਾਲ ਤਰੇ ਹੈਂ ॥ ਮੋਹਰ ਦੁਬਿਦੇ ਤਰੇ ਕਟਾਰ ਕਮ
ਦੇ ਨੇਜਾ ਮੰਗਦਾ ਸਿਲ ਗਵਾ ਬਿਟ ਪਬਿਦ ਰੇ ਹੈ ॥ ਮੁਕਸੇ ਸਰਬ ਚੰਨ ਦਧ ਮੁਖ ਸੇਖ ਸਕੁਤ ਬਾ
ਨਤੀ ਨਰਾ ਵਨੈ ਸੀ ਗਮ ਰੇ ਦਮ ਰੇ ਹੈ ॥ ੪੭ ॥ ਦੇਹ ॥ ਦੁਬੁਜਾ ਸੀਰ ਪੁਨ ਬਸੇ ਬਿਰਚੇ ਜਪ ਬਿਲ ਸਾ ॥
ਬਾਂ ਮਠਾ ਰਹੁ ਬਮਨ ਮਾਰੇ ਕੇ ਸੁਦਾਸਾ ॥ ੪੮ ॥ ਗੀ ਗੋਦ ਕਾ ॥ ਜੁਧ ਜੇਈ ਜਹਾਂ ਰੂਪ ਜੇ ਸੇ ਕਰੈ ਤਾਹਿ ਜੋ ਕੇਈ ਨੁਪ
ਤੇਈ ਦਿਸਾਰੇ ਕਰਾਖੇ ਤਹੀ ॥ ਅਪਨੇ ਅਸੁਲੈ ਸਸੁ ਕਾਟੇ ਸਬੈ ਤਾਹਿ ਕੇਹੁੰ ਕਹੀ ਪਾਵਲ ਗੇਨ ਹੀ ॥ ੪੯ ॥ ਜੋ ਸਪਾਸੇ ਕ
ਰਿਸੇ ਮੰਤ੍ਰ ਲੈ ਬਾਨ ਕੇਟੰਤ ਜਾਪ ਰਖੰਗੀ ਪ੍ਰਯਾਪੀਰ ਛੰਤ ਵਲੀ ॥ ਸੈਲ ਸ੍ਰੀ ਗਾਵਲੀ ਛੰਤ ਮਨੋਰੇ ॥ ੫੦ ॥ ਕਰੇ ਉਸਨ
ਗੀਟੇ ਕਹੀ ਬੇਰ ਪ੍ਰੈ ਹੰਸ ਬੰਸ ਵਲੀ ॥ ੫੧ ॥ ਤ੍ਰਿਭੰਗੀ ॥ ਲਛਮਨ ਸੁਭਲੇ ਛਨ ਛੁਪਿ ਬਿਚੰ ਛਨ
ਰਵਨ ਸੈ ਰਿਸ ਛਾਡੇ ਟੀ ॥ ਬਹੁ ਬਾਨ ਨ ਛੰਤ ਸੋ ਸਿਰਖੰਤ ਸੋ ਠਿਹ ਮੰਤ੍ਰ ਸੋ ਭਨਈ ॥ ਜੇ ਦਾਖ
ਗਨ ਮੰਤ੍ਰ ਤਿਰਿ ਪੁਬਲ ਖੰਤ ਤਹਾਨ ਗਨ ਮੰਤ੍ਰ ਤਭੁਲ ਰਹਾ ॥ ਤਜਮਨ ਬਚ ਕਾ ਅਕਸੁਰ ਸਹਾ
ਕਰ ਪੁਨ ਅਕਸੋ ਬਰਨ ਕਾ ॥ ੫੨ ॥ ਠਾਠੇ ॥ ਗਨ ਗੰਜਤ ਕਮੰਤ੍ਰ ਨਭੰਜਤ ਤਨ ਮਨ ਰੋਜਤ ਸਬਲ ਅ
ਕਾਸਾਨ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਨੰਦਨ ਮੁਨਿ ਜਨ ਬੰਦਨ ਦਸੁ ਨਿਕੰਦਨ ਸੁਖ ਦਾਖਾ ॥ ਟਹੈ ਨਟਾ ਕਮੋ ਮਰੈ ਨ ਮੁਖ ॥ ੭੯

ਤੀਨ ਬਾਣਾ
ਮਨੀ ਕੋ ਸਾਭੇ

ਜੋ ਕੇਈ ਨੁਪ
ਜੋ ਸਪਾਸੇ ਕ
ਕਰੇ ਉਸਨ

ਤੇ ਹੋਰ ਮੋਪਰਸਾਯਾ ਰਾਵਨਹਿਨ ਮਾਤ ਦੇਵਪੁਕਾਤ ਦੇ ਅਤਿ ਅਰਤ ਜਗਨ ਪਾਕਾ ਪਾ
 ਸ਼ੀਰੀ ਮੰਛੇ ਪੇ ਜਿੰਸਰ ਮਧੁ ਮਦ ਮਰਦ ਮਹਾ ਮੁਰ ਮਰਦ ਨਾ ਕਿੰਨੀ ਮੁਖੇ ਕਰਕ ਸੰਨਰਕ ਨਰਕ ਸੁ
 ਸੰਖਰਤਿ ਸੰਖਰੁ ਲਿੰਨੇ ਨਿ: ਕੰਟਕ ਸੁਰਕਟ ਕਕਰ ਮੋ ਕੈਟ ਭਬ ਪੁਖੰਡੀ ਖਰਦੁ ਖਨਤਿ
 ਸਰਾ ਕਬੀਧ ਜਿਹ ਖੰਡ ਬਿਰੰਡੀ ਕੰਡ ਕਰਨ ਜਿਹ ਸੰਘਰਸੇ ਪਲਨ ਪਤੰਗ ਤੇਟ ਕੋ
 ਅਤਿ ਬਲ ਪ੍ਰਾਨ ਦਸ ਕੰਠ ਕੇ ਸੁਕੰਠ ਪਸ਼ੁ ਮੋ ਕੰਠ ਤਕ ਮੋ ਪਾ ॥ ਦੋਹਾ ॥ ਰਾਖ ਪਾਤਿ ਪਾਤਿ
 ਅਸੁ ਹੀ ਅਸੁ ਹਰ ਬੁਧਿ ਨਿਧਾਨ ਦਸ ਸਿਰ ਦਸ ਹੁਦਿ ਸਾਨਿ ਕੋ ਬਲ ਦੈ ਅਯੋ ਬਨਾ ॥ ਪੜ ॥
 ਸੋਰਤ ਮਦਨ ਮੋਹਨ ਦੰਡ ਕਾ ਭੁਵ ਭਰੁ ਸੰਜੁਤ ਰਾਖ ਸਕੋ ਗਨ ਜਾਇਰ ਸਾਤ ਲਕੋ ਅਨੁ ਰਾਗੇ ਸਾਗ
 ਅਲੰਕਾਰ ਮੇਂ ਜੈ ਸਬ ਦਸਿ ਮੇਤ ਹਿ ਕੇ ਸਵਰਾਜ ਬਿਭੀ ਖਨ ਕੇ ਸਿਰ ਜਾਗੇ ਮਮਦਾਨ ਵਨੰਦ ਨਿਕੇ ਸੁਖ ਸੋ
 ਜਗ ਮਪਦਾ ਮਿਲ ਕੋ ਸਿਖ ਕੋ ਭਿਰ ਕੇ ਦੁਖ ਭਾਗੇ ਸੁਰਦੀ ਪਾਤਿ ਸੀ ਸਗਤ ਜਾ ਸਰਾ ਮੋ ਕੋ ਰਾਵਨ ਕੇ ਸਿਰ ਭਗਨ ਗਾਰੋ ਕੇ
 ਰਬ ਸਰ ਅਸੁ ਰਸਾ ਸਾਬਹਿਲਾ ਗੇ ॥ ਪਠ ॥ ਮੰਦੋਦਰੀ ਬਿਜਾ ਜੀਤ ਲਈ ਦਿਗ ਪਾਲ ਸਚੀ ਕੇ ਉਸਾਸ
 ਥਸੇ ਸਾਬਹਿਲਾ ਗੇ ॥ ਪਠ ॥ ਮੰਦੋਦਰੀ ਬਿਜਾ ਜੀਤ ਲਈ ਦਿਗ ਪਾਲ ਸਚੀ ਕੇ ਉਸਾਸ
 ਦੇਵਨ ਦੀ ਸਬ ਸੁਕੀ ਬਾਸਹੁੰ ਨਿਸ ਦੇਵਨ ਕੀ ਰੂਪੈ ਸੰਪਤਿ ਚੂਕੀ ਤੀਨ ਹੁਲੇ ਕਨਕੀ ਤਰਨੀ
 ਮੰਦਾਕਨੀ ਗੰਗਾ ਨਰ ਦੇਵਨ ਕੀ

੮੦ ਨਕੀਬਾਗੀਬੀਪੀਹਤੀਦੰਡਦੁਹੁਕੀ॥ ਸੇਵਤਸ੍ਵਾਨਸਿੰਗਲਸੁਰਾਵਨਸੇਵਤਸੇਜਪਗੀਤਲਭੁਕੀ॥੫॥
 ਰਾਮੇਚੰ ਮੋਟਨਕਾ॥ ਅਬਜਾਹੁਤਵੀਖਨਗਵਨਲੈਕੇ॥ ਸਕੌਰਸਬੰਧਕਿਯਾਸਬਕੈਕੇ॥ ਜਨਸੇਵਕਸੰਪਤ
 ਕੇਸਸੀਭਰੇ॥ ਮਨਨੰਦਨਿਕੇਸਗਰੇਦੁਪਟਰੇ॥ ਪੰਛਿ॥ ਓਤਿਸ੍ਰੀਮਤਸਕਲਲੋਕਲੋਚਨਚਕੋਗਚੰ
 ਤਾਮਨਿਸ੍ਰੀਰਾਮਚੰਦਚੰਦ੍ਰਿਕਾਯਾਹਵਨਬਧਬਰਨਨੋਨਾਮਏਕੋਨਬਿਸਤਪ੍ਰਕਾਸ॥੧੯॥ ਏਹ॥
 ਯਾਬਿਸਮੇਪ੍ਰਕਾਸਮੇਸੀਤਾਮਿਲਾਨਿਬਿਸੇਖਾ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕਅਸਤੁਤਿਗਮਨਅਵਧਪ੍ਰਗੀਕੋਲੇ
 ਯਾ॥੧॥ ਪ੍ਰਾਗਬਰਨਅਰੁਬਟਕਾਭਾਭਵਾਜਕੀਜਨਾ॥ ਰਿਖਰਪਨਾਬਾਮਿਲਾਪਕਹਿਪ੍ਰਜਨਕਰ
 ਸੁਖਮਨਾ॥੨॥ ਸ੍ਰੀਰਾਮਾਤਾਰਕਾ॥ ਜਮਜਾਪਕਹੋਹੁਨਵੰਤਹਮਰੇ॥ ਸੁਖਦੈਬਹੁਦੀਰਘਦੁਖ
 ਬਿਦਰੇ॥ ਸਬਭੁਖਨਭੁਖਤਕੈਸੁਭਗੀਤਾ॥ ਹਮਕੋਤਮਬੋਗਦਿਖਵਹੁਸੀਤਾ॥੩॥ ਹਨਵੰਤਹ
 ਯੇਤਬਹੀਜਹਸੀਤਪਜਾਨਕਹੀਜਮਕੀਸੁਭਗੀਤਾ॥ ਪਗਲਾਗਿਕਹਮੇਜਨਨੀਪਗਧਰੇ॥ ਮ
 ਹਾਰਹਤਹੋਗਪਨਸਤਿਹਰੇ॥ ੪॥ ਸਿਗਰੇਤਨਭੁਖਨਭੁਖਤਕੀਨੋ॥ ਧਰਿਕੇਕੁਸਮਵਲਅੰਗ
 ਨਵੀਨੋ॥ ਦ੍ਰਿਜਦੇਵਨਬੰਦਪਠੀਸੁਭਗੀਤਾ॥ ਪੁਨਪਵਕਅੰਕਚਫੀਚਲਸੀਤਾ॥੫॥ ਹਨਵੰਤਾ ੮੦

ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਭਾਤ ਛੰਦ ॥ ਸਬ ਸ੍ਰਾਸ ਬੈ ਅੰਗ ਸਿੰਗ ਰਸੇ ॥ ਬਿਲੋਕੇ ਰਮ ਦੇਵ ਦੇਵੀ ਬਿਮੋ ॥ ਪਿਤ
 ਅੰਕ ਜਮੈ ਕੀ ਨਿਕਾ ਸੁਭੰਗੀ ਤਾ ॥ ਲਸੈ ਅਗ ਨਿਕੇ ਅੰਕ ਤੇ ਸੁਧ ਸੀ ਤਾ ॥ ੬ ॥ ਮਹਾ ਦੇਵ ਕੇ ਨੇਤਰ ਕੀ
 ਪੁਤ ਕਾ ਸੀ ॥ ਕਿਸੀ ਗੁਮ ਕੀ ਭੁਮ ਮੈਂ ਚੰਡੀ ਕਾ ਸੀ ॥ ਮਨੋਰਤ ਨ ਸਿੰਘ ਸਨ ਸੁਖਾ ਸਈ ॥ ਮਨੋਰ
 ਪ੍ਰੇਮ ਦੇ ਖੇਰ ਗਨੀ ਗਾ ਪੁਰੋਹੀ ॥ ੭ ॥ ਗਿਰ ਪੁਰ ਮੈਂ ਪ੍ਰੇਮ ਦੇਵ ਤਾ ਸੀ ॥ ਕਿਧੋਂ ਕੀ ਜਕੀ ਮੰਜ ਸੇਭਾ ਪ੍ਰਕਾਸੀ ॥
 ਕਿਧੋਂ ਪਦ ਮਹੀ ਮਿਸਿਰ ਕੰਦ ਸੇ ॥ ਕਿਧੋਂ ਪਦ ਮਕੋ ਕੋ ਸਪਦ ਮਾ ਬਿਮੋ ॥ ੮ ॥ ਕਿਸੀ ਪੁਰ ਸੇ ਲਗ
 ਮੈਂ ਸਿਧ ਕੰਨ ॥ ਕਿਧੋਂ ਪਦ ਮਨੀ ਸੁਰ ਸੀ ਜੁ ਕਤ ਪੰਨ ॥ ਸਰੋਜਾ ਸਨ ਹੈ ਮਨੋਰਾ ਰਬ ਨੀ ॥ ਜਪ
 ਪੁਖ ਪਕੈ ਪੀਠ ਬੈਠੀ ਭਵਨੀ ॥ ੯ ॥ ਮਨੋਰੇ ਐਧੀ ਬ੍ਰਿਦ ਮੈਂ ਰੋਹ ਨੀ ਸੀ ॥ ਕਿਧੋਂ ਗਦਾ ਮੈਂ ਦੇਖੇ
 ਜੋਗ ਨੀ ਸੀ ॥ ਧਰਾ ਪੁਤ੍ਰ ਜੋ ਸੁਰ ਨ ਮਾਲ ਪ੍ਰਕਾਸੈ ॥ ਮਨੋਰੇ ਤੀ ਸੀ ਤੰਛ ਕਾ ਭੋਗ ਭਾਸੈ ॥ ੧੦ ॥ ਸੁਰੇ
 ਦੂਬ ਜਗਾ ॥ ਅਸਾਵਰੀ ਮਨ ਕਭੰਤ ਸੇ ॥ ਅਸੇ ਕਲਗ ਨ ਬਨ ਦੇਵ ਤਾ ਸੀ ॥ ਪਾਲਾ ਸੁਕ ਸਮਾਵ
 ਲਿੰਮਧ ਮਾ ਸੀਵਤੀ ਮੁਲ ਛਨ ਨੁ ਤਾ ਸੁਭ ਲੰਛ ਨ ਸੀ ॥ ਆਰ ਕਤ ਪੰਤਾ ਸੁਭ ਚੰਦ੍ਰ ਪ੍ਰਤੀ ॥ ਮਨੋ
 ਬਿਰਜੈ ਅਤਿ ਚਰ ਭੇਖਾ ॥ ਸੀ ਪੁਰ ਨ ਸਿੰਦੂਰ ਪਤਾ ਸਕੈ ਪੰਗ ਨੇ ਸੁਭ ਲਸ ਬਲ ਚੰਦ੍ਰ ਭੇਖਾ ॥ ੧੧ ॥

ਪ੍ਰੇਮ ਦੇ ਖੇਰ
 ਗਨੀ ਗਾ
 ਪੁਰ ਮਹੀ
 ਮਿਸਿਰ
 ਕੰਦ ਸੇ

ਕੁਝ

ਕਲਾਵਿਧ

ਸਰਸਤੀ

ਮੰਗਲਾਵਿਧ

ਨਾਗਨੰਧਾ ਨਾਗ

ਸਸਰ

ਗਲਦ
 ਪੰਗੀਆ
 ਸੁਰਖੀ

ਹਿੰ
 ਚ

੮੧ ਬਿਜਾ ॥ ਹੈਮਨਦਰਪਨਮੇਂ ਪ੍ਰਤਿਬਿਬਕਿ ਪ੍ਰੀਤਹੀਯੇ ਅਨੁਕਤ ਅਭੀਤਾ ॥ ਪ੍ਰਜਪਤਪਮੇਂ ਕੀਰਤਿ
 ਸੀਤਪਤੇਜਨਮੇਂ ਮਨੋਸਿੰਧ ਬਿਨੀਤਾ ॥ ਜਯੋਂ ਪਨਬਤਿਹਾ ਮੇਭਕਤਲਮੈ ਉਰਕੇ ਸ੍ਵਕੇ ਸੁਭਗੀਤਾ ॥
 ਤਯੋਂ ਅਵਿਲੋਕਿਯੇ ਅਨੰਦਕੰਦਹੁਤਾ ਸਨਮੋਧਸਬਾਸਨ ਸੀਤਾ ॥ ੧੨ ॥ ਦੇਹਾ ॥ ਇੰਦੁਬਰਨਮੁਨਿਸਿੰ
 ਧਜੁਤਧਰਮਸਹਤਧਨਪਾਲਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਰੁਦ੍ਰਲੈਦਸਰਬਜਾਅਯਾਗਮੇਤ੍ਰਿੰਕਾਲਾ ॥ ੧੩ ॥ ਅਗਨਿ ॥
 ਬਸੰਤਤਿਲਕਾ ॥ ਸ੍ਰੀਰਾਮਚੰਦ੍ਰਾਹਸੀਤਤੁਧਸੀਤਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਵੈਵਗਾਵਤਸੁਧਗੀਤਾ ॥ ਦ੍ਰੌਣਿ
 ਪਾਲਗ੍ਰਾਹਿਯੇਜਨਕਤਮਜਾਯਾ ॥ ਜੋਗੀਸਈਸਤੁਮਰੋਯਜੋਗਮਯਾ ॥ ੧੪ ॥ ਸ੍ਰੀਰਾਮਚੰਦ੍ਰਾਹਸਿ
 ਅੰਕਮਿਲਾਯਲੀਨੀ ॥ ਸੰਸਾਰਸਾਢਿਸੁਭਪਾਵਕਅਨਿਦੀਨੀ ॥ ਦੇਵਨੰਦਧਰਿਬਜਾਇਸੁਭਗੀ
 ਤਗਾਯੋ ॥ ਤ੍ਵੈਲੋਕਲੋਚਨਚਕੋਰਨਚਿੰਤਭਯੋ ॥ ੧੫ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ॥ ਦੇਧਕਾ ॥ ਰਾਮਸਦਾਤੁਮਅੰਤਰਜਾ
 ਮੀ ॥ ਲੋਕਚਤੁਰਦਸਕੇਅਭਿਰੰਮੀ ॥ ਸ੍ਰਿਰਾਮਨਏਕਤਮੇਂਜਗਜਾਨੈ ॥ ਏਕਸਦਗੁਨਵੰਤਬਖਾਨੈ ॥
 ੧੬ ॥ ਜੋਤਜਗੈਜਗਮੋਧਤਿਹੀ ॥ ਜਾਅਕਹੀਨਸੁਨੀਨੀਹਾਰੀ ॥ ਕੋਊਕਹੈਪ੍ਰਮਾਨਨੇਤ੍ਰਕੋ ॥ ਅਦ
 ਨਅੰਤਨਰੁਪਨਜਾਕੋ ॥ ੧੭ ॥ ਤਾਰਕਾ ॥ ਤੁਮਹੀਗੁਨਰੁਪਗੁਨੀਤੁਮਯਯੋ ॥ ਤੁਮਅਪਤੇਰੁਪਅਨੇਕ ੮੧

ਬਨਯੋ॥ ਇਕਹੈਜੁਰਜੇਗਨਪਤਿਹੋ॥ ਅਤਿਸ੍ਰਿਸ੍ਟਰਚੀਬਿਧਿਤਮੰਬਿਹੋ॥ ੧੮॥ ਗੁਨਸ
 ਵਧਹੈਤੁਮਹੱਛਤਤਕੋ॥ ਅਬਾਬਿਸਨਕਹੇਸਗਰੇਜਗਜੰਕੋ॥ ਤੁਮਹੀਜਗਹੰਦਸਰੂਪਸੰਘ
 ਹੋ॥ ਕਹਿਜੈਤਿਨਮੰਤੁਤਮੇਗਨਭਰੋ॥ ੧੯॥ ਤੁਮਹੀਜਗਹੈਜਗਹੈਤੁਮਹੀਮੰ॥ ਤੁਮਹੀਬਿਰਚੀਮਿ
 ਰਜਦਸੁਨੀਮੰ॥ ਮਿਰਜਾਦਹਛਾਡਤਜਨਤਜੰਕੋ॥ ਤਬਹੀਅਵਤਰਧਰੇਤੁਮਤੰਕੋ॥ ੨੦॥ ਤੁਮਹੀਪ
 ਰਕਛਪਬੇਖਧਰੇਜੁ॥ ਤੁਮਮੀਨਦੈਬੇਦਨਕੋਓਧਰੇਜੁ॥ ਤੁਮਹੀਜਮਜੰਗਬਰਹਭੇਜੁ॥ ਧਰਛੀ
 ਨਲੀਯੀਹਗਛਹਯੇਜੁ॥ ੨੧॥ ਤੁਮਹੀਨਗਸਿੰਘਸਰੂਪਸੁਧਰੰਯੋ॥ ਪੁਲਾਦਕੋਦੀਰਘਛੁਖ
 ਬਿਦਰੰਯੋ॥ ਤੁਮਹੀਬਲਬੰਦਸ਼ੇਖਧਰੇਜੁ॥ ਕ੍ਰਿਗਨੰਦਨਹੈਛਿਤਛੰਤੁਰੇਜੁ॥ ੨੨॥ ਤੁਮਹੀਯਹਰ
 ਵਨਦਸੁਸੰਘਕੋ॥ ਧਰਨੀਮਹਿਬੁਭਤਧਰਮਓਬਭੋ॥ ਤੁਮਹੀਪਨਕ੍ਰਿਸ੍ਨਸਰੂਪਧਰੇਗੋ॥ ਯਤਿਦ੍ਰੁ
 ਨਕੋਭੁਵਭਹਰੇਗੋ॥ ੨੩॥ ਪੁਨਬੋਧਸਰੂਪਦਯਹਿਧਰੇਗੋ॥ ਤੁਮਕਲਕਿਹੈਮਲੇਛਸਮੁਹਰੇਗੋ॥
 ਇਤਭਤਅਨੇਕਸਰੂਪਤੁਹੋ॥ ਅਪਨੀਮਰਜਦਕੇਕਾਜਸਵਹੋ॥ ੨੪॥ ਸ੍ਰੀਮਹਾਂਦੇਵ॥ ਸ੍ਰੀਗਯਬ
 ਹਤੁਮਹੈਜਗਨਯਕ॥ ਦੇਖਹੁਦਸਰਬਕੋਸੁਖਦਯਕਾਸੈਦਰਸਹਤਪਿਤਪਦਯਵਨਾਬੰਦਨਤਬ

ਬਲਾਕਾ
 ਕੈਦਾਸਤੇ

ਰਿਕ
 ੨

੮੨ ਹਕਿਮਨਤਦਨ ੨੫ ॥ ਦਸਰਬਾ ਨਿਸਪਲਕਾ ॥ ਰਾਮਸੁਤਧਰਮਜੁਤਸੀਅਨਮਾਨਿਯੋ ਬੀਧੁਜਨਮਤਗਨ
 ਪ੍ਰਨਸਮਜਾਨਿਯੋ ॥ ਈਸਸੁਗਈਸਜਗਦੀਸਮੈਦੇਖਿਯੋ ॥ ਗੈਮਕਹਲਛਮਨ ਬਿਸੇਖਪ੍ਰਭਲੇਖਿਯੋ ॥ ੧ ॥ ਜੇਲਛਮਨ
 ਸ਼ੀਰਾਮਧੁ ਚਲਾ ॥ ਜੁਣਜੁਣਕੇਗਣੇਜੁਬਾਨ ॥ ਰਜਹਿਛੁਰਾਜਾ ॥ ਕੁੰਭਕਰਨਲੈਕਹਰਨਭੋਛਮੇਜੰਗਜਗਾਜਾਹੁਪਰੇ
 ਚਨਇਛਪਤ ॥ ਖਸਮੈਬਿਸੇਖਜੀਓਠੇਕਰੋਸੁਆਜਾ ॥ ਅਇਧਾਇਲਗਹੋਤਿਨੈਸਮੇਤਦੇਵਰਾਜਾ ॥ ੨ ॥ ਦੋਹਾ ॥ ਬਨ
 ਰੋਛਸਹਿਛਸੋਮਿਤਕਲਿਤਸਮੇਤਾ ॥ ਪਖਪਚਛੇਰਪਨਬਜੁਚਲੇਅਵਧਕੇਹੋਤਾ ॥ ੩ ॥ ਹਰ
 ਗੀਤਾ ॥ ਸੇਤੁਸੀਤਹਸੇਭਨਾਦਰਸਪਾਚਬਟੀਗਮੇ ॥ ਪਾਇਲਗਅਗਸਤਕੇਅਰੁਅੰਤਪੈਉਬਿ
 ਦਭਮੇ ॥ ਚਿਤ੍ਰਕੁਟਬਿਲੋਕਕੈਤਬਹੀਪ੍ਰਾਗਬਿਲੋਕਮੇ ॥ ਭਰਵਾਜਬਸੈਤਹੰਜਿਨਤੈਨਪਾਵਨਯੈਬਿ
 ਯੋ ॥ ੪ ॥ ਸ਼ੀਰਾਮਪ੍ਰਾਗਦਰਸਨਾਤਰਕਾ ॥ ਚਿਲਕੈਦੁਤਸੁਛਮਸੋਭਿਤਬਹਾ ॥ ਤਨੁਹੈਜਨੁਸੇਬਤ
 ਹੋਸੁਰਬਹਾ ॥ ਪ੍ਰਤਿਬਿਬਤਦੀਪਦਿਪੈਜਲਮੰਹੀ ॥ ਜਨੁਜੁਲਮੁਖੀਨਕੇਜਲਅਨੁਹੀ ॥ ੫ ॥ ਜਲ
 ਕੀਦੁਤਿਪੀਤਸਿਤਾਸਿਤਸੋਹੀ ॥ ਬਹੁਪਤਕਪਤਕਹੈਇਕਕੋਹੀ ॥ ਮਦਏਨਮਲਪਸਕੁੰਕਮਸੀ
 ਹੋ ॥ ਨੈਪੰਡਰਬਖੀਹਦਿਯੋਜਨੁਟੀਕੋ ॥ ੬ ॥ ਲਛਮਨਾ ॥ ਦੰਡਕਾ ॥ ਚਤੁਰਬਦਨਪਚਬਦਨਬਦਨਪਟ ॥ ੮੨
 ਰਾਜਪ੍ਰਯਾਗਕੋਭਾਰਬਖੰਡਨੈਤਿਸਕੁਕੀਯੋ ॥ ਇਕਪਾਪੁਕੀਹੈਬਹੁਤੇਦੁਗਕਰਤੀਯੋ ॥

ਸਹਸਰਨਾਮੁ ਸਹਸਰੀਤਗਾਈਐ ॥ ਸਾਤਲੋਕਸਾਤਦੀਪਸਾਤਹੁ ਰਸਤਲਨਗੀਗਾਜੂਕੀਸੋਰੁ ॥
 ਸਬਹੀਕੋਸੁਖਦਈਐ ॥ ਜਮੁਨਾਕੈਜਲਰੁ ॥ ਯੋਫਲਕੈਪ੍ਰਵਾਹਪਰਕੈਸੋਦਾਸਬੀਚਬੀਚਗਿਰਕੀ ॥
 ਗੋਰਾਈਐ ॥ ਸੋਤਨਸਗੀਰਪਰਪੁਰਨਬਿਲੋਪਨਕੀਸਮਲਦੁਕੁਲਣੀਨਣਲਕਤਣੀਐ ॥
 ੩੩ ॥ ਸੁਗੀਵਾ ॥ ਚੰਦਕਲਾ ॥ ਭਵਸਾਗਰਜਨੁਸੇਤਉਜਗਰਸੁੰਦਰਤਾ ॥ ਸਿਗਰੀਬਸਕੀ ॥ ਤਿਹੁ
 ਬੇਦਨਕੀਦੁਤਸੀਦਰਸੈਗਤਸੇਖੇਤਿਦੋਖਨਕੇਰਸਕੀ ॥ ਕਹਕੇਸਵਦੇਵਤਈਮਤਸੀਪਰਿਤਾ ॥
 ਪਤ੍ਰਟੀਤਲਕੋਮਸਕੀ ॥ ਸਬਬਿਦਤਿਕਲਤਲੋਕਤਬੇਨਿਹਿਕੇਤੁਤਿਬਿਕ੍ਰਮਕੇਜਸਕੀ ॥ ੩੪ ॥ ਬਾਵਨਾਕੁਰੁ
 ਬਿਭੀਖਨਾਦੰਡਕਾ ॥ ਭੂਤਲਕੀਬਿਨੀਸੀ ॥ ਤ੍ਰਿਬੇਨੀਸੁਭਸੇਭਿਮਤਏਕਕਹੈਸੁਗਪੁਰਮਹਾਗਾਥਿ
 ਭੋਤਹੈ ॥ ਏਕਕਹੈਪੁਰਨਅਨਾਦਜੋਅਨੰਤਕੋਉਤਕੋ ॥ ਜਹਕੇਸੋਦਾਸਵੰਬਰੁਪਗਾਤਹੈ ॥ ਸਭਸੁਖਕ
 ਰਸਬਸੋਤਕਰਮੇਰੇਜਨੇਕੋਨਯਹਅਦਭੁਤਸੁਗੀਧਅਵਦਾਤਹੈ ॥ ਦਰਸਪਰਸਹੁਤੇਬਿਛਰਹ
 ਜੀਵਨਕੋਕੋਟਕੋਟਜਨਮਕੇਕੁੰਧਮਿਟਜਾਤਹੈ ॥ ੩੫ ॥ ਭੁਜੰਗਪ੍ਰਯਾਤਾ ॥ ਭਰਵੰਜਕੀਬਾਟਕਾ
 ਰਾਮਦੇਖੀ ॥ ਮਹਾਂਦੇਵਕੀਸੀਬੀਚੀਚਿੰਤਲੇਖੀ ॥ ਸਬੋਬ੍ਰਿਛਮੰਦਰਹੁਤੇਭਲੇਹੈ ॥ ਛੁਹੰਕਾਲਕੇ
 ਬਾਗਸੋਸੀ

੮੩ ਫੂਲ ਫੂਲੇ ਫਲੇ ਜੈ ॥ ੩੫ ॥ ਕਹੂੰ ਸੀਰੀ ਸਮੇਂ ਚਿੰਤਰੈ ॥ ਚੁਗੋਂ ਸਿਰੇ ਬੰਦ ਮੁਕਤ ਨ ਭੋਰੈ ॥ ਸੁਕਾ
 ਲੀ ਕਹੂੰ ਸਾਹ ਕਲੀ ਬਿਰਾਜੈ ॥ ਪਠੈ ਬੇਦ ਮੰਤ੍ਰ ਵਲੀ ਭੇਦ ਸਾਜੈ ॥ ੩੬ ॥ ਕਹੂੰ ਬਿੱਛ ਮੂਲ ਸਥਲੀ ਤੋਪੀ
 ਵੈ ॥ ਮਹਾਂ ਮਤ ਮਤੰਗ ਸੀਵਨ ਛੀਵੈ ॥ ਕਹੂੰ ਬਿਪ੍ਰਯੁਜ ਕਹੂੰ ਦੇਵ ਮਰਚਾ ॥ ਕਹੂੰ ਜੋਗ ਸਿੱਛ ਕਹੂੰ ਬੇਦ
 ਚਰਚਾ ॥ ੩੭ ॥ ਕਹੂੰ ਸਾਧ ਪੈਰ ਨਕੀ ਗਾਬਗਾਵੈ ॥ ਕਹੂੰ ਜੋਗ ਕੀ ਸੁੱਕ ਸਾਲਾ ਬਨਾਵੈ ॥ ਕਹੂੰ ਅਗਨੀ ਜੋਤਿ
 ਕੇ ਕਰਮ ਧਾਰੈ ॥ ਕਹੂੰ ਬੈਠ ਕੈ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਆਬਿਚਾਰੈ ॥ ੩੮ ॥ ਸੁਹਾਵੀ ਜਪੀ ਦੇਖਿ ਮੋ ਬਕੁ ਰਾਗੀ ॥ ਚਲੈ
 ਧਿਪਲੈ ਤਿਛ ਬੁਧੈ ਸਤ ਗੀ ॥ ਕਪੀ ਸੀਫ ਲੈ ਸਕਤ ਪੈ ਜੋਤੁ ਨੀਕੋ ॥ ਸੁਨਾ ਮਨੁ ਰਾਗੀ ਸਬੈ ਰਾਮ ਹੀ ਕੋ ॥ ਜ
 ਹ ਬਰਦੈ ਬ੍ਰਹਮਾ ਜੈ ਸਾਜੈ ॥ ਮਹੁ ਗੀਤ ਹੀ ਤਕ ਗੀ ਬਿਰਾਜੈ ॥ ਭਰਵੈ ਜਬੈ ਠੇ ਜਹਾਂ ਬਿਪ੍ਰਤਮ
 ਹੈ ॥ ਪੁਨੈ ਏਕੀ ਬੰਦੁ ਲੋਕੇ ਸਾਜੈ ॥ ੪੦ ॥ ਲਛਮਨਾ ਦੰਡ ਕਾ ਕੇਸੈ ਦਸਾ ॥ ਗਿਰਾਜ ਬਛੇ ਰੁਖੰ ਬਾ
 ਪਨੀ ਨ ਚਟਤ ਸੁਗਭਿ ਬਾਪ ਬਲ ਕੁ ਬੁਧ ਨਹੈ ॥ ਸਿੰਘਨ ਕੀ ਸਿਟਾ ਮੈ ਚੈ ਕਰ ਭਕ ਗੀ ਨਿਕਰ ਸਿ
 ਪਨ ਕੇ ਅਸਨ ਗਮੈ ਦਕਰ ਦਨਹੈ ॥ ਫਨੀ ਕਿਛ ਨ ਪਰਨ ਚਤ ਮੁਦਤ ਮੈ ਰਕੁ ਪਨ ਬਿਰੋਧ ਜਾਂ ਮਦ
 ਨ ਮਦਨਹੈ ॥ ਬਨ ਗਫਿ ਰਤ ਭੋਰੈ ਰੋਹ ਅੰਧਤ ਪਸਰਿ ਪਕੈ ਨਿਵਾਸ ਕਿਧੈ ॥ ਸਿਵ ਕੇ ਸਦਨ ॥ ੪੧ ॥ ਭੁ ੮੩

ਬਾਬਾ ਕੀਲ
 ਲੇਖਕ ਹੈ
 ਰਾਮ ਕਰ
 ਕਿਸੀ ਕਾਮ
 ਪਲਾਲੀ

੮੪ ਤਿਨਕੋਇਕੀਧਨਜਾਨੀਯੋ॥ਉਪਵੀਤਉੱਜਲਸੋਭੰਦੇਖਿਜੈਬਰਨਤਸਬੈ॥ਸੁਰਾਅਪਗਤਪਸਿਧਮੇਜ
 ਨੁਸੇਤਸੀਸਮਏਅਬੈ॥੮੫ਦੇਹਾ॥ਛਟਕਮਾਲਜਤਸੋਭਿਯੋਉਗਿਖਰਾਜਉਦਰਾ॥ਅਮਲਸਕਲਸੁਤ ਬੇਦ
 ਤਬਰਨਮਮਾਨੋਗਿਰਕੇਹਰਾ॥੮੬ਸੁੰਦਰੀਛੰਦਾ॥ਜੰਦਪਹਿਰਸਹੁਪਰਸੁਮਨਾ॥ਦੰਤੀਸਮੇਅਬ ਤਦਪਰੀ
 ਲੰਬਤਹੈਤਨਾ॥ਪੁਮਸਿਖਲਕੇਬਿਅਜਮਨੇਗੁਨੀ॥ਵੇਵਪਰੀਕਹਪਥਰੇਮੁਨੀ॥੪੭ਰੂਪਧਰੈਬਰਵ ਰੰਗੋਗੀਸੇ
 ਨਲਕੇਜਨਾ॥ਪੋਖਤਹੈਪਮਪਨੀਹੀਤਨਾ॥ਕੋਧਭੁਜੰਗਮਮੰਤਬਖਲਹਾਮੇਹਮਹੰਤਮਕੇਗਵਿਆ ਤੁਰਤੇਏ
 ਹੁ॥੪੮ਸੋਤਜਸਪਾਕਲਿਕੇਗਨਾ॥ਪਰਬਤਅੰਖਧਸਿੰਧਨਕੇਜਨਾ॥ਪਪਕਲਪਨਕੇਜਨੁਦੁਖਨਾ ਸੰਬੁਯੋਕੇ
 ਦੇਖਿਪੁਨਮਕਰੇਜਗਭੂਖਨਾ॥੪੯ਪਾਧਿਟਕਛੰਦਾ॥ਸੀਤਾਸਮੇਤਸੇਖਵਤਰਾ॥ਦੰਤਵਤਕਰੇਗਿਖ
 ਕੋਅਪਰਾਨਰਬੇਖਬਿਭੀਖਨਜਮਵੰਤਾ॥ਸੁਗੀਵਬਾਲਿਸੁਤਹੁਮੰਤਾ॥੫੦ਗਿਖਰਾਜਕਰੀ
 ਪੁਜਾਅਪਰਾ॥ਪੁਨਕਸਲਪੁਸਨਪੁਛੀਓਦਰਾ॥ਰਾਮਵਾਰਾਸੋਤਪਨਭਰਬਕਸਲੀਨਿਕੇਤਾ॥ ਕੁਸਲਕਹਿ
 ਤਿਮਿਤੁਤਨਸਮੇਤਿ॥੫੧ਭਾਰਦੁਜਵਾਰਾ॥ਕਾਰਿਕਸਲਕਰੈਤਮਅਦਿਦੇਵਾ॥ਸਬਜਨਤ ਹੇਮਰਾਯਾ
 ਹੋਸੀਸਰਭੇਵਾ॥ਬਿਧਿਬਿਸੂਸੰਭੁਗਵਿਸਸਿਓਦਰਾ॥ਸਬਪਾਵਕਾਦਿਅੰਸਾਅਵਾਰਾ॥੫੨ਬ੍ਰਹਮਾ ਤੁਮਹੀਚੋ
 ੮੪

ਕੀਰਤ

ਜੰਗ ਪ੍ਰਾਤ ਛੰਦਾ ਜਹੰਗੋ ਮਲੈ ਬਕਲ ਕੇ ਬਾਸ ਸੋਹੈ ਸਬੈ ਅਲਪ ਧੋਕਲ ਪਸਾਛੀ ਬਿਮੁਹੈ ਧਰੇ

ਸ੍ਰੀ ਗਲ ਦੁਖ ਦਹੇ ਦੁਹੰਤੋ ਮਨੋ ਸੰਤੁ ਸੰਗਲੀ ਨੇ ਮਨੁ ਤੋ ੪੧ ॥ ਮਾਲਿ ਨੀ ਪ੍ਰਸਾ ਮਿਤ ਰਜ ਰਾਜੇਹ

ਸੇਈ

ਸਤੁ

ਗੁਰ

ਵਿਗਲੀਆ

ਰਖ ਬਰਖਾਸ ਮੇ ਸੋ ਬਿਰਲ ਜਟ ਨ ਸਾਖੀ ਸੁਰਨ ਦੀ ਕੁਲ ਕੇ ਸੋ ਜਗ ਮਗ ਦਰਸਾਈ ਸੁਰ ਕੇ ਅੰ ਨਗਤ ਕੇ ਮਾਹ

ਗਦ ਸਦੇ ਦਾਲ

ਜਗ ਵਾਸੇ ਦ
ਪਤੋ ਵਿਚ ਕੋ ਸਾ
ਜਗ ਵਾਸੇ ਦ

ਸੁਮੈ ਸੋ ਸੁਰੁ ਰਾਗ ਹੀ ਤਨ ਮ ਸੀ ਰਾਮ ਕੈ ਸੋ ੪੨ ॥ ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਾਤਾ ਗਹੈ ਕੇ ਸਪਾ ਮੈ ਪ੍ਰਾਸੀ ਬ

ਖਨੋ ਕਪੈ ਸਾਧ ਕੈ ਵਸ ਤੈ ਗਤ ਮਨੋ ਮਨੋ ਰੰਦ ਮਾ ਰੰਦਿ ਕਾ ਸੋ ਤਸਾ ਜੈ ॥ ਜਗ ਸੋ ਮਿਲ ਮੇ ਯੋਤਰ ਦ੍ਰੁਜ

ਹਾਜੈ ੪੩ ॥ ਦੋਹਾ ਭੁਸ ਮਰਿ ਪੰਡ ਕ ਸੋ ਤ ਸੁਤ ਬਰਨ ਨ ਬੁਧਿ ਓ ਦਹਾ ਮਨੋ ਤਿ ਸੋ ਤ ਸੋ ਤੁ ਦੁਤਿ ਬੰਦ

ਗਾ

ਤ ਬਿਮਲ ਲਿਲਾਹ ੪੪ ॥ ਮਨੋ ਅੰਤਰ ਲੀਲ ਸੈ ਸਤ ਅਵੀਸੀ ॥ ਬਿਰਾਜੈ ਕਿਧੈ ਬੇਦ ਬਿਦਾ ਪ੍ਰਭਾਸੀ ॥

ਲਸੈ ਗੰਗਾ ਸੋ ਤ ਜੋ ਜਨ ਨੀ ਕੀ ॥ ਬਿਰਾਜੈ ਸਦਾ ਜੋ ਤਿ ਦੰਤ ਵਲੀ ਕੀ ॥ ੪੬ ॥ ਗੀਤ ਕਾ ਛੰਦਾ ਕ੍ਰਿਕਟੀ

ਬਿਰਾਜਤ ਸੇਤ ਮਨੋ ਮੰਤ੍ਰ ਅਦਭੁਤ ਸਾਂ ਮਕੇ ॥ ਜਿਨ ਕੋ ਬਿਲੋਕਤ ਹੀ ਬਿਲਤ ਅਸੇ ਪਕਾਰ ਮੁਕਕਾਂ ਮ

ਪਨਖ

ਮੁਖ ਤੇ ਬਾਸ
ਨਾਸੀ ਨੁਹਤ
ਸੁਾਸ ਜੋ ਪੈਨ

ਕੇ ॥ ਮੁਖ ਬਾਸ ਮਾਸ ਪ੍ਰਕਾਸ ਕੇ ਸ੍ਰੁਤ ਰਤੀ ਰਨ ਸਾਜ ਹੀ ॥ ਜਨੁ ਸਾਂ ਮਕੇ ਸੁਬ ਸ੍ਰੁਤ ਅਛਰ ਦ੍ਰੈ ਸਪੰਡ

ਬਿਰਾਜ ਹੀ ੪੭ ॥ ਤਨੁ ਕੰਬੁ ਕੰਠ ਤਿ ਰੇਖਾ ਜਤ ਰੰਗੁ ਸ੍ਰੀ ਓਨ ਮਨੀ ਯੋ ॥ ਅਵਨਿ ਛਾਇ ਦ੍ਰਾਨਿ ਗ੍ਰਹਿ ॥

ਮਾਨੁ ਕਰਮ
ਜੇ ਇਦੀਆ
ਗ੍ਰਹਿ ਦ੍ਰਾਨੀ
ਅਰੋ ਨਤਿ

ਮੀਨ

ਰਸੀ ਜੇਹੀ

ਅਪਨੇ ਓਲੀ ਕਰਮ ਕਰਕੇ
ਪਾਦੁਕ ਮਕਰੇ

ਭੁਲਕੇ

੮੫ ਮਰਛੰਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਧਮਦੀਜਤਜਾਇ ਬਹੁਤਾਇ ਪੁਜਸੁਗਾਇ ਕਛੁ ਨਹਿਨ ਪ੍ਰਮਾਨੁ ਕਹਿਯੋ ਸੁਭਿਤ ਮੁਦਨੁ

੯੧ ਦ੍ਰਿਸ਼ਕੋਜੁ ਦੇਤ ਬੁਲਾਇ ਕਹਿਯੋ ਜੁਮਧਮਗਾਇ ਗੁਨਜਾਚਨ ਮਿਸਦਨੁ ਅਤਿ ਚੀਨਤ ਕਹੁ ਜਨੁ ੯੨

੫੨੨੨ ਸਲੋਕਾ ਅਭਿਗਮ ਮੋਢਿਤ ਮੰਦਾਨ ਮਹੁਤੈ ਰੇਵ ਮਧਮੀ ਅਧਮੰਜਾਚਮ ਨੰਸਮਾਤ ਸੇਵਯਾ ਦਨੰਤ੍ਰਿ: ਜੇਝਾ ਮੈਗੇ
ਫਲੀ ੧੦) ਦੇਹਾ ਪ੍ਰਤਿਦਿਨ ਦੀਜਤ ਨੇਮ ਸੈਤ ਕਛਿਨਿਤ ਮਵਖਨੁ ਕਲਹਿ ਪਾਇ ਕੁ ਦੇਤ ਸੈਨੈ ਮਿਤ ਕਛੁ ਜੇਝੇ ਦੇਸੇ
ਅਧਮਦਨ

ਸੁਕਰਮੀਬ ੧੧) ਸਲੋਕਾ ਅਸੂਤੰਸਾਧਕਰਮਦੰਬੁ ਮਣਜੇਵ ਤਿਲਮੇਤੁ ਤਸਮੰਪੁਨ ਮਚੇਪਾਸਮ ਪਮੰਯ
੭੫੨੨੨੨ ਤਿਨਸੀਸਯ: ੧੨) ਪਹਿਲੇ ਨਿਜਵਤਿਨ ਦੇਭਿਅਵੈ ਪੁਨਪਵਹਿਨ ਗਰਲੇਗਸਬੈ ਪੁਨਿਦੇਸਬੈ
ਪੁਰਸਾਤਿਅਭ
ਤਹੈ ਨਿਜਦੇਸਨੀਕੋ ਭਿਵਰਯੋਧਨ ਦੇਇਬਿਦੇਸਨੀਕੋ ੧੩) ਦੇਧਕਛੰਦਾ ਦਾਨਸਕਾਮ ਅਕਾਮਕਹੇਹੈ ਪੁਰਸਭੈ
ਜਗਮਧਰਹੇਹੈ ਏਛਤ ਹੀਫਲਹੇਤਸਕਾਮੇ ਰਾਮਨਮਿਤ ਅਕਾਮਵਖਨੈ ੧੪) ਦਾਨਤਿਦਖਨਵਾਮ
ਬਖਸੈ ਧੰਮੁਨਮਿਤਤਿਦਖਨਜਨੈ ਧੰਮੁਵਿਹੁਪਤਿਵਾਮਗੁਣੈਜੁ ਅੰਰਕਦਨਸੁਦਨੁਸੁਨੈਜੁ ੧੫) ਦੇ
ਉਸੁਦਨੁਤੋਭਿਤਮਲੇਖੈ ਦੇਹੁਕਦਨੁਤਿਨੈਜਨੁਦੇਖੈ ਛੋਰਸਬੈਦਿਨਦਾਨਤਿਦੀਜੈ ਦਾਨਹੀਤੰਸਬਕੇਮ
ਤਲੀਜੈ ੧੬) ਦੇਹਾ ਕੇਸਵਦਾਨਮਨੇਕਹੈਬੈਨਕਹੁਦੇਤਾ ਯਹੋਜਾਨਿਭਵਭੂਪਸਬਭੁਮਿਦਾਨੁਦੇਤ ੧੭) ੮੫

ਰਜਤੋਕਿਨ
ਕੋਤੇਲੋਕਰ
ਬ੍ਰਹਮਾਤਮਕ

ਦਿਸਕਲਪਰਮਮੰਤਾ ਤੁਮਹੀਹੋਰਪੁਪਤਿਅਨੰਤਾ ਅਬਸਕਲਦਾਨਦੈਪੁਜਬਿਪ੍ਰਾਪੁਨਕਰਹੁਬਿ
 ਜਮਵੈਕੁੰਠਛਿਪ੍ਰਾਪ੬॥ ਇਤਿਸ੍ਰੀਇੰਦ੍ਰਜੀਤਵਿਗਚਿਤਾਯਾਮਤਸਕਲਲੋਲਲੋਚਨਚਕੋਰਚਿਤਾ
 ਮਨਿਸ੍ਰੀਰਾਮਚੰਦ੍ਰਚੰਦ੍ਰਿਕਾਯਾਂਭਰਵ੍ਰਜਸਮਗਮੇਨਾਮਬਿਸਤਪ੍ਰਕਾਸ:੨੦॥ ਇਕਈਸੈਮਹਿਮਦਨੁ
 ਕੀਵ੍ਰਿਜਸਨਛਪਕੀਬ੍ਰਿਤੋਭੁਰਤਾਦਿਕਬੋਮਿਲਨਅਤਿਵਾਅਨੁਗਨਕੀਕ੍ਰਿਤਾ੩॥ ਅਥਿਦਸਪ੍ਰਸੰਸਦਕਾ
 ਸਾਸਾਤਕੁਰਾਜਸੁਤਾਮਸੀਦਨੁਤੀਨਬਿਧਿਜਨੁਭਿੱਤਮਘਮਅਧਮਪੁਨਕੇਸਵਦਾਸਵਖਨੁ੩॥
 ਚਰਚੀਛੰਦਾਪੁਜਿਜੈਵ੍ਰਿਜਆਪਨੈਕਰਿਨਾਰਿਸੰਗੁਤਿਜਾਨਿਯੋਪੁਨਦੇਵਦੇਵਹਿਬਾਪਿਕੈਪੁਰਦੇਵ
 ਮੰਤ੍ਰਬਖਾਨਿਯੋ॥ ਹਾਥਿਲੋਕਸਕੁਸੰਗੋਤਭਿਰਚਸ੍ਰਚੰਨਤੁਤਨਪ੍ਰਮਾਨਿਯੋ॥ ਦਾਨੁਦੇਵਛੁਅੰਰੁਦੀਜੈਦਨੁ
 ਸਤੁਕੁਜਾਨਿਯੋ॥ ੪॥ ਦੇਧਕਛੰਦਾਦੇਇਨਹੀਅਪਨੈਕਰਿਦਾਨੈ॥ ਐਰਕੇਹਾਬਜਮੰਗਲਜਨੈ॥ ਦਸਹਿ
 ਦੇਤੁਸਮਾਰਸਮਾਵੈ॥ ਸੇਵਹੁਰਜਸਿਦਨੁਕਹਾਵੈ॥ ਗੋਪਾਲਛੰਦਾਬ੍ਰਿਪੁਨਦੀਜਤਹੀਨਵਿਧਨੁ॥
 ਜਨਹੁਤਕੁਤਾਮਸਿਦਨੁਬਿੰਦ੍ਰਨੰਜਨਹੰਜੁਜਗਦੁਪਾਦੇਖਹੁਸਗਰੇਬਿਸਨਸ੍ਵਰੂਪਾਸਲੋਕਾਸ
 ਚਰੋਵਾਨਿਰਚਰੋਸਧੁਵੈਸਾਧਮੇਵਚਾਅਵੈਦੀਵਾਸਾਵੈਦੀਵਾਬ੍ਰਹਮਣੇਮਾਮਕੀਤਨੁ॥ ੩
 ਮੇਰਾਜਗੀਰੋ

ਸੰਦਕਾ

੮੬ ਧਰੀ ਅਸੇਖ ਅਧਮਾਵ ਬੁਝਿ ਮਚਰੀ ਸਮੁਲਨ ਸੇਨਿ ਪਦੇਖ ਕਰੀ ॥੨॥ ਸ੍ਰੀਰਾਮ ਤੇਟਕਾ ॥ ਹਨੁ ਵੰਤ ਵਲੀਤੁ ਮਜਾ
 ਉਤਹਾਂ ਮੁਨਿ ਵੇਖ ਵਸੀਤ ਭਰਬ ਜਗਾਂ ਰਿਖ ਕੈ ਹਮ ਭੋਜਨੁ ਅਜ ਕਰੈ ॥ ਪੁਨ ਪ੍ਰਤ ਭਰਬ ਹਿ ਅੰਕਧਰੈ ॥੨੫॥ ਚਤੁਖ
 ਦੀ ॥ ਹਨੁ ਵੰਤੁ ਵਿਲੋਕੇ ਭਰਬ ਸੇਕੇ ਅੰਗ ਸਕਲ ਮਲਧਰੀ ॥ ਬਕਲ ਪਹਿਰੈ ਤਨ ਸੀਸ ਜਟਾਗਨ ਤਨ ਫਲ ਮੁਲ
 ਅਹਰੀ ॥ ਬਹੁ ਮੰਤ੍ਰੀ ਗਨ ਮੈਂ ਰਜ ਕਜ ਮੈਂ ਸਬ ਹੀ ਸੈਂ ਤਿਨ ਤੋਰੈ ॥ ਹਧ ਨ ਬਪਾਦ ਕਤਨੁ ਮਨੁ ਪ੍ਰਗਾਨਿ ਸੇਵਤ ਅੰਜ
 ਲਜੈ ਰੈ ॥੨੬॥ ਹਨੁ ਮੰਤ੍ਰ ॥ ਸਕ ਸੇਕਨ ਛੰਡੈ ਭੁਖਨ ਮੰਡੈ ਕੀਜੈ ਵਿਵਿਧ ਧਏ ॥ ਸੁਰਕ ਜਸ ਵਹੇ ਗਵਨੁ ਮਹੇਰ ਪ੍ਰੀ
 ਦਨ ਪਰਾਏ ॥੨੭॥ ਸੁਗੀਵ ਸੁਜੇ ਪਨ ਸਹਿਤ ਵਿਭੀਖਨ ਸੁਨਹੁ ਭਰਬ ਸੁਭਗੀਤਾ ॥ ਜਸੀਰ ਤਿਜੇ ਸੀਗ ਅ
 ਮਲ ਸਕਲ ਅੰਗ ਸੇਕੁਤ ਲਖ ਮਨ ਸੀਤਾ ॥੨੮॥ ਪਧਿ ਸੁਕਾ ॥ ਸੁਨਿ ਪਰਮ ਭਤ ਕੀ ਭਿਰਬ ਬਤਾ ॥ ਭਏ ਸੁਖ ਸਮੁੰ
 ਵ ਮੈਂ ਮਗਨ ਗਤਾ ॥ ਯਹ ਸੰਤ ਕੇ ਧੌਂ ਕ ਛੁ ਸੁਪਨ ਈਸਾ ॥ ਅਬ ਕਹਿਓ ਕਹ ਮੈਂ ਸੋ ਕਪੀਸ ॥੨੯॥ ਜੈ ਸੇਚ ਕੇਰਲੀ ਲੈ ਅੰਗ
 ਹਾ ਪੁਨ ਭੂਲ ਜਾਤਿ ਸਗਰੀ ਸੰਭੁਗ ॥ ਜੀਉ ਠਤ ਉਦਤ ਜੋ ਉਦਧਨੰਦਾ ॥ ਤ੍ਰਿਭਰ ਬਭਏ ਸੁਨਿ ਰਾਮ ਚੰਦਾ ॥੩੦॥ ਜੋ
 ਸੇਇਹੈ ਸਬ ਸੁਰਗੀਨਾ ॥ ਚੁਕੇ ਅਚੇਤ ਯਦ ਪ੍ਰਬੀਨਾ ॥ ਉਦਤ ਉਠਤ ਸਿਕਰਤ ਭੋਗਾ ॥ ਤ੍ਰਿਭਰ ਅਚੰਦ ਸੁਨਿ ਅਵਧਿ
 ਲੋਗਾ ॥੩੧॥ ਮਲ ਨੀਛੰਦਾ ॥ ਜਹਤ ਹਗ ਜਗ ਰਜੈ ਦੰਦ ਭਟੀ ਹਵ ਜੈ ॥ ਭਰਬ ਸਕਲ ਸੇਨਾ ਮੈਂ ਸੁਯੋ ਵੇਖ ਕੀਨੇ ॥ ਸੁਗਪਤਿ ੮੬
 ਬਹੁ ਬਹਨ ਪਤਾ ਕਾ ਸੁਨਿ ਦਨ ਸਕਾ ਬਿਗਾਨੈ ॥

ਅਥਵਾ ਜਾਨਕੇਵਾ ਅਜਾਨਕੇ

ਪੰਨਾ ੪੮੪

ਨਿਸ਼ੇਪਣੀਗਭਿਰਮਾਨਿਰੀਕੀਜੇਸਾਏਬਾਗਾਪੁਮਾਹੁਇ

ਸਲੋਕਾ ਯਤਕਿਰਿਤਕਰਤੇਪੰਮਗਜਨਗੁਮਾਨਤੋਪਵਾਅਪਿਗੋਰਮਾਮਤੋਨਤੁਮਦਨੇਨਸੁਧਤਿ॥੧॥ਸਪੁ
ਤੀਸ ॥ਹੁਨੇਦੇਤੇਨਤਿਸੁਦੇਤਨਿਵਤਨੀ॥ਦਸਨੇਵਗੋਚਰਮਦਤੁਸੁਰਗਮਹੀਪਤੇ॥੧੬॥ਅਨਾਜਾਨੇਨਦੇ ॥
ਤਤੁਪੁਰੀਯੋਨਿਰੁਪਯੰਗਰਿਤਾ॥ਹਰਿਤੇਹਰਯੰਤਬੁਧਨਸੁਸਪੁਮੰਕਲੀ॥੨॥ਦੇਹਾਕੋਨਹਿਦੀਜਹਿਦਾ
ਨਿਦਿਨਹੈਭੁਵਦੇਵਅਨੇਕਾਭਰਦੁਸਵਾਰਾ॥ਦੇਹਸਨਫਨਆਦਿਦੈਆਵੇਸੁਰਬਿਬੇਕਾ॥੨॥ਸ਼ੀਰਮਚੰ
ਦਵਰਪੁਛੰਦਾ॥ਕਹੀਭਰਦੁਸਸਨਫਕੋਹੀ॥ਭੁਟੇਏਕਹਾਂਤੋਜਿਸਥਮਹਸੇਹੀ॥ਹੁਤੇਸਬੈਬਿਪੁਭੁਪਭਵਤੀਨੇ॥
ਤਜੇਤਿਕਿਜੇਏਅਤਿਪੁਜਥੀਨੇ॥੨੩॥ਭਰਦੁਸਥ ॥ਗਿਰੀਸਨਰਾਯਨਸੋਸੁਨੀਜੀ॥ਗਿਰੀਸਮੇਸੋਕਹੀਸੋ ਸਿਵਨੀ
ਕਹੀਤੀ॥ਸੁਨੇਸੁਸੀਤਪਤਿਸਾਪੁਰਚਰਾ॥ਜਤੇਸੁਕੀਨੀਤਮਬ੍ਰਹਮਅਰਚਾ॥੨੪॥ਸ਼ੀਨਰਾਯਨਉਵਚਾ॥ਮੇਤੁ ਵਿਸਨਤੇ
ਲਨਾਭਿਸਰੋਜਬਫੀ॥ਉਚੈਅਤਿਭੀਅਕਸਚਫੀ॥ਤਮੇਂਚਤੁਗਨਨਭੁਪਫੀ॥ਬ੍ਰਹਮਾਇਹਨਮਪ੍ਰਗਟੁ
ਯੋ॥੨੫॥ਮੇਟਨਕਛੰਦਾ॥ਤਕੇਮਨਤੇਸੁਤਚਰਭਯੋ॥ਸੋਭੈਅਤਿਪਵਨਬੇਦਮਾ॥ਚੈਹੁੰਨਕੇਮਨਤੇਉਪਯੋਭੁਵ
ਦੇਵਸਨਫਾਤਿਮੇਹਭਯੋ॥੨੫॥ਤਤੇਰਿਖਰਜਸਬੈਤਮਛੰਡੋ॥ਭੁਵਦੇਵਸਨਾਫਿਨਿਕੇਪਦਮਾਂਡੋ॥ਦੀਨੇਤਿਨਕੋ
ਤਮਹੀਬਰਹੁਰੇ॥ਦੋਹੁੰਗਹੋਹੁਤਪੈਫਲਪੂਰੇ॥੨੬॥ਸਨਫਪੁਜਾਅਘਰਿਘਹਰੀ॥ਅਪੰਡਅਖੰਡਲਲੋਕ
ਦੀਨੇਬਰਹੈ॥ਬਿਨਕੋਤਿਨਜਾ॥ਹੋਇਯੋਤਮਬ੍ਰਹਮਪਰੋਤਜਾ॥

੮੭ ਵਦਿਭੀਖਿਦਹਿਕਾਰੀਬਿਨਮਅਨੰਤਪਾਇਪਰੈਵਸਿਸ੍ਵਕੈਕਪਕਲਵਲਬੁਧਵੰਤਾ॥੪੩॥ਰਾਮਪਸਿੰਸੁਕਾ
॥ਸੁਨਿਜੈਵਸਿਸ੍ਵਕਲਾਇਸ੍ਵਦੇਵ॥ਇਨਕਪਿਨਾਇਕਕੇਸਕਲਭੇਵ॥ਰਾਮਬੁਰਤਹੋਵਿਪਦਾਸਮੁਖਾ॥ਇਨਰਖਲਿਮੇ
ਸੰਗਮਰੁਦਾ॥੪੪॥ਸਵਾਮਾਸਮੁਖੀਭੁਵਸੁਧਾਇ॥ਤਵਦਈਜਨਕਤਨਾਬਤਾਇ॥ਨਿਜੁਭਏਭਰਬਜੀਦੁਖ
ਦਹਰਨਾ॥ਅਤਿਸਮਾਦਾਅਮਰਹਤਕੁੰਭਕਰਨਾ॥੪੫॥ਇਨਹਨੇਬਿਭੀਖਨਸਕਲਸੁਲਾਅਨਮਸਤਹੋਸ੍ਵਪਨ
ਤੂਲਾਦਸਕੰਧਹਨਿਵਸਵਦੇਵਸੁਖਿ॥ਇਨਏਕਲਿਮੇਹਨੁਵੰਤਰਖਾ॥੪੬॥ਤਜਿਬਿਯਸੁਤਸੇਦਰਬੰਧੁਈਸਾ॥
ਮਿਲੇਹਮੇਕਾਇਵਚਮਨਰਿਖੀਸਾਦਈਮੀਰਇੰਦ੍ਰਜਿਤਕੀਬਤਾਇ॥ਅਰੁਮੰਤ੍ਰਜਪਤਰਾਵਨਦਿਖਾਇ॥੪੭॥ਤੁਟ
ਕਾਇਨਅੰਗਦਸਤੁਅਨੇਕਹਨੇ॥ਹਮਹੇਤਸਹੋਦਿਨਦੁਖਘਨੇ॥ਬਹੁਰਾਵਨਕੈਸਿਖਦੈਦੁਖਦੈ॥ਤਵਅਏ
ਕੁਲੇਸਿਰਭੁਖਣਲੈ॥੪੮॥ਦਸਕੰਧਕੀਜਪਜੁਗੁਲੀ॥ਤਿਨਕੇਤਨਸਮੈਬਹੁਭੰਤਦਲੀ॥ਅਹਿਮੰਮਸ
ਕੀਤੀਜਕਰਖੀ॥ਅਤਿਮਾਰਅਕੰਪਨਕੋਹਰਖੀ॥੪੯॥ਦੋਹਾ॥ਮਰਮੈਅਪਰਾਧਬਿਨੁਇਨਕੋਪਿਤਹਾਣਕਾ
ਮਾਇਨਮਨਸਾਬਰਕਰਮਨਕੀਨਿਮੇਰੇਕਾਮਾ॥੫੦॥ਗੀਤਕਾ॥ਇਨਜਮਵੰਤਅਨੰਤਰਖਸਲੋਖਮਲੋਖਾਹੀ॥
ਨੈਮ੍ਹਗਰਜਜੀਬਨਰਾਜਮੰਗਜਰਾਜਮਾਰਤਨਗਨੈ॥ਬਲਭਵਨਾਬਲਵਨਕੋਟਿਕਰਵਨਾਦਿਕਹਰਹੀ॥੮੭

ਜਨਮ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮਾਲ ਨਿਲੀਨੇ ॥੨੫॥ ਸਕਲ ਨਗਰ ਦਾ ਸੀ ਤਿਨ ਸੋਨ ਸਜੈ ॥ ਰਬ ਗਜ ਜਪਤ ਕੀ ਟੰਡੀ ਟੰਡੀ ਨਿਰਜੈ ॥
 ॥ ਭਲਿ ਭਲਿ ਭਲਿ ਪੁਤ੍ਰ ਸੋਭੈ ਸੁਭੈ ਸੋਭੈ ਨਿਛਾਈ ॥ ਰਾਖ ਪਤਿ ਸੁਨੀ ਮਨੈ ਐਧ ਜਾ ਅਪ ਅਈ ॥੨੬॥ ਚਮਰ ਛੰਦਾ ॥
 ਯਤੁ ਤਤੁ ਦਸਈ ਸਬ ਜੋ ਮਤੈ ਬਿਲੋਕ ਹੀ ॥ ਬਨ ਰਾਜ ਰਿਖ ਰਾਜ ਦ੍ਰਿਸ੍ਟ ਸ੍ਰਿਸ੍ਟ ਰੋਕ ਹੀ ॥ ਜੋ ਚੋਕੇ ਰਮੇ ਘੋਰ ਮਧ ॥
 ਚੰਦ੍ਰ ਲੇਖ ਹੀ ॥ ਭਨਕੇ ਸਮਨ ਜਨ ਤੋ ਬਿਮਨ ਦੇਖ ਹੀ ॥੨੭॥ ਅਦਨ ਮੇਦ ਕੰਡਕਾ ॥ ਅਵਤ ਬਿਲੋਕ ਰਾਖ ਬੀਰਲ
 ਘਬੀਰ ਤਜਿ ਬੇਮਗਤਿ ਭੂਤ ਲਾਵਿ ਮਨ ਤਬ ਅਨਿਜੈ ॥ ਰਾਮ ਪਦ ਪਦ ਮੁਖ ਸਦਨ ਕਹੈ ਬੀਰ ਨਗਰੈ ਰਿਤ ਦਸ ॥
 ਦਯਾ ਦਸ ਮਨ ਮਨ ਮਨਿ ਜੈ ॥ ਚੁੰਮ ਮੁਖਿ ਸੁੰਦਰਿ ਸਿਰ ਗੋਦ ਰਾਖ ਨ ਬਧ ਰਾਮ ਸੁਨੁ ਤਲੈ ਰਨ ਨਿਦੇਖ ਉਰ ਲਾਇਯੋ ॥
 ਦੇਵ ਮੁਨਿ ਬਿੰਬ ਪਗ ਸਿੰਧ ਸਬ ਸਿੰਧ ਜਨ ਹਰਖ ਤਪੁ ਪਬਰਖ ਨਿਬਰਖਾਈਯੋ ॥੨੮॥ ਦੇਹ ॥ ਭਰ ਬਰਨਲ
 ਖਮਨ ਪਰੇਲ ਖਮਨ ਕੈ ਸੰਤੁਪਨ ॥ ਸੀਤ ਪਗ ਲਾਗਤ ਦੋ ਅਸਿਖ ਸੁਭ ਸੰਤੁਪਨ ॥੨੯॥ ਮਿਲੇ ਭਰ ਬਸ ਸੁਪ
 ਨਿਪਨ ਸੁਗੀਵ ਹਿ ਅਕਲਾਇ ॥ ਬਹੁ ਰਿਬਿਭੀ ਖਨ ਕੋ ਮਿਲੇ ਅੰਗ ਦੋ ਕੋ ਸੁਖ ਪਾਇ ॥੩੦॥ ਅਭੀਰਾ ॥ ਜਮਵੰ
 ਤਨ ਲੀਲਾ ॥ ਮਿਲੇ ਸਰਤ ਸੁਸੀਲਾ ॥ ਰਾਜ ਰਾਗ ਵਰ ॥ ਛੁਗ ਛੰਦਾ ॥ ਕਪਿਕਲ ਸਭ ਸੁਖ ਕੰਦਾ ॥੩੧॥ ਰਿਖਵ
 ਸਿਸ੍ਵ ਕੇ ਦੇਖ ॥ ਜਨਮ ਸਫਲ ਕਰਿ ਲੇਖਾ ॥ ਰਾਮ ਪਰੇਠਿ ਪਾਇ ॥ ਸੇਦਰ ਸਹਤ ਸੁਭਾਇ ॥੩੨॥ ਦੇਹ ॥ ਲੋਸੁਗੀ

[illegible]

੮੮ ਸੁਰਨਰਨਕੋਕਤਤੈਜਨਾਅਤਿਬਾਮਗਧਾ॥੯॥ ਤੇਟਕਛੰਦਾ ਨਰਨਰਨਲੀਸੁਰਨਰਸਬੈ ਤਿਨਕੋਨਪਰੇਪਾਰਿ
ਚੰਨਤਥੈਆਮਿਲਫੂਲਨਿਕੀਵਰਖੇਵਰਖਾ॥ ਅਰੁਗਵਤਹੈਜਮਕੋਕਰੁਖਾ॥੧੦॥ ਪਦਮਵਤੀਛੰਦਾ ਰਾਪ੍ਰੀ
ਦਨਆਏਸੁਨਿਸਬਧਾਏਪਰਜਨਜੈਸੇਤੈਸੇ॥ ਦਰਸਨਰਸਭੂਲੇਤਨਮਨਫੂਲੇਵਰਨੇਜਾਹਿਨਮੀਸਾਧਤਿਕੇ
ਸੰਗਨਗੀਅਤਿਹਿਤਕਾਗੀਤਿਨਯੋਰਮਹਿਦ੍ਰਿਗਜੋਗੀ॥ ਜਹਤਹਚਉਚਰਨੀਅਲੀਚਕੋਰਨਜੋਚਹਤਚੰਦ
ਚਕੋਗੀ॥੧੧॥ ਤੇਟਕਛੰਦਾ ਬਹੁਭਾਂਤਰਾਮਪ੍ਰਤਿਦ੍ਵਾਰਦੁਹਾ॥ ਅਤਿਪੁਜਤਲੋਕਸਬੈਉਦਹਾ॥ ਏਹਭਾਂਤਗਏ
ਨਿਪਨਾਬਗੇਹਾ॥ ਜੁਤਸੁੰਦਰਸੇਦਰਸਜੋਸਨੇਹਾ॥੧੨॥ ਦੇਹਾ॥ ਸੀਤਾਸੀਤਾਨਬਜੂਲਛਮਨਸਾਹਿਤਉਦਹਾ॥ ਸ
ਬਨਿਮਿਲੇਸਬਕੈਕਿਮੋਭੋਜਨਏਕਹੀਬਰਾ॥੧੩॥ ਸੋਰਣਾ॥ ਪਰਜਨਲੋਗਅਪਰਏਹਈਸਬਜਨਤਭਏ॥
ਹਮਹੀਮਿਲੇਅਗਰਆਏਹਮਪਹਿਪ੍ਰਿਥਮਹੀ॥੧੪॥ ਮਿਲੇਜਾਇਜਨਨੀਨਸੇਜਬਹੀਸ਼ੀਰਪੁਰਾਣਿ॥
ਕਰਨਰਸਅਦਭੁਤਮਿਲਜੋਮੋਪੈਕਾਜੋਨਜਾਣਿ॥੧੫॥ ਮਦਨਮਨੋਹਰਛੰਦਾ॥ ਸੰਗਸੀਤਾਲਖਮਣਸ਼ੀਰ
ਪ੍ਰਸੰਦਨਾਮਤਨਕੇਸੁਖਪਾਇਪਰੇਸਭੂਦੁਖਹਰੇ॥ ਅਸੁਵਨਅਨੁਹਾਏਭਾਗਨਆਏਜੀਵਨਪਾਏਅ
ਕਭਰੈਅਭਾਅੰਕਧਰੈ॥ ਤੇਬਦਨਨਿਹਾਰੈਸਰਬਸਵਾਰੈਦੇਹਸਬੈਹੀਨਿਲੋਹਪਨੈ॥ ਤੁਨਮਨਨਸੀਭਰੈਯੈ ੮੮

ਸਬ   + ਅਗਲੋਹਪਨੈ

ਤਬ ਭਰਬਭਟੇ ਸੁਭਸਾ⁺ਥਾ ਸੇਭਨਾ ਚੋਰਧਰੈਂ ਸੁਧੀ ਵਾਢੀ ਖਨਾ ॥ ਤਰੰਗ ਨੀ ਛੰਦਾ ਲੀਨੀ ਛਗੀ ਦੁਹੰਦੀ
 ਰਾਸਤਾ ਪਨ ਲਖ ਮਣ ਸੁਧੀ ਗਾ ਟਾਰੈਂ ਜਹਾਂ ਤਹਾਂ ਭੀ ਗਾ ਅਨੰਦ ਜੁਭੁ ਸਰੀਰਾ ॥ ਦੋਧ ਕਾ ਭੂਤਲ ਹੁੰਦਿ ਵ
 ਭੀ ਗਵਿਰਾ ਜੈ ॥ ਦੀਹ ਦੁਹੰਦਿ ਸਿੰਦੁ ਦਭਿ ਵਾਜੈ ॥ ਭਟਭਲੇ ਵਿਰਦ ਵਾਲਿ ਗਾਵੈ ॥ ਮੇਦ ਸਨੇਪ ਤਿਬਿ ਬਬਢਾਵੈ ॥
 ੪ ॥ ਭੂਤਲ ਬੀਰ ਜਦੇ ਵਨ ਸਾਂਵੈ ॥ ਫੂਲ ਨਿਕੀ ਵਰਖਾ ਵਰਖਾਵੈ ॥ ਹੀਨ ਮੇਖ ਸਭੈ ਅਵਿਲੋਕੈ ॥ ਹੋਰ ਪਗੀ ਦੁਹੰਦੀ
 ਦੁਹੰਦੀ ਲੋਕੈ ॥ ਪਾਤਰ ਭਛੰਦਾ ਸਿਰਹੈ ਦਲ ਅਧ ਪਗੀ ਜਬ ਦੇਖੀ ॥ ਅਮਰਾਵਤਿ ਤੈ ਅਤਿ ਸੁੰਦਰ ਲੇਖੀ ॥ ਚ
 ਹੂਠਿ ਰਬਿਰਾਜ ਤਦੀਰਾ ਪਖਾਣੀ ॥ ਸੁਭ ਦੇਵ ਤਰੰਗ ਨ ਸੀ ਸੁਖ ਦਾਣੀ ॥ ੬ ॥ ਅਨਿਲ ਲਾਕੀ ਗੁਰ ਨਿਕੀ ਰਚਿ ਰਸੈ ॥
 ਅਤਿ ਦੀਰਾ ਪਕੰਠ ਕੋਟ ਵਿਰਾਜੈ ॥ ਪੁਰਸੰਦਰ ਮਧ ਮਲ ਸੈ ਛਬਿ ਛਾਮੈ ॥ ਪਰਵੇਖ ਮਨੋਰਥਿ ਕੋਟਿ ਰਿਅਯੈ ॥ ੬
 ॥ ਦੋਹਾ ॥ ਬਹੁ ਬਰਨ ਪਤ ਕਸੇ ਭੀ ਏਹੂੰ ਚੀਕੇ ਸਵਦਾਸਾ ॥ ਦਿਵ ਦੇਵ ਨ ਕੋਟਿ ਖਿਮੇ ਮਨੋ ਵਿਜਨ ਬਿਲਾਸਾ ॥ ੭ ॥ ਬਿਜਮ
 ਛੰਦਾ ਚਛੀ ਪ੍ਰਤਿ ਮੰਦਰ ਸੇਭ ਬਛੀ ਤਰੁਨੀ ਅਵਿਲੋਕ ਨਿਕੋਰ ਪੁਨੀ ਦਨਾ ॥ ਮਨੋ ਗਹਿ ਦੀਪਤ ਦੇਹ ਪਰੈਂ ਸੁਕਿ
 ਮੋਹੁ ਹੀ ਦੇਵੀ ਮੇਤਹੈਂ ਮਨਾ ॥ ਕਿਧੋ ਕਲ ਦੇਵੀ ਦਿਪਕ ਹਿ ਕੇ ਸਵ ਪੁਰ ਦੇਵ ਨਿਕੋਰੁ ਲਸ ਮੇਸ਼ਨਾ ॥ ਜਹੀ ਸੁਤਹੀ
 ਇਹ ਭੁਤਲ ਸੈਂ ਦਿਵ ਦੇਵਿਨ ਕੇ ਮਦ ਪਲਤ ਹੋ ਜਨਾ ॥ ੮ ॥ ਦੋਹਾ ॥ ਅਤਿ ਉਚੈਂ ਮੰਦਰ ਨ ਪਰਚਰੀ ਸੁੰਦਰੀ ਸਾਧਾ ॥
 ਦੁਰਕਰ ਦੀਆਰੈਂ

੮੦

ਵਿਰੋਧ ਤਿਨਾਮ ਵਿਰੋਧ ਨਕੋ ॥ ੨੪ ॥ ਦੋਹਾ ॥ ਏਕ ਏਕ ਨੈਰਿ ਤਨਕੋ ਜਿਤ ਨੇਵ ਨਰ ਲੋਗਾ ॥ ਅਗੇ ਹੀਠਾ ਦੇਹੁ ਤਾਮਿ ਤਾਇਓ ਕੇ
 ਕੋਗ ॥ ੨੫ ॥ ਇਤ ਸ੍ਰੀਮਤਿ ਸਕਲ ਲੋਕ ਲੋਚਨ ਚਕੋਰ ਚਿਤਾਮਿ ਸ੍ਰੀਰਾਮ ਚੰਦ੍ਰ ਚੰਦ੍ਰ ਕਾਮੰ ਸ੍ਰੀਰਾਮ ਵਿਜਯਾਗ ਮੇਨਾ ਮਵਾਖਿ
 ਸਤ ਪ੍ਰਕਾਸ ॥ ੨੬ ॥ ਮਲਿਕਾ ॥ ਏਕ ਕਾਲ ਰੰਮ ਦੇਵਾ ॥ ਸਾਧ ਬੀਪ ਕਰਤ ਮੇਵਾ ॥ ਸੋਭਿ ਜੈ ਸਭਾ ਸੁਵੇਸਾ ॥ ਦੇਸ ਦੇਸ ਕੈ ਨਰੇਸਾ ॥
 ॥ ਵਨ ਰੇਸ ਸੁਭਾਨਾ ॥ ਲਕਨ ਬੀਧੁ ਸਾਥਾ ॥ ਸੋਭਿ ਜੈ ਸੁਵੇਸਾ ਮੇਰਾ ॥ ਮੰਤ੍ਰਿ ਮੰਤ੍ਰ ਠੋਰ ਠੋਰਾ ॥ ੨੭ ॥ ਦੋਹਾ ॥ ਸੁਗ ਸੁਪਾ ਵਿਲੇ
 ਕ ਗਹਿ ਉਪਜੀ ਮਦਨ ਹਿਲਾਜਾ ॥ ਅਵਿਗਏ ਤੇ ਹੀ ਸਮੇ ਕੇ ਸਵਰਿਖ ਰਿਖ ਰਾਜਾ ॥ ੨੮ ॥ ਅਸਿਤੁ ਅਸਿਭਿਗਾ ਮੇਰਾ
 ਕਸਪ ਗੋਤ ਮਵਾਸਾ ॥ ਵਿਸ੍ਵਾ ਮਿਤ੍ਰ ਅਗ ਸਤ੍ਰੁ ਤਵ ਲਮੀਕ ਦੁਰਬਾਸਾ ॥ ੨੯ ॥ ਵਾਮ ਦੇਉ ਮੁਨਿ ਕੰਨ੍ਹ ਜੁਤ ਭਰਵਾਜੁ ਮਤਿ ਨਿਸਾ
 ॥ ਉਠੇ ਵਿਲੋਕ ਕੈ ਜਬੈ ॥ ਸਭਾ ਸਮੇਤ ਪੰਥ ਗੋਬਿੰਦ ਸੇਖ ਪੁਜਯੋ ਸਬੈ ॥ ਵਿਵੇਕ ਸੋ ਅਨੇਕ ਚੰਦਨੀ ਅਨੁਪਾਸਨੈ ॥ ਮ ਸਕਲ ਸੁਨਿ
 ਨਪ ਅਪਿਦ ਦਿਦੈ ਬਿਨੈ ਕਿਯੋ ਪਨੈ ਪਨੈ ॥ ੩੦ ॥ ਅਗ ਸਤਵਾਰਾ ॥ ਕਿਯੋ ਵਿਸੇਖ ਸੋ ਅਸੇਖ ਕਾਮੰ ਦੇਵ ਗਇਕੇ ॥ ਅਵਿਸਾ ॥ ੩੧ ॥
 ਸਦਾ ਵਿਲੋਕ ਲੋਕ ਨਾਥ ਵਿਪਰਮਾ ਗਾਇਕੇ ॥ ਅਨਾਦਿ ਸਿੰਧ ਰਾਜ ਸਿੰਧ ਰਾਜਾ ॥ ਅਜਲੀ ਜਈ ॥ ਨ੍ਰਿਦੇਵ ਤੰਨੀ ਦੇ ॥ ਨਗ ਸਰਪ
 ਵਤੰਨੀ ਦੀਹੁ ਸੁਖ ਦੀਜਈ ॥ ੩੨ ॥ ਦੋਹਾ ॥ ਮਾਰੇ ਮਰਪ ਹੇਰਿ ਤੂ ਕੋ ਨਹੇਤ ਰਪ ਨੰਦਾ ॥ ਨਿਰਾਨੰਦ ਸੇ ਦੇਖਿ ਜਨ ਜਦ ਅਪਿ ਸਵੈ ਪਰਮ
 ਪਰਮ ਨੰਦਾ ॥ ੩੩ ॥ ਸ੍ਰੀਰਾਮ ਤੋ ਮਰਛੰਦਾ ॥ ਸੁਨਿਗਾਨ ਮਨ ਸਹੀਸਾ ॥ ਜਗ ਜੋਗ ਜਗ ਪ੍ਰਸੀਸਾ ॥ ਜਗ ਮੰਤ੍ਰ ਹੈ ਦੁਖ ਜਲਾ ॥ ਚੰਦ੍ਰ
 ੮੦

ਸਿ
 ਆ
 ਆ
 ਆ
 ਦ

ਵਿਚਰੈ ਭਾਗ ਬਰੈ ਯਾਹਿ ਹੈ ਅਪਨੇ ਕਿ ਕਿਧੈ ਯੁਪਨੇ ॥੧੫॥ ਸੁਗਤ ਛੰਦਾ ਧੰਮਧੰਮ ਪ੍ਰਤਿਤੋਤ ਬਧਾਈ ਲੋਕ
 ਲੋਕ ਤਿਨ ਕੀ ਧੁਨਿ ਧਾਈ ਦੇਖਿ ਦੇਖਿ ਕਾਪਿ ਅਭੁਤਿ ਲੇਖੇ ॥ ਜਾਂਹਿ ਜਤੁਤ ਹੰਮਰਿ ਦੇਖੇ ॥ ਦੋਰੇ ਰਕਾਪਿ ਰ
 ਵਰਾਵੈ ॥ ਬਾਰਿ ਬਾਰਿ ਪ੍ਰਤਿਧੰਮ ਨਿਧਾਵੈ ॥ ਦੇਖਿ ਦੇਖਿ ਦੇਖਿ ਤਿਨ ਕੋਤਹੀ ॥ ਭੁਤ ਭੁਤ ਬਿਹਸੈ ਸੁਰਨਗੀ ॥੧੬॥ ਸ੍ਰੀ
 ਰਾਮ ਚੰਦ੍ਰਵਾਰਾ ਦੇਹ ॥ ਇਨਹੁ ਸੁਗੀਵ ਵਿਭੀ ਖਨਹਿ ਅੰਗਦ ਅਰੁ ਹਨੁ ਮਨ ॥ ਸਦਾ ਭਰਬ ਸਤ੍ਰਧਨੁ ਸਮਾ
 ਤਾ ਜੀਅ ਮੈ ਜਨ ॥੧੭॥ ਕੋਸਲ ਜਾਵਾਰਾ ॥ ਸੁਮਿਤ੍ਰਾ ਵਾਰਾ ਸੋਰਠਾ ॥ ਸੁਣ ਪੁਣ ਨ ਬਰਧਨ ਬਜੀ ਕੀ ਜੀਵਨੁ
 ਰਹੈ ॥ ਲਖ ਮਨੁ ਹੋਤੁ ਮਸ ਬਛਾ ਮਵੀ ਚੁਕ ਪਗੀ ਜੁਕਛਾ ॥੧੮॥ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਵਾਰਾ ਕਾ ਬੂਤਾ ॥ ਪੈਰਿ ਯਾਕ ਹੋ ਕਿ ਪ੍ਰਤਿ
 ਹਰ ਕੋਹਿ ਕਿਧੈ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਤ੍ਰਕ ਹੋ ॥ ਮਿਤ੍ਰ ਕਿਧੈ ਮੰਤ੍ਰੀ ਸੁਖ ਦਾਨਿ ॥ ਸੁਭਟ ਕੋਹਿ ਕਿ ਸਿੱਖ ਦਾ ਸਕ ਹੋ ॥ ਦੂਤ ਕਿਧੈ ਕੋ ਸੇਵ
 ਸਾਥ ਕਿਹ ਬਿਨਾ ਹਭਿ ਰਾਜਿ ॥ ਨੈਨ ਕੋ ਮਨੁ ਤਨੁ ਬਿਧੈ ਤਨ ਤਨ ਪ੍ਰਣ ਬੁਧਿ ਕੋਹਿ ਕਿਧੈ ਵਲਾ ਵਿਲਾਸ ਦਧਾ
 ਯਾ ॥ ਦੇਖ ਦੇਖੋ ਏਕ ਹੋ ॥ ਅਨੇਕ ਭਾਂਤ ਕੀ ਸੇਵਲਖ ਮਣਕੇ ਮਤ ਕੋ ਨ ਕੋਹੁ ਨ ਗਾਨਿ ॥੧੯॥ ਮੇਟਨ ਕਾ ਸਤ੍ਰ
 ਧਨਹਿ ਬੋਲ ਕੈ ਰਾਮ ਕੋਹਿ ॥ ਭੋਗ ਨਿਸੰਤਾ ਸੁਖ ਲਹੈ ॥ ਮੇਰੇ ਧਰਮ ਪਤ੍ਰ ਜੁਕਤ ਸਬੈ ॥ ਸੁਗੀਵ ਹਿੰਦੁ ਨਿਵ
 ਸੁ ਅਬੈ ॥੨੦॥ ਸਾਜੇ ਜਿਭ ਰੱਖ ਸਬੈ ਧਨ ਸੋ ॥ ਰਾਖੈ ਤਿਨ ਧੰਮ ਵਿਭੀ ਖਨ ਕੋ ॥ ਨੈਰਿ ਤਾਨਿ ਕੋ ਕਾਪਿ ਲੋਗ ਨ ਕੋ ॥ ਰਾਖੈ

ਕੁਟੁਰ

ਗਕਸ

ਸੀਤਵਰਤਾਸਤਤਮਾਕਰੁਲ

੮੧ ਗੈਕਛੁਵੇਦਪੁਰਨਵਿਚਰੁ॥੧॥ਸਾਗਰਮੰਮਤਿਕਲਹਰਹੀਸੀਤਵਰਤਾਸਤਤੰਲਹੀਸੁਰਤੁਰੰਗਚ
 ਰੁਨਤੇਤਤਾਸੀਖੀਚੰਚਲਤਕੀਰਤਾ॥੨॥ਕਾਲਕੁਟਤੇਮੋਹਨਗੀਤਾਮਣਗਣਤੇਮਨਿਖੂਰਨੀਤਾਮਦਰਤੇਮਾਕੋਰਤਾ
 ਦਕਤਲਣੀਮੰਦਰਭੀਦਰਤਈਭੂਮਮਣੀ॥੩॥ਦੋਹਾਸੇਖਦਈਬਹੁਜਿਹਵਤਾਬਹੁਲੇਚਨਤਾਰਾਅੰਸੁ ੫
 ਗੰਨਿਤੇਸੀਖੀਮਪਹਪੁਰਖਸੰਚਰਾ॥੨॥ਵਿਰਗਣਬੰਧੇਉਬਹੁਭੰਤਾਕੋਜਨੈਕਿਹਭੰਤਵਿਲਤਾਗਜ
 ਘੋਟਕਾਭਟਕੋਟਨਿਅਰੋਖਕੁਗਲਤਾਪੰਜਰਹੁਪਰੋ॥੩॥ਅਪਨੁਪਾਇਕੀਨੇਬਹੁਭੰਤਾਕੀਜਨੈਕਿਤ
 ਚੈਕੁਜਨਾਤਿਧਰਮਕੋਸਮੰਛਿਤਸੁਰਦੇਸਾਤੁਜਤਿਕੁਮਰਜਮੈਕਮਲਨਰੇਸਾ॥੨॥ਯਦਪਿਯੋਇਸਤਅਨੁ
 ਸੁਭਾਠਿਰੈਪਿਸਾਚੀਜਮੈਅਤਿਮੰਤਾਗੁਣਵੰਤਨਿਅਲਿੰਗਤਨਹੀਅਪਵਿਤ੍ਰਨਿਜਮੈਛਾਡਿਤਨਹੀ॥੨੫॥ਸੁ
 ਰਮ ਰਨਕਾਤਿਅਹਿਜਮੈਦੇਖਾਕੰਟਕਜਮੈਬਹੁਸਾਧਨਲੇਖਾਸੁਧਮੈਦਰਾਯਦਪਿਆਪਿਸਬਹੀਤੇਅਤਿਕ
 ਆਨੁ ਟੁਕਤੁਤਾ॥੨੬॥ਯਦਪਿਪਰਖੇਤਮਕੀਨਗਿਤਦਾਪਿਸਕਲਖਲਜਨੁਮਨੁਹਾਰਾਹਿਤਕਾਰਨਕੀਅਤਿਵੇਖ
 ਨੀਅਹਿਤਲੇਗਕੀਅੰਨਵੇਖਨੀ॥੨॥ਮਨਮ੍ਰਿਗਕੋਸੁਬਧਕਕੀਗੀਤਾਬਿਖਮਵੇਲਕੀਬਰਦਹੀਤਾਅਦ
 ਪਿਸਾਚੀਕੀਸੀਅਲੀਗੁਣਸਤਪੁਰਖਣਕਾਰਣਛਲੀ॥੨੭॥ਦੋਹਾਬਾਮਕਾਮਕਰਕੀਕਿਧੋਕੋਮਲਕਮਲ ੮੧
 ਸਖੀ ਲਗਨਵਾਲੀ ਗਤਿਕੋਕਰਕਾਕਮਲਹੋ

ਸੀਤਵਰਤਾਸਤਤਮਾਕਰੁਲ

ਸੁਖਰੂਪਾਇਕਾਲਾ ੮) ਤੁਹਾਨਾ ਜੋ ਦੁਖਮੁਲਾ ਸਬਪਾਪਕੋ ਅਨੁਲਾ ਅਵਤਾਰਿ ਲੈ ਰਿਖਾਇ ਕਹਿਕੋਨ
ਨਰਕਹਜਾਇ ੧੦) ਸ੍ਰੀਰਾਮਚੰਦ੍ਰਾ ਸੋਦਰਮੰਤ੍ਰਿਕੋ ਜੋ ਚਰਿਤ੍ਰਾ ਇਨਕੋਹਮਪ੍ਰਸੰਨਮੁਖਮੀਤ੍ਰਾ ਇਨਹੀਲਗਮੋਰ
ਜੋਕੋਕਾਜਾਇਨਹੀਤੋਸਬੋਤਅਕਾਜਾ ੧੧) ਰਾਜਭਾਗਨਲਭੈਯਾਨਿਦਮੋ ਛਲਬਲਛੀਨਸਬੈਤਨਲਮੋ ਜਬਲੀ
ਨੈਸਬਰਾਜਵਿਚਾਰਾਨਲਦਮਾਤੀਦਏਨਿਕਾਰਾ ੧੨) ਰਾਜਾਸੁਰਘਰਾਜਕੀਗਥਾ ਸੋਪੀਸਭਮੰਤ੍ਰਿਨਿਕੋਹਥਾ
ਸੰਤਤਮ੍ਰਿਗਪਾਲੀਸੁਬਿਚਾਰਿ ਮੰਤ੍ਰਿਨਿਰਾਜਾਦੋਨਿਕਾਰਾ ੧੩) ਰਾਜਸ੍ਰੀਅਤਿਚੰਚਲਤਤਾ ਤਹੁੰਕੀਸੁਨਿਲੀ
ਜੈਵਤਾਜੋਬਨੁਅਰੁਅਵਿਵੇਕੀਰੰਗਾ ਬਿਨਸੈਕੋਨਰਾਜਸ੍ਰੀਸੰਗਾ ੧੪) ਸਾਸਤ੍ਰਜਲਹੁੰਧੋਵਤਤਤਾ ਅਲਨ
ਹੋਤਅਤਤਕੋਗਤਾ ਜੋਦੀਪਹੈਅਤਿਊਜਲਾਵਿਸ੍ਰਾਤਦੀਪਸ੍ਰਿਜਤਿਰਗਨਿਕੀਸ੍ਰਿਸ੍ਰਾ ੧੫) ਮਹਾਂਪੁਰਖਸੋ ਰਗਦੈਸ
ਜਾਕੀਪ੍ਰੀਤਾ ਹਰਿਤਸੁਣੈਸੁਆਰਤਗੀਤਾ ਵੇਖਮਹੀਚਕਾਨਿਕੀਜੋਤਿ ਇੰਦ੍ਰਪਾਹਰਣਹੁੰਦੀਹੋਤਾ ੧੬) ਮਿਹ
ਗੁਰਕੇਬਰਨਅਮਲਅਨੁਕੂਲਾ ਸੁਣਤਹੋਤਸਵਨਨਿਕੋਸੁਲਾ ਮੇਨਵਲਿਤਤਨਬਸਨਸੁਵੇਸਾ ਭਿਦਤ ਮੇਅਮੋਕਾਖ
ਨਹੀਜਲਜਮੋਊਪਦੇਸਾ ੧੭) ਮੰਤ੍ਰਨਹੁੰਕੋਮਤੇਨਲੇਤਾ ਅਤਿਸਬਦਕਜਮੋਊਤਰਦੇਤਾ ਪਹਲੇਸੁਨੀਨਸੋਰ
ਸੁਨੰਤਾ ਮਾਤੀਕਰਨੀਜਮੋਨਗਨੰਤਾ ੧੮) ਦੇਹਾਧਰਮਪੀਰਤਾ ਬਿਨਯਤਾਸਤਮਸੀਲਅਚਰਾ ਰਾਜਸਿੰਹੀਨ
ਚਰਚਾਵਾਛੇਦੀਤਰਾ

ਸੁਵੇਖਾ ਧਰਮ ਧੀਰ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਨੁ ਕੋ ਮਨੋਰਾਜੀ ਰੇਖਾ ॥ ੨੬ ॥ ਮੁਖ ਰੋਗ ਨਿਜ ਮੋਨੈ ਰਹੈ ॥ ਵਾਤ ਵਰ ਪਾਇ ਏਕੇ
 ਸਾਰ ਇਕੋ ਹੋ ॥ ਬੰਧੁ ਵਰਗ ਪਹਿਚਾਨਤ ਨਹੀ ॥ ਅਨੈ ਸੰਨਪਤ ਹੋ ਗਈ ॥ ੨੭ ॥ ਮਹਾ ਮੰਤ੍ਰ ਹੋਤ ਨ ਬੋਧਾ ॥ ਰਸੀ ਕਾਲੀ ਕਰਿ ^{ਸਰਪ}
 ਮਦ ਮਧ ॥ ਜਨ ਕ੍ਰੋਧਾ ਪਾਣ ਵਿਲਾਸ ਉਦਤਾ ਮਾਤੁ ਗੀ ॥ ਪਰਦਾਰਗ ਮਨੈ ਚਤੁਰੀ ॥ ੨੮ ॥ ਮਿਹਾ ਜਾਯੈ ਸੁਰਤ ਬਡੀ ॥ ਬੰਦੀ ਮੁ
 ਖਨ ਚਾਇ ਸੋ ਪਦੀ ॥ ਜਮੋ ਕਜੇ ਹੁੰਚਿਤ ਕੋਯਾ ਦਯਾ ॥ ਬਤ ਕਹੈ ਤੋ ਬਡ ਯੋ ਮਯਾ ॥ ੨੯ ॥ ਦਰਸਨ ਦਾਨ ਵੈ ਏਈ ਅਤਿ
 ਦਨੁ ॥ ਸਿਥੋ ਲੇਤੇ ਬਡੇ ਸਨੁ ਮਨ ॥ ਜਕਾਹੁ ਸੋ ਅਪਨੇ ਕਹੈ ॥ ਸਪਨੇ ਕੀ ਸੀਪ ਦਵੀਲ ਹੋ ॥ ੩੦ ॥ ਦੋਹਾ ॥ ਜੇਈ ਅ
 ਰਿਹਿ ਤਕੀ ਕਹੈ ਸੋਈ ਪਰਮ ਸੁਮਿਤ ॥ ਸੁਖ ਵਕਤ ਏਈ ਮਨਿ ਜੈ ਸਤਤ ਮੰਤ੍ਰਿ ਮਿਤ ॥ ੩੧ ॥ ਕਹੈ ਕਹਾ ਲਗਿਤ ਕੇਭ
 ਏ ॥ ਤੁਮ ਸਬ ਜਾਨਤ ਹੋ ਰਿਖ ਗਈ ॥ ਜੈ ਸੀ ਸਿਵ ਮੁਹਤਿ ਮਨਿ ਏਕੈ ॥ ਤੈ ਸੀ ਰਾਜ ਸਿੰਹੀ ਜਾਨਿ ਜੈ ॥ ੩੨ ॥ ਸਾਵਧਾਨ ਹੋ
 ਸੇਵੈ ਯਾਹਿ ॥ ਸਾਚੈ ਏਈ ਪਰਮ ਪਦਤਾਹਿ ॥ ਜਿ ਤਨੈ ਨਿਪ ਯਾ ਕੇਵ ਸਭ ਮੋ ॥ ਪੇਲ ਸੁਰਗ ਪਗਨ ਰਕਹਿ ਗਏ ॥ ੩੩ ॥
 ਏਤ ਸ੍ਰੀ ਮਤਿ ਸਕਲ ਲੋਕ ਲੋਚਨ ਰਕੇ ਗਏ ॥ ਤਮ ਏ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਚੰਦ੍ਰ ਚੰਦ੍ਰਿਕਾ ਯਾਂ ਰਾਜ ਸ੍ਰੀ ਦੇਵ ਦਰਨ ਨ ਮਹਿ ਬਿ
 ਸਤ ਪ੍ਰਕਾਸ ॥ ੩੪ ॥ ਅਮ੍ਰਿਤ ਗਤ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ॥ ਸੁਮਤਿ ਮਹਾਰਿਖ ਸੁਨਿ ਜੈ ॥ ਜਗ ਮੇ ਸੁਖ ਨ ਗੁਨ ਜੈ ॥ ਅਹਿਨ
 ਹਿ ਜੀਵਨੇ ਤਨੁ ਹੀ ॥ ਮਹਿ ਮਹਿ ਜਨ ਮਨ ਭਜ ਹੀ ॥ ਉਦਰਨ ਮੱਧ ਰਾਤ ਹੀ ॥ ਬਹੁ ਦਖ ਸੋ ਨਿਕਰਤ ਹੀ ॥ ਅਨਤ ਹੀ ਪੀ
 ਮਰ ਕਰਿ ਕੀਤੀ ਵਜਰ ਤਤੋ ਨ ਹੀ ਛੁਟੇ

੮੩ ਜਿਨਹੀਲਖਿਸੀਗਮਿਐਂ ਤਿਨਹੀਤਿਨਹੀਲਖਿਲੇਭਦਸੋ ਪਲਤੰਤਨਿਭੁੰਦਰਜੀਬਿਲਸੋ ॥੧੬॥ ਦੇਹਾਂਆਖਿ
 ਨਹੀਛਿਤਅੰਧਰੇਜੀਵਕਰਤਬਹੁਭਾਤਿ ਪੀਰਨਿਪੀਰਜਬਿਨਕਰੈਕਿਸਨਾਕਿਸਨਾਹਤਿ ॥੧੭॥ ਕਿਸਨਾਕਿਸਨ
 ਖਟਪਟੀਹਿਦਯਮਲਮੇਂਵਸਾਅੰਤਦੇਤਿਜਗਹੀਰਜਗਨਰਕਅਨਰਕਾਵਿਲਾਸਾ ॥੧੮॥ ਬਿਜਯਛੰਦਾਦ
 ਏਗਦੁਹੋਂ ਨਦਪਸੁਭਸੀਲਸਖਾਵਿਣੁਕੈਗੁਣਭਿੱਖਕੈਵਿਣੁਕਾਵੈ ਕੇਸਵਸਾਪਸੁਪੀਸੁਰਭੀਸਵਭੁਲਗਈਭੁ
 ਤੇਹੋਜਬਾਭਿਭੁ ਮਹੁਰਭਗਾਵੈ ਸਜਨਸੀਗਬਛੇਰੁਡਰੈਵਿਡਰੈਬ੍ਰਖਭਾਇਪੁਵੇਸਨਪਾਵੈ ਬਹੁਬਡੇਅਪਵੈਪਬਧੇ ਬਨੇਤੋਏ
 ਕਕੈਸਿਰਸਕਰ ਤਾ) ਉਗਮੇਦਰਬਲਗਾਬਿੰਦਨਆਵੈ ॥੧੯॥ ਪੈਰਤਪਾਪਪਮੋਨਿਧੀਮੇਨਮੁਛਮੋਨੋਜਗਜਚਢੇਈ ਖੇਲਤ
 ਬਲਗੋਬਿੰਦ ਉਨਤਜੈਜਗਜੀਵਜਉਬਫਵਨਲਬਾਤਬਢੇਈ ਟੂਰਤਰੰਗਨੀਮੈਉਗਏਈਵਤੇਪਰਲੇਭਪਵਤਵਢੇਈ
 ਕੇਸਾਬਗਉਆ ਅਬਛੁਰੇਅਬ ਬੂਡਤਤੇਜੀਜੋਉਕਢੈਤਿਵੇਕੇਸਬਕਾਨਪਠਪਛੇਈ ॥੨੦॥ ਕੋਨਗਨੈਯਹਿਲੋਕਿਤੀਗਿਨਿਵਿਲੋਕਿਵਿ
 ਲਹੇਤਹੋਜਬਢੇ ਲੋਕਿਜਹਾਜਨਿਵੇਗੈ ਲਾਜਵਿਸਾਲਲਤਾਲਪਟੀਤਨਪੀਰਜਸਤਮਤਮਾਲਨਿਤੋਰੈ ਵੰਚਕਤਾਅਪ
 ਸਿਤਰਹੋਰਿਤਕਢੇ ਆਵੈਨਤਰਹੋਰੈ ਮਾਨਅਪਨਮਲਾਤੁਭਯੰਗਭਾਨਕਕਿਸਨਾ ਪਾਟੁਬਡੈਕਹੁਪਾਟਨਕੇਸਵਕਮੋਤਰੀਜਾਇਤਰੰਗਨਿ
 ਆਵੈ ਤਿਸਨਾ ॥੨੧॥ ਦੇਹਾਂਜੋਕਮੋਹੁੰਮੁਖਤਾਵਨਾਕਹੁਕੈਜਗਹੋਇਕਾਲੁਆਖੁਪਲਤੰਤਜਮੋਤਵਹੀਕਾ ੮੩

ਧਰਮੀ
 ਆਗਲ

੮
 ੨
 ੨
 ੨
 ੨

ਨਕੋਬਹੁਸਾਧਕਕੋਕਹਿਵਾਧਕਜੋਤੋ॥ ਅਰੁਕੋਕੇਸਵਲੂਟਤੋਜਨਮਅਨੇਕਨੀਕੇਤਪਸੰਨਿਕੋਪੋਤੋ॥ ਤੋਮਲੇ
ਕਸਬੈਜਗਜਾਤੋਜੋਕਮਬਡੋਬਟਪਨੁਜੋਤੋ॥ ੧॥ ਅਕਰੰਦਛੰਦਾ॥ ਕਪੀਬਰਬਾਨੀਡਗੀਡਰਡੀਠਤੁਚਾਤਿਕਚੈ ਵਹਿਪੈਜਾਏ
ਸਕਚੈਗਤਿਬੋਲੀ॥ ਲਿਖੋਸਬਾਬਿ॥ ਧਿਨਿਅਧਿਨਿਪੋਰਜਗਜਬਅਵੈਜੁਰਕੀਸਹੇਲੀ॥ ਭਗੀਸਬਦੇਹਦ
ਸਾਜਿਯਸਾਬਹੀਦੁਹਿਦੁਹਿਦੁਰਾਸਅਕੇਲੀ॥ ੧॥ ਵਿਲੋਕਸਿਰੋਹੁਸੇਤਸਮੇਤਤਨੁਹੁਕੋਵਿਦਯੋਗੁ
ਗਯੋ॥ ਉਠੇਕਿਧੋਅਯਕੇਅਧਕੇਅਖਰਸੁਲਾਕਿਧੋਸੁਖਸੋਧਨਸਯੋ॥ ਜਥੈਕਿਧੋਕੇਸਵਬਾਧਨਕੀਕਿਧੋ
ਅਧਕੇਅਖਰਅੰਤੁਨਪਯੋ॥ ਜਗਸਰਪੰਜਰੰਜੀਉਜਰੰਜੋਕਿਜਗਜਰੰਕਬਰਸੋਪਹਰਯੋ॥ ੧੩॥ ਅਦਨਮੋ
ਹਰਛੰਦਾ॥ ਦਿਨਹੀਦਿਨਬਾਛਤਜਾਤਹਿਜੋਜਰਜੈਰੈਸਮੁਲਸੁਖਧਿਖੈ॥ ਕਿਧੋਯਹੀਕੇਸਾਬਅਨਬ
ਜੋਕੇਸਵਅਵਤਜਾਤਸਦਾਦੁਖਸੈਰੈ॥ ਜਗਜਾਂਕੀਤੁਜੋਤਜਗੋਜਗਜੀਵਨਯਪੈਤੂੰਤਪਹਿਜਨਨਪੈਰੈ॥
ਸੁਨਬਾਲਦਸਗਈਜੂਨੀਗਈਤੈਸੇਜੈਰੈਜਗਉਦੁਰਾਸਜੈਰੈ॥ ੧੩॥ ਦੋਹਾ॥ ਜਹਾਭਾਮਨੀਭੋਗਤਹਭਾ
ਮਿਨਵਿਨਕੋਭੋਗਾ॥ ਭਾਮਨਿਛੁਟੈਜਗਛੁਟੈਜਗਛੁਟੈਸੁਖਜੋਗਾ॥ ੧੪॥ ਜੈਈਜੈਈਜਮੋਕਰੈਅਰੀਕਾਰਕੇਸਾ
ਬਾ॥ ਸਨਾਨਦਨਹੋਮਾਦਬ੍ਰਤਭਸਮਹੋਤਹੈਨਾਥਾ॥ ੧੫॥ ਤੋਟਕਾ॥ ਜਿਯਮਾਂਝਅਰੀਪਦਜੇਦਮਿਯੋ॥ ਜਿਨਹੀ
ਰੋਕੀਏ

ਸਮੇਂ ਜਗਤ
ਕੀ ਅਸੀਂ ਤਾਂ
ਦਿਖਾਈ

ਤੁਯੇਇ ॥ ੨੩ ॥ ਦਾਨਸਮਾਨੀ ਕੇ ਕਲਪ ਦੁਮਟੁਟ ਤਜੇ ਹਿਨਈ ਸਹਿਮਾ ਗੈਂ ॥ ਸੁਖਤਸਾਗਰ ਸੇ ਸਖ
ਕੇਸਵ ਜੀ ਦੁਖ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਕੈ ਅਨੁਗਏ ॥ ਪਪਵਿਲਾਤ ਪਹਾਰਨ ਸੇ ਪਲੁਜੀ ਅਪਰਾਪਵ ਕੀ ਨਿਸ ^{ਕਹਜ} ਰਾਮਨਾਮੀ
ਜਗੈ ॥ ਜਨੇ ਦੁਖ ਦੇਖਤੇ ਸੁਤਤ ਭਾਜਿਤ ਤਿਯੋ ਹਨ ਭਾਗਤ ਲੋਭ ਕੇ ਅਗੇ ॥ ੨੪ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨ ਸਿਵ
ਆਦਿ ਦੇ ਜਿਤ ਨੇ ਦ੍ਰਿਸਤ ਸਗੀਰਾ ਨਾ ਸਹੀ ਕੋ ਪਾਵਤ ਸਬੈ ਜੀ ਬਰਵਨ ਲਨੀਰਾ ॥ ੨੫ ॥ ਮਾਖੀ ਕੀ ਆ
ਪਨੇ ਪਰਮ ਪੁਰਸੂ ਸੇ ਕਹੈ ਅਪਨੇ ਪਰਮੇ ਸੇ ॥ ਕੋਨੈ ਪੁਸੀ ਕਹੈ ਪੁਸਿ ਪਰੇ ਰਾਬਿਲ ਰਿਜੇ ਵਾਲ ^{ਕੁੰਗ}
ਬਿਲੇ ਮਹ ਬੈਸੇ ॥ ਕੀਟ ਕਸਨ ਸੁਪਾਖਿ ਜੋ ਭਿਖ ਕੂਤ ਕਹੈ ਕੁਮਜਾ ਸਹਿ ਜੈ ਸੇ ॥ ਹੋਰੁ ਕਹੈ ਅਵ ਕੇਸਵ ਤੇ
ਸਿਹੀ ਤਾਂ ਪਰਸੈ ਅਪਨੇ ਪਰ ਕੈ ਸੇ ॥ ੨੬ ॥ ਸੁੰਦਰੀ ਛੰਦਾ ਦੇਖ ਮਈ ਜੁਦਵਰ ਲਗੀਆ ਤਿ ॥ ਦੇਖਤ ਹੀ
ਤਿਹਿ ਤੇ ਜਜਗੀਆ ਤਿ ॥ ਭੋਗ ਕੀ ਅਸਨ ਗੁਢ ਉਜਗਰਾ ਜੋ ਰਜਸਾਗਰ ਮੇ ਸੁਨਿ ਨਾਗਰਾ ॥ ੨੭ ॥ ਜੈ ਸੇ ਹੀ
ਤੇ ਅਵਤੈ ਸੇ ਰਹੈ ਮਗਾ ॥ ਅਪਦਾ ਸੀ ਪਦ ਕੈ ਨਚ ਲੇ ਮਗਾ ॥ ਏਕ ਹੀ ਦੇਹ ਤਿਯਾਗ ਤਿਨ ਸੁਨੀ ॥ ਹੋਨ ਕਛੁ ਅ
ਭਿਲਾਖ ਕਹੈ ਮੁਨੀ ॥ ੨੮ ॥ ਜੋ ਕਛੁ ਜੀਵ ਉਪਾਹਨ ਕੋ ਮਤਾ ॥ ਜਨਤ ਹੋਤ ਕਹੈ ਮਨੁ ਹੋਰਤਾ ॥ ਯੋਕਹਿ ਮੋਨ ਗਹੀ
ਜਗਨਾਇਕਾ ਕੇਸਵ ਦਾਸ ਮਨੋ ਵਚ ਕਾਇਕਾ ॥ ੨੯ ॥ ਚਮਰ ਛੰਦਾ ਸਾਧੁ ਸਾਧੁ ਕੈ ਸਤ ਅਸੇਖ ਰਖਹ

ਸਿ
ਅ
ਮ
ਦ

੮੪ ਗੰਖੋ ਦੀਹ ਦੇਵਲੋਕ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭੂ ਨਾਥ ਸ੍ਰਬਗੰਧੋ ਦੇਖਿ ਦੇਖਿ ਰਾਜਲੋਕੁ ਮੋਹਿਯੋ ਮਹਾਂ ਪ੍ਰਭੂ ਅਯੋਤਹ
 ਤੁਹੰਤ ਦੇਵਕੀ ਸਭੈ ਸਭਾ ॥ ੨੬ ॥ ਬਿਸ੍ਵਾ ਮੰਤ੍ਰ ਉਵਾਚ ॥ ਵਾਸ ਪੁਤ੍ਰ ਕੇਸਮਨ ਸੁਪਿਬੁਧਿ ਜਾਨਿਯੋ ॥ ਈਸਰੋ ਅਸੇ
 ਖਸਤ ਮਤ੍ਰ ਸੇਵਕਾਨਿਯੋ ॥ ਈਸ੍ਵਰੋ ਵਸਿਸ੍ਵਸਿਖਾਨਿ ਸ੍ਵਸਤੁ ਮੋਹਿਯੋ ॥ ਦੇਵੇ ਦੇਵਗੰ ਮਦੇਵ ਕੋ ਪ੍ਰਬੋਧ ਬੋਧਿ
 ਯੋ ॥ ੨੭ ॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਮਤਸਕਲ ਲੋਕ ਲੋਚਨ ਕੋਰਚਿਤ ਮਣਿ ਸ੍ਰੀਗੰ ਮਚੰਦ੍ਰ ਚੰਦ੍ਰਾਯੰ ਵੈਰਾਗ ਮਦਸਾਵਰਨੀ
 ਨਮਚਤਰ ਬ੍ਰਿਸਤ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ॥ ੨੮ ॥ ਵਸਿਸ੍ਵ ਪ੍ਰਧਿਟਕਾ ਛੰਦਾ ॥ ਤੁਮਾਦਿ ਮੱਧਾ ਅਵਿਸਨਏਕਾ ਤੁਮਜੀਵਜ
 ਨਮਸਮਣੇ ਅਨੇਕਾ ਤੁਮਹੀ ਜਗਚੀਰਚਨਾ ਵਿਚਾਰਾ ਤਿੰ ਹਿਕੋਨਤਾਤ ਸਮਣੇ ਮੁਗਾਰੀ ॥ ੨੯ ॥ ਸਬ ਜਨ ਬੁਝਤ
 ਮੋਹਿਰਾਮਾ ਸੁਨਜੈ ਕਹੈ ਸੁਜਗ ਬ੍ਰਹਮਨਾਮਾ ॥ ਤਿਨਕੇ ਅਸੇਖ ਪ੍ਰਤਾ ਬੀਬਜਲਾ ਤੇਈ ਜੀਵਨ ਨਿਜਗ ਮੋਕਿਪਾ
 ਲਾ ॥ ੩੦ ॥ ਨਿਸਪਾਲਕ ॥ ਲੋਭ ਮਦ ਮੋਹ ਬਸਕ ਮਜਬੀਭਟੇ ॥ ਭੂਲਗ ਮਰੂਪ ਨਿਰਵੰਧ ਤਿਨ ਸੋਗਏ ॥
 ਬ੍ਰਾਹ੍ਮਣਤ ਬਤਯਾ ਕੋ ਨ ਬਿਧਿਉਂ ਪਰੈ ॥ ਦੇਵ ਵਿਧਿ ਸੇਧ ਬੁਧਿਯਤਨ ਬਹੁ ਪਾਕਰੈ ॥ ੩੧ ॥ ਜਿਤ ਲੋਜੈ ਦੇਵ
 ਸਨਾਤਿਤਾ ਤਿਤ ਦ੍ਰੋਹੀ ਨਾਯਤਨ ਕਹੈ ਕੈਸੇ ਕਹੈ ਜੀਵ ਬਾਪੁ ਹੋਈਨਾ ॥ ੩੨ ॥ ਵਸਿਸ੍ਵ ਪ੍ਰਬੰਧ ਛੰਦਾ ॥ ਜੀਵਨਕੀ
 ਜਗਤਾਂਤ ਦੁਰਾਸਾ ॥ ਹੋਤੁ ਸੁਭਾ ਸੁਭਹੁ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥ ਜਤਨ ਨਸੇ ਸੁਭ ਪੰਥ ਲਗਾਵੈ ॥ ਤੋ ਮੁਖੈ ਤਬ ਹੀ ਪਦ ੮੪

੪ ਖਾਵੈ॥ ੫॥ ਜੇ ਮਨ ਤੇ ਬਿਧਿ ਪਤਰ ਉਪਯੋਗੀ ਉਥਿ ਧਰਨ ਮੰਤ੍ਰ ਸੁਨਯੋ॥ ਪੈ ਪਰ ਪੁਰਸ਼ ਜੇ ਤਤਿ ਹਰੀ॥ ਜਾਇ ਕਹੀ
 ਨ ਸੁਨੀ ਨਿਹਾਰੀ॥ ੬॥ ਦੇਹਾ ਮੁਨਿ ਤੁੰ ਕੀਇ ਛਾਡੇ ਭਯੋ ਨ ਹਾਇ ਨ ਮਤਿ ਨਿਸ੍ਠਾ॥ ਤਿਨ ਤੇ ਚਤੁਰਨ ਭਯੋ ਤਿਨ ਤੇ
 ਜਗਤ ਪ੍ਰਤਿਸ੍ਠਾ॥ ੭॥ ਜੀਵ ਸਬੈ ਅਵਿਲੋਕ ਦੁਖ ਰੋ॥ ਅਪਨੇ ਮਨ ਮਧ ਜਪਯੋ ਗਾਵਿ ਚਰੋ॥ ਮੋਹ ਸੁਨਏ ਤੁਮੈ
 ਤੇ ਪ੍ਰਮੋਹ ਤਿਸੁ ਨ ਉ॥ ਜੀਵ ਉਧਰਨ ਗੀਤ ਸੁਗਾਉ॥ ੮॥ ਦੇਹਾ ਮੁਕਤ ਪੁਰੀ ਦਰ ਵਰ ਕੇ ਚਾਰਿ ਚਤੁਰ ਪ੍ਰਤਿਹਾਰਾ ਸਭ
 ਨਿਕੇਸ ਵਸੰਗ ਸੁਭ ਸਮ ਸਤੋਖ ਵਿਚਾਰਾ॥ ੯॥ ਦੇਹਾ ਜਗਤ ਚਕਾਵਟੁ ਹਤੁ ਮਰ ਚੋਰ ਜਲ ਕਲਿ ਤਅਕਾ
 ਧਾ॥ ਤਿਨ ਮਹਿ ਪੇਠ ਜਨੀ ਸਰੈ ਅਕਲੰਕ ਤਸੇ ਸਾਧਾ॥ ੧੦॥ ਦੇਖਤੁੰ ਇਕ ਕਾਲਾ ਛਿਯੇ ਹੂੰ॥ ਵਾਤ ਕਹੈ ਸੁਨੈ ਭੋਗ
 ਕਿਯੇ ਹੂੰ॥ ਸੇਵਤ ਜਾਗਤ ਨੈਕ ਨ ਛੋਭੈ॥ ਸੇਸ ਮਤਾਂ ਸੁਹੀ ਮਹਿ ਸੋਭੈ॥ ੧੧॥ ਜੀਅ ਬਿਲੋਖ ਨ ਕਾਹੂੰ ਕੋਆ
 ਵੈ॥ ਪਾਏਂ ਗਏ ਦੁਖ ਦੁਖ ਨ ਪਵੈ॥ ਲੋਪ ਰਮਨੈ ਦਸੈ ਮਨ ਲਾਵੈ॥ ਸੇਸ ਬਮਾਂ ਟੁਸੈ ਤੇਖ ਕਹਾਵੈ॥ ੧੨॥ ਅਯੋ
 ਕ ਹੰਸਾਵੈ ਹੋ ਕਹਿ ਕੋਹੀ॥ ਜਨੈ ਅਪਨੈ ਪਦ ਪੰਥਿ ਸੁਟੈ ਹੋ॥ ਵਧ ਅਵਧ ਹਿਯੋ ਮਹਿ ਜਨੈ॥ ਤਾ ਕਹੈ ਲੋਕ ਵਿ
 ਚਰ ਵਖਾਨੈ॥ ੧੩॥ ਚਾਰ ਹੂੰ ਮੈਂ ਇਕ ਜੋ ਅਪਨਾਵੈ॥ ਤੋਤੁ ਮਪੈ ਪ੍ਰਭਾ ਵਨ ਪਾਵੈ॥ ਸ੍ਰੀ ਗਾਮਾ ਜੋ ਤਿਨੀ ਹੀ ਹੀ ਇਛੁ
 ਠੰਜਨ ਮਨੀ॥ ਤਾ ਮਹਿ ਕੋਨ ਮਨੁ ਪ੍ਰਵਖਾਨੀ॥ ੧੪॥ ਵਸਿਸ੍ਠਾ॥ ਸਕਲ ਸਭਿ ਤਉ ਨ ਮਾਨੀ॥ ਅਦਭੁਤ ਜੋਤ ਪ੍ਰਕਾਸਾ॥

੮੫ ਜਤੋ ਜਗ ਕੋ ਹੋਤ ਹੈ ਉਤ ਪਤਿ ਸਿਤ ਨਾਸੁ ॥੫॥ ਸ੍ਰੀ ਗਾਮਾ ਜੀਵ ਬਧੈ ਸਭਾ ਪਨੀ ਮਾਯਾ ॥ ਕੀਨੋ ਕੁਕਰਮ ਮਨੋ ਵਰ
 ਕਾਯਾ ॥ ਜੀਵ ਨ ਚਿਤ ਪ੍ਰਬੋਧ ਨਾਨੋ ॥ ਜੀਵ ਨ ਮੁਕਤਿ ਕੇ ਵੇਖ ਵਖਾਨੋ ॥੬॥ ਵਸਿ ਸ੍ਰਾ ਬਾਹਿਰ ਹੁੰ ਅਤਿ ਸੁਧਾ ਯੋ
 ਧੁੰ ॥ ਜਾਹਿ ਨ ਲਗਤ ਕਰਮ ਕੇ ਯੋਧੁੰ ॥ ਬਾਹਿਰ ਹੁੰ ਛੁਸਾ ਅੰਤ ਸਯਾਨੋ ॥ ਤਕੋ ਜੀਵ ਨ ਮੁਕਤ ਬਖਾਨੋ ॥੭॥ ਅਪ
 ਨ ਸੋ ਅਵਲੋਕਿ ਯੋ ਸਬ ਹੀ ਜੁ ਕੇਤ ਅਜੁ ਭ੍ਰਿ ॥ ਅਹਿ ਭਵੀ ॥ ਟਜਾਇ ਤੋ ਕੋ ਨ ਵੇਖੋ ਮੁਖਿ ॥੮॥ ਗਾਮਾ ॥ ਏਸਿ ਗ
 ਰੇ ਗਾਨ ਹੋਤ ਹੈ ਜਨੋ ॥ ਬਾਵਰ ਜੀਵ ਨ ਮੁਖਿ ਵਖਾਨੋ ॥ ਵਸਿ ਸ੍ਰਾ ਬਾਹਿਰ ਹੁੰ ਅਤਿ ਸੁਧਾ ਯੋ
 ਤਨ ਕੇ ਪਦ ਮੰਡੈ ॥੯॥ ਸ੍ਰੀ ਗਾਮਾ ॥ ਸਾਧੁ ਕਾ ਵਤ ਕਰਤ ਹੈ ਜਗ ਮੇਂ ਸਬ ਬਿਵਰਾ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਮੀਚ ਨ ਛੁੰ ਸਕੈ ਕ
 ਹਿ ਪ੍ਰਭ ਕੋ ਨ ਪ੍ਰਕਾਸ ॥੧੦॥ ਵਸਿ ਸ੍ਰਾ ਪਧਿਟ ਕਾ ॥ ਜਗਾ ਜਿਨ ਕੋ ਮਨ ਤੁਵਰਾ ਨ ਲੀਨਾ ॥ ਤਨੁ ਤਿਨ ਕੋ ਮੰਤ ਕਰ
 ਤ ਪੀਨਾ ॥ ਜਿਹ ਛਿਨ ਹੀ ਛਿਨ ਛਿਨ ਛੀਨ ਹੋਤਾ ॥ ਜਿਹ ਕਰਤ ਅਮ੍ਰਿਤ ਆਨੰਦ ਉਦੈ ॥੧੧॥ ਜੇ ਚਹਤ ਜੀਵ ਨ
 ਅਭਿਅਨੰਤਾ ॥ ਤੋ ਸਾਧਿ ਪ੍ਰਾਣਾ ਮਾਜੰਤਾ ॥ ਸੁਭ ਰੇ ਰਕ ਪੁਰ ਕਨ ਮਾਜਨਾ ॥ ਅਕੁ ਕੰਭ ਕਾ ਦਿਸੁ ਖਦ ਨ ਮਾਨਾ ॥
 ੧੨॥ ਜੇ ਕੁ ਮਕਾਸ ਧਾਹਿ ਸਾਧੁ ਪੀਰਾ ॥ ਤੇ ਮਿਲਤ ਤੁਮੈ ਏਹੀ ਸਰੀਰਾ ॥ ਜਗਤੁ ਮਤੇ ਨਾਹਿ ਜੁ ਸਰਬ ਆਨੀ ॥
 ਅਬ ਕਹਿ ਹੋ ਦੇਵ ਪੁਜਾਇ ਪਾਨਾ ॥੧੩॥ ਵਸਿ ਸ੍ਰਾ ਰਕ ਛੰਦਾ ॥ ਹਮ ਏਕ ਸਮੇਂ ਨੋ ਕਸੇਤ ਪਸਾਕੋਂ ॥ ਤਬ ਜਾਇ ੮੫

ਭਜੇਹਿ ਮਵੰਤ ਰਸੁ ਕੋ ॥ ਬਹੁ ਭਾਤ ਕਰੀ ਤਪ ਕੀ ਕਹਿਆ ਵੈ ॥ ਸਿਤ ਕੰਠੁ ਪਸੀਨ ਭਏ ਜਗਾ ਵੈ ॥ ੨੪ ॥ ਕਵਿਤਾ ॥
ਉਜਰੇ ਉਦਰ ਉਰਬਾ ਸੁਕਿ ਬਿਰਾਜ ਮਨੁ ਹਰਿ ਕੇ ਸਮਾਨੁ ਉਪਮਾਨੁ ਅਨੁਟੇ ਹਿਯੋ ॥ ਸੋਭ ਜੈ ਜਟਾਨਿ ਬੀਚਰੀ ਗੁਰੂ ॥
ਕੇਜਲ ਬਿੰਦ ਕੰਦ ਕਲਕਾ ਸੇਕੇ ਸੇ ਗਇ ਮਨ ਮੋਹਿਯੋ ॥ ਨਖ ਕੀ ਸੀਰੇ ਪਾਚੈ ਦਰਦ ਨ ਸੀਰਹੁ ਰਜ ਅੰਜਨ ॥
ਸਿੰਗਾਰੁ ਗੁਰਲ ਹਰਿ ਹੋਇ ॥ ਸਬ ਸੁਖ ਸਿਧਿ ਸਿਵਾ ਸੋਹੈ ਸਿਵ ਜੁ ਕੇ ਸੰਗ ਜਾਵੈ ਕਸੇ ਪਾਵੈ ਕਲਿਲਾਰ ॥
ਲਗ ਮੋਹਿਯੋ ॥ ੨੫ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਿਵਾ ਵਰਮਾ ਗਰਭੁ ਰਿਖ ਰਾਜ ਸਾਧਨੈ ॥ ਬਹੁ ਭਾਤ ਚਲੇ ਤਪ ਪੰਥ ਪਯਾਨੈ ॥
ਵਸਿਸ੍ਟ ਪੁਜਵੈ ਪਰਮੇਸਰ ਮੋਮਨ ਦਿਛੁ ਆ ॥ ਸਿਖ ਵੈ ਪ੍ਰਭ ਦੇਵ ਪੁਜਨ ਸਿਖ ਆ ॥ ੨੬ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਿਵਾ ਗਮਾਉ ਮਾਪ ॥
ਤਦੇ ਉਨਹਿ ਦੇਹੁ ਨ ਰੂਪ ਨ ਦੇਉ ॥ ਦੇਵ ਕਹਤਿ ਰਿਖ ਕੋ ਨ ਸੋ ਸਿਖ ਵਉ ਜਾਂਕੀ ਸੇਵਾ ॥ ੨੭ ॥ ਵਸਿਸ੍ਟ ਤੋ ਮਰ ॥ ੨੮ ॥
ਕਹਾਨੀ ਅਗਾ ॥ ਤੁਮ ਸਰਬ ਦ ਸਰਬ ਗਾ ॥ ਅਬ ਦੇਹ ਦੇਵ ਵਤਾਇ ॥ ਪੁਜਾ ਕਹੈ ਸਮਝਾਇ ॥ ੨੯ ॥ ਸ੍ਰੀ ॥
ਸਿਵਾ ਸੁਚਿਚਿਤ ਪ੍ਰਕਾਸ ਮੇਉ ॥ ਵਹੁ ਦੇਉ ਜਨ ਤਦੇਉ ॥ ਤਿਹਿ ਪੁਜਿ ਰਿਖ ਰਚਮਾਂਡਾ ॥ ਸਬ ਪਰਮ ਕਰਮ ॥
ਨ ਛਾਂਡਿ ॥ ੩੦ ॥ ਪੁਜਾਯੋ ਉਰ ਮਾਨੀ ॥ ਨਿਰਵਾਧਿ ਪਰਮੇਧਿ ਅਨਾਇਉ ॥ ਪੁਜ ਪਾਟਿ ਕਾਏ ਕਾ ॥ ਜਨੁ ਕਿਯੋ ॥
ਗਮਾਨੇ ਕਾ ॥ ਜਿਯ ਜਨ ਯਾਈ ਜੋਗਾ ॥ ਸਬ ਪਰਮ ਕਰਮ ਪਯੋਗਾ ॥ ੩੧ ॥ ਸਮਰੂਪ ਪੁਜਿ ਪ੍ਰਕਾਸ ॥ ਸਮਝੇਹੁ

੮੬ ਮਸੇਦਾਸਾ ਯਹ ਵਚਨ ਕਰਤ ਪ੍ਰਮਾਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਭਏ ਅੰਤ ਰਧ ਮਲਾ ॥ ੩੦ ॥ ਏਹਾ ਇਹਿ ਪੁਜਾ ਅਦਭੁਤ ਅਗਿਨ ਕਾਰਿ ਸੁਨੀ
 ਪ੍ਰਭੁ ਭਵਨ ਨਾਥਾ ਸਭੈ ਸੁਭਾ ਸੁਭਾ ਵਾਸਨਾ ਮੇਜਾ ਗੀ ਅਪਨੇ ਹਥਾ ॥ ੩੧ ॥ ਇਹਿ ਭੁੰਤਿ ਪੁਜਾ ਪੁਜਨੀ ਵਨ ਪਰਮ ਭਕਤ ਜੇ ਜੀਵ
 ਸਿੰਧੁ ਕਹਾਇ ॥ ਭਵ ਭਕਤ ਰਸ ਭਾਗੀ ਰਖੀ ਮੇ ਦੇਹ ਕ੍ਰਮ ਨਵਾਇ ॥ ਪੁਨ ਮਹਾਂ ਕਰਤ ਮਹਾਂ ਤਾਥੀ ਮਹਾਂ ਭੋਗੀ ਜੋਇ ॥ ਸੁ
 ਧਭਾ ਵਰ ਮੇਰ ਮਾਪਿ ਪੁਜਵੈ ਸਬ ਕੋਇ ॥ ੩੨ ॥ ਏਹਾ ਭਾਗ ਦੇਖ ਵਨ ਕੈ ਸਹੂ ਪਰਮਾ ਧਰਮ ਜੁ ਜੋਇ ॥ ਹਰ
 ਖਸੇ ਗਉਪ ਜੈ ਨਹੀ ਕਰਤ ਮਹਾਂ ਸੁਲੋਇ ॥ ੩੩ ॥ ਭੋਜ ਅਭੋਜ ਨ ਵਿਹਤੁ ਹਤੁ ਨੀਰ ਸੁਬਿਰ ਸਸਮਨਾ ਭੋਗ
 ਜੋਇ ਅਭਿਲਾਖ ਬਿਨੁ ਮਹਾਂ ਭੋਗਤ ਅਨਾ ॥ ੩੪ ॥ ਜੇ ਕਛੁ ਅਖਿਨਿ ਦੇਖਿ ਯੇਵ ਨੀਵਰ ਨੀਜਾਇ ॥ ਮਹਾਂ ਤੇ
 ਆਗੀ ਜਾਨਿ ਜੈ ਭੂਠੈ ਜਾਨੈ ਤਾਂਹੀ ॥ ੩੫ ॥ ਜਿੰਗੁ ਮਨ ਬਾਰਿਖੈ ਹਰਾ ਅਰੁ ਜੇਗ ਭੋਗਾ ਵਿਚਾਰਾ ॥ ਇਹ ਭਾਂਡੀ
 ਜੇਇ ਜੁਰਮਾ ॥ ਮਿਲੈ ਸੁਤੇ ਰੇਧਾ ॥ ੩੬ ॥ ਨਿਸਵਾ ਸੁਭਾ ਵਸਤੁ ਵਿਚਾਰ ਕਰੈ ਮੁਖ ਸਾਚੁ ਹਿਯੈ ਕਰਨਾਧੁ
 ਅੰਤਰ ॥ ਏਹਾ ਅਧੁਨਿ ਗੁਰ ਸੰਗੁ ਧਰਮ ਕਥਾ ਨਿਪਰਿਗੁਰ ਸਾਧਨ ਕੋ ਗੁਰੈ ॥ ਕਹਿ ਕੇ ਸਵਭੀਤ ਰਜੇ ਗੁਜਰੈ ਬਾਹਰ
 ਅਤਿ ਬਹਿਰ ਭੋਗਾਨਿ ਸੈਤਨੁ ਹੈ ॥ ਮਨੁ ਹਾਥ ਸਦਾ ਜਿਨ ਕੈ ਤਿਨ ਕੈ ਬਨਹੀ ਘਰੁ ਹੈ ਘਰਹੀ ਬਨਾਏ ॥
 ੩੭ ॥ ਏਹਾ ਲੋਇ ਜੁ ਕਹਿਏ ਸਾਧ ਅਨਲੀਨੈ ਕਹਿ ਜੈ ਬਾਮਾ ਸਬ ਕੋ ਸਾਧਨ ਏਕ ਜਗ ਰਾਮ ਤੁਹੈ ਨ ॥ ੮੬

ਮੁ॥੨੮॥ਸ੍ਰੀਰਾਮ॥ਮੋਹਿਜੁਹੋਜਗਨਾਇਕੈਸਾਚੈਜਨਜੋਆਜੁ॥ਅਬਜੁਕਹੋਸੁਕਰੋਬਨੈਕਹੋਤੁਮਾਰੈਕ
ਜ॥੨੯॥ਇਤਿਸ੍ਰੀਮਤਸਕਲਲੋਕਲੋਚਨਚਕੋਰਚਿਤਮਣਿਸ੍ਰੀਰਾਮਚੰਦ੍ਰਚੰਦ੍ਰਕਾਂਠਾਂਜਗਦੁਰਦਰਨ
ਨੰਨਮਪੰਚਬਿੰਸਤਪ੍ਰਕਾਸ਼ਃ੨੫॥ਮੋਟਨਕੁਛੰਦਾ॥ਬੋਲੇਹਿਖਰਾਜਭਰੋਬਤਬੈ॥ਕੀਜੈਅਭਖੇਕਪ੍ਰੀ
ਕਸਬੈ॥ਸਤੁਘਨਕੁਜੋਚੁਪਕੋਨਹੋ॥ਸ੍ਰੀਰਾਮਕੇਲਾਮਕੋਤਤੁਕਹੋ॥੧॥ਸਰਧਾਬਹੁਧਾਉਰਅੰਤਭ
ਈ॥ਬ੍ਰਹਮਾਸੁਤਸੋਬਿਨਤੀਬਿਨਈ॥੨॥ਵਸਿਸ੍ਰੁਓਵਚ॥ਸ੍ਵਗਤਾਛੰਦਾ॥ਚਿੱਤਮੇਂਜਬਆਨਿਅਭੁਈ
॥ਤਬਵਤੁਤਕੋਮੈਯਹਬੁਈ॥ਜੋਗਜਗਕਰਜਾਹਿਨਾਦੈ॥ਸਲਦਨਵਿਧਮਰਮਨਪਾਵੈ॥ਹੈਅ
ਸਭਿਸਬਭਾਂਤਿਵਿਚਾਰੋ॥ਕੋਨਭਾਂਤਿਪ੍ਰਭਤਾਹਿਉਧਾਰੋ॥੩॥ਭੁਜੰਗਪ੍ਰਯਾਤਃ॥ਬ੍ਰਹਮਾ॥ਜਹੀਚਿਤਘ
ਨਨੰਦਹੁਪੈਧਰੋਗੋ॥ਸੁਤੈਲੋਕਕੇਤਪਤੀਨੋਹਰੋਗੋ॥ਕਹਿਗੋਸਬੈਨਮਸ੍ਰੀਰਾਮਜਾਕੋ॥ਸਦਾਸਿੰਧੀਸੁ
ਧਉਚਰਜਕੋ॥੪॥ਕਹੋਨਮਆਪੋਸੁਆਧਜੋਨਸਾਦੈ॥ਸਮਰੇਨਮਪੁਰੋਸੁਵੈਕਠਪਾਵੈ॥ਸੁਧਾਰੰਦੁਲੋਕ
ਕੇਵਰਨਦੇਉ॥ਕਿਯੋਛੱਲਛਾਡੈਕਹੋਵਰਨਕੇਉ॥ਸੁਨਾਵੈਸੁਨੈਸਾਧਸੰਗੀਕਾਵੈ॥ਕਹਾਵੈਕਹੋਪਪਪੁੰ
ਜੈਨਸਾਵੈ॥ਸਮਰਾਵੈਸਮਰੈਵਾਮਤਜਾਰਿਰਾਹੈ॥ਤਜੋਛੱਲਕੋਦਵਲੋਕੈਸਿਧਰੈ॥੫॥ਦੇਧਰਛੰਦਾ॥ਜਬ

੮੭ ਸਬਦੇਵਪੁਰੰਨਸੈਰੈ ॥ ਜਪਤਪਤੀਰਬਭੂਮਿਐਜੈ ॥ ਦਿਜਸੁਰਭੀਨਿਨਗਨਹੈਕੈਊ ॥ ਤਬਜਗਕੇਵਲ
 ਨਾਮਤਰੇਊ ॥ ੧ ॥ ਦੇਹਾਮਰਨਕਾਲਕਸੀਬਿਖੈਮਹੰਦੇਊ ॥ ਸਿਵਧੰਮਾਜੀਵਨਕੋਊਪਦੇਸਹੈਮਚੰਦਕੋਨ
 ਮਾ ॥ ੨ ॥ ਮਰਨਕਾਲਕੋਊਕਹੈਪਾਪੀ ॥ ਜੋਇਪਨੀਤਾਸੁਖਹੀਹਰਿਪੁਰਜਾਇਗੋਗਵੈਸਬਜਗੁਗੀਤਾ ॥ ੩ ॥ ਰ
 ਮਨਾਮਕੇਤੰਤਕੈਜਨਤਵੇਦਵਿਚਾਰਾ ॥ ਗੰਗਾਧਾਰਿਕੈਪਗਨਿਪਹੁਬਾਲਾਮੀਕਮਤਿਰਹਾ ॥ ੪ ॥ ਸ੍ਵਾਗਤਾ ॥ ਸ
 ਤੁਹਿਸਿੰਧਨਕੇਜਲਹੁਰੇ ॥ ਤੀਰਬਜਲਨਕੇਪਮਪੁਰੇ ॥ ਕੰਚਨਕੇਪਟਵਾਨਚਲੀਨੈ ॥ ਅਹਿਗਏਹਰਿ
 ਅਨੰਦਭੀਨੈ ॥ ੫ ॥ ਦੇਹਾਸਕਲਹਤਨਸਬਮ੍ਰਿਤਕਾਸੁਭਾਐਖਧੀਅਸੇਖਾ ॥ ਸਤਦੀਪਕੋਪੁਖਪਟ
 ਲਪਲਵਰਸਸਬਿਸੇਖਾ ॥ ੬ ॥ ਅੰਗਨੁਹੀਰਨਕੋਮਨਮੈਰੈ ॥ ਕੁੰਕਮਚੰਦਨਚਰਚਤਸੈਰੈ ॥ ਹੈਸਰਸੀਸ
 ਭਸੇਭਬਿਲਾਸੀ ॥ ਲੋਚਨਮੀਨਸਰੋਜਪ੍ਰਕਾਸੀ ॥ ੭ ॥ ਗਜਮੋਤਿਨਜੁਤਸੋਭਿਜੈਮਰਕਤਮਨੁਕੇਬਾਰਾਉਦ
 ਕਬੰਦਸੈਜਨੁਲਸਤਪੁਰਈਨਿਪਨਅਪਾਰਾ ॥ ੮ ॥ ਵਿਸੇਖਕਾ ॥ ਭੁੰਤਿਨਿਭਾਂਤਿਨਿਭਾਂਤਿਨਿਰਾਜਨੀਕੋ
 ਨਗਨੈ ॥ ਠੰਹਰੀਠੰਹਰਹੋਜਨੁਟੂਲਸਰੋਜਪਨੈ ॥ ਭੂਪਤਿਕੇਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬਵਿਲੋਕਤਿਰੂਪਸਨੈ ॥ ਖੇਲਤਹੈ
 ਜਲਮਾਝਮਨੈਜਲਦੇਵਪਨੈ ॥ ੯ ॥ ਪਧਿਸ੍ਰਵਣਦਾਮ੍ਰਿਗਮਦਮਿਲਿਕੰਕਮਸੁਨੀਰਾ ॥ ਪਨਸਰਸਾਤ ੮੭

ਅੰਬਰਉਸੀਗਾਕਸਿਕੇਸਰਸੈਬਾਬਿਬਿਧਿਧੀਗਾਛਿਤਛਿਰਕੇਚਰਬਾਵਰਸਰੀਗਾ॥੧੬॥ਬਹੁਬਰਨੁ
ਲਛਲਦਲਅਪਾਰਾਤਹਰਗਖੈਭੁੰਜਨਉਦਰਾਤਹਪੁਖਪਬ੍ਰਿਖਸੋਭੈਅਨੇਕਾਅਨਬ੍ਰਿਖਸ੍ਰਗਨਕੇ
ਬ੍ਰਿਖਏਕਾ॥੧੭॥ਨਹਿਉਪਰਚਮੋਏਕੈਬਿਤਨਾਦਿਵਦੇਖਤਦੇਵਨਿਦੇਵਨਾਦੁਹੰਰਹੋਹਿਮੰਗਲਾਵਿਸਨਾ
ਨ੍ਰਿਤਮਗੀਤਵਾਦਿਤਗੋਨਾ॥੧੮॥ਤਰੁਉਮੁਹਕੋਆਸਨਅਨੁਪਾਰਚਤਹੇਮਮਯਾਵਿਸ੍ਵਰੂਪਾਤਹਵੈਰੋਆ
ਖਨਅਏਰਮਾਸਿਜਸਹਤਮਨੋਰਤਿਰਚਰਕਾਮਾ॥੧੯॥ਜਨੁਪਨੁਦਾਮਿਨਅਨੰਦਦੇਤਾਤਰਕਲਪਕ
ਲਪਬੱਲੀਸਮੇਤਾਕਿਧੋਸੁਵਿਦਿਆਸਹਤਗਿਯਨਾਕਿਧੋਤਪਸੰਨਤਸੁਭਸਿਧਿਮਨਾ॥੨੦॥ਕਿਧੋਵਿ
ਲਛਮਾਨੁਤਕੀਰਤਪ੍ਰਬੀਨਾਕਿਧੋਸ੍ਰੀਨਗਾਨਸੋਭਲੀਨਾਕਿਅਤਿਸੋਭਤਿਸ੍ਵਾਸਨਾਬਾਕਿਧੋਸੁੰਦਰਤਾ
ਸਿੰਗਰਸਾਬਾ॥੨੧॥ਸੁੰਦਰੀਛੰਦਾਕੇਸਵਸੋਭਨਛੰਦਾਬਿਰਾਜਤਾਜਾਕਹਿਦੇਖਸੁਪਾਧਰਲਜਤਾਸੋਭਿ
ਤਮੋਤਿਨਿਕੈਮਨਕੈਗਨਾਲੋਗਨਕੇਜਨੁਲਾਗਰਹੇਮਨੁ॥੨੨॥ਸੀਤਲਤਾਸੁਭਤਾਸਬੈਸੁੰਦਰਤਕੇਸਾਬਾ
ਅਪਨੀਗਵਿਕੀਕਿਰਟਿਲੈਸੇਵਤਜਨੁਨਿਸਨਾਬਾ॥੨੩॥ਸੁੰਦਰੀਤਹਿਲਿਜੇਗਵਿਪ੍ਰਕਾਸਦਰਤਾਚੰਦ
ਵਿਭੀਖਨਅੰਗਦਛਰਤਾਚੰਦਨਚੰਦ੍ਰਕਚੰਦ੍ਰਸੁਧਰਤਾਕੀਰਤਲੈਜਗਕੀਜਨੁਵਰਤਾ॥੨੪॥ਲਖਮਨ

੮੮ ਦਰਸਨਕੋਟਸਾਵਤਾ ^{ਪਾਣਿ} ਨਿਲਖਮਨ ^{ਸਤਪਾਨ} ਬੰਸਵਤਾ ਭਰਬਲੈਲੈਨਰਦੇਵਸਦਰਤਾ ਦੇਵਅਦੇਵੀ
 ਪਾਣਿਪਤਤਾ ੨੫ ਦੇਹਾ ਜਾਮਦੇਤਹਨੁਵੰਤਨਲੀਲਮਰਤਵਸਾਥਾ ਛੁਗੀਛਬੀਲੀਜੋਭਿਜੈਦਿਵਾ ਕੰਧ
 ਲਨਿਕੋਟਾ ੨੬ ਪਾਵਿਹਿਲਮਸੁਗਭਿਸਮਵਚਨਰਚਨਬਹੁਭੇਵਾ ਸਭਾਮਧਮਪਹਿਚਨਜੋਨਰਨਰ
 ਦੇਵਨਦੇਵਾ ੨੭ ਆਈਜਬਾਮਭਖੇਕੀਪਾਟਕਕੇਸ੍ਰਦਾਸਾ ਬਜੇਏਕਹੀਬਰਭੁਵਦੰਦਭਿਦੀਹਮ
 ਕਾਸਾ ੨੮ ਫੂਲਨਛੰਦ ਤਬਲੋਕਨਾਵਿਲੋਕਕੋਰਪਨਾਬਕੋਨਿਜਾਥਾ ਸਬਸੇਖਕੋਅਭਿਖੇਕੀਪੁ
 ਨਭਿਜੀਸੁਬਗਾਥਾਹਿਖਿਰਾਜਇਸ੍ਰਵਸਿਸ੍ਰਸੋਮਲਿਗਧਨੰਦਨਆਇ ਪੁਨਵਾਲਮੀਕਵਨਾਸਿਆ
 ਦਿਜੇਤੇਹੁਤੇਭਿਖਰਾਇ ੨੯ ਰਪੁਨਾਬਸੰਤੁਸ੍ਰਯੰਤਕੋਨਿਜਭਕੁਦੀਸੁਖਪਾਇ ਸੁਹਲੋਕਕੋਸੁਰਨਾਬਕੋ
 ਦਿਯਦੀਹਨਿਰਭਮਰਾਇ ਵਿਧਿਸੋਰਿਖੀਸਨਿਸੋਬਿਨੋਕਰਿਪੁਜਅਰੁਪਰਿਪਾਇ ਬਹੁਧਦਈਤਪਬ੍ਰੰਪ
 ਕੀਸਥਜਿਧਸੁਧਸੁਜਨਾ ੩੦ ਈਨੈਮੁਕਟਵਭੀਖਣੈਅਪਨੋਅਪਨੈਰਾਥਾ ਕੰਠਮਲਸੁੰਗੀਵਕੋਦੀਨੀ
 ਸ੍ਰੀਰਪੁਨਾਬਾ ੩੧ ਚਾਚਹੀਮਲਸ੍ਰੀਰਪੁਨਾਬਕੋਭਿਰਸੁੰਭਸ੍ਰੀਤਹਿਸੇਦਈਆਪਿਯੋਹਨੁਵੰਤਕੋ
 ਤਿਨਾਦ੍ਰਿਸ੍ਰਕੋਕਰਨਮਈ ਐਰਦੇਵਅਦੇਵਬਨਰਜਚਕਾਦਿਕਾਪਾਇਯੋਏਕਅੰਗਦਛਾਡਿਕੋਜੋਜਸ ੮੮

ਬੁਧਮ
 ਸਿਵ

ਕੈਊਰਾਇਐ ॥੩੩॥ ਅੰਗਦਾ ਦੇਵਹੈਂਨਰਦੇਵਬੰਨਰਨੈਰਿਤਕਾਇਕਪੀਰਹੈਂ ॥ ਭੁਰਤਲਬਮਨਅਇਏ
ਹਪਵੈਸਕੇਸਵਬੀਰਹੈ ॥ ਆਜਮੇਸਹੰਜੁਧਮਾਂਡਹਿਏਕਏਕਅਨੇਕਕੈ ॥ ਵਪਕੋਤਬਹੈਤਿਲੋਦਕਦੈਊਦੀ
ਹਵਿਵੇਕਕੈ ॥੩੪॥ ਸ੍ਰੀਰਾਮਦੇਹਾ ॥ ਕੈਊਮੇਰੇਵੈਸਕੇਕਰਹੈਤੋਸੋਜੁਧਾ ॥ ਤਬਤੋਹਮਨਹੋਇਹੈਅੰਗਦਹਮਸੋਸੁ
ਧਾ ॥੩੫॥ ਬਿਧਿਸੋਪਾਇਪਖਰਕੈਰਾਮਜਗਤਕੇਨਾਹਾ ॥ ਦੀਨੇਗਾਂਉਸਨੈਫਿਯਨਮਭਰਾਮੰਡਲਮਹਾ ॥੩੬॥
ਇਤਸ੍ਰੀਮਤਸਕਲਲੋਕਲੋਚਨਚਕੋਰਿਤਮਨੀਸ੍ਰੀਰਾਮਚੰਦ੍ਰਚੰਦ੍ਰਕਾਯੋਸ੍ਰੀਰਾਮਗਜਵਰਨਨੰਮ
ਖਟਬਿਸਤਪ੍ਰਕਾਸ ॥੩੭॥ ਬ੍ਰਹਮਾਵਾਚਾ ॥ ਤੁਮ੍ਹਰੇਅਨੁਦਿਅਨੀਤੋਸਰਬੋਗਸਰਬਬਾਂਭੁਜਏਕੈ ॥ ਅਬਏਕ
ਤੇਕਿਅਨੇਕਹੈਮਹਿਮਨਜਨਤਅੰਗ ॥ ਭ੍ਰਮਵੇਕਹੈਸਗਲੋਕਚੰਦ੍ਰਲੋਭਮੇਸਮੁੰਦਾ ॥ ਸ੍ਵਨਰਚੀਤਮਨ
ਹਿਜਨਤਹੈਨਬ੍ਰਹਮਨਹੁੰਦਾ ॥ ਵੰਡਕਾਅਮਲਚਰਿਤੁਤੁਮਵੈਰਿਨਿਮਲਿਨਕਰੋਸਾਧੁਕਹੈਸਾਧੁਪਰਦਰ
ਪ੍ਰਿਯਅਤਿਹੈ ॥ ਏਕਬਲਬਿਤਪੈਬਸਤਜਗਜਨਜਿਯਕੇਸੋਦਸਾਵਿਪਦਪੈਬਹੁਪਦਗਤਹੈ ॥ ਅਕਰਕ
ਹਵਤਪਨਖਧਰੇਦਾ ॥ ਯਜਤਪਮਕ੍ਰਿਪਾਲਪੈਕ੍ਰਿਪਨਕਰਪਤਿਹੈ ॥ ਰਾਖੋਗਾਇਵਮਨਿਰਾਜਸਿੰਘਸਾ
ਬਾਰਿਰਾਜਕਰੋਰਮਚੰਦ੍ਰਅਦਭੁਤਗਤਹੈ ॥੩੮॥ ਇੰਦ੍ਰਵਾਚਾ ॥ ਵੈਰੀਗਾਇਵਭੁਨਕੇਗੰਥਨਿਮੇਸੁਨੀਯਤਿ

ਬ੍ਰਹਮਨ

੮੮ ਲੋਚਨ ਨਿਹਿਕੈ ਸੁਦਰਨ ਨਹਿਕਾਜੁ ਹੈ ॥ ਗੁਰਸੇਜਗਾਮੀ ਏਕ ਵਾਲ ਕੋ ਵਿਲੋਕਿ ਯਤ ॥ ਤੀਰਥ ਨਿਹਿਕੈ ਮਤ ਵਰੇ ਕੋ ਸੋ
 ਸਾਜੁ ਹੈ ॥ ਅਭਿਨਵ ਗੰਗਾ ਨਿਪਰਤੀ ਤੀਰਥ ਮਾਮ ॥ ਏਨ ਦੁਗਾਨਿ ਹੀ ਕੋ ਸੋ ਦਾਸ ਦੁਰਗਾ ॥ ਜੁ ਹੈ ॥ ਦੇਵਤਾ ਈ ਦੇ
 ਖਿਜਗਾ ਛਨਿ ਗੰਢੇ ਈ ਜੀਐ ॥ ਚਿਰੁ ਚਿਰੁ ਗੁਮ ਚੰਦ੍ਰਾ ਕੋ ਅਸੋਰਾ ਜੁ ਹੈ ॥ ੩ ॥ ਪਿਤਰ ਬਾਚਾ ਬੈਠੇ ਏਕ ਛਤਰ
 ਛਾਸ ਬਾਛਿਤ ਪਰਦੁ ਰਜ ਕਲ ਕਲ ਸਹਤ ਮਤੀ ॥ ਤਪਵਾ ਮਲੋਚਨ ਕਾਤ ਸਬ ਕੋ ਸੋ ਦਾਸ ਵਿਦਮਸ
 ਲੋਚਨ ਦੇ ਦੇਖਿ ਮਤ ਅਤੀ ॥ ਅਕਰ ਕਾ ਵਤ ਪਨੁ ਖਧਰੈ ਦੇਖਿ ਮਤ ਪਰ ਮਕਿ ਪਾਲ ਪੇਕ੍ਰਿ ਪਨ ਕਰ ਪਤ
 ॥ ਚਿਰੁ ਚਿਰੁ ਰਾਜ ਕਰੋ ਰਾਜਾ ਮਚੰਦ੍ਰੁ ਮਸਕ ਲੋਕ ਕਾ ਹੈ ਨਰ ਦੇਵ ਦੇਵ ਗਤੀ ॥ ੪ ॥ ਅਗਨਿ ਵਾਚਾ ਚਿ
 ਤ੍ਰੀ ਮੈ ਅਜਿ ਵਰਨ ਸੇ ਕਹ ਵਿਲੋਕਿ ਯਤ ਨਾ ਰਿਨ ਕੇ ਵਾਹ ਮੰਝਗਾਨਿ ਸੋ ਕਾਜੁ ਹੈ ॥ ਧੁਜੈ ਕੀ ਪੰਜੇ ਗਾਨੀ ਸ੍ਰੀ
 ਚੰਦ੍ਰੁ ਹੈ ਵਿਓਗਿ ਵਿਜਰਾਜਿ ਮੰਦ੍ਰੁ ਦੇਖੀ ਜਗ ਜਲ ਜਸਮਾ ਜੁ ਹੈ ॥ ਮੇਘ ਤੋਗਾਨ ਪਰਗਾਜਤ ਨਗਰ ਘੋ ਕਮਲ
 ਜਦਾ ਵਿਰਾਜੈ ਸਤੁ ਰਾਜ ਸੁਹੀ ਕੋ ਲੋਭਾ ਜੁ ਹੈ ॥ ਦੁਖ ਹੀ ਕੋ ਖੰਡ ਨਹੈ ਮੰਡਨ ਸਕਲ ਜਗਾ ਚਿਰੁ ਜਿਯੋ ਗੋਮ ॥ ਕੁਮਰ ਦਾ
 ਜੋਗਾ ਚੰਦ੍ਰਾ ਕੋ ਅਸੋਰਾ ਜੁ ਹੈ ॥ ੫ ॥ ਵਾਯੁ ਵਾਚਾ ਰਾਜਾ ਮਚੰਦ੍ਰੁ ਮਰਾਜੁ ਸੁਜ ਸਜਾ ਕੋ ਭੂਤ ਲਕੇ ਅਸਪ
 ਖਸਮੇ ਸਸਗਰ ਕੋ ਵਾਸੁ ਸੋ ॥ ਵਿਸਨੁ ਜੁ ਮੰਭੂਰਾ ਵਭਵ ਕੋ ਪਤਾ ਉਜੈ ਸੋ ਭਵ ਜੁ ਕੇ ਭਾਲ ਮੇ ਬਿਭੂਤ ਕੋ ਵਿਲਾਸੁ ਸੋ ॥ ੮੮

ਭੂਤਿ ਮਾਂ ਭੂਤਿ ਮਾਂ ਸੋਚਿ ਮਾਂ ਜੁ ਪਾ ਕੇ ਅੰਸ ਅੰਸ ਨਿ ਮੇ ਕੇ ਸੋ ਦਸ ਚੰਦ੍ਰ ਕਾ ਪ੍ਰਕਾਸ ਸੋ ॥ ੬ ॥ ਦੇਵ ਗਣ ਦਾ ਚਾਰ
 ਜਗਮਚਿ ਦੁਤਮ ਰਾਜ ਕਰੋ ਸਬ ਕਾਲ ਦੀ ਰਾਘ ਦੁਸਹਿ ਦੁਖ ਦੀ ਨਨ ਕੇ ਦਾ ਹੀਏ ॥ ਕੇ ਸੋ ਦਸ ਮੰਤ੍ਰ ਦੇਖ ਮੰਤ੍ਰ ਦੇ
 ਖਸ਼ਮ ਦੇਖ ਦੇਵ ਦੇਖ ਰਾਜ ਦੇਖ ਦੇਸ ਤੇ ਨਿਕਾਰਿਏ ॥ ਕਲਗ ਕ੍ਰਿਤ ਘਨਮਹਿ ਮੰਤ੍ਰ ਲਕੇ ਵਲ ਚੰਦ੍ਰ ਪਾਖੰਡ ਅਖੰ
 ਡ ਖੰਡ ਖੰਡ ਕਰਿ ਤਾਰਿਏ ॥ ਵੰਚ ਕਕਠੇ ਰਠੇ ਲਕੀ ਜੈ ਬੰਟ ਅਠਾ ਅਠ ਠੂਠ ਪਠ ਕੰਠ ਪਠ ਕਾਗੀ ਕਠ ਮਾਰਿਏ ॥
 ॥ ਰਿਖੀ ਸੋਵਚਾ ॥ ਭੋਗ ਭਾਗ ਭਾਗ ਕੇ ਸ੍ਵਾਸਿ ਭੂਤ ਭਾਗ ਭੂਮਿ ਭਾਗ ਭੂਮਿ ਭਾਗ ਭੂਮਿ ਭਾਗ ਭੂਮਿ ਭਾਗ ਭੂਮਿ ॥ ਦਾਨ ਭਾਗ
 ਨਭਾਗ ਸਕਲ ਜਾਨ ਭਾਗ ਪਨ ਭਾਗ ਧਰਮ ਭਾਗ ਅਖੰਤ ਅਮਲ ਸੈਂ ॥ ਜਜ ਭਾਗ ਜਸ ਭਾਗ ਰਾਜ ਭਾਗ ਮਨ ਤਹੈ
 ਰਾਮ ਸਿਰ ਅਸਿਖਾ ਅਸੇਖ ਮੰਤ੍ਰ ਵਲ ਸੈਂ ॥ ਦੇਸ ਦੇਸ ਜਤਤਤ ਦੇਖਿ ਦੇਖਿ ਤਿਹਿ ਦੁਖ ਠਟਤ ਹੋਂ ਦੁਸਟ ਨਿਕੇਸਿ
 ਰਦਾਰਯੋ ਠਲ ਸੇ ॥ ੮ ॥ ਕੇਸਵ ਵਿਜਾ ॥ ਜਾਇ ਨਹਿ ਕਰ ਭੂਤ ਕਹੀ ਸਬ ਸ੍ਰੀ ਸਾਵਿਤ ਕਾ ਵਿਤ ਕਰਿ ਹਾਰੈ ॥ ਯਾ ਸੂਰਜ
 ਯੇਤੇ ਕੇਸਵ ਦਾਸ ਅਸੀਸ ਪਛੈ ਅਪਨੋ ਕਰਿ ਨੈਕ ਨਿਹਾਰੈ ॥ ਕੀਰਤਿ ਦੇਵ ਨਿਕੀ ਵਲ ਜੀਸ ਦੁਲਹ ਸ੍ਰੀ ਰਾਘ
 ਨਾਥ ਤਿਹਾਰੈ ॥ ਸਾਤੁ ਭੁੰਦੀ ਪਨ ਸਾਤੁ ਭੁੰਦੀ ਕਨਿਸਤ ਭੁੰਦੀ ਗਰਪ ਗਬਿਹਾਰੈ ॥ ੯ ॥ ਕਿੰਨਰ ਜੋ ਛੁਗ ਪਰਬਾ ਅਪ
 ਸਰ: ਰਾਮ ਲੀਲਾ ਛੰਦਾ ਅਜਰਾ ਅਮਰ ਅਨੰਤ ਜਮ ਚਰਿਤ ਸ੍ਰੀ ਰਾਘ ਪਨਾਥਾ ॥ ਕਰਤ ਸੁਰ ਨਰ ਸਿੰਧ

ਅਨਰਧੇ
 ਠਲਾਈ
 ਅਈਪਵੇ
 3

੧੦੦ ਅੰਤਰਜਸਵਨਸੁਨਿਸੁਨਿਗਾਥਾ ਕਾਜਮਨਵਚਨੇਮਾਨਤਸਿਲਾਸਮਪਰਨਾਸਿਲਤੇਪਨਪਰਮਸੁੰਦਰਕਰਤ
 ਨੈਕਨਿਹਾਰੀ ਚੇਰਫਰਤਮਤਉਪਰਪਨਪੀਰਾਹੋਇਵਿਸਦੰਤਜੀਕੋਦੰਤਹਰਕੋਟੂਕਬੀਨੋਇਏ ੧੦੧ ਸਾਧੁਹੋਰਿ
 ਅਸਾਧਰਖਤਾਦਿਜਨੀਕੋਮਨੁ ਸਕਲਮੁਨਿਜਨਮੁਕੋਟਨਕੋਮਹਦਿਐਅਭਿਮਨੁ ਸੂਰਸੁੰਦਰਸਰਸਹਚਿਰ
 ਤਿਕਰਤਿਗਤਿਕੋਲਾਇ ਏਕਪਤੀਬ੍ਰਿਤੀਬਹਤਿਮਦਨਕੋਮਦਪਲਾ ੧੧ ਸੁਖਦਸੁਹਿਦਸਪੁਤਸੇਦਹਨਤ
 ਨ੍ਰਿਪਯਾਕਜਾਪਲਕਮੇਸੋਈਗਛਛਮਤਪਿਤੁਕੀਲਾਜਾਮਬਰਸੋਮੇਚਮਨਤਵਿਪਨਪਠਏਠੇਲਿ ਸੁਪਨਖਾ
 ਕੀਨਕਕਟੀਕਰਨਾਏਕੇਲਿ ੧੨ ਚਿੰਚੁਚਪਤੁਅੰਗਲੀਸੁਕਮੈਚਲੇਤਡਹਾਇ ਬੀਧਸਹਤਕਵੰਧਕੇਉਰਮਧਮ
 ਪੇਠਧਾਇ ਸਰਬਦਾਸਰਬੰਗਮਸਰਬਗਸਰਬਦਰਸਏਕਾਅੰਗਜਮੋਸੀਤਾਵਿਲੇਕੀਵਿਗੁਕੁਮਤਅਨੇਕਾ ੧੩
 ਲੱਛਚੁਕਤਲਛਮਕੋਕੋਗਨੈਕੇਤਿਕਵਹਾਤਰਸਤਕਛੇਦਿਐਸਰਏਕਏਕਹੀਵਹਾ ਸਾਧਰਾਧੁਅਸਾਧੁਅਤਿਸੁ
 ਗੀਵਕੀਨੋਮਿਤ੍ਰਾਅਪਰਾਧਵਿਨਅਤਿਸਾਧਵਲੀਹਤਮੋਜਾਨਿਅਮਿਤ੍ਰਾ ੧੪ ਚਲਤਜਬਚੋਗਨਕੋਲੋਚਲਤ
 ਦਲਚਤੁਰੰਗਾਦੇਵਸਤੁਹਿਚਲੇਜੀਤਨਰਿਛਬਾਨਰਸੰਗਾਭੂਲਹੁੰਜਤਨੀਹਰਤਗੁਰੁਗਿਰਿਨਸਮਾਨੀ
 ਗੁਰਦੇਖਤਭਏਗਿਰਿਗੁਨਜਲਧਮੇਜਨੁਪਨਾ ੧੫ ਜਤਨਜਤਨਨਿਤਰਤਸਰਗੁਰੀਠਿਠੋਲਤਡੀਠਾਗਏਸਾਗ ੧੦੦

ਅਤਮੋਸੀਪੁਰਨ

ਆਪਕੇ ਸਹਜਸਕਾਦੇਦੇਖਾਕੀਰਤਪ੍ਰਾਪਤਹੋਤਸੀ
 ਜੇਪਰਥਤਰਾਰਿਅਤੇਹੋਲੇਹੋਏਹੁਅਦਭੁਤਤਾਆਪਕੀ

ਰਪਰਦੈਪਗਪੁਗਟਪਾਨਪੀਠਾਵਾਜਿਵਰਨਬਾਨੀਚਿਦਿਚਲਤਸੁਮਿਤੁਭਾਇ॥ ਲੰਕਾਨੀਰਸੰਕ
 ਨੀਕੇਗਏਅਪਨੇਪਾਇ॥ ੧੬॥ ਜਗਯਕੋਛਲਕਹਤਿਜਨਨੀਜਗਮਪੁਰਖਕਹਾਇ॥ ਬੇਰਜੂਠੇਦਿਯੋਸੰਗੀ
 ਭੰਢਿਯੋਸੁਖਪਾਇ॥ ਕੁਸਮਕੰਦੁਕਲਗਤਕੰਪਤੁਮੁੰਦਲੇਚਨਮੁਲਾਸਮਰਸਨਮੁਖਸਰੋਜਸਿਯਸਿਸੈਲ
 ਅਸਵਰਸੁਲਾ॥ ੧੭॥ ਦੂਰਕਰਤਨਦਯਾਦਰਸੁਦੇਹੁਦੀਸੁਦੀਸਾਭਟੀਬਿਰਨਕਰਤਰਾਵਨਵੰਸਕੋ
 ਨਿਰਵੰਸਾ॥ ਭਾਵੇਇਹਿਐਰਕੋਲਾਗਿਨਉਅਪਨੋਲੇਤਾਕਾਲਕੋਰਿਪੁਮਾਰਿਕੈਜਾਪਤੁਐਰਨਦੇਤਾ॥
 ਪੁਨਮਕਾਲਨਿਦੇਤਾਦਿਪੁਨਿਤੋਲਤੋਲਕਨਕਾਸਤੁਸੈਦਰੁਕੋਟੀਸਬਸ੍ਵਰਨਹੀਕੀਲੰਕਾਹੋਤਮੁਕਤਸੁ
 ਜੰਹਿਇਨਕੋਮਰੈਆਵੈਨਾਮਾਮੁਕੁਟੇਕਭੁਜੋਨਬਨਰਮਾਰੇਕਰਸੰਗਾ॥ ੧੮॥ ਏਕਪਲਾਬਿਨਪਨਖਾਏ
 ਬਰਬਰਜਮਤਾ॥ ਵਰਖਚੋਦਹਨੀਦਭੂਖਪਿਪਾਸਸਥੀਗਤਾਛਮੰਬਰੁਅਪਰਾਧਅਪਨੋਕੋਟਿਕੋਟਿਕਰਾ
 ਲਾਅਪਰਾਧਅਪਨਛਮਿਗਜੋਦ੍ਰਿਜਦੀਨਕੋਤ੍ਰਿਹਿਵਾਰਾ॥ ੨੦॥ ਜਦਪਿਲਖਮਣਕਰੀਸੇਵਾਸਰਬਭਾ
 ਵਸਮੇਵਾਤਦਪਿਮਨਤਸਰਬਦਾਕਰਭੁਰਬਹੀਕੀਸੇਵਾਕਹਤਇਨਸੈਪਰਮਸਾਂਚੇਸਕਲਰਾਜਾਇ॥
 ਤਨਕਸੇਵਾਦਾਸਕੀਕਹੈਕੋਟਿਗੁਨਤਿਵਨਾਇ॥ ੨੧॥ ਭਰਤਏਅਪਲੋਕਭੁਏਜੀਤਿਚੋਟਹਲੋਕਾਚੋਰਜਾਕਹੁ
 ਕ

ਗਾਨਾ ਤਿਸੇ ਕੀ ਪਤਰੀ ਸੋਢਿ ਲਾਹੁ ਲਾਹੁ ਕਤਾ ਹੀਰਾ ਚਿ ਸੋਢਿ ਤਿਆਗ ਕਰਕੇ ਮੋਰਾ ਰੇਹੁ ਮਦਰੁਤਾ ॥

ਦੁਤਿਸਾਹਸ

੧੦੨ ਕਹੂੰ ਨ ਭਾਖਿ ਦੇਤੁ ਅਪਨੇ ਵੇਕਾ ਛਾਡਿ ਰਿਖਿ ਰਿਖਿ ਜਸ ਬਸੁ ਖਪਾਇ ॥ ਪਗਟ ਸਕਲ ਸਨੈ ਛਾਨ ਕੇ ਪ੍ਰਥਮ
ਪੂਜੇ ਪਾਇ ॥ ੨੧ ॥ ਛੇ ਛੇ ਪਿਤਰੁ ਸੇ ਕਹੈ ਬਿਪਰੀਤ ਜੋ ਦਪਾਇ ॥ ਐਧ ਕੇ ਸਬ ਜਾਤ ਸੁਕਰ ਸ੍ਵਨ ਸ੍ਵਰੁ ਗਸਦੇ ॥
੨੨ ॥ ਏਕ ਪਲ ਉਰ ਮੰਝ ਅਏ ਹਰੁ ਸਬ ਸੀਜਾ ॥ ਅਇਕੈ ਸੀਸ ਹਮੇ ਇਨਹ ਜੋ ਭੂਤ ਲਭਾ ॥ ਸੇਖੁ ਸੀਭੁ ਸਮੰ
ਭੁਭਾਖਤ ਨਿਗਮਨੇ ਤੇ ਨਿਜਾ ਸੁ ॥ ਭਾਹਿ ਵਪੁ ਰਾਵਗ ਨਿਕੈ ਸੇ ਸਕੈ ਕੇ ਸਵਦਾਸ ॥ ੨੩ ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਚੇਦੁ ਗੁਰੁ
ਨਕੇ ਗਵਤ ਜਨ ਜਸ ਗਾਖਾ ॥ ਖੇਮ ਸਮੇਤ ਪਾਹਿ ਰਾਇ ਕੈ ਵੇਦਾ ਕਰੀ ਰਪੁ ਨਾਥਾ ॥ ੨੪ ॥ ਸੁਲਨਾ ਅਭਿਖੇਕ
ਕੀਯਹ ਗਾਥ ਸੀਰਪੁ ਨਾਥ ਕੀ ਨਚੁ ਕੇਇ ॥ ਪਲਾਏ ਕਾਏ ਪਾਇ ॥ ਬਹੁ ਪੁਰਸੀ ਪਤਿ ਸੇਇ ॥ ਜਗ ਜਾਇ ਗੀ
ਸਬ ਵਾਸ ਨ ਭਵਦਿ ਸਨ ਭਾਕੁ ਕਹਾਇ ॥ ਜਮ ਰਾਜ ਕੈ ਸਿਰ ਪਾਇ ॥ ਦੈ ਸੁਲੇ ਕਲੇ ਕਾਨੇ ਜਾਇ ॥ ੨੫ ॥ ਇਤਿ
ਸੀਮਤ ਸਕਲ ਲੋਕ ਲੋਚਨ ਚਕੋਰ ਚਿਤ ਮਦਾ ਸੀਰਾ ਮਚੈ ਦੂਰ ਦੂਰ ॥ ਸੀਰਾ ਮਰਾਜ ਵਰਨ ਨਾਮ ਸਪ
ਤ ਬਿਸਤ ਪ੍ਰਕਾਸ ॥ ॥ ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਾਤ ਛੰਦੁ ॥ ਅੰਨੰਤ ਸਬੈ ਸਰਬ ਦਾਸ ॥ ਜੁ ਕਤਾ ॥ ਸਮੁਦਾ ਵਪਿ ਸੁ
ਈਤ ਦਿ ਮੁਕੁ ॥ ਸਦਾ ਬੰਖ ਛੁਲੇ ਛਲੇ ਤੁਸੇ ॥ ਜਿਨੈ ਕਲਪ ਪੀਕਲ ਪਸਾਖੀ ਬਿਮੇ ॥ ਸਬੈ ਨਿਮ੍ਰਗ ਨਟੀਆ
ਛੀਰ ਕੇ ਪੁਰੁ ਹੀ ॥ ਭਈ ਬਮਰੀ ਸੀ ਬੈਧੇ ਨਹੁ ਹੀ ॥ ਸਬੈ ਬਾਜ ਸੁਖ ॥ ਜਿਤੇ ਤੇਜੁ ਹੋ ॥ ਸਵੈ ਦਤ ਸੁ ਬਦੰਤ ॥ ੧੦੨

ਕਲਪ ਬਿੰਦੁ

ਤੇਦਪੁਰੇ॥੨॥ਸਵੈਜੀਵਤੋਸਰਬਦਨੰਦਪੁਰੇ॥ਛਮੀਸੰਜਮੀਵਿਕ੍ਰਮੀਸਾਧਸੁਰੇ॥ਜੁਵਸਰਬਦਾਸਬ
 ਵਿਦਾਬਿਲਾਸੀ॥ਸਦਾਸਬਿਸੰਪਤਿਸੇਭਾਧਕਾਸੀ॥ਚਰੰਜੀਵਸੰਜੀਵਯੋਗੀਅਰੋਗੀ॥ਸਦਾਏਕਪਤੰਬੁ
 ਤੀਭੋਗਭੋਗੀ॥ਸਬੈਸੀਲਸੇਰੀਧਸੇਦਯੰਧਰੀ॥ਸਬੈਬ੍ਰਹਮਾਗਮਾਨੀਗੁਨੀਧਰਮਚਾਰੀ॥ਸਬੈਦਾਨ
 ਅਸਨਨੁਕਮੀਧਿਕਾਰੀ॥ਸਬੈਸਤਾਚਤੁਰੰਚਿਤਪਰਧੀ॥ਸਬੈਪ੍ਰਤਪ੍ਰਤਾਦਿਕੇਸੁਖਸਾਜੋ॥ਸਬੈਭਕ੍ਰਿਮਾ
 ਤਪਿਤਕੇਵਿਭਾਜੋ॥ਸਬੈਸੁੰਦਰੀਸੁੰਦਰੀਸਾਧਸੇਯੋ॥ਸਚੀਸੀਸਤੀਸੀਜਿਨ੍ਹੇਦੇਖਿਮੇਯੋ॥ਸਬੈਪ੍ਰੇਮਕੀਪ
 ਨਾਕੀਸਦਾਨੀਕੀ॥ਸਬੈਚਿਤ੍ਰਨੀਪ੍ਰਤਨੀਪਦਮਨੀਸੀ॥੬॥ਕ੍ਰਮੇਸੰਭੂਮੀਜੋਤਸੋਕੈਸਸੋਕੀ॥ਅਧਮੇਅਧ
 ਮੀਅਲੋਕੈਅਲੋਕੀ॥ਦੁਖੋਤੋਦੁਖੀਤਪਤਾਧਿਕਾਰੀ॥ਦਲਿਦ੍ਰੁਦਲਿਦ੍ਰਿਵਿਕਰੋਵਿਕਾਰੀ॥ਚੋਪਈਯੋ
 ਮਧੁਮਲਿਨਾਈਜਾਗਾਅਤਿਚੰਚਲਚਲਦਲਹੈਤੁਗਾ॥ਵਾਲਨਾਸੁਹੇਰੁਕਾਕਮੀ॥ਤੀਖਨਤਾਅਯੁਪ
 ਕੇਧਮਿ॥ਠਗੁਹੀਲੋਗਨਿਲੋਜਦੇਖਿਏ॥ਜੁਵਾਦਿਵਾਰੀਕੋਸੁਖੇਖਿਏ॥ਦੇਤਜਨੇਉਭਿਖਾਦਨੁਕੁਟਿਲ
 ਚਾਲਸਰਤਨਿਵਖਨੁ॥ਵਾਕਨ੍ਹੇਦਿਜਦ੍ਰੁਤਨਿਗਯੋਕੋਕਿਲਕਲਪਤਨਿਪਰਗਯੋ॥ਦਿਨਉਠਵੇਝੁਮਾ
 ਰਿਏ॥ਖੇਲਤਮੇਕੈਹੁੰਗਰਿਏ॥੮॥ਦੰਡਕਾਭਵੈਜਗਤਿਭਚਾਰੀਵੈਦੇਰਮੇਪਰਨਰੀਦਿਜੋਗਦਾਦੰਤਧਰੀ

ਪਦਿਤ
 ਅਪਜਸੀ
 ਅਪਜਸੀ
 ਇਤਮਦ
 ਕਸਾਉਤੁ

ਅਭੁਭੁਤੋਜਨੇ ਗਵਭਾਵਸੰਚਾਰੀ

ਝਾਨੁ
 ਨਾਜੀ

ਸੇਰ ਕੀ ਜਾਨ ਉਚੀ ਜਾਤੇ ਹੋ ਸਰੀਰ ਤੇ

੧੦੨ ਚੇਰੀ ਚਿਤ ਪੀਰ ਕੀ ਅਨਿ ਨੀ ਨਿਹਿ ਕੀ ਮਨ ਮਨਿ ਜਤੁ ਅੰਗ ਸਿੰਘ ਮਠਿ ਲੰਘੇ ਜਾਤਿ ਜਾਤਿ ਹੋ ਸਰੀਰ ਕੀ ਮੁਲੈ ਤੋ ਅ
ਧੋਗਤੀ ਨਿਪ ਵਤ ਹੋ ਕੇ ਸੇਵਾ ਸਮੀਤ ਹੀ ਸੋ ਹੋ ਬਿਯੋਗ ਇਛਾ ਹੀ ਗਤੀਰ ਕੀ ਬੰਧ ਮਾਥਾ ਸਨ ਨੁ ਜਨੁ ਬਿਧ ਵਾਹੈ ਕਾਇ
ਕਾਇ ਮੈ ਸੀਰੀਤ ਰਾਜ ਨੀਤ ਰਾਜੈ ਪ੍ਰਬੀਰ ਕੀ ॥੧॥ ਕਾਪਿ ਕਲ ਹੀ ਕੈ ਜਾਨਿ ਜੈ ਸੀਠ ਲਓ ਹਾਥ ਲਾਪਾ ਨਲੀ ਦੋਹ
ਤਿਬ ਹੀ ਕੋ ਛੋਹੇ ਤਹੈ ਰਾਮ ਤੁਮ ਹੋ ਰਾਜਾ ॥੨॥ ਲੂਟ ਵੇ ਕੇ ਨ ਤੇ ਪਾਪ ਪਦ ਨੈ ਤੇ ਲੂਟਿ ਯਤ ਤੇ ਰਿਵੇ ਕੋ ਮੇਰ ਤੁਹ ਤੇ ਰਿ
ਤੁਮ ਤਹੈ ਬੰਧ ਵੇ ਕੇ ਨ ਉਤਾਲ ਬਾਧਿ ਤ ਕੇ ਸੇਵਾ ਸਮਾ ਰਿਵੇ ਕੇ ਨ ਉਤੈ ਦਲਿ ਦਮਾ ਰਿਮਤ ਹੋ ਰਾਜ ਰਾਮ ਰੰਗ
ਜੁ ਕੇ ਨ ਉਜਗ ਜੀਤੀ ਯਤ ਹਰਿ ਬੇ ਕੇ ਨ ਉਅਨ ਜਨਮ ਹਰਿ ਯਤ ਹੋ ॥੩॥ ਮੇਟ ਨ ਕੁ ਛੰਦਾ ਸਬ ਕੇ ਕਲ ਪਤਰ
ਕੇ ਵਨ ਹੋ ਸਬ ਕੇ ਵਰ ਵਰਨ ਗਾ ਜਤ ਹੋ ਸਬ ਕੇ ਪਰ ਸੇ ਹਤ ਦੇਵ ਸਭਾ ਸਭ ਕੇ ਜਮ ਦੇ ਦਭਿ ਬਾਜਤ ਹੋ ॥੪॥ ਨੀਧ
ਸਿੰਧਿ ਬਿਸੇਖ ਅਸੇਖ ਨ ਸੇ ਸਵਲੋਗ ਸਬੈ ਸੁਖ ਸਾਜਤ ਹੋ ਕਾਰਿ ਕੇ ਸਵ ਸ੍ਰੀ ਹਘਨਾ ਬਕੈ ਰਾਜ ਸਬੈ ਸੁਗ
ਬਸੇ ਰਾਜਤ ਹੋ ॥੫॥ ਬਿਜਨ: ਜੁਝ ਹੀ ਮੈ ਕਲ ਹੀ ਕਲ ਹੀ ਯਨ ਰਹੈ ਕਰੁ ਪਹੈ ਕਬੇ ਵਲੈ ਤੁਮ ਬਕੈ ਛਾਨ ਕੈ ਕਰੁ ਪਹੈ
ਪਾਪ ਨ ਕੀ ਹਨ ਰਹਾ ਗਿ ਕੈ ਵੈ ਹੀ ਕਾ ਮਾਗ ਜੈ ਸਵਿਭ ਖੀ ਦੁਖ ਦਾਇਕ ਅਜਨ ਕੈ ਬਿਦਾ ਹੀ ਮੈ ਬਾਦ ਬਾ
ਨਾਇ ਕੁ ਵਾਰਿ ਪਿਛੇ ਕੁ ਜਾਹ ਜੈ ਹੋ ਜਨ ਵੰਤ ਮੀਤ ਉਦਾਨ ਕੋ ॥੬॥ ਅਖਿਨ ਅਛਿਤ ਅੰਧ ਨਾਲਿ ਕੇ ਗਛਿ ਸਕਾਇ ਮੇ ੧੦੨
ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਬਾਨ ਦੀ ਪਤਿ ਪਵਣ ਬੀ ਪੈਦੇ ਹੋ ਸੁਰਜ ਬੀ ਆਦ

ਸੋਰਥਾਜੈਰਾਮਰਾਜੀਵਨਮਕੈ॥੧੩॥ਕਾਟਿਲਕਟਾਖਕਠੋਰਕਚਏਕੈਦੁਖਅਦੇਏ॥ਦਸ੍ਰਭਾਵਲੇਖੇ ਦਪਨੀ
 ਸਦਾਵਭਨਜਾਤਿਅਜੇਏ॥੧੪॥ਸੋਮਜਾ॥ਵਹੁਸਬਦਵੰਚਕਮਾਨਿ॥ਅਲਪਸਤ੍ਰੋਰਜਾਨਿ॥ਨ ਦੋਈਦਾ
 ਰਛਾਂਹੀਅਪਵਿੰਤ੍ਰ॥ਸਰਸਦਗਨਦਯਮਿੰਤ੍ਰ॥੧੫॥ਸੋਰਥਾ॥ਗੁਨਤਜਿਐਗੁਨਜਾਲਗੁਤਿਨਿੰਤ ਕਨਤਸਰਪਤ੍ਰ
 ਪਤਿਚਾਲਨੀ॥ਪ੍ਰਸੂਲੀਤਿਹਕਾਲਏਕੈਕੀਤਿਜਾਨਿਐ॥੧੬॥ਧਨਦਲੋਕਸੁਰਲੋਕਮਮਸਤਮਲੋਕਕੈ ਧਨਦ
 ਸਾਜਾ॥ਸਪੁਦੀਪਮਾਹਿਵਸੀਸ੍ਰੀਰਾਮਚੰਦਕੋਰਾਜਾ॥੧੭॥ਦਸਸਹਸ੍ਰਦਸਸੈਵਰਖਰਸਾਵਸੀਇਹਿਸਾ ਧਨਦੀ ਬਿਰਚਾਰਨ
 ਜਾ॥ਸ੍ਰਗਨਰਕਕੇਮਗਥਕੇਸ੍ਰੀਰਾਮਚੰਦਕੋਰਾਜਾ॥੧੮॥ਇਤਿਸ੍ਰੀਸਿਕਲਲੋਕਲੋਚਨਚਕੋਰਚਿਤਮਣਿ ਸੁਖ
 ਸ੍ਰੀਰਾਮਚੰਦਚੰਦਕਾਯਾਸ੍ਰੀਰਾਮਰਾਜਬਰਨਨੰਨਮਮਸ੍ਰਾਬੀਸਤਿਪ੍ਰਕਾਸ਼॥੧੯॥ਚੋਪਈ॥ਏਕਕਲ
 ਅਤਿਰੂਪਨਿਧਨਾ॥ਖੇਲਨਕੋਨਿਕਸੇਚੋਗਨਾ॥ਯਬਧਨੁਖਸਰਮਨਮਥਰੂਪ॥ਸੰਗਪਮਾਦੇਸੋਦਰੁ
 ਪ॥੨੦॥ਜਾਕੋਜਬਾਹੀਅਭਿਸੇਯੋਇ॥ਜਾਇਚਫੈਗਜਬਾਜਿਨਸੇਇ॥ਰੁਪਪਤਿਪਸੁਪਤਿਸੇਦੇਖਿਐ
 ॥ਅਨੁਗਤਸੇਨਨਮਹਾਂਲੇਖਿਐ॥੨੧॥ਏਕਕੋਦਰੁਪਨਾਬਉਦਾਗਾ॥ਭਰਬਦੁਸਹੀਕੋਦਵਿਚਰੁਸੇ
 ਭਤਲੀਨੇਯਬਨਛਰੀ॥ਕਰੀਪੀਗੀਰਾਂਤੀਹਰੀ॥੨੨॥ਬੀਬੀਬਿਮਲਸਵਰਨਿਭਰੀ॥ਯਯਾਬਿਨਿ

घण्टे
 पुनः
 पल्लव
 नाथल
 टां

ਉਤੈਂ ਦੱਖਨੀਕੀਜੱਖਨੀਸੀਗਘਅੰਤਰਿਖਮਗਪਸਚਮਿਕੀਪਛਹੀਨਪਛੀਜੀਰਗਤਿਐ॥
ਉਤਰਕੀਦੇਤਿਐਉਤਰਸਰਨਗਤਨਿਵਤਨਿਉਤਾਇਲੀਸੁਉਰਉਤਰਤਿਐ॥ ਗੋਲਾਨੀਕੀਸੁਰਤਿਨੀ
ਦੀਐਜੁਅਭਾਦਾਂਨਰਾਮਵੈਰਕਹਾਂਜਾਇਵਿਨਤੀਕਰਤਐ॥ ੧੩॥ ਗੋਲਾਨੀਕੀਬਿਨਤੀਸੁਨਿਈਸਾ॥ ੧੪॥
ਰਕੋਗਮਨਕਰਜੋਜਗਦੀਸਾ॥ ਪੁਰਪੈਠਤਅਤਿਸੋਭਾਭਈ॥ ਬੀਬੀਅਸੁਵਰਨਿਭਰਿਗਈ॥ ੧੫॥
ਨੇਸੇਤੁਮਿਲਿਸਹਤਉਛਾ॥ ਸਰਿਤਨਕੇਠਿਰਿਚਲੇਪ੍ਰਵਾ॥ ਤੇਹੀਸਮੇਦੋਸਨਿਸਗਯੋ॥ ਦੀਪਉ
ਦੇਤਨਗਰਮੰਭਯੋ॥ ੧੬॥ ਨਖਤਨਕੀਨਗਰੀਸੀਲਸੀ॥ ਮਨੋਐਧਦਿਵਰੀਵਸੀ॥ ਨਗਰਅਸੋਕ
ਬੀਖਉਰਯੋ॥ ਮਧਪ੍ਰਭਦੋਖਪ੍ਰਭਲਿਤਭਯੋ॥ ੧੭॥ ਅਧਅਧਪੁਰਉਪਰਾਕਾਸਾਚਲਨ
ਦੀਪਦੇਖਿਜਤਪ੍ਰਕਾਸਾ॥ ਚੋਕੀਦੋਜਨੁਅਪਨੇਭੇਵਾ॥ ਬਹੁਰੇਦੇਵਲੋਕਕੋਦੇਵਾ॥ ੧੮॥ ਬੀਬੀਬਿਮਲ
ਸੁਗੰਧਸਮਨਾ॥ ਦੁਹਦਿਸਦੀਸਤਦੀਪਪ੍ਰਮਾ॥ ਮਹਾਂਜਕੋਸਹਤਸਨੇਹਾ॥ ਨਿਜਨੈਨਿਜਨੁਦਖਤ
ਗੇਹਾ॥ ੧੯॥ ਬਹੁਬਿਧਿਦੇਖਤਪੁਰਕੇਕੁਏ॥ ਰਾਜਸਭਾਮਹਿਬੈਠੇਜਾਏ॥ ਪਹੁਰਏਕਨਿਸਬੀਤੀਜ
ਗੀ॥ ਬਿਨਤੀਕੋਸੁਕਾਏਤਹੀ॥ ੨੦॥ ਸੁਕਹੀਲੀਲਾਛੰਦਾ॥ ਪੈਠਿਯੋਸੁਪਾਨਿਧਨਦੇਵਦੇਵਰਾਮ

੧੦੪ ਵੇਵਚੰਦ੍ਰਚੰਦ੍ਰਕਾਸਮੇਤਚਿਤ੍ਰਭੈਨਿਮੇਯਮਨਹੁਸੁਮਤਿਸੁਮਨਸੰਗਰਚੇਰਚਿਰਸੁਕੁਤਰੰਗਅਨੰਦਮ
 ਅੰਗਅੰਗਸਕਲਸੁਖਨਿਸੇਧੈਲਲਿਤਲਤਨਕੇਬਿਲਸਕੁਮਗਬ੍ਰਿਦ੍ਰੈਦਸਅਮਲਕਮਲਕੋ
 ਸਵਾਸਆਸਵਾਸਕੀਨੈਤਜਿਤਜਿਮਯਾਦੁਰੰਤੁਗਤਰਾਵਰੇਅਨੰਤਤਵਕਰਪਦਨਯਨਵਯਨ
 ਮਨੁਮਨਦੀਨੇਮਦਪਾਰਿਪਰਿਸੰਗੀਤਗੀਤਵਜੇਵਜੈਅਜੀਤਕਮਭੂਪਆਗਮਜਨੁਹੋਤਹੈਧਾ
 ਏਰਾਜਭਵਨਅਸਪਾਸਦੀਪਬਿਪਕੇਬਿਲਸਜਗਤਜੇਰਿਜੇਵਨਜਨੁਜੋਤਿਵੰਤਅਏਮੇਤ੍ਰਿਨਿ
 ਮਾਭਿੰਤਿਨਈਚੰਦ੍ਰਚੰਦ੍ਰਕਾਸਮਣੀਪਕਮੰਕਮੰਕਿਤਕੁਵਭੂਰਭੇਦਸੈਕਹੀਮਨਹੁਸਾਸਿਪੰਡਿਤਕਰ
 ਜੋਨਜੋਤਿਮੰਤ੍ਰਿਤਸ੍ਰੀਖੰਡਮੰਕੀਅਖੰਡਸੁਕੁਸੁੰਦਰੀਦਹੀ॥੨॥ਏਕਦੀਪਦੁਤਿਬਿਭਾਤਿਦੀਪਿਤਮੀ
 ਦੀਪਪਾਂਤਿਮਨਹੁਭਵਭੂਪਤੇਜੁਮੰਤ੍ਰਿਨਿਮੰਰਜੈਅਰੇਮਨਿਪਚਿਤਪਰੇਬਸਨਬਹੁਬਸਭਰੇਖਤ
 ਗ੍ਰਿਹਗ੍ਰਹਅਨੇਕਮਨੋਮੰਨਸਾਜੈਅਮਲਸੁਮਿਲਜਲਨਿਧਨੁਮੇਤਿਨਿਕੇਸੁਭਾਬਿਤਨਤਤੁਰਪਲ
 ਕੰਜਗਣਿਜਗੈਚਿੰਤਹਰਖੰਕੋਮਲਤਨਤਰਸਾਲਤਨਸੁਖਕੀਸੇਜਲਲਮਨਹੁਸੋਮਸੁਰਜਪਰ
 ਸੁਧਾਬਿੰਦਵਸੈ॥੩॥ਫੂਲਨੀਕੇਵੇਵਿਧਿਹਾਰਿਪਹੁਲਨਿਊਰਮਤਉਦਹਬਿਚਤਿਚਮਨਸਾਮਰ ੧੦੪

ਤਪਸੀਰੋ

ਭਈ ਪਮਾ ਮੁਖ ਭਈ ਜੀ ਤੀ ਸਬ ਜਗਤ ਜਾਨਿ ਤੁਮ ਸੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨ ਮਨ ਹੁਮ ਦਨ ਧਨੁ ਖਨਿ ਤੇ ਗੁਨੁ
 ਤੁਹਿ ਰਖੀ ਜਲ ਬਲ ਫੂਲ ਫੂਲ ਭੂਰਿ ਅੰਬਰ ਪਟ ਬਾਸੁ ਰਿਸੁ ਖਜ ਖੂਕੁ ਦਮ ਜਿਯ ਦੇਵ ਤਿਅ ਭ
 ਲਾਖੇ ਕੁੰਕਮ ਕੁੰਕਮ ਜਿਵੇ ਦਿਮਿਗ ਮਦ ਕਰ ਪੂਰ ਅਦਿ ਬੀਰ ਬਨ ਤਨ ਬਨ ਇਤ ਜਨ ਭਰਿ ਰਖੇ ॥੨੩॥
 ਨਹੀ ਨਹੀ ਕੁਮਾਰਿ ਅਸੁ ਗੀ ਸੁਗੀ ਮਰਿ ਵਿਵਿਧ ਬੀਨ ਬਿਨਹੀ ਨਿਕਿ ਨਹੀ ਵਜਾਵੈ ਮਨੈ ਨਿਸਕਾ ਮਭੁਜ ਸੁ
 ਅਪ ਅਪ ਨੀ ਨਿਦੇ ਹਨਿ ਧਰਿ ਪ੍ਰਮ ਨਿਭ ਰਿਭ ਜਨ ਭੇਦ ਗਾਵੈ ਸੋ ਦਰਸਾਵੈ ਤੁਹ ਸੇਨਾ ਪਤਿ ਦਾਸ ਦੂਤ ਦੇਸੇ
 ਸਕੇ ਨਹੇ ਸਮਿਤ ਮੰਤ੍ਰਿ ਲੇਖਿ ਜੋ ਬਹੁ ਹੇ ਸੁਹ ਅਸੁ ਸੰਧ ਪਾਤ੍ਰਿ ਤੁਮ ਨਿਕ ਵਿਖਿਧਿ ਪਕੇ ਸਵ ਬਹੁ ਹੀਰ ਜਰਾ
 ਜਲੋ ਕਦੇ ਖਿਯੋ ॥੨੪॥ ਕਹਿ ਕੇ ਸੁਖ ਕੇ ਵਰਨ ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ ਪਰਮ ਵਚਿਤਾ ਰਾਜ ਲੋਕ ਦੇਖ ਨ ਚਲੇ ਰਾਮ ਚੰਦ
 ਜਗ ਮਿਤ੍ਰ ॥੨੫॥ ਚਾਮਰ: ਸੁਦੇ ਸਰਜ ਲੋਕ ਅਸੁ ਪਾਸ ਕੋਟ ਦੇਖਿਯੋ ਰਚੀ ਵਿਚਾਰਿ ਚਾਰ ਪੋਰ ਪੂਰ ਬਾਇ
 ਲੇਖਿਯੋ ਸੁਬੇਖ ਏਕ ਪੈਰਿ ਸਿੰਘ ਏਕ ਦੰਤਿ ਰਾਜੈ ਸੁਏ ਕਬਾਜ ਰਾਜ ਏਕ ਨੰਦੀ ਬੇਖ ਧਾਰਿਯੋ ॥੨੬॥ ਦੋਹਾ
 ਪਾਂਚ ਰੋਕ ਮੱਧ ਹਰੇ ਸਾਤ ਲੋਕ ਤਹ ਹਰਿ ਖਟੁ ਉਪਹਤਿ ਨ ਕੇਤ ਹਰਿ ਚੇਚਿਤਾ ਵਿਚਾਰਿ ॥੨੭॥ ਚਾਮਰਾ ਸੁਭੇ
 ਜਏ ਕਰੋਕ ਮਧ ਜਦੁ ਸਹੈ ਰਚੀ ਸਭਾ ਤੀ ਸਹੈ ਵਿਚਾਰ ਮੰਤ੍ਰ ਅੰਤਿ ਅਕੀ ਪ੍ਰਭਾ ਮੱਧ ਰੋਕ ਮੇਰੁ ਹਰਿ ਦੇਹ ਕੰਨ ਕਾਲ

੧੦੫ ਸੈ॥ ਸਬਿਭਾਇਰਾਮਰੰਦਲੀਨਸ ਬਿਬਲਸੈ॥ ੨॥ ਦੇਧਕਾ॥ ਮੰਦਰਕੰਚਨਕੋਇਕਸੈ॥ ਸ੍ਵੇਤਤਤੰਛਤਰੀਮਨਮੈ॥
 ॥ ਸੇਭਤਮੇਰਾਸੀਰੁਖਮਨੈ॥ ਸ੍ਵੇਤਦੇਵਦੇਵਨਬਖਨੈ॥ ੨੮॥ ਮੰਦਰਲਲਨਕੋਮਨਮੈ॥ ਸਮਾਤਤੰਛਤਰੀਇ
 ਕਸੈ॥ ਤਾਰਿਯੋਉਪਮਾਸਬਤਸੈ॥ ਸੁਰਜਅੰਕਮਨੈਸਨੁਭਸੈ॥ ੨੯॥ ਮੰਦਿਰਨੀਲਦੇਖਿਮਨਲੋਭੈ॥ ਸ੍ਵੇਤਤਤੰ
 ਛਤਰੀਬਹੁਸੋਭੈ॥ ਮਨਹੁਸਨੇਕੀਅਵਲੀਸੀ॥ ਪ੍ਰਪਟਕਲਉਡਾਇਚਲੀਸੀ॥ ੩੦॥ ਮੰਦਿਰਸੇਤਲਸੈਅ
 ਤਿਭਗੀ॥ ਸੇਭਤਿਹੈਛਤਰੀਸੁਖਕਹੀ॥ ਮਨਹੁਈਸ੍ਵਰਕੇਸਿਰਸੈ॥ ਮੁਹਤਿਰਾਪਵਕੀਮਨੁਮੈ॥ ੩੧॥ ਤੋਟਕ
 ਛੰਦਾ॥ ਸਬਧਾਂਮਨਿਮੈਂਇਕਧਾਂਮਬਨਜੈ॥ ਅਤਿਸ੍ਵੇਤਸ੍ਵੇਤਸਹੂਪਸਨਜੈ॥ ਸਾਨਿਸੁਗਬਿਹਸਪਤਿਮੰਡਲਮੈ॥
 ਪਰਿਪੁਰਨਚੰਦਮਨੈਬਲਮੈ॥ ੩੨॥ ਚੋਪਈ॥ ਬਹੁਪਮੰਦਰਦੇਖੇਭਲੇ॥ ਤਬਦੇਖਨਿਸੁਭਸਾਲਿਕਾਨਿਚਲੇ॥
 ਸੀਤਭੀਤਜੈਨੈਕਨੜਸੈ॥ ਪਲੁਕਬਸਨਸਾਲਾਮੈਲਸੈ॥ ੩੩॥ ਜਲਸਾਲਾਚਤਕਜੈਰਏ॥ ਅਮਾਲਿਜਜੈਗੀ
 ਧਸਾਲਿਕਾਗਏ॥ ਨਿਪਟਰੰਕਜੈਸੇਭਤਭਏ॥ ਮੇਵਕੀਸਾਲਾਮੈਗਏ॥ ੩੪॥ ਮਾਨੀਨੀਕੈਸੈਮਨਭੇਵਾਗਏ
 ਮਨਸਾਲਾਮੈਦੇਵਾ॥ ਸੁਭਸਿੰਗਰਸਾਲਕੈਦੇਖਾ॥ ਉਲਟੇਲਲਿਤਜਨਸੇਲੇਖਾ॥ ੩੫॥ ਮੰਡਨਜੈਬੈਠੇਸੁਖ
 ਪਾਇ॥ ਪਲਕਮੰਡਸਾਲਾਮੈਜਾਇ॥ ਚਤੁਰਚੋਰਜੈਸੇਭਤਭਏ॥ ਪਰੁਨੀਪਰੁਪਰਸਾਲਾਗਏ॥ ੩੬॥ ਤੋਟਕ

ਸਿਰਸੈਤਿਹੈਸੁਭਤਿਹੈਸੁਭਤਿਹੈਸੁਭਤਿਹੈ

੧੦੫
 ਦਿਸਤੀਅਰ ਗੁਰਸੁਰਸੁਨੀਤ੍ਰਿਗੁਮੰਡਲਮੈ॥

ਗੁਣਾ ਛੰਦਾ ਜਬਰਾਵਰ ਮੇਰਾ ਪਾਨ ਬਗਾਏ ਬਹੁ ਪਾਅ ਵਿਲੋਕਤ ਸੋਗਭਾਏ ਸਬਰੰਦ ਨਕੀ ਬਸੁੰਧਕਰੀ ਅਲਿਸਾ
 ਲਸਿਰਾਨੀ ਸੁਧਾਰਿਧਰੀ ॥੩॥ ਵਰਗਾ ਅਤਿਲਾਲ ਸੁਚੰਦਨ ਕੋ ਉਪਜੇ ਬਨ ਸੁੰਦਰੀ ਦਨ ਕੋ ਗਜਦੰਤ ਨੀਕੀ
 ਸੀਖਾ ਸੁਭਸੀਕਾਈ ॥ ਅਨਿਵੀਚਨੀ ਵੀਚਨੀ ਸੁਰਨੀ ਮਈ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਸੁਭ ਛੰਦ ਪਰਗਤ ਹੈ ॥ ਕਲਾਸ ਮਨੀ ਨੀਲਾ ਬਿਰਜ
 ਤਹੈ ॥੩॥ ਅਭਿਉਤਗਤਿ ਬੰਤਨ ਕੀ ਦੁਗਈ ॥ ਗਜਦੰਤ ਸੁਕੰਚਨ ਚੰਦ ਮਈ ॥ ਤਿਨ ਮਾਂਡਲ ਸੈ ਬਹੁ ਭਾਤੀ
 ਕੋ ॥ ਸੁਭ ਕੰਚਨ ਛੁਲ੍ਹੇ ਜਗਾਈ ਕੋ ॥੩॥ ਰੂਪ ਮਾਲਾ ਛੰਦਾ ਬਨ ਬਨਿ ਜਾਂਤ ਹਾਂ ਬਹੁ ਪਾਂਤ ਨੈ ਸੁਬਿਤਨਾ ਝਲ
 ਹੈ ਮੁਕਤਾਨੀ ਕੀ ਅਰੁਣੁ ਮਕਾ ਬਿਨ ਮਨਾ ਚੋਕਣੈ ਮਨੀ ਨੀਲ ਕੀ ਪਾਇਕ ਨਿਕੇ ਸੁਕਪਾਟਾ ਦੇਖਿ ਦੇਖਿ ਜੁਹੈ ਤਹੈ ॥
 ਬਦੇਵਤਾ ਜਨੁ ਭਾਟਾ ॥੪॥ ਸ਼੍ਰੇਤ ਪੀਤ ਮਨੀ ਨੀਕ ਕਾਰ ਦਾਰ ਚੀਰ ਚੀਲੀਨਾ ਦੇਖਿ ਕੈਤੁ ਹਿ ਦੇਖਿ ਮੇਜਨੁ ਲੋਲ ਲੋ
 ਚਨ ਮੀਨਾ ਸੁਭੁ ਹੀਰ ਨਿਕੈ ਸੁ ਅੰਗ ਨਿਹੈ ॥ ਤੋਰ ਲਾਲਾ ਸੁੰਦਰੀ ਤਿਨ ਝਲ ਜੀ ਪਤਿ ਬਿੰਬ ਕੇਤ ਹਜਲਾ ॥੫॥
 ਸੁਗਤਾ ॥ ਧਾਂ ਮਧਾਂ ਮਧੁ ਤਿਆਸਨ ਸੋਹੈ ॥ ਦੇਖਿ ਦੇਖਿ ਰਾਪਨਾ ਇਕ ਮੇਹੈ ॥ ਬਨਿ ਸੋਭਕ ਬਿਕੋਨ ਕਹੈ ਜੂ ॥ ਯੰਤ੍ਰ
 ਤੋਤ ਮਨੀ ਭੂਲ ਹੋ ਜੂ ॥੬॥ ਦੇਹਾ ਜਕੇ ਰੂਪ ਨਰੇ ਪਰਗਤਾਨ ਤਦੇ ਵਨ ਗਾਥਾ ॥ ਭੰਗ ਮਹਲ ਮੇਰਾ ਮਗੇ ਰਾਜ
 ਗਜ ਮੋਹੀ ਕੈ ਸਾਥਾ ॥੭॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਮਤ ਸਕਲ ਲੋਕ ਲੋਚਨ ਚਕੋਰ ਚਿਤ ਮਨੀ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਚੰਦਰ ਦ੍ਰਵਿਕਾ ਯਾਂ ਰਾਜ ਮੰਦਰ ਬ

੧੦੬ ਗਨਨਮਉਨਤੀਸਧਮਾਯੁ੨੬॥ ਚਤੁਪਦੀਛੰਦ॥ ਦੁਤਿਰੰਗਮਹਲਕੀਸਹਸਬਦਸ੍ਰੀਬਰਨੈਮਤਿਨਵਿਚਕੀ॥
 ਅਧਉਰਧਰੰਤੀਰੰਗਸੰਘਤੀਰਚਿਬਹੁ॥ ਪਸੁਖਕਹੀ॥ ਚਿੰਤੀਬਹੁਚਿੰਤਨੀਪਰਮਵਿਚਿੰਤਨੀਰਪਕਲਚਰੰ
 ਤਸੁਹਏ॥ ਸਬਦੇਵਅਦੇਵਨਿਅਹੁਨਗਦੇਵਨਿਨਿਰਖਿਨਿਰਖਿਸਿਰਨਏ॥॥ ਤਹਾਈ॥ ਬਨਬਾਲਗੁਣ
 ਗਣਸਾਲਾਬੁਧਿਬਲਰੂਪਨਿਵਛੀ॥ ਸੁਭਜਾਤਿਚਿੰਤਨੀਚਿੰਤਗੋਹਤੰਨਿਕਸਿਭਈਜਨੁਠਾਛੀ॥ ਅਨਹੁਗੁਨਸੰ
 ਗਨਿਯੋਪਤਿਅੰਗਨਿਰੂਪਕਰੂਪਬਿਰਾਜੈ॥ ਬੀਨਾਨਿਬਜਾਵੈਅਦਭੁਤਗਾਵੈਗਿਰਾਗਨੀਲਜੈ॥२॥ ਸੰਤਬਛੰ
 ਦੁਆਪਘਨਘਾਇਨਵਿਲੋਕਿਜਤਘਾਇਲਸਘਨੇਸੁਖਕੇਸੇਦਸਪ੍ਰਗਟਪ੍ਰਮਾਨਹੈ॥ ਮੇਰੈਮਨਭੂਲੈਤਨੁ
 ਨਨਿਰਦਨਹੋਤਸੁਖੇਸੇਚਪੋਰਦੁਖਮਾਹਨਿਵਿਧਨੈ॥ ਅਗਮਤੰਤ੍ਰਸੇਧਿਸਬਜੰਤਮੰਤ੍ਰਨਿਗਹਨਿਕਾਰਿਕੈ॥ ਸੰਪੂਰਨ
 ਕੇਸਵਅਯਨਹੈ॥ ਬਾਲਨਿਕੀਤਨੁਤਨਅਮਿਤਪ੍ਰਕਾਸਕਾਰਿਗੀਭ੍ਰਿਹਮਦੇਵਕਾਮਦੇਵਕੇਸੇਬਨਹੈ॥३॥ ਪਥਿ
 ਸੁਕਾ॥ ਸੁਰਨਦਗੰਮਨਿਰਤਤਸਤਲਾਸਵੰਗਬਿਬਿਧਿਲਮਾਅਲਤਿਕਾਲਾਬਹੁਕਲਜੋਤਿਮੁਹੁਤੈ॥
 ਤਿਅਬਡਲਗੰਗਮਕੰਗੁਣਨਰਤਜਾਤਾ॥ ਬਹੁਬਚਨਬਿਬਿਧਿਅਕਾਸਚਾਲਾਮੁਖਿਚਾਲੁਚਹੁਅਹੁਸਬ
 ਤੁਲਾਬਹੁਉਤ੍ਰਾਤ੍ਰਿਵਾਤ੍ਰਿਵਾਅਡਲਾਅਹੁਲਗਡਟਰੰਗਜਾਲਾ॥५॥ ਉਲਾਸਾਛਕੀਅਲਗਮੀ ੧੦੬

ਤਿਥੇ ਪਦਪਲਟੀ ਹੁੰਗਮ ਨੇ ਸਕਰਿ ਭਾ ਸੁਤਿ ਨ ਕੀਝ ਮੀ ਦੇਖਿ ਮਤਿ ਧੀਰਾ ਕ੍ਰਮ ਸੀਖਤ ਹੈ ਸਤ ਧਾ ਸਮੀਰਾ ॥ ੬ ॥
 ਹਸਰਾਇ ਤੋਟ ਕਛੰਦਾ ਨਾਚੈ ਸਦੇਖ ਅਸੇਖਤ ਬੈ ॥ ਵਰਖੇ ਵਿਰ ਸੁਸਭ ਭਾਂਤਿ ਸਬੈ ॥ ਨੈ ਹੁੰਗਮ ਮਿਤ ਭਾਵਨ ਚੈ ॥
 ਕੋ ਨੈ ਨਹਿ ਸੁਕਭੇ ਵਦ ਚੈ ॥ ੭ ॥ ਪਾਇ ਪਖਾਵਨੁ ਤਲ ਸੈ ਪਤਿ ਧਾਨਿ ਸੁਨਿ ਮਤ ਗੀਤਾ ॥ ਮਨੋ ਚਿਤ ਵਚਿਤ ਮਤਿ
 ਪਛਤਿ ਸਕਲ ਸੰਗੀਤਾ ॥ ੮ ॥ ਅਮਲ ਕਮਲ ਕਰ ਅੰਗੁਲੀ ਸਕਲ ਗੁਨ ਨਿਕੀ ਮੂਰੀ ॥ ਲਾਗਤ ਮੁਛ ਮੰਦ ਗਮੁਖ
 ਸਬਦ ਹਰਤਤ ਪੁਰਾ ॥ ੯ ॥ ਕੋਟਿ ਭਾਂਤਿ ਸੰਗੀਤ ਸੁਨਿ ਕੇਸਵ ਸ੍ਰੀ ਰਘੁ ਨਾਥਾ ॥ ਸੀਤਾ ਜੁ ਕੇਪਰ ਗਏ ਗੈ ਪੀਤ
 ਕੋ ਹਥਾ ॥ ੧੦ ॥ ਸੁੰਦਰੀ ॥ ਸੁੰਦਰੀ ॥ ਵਿਰ ਮੇ ਮਨੁ ਮੋਹਤਾ ॥ ਸੁਰਨਾ ਸਿੰਘਾ ਸਨ ਉਪਰ ਸੋਹਤਾ ॥ ਪਕਜ ਕੇ ਕਰਹਟ ਕਮਲ ਕੇਸ
 ਕਮਲੈ ॥ ਹੈ ਕਮਲਾ ਵਿਮਲ ਪਹਿਜਨੈ ॥ ੧੧ ॥ ਫੂਲ ਨਿਕੇ ਸੁਬਿਤ ਨਤ ਜੋ ਵਹਾ ॥ ਕੰਚਨ ਕੋ ਪਲਕਾਇ ਕਤਤ
 ਹਾ ਜੋਤਿ ਸਮੁਹ ਮਦ ਜੋ ਅਤਿ ਸੋਭਨਾ ॥ ਸੁਰਜ ਮੰਡਲ ਤੈ ਨਿਕਸ ਜੋ ਜਨਾ ॥ ੧੨ ॥ ਕੁਸਮ ਬਚਿਤਾ ਦਰਸ
 ਤਹੀ ਨੈ ਨਿਰਚ ਬਨੈ ॥ ਬਸਨ ਬਿਛਾਏ ਸਬ ਸੁਖ ਸਨੈ ॥ ਅਤਿ ਸੁਰ ਸੋਹੈ ਕੰਬੁ ਨ ਸੁਨੈ ॥ ਮਨੋ ਤਨੁ ਲੈਸ
 ਸਿਕਰ ਚੁਨੈ ॥ ੧੩ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਚੰਪਕ ਦਲ ਦੁਤਿ ਕੇ ਗੋਦੁ ਵੇ ॥ ਮਨੁ ਹੁਪ ਕੇ ਹੁਪ ਕਉ ਵੇ ॥ ਕੁਸਮ ਗੁਲਾਲਿ
 ਨਿਕੀ ਗਲ ਸੁਈ ॥ ਬਰ ਨੀਜਾਇ ਨੈ ਨੈ ਨੈ ਛੁਈ ॥ ੧੪ ॥ ਰਾਮ ਚੰਦ੍ਰ ਰਾਮ ਨੀਯਤ ਰਤ ਤਰ ਪੈ ਛੇਜਾਇ ॥ ਪਦਪ
 ਹਸਮ ਸੁਰੇ ਅਤਿ

੨੦੭ ਕਜਨਿਪਖਾਰਿਕੈਕਹਿਕੇਸੁਖਪਾਇ॥੫॥ ਤੇਮਛੰਦਾ॥ ਜਿਨਕੋਨਰੁਪਨਰੇਖਾ॥ ਤੇਪੈਦੀਨਰਵੇਖਾ॥ ਨਿਸਲਸਿ
 ਗੀਤਿਹਿਵਰਾ॥ ਬਹੁਬੀਦਿਬੋਲਤਬਰਾ॥ ੧੬॥ ਦੇਹਾ॥ ਰਾਜਲੋਕਜਗਮੈਸਬੈਬੰਦੀਜਨਕੈਸੈਰਾ॥ ਗਏਜਗਵ
 ਨਰਮਕੈਸਾਹਿਕਾਦਿਉਠਿਭੋਰਾ॥ ੧੭॥ ਹਰਿਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਾਹਿਕਾ॥ ਜਾਗਿਜੇਤ੍ਰਿਲੋਕਦੇਵਦੇਵਰਾਮਦੇਵਭੋ
 ਰੁਕੁਜੈਭੂਮਿਦੇਵਭੂਦਰਸਪਦੈ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਮਨਮੰਤ੍ਰਵਰਨਵਿਸਨਚਿਤਚਤੁਰਕਪਨਰੁਦ੍ਰਹਿਦਯਕਮਲ
 ਮਿਤ੍ਰਜਗਤਗਾਵੈ॥ ਗਗਨਉਦਿਤਰਵਿਅਨੰਤਸੁਖਾਦਿਕਜੇਤ੍ਰਿਵੰਤਛਿਨਛਿਨਛਿਨਛਿਨਹੋਤਲੀਨ
 ਪੀਨਤਰੇ॥ ਅਨੁਪਰਦੇਸਦੇਸਬ੍ਰਹਮਦੇਖਕੈਪਦੇਸਠੈਰਠੈਰਤੇਬਿਲਾਤਜਤਭੂਪਭੋਰੇ॥ ੧੮॥ ਅਮਲ
 ਕਮਲਤਜਿਅਮੋਲਮਧੁਪਲੋਲਟੋਲਟੋਲਬੈਠਤਉਰਕਹਿਕਪੋਲਦਨਮਨਕਹੀ॥ ਮਨੁਮਨਿਗਮਾ
 ਨਕ੍ਰਿਪਛੋਡਿਛੋਡਿਗਹਿਪ੍ਰਸਿਧਸੇਵਤਭੀਰਿਗਣਸਮ੍ਰਿਪਸਿੰਧਸਿੰਧਧਾਰੀ॥ ਤਹਨੁਕਿਰਨਉਦਿਤਭ
 ਈਦੀਪਦੇਹਮਲਿਨਗਈਸਦਯਹਿਦਮਬੋਧਉਦਿਤਜੈਕਬਾਧਿਨਸੈ॥ ਚਕ੍ਰਵਕਨਿਕਟਗਈਚਕ
 ਈਮਨਮੁਦਿਤਭਈਜੈਸੈਨਿਜਜੈਤ੍ਰਿਪਾਇਜੀਵਜੈਤ੍ਰਿਭਸੈ॥ ੧੯॥ ਅਰੁਣਤਰੁਣਕੋਵਿਲਾਸਏਕਦੇ
 ਇਉਰਿਅਗਾਸਕਲਿਕੈਸੈਸੀਤਦਿਸਾਨਿਅੰਤਈਸਰਾਖੇ॥ ਦੀਸਤਅਨੰਦਕੰਦਨਿਸਥਿਨਦੁਤਿਮੰਦਰੰ ੧੦੭
 ਤਰੇ ਕੋਟਾਮੰਧੇ

ਦਰੀਆਂ ਨਦੀ ਪਰਖਤੁ ਵਤਿ ਹੀ ਨਦੀ ਨਭਾਏ ॥ ਨਿਸਚਰ ਚਯਕੇ ਵਿਲਾਸ ਹਾਸ ਹੋਤ ਹੈ ਨਿਰਾਸ ਸੁਹਕੈ ਪ੍ਰ
 ਕਾਸਤੁ ਸਨਾਸਤੁ ਮਭਾਏ ॥ ਫੂਲਤ ਸੁਤੁ ਕਲਗਤੁ ਅਸੁਭ ਸੈਲ ਸੇਵਿਲਤੁ ਅਵਤਜੈ ਸੁਖ ਦਰ
 ਮਾਮਤਿ ਹੋ ॥ ੨੦ ॥ ਸਾਰੇ ਸੁਕ ਸੁਭ ਮਹਾ ਲਕੈ ਕੀ ਕੋ ਕੇਲ ਰਮਾ ਲਬੈਲਤੁ ਕਾਪਭਾਵਤੁ ਭੂਰਿ ਤੇ ਦਹਾਨੀ
 ਯੋ ਮਨੁ ਮਦਨ ਪੀਤੁ ਰਿਖ ਸਿੱਖ ਗੁਨੀ ਮੰਤ੍ਰ ਤਾਰਤੁ ਅਪਨੀ ਅਪਨਾ ਗਦਰੈ ਨਿਯਾਏ ਪ੍ਰਭੁ ॥ ਗੁਨਾਨਾ
 ਨੀਏ ॥ ਸੋ ਦਰਸਤੁ ਮੰਤ੍ਰ ਮੰਤ੍ਰ ਦਿਸਾਦਿ ਸਕੈ ਨਿਯਾਵਤੁ ਪੀਤੁ ਮੁਨਿ ਦਿਖੈ ਜੰਧ ਸਿੰਧ ਦੁਰਠਾਏ ॥
 ਮਰੰਦੁ ਚੰਦ੍ਰਵੰਸੁ ਮਨੁ ਚਿਤੁ ਵਤ ਚਕੋਰੁ ਕੁਵਲ ਜਲ ਜਲ ਪਿਯੋਰ ਚੋ ਪਚਿਤ ਬਾਢੇ ॥ ੨੧ ॥ ਨਰਤ ਰਚਤ
 ਭੁਚਿਰ ਏਕ ਜਚਕੁ ਨਗਨ ਅਨੇਕ ਚਰਨ ਮਗਧ ਅਗਧ ਬਿਰਦ ਬੀਦਿ ਟੇਰੈ ॥ ਮਨੁ ਮੰਤ੍ਰ ਕੋ ਮੋਹ ਚਤੁਰ ॥
 ਚੁਜ ਕਰਤ ਸੋਰਤ ਵਿਤ ਵਸਨ ਸੰਤੁ ਤਪਨ ਸਮਾ ਮਹੇਤੁ ਤੇਰੈ ॥ ਕੇਸਵ ਸੁਨਿ ਵਚਨ ਚਰੁ ਜਗੈ ਦਸ ਰਬਤੁ
 ਮਹਾ ਪੁਪਾ ਯੋਜਿ ਯੋਜਿ ਲੀਨ ਜਨ ਜਲ ਬਲ ਚਿਕੋ ॥ ਬੋਲਿ ਹਸਿ ਬਿਲੋਕਿ ਬੀਰ ਮਨੁ ਦਨੁ ਹੀ ਪੀਰ
 ਪੁਰੇ ਅਭਿਲਾਖ ਲਾਖ ਭਾਂਤਿ ਲੋਕ ਲੋਕ ਕੋ ॥ ੨੨ ॥ ਜਾਗਤ ਸ੍ਰੀ ਪੁਨਾਥ ਕਹ ਬਾਜੇ ਏਕ ਹੀ ਕਾਡਾ ॥ ਨਿਗਰ ਸੰਪੂਰਨ
 ਨਗਰੋ ਨਗਰ ਕੇ ਕੇਸੁ ਅਠਹੂੰ ਦੁਹਾ ॥ ੨੩ ॥ ਮਹਾਟਾ ॥ ਦਿਨ ਦੁਸ੍ਰਿ ਕੰਦਨ ਸ੍ਰੀ ਪੁਨਾਥ ਦਨ ਅੰਗਨ ਅਏਜ

ਭਈ ਪ੍ਰਕਾਸ

੧੦੮ ਨਾਮਾਈਨਵਨਗੀਸੁਵਨਸਿੰਗੀਵੀਲੀਨੇਪਾਨੀਦੇਤਮੇਨਿਕਰਤਹੈਮਨੀਹਰਤਹੈਬੋਰਿਬੋਰਿ
 ੧/੩੫੫੫ ਪਾਨਸਰਾਸਜਿਸਜਿਥਿਧਿਮੁਕਨਿਪਤਹੈਤੂਕਨਿਰਾਤਹੈਤੁਅਪਾਹਾ੨੪)ਸੰਧਮਕਰਿਗਵਿ
 ਪਾਇਪਰਬਾਰਿਰਾਏਗਮਾਗਨਕਰਿਕਿਤਸਿਕਾਅਸਿਖਬੀਧੁਨਿਕਿਮੇਪਨਮਾ੨੫)ਸੁਨਿਸਤੁ
 ਮਿਤਕੀਨ੍ਹਿਪਚਰਿਤਕੀਰੋਯਤਰਵਤਵਤਾਸੁਨਿਪਸੁਪਛਿਨਿਕੇਜਾਚਕਜਨਕੇਗਨਗਨਉਰਅਵ
 ਦਾਤਾਸੁਭਤਨਮੰਜਨਕਰਿਨੂਨਦਨਕਰਿਪੁਜੇਪੁਰਨਦੇਵਾਅਲਮਿਤੁਸੁਭੇਦਰਸਜਨਬੰਧੁਜਨ
 ਕੀਨੈਭੋਜਨਭੇਵਾ੨੬)ਦੰਡਕ: ਸੁਨਿਪਟਨਵੀਨਰੋਗੀਨਬਹੁਛੀਛਲੀਨਪੀਨਪੀਨਤਨਮਨਤਨ
 ਹਰਤਹੈਤਾਮੰਮਛੀਪੀਠਲਾਗੈਸੋਨੇਕੇਖਰਨਗੀਠੀਗੀਨਿਸ੍ਵਰਨਸ੍ਰੀਗਮਟੀਅਨਦਭਰਤਹੈਕਾਂਸੇਕੀ ਕਾਂਸਪੜ
 ਦੇਹਨੀਸਮਾਮਪਟਕੀਲਲਿਤਲੋਈਪਟਨਿਸੈਪੁਜਪੁਜਿਅਨਦਭਰਤਹੈਸੋਰੁਸਨੇਦਿਜਨਰ
 ਮਦੇਵਾਦਿਨਪੁਤਿਗੋਸਤਸਹਸਦੈਦੈਭੋਜਨੁਕਰਤਹੈ੨੭)ਤੇਟਕਛੰਦਾਤਹਿਭੋਜਨਸ੍ਰੀਰਪਨਬੁਕ
 ਹੈਖਟੁਗੀਤਿਮਿਨਾਇਨਿਚਿਤਹੈਪੁਕਿਪੀਰਸਚੈਦਿਧਿਭਤਕਮਾਤਕੁਤੀਨਿਪਕਰਨਿਸੋਭਸਦੀ
 ਨੇਜੋ੨੮)ਖਟੁਗੀਤਿਪੀਤਿਬਨਾਇਰਗੀਪੁਜੇਪਚਸੁਖਮੰਜਨਗੀਤਿਰਗੀਬਿਧਿਪਾਂਚਨਰੋਟਿਨਿ ੧੦੮
 ਦਾਲ

ਮਾਗਤ ਹੈਂ ਬਿਧਿ ਪੋ ਚਵਰਾ ਅਨੁਗਤ ਹੈਂ ॥ ੨੮ ॥ ਬਿਧਿ ਪਾਚ ਸੁਭਾਨੈ ਬਨਾਇ ਕੈਯੋ ਪਨਛੀਰ ਸੁਵੈ
 ਤੁਲੀ ਬਿਧਿ ਮਾਂਗਿ ਲਿਜੈ ਬਿਧਿ ਦੇਇ ਪਛਪਾਵਰਿ ਸਾਤ ਪਨੈ ਪਨਿਛਾਰਿ ਸੁਵੈ ਵਿਧਿ ਸੁਦਾਪਨੈ ॥ ੨੯ ॥ ਦੋਹਾ
 ਪਚਭਾਂਤਿ ਜਮੋ ਨਰਸਬ ਖਟ ਰਸਹੁ ਚਿਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਭੋਜਨ ਕੈ ਰਾਖੁ ਪਨ ਬਜੁ ਬੋਲੇ ਕੇ ਸਵਦਾਸ ॥ ੩੦ ॥ ਹਰਿ ਲੀ
 ਲਾਛੰਦਾ ਬੈਠੈ ਬਿਸੁੰਧਾ ਗ੍ਰਿਹ ਅੰਗੁ ਜ ਅੰਗੁ ਜਾਇ ਦੇਖੀ ਬਸੰਤ ਹੁਤਿ ਸੁੰਦਰ ਮੇਦਾਇ ਮੋਰੋ ਰਸ ਲਭ
 ਕਦਲੀ ਲਕੋ ਮਲ ਕੋ ਲਿਕਾ ਲਾ ਮਨੋ ਅੰਗੁ ਪੁਜ ਰਾਜ ਤਿ ਸੁਵਿਸਲਾ ਟੂਲੀ ਲਵੰਗ ਲਵਲੀ ਲਤਿ ਕਾਵਿ
 ਲੋਲਾ ਟੂਲੇ ਜਹ ਭਵਹ ਵਿਕ੍ਰਮ ਮਤ ਭੋਲਾ ਬੋਲੈ ਸੁੰਧ ਸੁਕ ਕੋ ਕਿਲ ਕੋ ਕਿਰਾਜਾ ਮਨੋ ਬਸੰਤ ਕਾ ਮਭ
 ਟੂਲੇ ਲਤ ਜੁੰਧ ਕਾ ਜਾ ਸੋ ਹੈ ਪਰਾਗ ਭਿਰੈ ਚਹੁ ਪਾਂਸੁ ਗੰਧਾ ਜਾਂਤੋ ਬਿਦੇਸਾ ਬਿਰਹੀ ਜਨ ਹੋਤ ਅੰਧਾ ਪਾਲਸ
 ਮਾਲ ਬਿਨ ਪੜ ਬਿਰਾਜ ਮਨਾ ਮਨੋ ਬਸੰਤ ਦਿਯ ਕਾ ਮਹਿ ਅਗਨ ਬਨਾ ॥ ੩੩ ॥ ਸੈਯਾ ਟੂਲੇ ਪਲਾਸ ਵਿਲਾਸ
 ਬਲੀ ਕਹਿ ਕੇ ਸੁਦਾਸ ਪ੍ਰਕਾਸ ਨ ਬੋਰੈ ਸੇਖ ਅਸੇਖ ਮੁਖ ਪਲਕੀ ਜਨੁ ਜੁਲਾ ਵਿਸਲ ਚਲੀ ਵਿਵ ਦੋਰੈ ॥
 ਸੋਭਾ ਕਿਸੁ ਕਸੀ ਸੁਕ ਤੁੰਡ ਨਿਕੀਰ ਚਿਰਾਚੈ ਰਸਤ ਲਮੈ ਚਿੰਤੁ ਚੋਰੈ ਚਿੰਨ੍ਹ ਨ ਚੰਪੈ ਚੁੰਦਿ ਸਤੋਲਤ ਚਹੁ ਚਕੋਰ
 ਅੰਗੁ ਹਨਿ ਚੋਰੈ ॥ ੩੪ ॥ ਮੋਤੀ ਦਾ ਮਛੰਦਾ ਜਰੈ ਬਿਰਹੀ ਜਨ ਜੋ ਬਨ ਗਤਾ ਅਧਿਗੰਧਿ ਸੀਤਲ ਸੇਜ ਲਜਤਾ

੧੦੮ ਮਨਿਮੀਨਿਕੋਰਪਾਨਬਾਪਸਾਹਦਿਯੋਮਨੁਮਨਮਬਹਾਬਾ ॥੩੫॥ਜਿਤੇਨਰਨਗਹਲੋਗਵਿਚਰਾਸ
 ਬੈਬਰਨੈਰਪਾਨਬਾਨਿਹਾਕਿਧੋਪਰਮਨੰਦਕੈਯਹਫੁਲਾਬਿਲੋਕਤਿਹੀਜੁਹੈਸਬਭੁਲਾ ॥੩੬॥ਕਿਧੋ
 ਬਨਜੀਵਨਕੋਮਧਾਮਾਸੁ ॥ਹਚੈਜਗਲੋਚਨਤੋਹਬਿਲਾਸੁ ॥ਕਿਧੋਮਧਕੋਸੁਖਦੇਤਅਨੰਗਾਧਰੁਜੇਮਨੀ
 ਨਨਿਕਰਨਅੰਗਾ ॥੩੭॥ਕਿਧੋਗਤਿਕੀਰਤਿਬੋਲਿਨਿਕੰਜਾਵਸੈਗੁਨਪਛਿਨਿਕੇਜਹਪੁੰਜਾ ॥ਕਿਧੋਸਹਸੀਰ
 ਹਉਪਰੀਸਾ ॥ਕਿਧੋਉਦਾਚਲਕੈਸਿਰਹੁਸੁ ॥੩੮॥ਪ੍ਰਾਚੀਦਿਸਤੈਹੀਸਮੇਂਪ੍ਰਗਟਭੋਨਿਸਨਾਬਾ ॥ਵਗਨਤ
 ਤਹਿਵਿਲੋਕਕੈਸੀਤਾਸੀਤਨਾਬਾ ॥੩੯॥ਚੋਪਈ ॥ਫੁਲਨਿਕੀਸੁਭਗੋਂਦਨਈ ॥ਸੁੰਘਿਸਚੀਜਨੁਡਰਿਦ
 ਈ ॥ਦਪੰਨਸੈਸਾਸਿਸ੍ਰੀਕਰਕੋ ॥ਕੈਆਸਨਕਾਮਮਹੀਪਤਿਕੋ ॥੪੦॥ਮੋਤਿਨਿਕੋਬੁਤਿਭੁਖਨਗਨੈ ॥ਭੂਲ
 ਗਈਗਵਿਕੀਤਿਯਮਨੈ ॥ਅੰਗਦਕੋਪਿਤਸੈਬਾਨਿਯੋ ॥ਸੋਭਤਤਹਿਸੰਗਲਿਯੋ ॥ਭੂਪਮਨਿਭਵਛੜਪ ਕਾਮੇ
 ਰਜੋ ॥ਲੋਕਬਿਯੋਗਨਿਕੋਵਿਰੁਯੋ ॥ਦੇਵਨਦੀਜਲਗੰਮਕਯੋ ॥ਅਨੁਫੁਲਸਰੋਜਹਯੋ ॥੪੧॥ਫੈਨ
 ਕਿਧੋਨਤਸਿਧਵਸੈ ॥ਦੇਵਨਦੀਜਨੁਹੀਸਵਸੈ ॥੪੨॥ਚਚੁਚੈਦ੍ਰਿਕਾਸਿਧਮੰਸੀਤਲਸੁਛਸੁਭੇਜਾ ॥
 ਮਨੋਸੇਖਮਸੇਰੁਜੈਹਰਿਨੰਧਿਸ੍ਰਿਤਸੇਜਾ ॥੪੩॥ਵਿਜਨ: ਕੇਸੇਦਸਹੈਉਦਾਸਕਮਲਕਰਸੈਕਰਸੇ ੧੦੮
 ਬਿਸੁ

੧੧੦ ਰਵਗਬਿਸੇਖੀ॥ਪੀਯਯੇਮਕੁਮਰਖਣਹਾਰਿ॥ਦੀਹਦੁਸ੍ਰਛਲਖੰਡਨਹਾਰਿ॥ਪਾਚੋਪਈ॥ਕਿਧੋਸਿੰਗਰ
ਸਰਤਸੁਖਕਾਰਿ॥ਵੰਚਕਤਾਨਿਵਹਾਵਣਹਾਰਿ॥ਭੰਚਨਪੜਪਾਂਤਿਸੋਪਨਾ॥ਧਰੋਸਿੰਗਚਲੇਕਕੇਜਨਾ॥੬॥ਸੀ
ਸਫੁਲਅਰੁਵੈਦਲਸੈ॥ਭਯਾਸੁਹਾਮਨੋਸਿਰੁਵਸੈ॥ਪ੍ਰਾਣਿਨਿਰਮਕਚਿੰਤ੍ਰਚੋਧਨੀ॥ਅਨਹੁਦਮਕਾਤਿ
ਘਨਦਮਨੀ॥ਸੇਦਰਮਾਂਗਭਰੀਅਤਿਭਲੀ॥ਤਿਨਪਰਮੇਤਿਨਕੀਆਵਲੀ॥ਗੀਗਗਿਰਤਨੁਸੈ
ਤਨੁਜੋਰਿ॥ਨਿਕਸੀਜਨੁਜਮਨਜਲਠੇਰਿ॥੭॥ਸ੍ਰੀਸਫੁਲਸਿਰਜਰੇਜਗਣਿ॥ਮਾਂਗਫੁਲਸੈਸੁਭਭਾਣਿ॥
ਬੇਨੀਫੁਲਨਿਕੀਬਰਮਾਲਾ॥ਭਲਭਲੇਬੇਦੰਤੁਤਲਾਲਾ॥੮॥ਤਮਨਗਰੀਪਰਤੇਜਨੀਧਨੁ॥ਬੈਠੇਮਨੋਬ
ਰਹੰਭਨੁ॥ਭ੍ਰਿਕਟਿਕੁਟਲਿਬਹੁਭਾਣਿਨਿਭਰੀ॥ਭਲਲਲਦੁਤੀਦੀਸਤਖਰੀ॥੯॥ਸ੍ਰੀਗਮਦਤਿਲ
ਕਰੋਖਜੁਗਬਨੀ॥ਤਿਨਕੀਸੋਭਸੋਭਤਿਪਨੀ॥ਜਨੁਜਮਨਖੇਲਤਸੁਭਗਾਥਾ॥ਪਰਜਨਪਿਤਾਪਿਤਾ
ਰੋਹਾਥਾ॥੧੦॥ਪੰਕਜਬਾਟਿਕਛੰਦਾ॥ਲੋਚਨਮਨਹਮਨੋਭਵਜੰਤੁਤਿ॥ਕੁਜਗਉਪਨਮੋਹਰਿਜੰਤੁਤਿ॥
ਸੁੰਦਰਸੁਖਦਸੁਅੰਜਨੁਅੰਜੀਤਾ॥ਬਨਮਦਨਬਿਖਸੈਜਨਰੰਜਿਤਾ॥੧੧॥ਮੁਖਸੁਖਦਨਸਕਨਜਗਮੇ
ਹਿਯੋ॥ਸੁਭਮੁਕੁਫਲਾਨਿਜੁਕਸੋਹਿਯੋ॥ਸੁਅੰਨਦਲਤਕਕੈਸੋਫੁਲਾ॥ਜਨੁਸੁਪਿਤੰਤੁਸਸਿਸਕਲ ੧੧੦

ਸੁਲਾਮ ੧੩॥ ਜਨੁ ਭਲਾ ਤਿਲ ਕੁਹ ਵਿਬੁ ਤਿਲੀ ਨਾਨਿ ਪਰੁਪ ਅਕਾਸਹਿ ਦੀਪ ਦੀ ਨਾ ਤਟਿ ਕਜਟਿ ਤਮ ਤੋੜੇ
 ਨਿਸ਼ਾ ਤਿਲ ਸੰਤਾ ਸੁਭਾ ਏਕ ਚੰਦ੍ਰ ਰਸ ਸੇਲ ਸੰਤਾ ॥੧੪॥ ਅਤਿ ਭੁਲ ਮੁਲੀ ਨਿਸਾ ਅਲਕਲੀ ਨਾ ਫਹ ਬਾਲੀਆ
 ਰਤ ਪਤਾ ਕਜਨੁ ਨ ਵੀਨਾ ਅਤਿ ਰੁਣ ਅਹੁਣ ਦੁਤ ਦੁਤ ਹਿਲ ਸੰਤਾ ਜਨੁ ਦਾਤ ਮਬੀ ਜਨ ਕੋ ਸੰਤਾ ॥੧੫॥
 ਸੁਗੰਧੀ ਸੰਧਿ ਪਾਸਤ ਭੂਮੀ ਦੇਵਾ ਕੈ ਬਾਗ ਦੇਵ ਕੀ ਕਰਤ ਸੇਵਾ ਸੁਖ ਤਿਨ ਕੇ ਸੁਖ ਮੁਖ ਕੇ ਸੁਵਾਸੁ ॥੧੬॥ ਭਾਵ
 ਨੁਮਲ ਜਾਨਿ ਲਾਨਿ ਵਾਸਾ ॥੧੭॥ ਚੋਪਈ ਮ੍ਰਿਦ ਮੁਸਕਾਂ ਨਲਤਾ ਮਨੁ ਹੋ ਬੋਲਤ ਬੋਲ ਫੂਲ ਸੇਝੈ ॥
 ਤਿਨ ਕੀ ਬੀਨੀ ਮਨਿ ਮਨੀ ਹਾਰਿ ਸੁਨਿ ਬੀਨੀ ਬੀਨਾ ਪਰਿ ਉਤਾਰਿ ॥੧੮॥ ਲਟਕੈ ਅਲਿਕ ਅਲਕ ਚੀਕੀ ॥
 ਸੁਫਮ ਅਮਲ ਚਿਲਕ ਸੇਸੀ ਨਕ ਮੇਤੀ ਦੀਪ ਕਦੁ ਤਿਜਾਨੀ ਪਈ ਰਜਨੀ ਹਿਠੇ ਹਿਤ ਅਨੀ ॥੧੯॥
 ਜੇਤਿ ਬਛਾਵਤਿ ਦਸਾਉ ਸਾਹਾ ਮਨੈ ਸਜਾ ਪਲ ਸੁਕ ਪਸਾਹਾ ਜਨੁ ਕਾਵਿ ਹਿਤ ਬਿਰਥ ਤੇ ਛੋਰਿ ॥੨੦॥ ਅਪ
 ਟਕੀ ਵਾਧੀ ਭੋਰਾ ॥੨੧॥ ਰੂਪ ਅਨੁਪ ਰਚਿ ਰਸ ਭੀਨਾ ਪਤੁ ਰਨੈ ਨਿਕੀ ਪਤ ਹੀਨੀ ਨੇਹ ਨ ਚਾਉਤ ਹਿਤ ਰ
 ਤਿਨ ਬਾਅਰ ਕਤ ਲੁਕ ਟੁਲਿ ਜੇ ਜਨੁ ਹਾਥਾ ॥੨੨॥ ਦੇਹਾ ਗਗਨ ਚੰਦ੍ਰ ਤੈ ਅਤਿ ਬਡੇ ਤ੍ਰਿਮੁਖ ਚੰਦ੍ਰ ਬਿਚਾਰਿ ॥
 ਦਈ ਵਿਰੰਚ ਵਿਚਾਰਿ ਤਕਲਾ ਚੰਗੀ ਚਾਹੁ ॥੨੩॥ ਬਿਜਮ: ਦੀਨੋਈ ਸਦੰਤ ਬਲੁ ਦਲੁ ਬਲਾਵਿ ਜਬਲੁ

ਸੀਕ

੧੧੧
ਇਕੁ ਤਪਵਲੁ ਪਵਲਸਮੀਂ ਤਿਕੁਲ ਬਲਕੀ ਕੇ ਸ੍ਵਪਰਮ ਹੀ ਸਬਲੁ ਬਹੁ ਕੇ ਸਵਲੁ ਕਹਾਂ ਕਹੈ ਬਡੀ ਬਡੀ
ਦੁਗਜਲਕੀ ਬਿਧਿ ਬਲੁ ਹੀ ਵਲੁ ਸ੍ਰੀ ਕੋ ਵਲੁ ਸ੍ਰੀ ਸਵਲੁ ਕਹਤੈ ਮ੍ਰਿਤਵਲੁ ਰਛੁ ਪਲਪਲਕੀ ਮ੍ਰਿ
ਤਵਲੁ ਹੀ ਨਜਾਨਿ ਅਬਲਾ ਸੁਖਾਨਿ ਕਰਿ ਨੀਕੇ ਹੀ ਛੁਡਾਇਲੀ ਨੀ ਛੁਮਲੁ ਕਮਲਕੀ ਸ੍ਰਮਨੀ ਮੁਖ
ਮੰਤਲਾਨੀ ਗਖਿ ਰਕਾ ਮੁਨਲਜਾਇ ਜਲਦ ਜਲਧਿ ਸਿਵ ਸੁਰ ਮੇਰਾ ਖਤ ਬਦਨ ਦਹਾਇ ॥੨੩॥ ਹਕ
ਲਿਕਾ ਛੰਦੁ ਭੁਖਾਨੀ ਗੀਵ ਨੀਕੇ ਬਹੁ ਭਾਂਤਿ ਨੀ ਸੋਭਤੈ ਲਾਲਾ ਸਿਤਾ ਸਿਤ ਪੀਤ ਪ੍ਰਭਾ ਮੁਮੋਹਤੈ ਸੁੰਦ
ਰਗਾਨ ਕੇ ਜਨੁ ਬਲ ਕਾ ਅਨੀ ਬਸੇ ਸੀਖਨ ਕੇ ਬਹੁ ਗਾਨਿ ਕੇ ਸਵਦ ਸਲਸੈ ॥੨੪॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਾ ਸ੍ਰੀ ਸੁਰ
ਪੁਰਦੁ ਪਤਾ ਮੁਕਤ ਭਰਨ ਪ੍ਰਭ ਭੁਖਿਤਾ ਕੇ ਮਲ ਸਬਦ ਨੀ ਵੰਤ ਸੁਬਿਤਾ ਅਲੰਕਾਰ ਮਾਮੋ ਹਰੀ ਸ੍ਰੀ
੨੫॥ ਕਾ ਬਿੰਦੁ ਪਤਿ ਸੋਭਾ ਹੀ ਤਿਨ ਸੋਭਾ ਪਾਸ ਕਾ ਬਿਕਰੈ ਨਵਰਗ ਬਹੁ ਅਸੇ ਕੇ ਕੇ ਪ੍ਰਾਤਿਨ ਮੇ
ਰਾਖਤ ਰਜ ਕਲਤਾ ॥੨੬॥ ਦੇਖਹੁ ਦੇਵ ਦੀਨ ਕੇ ਨਾਥਾ ਹਰਿ ਕੁਸਮ ਕੇ ਹਰਿ ਤਾਥਾ ਸੁੰਦਰ ਅੰਗੁ ਗ੍ਰੀ
ਮੁੰਦਰੀ ਬਨੀ ਅਨਿਮਾ ਸੁਵਨ ਸੋਭਾ ਤਿਧਨੀ ਰਾਜ ਲੋਕ ਕੇ ਮਨੁ ਹਰਿ ਰਏ ਮਨੁ ਭਾਮਾ ਨੀਕ ਰਿਕ
ਰਲਏ ਅਤਿ ਸੁੰਦਰ ਹੀ ਮੰਤ੍ਰਿ ਜਤਾ ਸੋਭਾ ਸਰ ਸੋਭਾ ਜਲ ਜਤਾ ॥੨੭॥ ਅਖਲ ਰੂਪ ਜਲ ਮੇ
ਕੁਚ ਤਲਾ ਕਵਲ

ਕਹਿਧਰੇ ਬਸੀਕਰਨੁ ਹੁਨ ਸੋਭੇ ਕਾ ਮਕੁਵਰ ਅਭਿਖੇਕਨ ਮਿਤਾ ਕਲਸਰਚੇਜਨੁ ਜੇ ਦਸਦਿ ॥
 ੨੮॥ ਦੇਹਾ ਹੋਮਗਾਜਿ ਸਿੰਗਾਰ ਕੀਲਲਿਤਲਤਾ ਸੀਰਜਾ ਤਿਹ ਛੂਲੇਕੁ ਚੁਪ ਛਲਲੇ ਜਗਜੇ
 ਤਿਸਮਾਜਾ ॥ ੨੯॥ ਅਤਿ ਉਛਮਰੇ ਮਵਲਿ ਸੁਵੇਖਾ ਉਪਮਾ ਦੀ ਨਿਸੁਕਸਾ ਵਿਸੇਖਾ ਉਗੇ ਮੰਮ੍ਰੇਮ
 ਦਨਕੀਰੇਖਾ ਤੁਕੀ ਦੀਪਤਿ ਦਿਪਤਾ ਮਸੇਖਾ ॥ ੩੦॥ ਦੇਹਾ ਕਟਿ ਕੇਤੋਤੁ ਨਜਾ ਨਿਜੈ ਸੁਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਤ੍ਰਿਭਵ
 ਨਰਵਾ ਜੈਸੇ ਸੁਨਿ ਜਤ ਜਗਤ ਕੇ ਸਤ ਅਰਸਾਤ ਸੁਭਾਵਾ ॥ ੩੧॥ ਨਰਾਚ: ਨਿਤ ਬਿਬਿਥ ਛੂਲ ਸੇਕ ਪੁਟਿ
 ਏਧ੍ਰੇ ਸਛੀ ਨਹੈ ਬਿਭੂਤਲੁ ਟਲੀ ਸਬੈ ਸੁਲੇਕਲਾ ਜਲੀ ਨਹੈ ਅਮੋਲ ਉਜਰੇ ਉਦਰ ਜੀਪਜੁ
 ਗਮਜਾ ਨਿਜੈ ਅਨੇਜ ਕੇ ਪਮੇ ਦਸੈ ਬਿਨੋਦ ਜੋਤ ਮਾਨੀ ਜੈ ॥ ੩੨॥ ਛਵਨ ਕੀ ਛੁਟੀ ਨਜਾ ਏਸੁ ਕੁਸਾ
 ਧਸਾ ਪੁਰੀ ਬਿਲੋਕਿ ਭੂਲਿ ਭੂਲਿ ਜਾਤਿ ਚਿੰਤਾ ਚਲੁ ਅਤੁਰੀ ਬਿਸੁਪਿ ਪਦਪਦ ਮਚਾਰੁ ਅਗਲੀ
 ਅਛੇੜ ਨਖਾਵਲੀ ਅਲਕੁ ਨੁਕਾ ਮਿਤ ਕੀ ਸੁਚਿਤ ਬੈਠਿ ਕੈਭਲੀ ॥ ੩੩॥ ਕਠਨਿ ਭੂਮਿ ਅਤਿ ਕੋਵਰੇ ਜਾਵਕ
 ਮਈਆ ਜੁਤ ਸੁਭ ਪਾਇ ॥ ਜਨੁ ਮਨ ਕਤਨੁ ਤਨੁ ਕੀ ਪਹੀਤ ਹੀ ਬਨਾਇ ॥ ੩੪॥ ਬਰਨ ਬਰਨ ਅੰਗਿ ਜਾ ਉਹਧਰੈ
 ਏਸੇਨੋ ਮਦਨ ਮਨੋ ਹਰੇ ਮਨਹਰੈ ਅੰਚਲੁ ਅਤਿ ਚੰਚਲੁ ਚਿਹਰੈ ਲੋਚਨ ਚਲਾ ਜਿਨ ਕੇ ਸਗਨ ਚੈ ॥ ੩੫॥

ਅਛੇੜ
 ਮਈਆ
 ਏਸੇਨੋ

ਜੇ
 ਮ
 ਸ
 ਦ

੧੧੨ ਨਖਸਿਖਭੂਖਤਭੂਖਨਪਿਸੁਵਨਮਨਮੰਤਾ ਜੇਬਨਸ੍ਰੀਚਲਜਾਨਿਨਨੁਬਾਂਧੇਛੰਡਾਜੀਤਾ ੩ ॥ ਸੀਪੁ
 ਰਨਮੁਗਤਿ ॥ ਛਿਤਪਦਾ ॥ ਮੋਹਤਸਭਿਨਿਏਸੀ ॥ ਮਕਹਧੂਜਧੁਜਜੈਸੀ ॥ ਮੰਤਵਸੀਕਰਸਜੀ ॥ ਮੋਹਨਮੁਹਿ
 ਵਿਰਜੈ ॥ ੩ ॥ ਰੂਪਮਾਲਾਛੰਦਾ ॥ ਭਾਲਮੇਭੰਵਗਖਿਕੈਸਸਿਕੀਕਲਾਜਨੁਏਕਾ ॥ ਤੇਖਤਿਉਪਜਾਵਹੀ ॥
 ਦੁਹਾਸਚੰਦਾਅਨੇਕਾ ॥ ਮਾਹੁਏਕਵਿਲੋਕਿਕੈ ॥ ਰਜਰਕੈਕਿਯਛੰਗਾ ॥ ਨੈਨਕੋਗਚਿਤ੍ਰਕੈ ॥ ਪਤਿਚਿਤ੍ਰਮਾਰੁ
 ਅਪਾਰੁ ॥ ੩੬ ॥ ਕੰਟਕਅਟਕਤਛੁਟਜਾਤਾ ॥ ਉਡਿਉਡਿਜਤਬਸਨਬਸਬਤਾ ॥ ਤੁਊਨਤਿਨਕੇਤਲ
 ਖਿਪਰੈ ॥ ਮਨਿਗਨਅਸੁਅਸਕਾਰਿਧਰੈ ॥ ੪੦ ॥ ਉਪਮਾਗਨਉਪਜਾਇ ॥ ਰਿਬਗਰਾਏਸੀਸਾਗ ॥ ਇਨਕੈ ਟੈਲਾਈ
 ਪਰਸਪਰੇਪਮਾਹਚਿਰਾਪੀਕਰਤਾਰੁ ॥ ੪੧ ॥ ਇਤਸ੍ਰੀਮਤਿਸਕਲਲੋਕਲੋਚਨਚਕੋਰਚਿਤਅਣਿਸ੍ਰੀਗ
 ਮਚੰਦ੍ਰਚੰਦ੍ਰਕਾਜੰਜੁਵਤੀਜਨੁਵਰਨੰਨਮਏਕਾਦਸਬਿਸਤਿਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥ ੩੧ ॥ ਉਦਗੀਛੰਦਾ ॥ ਡੀਠਪਰੇ
 ਰਪੁਨਬਅਚਨਕਾ ॥ ਜਨਕੀਕੋਜਿਜਕੈ ॥ ਸੁਖਦਨਕਾ ॥ ਅਸੇਚਲੇਸਬਕੇਚਲਲੋਚਨਾ ॥ ਪਕਜਬਾਇਦ੍ਰੋ
 ਭਾਉਦੁ ਮਨਰੋਚਨਾ ॥ ਰਾਮਸੋਰਾਮਪ੍ਰਯਾਕਾ ॥ ਜੋਯੋਜਸਿ ॥ ਬਗਾਦਿਖਾਇਲੋਗਨਕੇਸਾਸਿ ॥ ਰਾਮਬਿਲੋਕਤਬਾ
 ਵਾਲੀ ਗਅਨੰਤਹਿ ॥ ਜਮੋਅਵਿਲੋਕਾਤਿਕਾਮਬਸੀਤਹਿ ॥ ੪੨ ॥ ਬੋਲਤਮੋਰਤਾ ॥ ਸੁਖਸੀਜੁਤਾ ॥ ਜਮੋਬਿਭੁਦਵਾਰਾਏ

ਕੁੰਜੀ

ਕੁਟਨਕੇਸੁਤਾਕੋਮਲਕੋਕਿਲਕੇਗਨਬੋਲਤਾਗਮਨਕਪਟਕੁਚੀਧਨਿਖੋਲਤਾ ੩॥ ਫੂਲਤਜੈਬੋਲਾ

ਨਿਕੋਗਨੁਛਾਤਤਅਨਦਅਸੁਨਿਕੋਜਨੁਦਾਡਮਕੀਕਲਿਕਾਮਨਮੋਹਤਾਹੇਮਕਪਜਿਨਬੋਦਨਸੇਹ

ਪੀਤਚੰਬੇ
ਲੀਕੋਫਲ
ਬਰਜੋਜੈ

ਮਮਧਵਨਫੂਲੇਦੇਖਿਸੁਬਬਰਨਤਹੈਨਿਰਸੈਕਾਸੋਹਤਿਹਟਕਪਾਟਿਤਹਿਤੁਜਵਤਿਨਕੇਤਟੀਕਾਪਾਏਛੋਰਤਾਜੋਤੈ

ਧਕਛੰਦਾਬੋਲਕੋਫੂਲਲਸੈਅਤਿਫੂਲੇਭੋਰਭਵੈਤਿਨਕੋਰਸਭੂਲੇਯੋਕੋਰਬੀਰਕਲੀਬਨਰਾਜੈਅਕਨੇਕਕੀਕਲੀ

ਨਮਬਬਨੀਕੀਗਤਿਸਾਜੈ॥੬॥ਕੇਤਕਿਪੁੰਜਪਫੂਲਤਿਸੋਭੈਭੋਰਭੂਤੋਤਿਨਤੈਅਤਿਸੋਤੋਸ਼ੀਰਪਾਨ

ਬਹਿਅਵਤਭਾਭੈਜੈਅਪਲੋਕਹੁਤੇਅਨੁਗਭੈ॥੭॥ਦੋਹਾਸਮਸੋਨਦਤਿਫੂਲਕੀਫੂਲੇਬਹੁਤਪਾ

ਦੇਖੀ
ਦੋਹਾ

ਸਭਸਾਜਰੇਕਾਮਕੋਲਮਨੇਮਧੁਹਿਤਵਾਤਵਿਲਾਸ॥੮॥ਤੋਟਕਛੰਦਾਬਹੁਚੀਪਕਕੀਕਲਕਾਹੁਲਸੀ

ਤਿਨਮੈਅਲਿਸਮਮਲਸੋਭਲਸੀਉਪਮਾਸੁਕਸਾਹਿਕਚਿੰਤਧਰੀਜਨੁਹੇਮਕਪੀਸਬਿਸੇਧੋਤਰੀ॥੯॥

ਅਲਿਉਭਿਧਰਤਮੰਜੁਰੀਜਲਾਦੇਖਿਲਾਜਸਾਜਤਿਸਬਬਾਲਾਅਲਿਆਲਿਨੀਕੇਦੇਖਤਭਾਇਚੁੰਬ ਕੁਵਰੀਕੇਦੇਖ

ਤਚਤੁਰਮਾਲਤੀਜਾਇਅਦਭੁਤਗਤਿਸੁੰਦਰਿਨਿਵਿਲੋਕੀਬਿਹਸਤਪੁੰਘਟਪਟਮੁਖਰੋਕੀਗਿਰਤ ਦਿਆਤੁਵਰਜ

ਸਦਫਲਸ਼ੀਫਲਵੇਜਾਜਨੁਧਸਦੇਤਦੇਖਿਛੋਛੋਜਾ॥੧੦॥ਤਰਕਾਉਦਰੇਉਰਦਾਕਮਦੀਹਵਿਚਰੇ ਕੋਕੇਮਾਲਤੀ

ਬਿਲ ਸੰਭੂ ਗਿਰੇਤੋਂ ਕੁਚਕੋਦੇਖਕਰਕੇਗਿਰੇਤੋਂ ਪਾਏਹੋਏ ਕੋਚੁੰਬਤੋ

ਖੇਤਰਿ

ਕੋਟਕਾਂਕੇਗਏ

ਦੇਖਕੋਬ੍ਰਹਮ

੧੧੩ ਦ੍ਰਿਸ਼ਿਨਿਕੋਸੋਭਾਦੰਤੀਨਾਰੋਅਤਿਮੰਜੁਲਬੰਜੁਲਕੁੰਜਬਿਰਾਜੈ॥ ਬਹੁੰਨਕੇਤਨਪੁੰਜਨੀਸਾਜੈ॥੧੧॥ ਨਰਅੰਧਰ
 ਏਦਰਸੈਤਉਮੈਰਾ॥ ਤਿਨਕੇਜਨੁਲੋਚਨਹੈਇਕਠੋਰੇ॥ ਬਲਸੀਤਲਤਪਤੰਜੁਭਾਵਨੀਸਾਜੈ॥ ਸਸਿਸੁਹਜਕੇਜਨੁ
 ਲੋਕਬਿਰਾਜੈ॥੧੨॥ ਜੁਲਜੰਗੁਬਿਰਾਜਤਭਾਂਤਿਭਲੀਹੈ॥ ਧਰਤੰਜਲਧਾਰਅਕਾਸਚਲੀਹੈ॥ ਜਮੁਨਜਲਸੁਫੁ
 ਮਬੇਖਸੁਧਾਗਯੈ॥ ਜਨੁਰਚਤਹੈਗਵਿਲੋਕਬਿਰਾਜੈ॥੧੩॥ ਚਚਰੀ: ਭਾਂਤਿਭਾਂਤਿਕਹੈਕਾਂਲਗਿਬਾਇਕਾਬਹੁ
 ਧਾਭਲੀ॥ ਬ੍ਰਹਮਪੰਖਪਨੇਤਹੰਜਨੁਹੈਗਿਰਾਬਨਕੀਥਲੀ॥ ਨੀਲਕੰਠਨਚੈਬਨੈਜਨੁਜਾਨੈਜੈਗਿਰਿਜਾਵਨੀ
 ॥ ਸੋਭਜੈਬਹੁਧੁਗੰਧਮਨੇਮਲੈਬਨਕੀਧਨੀ॥੧੪॥ ਕਰਨਮਮਬਹੁਕਮਨਿਠਲੀ॥ ਜਨੁਕਮਲਾਕੀਵਸਜ
 ਬਲੀ॥ ਸੋਭੈਰੰਭਸੋਭਸਨੀ॥ ਮਨੈਸਚੀਕੀਆਨੈਦਖਿ॥੧੫॥ ਕਾਮਲਤਛੰਦੁ॥ ਤਰੁਰੰਦੈਨਉਜਲ॥ ਤਨ
 ਧਰੈ॥ ਲਪਟੀਨਗਲਤਮਨੁਹੈ॥ ਨਿਪਦੇਖੁਦਿਗਬਰਬੰਦਨਕਹੈ॥ ਚਿਤਰੰਦਕਲਾਧਰੁਪਨਿਧਰੈ॥੧੬॥
 ਅਤਿਉਜਲਤਸਬਕਲਦੁ॥ ਸੁਕੰਧਕਕੰਧਖੀਬਿਲਸੈ॥ ਗਜਨੀਦਿਨਅਨੰਦਕੰਦਨਹੈ॥ ਮੁਖਚੰ
 ਦ੍ਰਨੀਕੀਜਨੁਦੰਦਨਹੈ॥ ਸਬਜੀਵਨਕਹੁਬਹੁਸੁਖੰਜਾ॥ ਬਿਰਹੀਜਨਕਉਬਹੁਦਖੰਤਹੰ॥ ਜਹਾਅਧਾਪੈ
 ਨਹੀਕੋਗੁਨਮੇ॥ ਨਿਤਹਰਿਹਿਸੋਗਹੀਕੀਜਨਿਜੇ॥੧੭॥ ਦੋਹਾ॥ ਤਾਪਹੀਕੋਤਾਕੁਨਜਹਾਤ੍ਰਿਖਚਤ੍ਰਿਕਕੋਚਿ

ਨਰਜੇਦੇਹਕੇ
 ਮਦਸਾਕੁਸੁਮ
 ਪੇਹੇਗਏਨ

ਅੰਜੋਬ੍ਰਿਹ
 ਹਨਮਾਜੇ
 ਦਨਕੇਬ੍ਰਹਮ

੧੧੩

ਤਿਗਦੇਯੋ

ਤਫੂਲਫਲਦਲਨਿਕੋਭ੍ਰਮਭ੍ਰਮਰਨਿਕੋਭ੍ਰਮ ॥ ੨੦ ॥ ਤਰਕਫੰਦਾ ਤਿਨਮੇਇਕਸ਼ਿਤਮਪਰਵਤਰਸੇ
ਮ੍ਰਿਗਪੰਛਨਕੀਸਬਸੇਭਨਸਾਯੋ ਬਹੁਭਾਂਤਿਸੁਗੰਧਮਲੈਗਿਰਿਮਨੋ ਕਲਪੈਤਸਹੁਪਸੁਮੇਰਦਸ ਮੇਨੇਦ
ਨੈ ॥ ੨੧ ॥ ਅਤਿਸੀਤਲਸੰਧਰਕੇਗਰਜੈਸੋ ਸੁਤਸੇਤਲਸੈਉਦਿਯਚਲੁਅੰਸੋ ਦੁਤਿਸਾਗਰਮਯੋ
ਨਕਮਨੋਯੋ ਅਜਲੋਕਮਨੋਜੁਤਹਿਸਪਨੋਯੋ ॥ ੨੨ ॥ ਤੋਟਕ : ॥ ਸਭਿਤਤਿਨਤੇਸੁਭਤੀਨਚਲੀ ਸਗਰੀ
ਸਭਿਤੰਨਕੀਸੋਤਦਲੀ ॥ ਇਕਚੰਦਨਕੇਜਲਉਜਲਹੈ ॥ ਜਗਜਨੁਸੁਤਾਸੁਭਲੀਲਗਯੋ ॥ ੨੩ ॥ ਸੁਗੰਧ ਦੇਵਤਾ ਪ੍ਰਗੀਤ
ਚੁਕੋਮਹਾਗੁਛਬਿਛਾਯੋ ॥ ਜਨਦਿਵਤੇਭੁਤਲਹੈਅਯੋ ॥ ਜਨੁਪੰਗੀਮੇਲਸਤਾਵਿਸਲਾ ॥ ਤੁਟਿਕਜੁਯੋਕੀ ਪ੍ਰਭੁਬਲੀ
ਜਨੁਬਨਮਲਾ ॥ ੨੪ ॥ ਦੇਹਾ ਤਜੋਨਭਵੈਣੇਕਪਲਕੇਸਵਸੁਖਦਸਮੀਪਾ ॥ ਜਾਤੈਸੋਭਤੁਤਿਲਕਸੋਦੀ
ਨੇਜੀਬੁਦੀਪਾ ॥ ੨੫ ॥ ਸੁੰਦਰੀ ॥ ਏਨਕੇਮਦਕੇਜਲਦੁਜੀ ॥ ਹੋਜਮੁਨਾਦੁਤਿਕੈਜਨੁਪੁਜੀ ॥ ਪਚਮਨੋਰਸਹ ਸਿੰਗਾਰੀ
ਜਾਬਿਸਾਲਾ ॥ ਪੰਕਜਜਾਲਮਈਜਨੁਮਲਾ ॥ ੨੬ ॥ ਦੁਖਖੰਡਤਰਵਰਸੀ ॥ ਕਿਧੋਸਿਖਲਚਹੁ ॥ ਕ੍ਰੀਕਰੀ
ਰਮਾਤੰਗਕੀਯਹੈਕਹੈਸੰਸਾਰ ॥ ੨੭ ॥ ਕ੍ਰੀਕਾਗਿਰਤੇਅੰਨੀਕੀਅਵਲੀਚਲੀ ॥ ਸਿੰਘਾਸੀ ॥ ਕਿਧੋਪਤਪਨਲ
ਨੀਕੀਪਦਵੀਕੇਸਵਦਾਸ ॥ ੨੮ ॥ ਅੰਗਨਦੀਜਲੁਭੰਕਮਸੋਯੋ ॥ ਸੁਭਗਿਰਮਨਮਨਹੁਮੋਯੋ ॥ ਕੰਚਨਕੇਉਪਵੀ
ਸੁਰਸੁਤੀ

ਮੁਖ
+

੨੨੪ ਤਹਿਸਾਜੈ ਬਤਨੁ ਸੋਯਾ ਖੰਡ ਬਿਹਾਜੈ ॥੨੬॥ ਫੂਲ ਪਰਗਨ ਕੇ ਮਨ ਮੇਰੈ ॥ ਪਾਵਨ ਫੂਲ ਦੁਹੰਦਿ ਸਿਧੇ ਰੈ ॥ ਲੋਗ
 ਫੂਲ ਫਲ ਮੇਵ ਟਿਲੇ ਖੀ ॥ ਏਲ ਬੀਜ ਬਹੁ ਫੂਲ ਕੇ ਲੇਖੀ ॥ ਕੇਹਿ ਫੂਲ ਦਲ ਨ ਉਨ ਮਾਹੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸੁਗੰਧ ਜ ਬੇੜੀਆ
 ਹੋਏ ਬਹੁ ਪਈ ॥੨੭॥ ਦੋਹਾ ॥ ਤਜ ਯੋਨ ਭਾਵੈ ਏਕ ਪਲੁ ਕੇ ਸਵਸੁਖ ਦੇ ਸਾਮੀਪ ॥ ਜਤੋ ਸੋਭਤ ਤਿਲ ਕਸੋਦੀ ਨੈਜ
 ਭੂਦੀਪ ॥੨੮॥ ਸ੍ਰੀਤ ਸ੍ਰੀਗ ਪਨਾ ਬਹੁ ਦੇਖੀ ਸਾਮੀ ॥ ਤੁਸਹੀ ਸੁਖ ਦੁਖ ਅਭਲੋ ਕ ਛਾਡਿ ਕੈ ਗਏ ਜਲਾਸੁ ਤੀਰ ॥
 ੨੯॥ ਆਏ ਕਮਲ ਬਾਸ ਸੁਖ ਦੇ ਨਾ ॥ ਮੁਖ ਬਾਸ ਨ ਅਗੇ ਦੇ ਲੀਨ ॥ ਦੇਖ ਜੋ ਜਾਇ ਜਲਾਸੁ ਚਹੁ ॥ ਸ੍ਰੀਤਲ ਸੁਖ
 ਦਸੁ ਗੰਧ ਅਪਾਭੁ ॥੩੦॥ ਚਤੁਰ ਪਦੀ ॥ ਜਨ ਸ੍ਰੀ ਕੋ ਦਰ ਪਨਰੰ ॥ ਦੁਤ ਪੁਜਨੁ ਕਿਧੋ ਸਰਦ ਆਵਾਸਾ ॥ ਅਨਿਗ
 ਫਾਮਨੁ ਸੋ ਬਿਹਾਜਿ ਜਨੁ ਸੋ ਬਿਸੁਲਾ ਜਾਨਿ ਬਿਲਾਸੁ ॥ ਪ੍ਰਤਿ ਬਿਬਤ ਬਿਰਚਰ ਜੀਵ ਮਨੋਹਰ ਜਨੁ ਹਰਿ ਉਦਰ ਅ
 ਨੰਤਾ ॥ ਬੀਧਨ ਜਤ ਸੋਹੈ ਤਿਭਵਨ ਮੇਰੈ ॥ ਮਨੋਵਲਿ ਜਸੁ ਫੁੰਤਾ ॥੩੧॥ ਵਿਖੁ ਮਾਪੇ ਸਬ ਸੁਖ ਕੋ ਪਾਮਾ ॥ ਸੰਬ ॥ ਯੋਰੈ ਤਸੰਥਾ
 ਰਹੁ ਪਬ ਫਵੈ ਕਮਾ ॥ ਕਮਲ ਨ ਮਧ ਮਾਧੁ ਪਸੁਖ ਦਤਾ ॥ ਸੰਤਾ ਰੇ ਦਸ ਜਨੁ ਹਰਿ ਸਮੇਤੁ ॥੩੨॥ ਬੀਚ ਬੀ ॥ ਯੋਰੈ ਤਸੰਥਾ
 ਚ ਫੂਲੇ ਜਲ ਜਤਾ ॥ ਤਿਨੁ ਤੇ ਅਲਿਕ ਲਉ ਰਉ ਰਜਤਾ ॥ ਸ੍ਰੀਤ ਹਿਯਾਨਿ ਤੇ ਮਨੋ ਭਾਜਿ ॥ ਚੋਰਲ ਚਰਨਿ ਮਸ
 ਭੁਕੀ ਗਾਜਿ ॥੩੩॥ ਦੋਹਾ ॥ ਕੀਰ ਸਰਬ ਰਮੇ ॥ ਪਤਿ ਕੈ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਜਲ ਕੇ ਲਾ ॥ ਨਿਕਸੇ ਤਹੁ ਨ ਸਮੇਤੁ ॥੩੪॥ ੨੪
 ਕ੍ਰੀਡਾ ਸਰੋਵਰ ਤੇ ਜਲ ਕੇ ਲਕਰ ਕੇ ਸੀਰਾ ॥ ਜਨੀ ਨਿਕਸੇ

ਜਕਿਰਨਿਸਕੇਲਿ॥੩੭॥ਹਕਲਿਕਛੁਟਾਨੀਰਨਿਤੈਨਿਕਸੀਰਿਯਸਬੈਸੋਭਤਹੈਬਿਨਭੂਖਨ॥
 ਚੰਦਨਚਿਤ੍ਰਕਪੇਲੀਨੀ॥੩੮॥ਸੇਪੰਕਜਕੋਰਤੋ॥੩੯॥ਅਤਿਨੀਕੀਵਿਭੁਗੀਸੁਭਕੁਟੋ॥੪੦॥ਲਖਨੀਅੰ
 ਨੂਚ ਉਰਜਾਤਨਿਲਟੋ॥੪੧॥ਸਸਿੰਗਰਲਤਜਨੁਬਨੀ॥੪੨॥ਤਕਲਪਲਤਾਨਿਤਿਪਨੀ॥੪੩॥ਕੇਸਕੇਛੋਰੇ
 ਨਿਸੀਕਰਹਵੈ॥੪੪॥ਨਿਕੋਤਮਪੀਜਨੁਬਵੈ॥੪੫॥ਲਬਸਨਛੋਰਤਹੈਬਨੈ॥੪੬॥ਤਹੈਜਲਕੋਕਨ
 ਘਨੈ॥੪੭॥ਭੋਗਭਲੇਜੀਨਿਸੇਮਿਲਕਰੇ॥੪੮॥ਤਿਜਨਤਰੇਵਤਖਰੇ॥੪੯॥ਕੀਵਿਤਾਏਕਦਮੰਤੀਅੰਸੀ
 ਹਰੈ॥੫੦॥ਸਿੰਧਵੈਸਏਕਹਿਸਨੀਸੀਵੈ॥੫੧॥ਹਰਿਯੋਹੋਰਿਯੋ॥੫੨॥ਭੂਖਨਗਿਰਤਏਕਲੇਤਭੂਤਿਭੂਤਿਬੀ
 ਰਮੀਨਗਤਿਲੀਨੀਨਉਪਮਾਨਟੋਰਿਯੋਏਕਪਤਿਕੰਠਲਗਿਲਾਗਿ॥੫੩॥ਭੂਭੂਭਜਾਤਿਜਲਦੇਵਤਾ
 ਨੇਕੇਕੇਦੇ॥੫੪॥ਸੀਵੈਗਦੇਵਤਾਬਿਮੋਹਿਯੋਕੇਸੋਦਸਆਸਪਸਭਵਤਕੁਵਰਜਲਕੇਲਿਮੇਜਲਜਮੁਖੀਜਲ
 ਤਾਭੀਮੋਤ॥੫੫॥ਜੇਸੀਸੇਨਿਯੋ॥੫੬॥ਚੋਪਈਭੂਖਨਜੇਜਲਮੰਧਾਰਿਹੋ॥੫੭॥ਤੇਬਲਪਲਬਟਨਿਲੋ॥੫੮॥ਭੂਖਨਵਸਨਜੇਕੇਕੁਖਨਜ
 ਹੁਦੇਹੈਨ॥੫੯॥ਵੈਸਜਿਲਏ॥੬੦॥ਚਾਤਹੈਦੁਹਰਿਦੰਦਭਭਏ॥੬੧॥ਦੋਹਾਗੁੰਗੇਕੁਬਜੇਬਾਵੇਬਹੋਬਾਮਨੁਬਿੰਧਾਸਾ
 ਨਲੀਏਜਨੁਆਇਓਖੋਰੇਖੰਡਪਸਿੰਧਾ॥੬੨॥ਸੁਖਦਸੁਖਸਨਬਹੁਪਲਕੀ॥੬੩॥ਭੋਕੇਬੋਹੀਸੁਖ
 ਗੰਗੀਅੰ

੧੧੪ ਚਲਕੀ॥ ਤਿਏਕਨਸੇਤੋਸੇਹਿ॥ ਬ੍ਰਿਖਤਰੰਗਮੰਗਮੰਗਜੇ॥ ੪੪॥ ਤਿਨਚਫਿਰਜਲੋਕਸਤੁਚਲਯੋ॥
 ਨਗਰੀਗਰਸੇਭਟਲਟਲਯੋ॥ ਮਨਿਮਕਨਕਲਜਲਿਕਪਨੀ॥ ਮੋਤਿਨੀਕੀਲਰਅਤਿਪਨੀ॥ ੪੫॥
 ਪੰਟਾਵਜਤਰੰਗੁਦਿਸਚਲੇ॥ ਗੰਮਚੰਦਤਿਹਿਗੁਰਚਫਿਚਲੇ॥ ਚਪਲਚਮਕਰਗੁਗਤਿਗੁਫਾਮਨੁਮੇ॥
 ਪਮਪਵਾਅਰੂਫਾ॥ ੪੬॥ ਆਸਪਸਨਰਦੇਬਅਪਰਾ॥ ਪਾਇਪਾਦੇਰਜਕਮਾ॥ ਇਹਬਿਧਿਗਏਰ॥
 ਜਦਰਬਾਰਾਬੰਦੀਜਨੁਜਸਪਦਤਅਪਰਾ॥ ੪੭॥ ਬਿਜਨ॥ ਭੂਖਤਦੇਹਵਿਭੂਤਦਿਹਬਰਨਾਹਿਅੰ॥
 ਬਰਅੰਗਨਦੀਜੈ॥ ਦੂਰਕੈਸੁੰਦਰਸੁੰਦਰੀਕੇਸਵਦੂਰਿਦਹੀਨਿਮੰਮਦਰਕੀਨੈ॥ ਦੇਖਿਸੈਮੰਬਿਤਦੰਡੁਨ॥
 ਸੋਭੁਜਦੰਡਦਵੈਅਸਿਦੰਡਵਿਹੀਨੈ॥ ਰਾਜਨਿਸ਼ੀਰਪਨਾਬਕੈਵੈਰਕਮੰਡਲਛਾਰਿਕਮੰਡਲਲੀਨੈ॥
 ੪੮॥ ਦੇਹਾ॥ ਕਮਲਕੁਲਨਿਮੰਜਾਤਿਜਯੋਭਵਰੁਭਯੋਰਸਚਿਤਾ॥ ਰਾਜਲੋਕਮੰਤੁਯੋਗਏਰਾਮਚੰਦ੍ਰਜਗ॥
 ਮਿੰਤ੍ਰ॥ ੪੯॥ ਇਤਿਸ੍ਰੀਮਤਸਕਲਲੋਕਲੋਚਨਚਕੋਗਚਿਤਮਦਸ੍ਰੀਗਮਚੰਦ੍ਰਚੰਦ੍ਰਕਾਂਜਲਕੋਲਬ॥
 ਰਨਨੰਨਾਦੁਦਸਾਬੀਸੋਪ੍ਰਕਾਸਾ॥ ੩੩॥ ਐਤੰਗੀਛੰਦਾ॥ ਦੁੱਜਨਦਲਪਾਇਕਸ੍ਰੀਰਪਨਾਇਕਸਾ॥
 ਸੁਖਦਾਇਕਤਿਭਵਨਨਾਇਕਾ॥ ਬੈਠਸਿੰਘਸਨਕਰਮਾਥਿਸਨਪ੍ਰਭਪ੍ਰਕਾਸਨਸੁਖਦਾਇਕਾ॥ ਸੁੰਦਰਾ॥

†੨॥ ਤੇਜੀਸਮੇਪ੍ਰਕਾਸਮੇਮੁਨਜਨਅਗਮਜਾਲ॥
 ਸਕਲਦੇਵਗਨਸਹਿਤਅਰੁਬ੍ਰਹਮਾਥਿਨੈਬਖਾਨਾ॥

ਦੇ॥ ਮਨੁਕੇਤਿਜਗਨਕਪਿਨਿਗਮਚੰਦ੍ਰਪ੍ਰਧੀਗ॥
 ਭਵਕੁਸੋਦਿਤਪਤਿਅਰੁਕੀਪਰਮਰਤੁਧੀਗ॥
 ੧੧੪

ਬਿਭੀਖਨ ਸਜਨ ਬੰਧੁ ਜਨ ਸਹਿਤ ਪੋਧਨ ਭੂਪਤਿ ਕੇ ਗਨ ॥ ੧ ॥ ਏਸ ਬਾਮਨਿ ਗਨ ਸਕਲ ਦੇਵ ਗਨ
 ਗਤ ਪਕਸ ਨ ਚਤੁਰਨਨ ॥ ੨ ॥ ਮੇਟਨ ਕੁਛ ਦਾ ਉਠਿਆ ਦਰਸੈ ਅਕਲਾਇਲਾ ॥ ਬਹੁ ਪੁਜਨਿ ਕੈ ਬੰਧ
 ਧਾਵਿਨਾ ॥ ਸੁਖ ਦਾਇਕਾ ਅਸਨ ਸੇਭ ਰਏ ॥ ਸਬ ਕੇ ਸੁਜ ਕਾ ਮਤਿ ਅਨਿਦਾ ॥ ੩ ॥ ਸਬ ਨਿਪਰਸਧ
 ਬੂਝਿ ਜੇ ਕੁ ਸਲ ਪ੍ਰਸਨ ਸੁਖ ਪਾਇ ॥ ਚਤੁਰਨਨ ਬੁਝੈ ਬਚਨ ਸਲ ਪਾਇ ॥ ਬਿਨ ਬਨਾਇ ॥ ੪ ॥ ਮਨ ਹਮ
 ਛੰਦਾ ॥ ਸੁਨਿ ਜੈ ਚਿਤ ਦੇ ਜਗ ਕੇ ਪਤਿ ਪਾਲਕਾ ॥ ਸਬ ਕੇ ਗੁਰ ਹੋ ਗਿ ਜੋ ਦਿਪ ਬਾਲਕਾ ॥ ਸਬ ਕੇ ਸਬ ਕਾ
 ਲਸ ਦਾ ਸੁਖ ਦਾਇਕਾ ॥ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਬੋਦ ਮਨੋ ਵਚਕਾਇਕਾ ॥ ੫ ॥ ਤੁਮ ਲੋਕ ਰਚੇ ਹਰਿ ਕੈ ਬਹੁ ਪਤਵ
 ਸੁਨਿ ਜੈ ਪ੍ਰਭ ਉਜਰੈ ਸਬ ਬੰਧੁ ॥ ਬੁਝਾਓ ਲਿਹੁ ਕੇ ਉਨ ਜਾਇ ਨਿਰੋਮ ਗਾ ॥ ਮਿਠੇ ਸਬ ਪਾਪੁ ਪੁਆਨਿ
 ਕੇ ਮਗਾ ॥ ੬ ॥ ਦੋਹਾ ॥ ਵਰਨ ਪੁਰੀਧਨ ਪਤਿ ਪੁਰੀ ਸੁਰ ਪਤਿ ਪੁਰੀ ਸੁਖ ਦਾਇਕਾ ॥ ਸਤ ਲੋਕ ਵੈਕੁੰਠ ਸਬ
 ਬਸ ਜੈ ਅਵਧਿ ਮੰਆਇ ॥ ੭ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗਾਉ ਵਾਚਾ ॥ ਗਸਿਨੋ ਕੁਝ ਹੋ ਪੁਨ ਕਾ ॥ ਸਮਝੀ ਸਬੈ ਬਿਧਿ ਗਾ
 ਬਾ ॥ ਮਮਾਇ ਛੰਦੇ ਕੁ ਸੁਜਨਾ ॥ ਕਬਹੂੰ ਨਹੋਇ ਸੁਆਨਾ ॥ ੮ ॥ ਤੁਵ ਪੁੰਤ੍ਰ ਜੇ ਸਨ ਕਾਇ ॥ ਮਮ ਭਭੁ ਜਨ ਹੁਆ
 ਦਿ ॥ ਸਤ ਮਨ ਸਿਕਤਿ ਨ ਕੇਜਿ ॥ ਭੁਵ ਦੇਵ ਭੁਵ ਪ੍ਰਗਟੇਤਿ ॥ ੯ ॥ ਹਮ ਦਿਯੋ ਤਿਨ ਹਿ ਸੁਭਾਉ ॥ ਕਛੁ ਔਰੈ

੨੧੬ ਨੇਗਾਉ ਅਬ ਦੇਹਿ ਹਮ ਕਿਹ ਠੇਹਾ ਤੁਮ ਕਹੈ ਸੁਗ ਸਿਰ ਮੋਹਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਮਹਾ ਛੰਦਾ ਸਬ ਦੇ ਮੁਨਿ ਰੂਹੇ
 ਤਪ ਬਲ ਪੁਰੇ ਸਬ ਲਸਨਾ ਛਾ ਸੁਜਾਤਿ ਬਹੁ ਪਾ ਬਹੁ ਬਗ ਨਿਖਤਿ ਅਵਤਾਰ ਨਿਦੈ ਆਏ ਜਿਹਿ ਭਤਾ ॥
 ਸੁਨਿ ਪੁਤ ਆਖ ਡਲ ਮਭਰ ਮੰਡਲ ਮੇਂ ਦੀਜੈ ਸੁਭ ਗਾਮਾ ਵਾਢੈ ਬਹੁ ਗੀਤ ਲਵਨ ਸੁਗ ਚਤਿ ਅ
 ਤਿ ਅਜੇ ਯਸੰ ਗਾਮਾ ॥ ੯ ॥ ਜਿਨ ਕੇ ਪੁਜੇ ਤੁਮ ਭਏ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ਸ੍ਰੀ ਪਾਤਿ ਨ ਕੀ ਬਾਤ ਮੇਂ ਕਾ
 ਬੁਝਤਾ ਤਿਭਵਨ ਦੀਪਾ ॥ ੧੦ ॥ ਵਿਜੁ ਆਏ ਤੇ ਹੀ ਸਮੇਂ ਮ੍ਰਿਤ ਕਪੁਰ ਕੇ ਸਾਥਾ ॥ ੧੧ ॥ ਨਾ ਬਾਵਿਲਾ ਪਬੁ
 ਰਾਖੁ ਤਿਭਵਨ ਨਾਥਾ ॥ ੧੨ ॥ ਮਲਿਕਾ ਛੰਦਾ ਬਲ ਕੈ ਗਤੀ ਸੁ ਦੇਖਿ ॥ ਧਰਮ ਰਾਜ ਸੋ ਬਿਸੇਖਿ ॥ ਬਤ
 ਯੋਗੀ ਬਿਚਾਰਿ ਦੇਖਿ ਕੈ ਨ ਕੋ ਨਿਹਾਰਿ ॥ ੧੩ ॥ ਧਰਮ ਰਾਜ ਮਨੋ ਰਮਾ ਛੰਦਾ ਜਿਨ ਸੁ ਦਨ ਕੀ ਤਪਸਾ ਚਿਨਾ ਸੁਦ
 ਸਿ ਸੁ ਪਾਲਕਾ ਬਹੁ ਪਾ ਭਵ ਦੇਵ ਨਿਕੇ ਸਬ ਬਾਲਕਾ ਕਰਿ ਬੇਗ ਬਿਦਾ ਸਗਲੇ ਸੁਗ ਨਾਇਕਾ ਚਿਤਿ ਕੀਤ ਪਾਸ ਕੇ
 ਪੁਪਾ ਕਾ ਸਚ ਲੇਖ ਪਾਨਾਇਕਾ ॥ ੧੪ ॥ ਸੁੰਦਰੀ ਛੰਦਾ ਰਾਮ ਚਲੇ ਸੁਨੇ ਸੁ ਦਕੀ ਗੀਤਾ ਪੰਕਜ ਕੋ ਰਾਤ ਕਰਤੀ
 ਨਗੈ ਅਰਜੀਤਾ ਦੇਖਿ ਲਗੀ ਪਗਰਾ ਕੀਰਨੀ ॥ ਪੁਜ ਕੈ ਬੋਲ ਤ ਕੋ ਮਲ ਬਾਨੀ ॥ ੧੫ ॥ ਕੋਨ ਵੇਖੈ
 ਬਪੁੰ ਹਮਾਏ ॥ ਪੁਭਲੇ ਜਾਇ ਹਾਥ ਧਾਰੇ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਦੇਵ ਨਿਕੇ ਸਬ ਕਾ ਜਸ ਵਾਸੀ ॥ ਰਾਵਨਾ ॥ ੧੬ ॥

ਸਤਲੋਕਾਵੀ

ਬਰੋਹਿਪੁਸ਼ਪੋ ॥ ੧੫ ॥ ਮੈਬਨਤੀਬਹੁਭਾਤਿਨਕੀਨੀ ॥ ਲੋਕਨਕੀਕਰਨਸਭੀਨੀ ॥ ਉਤਰੁਮੇ
 ਸੁਨਿਸੀਤੁ ॥ ਜਾਕੀਨਜਾਨਿਪਰੈਜਿਯਗੀਤਾ ॥ ੧੬ ॥ ਮਗਤੁਹੋਕਛੁਮੋਕਹਿਦੀਜੈ ॥ ਚਿਤਮੇ
 ਰਨਕੀਜੈ ॥ ਅਜਤੈਚਾਲਚਲਿਤੁਮਮੇਸੇ ॥ ਫਪਨਬਚਲਹਿਖੈਕੁਠਹਿਜੈਸੇ ॥ ੧੭ ॥ ਸੀਮਜਹੀਕਛੁ
 ਨੈਨਕੀਵਾਏ ॥ ਬ੍ਰਹਮਤਹੀਨਿਜਲਕਸਿਪਾਏ ॥ ਰਾਮਜਹੀਸਿਰਸੁਦਕੇਖੰਡੋ ॥ ਬ੍ਰਾਮਕੋਸੁਤਜੀਵਤ
 ਮੰਡੋ ॥ ੧੮ ॥ ਸੁੰਦਰੀ ॥ ਏਕਸਮੇਰਪੁਨਬਮਹਾਂਮਤਿ ॥ ਸੀਤਹਿਦੇਖਿਸਗਰਤਬਛੀਝਤ ॥ ਸੁੰਦਰੀ
 ਮਾਂਗੀਜਿਜੀਅਮਹਿਭਾਵਤੁ ॥ ਮੇਮਨਤੋਦਰਸੈਸੁਖਪਾਵਤੁ ॥ ੧੯ ॥ ਸ੍ਰੀਸੀਤਜੂ ॥ ਜੈਤਮਹੋਤਪ੍ਰਸੰਨ
 ਮਹਾਮਤਾ ॥ ਮੇਰੀਬਛੈਤੁਮਹੀਸੈਸਦਾਗਤਿ ॥ ਅੰਤਰਕੀਸਬਬਾਤਨਿਰੰਤਰਾ ॥ ਜਨਤਹੋਸਬਕੀਸਬ
 ਤੇਪਰਾ ॥ ੨੦ ॥ ਦੋਹਾ ॥ ਨਿਰਭਾਨਤੈਸਗਭਾਨਕੋਸੁਨਸੁੰਦਰਤੁਵਹੈਤਾ ॥ ਔਰੋਕਛੁਮਹੀਸੁਮਖਰੁਚੈ
 ਤੁਹਹੈਚਿਤਾ ॥ ੨੧ ॥ ਸ੍ਰੀਸੀਤਜੂ ॥ ਜੈਸਬਤੈਹਿਤਮੋਕਹੀਜਤੁ ॥ ਈਸਮਯਕਰਿਕੈਵਰਦੀਜਤਾ ॥ ਹੋਜਿ
 ਤੇਰਿਖੰਦੇਵਨਦੀਤਟਾ ॥ ਹੋਤਿਨਕੋਪਹਿਗਇਠਿਰੋਪਟਾ ॥ ੨੨ ॥ ਸ੍ਰੀਰਾਮਚੰਦਾ ॥ ਪ੍ਰਥਮਦੋਹਦੈਕਮੋਕਹੈ
 ਨਿਖਟਲਸੁਨਿਯਹਬਤਾ ॥ ਪਟਪਹਿਗਵਨਰਿਖਨਿਕੋਜੈਸੈਸੁੰਦਰਿਪ੍ਰਤਾ ॥ ੨੩ ॥ ਭੋਜਨਕੈਤਬਸ੍ਰੀਰ
 ਜਾਵੇਪ੍ਰਾਤਕਾਲਕੋ

ਪੰਜਮੇਸੀ
 ਨੇਨਦੇਦਾ
 ਖੈਰਹੈਮਾ
 ਗੁਮਾਸਤੀ
 ਜਗਹੈਬੁਦ
 ਕੇਕਰਕੇ

੧੧੭ ਪ੍ਰਨੰਦਨਾ ਪੈਛਹੋਸਬਦੁਸ੍ਰਿਕੰਦਨਾ ਬਾਜੇਬਜੇਅਧਰਤਭਈਜਬਾਵੁਤਨਿਆਨਿਪ੍ਰਨਾਮਕਰੇਤਬਾ ੨੫
ਪਿਛਲੀ ਚੰਚਲ: ਦੁਤਭੁਤਭਾਵਨਕੀਕੀਨਜਾਇਬੈਨਾ ਕੋਟਿਧਾਬਿਰਾਹਿਯੋਪਰੈਬਿਰਾਹਪੈਕਛੂਨਾ ਸੁਹਕੇਉਦੇ
ਗਲਕੀ ਦੁਤਨੈ॥ ਤੁਹਬੰਧੁਆਇਯੋਸੁਜਨਾਗੰਮਚੰਦਦੇਖਯੋਬਿਭਤਰੰਦੁਕੇਸਮਨਾ ੨੬॥ ਸੰਜੁਤਾਛੰਦਾਬਹੁਭਾਂਤਿਬੰ
ਕਰਤੁਨੀਏ ਦਨਤਕਰੀਹਸਿਬੋਲਿਯੋਨਕ੍ਰਿਪਕਰੀਹਮਮੇਕਛੂਦਿਜਦੇਖਹੈਅਜਿਹਤੇਕਿਯੋਪਭਰੋਖਹੈ॥ ੨੭॥ ਭੁਰ
ਤਾਦਵਾ ॥ ਮਨਸਾਵਾਚਾਕਰਮਨਹਮੇਵਰਸੁਨਿਤਾਕੋਨਦੇਖਨਹਿਬੋਲਜਤਜੀਕਹਿਆਏਬਾ
ਤਾ ੨੮॥ ਸੀਰਮਵਾਚਾਕਹਿਜੈਕਹਨਕਹੀਪਰੈਕਹਿਜੈਤਜਮੈਬਹੁਦੁਰਹੈਤਬਦੁਤਬਾਤਸਬੈਕਹੀਬ
ਹੁਭਾਂਤਦੇਹਦਸਾਦਹੀ॥ ੨੯॥ ਏਹਾਸਦਸਾਪੁਅਤਿਜਨੁਕੀਨਿਦੁਤਜਮੈਖਲਜਾਨਾਜੈਸੇਬੁਤਹਿਜੁਤਾ
ਵਹੀਖਲਬੰਧੁਸਬਕਲਾ ੩੦॥ ਭਵਅਪਬਾਦਿਨਤੰਤਮਿਜੋਚਾਤੁਪ੍ਰਭਸੀਤਹੀਜਮੈਜਗਕੇਸੰਜੋਗਤੋ
ਜੋਗੀਜਨਮਮਤਹੀ॥ ੩੧॥ ਭੂਪਮਲਾਛੰਦਾਮਨਮਨਕੋਤੁਮਸੁਪਸੀਤਹਿਆਨਿਜੋਨਿਜਧੰਮਾਅਦਿਕੁ
ਕਪਵਕਾਮੀਕਜੋਗਵਿਅੰਕਪੰਕਜਦਾਮਾਕਹਿਭਾਂਤਿਤਹੀਨਿਕਾਰਹੈਅਪਬਾਦਬਾਦਬਪਨਾ
ਰੁਧਰਮਸਮੇਤਸ੍ਰੀਪਤਿਸਾਖਿਬੋਲਿਯਆਨਿ॥ ੩੨॥ ਜਬਨਾਦਿਕੈਅਪਬਾਦਿਕਮੈਦਿਜਛੋਕੇ॥ ੧੧੭
ਦਸਾਇ ਬਿਓਧਾਮਨਗਭਿ ੩੩

ਸਕਨਾਵਿਚੋਬਾਲਕੁੰਤੁ

੧੧੮ ਨਹੀਦੁਖਦੇਤਾ ੨੮॥ ਪਰਿਪਰਿਪਤਿਹੈਜਗਸੁਖੀਰਾਮਤੁਮਹੈਰਾਜਾ॥ ਅਪਨੇਹੀਪਰਕਰਤਕਤਸੇਕਅਲੋਕ
ਸੁਮਾਜਾ ੨੯॥ ਸ਼ੀਰਾਮਮੋਨਕਛੰਦਾ ੩੦॥ ਮਬਲਕਹੈਬਹੁਧਸਬਮੰ॥ ਪਤਿਉਤਰਦੇਓਨਫੇਰਹੇ॥ ਜੁਕਹੈ
ਮਬਤਸੁਜਾਇਕਹੈ॥ ਅਨਮਧਾਵਿਚਰੁਨਐਰਕਹੈ॥ ੪॥ ਅਹੋਇਤੋਜਨਿਜੈਪੁਤਸੋਕਾਬਸਾਇ॥ ਯ
ਹਿਬਿਚਾਰਕਰਿਸਤੁਪਨੁਭਰਖਗਏਅਕਲਾਇ॥ ੫॥ ਸ਼ੀਰਾਮਬੰਧਛੰਦਾ ੬॥ ਸੀਤਹਿਲੈਅਬਸੰਤੁਬਰ
ਜੈਜੈ॥ ਰਖਿਮਾਬਨਮੰਪੁਨਮੰਜੈ॥ ਲਖਮਨਜੋਠਿਰਿਉਤਰਦੈ॥ ਤੁਸਸਨਤੰਗਕੇਪਤਕਪੈ॥ ੭॥
ਅਲਖਮਨਲੈਬਨਸੀਯਸਿਧਾਏ॥ ਸਵਰਜੰਗਮਹੰਦੁਖਪਾਏ॥ ਭੀਗਹਿਦੇਖਿਕਹੀਯਹਿਸੀਤਾ॥ ਸ਼ੀ
ਰਾਪਦੰਦਨਕੀਜਨੁਗੀਤਾ॥ ੮॥ ਪਰਭਏਜਬਹੀਜਨਦੇਓ॥ ਭੀਮਬਨੀਜਨਜੰਤਕਏਓ॥ ਨਿਰਜਨਨਿਰਜ
ਲਕੰਨਦੇਖਯੋ॥ ਭੂਤਪਿਸਾਚਨਕੋਪਹਲੇਖਯੋ॥ ੯॥ ਸੀਤਾਜੂਨਗਸੁਭੁਪਨਿਛੰਦਾ ੧੦॥ ਸੁਨੰਨਗਮਨਕ
ਕੰਡੀਆਠਿਕਾ॥ ਸੁਕੀਪਛੈਨਸਾਰਿਕਾ॥ ਨਹੈਮਭੂਮਦੇਖਿਯੋ॥ ਸੁਹੀਧਬੰਧਲੇਖਿਯੋ॥ ੧੧॥ ਸੁਨੰਨਦੇਵੰਕੀਗਿਰਾ॥
ਨਬੁਧਿਹੈਤਹੈਬਿਰਾ॥ ਰਿਖੀਨਕੀਕਟੀਕਹਾਂ॥ ਪਤਿਬ੍ਰਤਵਾਂਜੰਗਹਾਂ॥ ੧੨॥ ਮਿਲੇਨਕਏਵੈਕਹੂੰ॥ ਨਾਦ
ਤੈਨਜਤਤੂੰ॥ ਚਲੇਮੰਕਹਾਲਿਯੋ॥ ਫੂਤਤਿਹੈਮਹਾਹਿਯੋ॥ ੧੩॥ ਦੋਹਾ॥ ਸੁਨਿਸੁਨਿਲਖਮਨਤੀਤਾ ੧੧੮

ਤਿਸੀਤ ਜੂਕੇ ਬੈਨਾ ਮੁਖ ਤੇ ਬਰਨ ਨੀ ਕਰੈ ਜਲ ਤੁਰਿਆ ਏਨੈ ॥ ੪੮ ॥ ਨਰਾਜ ਛੰਦਾ ਵਿਲੋਕ ਲਾ ॥ ੪੯ ॥
 ਏਭਟੀ ਵਿਦੇ ਹਜਾ ਵਿਦੇ ਹਜੀ ॥ ਗਿਰੀ ਅਚੇਤ ਦੇ ਮੈਘ ਨੈਘ ਤੁਹੇ ਹਸੀ ॥ ਕਰੈ ਜਲ ਹਏ ਕਹਾ ਬਣ ॥
 ਬਾਤੁ ਬਾਸ ਸੋ ॥ ਸਿਚੋ ਸਬੈ ਸਹੀ ਗਨੈ ਨੀਰ ਹੀ ਪ੍ਰਕਾਸ ਸੋ ॥ ੪੯ ॥ ਦੇਹਾ ॥ ਮਿਤ ਕਜਾ ਨਿਲਖ ਮਨੁ ਜੀ ॥
 ਮਹਲ ਗੇਤਿ ਹਿ ਕਾਲਾ ॥ ਭਈ ਅਕਾਸ ਬਾਨੀ ਪਰੈ ਜਾਹੁ ਜੇ ਯੋਗੀ ਬਲਾ ॥ ੫੦ ॥ ਗੰਮ ਕੀ ਜਮ ਸਿਧ ਸੀ ॥
 ਸਿਧ ਕੇ ਚਲੇ ਬਨ ਛਾਡਾ ॥ ਛੇਹ ਏਕ ਠਨੀ ਕਰੀ ਠਨ ਦੀ ਹਮਾਲ ਨਿਮੰਗ ॥ ਬਾਲ ਮੀ ਕ ਬਿਲੋ ਕਿ ਜੋ ਬਨ ॥
 ਦੇਵਤਾ ਜਨੁ ਜਨਾ ॥ ਕਲਪ ਬਿੱਖਲਤਾ ਮੈਂ ਦੇਵਤੇ ਹਿ ਹੀ ਭਵਾਨੀ ॥ ੫੧ ॥ ਸੀਚਿ ਮੰਤ੍ਰ ਸਜੀਵ ਜੀਵ ॥
 ਨਜੀਓ ਠੀਤਿ ਹਿ ਬਾਹਾ ॥ ਬੂਝਿਯੋ ਮਨਿ ਕੈ ਨਕੀ ਬਿਓ ਜਾ ਬਹੁ ਅਰੁ ਬਾਲਾ ॥ ੫੨ ॥ ਸੀਸੀਤਾ ਹੋ ਸੁਤਾ ਮਿ ॥
 ਬਲੇ ਸਕੀ ਦਸ ਰਬ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਿੰਤਾ ॥ ਕੋਨ ਦੇਖਤ ਜੀਨ ਜਨ ਤ ਕੋਨ ਅਪਨ ਅੰਤ ॥ ੫੩ ॥ ਮੁਨੀ ॥ ਸੁਨਿ ਮਤਿ ॥
 ਕੇਅਨ ਮੇਹਿ ਜਨੈ ਬਾਲ ਮੀ ਕਾਵਿ ਜਾਤਿ ॥ ਸਰਬ ਦਾ ਮਿ ਬਲੇ ਸਕੇ ਗੁਰੁ ਸਰਬ ਬਾਸੁ ਭਭਾਂਤਿ ॥ ਹੋਹਿ ॥
 ਸੁਤੁ ਦੈ ਸੁਖੀ ਪਗਧਾਰ ਜੈ ਮਾਓ ਕਾ ॥ ਗੰਮ ਚੰਦ੍ਰ ਜਗਤੀ ਸਕੇ ਸੁਤ ਗਾਇ ਬੋਤਿ ਹੁ ਲੋਕ ॥ ੫੪ ॥ ਸਰਬ ॥
 ਬਾਸੁ ਭਜਨ ਸੀਤ ਹਿ ਲੈ ਗਏ ਰਿਖ ਗਾਇ ॥ ਅਪਨੀਤ ਪਸਾਨੀ ਕੀ ਜਮ ਸਿਧਿ ਸੀ ਸੁਖ ਪਾਇ ॥ ੫੫ ॥

੧੧੯ ਕੁਏਏਕੁਸੀਕੁਸਦੁਸਰੈਲਵਜਾਨਿ। ਜਾਤਿਕਰਮਨਾਹਿਦੈਸਬਥਿਯੇਬੇਦਬਖਨਾ॥੫੫॥ ਏਹਾਬੇਦ
 ੫੬ਏਪਥਮਹੀਯਨਰਬੇਦਸਬਿਸੇਖਾਅਸਤਸਸਤਦੀਨੇਸਬੇਦੀਨੇਮੰਤ੍ਰਅਸੇਖਾ॥੫੬॥ ਇਤ ਸੰਪੂਰਨ
 ਸ੍ਰੀਮਤਸਕਲਲੋਕਲੋਚਨਰਬੇਗਚਿੰਤਾਮਣਿਸ੍ਰੀਗਮਰੰਦਚੰਦ੍ਰਕਾਅਭਿਤਰਪੰਡੇਕਸਲਵਉਤਪਤ
 ਬਰਨਨੰਮਾਤ੍ਰਿਯੋਦਸੋਬੀਸਤਪ੍ਰਕਾਸ਼॥੩੩॥ ਏਧਕਾ ਏਕਸਮੇਂਹਰਿਧਰਮਸਭਾਮੰਜੋਬਤਹੈਨਰ
 ਦੇਵਪੁਤ੍ਰਮੰਜੋਗਸਬੈਰਿਖਰਜਬਿਰਾਜੈਂਸੋਦਰਮੰਤ੍ਰਿਨੀਮ੍ਰਿਤਨਿਸਾਜੈਂ॥ ਕੁਕਰੁਏਕਟਿਗਾਇ
 ਹਿਅਯੋਦੰਦਭਿਧਰਮਦ੍ਵਾਰਿਬਜਾਯੋਬਾਜਤਹਿਊਠਿਲਖਮਣਧਾਏਸ੍ਵਨਕੋਕਗਨਬੁਝਨਾ
 ਏ॥੩॥ ਸ੍ਵਨਕਾਹੁੰਕੇਯੋਧਵਿਰੋਧਨਦੇਖੋਰਾਮਕੋਗਜਤਪੰਮਲੇਖੋਤਾਮਹਿਮੰਦੁਖਦੀਰਘ
 ਪਯੋਰਾਮਹਿਦੁਖਨਿਵੇਦਨਅਯੋ॥੩॥ ਲਖਮਨਵਾਚਾਧਰਮਸਭਾਮਹਿਰਾਮਹਿਜਨੈਂਸ੍ਵਨ
 ਚਲੈਨਿਜਦੁਖਵਖਨੈਂਸ੍ਵਨਮਹਿਅਬਰਾਜਸਭਨਹਿਆਊਆਭਿਤਕੇਸਵਸੋਬਨਪਾਊ॥੪॥ ਏਹਾ
 ਦੇਵਕਦੇਵਨਿਦੇਵਪਾਰਿਪਾਵਨਕਲਸੁਖਦਾਇਆਨਬੋਲੈਅਨੰਦਮਾਤਿਕੁਤਸਤੁਜੀਉਨਾ
 ਏ॥੫॥ ਰਾਜਸਭਤਬਸ੍ਵਨਬੁਲਾਯੋਰਾਮਬਿਲੋਕਤਿਹਿਮਿਰੁਨਯੋਰਾਮਕਹਯੋਜੁਰਛੁਰਖਤ ੧੧੯

੧) ਕੁਤੀਸੀਏਪ੍ਰਕਾਸਮੇਂਦੁਨਦਿਗਾਦੋਅਜਾਨੀ।
 ਦੇਸਦਰਸੋਮਨਪਤਿਕੀਪੀਲਵਤਾਸੁਰਜੀਅਜਾਨਾ।

ਹੇ॥ ਸ੍ਰੀ ਨਿਸੰਕਰ ਹੋ ਪਰਮੇਸਰੇ॥ ੬॥ ਸ੍ਰੀ ਨਾਤਰਕ ਛੰਦਾ ਤੁਮਹੋ ਸਬਗ ਸਦਾ ਚੁਖਦਾਈ॥ ਅਰੁ ਹੋ ਸਮ
 ਰੂਪ ਕਹੀ ਹਮ ਠਾਈ॥ ਜਗ ਸੇਵਤ ਹੋ ਜਗਤੀ ਪਤਿ ਜਗੈ॥ ਅਪਨੈ ਅਪਨੈ ਸਬ ਮਰਗ ਲਗੈ॥ ੭॥ ਨ
 ਰਾਜ ਕੋ ਪਾਪੁ ਰਦੇ ਵਨਿ ਪਾਪੁ ਪਰੈ ਪਰਜ ਕੈ॥ ਨਿਸਬਾ ਸਹੋ ਤਨਹੋ ਪਕਤ ਕੈ॥ ਹੁਨ ਦੋਖ ਨਿਕੋ ਜਗ ਹੋ ਨ ਦਰਸੀ॥
 ਪੈ ਜਾਤਾ ਪੈ ਜੋ ਤਬ ਹੀ ਨਿਪ ਹੋਤ ਨਿਰੋਪਦ ਪਰਸੀ॥ ੮॥ ਦੋਹਾ॥ ਨਿਜ ਸ੍ਰਬ ਹਿਤ ਸਿਧਾ ਦ੍ਰਿਸਮੇ ਕਹ ਕਰੀ ਪ੍ਰਹਰ॥
 ਜਗ ਪਾਨਹੀ ਕਰਤਾ ਸੋ ਪਰਾ ਬ੍ਰਿਨੁ ਅਪਰਾਧ ਅਗਾਧ ਮਤਿ ਤ ਕੈ ਕਹਾ ਬਿਚਾਰਿ॥ ੯॥ ਤਬ ਤਕ ਹਲੈ ਨ ਗਏ ਜਨ ਪਾਏ॥ ਤਬ ਹੀ ਨਗ
 ਰੀ ਮਹਿ ਤੋਧ ਰਿਲਾਏ॥ ਯਹੁ ਕੁਕਰ ਕਿਯੋ ਬਿਨੁ ਦੋਖ ਹਿ ਮੁਖੈ॥ ਅਪਨੇ ਜਿਯ ਤਾ ਸਕ ਛੂਨ ਬਿਚਾਰੀ॥
 ੧੦॥ ਬ੍ਰਹਮਨ ਵਚਾ॥ ਦੋਹਾ॥ ਯਹ ਸੇਵਤ ਹੋ ਬਟ ਮੇਰੇ ਭੋਜਨ ਕੋ ਜਤਾ॥ ਮੈ ਅਪਰਹੁ ਅਕੁਲਾਇ ਕੈ ਕੀਨਿ ਸਾ
 ਕੈ ਪਾਤੁ॥ ੧੧॥ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਸਤ ਪ੍ਰਤਿ॥ ਸ੍ਰੀ ਗਤ ਛੰਦਾ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਬ੍ਰਹਮ ਰਿਖਰ ਜਬ ਖਨੈ॥ ਪਮਿਕ ਮਬਹੁ
 ਭਾਤਿ ਨ ਜਾਨੈ॥ ਕੋਨ ਦੰਡ ਦ੍ਰਿਸ ਕੋ ਦ੍ਰਿਸਦੀ ਜੈ॥ ਛਿੱਤ ਬਿਚਾਰ ਕਹੈ ਸੇਈ ਕੀ ਜੈ॥ ੧੨॥ ਸਭਾ ਸਦਵਾਚਾ ਕੋ
 ਸਪਕ ਹਤ ਹੋ॥ ਈਸ ਸੀਖ ਯਹ ਯਾਕਹ ਦੀ ਜੈ॥ ਚੁਕ ਹੀ ਨ ਅਰ ਕੋ ਭੂਨ ਕੀ ਜੈ॥ ਹੋ ਅੰਦੰਤੁ ਵਦੇ ਵਸ
 ਦਾਈ॥ ਜੰਤ ਤੰਤੁ ਸੁਨਿ ਜੈ ਰਾਪੁ ਰਾਈ॥ ੧੩॥ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਤੋ ਮਰੁ ਛੰਦਾ॥ ਸੁਨਿ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਹਿ ਕਛੁ ਦੰਤੁ॥ ਹਮ ਯਾ

੧੨੦

ਨਿਦੇਹਿਅਖੰਡਾਕਹਿਬਤਨਤੁੰਰੁਰੁਗਿਅਯਿਅਮਾਂਝਾਅਧਿਬਿਚਾਰਿ॥੧੪॥ਸ੍ਵਾਨਉਵਾਰਾਮੇਰੋਭਯੋ
ਕਰੋਯੋਰਾਮਚੰਦ੍ਰਾਨਿਤੁਮਾਂਝਿ॥ਕੀਜੈਦ੍ਵਿਜਯਾਹਿਮਠਪਤੀਐਰਦੰਡਸਬਛਾਂਡਿ॥੧੫॥ਨਿਸਿਪਲ

ਸਿਰੋਪਥਿ

ਕਾਛੰਦੁਪੀਤਪਹਿਰਾਇਪਟਬਾਂਧਸਿਰਸੋਪਟੀ॥ਬੋਰਿਅੰਗਅੰਗਰਾਗਜੋਰਿਬਹੁਧਾਗਟੀ॥ਪੁਰ
ਪਰਿਪਾਇਮਠਤਹਿਤਬਹੀਦਯੋਅੰਤਗਜਰਾਜਚਾਢਿਬਿੱਖਮਠਕੋਗਯੋ॥੧੬॥ਭੁਜੋਰੰਕਤੇਰਾਜਾਦ੍ਵਿਜ

ਸ੍ਵਾਨਦੁਆ
ਰੇਬ੍ਰਹਮਨੇਕੀਯੋ

ਕਰਮੇਸ੍ਵਾਨਕਰਤੁਭਾਭੋਗਨਲਰੋਭੋਗਦਨਬਜਤਦੁੰਦਭੀਦੁਆਰਾ॥੧੭॥ਸੁੰਦਰੀਛੰਦਾਬੂਝਤਲੋ
ਕਸਭਾਸੰਦਸ੍ਵਾਨਹਿ॥ਜਨਤਿਨਾਹਿਨਯਪਰਮਨਹਿ॥ਬ੍ਰਿਧੁਹਿਤੈਜੁੰਦਈਪਦਵੀਬਧਾ॥ਹੈਯਹਨਿਗ

ਕ੍ਰੋਧੀ

ਹੁਕੈਧੋਅਨੁਗ੍ਰਹਾ॥੧੮॥ਸ੍ਵਾਨਾਦੇਧਕਛੰਦਾ॥ਏਕਕੰਨੋਜਹੁਤੇਮਠਧਹੀ॥ਦੇਵਚਤੁਰਭੁਜਕੋਅਧਿਕ
ਹੀ॥ਤਪਹੁਕੋਭੂਬਡੇਜਬਅਵੈ॥ਅੰਗਭਲੀਰਚਨਾਨਿਬਨਾਵੈ॥੧੯॥ਜਾਹਿਨਕੇਸਵਕੋਭੂਨਅਵੈ॥

ਠਾਕੁਰਪਾਲਕੀ
ਤੇਨਾਓਠਾਵੇ

ਤਹਿਦਿਨਪਾਲਿਕੇਤੇਨਉਠਵੈ॥ਭੇਟਨੀਲੈਬਧਾਧਨੁਕੀਨੈ॥ਨਿਤਕਰੈਭਵਭੋਗਨਵੀਨੈ॥੨੦॥ਏਕੁ
ਦਿਨਾਇਕਪਹੁਜੋਆਯੋ॥ਭੋਜਨਤੋਬਹੁਕਾਂਤਿਸੁਨਈ॥ਤਹਿਪਰੋਸਾਨਿਕੋਪਤੁਮੇਰੋ॥ਬੋਲਲੁਖੋਹਿ

ਤਹੋਸਬਕੇਦੋ॥੨੧॥ਤਹਿਤਹਾਬਹੁਭਾਤਿਪਰੋਸਯੋ॥ਕੈਉਕਹੂੰਨਪਮਾਂਝਰਾਯੋਯੋ॥ਤਹਿਪਰੋਸ ੧੨੦

੧੭੧ ॥ ਹਿਨਾਮੁ ਸਿਧਿ ਸੁਰੇ ॥ ਬਿਦਾ ਬਿਨੈ ਦਰਤ ਪਰਮਾ ਵਿਧਾਨ ਪੁਰੇ ॥ ੩ ॥ ਧਮਾਧਿ ਕਾਧੁ ਏਕ ਦ੍ਰਿਸਤੀ ਰੀਨੇ ॥
ਸੰਕਲਪੁ ਦਵਤੁ ਪਾਤਿ ਹਿਰੇ ਰਲੀਨੇ ॥ ਬੰਦੀ ਬਿਨੈ ਦਗਨਿ ਕਾਨਿ ਦਿਲਾ ਸਕਾਰੀ ॥ ਪਵੈ ਦਸੰ ਸੁਦ੍ਰਿਸਤੈ
ਖਮਸੇ ਖਕਾਰੀ ॥ ੩੧ ॥ ਚਜਾ ਬਿਦੇਸ ਬਹੁ ਚਮੁ ਸਾਜਗਮੇ ॥ ਜੂਝੈ ਤਹ ਜੂਝੈ ਧਨ ਸੇਭ ਮੇਰੇ ॥ ਅਏਕ
ਹਾਲ ਕਿਲਕਲਾ ਦੁਤ ਕਲੇਸ ਕਾਰੀ ॥ ਲੀਨੇ ਗਏ ਪਲੈ ਜਹਾ ਏਤੁ ਪਰੀ ॥ ੩੨ ॥ ਧਰਮ ਰਾਜ ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰ
ਯਤ ਛੰਦਾ ਕਹੁ ਭੋਗਵੇ ਮਹਾ ਰਾਜ ਦੂਮੇ ॥ ਕਿਪੁ ਕਿਪੁ ਨੂੰ ਕਹੇ ਭੂਰਿ ਭੂਮੇ ॥ ੩੩ ॥ ਸੁਨੈ ਦੇਵ ਮੇਰੇ ਕਾਛੁ ਸੁ
ਧਨ ਹੀ ॥ ਕਹੈ ਆਪੁ ਹੀ ਪਾਪੁ ਜੇ ਮੇਰੇ ਮਾਹੀ ॥ ੩੪ ॥ ਧਰਮ ਰਾਜਾ ਕਰਮੇ ਤੇ ਦ੍ਰਿਸਤੀ ਜੁਧਾ ਮਾਧਿ ਕਹੀ ॥
ਸੁਤੈ ਨਿਤ ਸੰਕਲਪਾ ਬਿਤਾਪ ਹੀ ॥ ਜਿਏ ਦੁਸਰਾਂ ਭਾਨਿ ਬੇਸਮਾਨਿ ਲੈ ਲੈ ॥ ਮਹਾ ਪਾਪਾ ਬੇਤਿ ਹਰੇ
ਸੁਦੈ ਦੈ ॥ ੩੫ ॥ ਹੁਤੇ ਤੂੰ ਸਬੈ ਦੇਸ ਹੀ ਕੋ ਨਿਯੰਤਾ ॥ ਭਲੇ ਕੀ ਬੁਰੇ ਕੀ ਕਹੀ ਤੈ ਨ ਚਿੰਤਾ ॥ ਮਹਾਂ ਸੁਛ ਮਹੇਧ
ਰਮ ਕੀ ਬਤ ਦੇਖੋ ॥ ਜੇ ਤੋ ਪੁਨ ਕੀ ਨੈ ਤੋ ਤੇ ਪਾਪ ਲੇਖੋ ॥ ੩੬ ॥ ਦੋਹਾ ॥ ਕਾਲ ਸਰਪ ਸੇਸ ਮੁਣੀ ਜੇ ਸਬੈ
ਦਨ ਕੇ ਕਰਮਾ ॥ ਤਾਹੁ ਤੇ ਅਤਿ ਕਠਿਨ ਹੋ ਨਿਪਤਿ ਦਨ ਕੇ ਧਰਮਾ ॥ ੩੭ ॥ ਭੁਏ ਕੋਟ ਪਨ ਹਕ ਸੰਪੰਨ ਤੋ ਕੋ ॥
ਹੁਤੇ ਦੇਖ ਸੰਸਾਰ ਗਵੇ ਸੁਧ ਚਾਕੋ ॥ ਸਭੈ ਪਾਪ ਭੈ ਛੀਨ ਮੇਰੇ ਮੁਖ ਤਲੇ ਖੀ ॥ ਹੁਜੈ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਅਨਿਦ੍ਰਵ

ਸੰਗਤ ਕਰੇ
ਪਾਪੀ ਕੀ ਦ੍ਰਿ
ਖਾਕਾ ਸੰਗਤੀਆ

ਜਾਂਤਿ

॥੬॥ ੨੭ ॥ ਦੇਧਕਛੰਦਾ ਬੋਲਠੰਠੇ ਦਰਵਨ ਬਿਲਾਸੀ ॥ ਦ੍ਰਿਜਦੁਰਲਸੈਂ ਸਮੁਤਟਵਾਸੀ ॥
ਅਦਰਸੈਂ ਸੁਭਧੰ ਮਹਿ ਬੋਲਯੋ ॥ ਪੁਜਨਭੇਦ ਸਬੈ ਤਿਨ ਖੋਲਯੋ ॥ ੨੮ ॥ ਸ੍ਰੀਗਮਵਾਰਾ ॥ ਅਗਿਕਹੋਸੈ

ਸ੍ਰੀਗਮਵਾਰਾ
ਹਮਾਰੇ ਪਾਵ
ਸਹਤਰਾਜ
ਹਮਾਰਾ
ਨਿਭੈਯੋਇ
ਕੈਤਮਾਵਿਰੋ
ਪ੍ਰਾਣਹਾਜਰ
ਮਹਾਰੋ

ਈਅਮਇਸੁਦੀਜੈ ॥ ਅਗਿਮਨੇਰਥਪੁਰਨਕੀਜੈ ॥ ਜੀਵਤੁਸੈਂ ਸਬਰਾਜਤਿਹਾਰੋ ॥ ਨਿਰਭੈਰੈਭਵਲੋ
ਕਬਿਹਾਰੋ ॥ ੨੯ ॥ ਰੂਪਮਾਲਾਛੰਦਾ ॥ ਚਪਦੀਸਤਰਵਹੇਸੈਭੈਸਭੈਇਹਬਾਰਾ ॥ ਈਜਾਗਮਸੰਗਮ
ਦਿਕਹੈਅਨੇਕਪ੍ਰਕਾਰਾ ॥ ਧੰਮਧੰਮਨਦੈਗਏਪਦਪਦਮਕੇਧਯਾਇ ॥ ਜਨਮਜੁਪਭਯੋਧੈ ॥ ਕੁਲਦ੍ਰਿਸ਼੍ਟ
ਹੀਮਨਗਇ ॥ ਪਾਦਪਦਮਪ੍ਰਨਮਹੀਭਏਸੁਧਸੀਰਖਹਥਾ ॥ ਸੁਧਲੋਚਨਰੂਪਦੇਖਤਹੀਭਏਮੁਨਨਾਥਾ ॥
ਨਾਸਿਕਰਸਨਾਵਿਜੁਧਾਭਈ ॥ ਹੀਧਸੁਖੰਮਾ ॥ ਕਰਨਕੀਜੈ ॥ ਸੁਧਸਬਦਹਿਸੁ ॥ ਨਾਇਧੰਧੰਮਾ ॥ ੪੦ ॥ ਪੀਠਿ
ਰਿਖਵਾਰਾ ॥ ਮਹਾਟਛੰਦਾ ॥ ਤੁਮਹੋਸਬਲਾਇਕਸ੍ਰੀਗਪ੍ਰਨਾਇਕਭੀਪਮਾਦੀਜੈਕਹਾ ॥ ਮੁਨਮਨਸਹੰਤਾ ॥
ਜਗਤਨਿਭੰਤਾ ॥ ਅਗਿਨਅੰਤਨਜਾਹਿ ॥ ਮਹੋਲਵਨਾਸੁਰਜੈਸੇਮਧੁਮੁਰਮਹੇਸ੍ਰੀਗਪ੍ਰਨਾਥਾ ॥ ਜਗਜ
ਯਰਸਭੀਨੇਸ੍ਰੀਸਿਵਦੀਨੇਸੁਲਹਿਲੀਨੇਹਥਾ ॥ ੪੧ ॥ ਏਹਾ ॥ ਯਾਕਹਿਮੇਲਤੁਸੁਲਯਹਿਸੁਨਿਜੈ ॥ ਤਿਭਵ
ਨਗਇ ॥ ਤਹਿਯੁਮਰਕਰਸਰਬਥਾਵਕੇਹੀਕਰਜਾਇ ॥ ੪੨ ॥ ਦੇਧਕਛੰਦਾ ॥ ਦੇਵਸਬੈਨਗਹਾਰਿਗਏਜੁ ॥

ਪੀਠਿ
ਦਿਰਘੇ
ਦੁਲੇ

ਸ

੧੨੨ ਐਗਜਿਤੇਲਾਦੇਵਭਏਤੁਸੀਭ੍ਰਿਗਨੰਦਨਜੁਪਨਮਚੁਯੋਸਕਰਕੇਗਨਸੇਵਕਛੁਡੇਯੋ॥੪੩॥ਦੋਹਾ॥ਪਦਾ
ਰੁਪਮਕੋਦਏਮਬਰਮੰਡਲਅਧੁਬਾਧਿਬਸਨਪਵਹੀਬਿਨਬਸੇਅਤਿਪਪ॥੪੪॥ਸ੍ਰੀਰਾਮਵਾ
ਚਦੋਹਾ॥ਰਛਾਹੀਗੇਸਤੁਪਨਕੇਸਤਤਮਕੋਸਬਪਲਾਵਾਸੁਦੇਵਦੈਰੰਛਹੋਰੇਤੁਮਕੋਤਿਹੀਕਲਾ॥੪੫॥
ਭੁਜੰਗਪ੍ਰਯਤਛੰਦਾਚਲੇਬੋਗਸਤੁਪਨਤਕੋਸੀਪਗੋਵਹੈਦੇਸਤੋਭਵਤੋਹੈਰਾਮਘੋਅਹੰਸੁੰਧਬ੍ਰਿਦ
ਬਨੀਭੂਭਲੀਹੈਤਾਨਿਤੰਮਾਮੇਹੀਵਿਹਾਥਿਲੀਹੈਯਹੈਜਾਨੀਭੂਮੇਵਿਜਾਨੀਮਾਨੀਦੀਨੀਬਸੈਜੜ
ਤੁਛਸੀਬ੍ਰਿਦਾਪ੍ਰਯਪ੍ਰੇਮਭੀਨੀਸਨੋਦਾਨਿਕੀਭਭੁਜੋਜੀਅਜਘੋਅਹੰਦੇਵਕੇਸੁਲਤਕੋਨਲਗੋਵਿਦ ਰਿਸਕ
ਦੈਚਲੇਰਾਮਪੈਸੜਹੰਤਾਚਲੇਸਬਾਬੀਰਬੀਜੰਧਰੰਤਾਚਤੁਰਧਾਰਮੂਚਾਭੀਰਗਜੈਬਜੈਦੰ
ਦਭੀਦੀਹਦਿੰਗੰਤਲਜੈ॥੪੬॥ਦੋਹਾ॥ਕੇਸਵਬਸਚਬਰਹੋਰੁਪਬਰਕੇਬਰਵੀਰਲਵਨਸੁਰਕੇਜ
ਲਵਨਸੁਰਕੇਜਮਨਜੋਮੇਲੇਜਮੁਨਤੀਰਾ॥੪੭॥ਮਨੋਰਮਛੰਦਾਲਵਨਸੁਰਅਣਿਗਮੇਜਮੁਨਤਾਅਵਿਲੋਕਹਸੋ
ਰੁਪਨੰਦਨਕੇਭਟਾਧਨੁਬਨਲੀਯੋਨਿਕਸੇਰੁਪਨੰਦਨਮਦਭੇਗਜਕੋਸੁਤਕੋਸਰਕੇਜਨਾ॥੪੮॥ਲਵ ਕੇਹਰ
ਰੁਤਦੇਵਾਰਾਸੁਮਤੋਤੋਤੰਤੀਹਭੂਲਅਏਬਡੇਭਗਮੇਰੋਬਡੇਭਛਪਛੇਸਤੁਪਨਵਚਾਮ ੧੨੨

ਲਵਨਸੁਰ
ਕੇਸਵ
ਦਾਨੇਅਤਰ
ਸਤੁਪਨਜੀ
ਜੋਰੁਪ
ਨਕੇਹ

ਜਾਤੰਤਿਰਦੇਵ

ਕਛੁਸਿਛਾਕੈਂਮਦੇਹੁੰਤੁਮੇਹਯਭਿੱਛਾਚਿਤਵਿਚਰਪਰੈਸੋਈਕੀਜੈਦੇਸੁਹਮੇਨਕਛੁਅਬਦੀਜੈ॥੨

ਸੁਧੀਦ ਬਿਪ੍ਰਬਾਲਨੀਕੀਸੁਨਿਬਨੀ॥ਕੂਪਸੁਹਸੁਤਭੇਅਭਿਮਨੀ॥ਬਿਪ੍ਰਪਤਅਬਸੀਸਸੰਪਰੋਹਾਖਿਲੇਹਅਬਤ

ਹਿਪੁਕਠੈ॥੧੩॥ਲਵਾਸੁਗੀਵਕਹੰਤੁਮਸੋਹਣਮੰਧੋ॥ਤੋਕੋਅਬਕਾਇਰਜਾਨਤਛੋਰੋ॥ਬਾਲੀਤੁਮਕੋਸਬਨ

ਚਨਚਾਏ॥ਮੇਸੋਹਨੁਅਬਕਮੇਮੰਡਨਾਏ॥੧੪॥ਫਲਹੀਨਸੁਤਭੇਬੰਨਚਲਾਏ॥ਅਤਿਬਾਤਕੁਮੇਬਹੁਪ

ਮੁਹਸੁਯੋ॥ਤਬਦੇਰਕੈਬੰਨਬਿਭੀਖਣਲੀਨੋ॥ਲਵਤਹਿਵਿਲੋਕਤਿਹੀਹਸਿਦੀਨੋ॥੧੫॥ਸੁੰਦਰੀਛੰਦੁਆ

ਉਬਿਭੀਖਨਤੁਰਿਪਦੁਪਨੈ॥ਕਤੁਹੀਭਲਕੋਕਿਲਭੁਪਨਾ॥ਜੂਝਹੈਜੁਭਲੇਭਯਜੀਕੋ॥ਸਤੁਹਿਅਯਨਿਮਿਲੇ ਜਧੋਨਥਾ

ਤੁਮਨੀਕੋ॥੧੬॥ਦੇਵਬਧੁਜਬਹੋਹਰਿਲਯੋ॥ਕਮੋਤਬਹੀਤਜਿਤਹਿਨਅਯੋ॥ਜੋਅਪਨੇਜਯਕੇਰਹਾਏ॥ ਤੋਤੋਰੋਵਾਨਰੋ

ਛੁਦਸਬੈਭਲਛਿਦਬਤਾਏ॥੧੭॥ਦੇਹਾਜੇਠੇਭੈਯਾਅੰਨਦਾਜਾਪਤਾਸਮਾਨਾਤਾਕੀਤ੍ਰਿਯਤੈਲੋਕਹੀ

ਪਤਨੀਮੰਤੁਸਮੰਨ॥੧੮॥ਕੋਜਨੈਕੋਬਾਹਤੈਕਹੀਨਹੁੰਮਾਏ॥ਸੋਈਲੋਪਤਨੀਕਹੀਸੁਨਿਪਧਨਿਕੇਰਾਏ॥

੧੯॥ਸਿਹਰੀਜਗਤੀਹਿਸਾਵਤਹੈ॥ਰਧੁਬੀਸਹਿਪਧਨਸਾਵਤਹੈ॥ਧਿਕੁਤੇਕੋਤੂੰ॥ਜਹੂਜੁਜਿਯੈ॥ਖ

ਲਜਾਇਹਲਹਲੁਕਮੋਨਪੈਯੈ॥੨੦॥ਕਛੁਹੈਅਬਤੋਕਦੁਲਜਾਹੀਯੈ॥ਕਹਿਕੋਨਵਿਚਹੁਹਬਿਯਰਾਹਿਯੈ॥

ਬਸੀਗੁਮੁ ॥ ੪ ॥ ਸ੍ਰੀਗੁਮੁ ॥ ਜੋਨੁਪਕਰੋਕਰੋ ॥ ਬਿਨੁਬਿਪੁਬੇਖਵਿਲੋਕਿ ॥ ਬੇਗਬੀਰਕਬਾਕਹੋਸਬਅਪ
 ਨੀਹਿ ॥ ੫ ॥ ॥ ੬ ॥ ॥ ੭ ॥ ॥ ੮ ॥ ॥ ੯ ॥ ॥ ੧੦ ॥ ॥ ੧੧ ॥ ॥ ੧੨ ॥ ॥ ੧੩ ॥ ॥ ੧੪ ॥ ॥ ੧੫ ॥ ॥ ੧੬ ॥ ॥ ੧੭ ॥ ॥ ੧੮ ॥ ॥ ੧੯ ॥ ॥ ੨੦ ॥ ॥ ੨੧ ॥ ॥ ੨੨ ॥ ॥ ੨੩ ॥ ॥ ੨੪ ॥ ॥ ੨੫ ॥ ॥ ੨੬ ॥ ॥ ੨੭ ॥ ॥ ੨੮ ॥ ॥ ੨੯ ॥ ॥ ੩੦ ॥ ॥ ੩੧ ॥ ॥ ੩੨ ॥ ॥ ੩੩ ॥ ॥ ੩੪ ॥ ॥ ੩੫ ॥ ॥ ੩੬ ॥ ॥ ੩੭ ॥ ॥ ੩੮ ॥ ॥ ੩੯ ॥ ॥ ੪੦ ॥ ॥ ੪੧ ॥ ॥ ੪੨ ॥ ॥ ੪੩ ॥ ॥ ੪੪ ॥ ॥ ੪੫ ॥ ॥ ੪੬ ॥ ॥ ੪੭ ॥ ॥ ੪੮ ॥ ॥ ੪੯ ॥ ॥ ੫੦ ॥ ॥ ੫੧ ॥ ॥ ੫੨ ॥ ॥ ੫੩ ॥ ॥ ੫੪ ॥ ॥ ੫੫ ॥ ॥ ੫੬ ॥ ॥ ੫੭ ॥ ॥ ੫੮ ॥ ॥ ੫੯ ॥ ॥ ੬੦ ॥ ॥ ੬੧ ॥ ॥ ੬੨ ॥ ॥ ੬੩ ॥ ॥ ੬੪ ॥ ॥ ੬੫ ॥ ॥ ੬੬ ॥ ॥ ੬੭ ॥ ॥ ੬੮ ॥ ॥ ੬੯ ॥ ॥ ੭੦ ॥ ॥ ੭੧ ॥ ॥ ੭੨ ॥ ॥ ੭੩ ॥ ॥ ੭੪ ॥ ॥ ੭੫ ॥ ॥ ੭੬ ॥ ॥ ੭੭ ॥ ॥ ੭੮ ॥ ॥ ੭੯ ॥ ॥ ੮੦ ॥ ॥ ੮੧ ॥ ॥ ੮੨ ॥ ॥ ੮੩ ॥ ॥ ੮੪ ॥ ॥ ੮੫ ॥ ॥ ੮੬ ॥ ॥ ੮੭ ॥ ॥ ੮੮ ॥ ॥ ੮੯ ॥ ॥ ੯੦ ॥ ॥ ੯੧ ॥ ॥ ੯੨ ॥ ॥ ੯੩ ॥ ॥ ੯੪ ॥ ॥ ੯੫ ॥ ॥ ੯੬ ॥ ॥ ੯੭ ॥ ॥ ੯੮ ॥ ॥ ੯੯ ॥ ॥ ੧੦੦ ॥ ॥

ਜੇਨੇਸਸਤ
 ਸ੍ਰੀਗੁਮੁ ॥ ੪ ॥
 ਜੀਲੇਪਕਰੋਸੇ
 ਸੇਤੁਸਦੀਏ ॥

ਲਵੇਨੇਸੇਦਰ
 ਨਾਕਰੋਕੇਰੋ
 ਬਤਕਰੀ

ਹਨੁਮਾਨਨੈਕਾ
 ਅਗਦਕੀ
 ਉਤੁਸਦਾਚੇ

੧੩੦ ਬਾਨ ਨਵੇਲੇ ॥੧੩॥ ਬਾਨ ਨਿਭੇ ਦਰਹੀ ਸਬ ਦੇਹੀ ॥ ਬਾਨ ਰਤੇ ਬਰਹੀ ਭੁੱਖੇ ਸੇਹੀ ॥ ਭੂਤ ਲਮੇ ਸਰਮਾਹ ਉਭਯੋ ॥ ਖੇਲ ਕੀ ਕਿ
 ਦਕ ਕੋ ਪਦ ਪਯੋ ॥੧੩॥ ਸੋਭਤ ਹੈ ਅਧ ਉਰਧ ਅਯੋ ॥ ਤੋਤ ਬਟਾਨ ਟੋਕੇ ਨਤ ਸੋ ॥ ਜਾਨ ਕਹੂੰ ਨਹਿ ਤੇ ਉਤ ਪਵੈ ॥ ਗੋਬਾਲ ਸਿੰਘ ^{ਗਇਆ ਬਲ}
 ਤੁਦ ਸੇ ਦਿਸ ਪਵੈ ॥੧੪॥ ਬੋਲ ਪਟੇ ਜੁਭੇ ਸੁਰਤੀ ॥ ਦ੍ਰੋਹ ਜੇ ਅੰਕੁਸੀ ਕੋ ਸਹੀ ॥ ਹਾਥ ਪਾਨਾ ਇਕ ਹੋ ਜਨ ਤੋਰੇ ॥ ਬਾਲ ਕਦ ^{ਬਾਜੀ ਵਿਖੇ}
 ਰਬੇ ਗਰਬ ਜੋ ਸਬ ਮੇਰੇ ॥੧੫॥ ਦੀਨ ਬੁਨੀਜ ਨ ਕੀਜ ਬਬਾਨੀ ॥ ਜੀ ਕਹੁ ਨ ਲਵ ਬਾਨ ਨਾਨੀ ॥ ਛਾਡਿ ਦਿਯੋ ਗਿਰਿ ^{ਜੀਤ}
 ਭੂਮਿ ਪਰੇਈ ॥ ਬਿਹਬਲ ਦ੍ਰੋਹ ਅਤਿ ਮਨੋ ਮੋਈ ॥੧੬॥ ਸੈਯਾ ॥ ਭੈਰਵ ਸੇਭਤ ਭੂਰੇ ਬਲ ਖੇਤ ਖਰੇ ਕਰ ਵਲ ਕਰੇ ਕੈ ॥ ਰੂਹੇ
 ਭਾਏ ਭਰੇ ਨ ਭੂਪਰ ਭੂਪਨ ਟੋਟੇ ॥ ਇਭ ਕੇਰ ਅਰੇ ਕੈ ॥ ਰੋਸ ਸੇ ਖਗ ਨ ਕੁਸ ਕੇ ਸਵਭੂਮਿ ਗਿਰੇ ਨ ਕਟੇ ਹੁਗਰੇ ਕੈ ॥ ੩
 ਮਬਿਲੇ ਕਿ ਕਾਜੇ ਸਮ ਅਦੁਤ ਖਾਏ ਮਰੇ ਨਗਨ ਗਮ ਰੇ ਕੈ ॥੧੭॥ ਬਾਨ ਰਹਿੰ ਛਾਤਿ ਤੇ ਨਿਸਰਹੀ ॥ ਸੇ ਨ ਸਬੈ ਇਕ ਬਰ
 ਸੰਪਾਹੀ ॥ ਬਾਨ ਬਿਧੇ ਸਬ ਹੀ ਜਬ ਜੋਏ ॥ ਸਿੰਦ ਨ ਮੈਂ ਰੁਪ ਨ ਦਿਨ ਸੋਏ ॥੧੮॥ ਭੂਪ ਮਾਲਾ ॥ ਰਹੁ ਜੋ ਇਕੇ ਸਵ ਸੀਸ ਤੁ
 ਰਨ ਸੇ ਗਹੇ ਜਿਭ ਲੇ ਤਲੇ ॥ ਹਨਵੰਤ ਸੇ ਅਰਜ ਮਵੰਤ ਹਿ ਬਾਜਿ ਸੋ ਗਾਸਿ ਲੈ ਰਲੇ ॥ ਰਨ ਜੀਤ ਕੈ ਲਾਹ ਸਾਥ ਲੈ
 ਸੀਟਾ ॥ ਤਕੈ ਕੁਸੁ ਪਾਧੇ ॥ ਸਿੰਘ ॥ ਪਕੈ ਨ ਲਗਾ ॥ ਏਅਨ ॥ ਸੀ ॥ ਗੋਦ ਦਵੈ ਪਰੇ ॥੧੯॥ ਇਤਿ ਗ੍ਰੀਮਤਿ ਸਕਲ ਲੋਕ
 ਲੋਚਨ ਰੋਗੇ ਹਿਤ ਅਨਿਸੀ ਗਮ ਰੇ ਦਰੰਦ ਕਾਧਾ ॥ ਸਭ ॥ ੨੬ ॥ ਅਸਾ ਦਸਿ ਸਤਿ ਪ੍ਰਕਾਸ ॥੨੦॥ ਚੀਨਿ ਦੇਵ ੧੩੦
 ॥ ਦੋ ॥ ਓਤਾਲੀ ਸਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ ਮੇਰਾ ਮਵੰਤ ਹਨਵੰਤ ॥
 ॥ ਕੋਲ ਵਕੁਸ ਲੋਕਾ ਦੇਵੇ ਸੀਤਾ ਸਤ ॥ ੨ ॥

ਹਰੇਬਿਰੂਪਣਦੇਖਿਕੈਹਨੁਵੰਤਾ ॥ ਤੁਹੈਬਿਪਵਾਰਤੁਮਕਰਮਕੀਨਦੁੰਤਾ ॥ ਬਪਕੈਅਬਮਾਰਕੈਰਨਮਹਪ
ਤਸੇਪਾਰਹਾਅਨੀਯੋਹਨੁਵੰਤੁਬਪਨਅਨੀਯੋਮੋਗਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਮਤੁਮਬਕਾਕੀਕਰੀਬਿਪਵਾਣਕੀਵਾਰਾਮੇ
ਤੈਐਰਨਪਪੀਜਾਏਬੰਸਕੁਠਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਪਪਕਾਰਤਬਪਹਿਜੈਰਾ ॥ ਲੋਕਚਤੁਰਦਸੰਠਰਨਪੈਰਾ ॥ ਰਾਨਕਮਾਰ
ਕਾਹੈਨਾਹਿਕੋਊ ॥ ਜਰਜਜਾਇਕਾਵਹੁਦੇਊ ॥ ੩ ॥ ਕੁਸਾਮੇਕਹਿਦੇਖਕਾਕਾਹਿਮਾਤਾ ॥ ਵਧਿਲਿਯੋਜੁਸੁਮੈ
ਜਬਕੂਤਾ ॥ ਹੋਤੁਮਹੀਤਿਹਬਪਣਯੋ ॥ ਰਮਪਿਤਕਬਮੋਹਿਸੁਨਯੋ ॥ ੪ ॥ ਦੋਹਾ ॥ ਮੋਹਿਵਿਲੋਕਿਵਿਲੋਕਿਕੋ
ਰਬਪਰਸੇਏਗਾ ॥ ਜੀਵਤਛਡੇਹੁਪਮੇਮਾਤਾਕਗਬਿਸਰਾਮਾ ॥ ਆਇਗਏਤਬਹੀਮਨੀਨਾਇਕਾਸ਼ੀਰਪਨੀ
ਦਨਕੇਗੁਣਗਾਇਕਾ ॥ ਬਾਤਬਿਚਾਰਿਕਹੀਸਗਰੀਕਸਾ ॥ ਦੁਖਕਿਯੋਮਨਮੈਕਲਅੰਕਸੁ ॥ ੫ ॥ ਮੁਨੀਕੀਜੈ
ਨਬਿਤੁਬਨਮੰਤਤਸੀਤੇ ॥ ਭਾਵੀਕਬੁੰਨਮਿਟੈਸੁਭਗੀਤੇ ॥ ਤੂਤੋਪਤਿਦੇਵ ॥ ਨਿਕੀਗੁਰਬੇਟੀ ॥ ਤੇਹੀਜਗਮਿਤ
ਕਾਵੰਤਰਟੀ ॥ ੬ ॥ ਸਿਗਰੇਰਨਮੰਡਲਮਾਣਗਏ ॥ ਅਵਿਲੋਕਤਹੀਭਯਭੀਤਭਏ ॥ ਦੁਹੁਬਲਕਕੈਅਤਿ
ਅਦਭੁਤਵਿਲਾਮਾ ॥ ਅਵਿਲੋਕਿਭਯੋਮੁਨਿਕੇਮਨਮੈਸੁਮਾ ॥ ੭ ॥ ਕੋਊਸੋਇਤਸਾਲਿਲਨਰਬਨਰਸਲਿਲਚਰ
ਗਿਰਿਬਲਸੁਤਾਬਿਪਬਿਭੀਖਨੁਡਾਇਯੋ ॥ ਰੁਚਰਪਤਾਕਾਬਗੀਬਾਡਵਾਅਨਲਸਮਰੋਗਾਰਿਪਜਾਮਵੰਤੁਕੇ

੧੩੧ ਸਵਬਿਚਰਮੈ॥ ਬਾਜਿਸੁਰਬਾਜਸੁਰਬਾਜਿਸੇਅਨੇਕਗਜਤਹਬਾਸਾਧਇਵੇਅਮ੍ਰਿਤਨਿਹਾਰਮੈ॥ ਸਿਭਤ
 ਸਹਤਸੇਖਰਮਚੰਦ੍ਰਕਸਲਵਜੀਤਿਕੈਸਮਹਸਿਪੁਸਚੈਹੁੰਸੁਧਮੈ॥ ੧॥ ਸੀਤਾਜੁਦੇਹਾਅਨਸਾਬਾਰਾ
 ਕਮਲਜੋਮੇਰੇਮਨਰਾਮ॥ ਤੋਸਬਸੇਨਜੀਉਨੈਹੋਇਪਗਿਨਬਿਰਾਮ॥ ੨॥ ਜੀਉਉਕੈਸਭਸੇਨਸਭਗੀਕੈਸਵ
 ਜੇਵਤੁਤੇਜਨਜਗੀ॥ ਸਜੇਸੁਤਸੀਧਹਿਲੈਸੁਖਬਾਗੀ॥ ਰਾਪਵਕੈਮਨਿਪਾਇਨਪਾਗੀ॥ ੩॥ ਸੇਦਰਸੁੰਦਰਿ
 ਪੁਰਮਿਲੇਜਬਾਬਰਖਾਬਰਖੀਸੁਰਫੂਲਨਿਕੀਤਬਾ॥ ਬਹੁਪਾਇਵਦੰਦਭਿਕੇਗਨਬਾਜਤ॥ ਦਿਗਪਾਲ
 ਗਮੰਦਨਕੇਮਨਲਾਜਤ॥ ੪॥ ਦੇਧਕਛੰਦਾ॥ ਰਾਮਦੇਵਤੁਮਗਰਬਪ੍ਰਾਗੀ॥ ਨਿਤਮਤੁਛਅਤਿਬੁਧਿਹਮਾਗੀ॥
 ਜੁਪਦੇਵਭੁਮਤੋਕਹਿਅਯੋ॥ ਦਸੁਜਨਿਪ੍ਰਭਮਰਭਾਲਯੋ॥ ਸੁੰਦਰੀਸੁਤਲੈਸਹੋਦਰਬਾਜਿਲੈਸੁਖਪਾਇ॥
 ਸਾਬਲੈਮੁਨਿਬਲਾਮੀਕਹਿਦੀਹਦੁਖਨਜਾਇ॥ ਰਾਮਧੰਮਚਲੇਭਲੇਜਸੁਲੋਕਲੋਕਪਛਾਇ॥ ਭਾਂਤਿਭਾਂਤਿਸੁ
 ਦੇਸਕੇਸਵਦੰਦਤੀਨਿਬਜਾਇ॥ ੫॥ ਭਠਕਲਛਮਨਸਰ੍ਹਾਪੁਰਭੀਰਟਹਤਜਤ॥ ਚੋਰਛਹਤਹੈਦੁੰਦਿ
 ਸਿਪਤੁਉਤਮਗਤ॥ ਛਤ੍ਰਹੈਕਹਿਵੇਕੈਸੁਭਸੇਭਜੈਬਰਭੇਦਾ॥ ਅੰਤਦੰਤਛਦੇਪਦੈਜਯਸਬਦਦੇਵਨਿਦੇ
 ਦੇਵ॥ ੬॥ ਜਗਬਲੀਰਪਨਾਇਕਾਦੇ॥ ਧੰਮਨਿਧੰਮਨੀਹੋਤਦੁਆਏ॥ ਸ੍ਰੀਮਥਲੇਸਸੁਤਬਰਭਗੀਸਮੇ ੧੩੨

ਸੁਤਸਾਸਨਿਕੋਪਗਲਾਗੀ॥੧॥ਚਰਪੁਤ੍ਰਵੈਪੁਤ੍ਰਸੁਤਕੋਸਲਮਾਤਬਦੇਖਿ॥ਪਾਯੋਪਰਮਾਨੀਦਮਨਦਿਗਪਲ
 ਨਸਮਲੇਖਿ॥੧੫॥ਜਗਮਪੁਰਨਕੋਰਮਾਪਤਿਦੇਤਦਨਅਸੇਖਾ॥ਹੀਰਨੀਰਜਰੀਰਮਾਨਿਕਬਗਖਿਬਰਦ
 ਬੇਖਾ॥ਅੰਗਰਗਤਵਗਬਾਗੇਠਲੇਭਲੇਬਹੁਭਾਂਤਿ॥ਭੋਨਭੂਖਿਨਭੂਮਿਭਾਜਨਭੂਰਬਾਸਰਹਾਤਿ॥੧੬॥ਏ
 ਕਾਮਾਯੁਤਗਜਬਾਜਿਦੈਤੀਨਸੁਰਭਿਸੁਭਵਰਨ॥ਏਕਏਕਬਿਪ੍ਰਹਿਦਏਕੇਸਵਸੁਤਸੁਵਰਨ॥੧੭॥ਦੇ
 ਵਅਦੇਵਨਰਦੇਵਅਰੁਜਿਤਨੇਜੀਵਤ੍ਰਿਲੋਕਿ॥ਅਨਭਾਯੋਦਿਯੋਸਬਨਿਕੋਕੀਨੋਸਬੈਅਸੋਕ॥੧੮॥ਅ
 ਪਨੇਅਰੁਸੇਦਹਨਿਕੇਪੁਤ੍ਰਵਿਲੋਕਿਸਮੰਨ॥ਨਾਹੇਨਾਹੇਦੇਸਕੇਨ੍ਰਿਪਤਿਕਰੇਭਗਵਨ॥੧੯॥ਕੁਸਲਵਅ
 ਪਨੇਭਰਬਕੇਨਦਨਪੁਖਕਰਤਿਛਾਲਛਨਕੇਅੰਗਦਭਏਚਿਤ੍ਰਕੇਤੁਰਣਦੋਛ॥੨੦॥ਛੰਦਭੁਜੰਗਪ੍ਰਯਾ
 ਤਾਭਲੇਪੁਤ੍ਰਸਤ੍ਰਪਨਵੈਦੀਯਯੇ॥ਸਦਾਸਾਧੁਰੇਬਡੇਭਗਪਾਏ॥ਸਦਾਮਿਤ੍ਰਪੋਖੀਹਨੈਸਤ੍ਰਛਤੀ॥
 ਸੁਬਹੈਬਰੇਦੁਸਰੇਸਤ੍ਰਪਾਤੀ॥੨੧॥ਦੋਹਾ॥ਕੁਸਕੋਦਈਕੁਸਾਵਤੀਨਗਰੀਕੋਸਲਦੇਸਾ॥ਲਵਕੋਦਈਅ
 ਵੰਤਕਾਉਤੰਭਉਤਮਵੇਸਾ॥੨੨॥ਪਸਰਮਪੁਖਕਰਕੋਦਈਪੁਸਕਰਾਵਤਿਨਾਮਾਤਿਛੰਦਸਿਲਾਤਿਛੰਦਿ
 ਦਈਲਈਜੀਤਸੰਗਾ॥੨੩॥ਅੰਗਦਕੋਅੰਗਦਨਗਰਦੀਨੋਪਸਰਮਓਹਾਚਿਤ੍ਰਕੇਤਰੰਝਵਛੀਲੀ

੧੩੨ ਨੀਉਤਰੇਯੋ ॥੨੪॥ ਅਬਰਾਦਈਸੁਬਪਦੇਪੁਰਨਪਵਨਗਾਥਾ ॥ ਸਤੁਪਤਕੋਲਿਪਕਰਮੋਸਬਦੀਪਨਰਪੁਨਾਬਾ ॥
 ੨੫॥ ਛੰਦਾਇਹਭੰਮੁਸੁਗਛਿਤਭੂਮਿਭਟੀ ॥ ਸਬਪਤ ॥ ਭਤੀਜਨਿਬਾਇਦਈ ॥ ਸਬਪਤਮਹੰਪਤਬੋਲਲਿਯੋ ॥
 ॥ ਬਹੁਤਨਿਕੋਓਪਦੇਸਦਿਯੋ ॥ ੨੫॥ ਚਮਰਛੰਦਾ ਬੋਲਿਏਨਤੂਠਈਠਮੁਛਸੋਨਕੀਜਈ ॥ ਦੀਯੀਏਸੁਬਾ ॥
 ਤਤਤਭੂਲਹੁਨਲੀਜਈ ॥ ਨੇਹਤੋਰਿਏਨਦੇਹੁਦਮਮਤਮਿਕੋ ॥ ਜਤਤਤਤਤਪਤਯਹੁਨਾਹਿ ॥ ਮਿਕੋ ॥
 ੨੬॥ ਨਗਚਾਜੁਨਖੇਲਏਕਤੁਬਨਬੇਦਹੋਛੰਦਾ ॥ ਅਮਿਕੁਭੂਮਿਮੇਰਮੇਨਾਅਭੰਛਭਛੀਏ ॥ ਕਰੋਨ ॥
 ਮੰਤ੍ਰਮੁਛਸੋਨਗੁਛਮਤਖੋਲੀਏ ॥ ਸਪਤਹੋਹੋਜੈਠੀਮਠੀਨਸੋਨਬੋਲੀਏ ॥ ੨੭॥ ਬ੍ਰਿਥਨਪੀੜੀਏਪੁਜਾ ॥
 ਹਿਤੁਸਮਨਪਾਗੀਏ ॥ ਅਗਧਸਾਧੁਬੁਝਿਕੈਜਬਾਧਾਧਮਾਗੀਏ ॥ ਕੁਦੇਵਦੇਵਨਰਕੇਨਬਾਲਾਬਿਤਲੀਜ ॥
 ਈ ॥ ਬਿਰੋਧਾਧਿਪ੍ਰਬਸਸੋਸੁਪਨਤੁਨਕੀਜਈ ॥ ੨੮॥ ਭੁਜਗਪੁਜਾਤਛੰਦਾ ॥ ਪਰੇਵਦਮਕੋਤੋਵਿਖ ॥
 ਪ੍ਰਯਲੇਖੋ ॥ ਗੁਰਸੁਨਿਜਮੋਜੀਪਰਸੁਨਿਦੇਖੋ ॥ ਦਰੋਕਮਲੋਧੈਮਹਾਂਲੋਭਮੋਹੋ ॥ ਤੁਜੈਗਰਬਕੋਸਰਬ ॥
 ਦਾਇਤਛੋਭੋ ॥ ਜਸੈਸੀਗੁਰੋਨਿਗੁਰੋਤੁਯਯੋਧਾ ॥ ਕਰੋਸਪੁਸੰਸਗਜੇਬੁਧਬੋਧਾ ॥ ਐਧਮੀਨਕੂਰੈ ॥
 ਸੋਹੁਜਿਨਭੰਛਾ ॥ ਹਿਤੁਹੋਇਸੋਧਮਿਜੇਦੇਇਸਿਛਾ ॥ ੨੯॥ ਸ੍ਰਿਪ੍ਰੀਤੁਵਾਦੀਪਰਸੁਬਿਯੋਗੀ ॥ ਕਰੋਬਿਪੁਲੇ ॥ ੧੩੨

ਬਾਕ

੭੬ ਜਸੀਰ ਮਹਿਲਾ ਪਤੀ ਸੋ ਤਜੇ ਦੇ ਸਕੋ ਕੀ ਸਜੇ ਜੁਧ ਮੇਸੋ ॥ ੫੨ ॥ ਲਵਨ ਸੁਰਵਾਰਾ ਵਹੈ ਰਾਮ ਰਾਜਾ ਦ
 ਸੰਗੀ ਵਹੀਤਾ ॥ ਸੁਤੇ ਬੀਧ ਮੇਰੇ ਸੁਰਗੁਨੀ ਨਿਰੰਤਰ ॥ ਜੁਤੇ ਤੇਰੇ ਵੇਕੋ ਕਰੇ ਚਿੰਤ ਭਾਯੋ ॥ ਮਹਾਂ ਦੇਵ ਕੀ ਸੇ ਮਹਾਂ ਦੇ
 ਰਿਪਾਯੋ ॥ ੫੩ ॥ ਭਏ ਲੁਧ ਦੇ ਉਦੈ ਜੁਧ ਰੰਤਰ ॥ ਦੁਵੈ ਅਸਤੁ ਸਸਤੁ ਪ੍ਰਯੋਗੀ ਨਿਰੰਤਰ ॥ ਬਲੀ ਬਿੰਨ ਮੀ
 ਧੀਰ ਸੇਭ ਪ੍ਰਕਾਸੀ ॥ ਨਸਜੇ ਹਰਖ ਰੇਉ ਨ ਬਰਖੇ ਬਿਲਾਸੀ ॥ ੫੪ ॥ ਸਤੁ ਘਨੁ ॥ ਲਵਨ ਸੁਰਗ ਸਿਵ ਸੁਲਾਖੀ
 ਨ ਅੰਗ ਨ ਲਗਤ ਮੇਰੀ ॥ ਸੁਲ ਲਏ ਬਿਨ ਭੁਲੁ ਹੋ ਨ ਮਾਰੀ ਹੋ ਤੇਰੀ ॥ ੫੫ ॥ ਮੇਟ ਨ ਕੁਛ ਦੁਲੀ ਨ ਲਵ
 ਨ ਸੁਰ ਸੁਲ ਜਗੀ ॥ ਮਾਝੇ ਘਨ ਦਨ ਬਨਤੀ ॥ ਕਾਟੇ ਸਿਰ ਸੁਲ ਸਮੇਤ ਗਯੋ ॥ ਸੁਲੀਕ ਰਸਖ
 ਝਿਲੋ ਕਭਯੋ ॥ ੫੬ ॥ ਵਜੈ ਦਿਵਦੰਦ ਭੀਟੀ ਹਤ ਬੈ ॥ ਆਏ ਸੁਗੰਧ ਸਮੇਤ ਸਬੈ ॥ ਦੇਵਤਾ ਵਾਰਾ
 ਕੀ ਨੋ ਬਹੁ ਬਿੰਨ ਮਾਯਾ ਬਨ ਮੇ ॥ ਮਹੀ ਵਹੁ ਦਾਨੁ ਰਚੈ ਮਨ ਮੇ ॥ ੫੭ ॥ ਨਗ ਸਹੁ ਪਣੀ ॥ ਸਨਾਹ ਜਾ ਬਿਤੜੇ ^{ਉਪਜੀਓ ਕਾ}
 ਹਰੈ ॥ ਸਦਾ ਸਮੁਲ ਸਮੇਤ ਰਹੈ ॥ ਅਕਾਲ ਮ੍ਰਿਤ ਤੇ ਮਰੈ ॥ ਅਨੇਕ ਨਰ ਕਸੇ ਪਰੈ ॥ ੫੮ ॥ ਸਤੁ ਘਨ ਵਾਰਾ ^{ਕੋ ਜੋ ਹੋਗਾ}
 ਸਨਾਹ ਜਗਤੁ ਸਥਿਰਾ ॥ ਜਬ ਪੁਨੀਤ ਨਰ ਮਦਾ ॥ ਭਜੈ ਸਜੈ ਤਿਸੀ ਪਦਾ ॥ ਬਿਰੁਪਤੈ ਅਸੀ ਪਦਾ ॥ ੫੯ ॥
 ਮਥਰਾ ਮੰਤਲ ਮਧੁ ਪੁਰੀ ਕੇ ਸਵ ਸਵ ਸਵ ਸਾਇ ॥ ਦੇਖੇ ਤਵ ਸਤੁ ਘਨ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਚੰਦ੍ਰ ਕੇ ਪਾਇ ॥ ੬੦ ॥
 ਮਥਰਾ ਮਧੁ ਦੇਤ ਕੀ ਪੁਰੀ ਜੋ

ੴ ਪ੍ਰੀਤੀਸਏ ਪ੍ਰਕਾਸ ਸੋ ਅਸੁ ਮੇਧ ਆਰੰਭੁ॥
 ਦੇਸਾਟਨੈ ਸਤ੍ਰੁਹਨ ਲਵ ਮੋਹਨ ਸਾਰੰਭੁ॥

੧੨੩ ਉਤਿਸੀਮਤ ਸਕਲ ਲੋਕ ਲੋਚਨ ਚਕੋ ਹਰਿਤ ਮਨਿ ਸ੍ਰੀਗ ਮਚੰਦ੍ਰ ਚੰਦ੍ਰਕਾਨ ਲਵਨ ਸੁਹਬ ਬਹਨ ਨਨ ਮਚੰਦ੍ਰੁ
 ਬਦ ਸਬਿੰਸਤ ਪ੍ਰਕਾਸ ॥ ੩੪ ॥ ਦੇਹਾ ਵਿਸ੍ਵਾ ਮਿਤਵ ਸਿਸ੍ਵੈ ਏਕ ਸਮੇਰ ਪਨਥਾ ਆਰੰਭਿ ਕੇਸਵ ਕਾਨੁ॥
 ਸ੍ਵਮੇਧ ਕੀ ਗਾਥਾ ॥ ਚਮਰਾ ਮੇਥਲੀ ਸਮੇਤ ਤੋਅ ਸੇਖ ਦਨ ਮੇਦੀਯੋ ਰਾਜ ਸ੍ਵਾਯਾ ਦਿਏ ਅਨੇਕ ਯੰਗ
 ਮੇਕੀਏ ਸੀਯਤਿ ਅਗ ਪਾਪ ਤੇ ਮਾਤ੍ਰ ਹੋਰਿ ਯੈ ਡਰੋ ਏਕ ਅੰਤੁ ਅਸੁ ਮੇਧ ਜਨ ਕੀ ਬਿਨ ਕਰੋ ॥ ੩ ॥ ਵਸਿਸ੍ਵ
 ਵਚਾ ਪਮਿਕ ਮਕਛੁ ਕੀਤੀ ਸਫਲ ਤਰੁਣਿ ਕੇਸਥਾ ਤੁਬਿਨੁ ਕੇਟੀ ਕੀਤੀ ਸੋਈ ਨੀਫਲ ਨਥਾ ॥ ੩ ॥ ਸ੍ਰੀ
 ਰਾਮ ਤੋਟ ਕਛੰਦ ਕਾਰਿ ਜੈਸੁ ਤਭੁਖਣ ਰੂਪ ਰਈ ਮਿਥਲੇ ਸੁਤਾ ਏਕ ਸ੍ਵਰਨ ਮਈ ਰਿਖ ਰਾਜ ਸਬੈ ਰਿਖ
 ਬੋਲਿ ਲਿਯੋ ਸੁਰ ਸੋ ਸਬ ਜਗ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਿਯੋ ॥ ੪ ॥ ਹਸ ਸਾਲਾ ਨਿਤੇ ਹਯ ਛੋਹਿ ਲਯੋ ਸਸਿਵਰਨ ਸ੍ਵ
 ਕੇਸਰ ਸੰਭਰਯੋ ਸ੍ਵਤਿ ਸਯਾ ਮਲਏ ਕਾਬਿਰਾਜ ਤੁਹੈ ਅਲਿਸੁ ਜੋ ਸਰ ਸੀਰੁ ਚਾਤੁਹੈ ॥ ੫ ॥ ਰੂਪ ਮਲਾ
 ਗੋਰੇ ਚਨ ॥ ਪੁਜ ਰੋਚਨ ਸ੍ਵਛੰਦ ਅਛਤ ਪੋਟ ਵਾਧਿ ਸਭ ਲਾਭੁ ਪੁਭੁਖਨ ਸੋਦ੍ਰੁਖਨ ਛੋਰਯੋ ਤਿਹਿ ਕਾਲਾ ਸੀਗ ਲੋਚਨੁ
 ਰੰਗ ਸੈਨਾ ਸਤ੍ਰੁਹਤਾ ਸਾਥਾ ਭੰਤਿ ਭਾਂਤਿ ਨਿਸਨ ਹੋਪਨ ਏ ਸ੍ਰੀਗ ਪਨਥਾ ॥ ੬ ॥ ਜਾਤੁਹੈ ਜਿਤ ਬਾਜ ਕੇਸਵ ਜਾ
 ਤਹੈ ਤਿਤੁਲੇ ਕਾਬੋਲ ਬਿੰਦੁ ਨਿਦਨ ਦੀਜਤ ਜੋਤੁ ਤਤੁ ਸਭੋਗ ਬੇਨ ਬੀਨ ਮਿਦਗ ਬਾਜਤ ਦੁੰਦਭੀ ਬਭੁ ੧੨੩

ਸੁ

ਦਾ ਭੁੱਤਿ ਭੁੱਤਿ ਨਿਰੋਤਮ ਗਲ ਦੇਵ ਸੇਨ ਰਦੇਵ ॥ ਗਾਮਲ ਛੰਦਾ ਰਾਖਵ ਕੀਚਤੁਰੰਗ ਚਮੁੱਚ ਕੋਗਲੈ ਨਿਸਚੈ
ਕੇਸਰ ਜਸਮਾ ਜਨਿ ॥ ਸੁਰਤੁਰੰਗ ਨਿਕੋਰੁ ਪਗਤੁਰੰਗ ਪਤਕ ਨਿਕੋਪਟਸਾ ਜਨਿ ॥ ਟੂਟਿ ਪਰੋਤਿ ਨਤੈ ਮੁ
ਜਨਿ ॥ ਨਾਦ ਪੁਰਿ ਪੁਰਿ ਪੁਰਿ ਤੁਰਿ ਬੁਨ ਚੁਰਿ ਚਿਰ ਸੇਖਿ ਸੇਖਿ ਜਲ ਭੂਰਿ ਭੂਰਿ ਬਲਗਾ ਬਕੀ ॥ ਕੇ
ਜੇਦਾ ਸਾਸ ਪਾਸ ਠੋਰ ਠੋਰ ਗਾਖਿ ਜਨਿ ਤਿਨ ਕੀ ਸੰਪਤਿ ਸਬਾ ਪਨੈ ਗੀਰਾ ਬਕੀ ॥ ਉਂਨਤ ਨਵਾਏ ਨਤਉਂ ॥ ਓਚੇ ਨਿਮਾਏ
ਨਤਵਨ ਏਭੁ ਪਸੰਤੁ ਨਿਕੀ ਜੀਵ ਕਾਸੁ ਅਪਨੈ ਗੀਰਾ ਬਕੀ ॥ ਮੁਦ੍ਰਿਤਾਸੁ ਮੁਦ੍ਰਿਤਾਸੁ ਮੁਦ੍ਰਿਤਾਸੁ ਮੁਦ੍ਰਿਤਾਸੁ
ਆਈ ਦਿਸਿ ਦਿਸਿ ਜੀਤ ਸੈਨ ਰਾਖਾ ਬਕੀ ॥ ੬ ॥ ਵੇਤਾ ॥ ਦਿਸਿ ਬਿਦਿਸਿ ਨਿਅਵਗੀ ॥ ਕੈਸੁ ਪੰਧੀ ਕੈਸੁ
ਦਾਸ ॥ ਬਾਲਮੀਕ ਕੇ ਅਸਮਾਗਿ ਗਏ ਤੁਰੰਗ ਪ੍ਰਕਾਸ ॥ ੧ ॥ ਵੇਤਾ ॥ ਦੂਰਿ ਗੀਤੇ ਮੁਨਿ ਬਲ ਕਧਾਏ ॥
ਜਤੁ ਬਾਜਿ ਬਿਲੋਕੀ ਆਏ ॥ ਬਾਲ ਕੋਪਟ ਜੀਲਵ ਬਾਚੀ ॥ ਬਾਂਧਿ ਤੁਰੰਗ ਭੁਜੈ ਰਸ ਰਾਚੀ ॥ ੧ ॥ ਵੇ
ਕਬੀਰ ਚਕੋ ਸਲਾਤ ਸਮਾਪਤੋ ਰਾਖਾ ਬਰ ॥ ਤੇਨ ਰਾਮੇਨ ਮੁਖੈ ਸੈਬਾ ਜੀਗਿ ਹਵਿ ਮੰਬਲੀ ॥ ੧ ॥ ਘੋਰ ਚਮੁ
ਚੁੰਢਿ ਰਤੇ ਗਾਜੀ ॥ ਕੋਨੇ ਰੇਯਾ ਬਾਧਿ ਬਾਜੀ ॥ ਬੋਲਿ ਉਠੈ ਲਵ ਮੇਯ ਬਾਂਧੀ ॥ ਯੈ ਕਹਿ ਕੈਸੁ ਨੁਸਾਇ ਕਸਾ
ਸੈਯਾ ॥ ਰਾਖਵ ਕੀਚਤੁਰੰਗ ਚਮੁੱਚੈ ਧਰਤੀ ਜਲਹੁ ਬਲ ਛਾਈ ॥ ਮਾਨੁ ਪੁਤਾ ਪੁਤਾ ਸਨ ਪੁਸੁ ਕੇਸਵ ਦਾਸ ਅਕਾਸ ਨਮਾਈ ॥
ਮੇਟ ਕੋਪੰਚ ਪ੍ਰਭੂ ਤਕਿ ਪਾਂਥਿ ਧਰੇਨ ਮਈ ਨਵ ਗੀਤ ਚਲਾਈ ॥ ਦੁਖ ਨਿਵੇਦਨ ਕੋਰੁ ਦੁਗਾਰ ਕੋਰੁ ਮਕਿਯੋ ਸੁਰਲੇਕ ਸਿਧਾਈ ॥ ੧ ॥

੧੨੪ ਧਰਮੋ ੧੩ ॥ ਮਰਗਾਇਦੀਏਸਗਰੇਯੋ ॥ ਮਨਮਥਕੈਸਰਗਾਯਾਨੇਜਯੋ ॥ ੧੩ ॥ ਜੋਪਾਭਗੇਬੀਰਸਤੁਪਾਨ
 ਆਏ ॥ ਕੋਵੰਡਲੀਨੇਮਹਾਰੋਖਛਾਏ ॥ ਠਛੇਤਾਂਏਕਬਾਲਵੈਬਿਲੇਕਯੋ ॥ ਹੋਕਯੋਤਹੀਜਯੋ ॥ ਨਾਨਕਮੇਕਯੋ ॥
 ੧੪ ॥ ਸਤੁਪਾਨੁਸੁੰਦਰੀਛੰਦੁ ॥ ਬਾਲਕਛਾਡਿਏਛਾਡਿਤੁਰੰਗਮਾ ॥ ਤੁਸੈਕਾਂਕਰੇਸੰਗਰਸੰਗਮਾ ॥ ਭੁਪਰਬੀ
 ਰਹਿਯੋਕਰਨਹਸਾ ॥ ਬੀਰਨਿਬਿੱਪ੍ਰਾਨੈ ॥ ਨਕਹੂੰਜੁਖਾ ॥ ੧੫ ॥ ਤੁਰਕਾ ॥ ਕਛੁਬਤਬੰਨਕਹੋਮੁਖਬੋਰਾਲ
 ਵਸੈਨਜੁਰੇਲਵਨਸੁਰਬੋਰੇ ॥ ਦ੍ਰਿਸਦੇਖਨਿਹੀਬਲਤਕੈਸੰਪਾਨਯੋ ॥ ਮਰਹੀਜੁਰਯੋਸੁਕਹਤੁਮਮਥ
 ਯੋ ॥ ੧੬ ॥ ਨਗਜ: ॥ ਰਾਮਬੰਧਬੰਡੀਨਛਾਡਿਯੋਤ੍ਰਿਸੁਲਸੇ ॥ ਭਾਲਮੇਰਸਾਲਭਲਲਾਗਿਯੋਤ੍ਰਿ
 ਲਸੇ ॥ ੧੭ ॥ ਲਵ: ॥ ਪਾਤਕੀਨਗਜਤਤਗਤਤੈ ॥ ਬਿਪ੍ਰਜਯੋ ॥ ਕੋਨਸਤੁਤੈ ॥ ਤਜੋਨਮਸਤੁਤਲੋ
 ॥ ੧੮ ॥ ਨਿਸਿਪਾਲਿਕਾ: ॥ ਰੋਖਿਕਰਿਬਨਬਹੁਤਾਂਤਿਲਵਛੰਡਿਯੋ ॥ ਏਕਪੁਜਸੁਤਜੁਗਤੀਨਿਰਬ
 ਖੰਡਿਯੋ ॥ ਅਸਤੁਦਸਰੋਬਸੁਤਸਸਤੁਕਰਿਜੋਧਰੋ ॥ ਤਹਿਸਿਯਪੁਤ੍ਰਤਿਲਤੁਲਜਯੋਖੰਡਨਕਰੋ ॥
 ੧੯ ॥ ਰਿਪਾਕਰਬਾਨਵਹੈਕਰਲੀਨੋ ॥ ਲਵਨਸੁਰਬੋਰਪਾਇਕਦੀਨੋ ॥ ਲਵਕੇਉਰਮੇਉਰਣੁ
 ਵਹਪੋਲੀ ॥ ਮੁਹਣੁਇਪਯੋਤਬਹੀਲਵਛੰਡੀ ॥ ੨੦ ॥ ਤੋਟਕਛੰਦੁ ॥ ਮੁਹੋਲਵਛੁਮਿਪਰੋਜਬਹੀਜਮ ॥ ੧੨੪
 ਮਰਗ

ਦੁਇਤਿ ਜਤਿਨੇਤਬੀ ਭੂਤੋਂ ਬਧਿ ਪਰਿਆਪਿਯੋ ਸਤ੍ਰਪਨੁ ਮਹਾਕਰਨੁ ਭਰੇ ॥ ੨੫ ॥ ਪੈਰੋਤ ਬੀਤਿ
 ਨਛੋਰਲੋ ਸਤ੍ਰਪਨੁ ਪਿਆਨੰਦ ਚਿੰਤਭਯੋ ਲੋਕੇਲਵਕੋਤ ਚਲੇਜਬੀ ਸੀਤਾ ਪਰਿਬਲਗਏਤਬ ਜੇਜੋਰਕਾਲ
 ਜੀ ॥ ੨੩ ॥ ਬਲਕਵਾਚਾ ਸੁਨਿ ਮੇਥਿਲੀਨਿ ਪਟੇਕਕੇਲਵ ਬਾਧਿ ਜੋਬਰਬਾ ਚਤੁਰੰਗ ਸੇਨਭਗਾਇਕੋਤ ਕਸੇਸੋਗਏ
 ਬਜੀਤੀ ਵੇਦਮਾਜਾ ਉਰਲਾਗਿ ਗੋਸਰੇਕਕੋਭਵ ਮੇਥਿਰੇਮੁਰਝਾਇ ਵਰੁਬਾਜਲੈਲਵਲੈਚਲਜੋ
 ਨ੍ਰਿਪਦੰਦਭੀਨਿ ਬਜਾਇ ॥ ੨੪ ॥ ਸੀਤਾਬਾਚਾ ਦੇਹੀ ਰਿਪੁਹੰਸ ਸੀਤਾ ਪੁਨਾਬਕੋਸੁਤਕੀਪਰੋਕਰਤਾਰ
 ਪਤਿਦੇਵਤਾ ਸਬਕਾਲਜੋਲਵਜੀਮਿਲੈਇਹ ਬਾਹਾ ਮੁਨਿਹੀਨਹੋਕੁਸਦੀਨਹੋਲਵਲੋਇਕੋਨਛੁਰਾਇ
 ਬਨਮਾਣਟੇਰਸੁਨੀਤੀ ਕੁਸਮਾਇਓਅਕੁਲਾਇ ॥ ੨੫ ॥ ਸੀਤਾਗੀਤਪੜਕੀਸੁਨਿਸੁਨੀਤੀਅਰੇ
 ਤਾਮਨੋਚਿੰਤਕੀਪੜਕਾਮਨਕਮਬਰਨਸਮੇਤਾ ॥ ੨੬ ॥ ਕੁਸਭਿਵਾਚਾ ਰਿਪੁਨਿਮਾਰਿਸੰਘਰਿਦਲਜਮ
 ਤੇਲੇਓਛੁਰਾਇਲਵਹਿਮਿਲੈਹੋਦੇਖਹੋਮਤੁਰੇਪਾਇ ॥ ੨੭ ॥ ਵਿਜਯਃ ਗਾਹਿਯੋਸਿਧਸਰੋਵਰ
 ਜੋਜਗਬਾਲਬਲੀਬਰਸੈਬਰਪੇਖੋ ਛਾਹਿਦਿਯੋਸਿਰਾਵਨਕੇਭਿਰਿਸੋਗੁਰੁਜੰਤਨਜਤਨਹੋਰ
 ਯੋਸੁਲਸਮੁਲਉਖਲਜੋਲਵਨਸੁਹਪੀਛੇਤੇਜਾਇਸੁਟੇਰਿਯੋ ਰਾਪਵਕੋਦਲਮਤਕੀਸੁਰੁ ਅਵਜਹੁਪੀ
 ਜੇਕਾਲਵਤਾਸੁਰਕਾਤਿਸੁਲਸੀਬ੍ਰਿਛਦਤ ਅਕਸਨਾਥ
 ਕੁਸੁਨੇਸੋਕੀਆ

੧੨੫ ਭੁਅੰਕਸੁਦੈਕਸੁਕੇਸਵਟੇਰਿਯੋ ॥ ੨॥ ਏਹਾ ਕੁਸਕੀਟੇਹਜੁਨੰਤਹੀਛੁਲਿਛਿਹੇਸੰਤੁਪਨਾ ਦੀਪਵਿਲੋਕਪਤਿ
 ਗਜੰਜਦਪਿਕੁਜੋਬਹੁਬਿਘਨਾ ॥ ੩॥ ਤਰਕਛੰਦਾ ਰਪੁਨੰਦਨਕੋਘੁਵਿਲੋਕਤਹੀਕੁਸਾ ਉਰਮਾਂਝਹੇਸਰਸੁ
 ਧਨਿਰੰਕਸਾ ਸੁਗਿਰੇਰਬਉਪਹਲਗਤਹੀਸਰਾ ॥ ੪॥ ਰਿਉਪਰਜੰਗਿਕਰਾਜਕਲੇਵਰਾ ॥ ੫॥ ਜੂਝਿਪਰੇਝ
 ਹੀਅਰਿਯੰਨਾਭਾਗਾਏਤਬਹੀਭਟਕੇਗਨਾ ॥ ੬॥ ਲਿਯੋਜਬਹੀਲਵਕੋਸਰਾ ॥ ੭॥ ਕੰਠਲਗਜੋਤਬਹੀਉਠਿਸੇ
 ਦਰਾ ॥ ੮॥ ਏਹਾਮਿਲੇਜੁਕੁਸਲਵਕੁਸਲਸੋਬਾਜਿਬੰਧਤਹਮੁਲਾ ॥ ੯॥ ਠੰਦੇਖਾਤਪਸੁਪਤਿਗਲਪ
 ਤਿਤੁਲਾ ॥ ੧੦॥ ਉਤਿਸੀਮਤਸਕਲਲੋਕਲੋਚਨਚਕੋਰਚਿਤਮਣਿਸੀਰਾਮਚੰਦ੍ਰਚੰਦ੍ਰਕਾਜਾਂਸਤੁਪਨੁਸੰਮੇਯੀ
 ਨਾਮਪੰਚਦਸਬਿੰਸਤਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥ ੧੧॥ ਰੂਪਮਾਲਾਛੰਦਾ ॥ ੧੨॥ ਜਗਮੰਡਲਮੇਹੁਤੇਹਪੁਨਬਜੁਤਿਹਕਲਾਅੰਗ
 ਚਰਮਕੋਰੰਗਕੋਸੁਭਸੁਰਣਕੀਸਮਬਲਾ ॥ ੧੩॥ ਅਸਪਸਰਖੀਸਸੋਭਤਸੁਰਸੇਦਰਸਾਬਾ ॥ ੧੪॥ ਇਛੁਗਲਲੋਗ ਕਾਇ
 ਵਰਨੀਜੋਪਕੀਸਬਗਾਬਾ ॥ ੧੫॥ ਭਵਾਲਵਾਰਾ ਬਾਲਮੀਕਬਲਬਾਜਿਗਜੋਤੁ ॥ ੧੬॥ ਬਿਪਬਾਲਕਨਿਘੋਰਿਲਜੋਤੁ ॥
 ਏਕਬਲਪਟੁਘੋਟਿਕਬੰਧੰਯੋ ॥ ੧੭॥ ਏਹਦੀਹਸਾਇਕਧਨੁਸੰਧੰਯੋ ॥ ੧੮॥ ਭੰਤਭੰਤਸਬਸੇਨੁਸੰਧੰਯੋ ॥ ੧੯॥ ਅਪੁਰ
 ਬਜਾਈਸਜੁਧੰਯੋ ॥ ੨੦॥ ਅਸਤੁਸਸਤੁਵਬੰਧੁਜੁਧੰਯੋ ॥ ੨੧॥ ਖੰਡਖੰਡਕਹਿਤਕੋਰੰਯੋ ॥ ੨੨॥ ਰੋਖਬੋਖਬਹੁਬਲ ॥ ੨੫

ਪੜ੍ਹਕੇ ਪੜ੍ਹਾ
 ਸਿਵਲਿਨੇ
 ਤੇ ਫੁਤੀਸਏਪ੍ਰਕਾਸਮੈਕੁਸਸੰਥਾਦਰਖਾਨਾ ॥
 ਲਛਮਨਸੰਮਤੁਪਮੈਲਛਮਨਮੋਹਨਮਾਨਾ ॥

ਕੇ ਬਧਕੇ ਦੀਆ ਸੀਧਾਨੁ ਮਾਪਨੈ ਸੋ ਠੇਹਲੀਯੋ

ਲੇਖੁ ਇੰਦ੍ਰਜਿਲਗੁ ਅਪਿਯੋਨੁ ਕਾਲਰੁਪਭਿਰਮੰਤੁ ਹੋਨੁ ਬੀਰਮੁਰਛਤਭੂਮਪਏਨੁ ॥ ਵਹੁਬੀ
ਹਲੈ ਮਹੁਬਾਜੀ ਜਬਹੀਚਲੇਤਜਮਾਜਿ ਤਬਮੋਰਬਾਲਕਅਨਿ ਦਲਰੋਕਿਮੋਤਜਕਨਾ ॥ ਤਹਮਾਭਿ
ਤੁਵਬੀਧਾ ਤਬਦੈਗਮੇਸਬਅੰਧਾ ਵਹਬਾਜਿਲੈਵਹਬੀਗਾਹਣਮੇਹਮੋਹਪਿਧੀਗਾ ॥ ਵਹਾਬੁਧਬਲਬੀ
ਕਮਾਸੀਗੁਨਰੁਪਤਿਹੋਰਾਮਾ ਕਾਕਪੰਖਧਰਬਾਲਦੈਜੀਤੇਸਬਸੰਗਾਮਾ ॥ ਚਤੁਪਦੀ ਗੁਣਗਣਪਤਪਾਲ
ਕਾਰਿਪੁਕਲਪਾਲਕਬਾਲਕਤੇਗਰੰਤਾ ਦਸਰਬਾਪਿਸੁਤਮੋਰਸੋਦਗਲਵਨਸੁਰਕੋਹੰਤਾ ਕੋਉਦੈਮੁਨਿ
ਸੁਤਕਾਕਪੰਖਜੁਤਸੁਨਿਜਤਹੋਤਿਨਮਾਹੇ ॥ ਜਗਤਜਲਕੇਕਰਮਕਲਕੇਕੁਟਿਲਭਾਨਕਭਾਹੇ ॥ ਲਖਮਣੈਪੁਤਰਾਮ
ਉਵਾਚਾਸੁਨਿਜੈਸੁਭਲੰਛਣਹਪੁਕਲਰੰਛਣਲੇਹਬਾਜਿਕੋਸੋਧਿ ॥ ਮੁਨਿਸਿਸਾਜਿਨਮਾਹੁਬੀਧਿਧਾਹੁਕੋਧਨ
ਤਕਹੁਪੁਬੋਧਾ ਬਹੁਸੁਹੁਦੈਪਨਾਦੈਪਦੈਪਨਾਚਲਜੋਪਰਮਗਨਧੀਗਾਵੇਖਤਮੁਨਿਬਾਲਕਸੋਦਗਭਿਪਜੋ
ਕਹੁਨਾਮਦਭੁਤਬੀਗਾ ॥ ਕੁਸਲਾਖਮਣਕੋਦਲਦੀਰਪਦੇਖਜੋ ਕਾਲਹੁੰਤੇਅਤਿਭੀਮਸੁਲੇਖਿਜੋਦੂਮੇਕ
ਹੋਸੁਕਹਾਂਲਵਕੀਜੈ ॥ ਓਹੁਗਹੋਕਿਧੋਪੁਟਕਦੀਜੈ ॥ ਲਵਦਾਚਾਬੂਝਤਹੋਤੁਯਹੋਮਤੁਰੀਜੈ ॥ ਮੇਅਸੁਦੈ ਮੇਪ੍ਰਾਦੈਦੈ
ਬਹੁਅਸੁਨਦੀਜੈ ॥ ਲਖਮਣਕੋਦਲਾਸਿਧਿਹੋ ॥ ਤਕਹਿਬਨੁਅਗਸਤਤੁਮਾਰੋ ॥ ਕੋਨਯਹੋਪਾਟਿਹੋਅਨਿ
ਕੀਤੋਦਿਆਵੈਕੀਅਨੈਯੋਗੇ ॥
ਪਾਦੇਤੋਪਾਟੋਜੋਧਨਬਾਨਨੀਮੇਰੇ
ਪਾਸ

ਸੁਰਜਨੈ ਬਾਨਰਕਸਤੋਪਨ ਚੁਦਿ

੧੭੬ ੫੫੦ ਨਾਨਕਸਰਾਸਨਮੈ ਹੈ ਨੈਕਜੀਦ ਚਿਤੋ ਚਿਤੁ ਕੀਨੈ ਸੁਰਜੀਇਖੀ ਪਨੁਦੀਨੈ ਤਪਦਵਿਯਭ

ਲਾਭੁਪਭੁਪਨਸੇਰੁ ਦੁਖਨਛੇਰਿਯੋਤਿਹਕਲਾਸੰਗਲੈਚਤੁਰੰਗਸੇਨਸਤੁਰੇਤਿਨਸਾਬਾਭੁਤਿਭੁਤਿਨਿਸਨੁਪ

ਠਏਸੀਰਪਨਬਾ ੬॥ ਜਾਤੁਹੈਜਤਬਾਜਕੇਸਵਜਤੁਹੈਤਿਤਲੇਕਾਬੋਲਬਿਪਨਦਨਦੀਜਤਿਜਤੁਤਰਸਰੋਗਾ

ਬੇਨਬੀਨਮ੍ਰਦਗਬਾਜਤਦੰਦਭੀਬਹੁਬੇਦਾਭੁਤਿਭੁਤਿਨੋਤਮੰਗਲਦੇਵਸੇਨਰਦੇਦਾਕਮਲਛੰਦਾ ੭॥

ਕੀਚਪ੍ਰੰਭਕੋਗਨੈਕੇਸਵਰਾਜਸਮਾਜਨਿਸੁਰਤੁਰੰਗਨਕੈਉਰਝੈਪਗਤੁੰਗਪਤਾਕਨਿਕੇਪਟਸਾਜਨਿ ੮॥

ਰੈਤਿਨਤੈਮਕਤਾਪਰਨੀਉਪਮਾਬਰਨੀਕਵਿਰਾਜਨਿ ੯॥ ਨਮੋਨਮੁਖੀਦਨਕੇਕਿਯੋਗਜਸਿਹੀਸਰਬੈਮਗਲ

ਜਨਮ ੧॥ ਲੈਪਨੁਬਨਬਲੀਤਬਯਯੋਪਲਵਜਮੇਦਲਮਰਭਗਯੋਯੈਦੋਉਸੇਦਰਸੁਰੁਪਾਯੈ ੨॥ ਜੋਬਨਪ

ਵਕਯੋਨਬੀਹਯੈ ੩॥ ਗੁਗਤੁਹੈਰੁਯੋਲਵਅਗੋਰਾਮਕੇਨਮਤੇਜਮੇਅਪਭਗੋ ੪॥ ਜੁਬਪਜੁਬਯੈਮਰਿਓ

ਰਏ ੫॥ ਬੁਤਬਰੇਜਨੁਮੇਪਉਰਏ ੬॥ ਸ੍ਵੈਯਾਅਤਿਰੋਸਰਸੈਕਸਕੇਸਵਸੀਰਪਨਾਇਕਸੋਰਨਗੀਤਿਰ

੭॥ ਤਿਹਬਰਨਬਰਭਈਬਹੁਬਰਨਕੰਗਖਲੈਨਗਨੈਬਿਰਯੈ ੮॥ ਤੁਹਕੰਭਠਟੈਗਜਮੇਤੀਕਟੈਤਿਚਲੇਬੀ

ਤਿਸਮਾਨੁਦਰਹਈਬਾਲਕਕੇ ੯॥ ਪਰਿਪੁਰਨਿਪੁਰਪਨਰਨਿਮੇਜਨੁਪੀਕਪੁਰਨਿਕੀਕਿਰਯੈ ੧੦॥ ਰਾਮਰਛੰਦਾਭਗੇਰ ੧੭੬

ਨਰਿੰਦਿਤਮਾਇਬੀਬੀਰਵੇਕਹਰੇ। ਸਰੋਖਦੇਖਿਲਖਮਣੈਤਿਲੋਕਤੋਵਿਲੁਪਤਹੋਇ। ਅ
 ॥ ੩੫ ॥ ਰਮਦੂਤਸੇ। ਜਗੁਸਵਰੁਦੁਤਲਖਮਣਹੈਜਗਇਕਲ
 ॥ ਜਗਇਕੋਇਹਬਾਤਬਗਨੁਰਖਜੈਮੁਨਿਬਾਲ। ਹੈਸਨਾਬਸਮਰਬਵੇਅਸਮਰਬਐਰਮਨਾਬਾਦੇਖਵੇ
 ਕੋਲਮਾਇਜੈਮੁਨਿਪੁਤੁਤਮਗਾਬ। ੬॥ ਭਗੁਲਅਇਗਏਤਬਹੀਬਹੁ। ਬਾਹਪਕਾਰਤਮਰਤਖਹੁ।
 ਵੇਬਹੁਭਾਂਤਨਸੇਨਸੰਪਾਰਤੁ। ਲਖਮਨਤੋਤਿਨਕੋਨਹਿਮਰਤ। ੭॥ ਬਾਲਕਜਨਤਜੇਕਰਨਕਰਿ। ਬੈਅਤਿ
 ਠਾਂਛਤਏਦਲਸੰਪਾਰ। ਕਜੈਤੁੰਭਜਤਗਾਜਤਹੈਰਨ। ਬੀਰਅਨਾਥਭਏਬਿਨਲਖਮਨ। ੮॥ ਜਨਹੁੰਭਿਨ ਨਹਿ
 ਕੋਮੁਨਿਬਾਲਕਾ। ਵੇਕੋਭੁੰਭੈਜਗਤੀਪੁਤਿਪਾਲਕਾ। ਹੈਕੋਭੁੰਭਵਨਕੇਕਿਸਹਾਇਕਾ। ਕੋਲਵਨਸੁਰਕੇਸੁਤਲਾ
 ਇਕਾ। ੯॥ ਭਰਬਾਬਾਲਕਰਵਨਕੇਨਸਹਾਇਕਾ। ਨਾਲਬਨਸੁਰਕੇਸੁਤਲਾਇਕਾ। ਦੈਨਿਜਪਤਕਬ੍ਰਿਖੀ। ਹੁਸਾਰੇਪਾ
 ਕੇਫਲਾ। ਏਤੈਮੇਤਹੈਰਪਬੰਸਨਕੇਬਲਾ। ੧੦॥ ਜੀਤਹਿਕੋਰਨਮੰਦੁਸਤੁਪ੍ਰੀਤ। ਕੋਕਰੈਲਖਮਣਕੇਦ
 ਲਾਬਿਪਨਹਿ। ਲਖਮਣਸੀਅਤਜੀਜਬਤੈਬਨ। ਲੋਕਅਲੋਕਨਿਪੁਰਿਹਹੇਤਨ। ੧੧॥ ਛਤ੍ਰਜੈਬੀਰਾ
 ਹਤਤੇਤਬਤੈਤਨ। ਪਾਇਨਮਿਤਕਮੈਮਨੁਪਵਨ। ਸਤੁਪਨਤਜੈਤਨਸੇਦਰਲਾਜਨੀ। ਪੁਤਭਏਤਜੀਯਾ ੧੨੭
 ੩੩ ਪਦਿਤ

ਪੇਚਮੁਚਮੁਪਛੇਰਿ ਛੇਰਿ ਲਖਮਣੈ ਭੁਗੋਰਥੀਮਹਾਬੀਗੀਦਬਿੰਦਕੋਗਨੈ ਲਵੈਕਸੈਨਿਰੰਕਸੈਬਿਲੇ
 ਕਬੀਰਮਕੋਉਠੇਰਿਸਾਇਕੋਹਠੀਬੰਧਜੇਨੁਲਾਜਦਾਮਕੋ॥੧੬॥ਕੁਸਮੇਟਨਾਨੋਮਕਰਖੁਨਹੋਇਦੁ
 ਜੀਤਾਬਿਲੇਕੀਤੁਮੇਰਨਹੋਉਨਭੀਤੁਸਦਾਤੁਮਲਖਮਣਉਤਮਗਾਥਾਕਰੋਜਨਾਪਨੀਮਤੁਮਨਾਥਾ॥੧੭॥
 ਕੋਕੁਸਜੋਕਹਿਆਵਤਬਤਾਬਿਲੇਕਤਿਉਪਵੀਤਹਿਗਤਾਉਤੇਪਰਬਾਲਬਹਿਕੁਮਜਨਾਹਿਯੋਕ ਅਵਿਸਥ
 ਰਨਉਪਜੈਅਤਿਆਨਿ॥੧੮॥ਬਿਲੇਚਨਲੇਚਤਹੈਅਤਿਤੋਹਿਤਜੋਹਠਿਆਨਿਰਜੋਕਿਨਮੇਹਿਹਿਯੋ
 ਉਪਜਾਉਨਮਤਹਿਦਾਤਾਤੁਜੋਅਪਰਧਅਜੋਪਰਿਜਾਹੁ॥੧੯॥ਦੋਧਕਾਹੋਹਤਹੈਕਬਹੁਨਹਿਤੋਹਿਯੁ
 ਬਰਬਨਿਬੇਧਹਿਮੇਹਿਬਾਲਕਾਬੰਖਾਹਨਿਯੋਅਪੁਲੋਕਸੁਲੋਕਨਿਮੇਗੁਨਿਯੋ॥੨੦॥ਲਵਾਲ
 ਖਮਣਹਬਹੁਬਾਹਧਹੋਜਗਾਬਿਥਾਪ੍ਰਭਕੋਨਕੋਹੋਹਯਕੋਕਬਹੁਨਤਜੋਪਦੁਲਿਖਜੋਸੋਈਵਚਲ
 ਜੋ॥੨੧॥ਬਨੁਏਕਤਬਲਖਮਣਛਾਂਦਿਜੋਰਹਮਬਰਮਬਹੁਪਾਤਿਨਖੰਡੋਤਾਹਿਹੀਨਕੁਸਚਿਤਹਿ
 ਜੋ॥੨੨॥ਮੁਖਿਨਿਜਨੁਪਾਵਕੁਸੋਹੈ॥੨੩॥ਰੋਖਬੇਖਕੁਸਬਨਰਲਯੋਪਵਨੁਰਕਾਜੋਮਚਿਤਕੁਮਾਯੋ॥
 ਬਉਪਹਿਜੇਏਤਾਹਿਦੇਖਿਜਨੁਜਗਮਰੇਏ॥੨੪॥ਨਗਸੂਰੁਪਾਬਿਰਮਰਮਜਾਨਿਕੈਤਹਬਸੇ
 ਦੇਰ

ਪਸਮਸਨੀ ॥ ੩੩ ॥ ਪਤਕੋਨ ਤਜੀਤੁ ਮਸੀਤਾ ॥ ਪਵਨ ਜੋ ਤਜੇ ਤਨ ਗੀਤਾ ॥ ਦੇਖ ਬਿਹੀ ਨ ਜੋ ਦੇਖ ਹਿਲਵ
 ਤਾ ਤੇ ਪੁਛੇ ਛਲ ਕਾਹਿ ਨ ਪਵਤਾ ॥ ੩੩ ॥ ਹਮੁ ਤਿਹ ਤੀਰਥ ਜਾਇ ਮਰੈ ਗੋ ॥ ਸੰਗਤ ਦੇਖ ਅਸੇਖ ਰਹੈ ਗੋ ॥
 ਬਾਨਰਖ ਸਾਹਿੰ ਛਤੁ ਮਾਰੇ ॥ ਗਭ ਬੰਦੇ ਰਾਖੀ ਸਾਹਿਭ ਰੇ ॥ ੩੪ ॥ ਤਲ ਗਿਕੈ ਯਹ ਬਤ ਬਿਚਾਰੀ ॥ ਜੋ ਪੁ
 ਭਸੰਤ ਗਭ ਪ੍ਰਾਗੀ ॥ ਕ੍ਰੋਧ ਕਾਰਿ ਅਤਿ ਭਰਖ ਅੰਗ ਦੁਸੰਗ ਸੰਗ ਰੋਚਲੇ ॥ ਜਾਮਵੰਤੁ ਚਲੇ ਬਿਭੀਖ
 ਨ ਅੰਗ ਸੁਗਭ ਲੇਭਲੇ ॥ ਕੋਗ ਨੈਚਤੁੰ ਗਸੇ ਨੈਰੇ ਦਸੀ ਨਿਪਤ ਭਗੀ ॥ ਜਾਇ ਕੈ ਅਵਿਲੇ ਕਿਯੋਗ ਨ ਮੰਗਿਰੇ
 ਗਿਰ ਸੇਕਰੀ ॥ ੩੫ ॥ ਇਤਿ ਸੀਮਤ ਸਕਲ ਲੋਕ ਲੋਚਨ ਰੋਗ ਚਿਤ ਮਨਿ ਸ੍ਰੀ ਗਮਰੰ ਦਰੰ ਦ੍ਰਿਕਾ ਯਾਂ ਲਖ ਮਨ
 ਸੰਮੇਗਨ ਨਖ ਪਸ੍ਰਾਦ ਸਾਬਿਸਤ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ॥ ੩੬ ॥ ਭਰਬਵਾਚ ॥ ਜਾਮਵੰਤ ਬਿਲੋ ਕਿਯੋਗ ਨ ਭੀ ਮਭੂਹਨੈ
 ਤਾ ਸ੍ਰੇਣ ਕੀ ਮਹਿਤ ਚਲੀ ਜੁ ਅਨੰਤ ਰੂਪ ਦੁਰੰਤਾ ॥ ਜਤਤ ਪਜ ਪਤਾ ਵੀਹ ਦੇਹ ਨ ਭੂਪਾ ॥ ਟੂਟਿ ਟੂਟਿ
 ਰੇ ਮਨੋ ਸੁਭਾ ਬਿਖਾਲ ਅਨੁਪਾ ॥ ੧ ॥ ਪੁੰਜ ਕ੍ਰਿਸਨ ਸੁਭ ਸੰਦਨੀ ਦੀਹ ਦੇਹ ਨਿਸੁਰਾ ॥ ਠੇਲਿ ਠੇਲਿ ਚਲੇ ਗਿਰੀ
 ਸਨਿਪੇਲ ਸ੍ਰੇਣ ਤਪੁਗਾਗਾ ਤੰਗ ਤੁਰੰਗ ਕੋਛ ਪਚਾਰੁ ਚਰਮ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਚਕ੍ਰ ਸੇਰ ਬਚਕ ਪੇਰਤੁ ਗੀਤ ॥ ਕਿ
 ਮਰਲਾ ॥ ੨ ॥ ਕੰਕਰੇ ਕਰਬਾਹੀ ਨਗਮ ਦਸੰ ਰੂਪੁ ਜੰਗਾ ॥ ਚੀਰ ਚੀਰ ਸੁਦੇ ਸਕਸ ਸਿੰਦੂ ॥ ੩ ॥

॥ ਦੇ ॥ ਸੈਤੀ ਸੇਵ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸੇਮੇ ਮੋਨ ਕਰਾਣਾ ॥

॥ ਚੀਰ ਤੁਰੀ ॥

੧੨੮

ਕੁਮਾਰ

ਮਾਲਕੁ ਬਹੁਤਿ ਮਨਿ ਮਾਲਕੁ ਲਾਖ ਸਾਖੀ ॥ ੧ ॥ ਮਾਲਕੁ ਦੇਵੈ ਜਨੇ ਬਾਲਕੁ ਦੇਵੈ ॥ ੨ ॥ ਮਾਲਕੁ
ਪ੍ਰਦੇਖਿ ਧੀਰੀ ਵਿਕਤੁ ਹੁੰਦੁ ॥ ੩ ॥ ਤੇ ਬਹੁ ਬਿਸਮਕਰ ਜੀਤੈ ਸੁਖ ਅਨੰਤੁ ॥ ੪ ॥ ਭਰਬਦਾਚਾ ॥ ੫ ॥
ਦੁਰੰਤ ਦੀ ਅਸਨਖੈ ॥ ੬ ॥ ਰਪੁ ਨ ਬਸੇ ਦਰਜੀ ਅਤਲਖੈ ॥ ੭ ॥ ਤਬ ਜੇ ਤੁਮ ਸਿਧ ਹੋ ਨਖਰੇ ॥ ੮ ॥ ਅਸਨ
ਖਰਜੁ ਕਤ ਭੀਤ ਭਏ ॥ ੯ ॥ ॥ ੧ ॥ ਹੁੰਦੁ ॥ ਸੀਤਾ ਪਦ ਸਨਮੁਖ ਹੁੰਦੇ ਗਏ ਸਿਧੁ ਕੇ ਪਰਾ ॥ ਬਿਮੁਖ ਭਏ ਮੇਜ
ਤਿਤੁ ਹੁੰਦੇ ਭਰਬਦਾਚਾ ॥ ੧੦ ॥ ਧਨ ਬਨ ਪਰੈ ਮਨਿ ਬਲਕਾ ਆਏ ॥ ਜਨੁ ਮਨ ਬਕੇ ਜੁਗੁ ਪਸੁ ਹੁੰਦੇ ॥
ਕਰ ਬੇਕਰ ਸੁਰਨਿ ਕੇ ਮਦ ਹੀਨੈ ॥ ੧੧ ॥ ਰਪੁ ਨ ਏਕ ਮਨੁ ਚੁੰਬ ਪਕੀਨੈ ॥ ੧੨ ॥ ਭਰਬਦੇ ਪਰਾ ॥ ਮਨਿ ਬਾਲਕੁ ਦੇਵੈ
ਮਜਗ ਕਰਾਵੈ ॥ ਕਿਧੈ ਬਰਬਾਜਿ ਬਿਲੋਕੀ ਆਵਹੁ ॥ ਅਪਰਾਧੁ ਛਮੇ ਸਬਾ ਅਸਿਖ ਦੀ ਜੈ ॥ ਬਾਜਿ ਅਸੀਸ ਕਰੇ
ਤੁਝੇ ਜਿਯੈ ਸਨਕੀ ਜੈ ॥ ੧੩ ॥ ਬਾਧੇ ਪਦੁ ਸ੍ਰੀ ਸਾਧੁ ਛਤ੍ਰੀ ਕਾ ਜਪ ਕਾਸਾ ॥ ਰੇ ਸਕਰ ਜੇ ਬਿਨੁ ਕਾਜ ਤੁਮ
ਤਮ ਬਿਪ੍ਰਨ ਕੇ ਦਸਾ ॥ ੧੪ ॥ ਲਵਦਾਚਾ ਬਲਕੁ ਸਬਦ ਕਹੈ ਤੁਮ ਕਾਸੇ ॥ ਦੇਹ ਨਿਸੇ ਕੀ ਵੀ ਵਪੁ ਤਮੈ ॥
ਜਰੂ ਦੇਹ ਕੈ ਸਬ ਕੇ ਟੀ ॥ ਜੀਉ ਸੁ ਬਾਲਕ ਬਿੰਧਨ ਹੋ ਟੀ ॥ ੧੫ ॥ ਜੀਉ ਮਰੈ ਨ ਜਰੈ ਨ ਹਿਛੀ ਜੈ ॥ ਤਕੇ ਸੇਰ
ਕਹ ਕਹਿ ਕੀਜੈ ॥ ਜੀਵਹਿ ਬਿਪ੍ਰਨ ਛਤ੍ਰੀ ਯਜਨੈ ॥ ਕੇਵਲ ਬ੍ਰਹਮ ਹਿਯੇ ਮਹਿ ਅਨੈ ॥ ੧੬ ॥ ਕੈ ਤੁਮ ਦੇਹੁ ਮੇ ॥ ੧੭ ॥

ਤੀਨ ਪੰਥਿ ਕਾਗੀ॥ ਸਦਾ ਦਵਜ ਸੰਕਲਪ ਕੋ ਹੋਛਲੀ ਜੈ॥ ਦ੍ਰਿਸਤੀ ਨਿਸੇ ਅਪਹੀ ਦਨ ਦੀ ਜੈ॥ ੩੧॥ ਬਿਜਮ
 ਛੰਦਾ ਤੇ ਹਮ ਡਲ ਮੰਡਤ ਭੂਤ ਲਭੁ ਪਤਿ ਕੋ ਫਲ ਮਹੀ ਸਬ ਸਧੈ॥ ਕੈ ਸੇ ਹੁੰ ਸਤ ਨਾਮਿ ਤਨ ਤੋ ਕੇ ਸਦਾ ਸ
 ਨ ਸਤ॥ ਉਦਾਸ ਨ ਬਧੈ॥ ਸਤੁ ਸਮੀਪ ਪਰੈ ਤਿਹ ਮਿਤ੍ਰੁ ਹੋ ਸਤੁ ਸਦਾ ਸਉਦਾ ਸੁਕਿ ਜੋ ਦੈ॥ ਬਿਗ੍ਰਹਿ ਸੇਧਿ ਨ ਦਾਨ ਨ ਸਿਧੁ ਦੁਸਰਾ ਮੇਲਿ
 ਕੋ ਲੈ ਚਹੁ ਵੇਗ ਨਿਤੋ ਸੁਖ ਸੇਵੈ॥ ੩੨॥ ਦੋਹਾ॥ ਚਰਿਤਿ ਗੀਬ ਸਿਕੈ ਸਹੂ ਹੋ ਨਿਉਰਾ ਵਿਦੇ ਦਾਤਾ ਜੈ ਸੇਤੈ ਸੇਅ ਤੀਨਾ ਦਾ ਸਿ
 ਪੁਦ ਸੁਤ ਕਹੁ ਕੀਜਤ ਤਾਤਾ॥ ੩੩॥ ਇਹਿ ਬਿਧਿ ਸਿਖ ਦੈ ਪੁਰਸ ਬਾਬਿ ਦਾ ਕਗੀ ਦੈ ਰਾਜਾ॥ ਰਾਜਤ ਸ੍ਰੀ ਰਖਨ
 ਬਸੰਗ ਸੇਹਤ ਬੰਧ ਸਮਾਜਾ॥ ੩੪॥ ਰਾਮ ਚੰਦ ਚਰਿਤ੍ਰ ਕੋ ਸੁਨੇ ਸਦਾ ਸੁਖ ਪਾਇ॥ ਤਾਹੂੰ ਪੁਰ ਕਲਤ੍ਰ ਤਾ ਸੰਪਤ ਦੇ
 ਸੀ ਰਖੁ ਪਾਇ॥ ੩੫॥ ਰੂਪ ਮਾਛਾ ਛੰਦਾ ਅਸ ਨਾਨ ਦਾਨ ਅਸੇਖ ਤੀਰ ਬਨੁ ਨ ਕੋਠ ਲੋਹੇ॥ ਨਗਰ ਅਰੁ ਬਿਖ
 ਛਤ੍ਰ ਯਵੈ ਸੁਦ੍ਰਿਯ ਕੋਇ॥ ੩੬॥ ਬਿਖਨਾ ਛੰਦਾ ਅਸੇਖ ਪੁੰਨ ਪਾਪ ਕੋ ਕਲਪ ਅਪਮੇ ਬਹਾਇ॥ ਬਿਦੇਹ
 ਰਾਜ ਸੇਸ ਨੇਹ ਭ੍ਰਿਕ ਮਕੋ ਕਹਾਇ॥ ਲਹੈ ਸੁਭ ਭ੍ਰਿਲੋ ਕਲੋਕ ਅੰਤ ਮੁਕਤ ਹੋਹਿ ਤਹਿ॥ ਪਛੈ ਗੁਨੈ ਕਹੈ ਸੁਨੈ
 ਜਰਾ ਮਰੈ ਦਰੀ ਕਹਿ॥ ੩੭॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਇੰਦ੍ਰ ਜੀਤ ਬਿਰਚਤਾ ਯਾਂ ਮਤ ਸਕਲ ਲੋਕ ਲੋਚਨ ਚਕੋਰ ਚਿਤ ਮ
 ਚੰਦ੍ਰਾਵਤ ਕਾਵਤੀ ਮਾਤੀ ਤਾਮ੍ਹਾ ਗਮੇਨ ਮਹਿ ਨਰਾਲੀ ਸਮੇਤ ਕਾਸः ੩੮॥ ਸਮਾਪਤਿ ਸੁਭ ਮ

੧੨੮

ਪ੍ਰਸੰਨ ਮਨੁ ਮੇਧਾ ਮਿਥੀ ਗੁਣੀ ਹਰ ਸਾਸਿ ਪ੍ਰ
 ਸੰਗ ਸੀਤਲ ਮਠਲ ਗੀਤਾ ਚਿਰ ਬਸਾਵੈ ਸਦਾ ਖੁਸ਼ ਪਵੈ ॥ ਭਰਖ ਹੈ ਬਡ ਭਗੀ ਜਾਬੀ ਮਤਿ ਪ੍ਰ
 ਭੰਸੇ ਪਨੁ ਗੀ ਲਛਮਨ ਸੇਰਨ ਸੁਗਾ ਜਾਸ ਪਤਾ ਪਚਹੁ ਦਿਸ ਪੁਗਾ ॥ ਸਤੁ ਪਨੁ ਸੇਰਨ ਕੇ ਹੀਤਾ ਹਰ
 ਦਿਸ ਜਾਸ ਪਤਾ ਪਦਿਖਤਾ ਤਿਨ ਕੇ ਭਏ ਲਵ ਕੁ ਸਦੇ ਤਈ ਤਿਨ ਸਬ ਦਿਸ ਜੈ ਦੁਇ ਦਾਈ ॥ ੩ ॥ ਦੋਹਾ ਸ੍ਰੀ
 ਰਾਮ ਚੰਦ ਚੰਦ ਕਾਲਿ ਪੀਨੁ ਪੇਸ ਬਚਾਇ ਤੁਮ ਪਾਇ ਹੈ ਬਹੁ ਪੀਤ ਸੈ ਦਰਸਨ ਦੈਰ ਪੁਗਾਇ ॥ ੪ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੰਗਾ ਮ
 ਸਰਾ ਸੀਤ ਨਿਕੋ ਬਿਵਰਾ ਕੇ ਦਨਿ ਬਤ ਬਤਾਈ ॥ ਹੈ ਸਬ ਕੋ ਖੁਸ਼ ਦਾਈ ॥ ੫ ॥ ਸਿਸਨ ਚੰਦ ਜੀ ॥

॥ ਪੁਰਬ ਸਿਰਤੇ ਆਇ ਖੁਸ਼ ਬਧੋ ॥ ਦਖ ਤੇ ਸੁਖ ਸੰਪਤ ਸਧੋ ॥ ਧਸ
 ਰਾਮ ਸੀਸੇ ਪਨ ਕੀ ਹਨਾ ॥ ਉਤਰ ਸਿਰਤੇ ਭੋਮਿ ਤਨਾ ॥

405 New

੧੨੯

505

Ramchandra

505 MSS

505